

การพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา
ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4

สถาพร โพธิ์หวี

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชายุทธศาสตร์การบริหารและการพัฒนา

มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

พ.ศ. 2564

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

554270120 : สาขาวิชา: ยุทธศาสตร์การบริหารและการพัฒนา; ปร.ด.

(ยุทธศาสตร์การบริหารและการพัฒนา)

คำสำคัญ : กลยุทธ์ / ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน / สถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4

สถาพร โพธิ์หวี : การพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา

ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 (DEVELOPMENT OF STRATEGIES FOR FIX IT CENTER MANAGEMENT OF COLLEGES UNDER THE INSTITUTE OF VOCATIONAL EDUCATION IN NORTHERN REGION 4)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : รองศาสตราจารย์ ดร.ทวนทอง เขาวงกิตพิงค์ และ

รองศาสตราจารย์ ดร.สมชัย วงษ์นายะ จำนวน 502 หน้า

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพ ปัญหา และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการ ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 2) พัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการ ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 และเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้ แบบสอบถาม การสนทนากลุ่ม การประชุมเชิงปฏิบัติการและการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ และ 3) ทดลองและ ประเมินกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 โดยใช้แบบทดสอบ แบบประเมิน และแบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า กลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบัน การอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ประกอบด้วย วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ ประเด็นกลยุทธ์ กลยุทธ์ ตัวชี้วัด และ มาตรการ กลยุทธ์ที่พัฒนาขึ้น มีจำนวน 9 กลยุทธ์ 27 ตัวชี้วัด และ 34 มาตรการ ส่วนการทดลองใช้กลยุทธ์ พบว่า กลยุทธ์ที่ 3 ตัวชี้วัดที่ 1 และตัวชี้วัดที่ 2 มีผลการประเมินการใช้อยู่ในระดับมาก กลยุทธ์ที่ 5 ตัวชี้วัดที่ 1 มีผลการ ประเมินการใช้ อยู่ในระดับมาก ส่วนตัวชี้วัดที่ 2 และ 3 พบว่า มีจำนวนกิจกรรมเสริมสร้างขวัญและกำลังใจร่วมกัน ระหว่างบุคลากรของสถานศึกษาและภาคีเครือข่ายอย่างน้อย 2 กิจกรรม และมีค่านิยมร่วมของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อ ชุมชนของสถานศึกษา และกลยุทธ์ที่ 6 ตัวชี้วัดที่ 1 พบว่า ร้อยละของจำนวนบุคลากรที่มีความรู้ ความเข้าใจและ ตระหนักเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนสูงกว่าร้อยละ 80 ส่วนตัวชี้วัดที่ 2 และ 3 พบว่า มีผลการประเมินการใช้อยู่ในระดับมาก และผลการประเมินกลยุทธ์การบริหาร จัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 พบว่า กลยุทธ์มีความ สอดคล้อง ความเหมาะสม และความเป็นประโยชน์อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนผลการประเมินความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมาก

554270120 : MAJOR: ADMINISTRATION AND DEVELOPMENT STRATEGY; Ph.D.

(ADMINISTRATION AND DEVELOPMENT STRATEGY)

KEYWORDS : STRATEGY / FIX IT CENTER / THE INSTITUTE OF VOCATIONAL EDUCATION IN
NORTHERN REGION 4

SATAPORN POWEE : DEVELOPMENT OF STRATEGIES FOR FIX IT CENTER MANAGEMENT OF
COLLEGES UNDER THE INSTITUTE OF VOCATIONAL EDUCATION IN NORTHERN REGION 4

THESIS ADVISORS : ASSOC. PROF. TUANTHONG CHAOWAKEERATIPONG, Ph.D. AND
ASSOC. PROF. SOMCHAI WONGNAYA, Ph.D. 502 PP.

The purposes of this research were 1) to study states, problems, and factors related to the management of Fix It Center (FIC) of colleges under the Institute of Vocational Education in Northern Region 4 (VENR 4), 2) to develop the strategies for FIC management of colleges under the Institute of VENR 4, and 3) to try out and evaluate the strategies. Data were collected through the use of a questionnaire, a focus group discussion, workshops, connoisseurship, and the data were analyzed using frequency, percentage, mean, standard deviation, and content analysis.

The research findings revealed that the strategies for FIC management of colleges under the Institute of VENR 4 consisted of a vision, missions, goals, strategic issues, strategies, indicators, and measures. The developed strategies consisted of 9 strategies, 27 indicators, and 34 measures. Regarding experimenting with 3 strategies, it was found that Strategy 3, Indicator 1 and 2 were assessed at a high level; Strategy 5, indicator 1 was assessed in terms of strategy implementation at a high level; whereas indicators 2 and 3, it was found that the number of activities to strengthen the morale between the personnel of the college and the network partners have at least 2 mutual activities and having the mutual values with the FIC. Strategy 6, Indicator 3, it was found that the percentage of personnel having the knowledge and understanding, awareness of the technological information and communication to operate the FIC higher than 80 percent; whereas indicators 2, 3 were assessed in usage at a high level. Besides, the strategic assessment results under the institute of VENR 4, were consistent, appropriate, and useful at the highest levels; however, the possibility was at a high level.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้อย่างสมบูรณ์ เนื่องจากได้รับความอนุเคราะห์อย่างยิ่งในการให้คำปรึกษา คำแนะนำ และได้กรุณาช่วยแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ จากรองศาสตราจารย์ ดร.ทวนทอง เขาวงกิตพิงศ์ ซึ่งเป็นประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.สมชัย วงษ์นายะ กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ทำให้ผู้วิจัยได้รับความรู้ และประสบการณ์ ซึ่งเป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้า ทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีความถูกต้อง สมบูรณ์ยิ่งขึ้น จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบคุณผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ ตรวจสอบเครื่องมือวิจัย และกรุณาให้การสัมภาษณ์ เข้าร่วมสนทนากลุ่ม ประชุมเชิงปฏิบัติการ และกรุณาประเมินกลยุทธ์ จนทำให้กลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ที่พัฒนาขึ้นนี้ มีความเหมาะสม และความเป็นไปได้ และทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีความถูกต้อง และสมบูรณ์

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.สมชัย วงษ์นายะ กรรมการประจำหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชายุทธศาสตร์การบริหารและการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร รองศาสตราจารย์ ดร.วิทยา จันทร์ศิลา ประธานกรรมการหลักสูตรปริญญาเอก สาขาวิชาบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร รองศาสตราจารย์ ดร. ชูชีพ พุทธประเสริฐ อาจารย์ประจำสาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมบูรณ์ ตันยะ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา และ ดร.ชัต อินทะสี อาจารย์วิทยาลัยเทคนิคกำแพงเพชร กรรมการสภาสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ที่ได้กรุณาให้ คำปรึกษา ให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุง แก้ไขวิทยานิพนธ์ ตลอดจนให้การสนับสนุนช่วยเหลือผู้วิจัยมาโดยตลอด จนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงเป็นอย่างดี

ขอบคุณคณะผู้บริหาร คณะครู บุคลากรในสถานศึกษาของสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ขอขอบคุณองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ให้ความกรุณา และอำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยเป็นอย่างดี

คุณค่าและประโยชน์อันเกิดจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอน้อมบูชาในพระคุณของบิดา มารดา คณาจารย์ ตลอดจนผู้มีพระคุณทุกท่าน

สถาพร โพธิ์ทวี

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ค
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ง
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ณ
สารบัญภาพ.....	ด
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
คำถามการวิจัย.....	5
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	13
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย.....	19
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	20
ยุทธศาสตร์และนโยบายการอาชีวศึกษา.....	21
การดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน.....	33
แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการ.....	50
แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนากลยุทธ์.....	58
บริบทของสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4.....	86
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	114
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	133

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	135
ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาสภาพ ปัญหา และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการ ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา ในสถาบันการอาชีวศึกษา ภาคเหนือ 4.....	137
ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของ สถานศึกษา ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4.....	143
ขั้นตอนที่ 3 การทดลองและประเมินกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้าง เพื่อชุมชนของสถานศึกษา ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4.....	153
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	159
ตอนที่ 1 ผลการศึกษาสภาพ ปัญหา และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการ ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา ในสถาบันการอาชีวศึกษา ภาคเหนือ 4.....	159
ตอนที่ 2 ผลการพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของ สถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4.....	209
ตอนที่ 3 ผลการทดลองและประเมินกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้าง เพื่อชุมชนของสถานศึกษา ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4.....	277
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	314
สรุปผลการวิจัย.....	315
อภิปรายผลการวิจัย.....	324
ข้อเสนอแนะ.....	337
บรรณานุกรม.....	339
ภาคผนวก.....	347
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญ.....	348
ภาคผนวก ข ผลการหาค่าดัชนีความศึกษาสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถาม.....	355
ภาคผนวก ค เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	366
ภาคผนวก ง คู่มือทดลองใช้กลยุทธ์.....	390

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ภาคผนวก จ แบบประเมินกลยุทธ์.....	434
ภาคผนวก ฉ เอกสารประกอบการสนทนากลุ่ม.....	458
ภาคผนวก ช หนังสือราชการ.....	472
ภาคผนวก ซ รูปภาพกิจกรรมการดำเนินการวิจัย.....	497
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	502

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 กระบวนการวางแผนกลยุทธ์.....	71
2 แบบฟอร์มที่ใช้ในการวางแผนกลยุทธ์เพื่อประเมินปัจจัยภายใน.....	72
3 แบบฟอร์มที่ใช้ในการวางแผนกลยุทธ์เพื่อประเมินปัจจัยภายนอก.....	73
4 แบบการกำหนดกลยุทธ์ด้วย SWOT Matrix.....	74
5 จำนวนประชากร จำแนกตามสถานศึกษา.....	137
6 จำนวนตัวอย่าง จำแนกตามตำแหน่งและสถานศึกษา.....	138
7 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ อายุ วุฒิการศึกษา ตำแหน่ง และประสบการณ์การทำงานในตำแหน่ง.....	160
8 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสภาพการบริหารจัดการ ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ด้านการวางแผน.....	161
9 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสภาพการบริหารจัดการ ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ด้านการจัดองค์การ.....	168
10 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสภาพการบริหารจัดการ ศูนย์ ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ด้านการนำ.....	171
11 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสภาพการบริหารจัดการ ศูนย์ ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ด้านการควบคุม.....	176
12 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้าง เพื่อชุมชนของสถานศึกษา ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 โดยภาพรวม.....	178
13 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้าง เพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ด้านการวางแผน.....	179
14 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้าง เพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ด้านการจัดองค์การ.....	181

ตารางที่ ๒-

หน้า

[illegible]

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
25	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ด้านการเมือง/กฎหมาย..... 194
26	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ด้านเทคโนโลยี..... 195
27	ผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในของการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4..... 218
28	ผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกของการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4..... 221
29	ค่าน้ำหนัก คะแนน และคะแนนถ่วงน้ำหนักของปัจจัยสภาพแวดล้อมภายในของการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4..... 224
30	ค่าน้ำหนัก คะแนน และคะแนนถ่วงน้ำหนักของปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกของการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4..... 229
31	กลยุทธ์ ตัวชี้วัดและมาตรการ ในประเด็นกลยุทธ์ที่ 1 การพัฒนาแผนกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาแบบมีส่วนร่วม (ร่าง)..... 237
32	กลยุทธ์ ตัวชี้วัดและมาตรการ ในประเด็นกลยุทธ์ที่ 2 การพัฒนาโครงสร้างการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนให้สอดคล้องเหมาะสมกับชุมชน (ร่าง)..... 238
33	กลยุทธ์ ตัวชี้วัดและมาตรการ ในประเด็นกลยุทธ์ที่ 3 การยกระดับคุณภาพการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา (ร่าง)..... 240
34	กลยุทธ์ ตัวชี้วัด และมาตรการ ในประเด็นกลยุทธ์ที่ 4 การพัฒนากระบวนการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา (ร่าง)..... 243
35	แสดงการเปรียบเทียบผลการวิพากษ์วิสัยทัศน์ พันธกิจ ประเด็นกลยุทธ์ และเป้าประสงค์ การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4..... 247

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
36	การเปรียบเทียบผลการวิพากษ์กลยุทธ์ ตัวชี้วัด และมาตรการ การบริหารจัดการ ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4..... 249
37	ผลการตรวจสอบ กลยุทธ์ ตัวชี้วัด และมาตรการ..... 266
38	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ อายุ วุฒิการศึกษา และ ปฏิบัติหน้าที่ กลุ่มผู้ให้ข้อมูลการทดลองใช้และประเมินผลการใช้กลยุทธ์การบริหาร จัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4.. 278
39	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความเหมาะสมของโครงสร้าง การปฏิบัติงานและหน้าที่ของบุคลากรในการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ของสถานศึกษาและภาคีเครือข่าย (n = 19)..... 279
40	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของบุคลากรตอบบทบาทและ หน้าที่ในการปฏิบัติงานของสถานศึกษาและของภาคีเครือข่ายที่มีส่วนร่วมในการ ดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (n = 19)..... 281
41	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสำเร็จของการเสริมสร้างขวัญและ กำลังใจ/ความสัมพันธ์ของบุคลากรของสถานศึกษาและภาคีเครือข่าย (n = 19)..... 282
42	จำนวนและร้อยละของกิจกรรมการเสริมสร้างขวัญและกำลังใจร่วมกันระหว่างบุคลากร ของสถานศึกษาและภาคีเครือข่าย/มีค่านิยมร่วมของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของ สถานศึกษา (n=19)..... 284
43	ผลการทดสอบความรู้ เข้าใจและความตระหนักเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศการ ดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (n=19)..... 285
44	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับคุณภาพของการจัดระบบเทคโนโลยี สารสนเทศ เพื่อการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (n = 19)..... 286
45	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการต่อระบบ เทคโนโลยีสารสนเทศและข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (n = 19)..... 287
46	ผลการประเมินความสอดคล้องของกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4..... 289

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
47 ผลการประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ ของวิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าประสงค์ ของกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของ สถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4.....	290
48 ผลการประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ของกลยุทธ์ การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษา ภาคเหนือ 4.....	293
49 ผลการประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ของตัวชี้วัด และมาตรการของกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ในกลยุทธ์ที่ 1.....	295
50 ผลการประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ของตัวชี้วัดและ มาตรการของพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับชุมชนและหน่วยงาน อื่นในการสนับสนุนทรัพยากรและแหล่งเรียนรู้ ในกลยุทธ์ที่ 2.....	297
51 ผลการประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ของตัวชี้วัดและ มาตรการของพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับชุมชนและหน่วยงาน อื่น ในการสนับสนุนทรัพยากรและแหล่งเรียนรู้ ในกลยุทธ์ที่ 3.....	299
52 ผลการประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ของตัวชี้วัดและ มาตรการ ยุทธศาสตร์การกำกับติดตามตรวจสอบการดำเนินงานตามระบบและกลไก ประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐานการอาชีวศึกษาในกลยุทธ์ ที่ 4.....	301
53 ผลการประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ของตัวชี้วัดและ มาตรการของปรับปรุงและพัฒนาระบบการประเมินคุณภาพภายในของสถานศึกษา ให้มีประสิทธิภาพในกลยุทธ์ที่ 5.....	303
54 ผลการประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ของตัวชี้วัดและ มาตรการของปรับปรุงและพัฒนาระบบการประเมินคุณภาพภายในของสถานศึกษา ให้มีประสิทธิภาพในกลยุทธ์ที่ 6.....	305

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
55 ผลการประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ของตัวชี้วัดและ มาตรการของพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับชุมชนและหน่วยงาน อื่น ในการสนับสนุนทรัพยากรและแหล่งเรียนรู้ ในกลยุทธ์ที่ 7.....	307
56 ผลการประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ของตัวชี้วัดและ มาตรการของพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับชุมชนและหน่วยงาน อื่น ในการสนับสนุนทรัพยากรและแหล่งเรียนรู้ ในกลยุทธ์ที่ 8.....	309
57 ผลการประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ของตัวชี้วัดและ มาตรการของพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับชุมชนและหน่วยงาน อื่น ในการสนับสนุนทรัพยากรและแหล่งเรียนรู้ ในกลยุทธ์ที่ 9.....	311

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 แสดงกรอบแนวคิดของแผนพัฒนาการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2560-2579.....	31
2 แสดงความสัมพันธ์ของหน้าที่การบริหารขั้นพื้นฐาน 4 ประการ.....	53
3 แสดงกระบวนการจัดการเชิงกลยุทธ์.....	63
4 แสดงกระบวนการจัดการเชิงกลยุทธ์ตามขั้นตอนทั้ง 5 ขั้นตอนที่มีความต่อเนื่องกัน.....	65
5 แสดงกระบวนการจัดการเชิงกลยุทธ์ 3 องค์ประกอบ.....	67
6 แสดงกระบวนการจัดการเชิงกลยุทธ์ 3 ขั้นตอน.....	69
7 แสดงกระบวนการวางแผนกลยุทธ์ 5 ขั้นตอน.....	75
8 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย.....	134
9 แสดงกรอบกระบวนการดำเนินการวิจัย.....	136
10 แสดงสถานการณ์หรือตำแหน่งทางกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 คือ กลยุทธ์เชิงรุก (SO).....	233
11 แสดงความเชื่อมโยงของวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ ประเด็นกลยุทธ์ และกลยุทธ์ (ร่าง).....	244
12 แสดงความเชื่อมโยงของวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ ประเด็นกลยุทธ์ และกลยุทธ์....	276

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สังคมโลกในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว องค์การจึงต้องมีการพัฒนาเพื่อพร้อมรับความเปลี่ยนแปลง สังคมมนุษย์มีการดำเนินชีวิตอยู่ท่ามกลางข้อมูลข่าวสารสารสนเทศต่างๆ มากมาย ดังนั้นการพัฒนาคนในด้านการศึกษารับรู้จึงเป็นหัวใจของการพัฒนาประเทศ เพราะการศึกษาเป็นการสร้างคนเพื่อสร้างความเจริญให้กับประเทศ เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2554, หน้า 12) กระทรวงศึกษาธิการได้เล็งเห็นความสำคัญของสภาพการณ์ในปัจจุบัน ทั้งด้านการเมือง สังคม เศรษฐกิจ เทคโนโลยี ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และโครงสร้างประชากรทางเศรษฐกิจของประเทศต่างๆ โดยเฉพาะการรวมกลุ่มประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่ได้ทำข้อตกลงร่วมกันเพื่อผนึกกำลังให้มีอำนาจในการต่อรองกับตลาดโลกมากขึ้น เพื่อก้าวเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียนอย่างมีประสิทธิภาพ จึงได้กำหนดนโยบาย/ยุทธศาสตร์ เพื่อพัฒนาและบริหารจัดการศึกษาให้เหมาะสมกับศักยภาพ และบริบทของเขตพื้นที่ พัฒนานักเรียน นักศึกษาสู่การมีงานทำ มีรายได้จากการประกอบอาชีพ มีความคิดสร้างสรรค์ด้านอุตสาหกรรม และบริการหรือบริหารจัดการ เพื่อตอบสนองเศรษฐกิจในกลุ่มอาเซียน และตลาดโลกได้อย่างมีประสิทธิภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2556, หน้า 1-3) ซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนาการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2560-2579 ที่ได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาการอาชีวศึกษาไว้ 6 ยุทธศาสตร์ โดยเฉพาะในยุทธศาสตร์ที่ 2 การผลิตและพัฒนากำลังคนด้านการอาชีวศึกษาเพื่อสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ มีตัวชี้วัดที่สำคัญ ได้แก่ ความเชี่ยวชาญเฉพาะทางมีหลักสูตรฐานสมรรถนะในสาขาที่ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน และการพัฒนาประเทศ จัดการเรียนรู้แบบบูรณาการองค์ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิศวกรรม และคณิตศาสตร์ หรือสะเต็มศึกษา มีภาคีเครือข่ายความร่วมมือระหว่างรัฐ เอกชน สถานประกอบการ สมาคมวิชาชีพที่จัดการอาชีวศึกษาร่วมกับสถานศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2560, หน้า 10-12) ซึ่งสอดคล้องกับนโยบาย เป้าหมาย ยุทธศาสตร์ การผลิตและพัฒนากำลังคนอาชีวศึกษา ในระยะ 15 ปี (พ.ศ. 2555-2569) เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้และการบริหารจัดการอาชีวศึกษาร่วมกับชุมชนและสถานประกอบการ กำหนดไว้ในนโยบายที่ 1 มุ่งสร้าง/ผลิตกำลังคนอาชีวศึกษา ให้ตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงาน โดยมียุทธศาสตร์ที่ 1

มุ่งพัฒนาคุณภาพและปริมาณผู้เรียนให้สัมพันธ์กับความต้องการของตลาดแรงงานในประเทศและระดับสากล ยุทธศาสตร์ที่ 2 การเพิ่มโอกาสการเรียนรู้และการฝึกอบรมวิชาชีพอาชีวศึกษาให้กับกลุ่มผู้อยู่นอกระบบ (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2555, หน้า 18-19) ดังนั้นจะเห็นได้ว่าสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ให้ความสำคัญกับการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ โดยเฉพาะการบูรณาการในการให้บริการชุมชน

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้หรือโครงการที่สอดคล้องความต้องการและอัตลักษณ์ของชุมชน ถือเป็นการจัดการความรู้ที่เน้นสิ่งแวดล้อมหรือแหล่งเรียนรู้ใกล้ตัวในชุมชนของผู้เรียนเป็นสำคัญ ในการที่จะสามารถส่งเสริมการแบ่งปันและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ความรู้ ทักษะของผู้มีประสบการณ์ตรง เพื่อค้นหาแนวปฏิบัติที่ดีเกี่ยวกับเทคนิคการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อาชีวศึกษา ตลอดจนการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ชุมชน สถานศึกษา และผู้ที่เกี่ยวข้องเป็นหลักในการจัดการศึกษา โดยให้มีการสนับสนุน และใช้แหล่งเรียนรู้ ภูมิปัญญาในท้องถิ่น เพื่อให้ผู้เรียนได้เข้าใจในเนื้อหาตลอดจนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันและอนุรักษ์ชุมชนของผู้เรียนและครูผู้สอนให้มีประสิทธิภาพ (วิภาพรรณ พินลา, 2560, หน้า 191-198)

พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551 หมวด 1 บททั่วไป มาตรา 6 กล่าวถึงการจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพต้องเป็นการจัดการศึกษาในด้านวิชาชีพที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนการศึกษาแห่งชาติ เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนในด้านวิชาชีพระดับฝีมือ ระดับเทคนิค และระดับเทคโนโลยี รวมทั้งเป็นการยกระดับการศึกษาวิชาชีพให้สูงขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2552) สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลในการจัดการศึกษาขั้นอุดมศึกษาและอาชีวศึกษาให้สอดคล้องกับตลาดแรงงาน ทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ โดยกระบวนการสร้างประสบการณ์ระหว่างเรียนอย่างเหมาะสม และสนับสนุนการสร้างรายได้ระหว่างเรียน ให้สถาบันอาชีวศึกษาดำเนินการร่วมกับผู้เชี่ยวชาญในแต่ละอาชีพ รวมทั้งจัดให้มีศูนย์ซ่อมสร้างประจำชุมชน เพื่อส่งเสริมการศึกษาในสายอาชีวศึกษาให้เป็นที่ยอมรับและสามารถมีรายได้สูงตามความสามารถ (อรนุช กนกสิริรัตน์, 2554, หน้า 26)

ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 19 กรกฎาคม พ.ศ. 2548 เห็นชอบมาตรการเสริมสร้างเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ รัฐบาลจึงมีนโยบายให้บริการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน มอบให้สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จัดตั้งศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (Fix It Center) ระยะที่ 1 และเมื่อวันที่ 17 มกราคม 2549 คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาดำเนินการต่อเป็นระยะที่ 2 โดยเน้นการซ่อมเครื่องจักรเกษตรเป็นลำดับต้นๆ ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาสุขอนามัย และกระบวนการผลิตเพื่อเพิ่มมูลค่าของชุมชน สำหรับปีงบประมาณ พ.ศ. 2554 สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษามีนโยบายขยายบทบาทศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน และภาคี

เครือข่าย ดำเนินงาน 4 ภารกิจหลัก คือ 1) กิจกรรม ยกระดับช่างชุมชน 2) ซ่อมเครื่องมือเครื่องจักรที่ใช้ในการประกอบอาชีพ เครื่องมืออุปกรณ์ดำรงชีวิตประจำวันของครัวเรือน 3) พัฒนาสุขอนามัย 4) พัฒนาต่อยอดผลิตภัณฑ์ชุมชน รวมถึงดำเนินงานเพื่อดำรงศูนย์ฯ อย่างถาวร จำนวน 3,200 แห่งด้วย (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2554, หน้า 1) และในปี พ.ศ.2559 สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จึงได้เห็นชอบการพัฒนารูปแบบการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (Fix it Center) แบบถาวร เพื่อให้บริการประชาชนเป็นแบบถาวร โดยตั้งที่วิทยาลัยเทคนิคจำนวน 80 ศูนย์ และในปี พ.ศ. 2561 ได้พิจารณาศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (Fix it Center) ของสถานศึกษาที่มีความพร้อมให้เป็นศูนย์แบบถาวรเพิ่มขึ้น จำนวน 20 ศูนย์

จากผลการติดตามการดำเนินงานโครงการสำคัญตามนโยบายรัฐบาลและนโยบายกระทรวงศึกษาธิการ ของสำนักบริหารยุทธศาสตร์และบูรณาการการศึกษาที่ 2 ได้ติดตามการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน และศูนย์ฝึกอาชีพชุมชน ประกอบด้วย จังหวัดกำแพงเพชร พิจิตร นครสวรรค์ และอุทัยธานี พบว่า มีปัญหาอุปสรรคของการดำเนินงาน คือ พื้นฐานความรู้ของช่างชุมชนไม่เท่ากัน ทำให้การแนะนำให้ความรู้ในการยกระดับช่างชุมชนไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร มีอุปสรรคในเรื่องของสถานะอากาศและช่วงฤดูกาล คณะครูบางสาขามีจำนวนจำกัดแต่มีหน้าที่รับผิดชอบศูนย์จำนวนมาก ผู้นำชุมชนบางพื้นที่ไม่ให้ความร่วมมือในการประสานงาน และประชาชนยังขาดความเข้าใจในจุดประสงค์ของโครงการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ซึ่งสอดคล้องกับ เจียง วงศ์สวัสดิ์สุริยะ (2556, หน้า 166) ที่กล่าวว่า การดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน มีปัญหาด้านการวางแผน การดำเนินงานมีประสิทธิภาพอยู่ในระดับต่ำ ไม่ได้ดำเนินการสำรวจข้อมูลพื้นที่เป้าหมายถึงความต้องการที่แท้จริงของชุมชน ทำให้ภารกิจด้านส่งเสริมสุขอนามัยพื้นฐาน และด้านสนับสนุนพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนไม่บรรลุผล ซึ่งปัญหาเหล่านี้ผู้บริหารและบุคลากรที่เกี่ยวข้องจะต้องนำไปพิจารณา ดังนั้น สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา หรือหน่วยงานสถานศึกษาอาชีวศึกษา จึงต้องมีการพัฒนางานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนให้มีคุณภาพเพิ่มขึ้น และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ประภาส เกตุไทย (2557, หน้า 26) ที่พบว่า การดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนมีปัญหา ด้านข้อมูลสารสนเทศ ปัญหางบประมาณ และปัญหาการประสานงาน ส่วนด้านอุปสรรค พบว่าบุคลากรที่ประสานงานจากส่วนกลางมีไม่เพียงพอ ขาดการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง ดังที่สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินได้มีข้อเสนอแนะให้สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาดำเนินการซักซ้อมความเข้าใจกับเจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่ปฏิบัติงานและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะการคัดเลือกช่างชุมชนเพื่อทำหน้าที่ให้บริการซ่อมประจำศูนย์ซ่อมฯ ควรต้องทราบถึงวัตถุประสงค์ และสามารถปฏิบัติงานประจำศูนย์ซ่อมฯ ได้อย่างต่อเนื่อง กำหนดแนวทางที่ชัดเจนให้กับทีมช่างซ่อมในการให้คำแนะนำถ่ายทอดความรู้เรื่องการดูแล การบำรุง รักษาเครื่องมือ อุปกรณ์

การประกอบอาชีพ กำหนดให้ใช้ศูนย์ซ่อมฯ เป็นแหล่งฝึกการปฏิบัติงานของนักศึกษาตาม วัตถุประสงค์ของโครงการ (สำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน, 2557)

สถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ซึ่งประกอบด้วย จำนวน 6 สถานศึกษา คือ วิทยาลัยเทคนิคนครสวรรค์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครสวรรค์ วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ วิทยาลัยเทคนิคกำแพงเพชร วิทยาลัยเทคนิคพิจิตร และวิทยาลัยเทคนิคอุทัยธานี ที่เกิดขึ้นจากการ รวมตัวกันภายใต้กฎกระทรวง ว่าด้วยการรวมสถานศึกษาอาชีวศึกษา เพื่อจัดตั้งสถาบันการ อาชีวศึกษา พ.ศ. 2555 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2555) โดยที่สถานศึกษาทั้ง 6 สถานศึกษาที่รวมตัว กันเป็นสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ก็มีปัญหาการดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนตาม บริบทที่แต่ละสถานศึกษารับผิดชอบอยู่แต่เดิม อาทิ ปัญหาระดับพื้นฐานความรู้ของช่างแต่ละชุมชน ช่วงฤดูกาลการประกอบอาชีพของแต่ละชุมชน การขาดแคลนครูบางสาขาวิชาช่าง การประสานงาน รวมถึงความรู้ความเข้าใจของชุมชน หรือแม้แต่หน่วยงานระดับสูงขึ้นไป คือ สำนักงานคณะกรรมการ การอาชีวศึกษา ก็พบว่าจำนวนบุคลากร การงบประมาณ และการติดตามและประเมินผลศูนย์ซ่อม สร้างเพื่อชุมชน ยังดำเนินการได้ไม่เต็มตามศักยภาพ ปัญหาและอุปสรรคเหล่านี้จึงส่งผลให้การ ดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน มีการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพอยู่ในระดับต่ำ ดังนั้น สถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 จึงมีการกิจกรรมด่วนที่ต้องดำเนินการแก้ไขปัญหาการดำเนินงาน ของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนต่อการให้บริการแก่ชุมชน การพัฒนา การเรียนรู้ ฝึกประสบการณ์แก่นักเรียน นักศึกษา ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคน เน้นการสร้างและขยาย โอกาสทางการศึกษา พร้อมทั้งพัฒนาคุณภาพ และมาตรฐานทางการศึกษา เพื่อมุ่งสู่ความเป็นเลิศ ด้านวิชาชีพตรงตามความต้องการของทุกภาคส่วน ทั้งภาคอุตสาหกรรม ภาคธุรกิจ และภาคบริการ ด้วยการสร้างการมีส่วนร่วมในการพัฒนาเสริมสร้างความเข้มแข็งมั่นคงให้กับท้องถิ่น (วิติยา ปิดตังนาโพธิ์, 2555, หน้า 1) ซึ่งเป็นแนวทางที่สอดคล้องกับการพัฒนาประเทศในแผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 พ.ศ.2560-2564 อนึ่ง การดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อ ชุมชนในท้องถิ่นอาจไม่สามารถใช้กับภาคีเครือข่ายอื่นได้ทั่วไป เนื่องจากแต่ละท้องถิ่นมีความแตกต่าง กันทั้งเชิงบริบท สภาพปัญหา และความต้องการ ดังนั้นการดำเนินงานตามรูปแบบการยกระดับ คุณภาพของศูนย์บริการซ่อมสร้างเพื่อชุมชนแบบถาวร ตามภารกิจศูนย์ถาวรระหว่างสถานศึกษา ร่วมกับภาคีเครือข่ายนั้นย่อมมีความต้องการ การออกแบบ วางแผนการทำงาน ที่มีลักษณะเฉพาะ เหมาะสมสอดคล้องกับบริบท และอยู่บนพื้นฐาน ของความต้องการ ความสมัครใจ ความเต็มใจ ของ ประชาชน หรือชุมชน และศักยภาพของภาคีเครือข่ายนั้นๆ (เจียง วงศ์สวัสดิ์สุริยะ, 2556, หน้า 16)

ดังนั้น เพื่อให้สถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ได้มีกลยุทธ์การบริหาร จัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถาบัน ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการ ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ให้เหมาะสมกับ

สภาพแวดล้อมภายในและภายนอกของสถานศึกษาในสถาบัน สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

คำถามการวิจัย

1. สภาพ ปัญหา และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 เป็นอย่างไร
2. กลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 มีลักษณะเป็นอย่างไร
3. ผลการทดลองและประเมินกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ที่พัฒนาขึ้น เป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพ ปัญหา และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4
2. เพื่อพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4
3. เพื่อทดลองและประเมินกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4

ขอบเขตของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Method) เพื่อพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัยเป็น 3 ขั้นตอน ได้แก่

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาสภาพ ปัญหา และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4

ขั้นตอนในการศึกษาสภาพ ปัญหาและปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 มีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

ขอบเขตด้านเนื้อหา

ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. การศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 จะศึกษาเนื้อหาการบริหารงานใน 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการวางแผน (Planning) 2) ด้านการจัดองค์การ (Organizing) 3) ด้านการนำ (Leading) 4) ด้านการควบคุม (Controlling) (รังสรรค์ ประเสริฐศรี, 2549, หน้า 13-14; วรรณภณ แสงมณี, 2553, หน้า 10-11)

2. การศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ประกอบด้วยปัจจัยภายในสถานศึกษาและปัจจัยภายนอกสถานศึกษา

2.1 ปัจจัยภายในสถานศึกษา ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ประกอบด้วย ปัจจัย 4 ด้าน ได้แก่ 1) บุคลากร 2) งบประมาณ 3) วัสดุ/อุปกรณ์ และ 4) การบริหารจัดการ (เสนาะ ตีแยว, 2546, หน้า 58; อนิวัช แก้วจำนงค์, 2551, หน้า 55-56; สมคิด บางโม, 2551, หน้า 63; เอกชัย บุญยาพิชฐาน, 2553, หน้า 17-43)

2.2 ปัจจัยภายนอกสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ประกอบด้วย ปัจจัย 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านเศรษฐกิจ 2) ด้านสังคม/วัฒนธรรม 3) ด้านการเมือง/กฎหมาย และ 4) ด้านเทคโนโลยี (สมชาย ภคภาสวณิช, 2553, หน้า 39-40; พิชาย รัตนดิลก ณ ภูเก็ต, 2552, หน้า 123; วิเชียร วิทยอุดม, 2553, หน้า 46-48; เอกชัย บุญยาพิชฐาน, 2553, หน้า 47-54)

ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. กรณีเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ บุคลากรของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ปีการศึกษา 2557 ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษาและครู จำนวน 895 คน

1.1.1 ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 30 คน

1.1.2 ครู จำนวน 865 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ บุคลากรของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 294 คน ประกอบด้วย

1.2.1 ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 28 คน

1.2.2 ครู จำนวน 266 คน

กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan) ดำเนินการสุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling)

2. กรณีเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสนทนากลุ่ม

ผู้ให้ข้อมูลในการสนทนากลุ่มเพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และครู ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 จำนวน 12 คน โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณาจะต้องมีคุณสมบัติตามข้อใดข้อหนึ่ง ดังนี้

2.1 ผู้อำนวยการสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ที่มีประสบการณ์การบริหารสถานศึกษา อย่างน้อย 2 ปี จำนวน 2 คน

2.2 รองผู้อำนวยการสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ที่ทำหน้าที่รับผิดชอบงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน อย่างน้อย 2 ปี จำนวน 2 คน

2.3 ครูที่ทำหน้าที่หัวหน้างานของสถานศึกษาที่รับผิดชอบงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 อย่างน้อย 2 ปี จำนวน 4 คน

2.4 ครูปฏิบัติหน้าที่รับผิดชอบงานตามภารกิจของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 อย่างน้อย 2 ปี จำนวน 4 คน

ขอบเขตด้านตัวแปร

การศึกษาสภาพ ปัญหา และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่

1. สภาพการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4

2. ปัญหาการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4

3. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4

ขั้นตอนในการพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 แบ่งเป็น 3 ขั้นตอนย่อย ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

2.1 การศึกษาแนวทางการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาที่ประสบผลสำเร็จในการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน

2.1.1 การศึกษาแนวทางการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของ
สถานศึกษาที่ประสบผลสำเร็จในการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน โดยการวิเคราะห์เอกสาร
ขอบเขตด้านเนื้อหา

ศึกษาแนวทางการบริหารจัดการของสถานศึกษาที่ประสบผลสำเร็จในการ
บริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน จำนวน 2 แห่ง ได้แก่ วิทยาลัยเทคนิคชัยนาท และ
วิทยาลัยเทคนิคสุโขทัย โดยมีเกณฑ์ในการคัดเลือก ดังนี้ 1) เป็นสถานศึกษาที่ได้รับรางวัลการ
ดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน 2) เป็นสถานศึกษาที่ได้รับการพิจารณาเป็นสถานศึกษาต้นแบบ
ของการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ปีงบประมาณ 2555 และ 3) เป็นสถานศึกษาที่ได้รับการ
พิจารณาว่าเป็นสถานศึกษานำร่องเปิดสอนหลักสูตรปริญญาตรี โดยศึกษาใน 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้าน
การวางแผน 2) ด้านการจัดองค์การ 3) ด้านการนำ และ 4) ด้านการควบคุม

ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

เอกสารการบริหารและการดำเนินงานเกี่ยวกับศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน
ของสถานศึกษาที่ประสบผลสำเร็จในการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน จำนวน 2 แห่ง ได้แก่
วิทยาลัยเทคนิคชัยนาท และวิทยาลัยเทคนิคสุโขทัย

ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ แนวทางการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของ
สถานศึกษาที่ประสบผลสำเร็จ

2.1.2 การศึกษาแนวทางการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของ
สถานศึกษาที่ประสบผลสำเร็จในการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน โดยการสัมภาษณ์

ขอบเขตด้านเนื้อหา

ศึกษาแนวทางการบริหารจัดการของสถานศึกษาที่ประสบผลสำเร็จในการ
บริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน จำนวน 2 แห่ง ได้แก่ วิทยาลัยเทคนิคชัยนาท และ
วิทยาลัยเทคนิคสุโขทัย โดยมีเกณฑ์ในการคัดเลือก ดังนี้ 1) เป็นสถานศึกษาที่ได้รับรางวัลการ
ดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน 2) เป็นสถานศึกษาที่ได้รับการพิจารณาเป็นสถานศึกษาต้นแบบ
ของการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ปีงบประมาณ 2555 และ 3) เป็นสถานศึกษาที่ได้รับ
การพิจารณาว่าเป็นสถานศึกษานำร่องเปิดสอนหลักสูตรปริญญาตรี โดยศึกษาใน 4 ด้าน ได้แก่
1) ด้านการวางแผน 2) ด้านการจัดองค์การ ด้านการนำ และ 4) ด้านการควบคุม

ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

สัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการบริหารจัดการของสถานศึกษา
ที่ประสบผลสำเร็จในการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน 2 แห่งสถานศึกษาละ 3 คน รวม
6 คน ได้แก่

1. ผู้อำนวยการ จำนวน 2 คน
2. รองผู้อำนวยการฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียน นักศึกษา จำนวน 2 คน
3. ครูหัวหน้างานโครงการพิเศษและบริการชุมชน จำนวน 2 คน

ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ แนวทางการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาที่ประสบผลสำเร็จ

2.2 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและสภาพแวดล้อมภายนอกของการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน และการจัดทำร่างกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 โดยการประชุมเชิงปฏิบัติการ

2.2.1 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและสภาพแวดล้อมภายนอกของการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4

ขอบเขตด้านเนื้อหา

ขอบเขตด้านเนื้อหาในขั้นตอนนี้ ได้แก่ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและสภาพแวดล้อมภายนอก โดยใช้เทคนิควิเคราะห์ SWOT (SWOT Analysis) สภาพแวดล้อมภายในประกอบด้วย จุดแข็ง (Strengths) จุดอ่อน (Weaknesses) สภาพแวดล้อมภายนอกประกอบด้วย โอกาส (Opportunities) และภาวะคุกคาม (Threats)

ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

ผู้ให้ข้อมูลในการประชุมเชิงปฏิบัติการ เพื่อการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและสภาพแวดล้อมภายนอกของการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ได้แก่ บุคลากรของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 จำนวน 14 คน และบุคลากรจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดกลุ่มสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 จำนวน 7 คน รวมจำนวนทั้งสิ้น 21 คน ด้วยวิธีการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Selection)

1. ผู้อำนวยการสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 จำนวน 2 คน
2. รองผู้อำนวยการสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 จำนวน 2 คน
3. ครูผู้สอนทำหน้าที่หัวหน้างานที่รับผิดชอบงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 จำนวน 4 คน
4. ครูผู้สอนปฏิบัติหน้าที่รับผิดชอบงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 จำนวน 6 คน

5. ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 4 คน

6. ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 3 คน

ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ สภาพแวดล้อมภายในและสภาพแวดล้อมภายนอก

ของการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4

2.2.2 การจัดทำร่างกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของ

สถานศึกษา ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4

ขอบเขตด้านเนื้อหา

ขอบเขตด้านเนื้อหาในชั้นตอนนี้ ได้แก่ ร่างกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ซึ่งประกอบด้วย วิสัยทัศน์ พันธกิจ ประเด็นกลยุทธ์ เป้าประสงค์ กลยุทธ์ ตัวชี้วัด และมาตรการ

ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

ผู้ให้ข้อมูลในการประชุมเชิงปฏิบัติการ เพื่อการจัดทำร่างกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ได้แก่ บุคลากรของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 จำนวน 10 คน และบุคลากรจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดกลุ่มสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 จำนวน 5 คน รวมจำนวนทั้งสิ้น 15 คน ด้วยวิธีการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Selection)

1. ผู้อำนวยการสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4

จำนวน 2 คน

2. รองผู้อำนวยการสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4

จำนวน 2 คน

3. ครูผู้สอนทำหน้าที่หัวหน้างานที่รับผิดชอบงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 จำนวน 2 คน

4. ครูผู้สอนปฏิบัติหน้าที่รับผิดชอบงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 จำนวน 4 คน

5. ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 3 คน

6. ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 2 คน

ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ ร่างกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4

2.3 การตรวจสอบร่างกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน
ของสถานศึกษา ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 โดยการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การตรวจสอบกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา
ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ที่พัฒนาขึ้น ในด้านความสอดคล้อง และความเหมาะสม
โดยประยุกต์มาจากแนวคิดของ ประภาพรพรณ อุ๋นอบ (2550) นันทิยา หุตานุวัตร และณรงค์
หุตานุวัตร (2551, หน้า 190-192) สมชาย ภคภาสน์วิวัฒน์ (2553, หน้า 198-204) และอนิวัช
แก้วจาง (2551, หน้า 197-198)

ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

ผู้ให้ข้อมูลในการตรวจสอบกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของ
สถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ซึ่งเป็นผู้เข้าร่วมสัมมนาผู้เชี่ยวชาญ ได้แก่
ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการพัฒนาศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ด้านการพัฒนากลยุทธ์ และด้านการบริหาร
สถานศึกษา จำนวน 9 คน ซึ่งมีคุณสมบัติอย่างน้อยข้อใดข้อหนึ่งดังต่อไปนี้

1. เป็นผู้บริหารสถานศึกษาที่มีวิทยฐานะชำนาญการพิเศษหรือเชี่ยวชาญ
ของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ที่มีความรู้ความเข้าใจด้านการบริหารและ
การพัฒนากลยุทธ์ ซึ่งมีประสบการณ์อย่างน้อย 3 ปี
2. เป็นนักวิชาการและเป็นผู้สอน ที่มีวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ
หรือเชี่ยวชาญของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ที่มีความรู้ความเข้าใจ
ด้านการบริหารและงานวิจัย ซึ่งมีประสบการณ์อย่างน้อย 3 ปี
3. เป็นนักวิชาการที่มีความรู้ความสามารถด้านการบริหาร หรือ
ด้านการพัฒนากลยุทธ์

ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ ความสอดคล้องและความเหมาะสมของร่างกลยุทธ์
การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4

**ขั้นตอนที่ 3 การทดลองและประเมินกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน
ของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4**

ขั้นตอนในการทดลองและประเมินกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน
ของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 มีดังนี้

3.1 การทดลองใช้และประเมินผลการใช้กลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้าง
เพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4

ขอบเขตด้านเนื้อหา

ในการทดลองกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ที่พัฒนาขึ้นตามกระบวนการพัฒนากลยุทธ์ ผู้วิจัยได้นำมา ทดลอง 3 กลยุทธ์ประกอบด้วย กลยุทธ์ที่ 3 ปรับโครงสร้างการปฏิบัติงานของศูนย์ซ่อมสร้าง เพื่อชุมชนเพื่อให้การบริการมีความคล่องตัวต่อการปฏิบัติงาน ซึ่งมีจำนวน 2 ตัวชี้วัด กลยุทธ์ที่ 5 เสริมสร้างขวัญกำลังใจและวัฒนธรรมการทำงานให้แก่บุคลากรและภาคีเครือข่าย ในการปฏิบัติงาน ให้สำเร็จ ซึ่งมีจำนวน 3 ตัวชี้วัด กลยุทธ์ที่ 6 พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และสร้างนวัตกรรม เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการให้บริการที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งมีจำนวน 3 ตัวชี้วัด

ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

แหล่งข้อมูลในการทดลองใช้กลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ได้แก่ วิทยาลัยเทคนิคกำแพงเพชร โดยผู้ทดลองใช้ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำนวน 15 คน และผู้บริหารหรือ ผู้แทนในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง จำนวน 4 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 19 คน ดังนี้

1. ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 5 คน
2. ครูผู้สอน จำนวน 10 คน
3. ผู้บริหารหรือผู้แทนในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 4 คน

ขอบเขตด้านตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ กลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลการประเมินใช้กลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อม สร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ตามตัวชี้วัด

3.2 การประเมินกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การประเมินกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ที่พัฒนาขึ้นตามกระบวนการพัฒนากลยุทธ์ ใน 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านความสอดคล้อง (Congruity) 2) ด้านความเหมาะสม (Propriety) 3) ด้านความเป็นไปได้ (Feasibility) และ 4) ด้านความเป็นประโยชน์ (Utility) (สมชาย ภคภาสน์วิวัฒน์, 2553, หน้า 230-232; อนิวัช แก้วจาง, 2551, หน้า 197; Guskey, 2000, p. 45)

ขอบเขตแหล่งข้อมูล/ผู้ให้ข้อมูล

แหล่งข้อมูลในการประเมินกลยุทธ์ การพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 โดยการประเมินจากกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหาร ด้านการสอน หรือด้านวิชาการ หรือผู้ทรงคุณวุฒิด้านกลยุทธ์ จำนวน 18 คน โดยมีคุณสมบัติดังนี้

1. เป็นผู้บริหารหรือเป็นกรรมการสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ซึ่งมีประสบการณ์อย่างน้อย 2 ปี จำนวน 3 คน
2. เป็นผู้บริหารสถานศึกษาที่มีวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ หรือเชี่ยวชาญ ของสถานศึกษาอาชีวศึกษา ที่มีความรู้ความเข้าใจด้านการบริหารและการพัฒนากลยุทธ์ ซึ่งมีประสบการณ์อย่างน้อย 5 ปี จำนวน 4 คน
3. เป็นครูผู้สอนที่มีวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ หรือเชี่ยวชาญ ของสถานศึกษาอาชีวศึกษา ที่มีความรู้ความเข้าใจด้านการบริหารและการพัฒนากลยุทธ์ ซึ่งมีประสบการณ์อย่างน้อย 5 ปี จำนวน 4 คน
4. เป็นนักวิชาการที่มีวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ หรือเชี่ยวชาญ ของสถานศึกษาอาชีวศึกษา ที่มีความรู้ความเข้าใจด้านการบริหารและการพัฒนากลยุทธ์ ซึ่งมีประสบการณ์อย่างน้อย 5 ปี จำนวน 4 คน
5. เป็นอาจารย์ในระดับอุดมศึกษา ที่มีความรู้ความเข้าใจด้านการบริหารและการพัฒนากลยุทธ์ ซึ่งมีประสบการณ์อย่างน้อย 5 ปี จำนวน 3 คน

ขอบเขตด้านตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ กลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลการประเมินกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ประกอบด้วย ด้านความสอดคล้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน หมายถึง ศูนย์บริการชุมชนซึ่งเป็นโครงการที่รัฐบาลจัดตั้งเพื่อให้คำแนะนำ ถ่ายทอดความรู้แก่ประชาชนให้รู้จักการใช้ การดูแลรักษาเครื่องมือและอุปกรณ์ การประกอบอาชีพ และพัฒนาทักษะช่างชุมชน ตลอดจนสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับชุมชนในการถ่ายทอดความรู้ การพัฒนาสุขอนามัยและอาชีวอนามัย สร้างมูลค่าเพิ่ม

เสริมสร้างมาตรฐานและสนับสนุนการตรวจสอบและรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์ชุมชน อีกทั้งเป็นการเพิ่มประสบการณ์และความเชื่อมั่นให้กับนักเรียน นักศึกษาในการออกไปปฏิบัติงานจริงในชุมชน

2. การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา หมายถึง กระบวนการในการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ประกอบด้วย 1) การวางแผน 2) การจัดองค์การ 3) การนำ และ 4) การควบคุม เพื่อให้ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนบรรลุเป้าหมายตามภารกิจอย่างมีประสิทธิภาพ กระบวนการบริหารทั้ง 4 ด้านมีความหมายดังนี้

2.1 การวางแผน หมายถึง กระบวนการในการกำหนดวัตถุประสงค์ของการดำเนินการ กิจกรรมการดำเนินการ ระยะเวลาการดำเนินการ และผู้รับผิดชอบในการปฏิบัติงาน ให้เหมาะสมและสอดคล้องกัน โดยมีกระบวนการต่างๆ ได้แก่ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม การกำหนดวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายขององค์กร การวิเคราะห์ทางเลือกและเลือกทางเลือก การกำหนดรายละเอียดแผนงานด้านการจัดสรรทรัพยากรและอุปกรณ์ที่จำเป็นให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และการประเมินและปรับปรุงแผนด้านการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน

2.2 การจัดองค์การ หมายถึง กระบวนการในการกำหนดโครงสร้างองค์กร และบทบาทหน้าที่ของบุคลากรในหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 โดยเกี่ยวข้องกับการจัดโครงสร้างการบริหารงาน การวิเคราะห์ความสอดคล้องของรายละเอียดของงานกับเป้าหมายของสถานศึกษา การแบ่งปริมาณงานทั้งหมดเป็นกิจกรรมต่างๆ ที่สามารถปฏิบัติได้โดยบุคคลหรือกลุ่มบุคคล และการจัดบุคลากรเพื่อรับผิดชอบงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน

2.3 การนำ หมายถึง กระบวนการกระตุ้นใจให้บุคลากรใช้ความพยายามเพื่อให้การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 บรรลุเป้าหมาย มีการริเริ่มและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยใช้หลักการให้ความรู้ การจูงใจที่ดี มีการสั่งการที่เหมาะสม และการติดต่อสื่อสารภายในองค์กรที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งกำหนดกระบวนการนำ ได้แก่ การตัดสินใจ การสั่งการ การจูงใจ การบริหารงานบุคคล การประสานงาน และการสื่อสาร

2.4 การควบคุม หมายถึง กระบวนการกำกับติดตามแก้ไขเพื่อให้การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน บรรลุตามเป้าหมายของการดำเนินงานจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ได้แก่ การกำหนดมาตรฐานในการดำเนินงาน การติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบ การนำผลการติดตามและประเมินผลไปใช้พัฒนาการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน

3. สภาพการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน หมายถึง ลักษณะการปฏิบัติงานจริงในปัจจุบันเกี่ยวกับการบริหารจัดการของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ในด้านการวางแผน การจัดองค์การ การนำ และการควบคุม

4. ปัญหาการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน หมายถึง อุปสรรคหรือข้อขัดข้องในการปฏิบัติงานจริงในปัจจุบันเกี่ยวกับการบริหารจัดการของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ในด้านการวางแผน การจัดองค์การ การนำ และการควบคุม

5. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน หมายถึง องค์ประกอบภายในของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านวัสดุ/อุปกรณ์ และด้านการบริหารจัดการ และองค์ประกอบภายนอกของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม/วัฒนธรรม ด้านการเมือง/กฎหมาย และด้านเทคโนโลยี ที่มีผลต่อการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ทั้งในทางบวกและทางลบ ซึ่งแต่ละปัจจัยมีความหมายดังนี้

5.1 ปัจจัยด้านบุคลากร หมายถึง สภาพที่เกี่ยวข้องกับบุคคลที่เป็นผู้บริหารและครูผู้สอนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ได้แก่ ด้านชีวสังคม เช่น เพศ อายุ ภาระงาน การศึกษาอบรม ด้านจิตวิทยา เช่น เจตคติต่อการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ด้านสมรรถนะ เช่น การปฏิบัติงานด้วยความทุ่มเท การมีความรู้ความสามารถ การรับผิดชอบงานในหน้าที่ เป็นต้น

5.2 ปัจจัยด้านงบประมาณ หมายถึง สภาพที่เกี่ยวข้องกับงบประมาณ ค่าใช้จ่ายเพื่อการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ได้แก่ งบประมาณที่ได้รับจากสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จากสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 งบประมาณที่สถานศึกษาจัดให้ และจากหน่วยงานภายนอก รวมทั้งความมีประสิทธิภาพ ความโปร่งใส ตรวจสอบได้ของการใช้งบประมาณ

5.3 ปัจจัยด้านวัสดุ/อุปกรณ์ หมายถึง สภาพของวัสดุ อุปกรณ์ สิ่งของ เครื่องมือ เครื่องใช้ต่างๆ รวมทั้งสถานที่ สื่อการสอน และแหล่งค้นคว้าข้อมูล ซึ่งใช้ในการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4

5.4 ปัจจัยด้านการบริหารจัดการ หมายถึง สภาพที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 เช่น การบริหาร การวางแผน การพัฒนาโครงสร้างของศูนย์ การบริหารจัดการบุคลากร การควบคุม การนิเทศ และการติดตามประเมินผล

5.5 ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ หมายถึง สภาพที่ชี้ให้เห็นถึงภาวะเศรษฐกิจ ที่เกิดขึ้นในสภาพแวดล้อมภายนอกของสถานศึกษา ได้แก่ โครงสร้างทางรายได้ การกระจายรายได้ ภาวะเงินเพื่อ

อัตราดอกเบี้ย ภาวะการว่างงาน งบประมาณแผ่นดิน ที่มีผลทั้งเชิงบวกและเชิงลบต่อการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน รวมทั้งเศรษฐกิจของประชาชนในชุมชน

5.6 ปัจจัยด้านสังคม/วัฒนธรรม หมายถึง สภาพที่ชี้ให้เห็นถึงคุณลักษณะของสังคม โดยทั่วไปทั้งภายในและภายนอกของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ในด้าน การศึกษา ความเชื่อ ค่านิยม วัฒนธรรม วิถีชีวิต และคุณลักษณะทางประชากร ซึ่งได้แก่ ด้านการยอมรับและความสำคัญของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน การส่งเสริมสนับสนุนการบริหารจัดการ ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของหน่วยงานในท้องถิ่น ชุมชนมีเจตคติที่ดีให้ความช่วยเหลือในรูปแบบต่างๆ

5.7 ปัจจัยด้านการเมือง/กฎหมาย หมายถึง สภาพที่เกี่ยวข้องกับนโยบาย ยุทธศาสตร์ กฎหมาย ระเบียบข้อบังคับของรัฐบาล กระทรวง หน่วยงานต้นสังกัด และการปกครองของท้องถิ่น ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน

5.8 ปัจจัยด้านเทคโนโลยี หมายถึง สภาพที่ชี้ให้เห็นถึงการได้รับความช่วยเหลือ สนับสนุนเกี่ยวกับการคิดค้นสิ่งใหม่ นวัตกรรมใหม่ โดยเฉพาะเครื่องมือ เครื่องจักร ที่ผลิตและใช้ เทคโนโลยีใหม่มาเกี่ยวข้อง เทคโนโลยีในการสื่อสารสมัยใหม่ ซึ่งมีผลต่อการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ที่เกิดขึ้นในสภาพแวดล้อมภายนอกของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4

6. แนวทางการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน หมายถึง วิธีการที่สถานศึกษา ที่ประสบความสำเร็จใช้ในการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ในด้านการวางแผน การจัดองค์กร การนำ และการควบคุม

7. กลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบัน การอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 หมายถึง การกำหนดทิศทางและเป้าหมายการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 อย่างเป็นระบบ ภายใต้สภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา เพื่อให้การดำเนินงานบรรลุวัตถุประสงค์ตามภารกิจหลักของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนที่กำหนดไว้ โดยองค์ประกอบของกลยุทธ์การบริหารจัดการที่พัฒนาขึ้น ประกอบด้วย วิสัยทัศน์ พันธกิจ ประเด็นกลยุทธ์ เป้าประสงค์ กลยุทธ์ ตัวชี้วัด และมาตรการ

7.1 วิสัยทัศน์ หมายถึง ความคาดหวังหรือเป้าหมายที่จะเกิดขึ้นในอนาคตของ ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ซึ่งเป็นข้อความสำคัญในการกำหนดทิศทางของพันธกิจ

7.2 พันธกิจ หมายถึง ขอบเขตของหน้าที่หรืองานหลักในการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้

7.3 ประเด็นกลยุทธ์ หมายถึง ประเด็นหลักของการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้าง เพื่อชุมชนที่ต้องคำนึงถึงต้องพัฒนาหรือต้องมุ่งเน้นเพื่อให้บรรลุพันธกิจ และวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้

7.4 เป้าประสงค์ หมายถึง สิ่งที่ต้องการให้เกิดหรือสภาพความสำเร็จของการดำเนินงานในแต่ละประเด็นกลยุทธ์ โดยจะต้องสอดคล้องกับประเด็นกลยุทธ์ พันธกิจ และวิสัยทัศน์

7.5 กลยุทธ์ หมายถึง วิธีการเชิงรุกที่ได้รับการพิจารณาคัดสรรว่าเป็นวิธีที่ดีที่สุดและเหมาะสมที่สุดในการดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าประสงค์ที่กำหนดไว้ และเป็นวิธีการที่สอดคล้องกับปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4

7.6 ตัวชี้วัด หมายถึง สิ่งที่จะเป็นตัวบ่งชี้ว่า การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 สามารถปฏิบัติงานบรรลุตามกลยุทธ์ และเป้าประสงค์ที่วางไว้

7.7 มาตรการ หมายถึง วิธีการปฏิบัติซึ่งมีลักษณะเป็นแนวทางการดำเนินกิจกรรมต่างๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของแต่ละกลยุทธ์ และเป็นกรอบสำหรับกำหนดโครงการ/กิจกรรมที่จะดำเนินการให้บรรลุเป้าประสงค์และวิสัยทัศน์ต่อไป

8. การตรวจสอบกลยุทธ์ หมายถึง การตัดสินคุณภาพกลยุทธ์ โดยเกณฑ์ที่เป็นตัวชี้วัด พิจารณาจากความสอดคล้อง ความเหมาะสม ตามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ โดยมีรายละเอียดดังนี้

8.1 ความสอดคล้อง หมายถึง คุณสมบัติของกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้าง เพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ที่พัฒนาขึ้นมีความสอดคล้อง ตามองค์ประกอบของกลยุทธ์ ได้แก่ วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ ประเด็นกลยุทธ์ กลยุทธ์ ตัวชี้วัด และมาตรการ

8.2 ความเหมาะสม หมายถึง คุณสมบัติของกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้าง เพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมกับ ผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและสภาพแวดล้อมภายนอก

9. การทดลองใช้กลยุทธ์ หมายถึง การนำกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้าง เพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ไปทดลองใช้ในสถานการณ์จริงกับ สถานศึกษาอาชีวศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 จำนวน 1 แห่ง โดยมีขั้นตอน และ วิธีดำเนินงานตามคู่มือการดำเนินการใช้กลยุทธ์เพื่อการวิจัยตามมาตรการและตัวชี้วัดของกลยุทธ์

10. การประเมินกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 หมายถึง การตัดสินคุณภาพของกลยุทธ์การบริหารจัดการ ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 โดยผู้บริหาร สถานศึกษา ครูผู้สอนและผู้บริหารหรือผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ของสถานศึกษาอาชีวศึกษา

ที่ทดลองใช้กลยุทธ์ และผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้อง ในด้านความสอดคล้อง ด้านความเหมาะสม ด้านความเป็นไปได้ และด้านความเป็นประโยชน์

10.1 ความสอดคล้อง หมายถึง คุณสมบัติของกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ที่มีลักษณะของวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ ประเด็นกลยุทธ์ กลยุทธ์ ตัวชี้วัดและมาตรการ ที่มีความเชื่อมโยงอย่าง สมเหตุสมผลไปด้วยกันได้ โดยไม่มีความขัดแย้งซึ่งกันและกัน

10.2 ความเหมาะสม หมายถึง คุณสมบัติของกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมกับผล การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและสภาพแวดล้อมภายนอก

10.3 ความเป็นไปได้ หมายถึง คุณสมบัติของกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ที่นำมาใช้นั้น สามารถดำเนินการได้ ด้วยทรัพยากรที่มีอยู่อย่างเหมาะสม มีความเป็นไปได้ว่าจะประสบความสำเร็จในการนำกลยุทธ์ไปสู่ การปฏิบัติ

10.4 ความเป็นประโยชน์ หมายถึง คุณสมบัติของกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ที่นำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อบุคลากรทุกฝ่ายขององค์กร และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

11. สถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 หมายถึง สถาบันอุดมศึกษาด้านวิชาชีพและเทคโนโลยี จัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดการศึกษา ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูงที่ชำนาญ การปฏิบัติ การสอน การวิจัย การถ่ายทอดวิทยาการและเทคโนโลยี ทุนบำรุงศาสนา ศิลปะและ วัฒนธรรมและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม รวมทั้งให้บริการวิชาการและวิชาชีพแก่สังคม ตามพระราชบัญญัติ การอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551 ประกอบด้วยวิทยาลัยซึ่งเป็นสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการ การอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 6 สถานศึกษา ได้แก่ วิทยาลัยเทคนิคนครสวรรค์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครสวรรค์ วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ วิทยาลัยเทคนิคกำแพงเพชร วิทยาลัยเทคนิคพิจิตร และวิทยาลัยเทคนิคอุทัยธานี

12. สถานศึกษา หมายถึง วิทยาลัยในสังกัดสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 เป็น วิทยาลัยที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูง (ปวส.) และหลักสูตรระดับปริญญาสายเทคโนโลยีหรือสายปฏิบัติการ

13. ผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง ผู้อำนวยการ และรองผู้อำนวยการ ของวิทยาลัย ในสังกัดสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4

14. ครู หมายถึง ข้าราชการครู ครูผู้ช่วย ครูพิเศษสอน และพนักงานราชการ (ครู) ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ทำให้ทราบถึงสภาพ ปัญหา และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 รวมทั้งได้กลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนที่มีคุณภาพที่สามารถนำไปใช้พัฒนาการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ ได้ทราบผลการทดลองและประเมินกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ที่พัฒนาขึ้น ได้แก่ กลยุทธ์ที่ 3 กลยุทธ์ที่ 5 และ กลยุทธ์ที่ 6

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา
ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
ซึ่งนำเสนอรายละเอียดตามลำดับดังต่อไปนี้

1. ยุทธศาสตร์และนโยบายการอาชีวศึกษา
 - 1.1 ยุทธศาสตร์การพัฒนาอาชีวศึกษา
 - 1.2 นโยบายการพัฒนาอาชีวศึกษา
 - 1.3 แนวคิดการพัฒนาศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของอาชีวศึกษา
2. การดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน
 - 2.1 ความเป็นมาของการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน
 - 2.2 วัตถุประสงค์ของการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน
 - 2.3 หลักการและเหตุผลการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน
 - 2.4 โครงการขยายบทบาทศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน
 - 2.5 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน
3. แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการ
 - 3.1 ความหมายของการบริหารจัดการ
 - 3.2 กระบวนการบริหารจัดการ
4. แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนากลยุทธ์
 - 4.1 ความหมายของกลยุทธ์
 - 4.2 ความหมายของการบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์
 - 4.3 กระบวนการบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์
 - 4.4 กระบวนการพัฒนากลยุทธ์
 - 4.5 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม
 - 4.6 การประเมินกลยุทธ์
5. บริบทของสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4
 - 5.1 ความสำคัญและการจัดการอาชีวศึกษา

- 5.2 ความเป็นมาของสถาบันการอาชีวศึกษา
- 5.3 สถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4
- 5.4 หน้าที่และการบริหารงานในสถานศึกษาอาชีวศึกษา
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 6.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตร
 - 6.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนและศูนย์การเรียนรู้อื่นๆ
7. กรอบความคิดในการวิจัย

ยุทธศาสตร์และนโยบายการพัฒนาอาชีวศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ได้จัดและส่งเสริมและพัฒนาการอาชีวศึกษา และการอบรมวิชาชีพให้มีคุณภาพและได้มาตรฐาน เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของประเทศ พร้อมกับยกระดับคุณภาพและมาตรฐานกำลังคนสายอาชีพสู่สากล โดยได้ขยายโอกาสทางการศึกษาสายอาชีพให้ทั่วถึง ต่อเนื่อง เสมอภาค และเป็นธรรม มีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาการจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ และส่งเสริมนักเรียน นักศึกษา และครูให้มีการวิจัย สร้างนวัตกรรมเพื่อการพัฒนาอาชีพ และคุณภาพชีวิตของประชาชน ให้มีศักยภาพสูงขึ้น และมีความก้าวหน้าในวิชาชีพ (สำนักคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2563)

ยุทธศาสตร์การพัฒนาอาชีวศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ได้จัดทำข้อเสนอเชิงนโยบาย เป้าหมาย ยุทธศาสตร์ การผลิตและพัฒนากำลังคนอาชีวศึกษา ให้ความสำคัญกับคุณภาพผู้สำเร็จอาชีวศึกษา เป็นสำคัญ โดยมุ่งปรับปรุงปัจจัยสนับสนุนและกระบวนการจัดอาชีวศึกษาให้เกิดคุณภาพ ทั้งในด้านสารสนเทศที่จะเป็นตัวบ่งชี้แนวทางการพัฒนากำลังคนในระดับโลก ระดับภูมิภาค ระดับประเทศ ระดับกลุ่มจังหวัด และระดับจังหวัด ให้ความสำคัญกับครู และผู้บริหารสถานศึกษาซึ่งเป็นปัจจัยแห่งความสำเร็จ โดยมุ่งเพิ่มพูนขีดความสามารถของครูในยุคแห่งการเปลี่ยนแปลง เพื่อให้ครูสามารถจัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ ยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องและเชื่อมโยงกับสถานประกอบการโดยเน้นความร่วมมือในการจัดอาชีวศึกษา ระบบทวิภาคี และการฝึกงาน และเตรียมความพร้อมกำลังคนรองรับการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในส่วนของ การตั้งรับและเชิงรุก ได้แก่ การเพิ่มขีดความสามารถทางภาษา และสมรรถนะกำลังคนอาชีวศึกษาให้มีมาตรฐานในระดับสากล (สำนักมาตรฐานการอาชีวศึกษาและวิชาชีพ, 2563)

ยุทธศาสตร์การพัฒนาศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ

กระทรวงศึกษาธิการเป็นหน่วยงานหลักและหน่วยสนับสนุนยุทธศาสตร์ชาติ จึงได้กำหนดยุทธศาสตร์กระทรวงศึกษาธิการ (พ.ศ. 2563-2565) ที่จะมีความสอดคล้องกับกรอบระยะเวลาตามที่ยุทธศาสตร์ชาติ ได้วางไว้ในช่วง 3 ปีแรก โดยมุ่งเน้นการปรับสภาพการณ์ของประเทศให้สามารถเอื้อต่อการสร้างความพร้อม สำหรับการบูรณาการการทำงานร่วมกันของทุกภาคส่วนอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ สาระสำคัญของแผนยุทธศาสตร์กระทรวงศึกษาธิการ (พ.ศ. 2563-2565) จะประกอบด้วยสาระสำคัญดังนี้ (สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ สำนักปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, 2563, หน้า 40-42)

วิสัยทัศน์

กระทรวงศึกษาธิการวางระบบเพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้-ทักษะ มีทัศนคติที่ถูกต้องต่อบ้านเมือง มีพื้นฐานชีวิตที่มั่นคง มีคุณธรรม มีงานทำ มีอาชีพ และเป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง

พันธกิจ

1. ยกระดับคุณภาพของการจัดการศึกษา
2. ลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา
3. มุ่งความเป็นเลิศและสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ
4. ปรับปรุงระบบบริหารจัดการการศึกษาให้มีประสิทธิภาพในการใช้

ทรัพยากร เพิ่มความคล่องตัวในการรองรับความหลากหลายของการจัดการศึกษา และสร้างเสริมธรรมาภิบาล

กรอบแนวคิดการพัฒนาศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการมุ่งพัฒนาศึกษายภายใต้กรอบแนวคิดหลักของคุณภาพและความเท่าเทียม รวมทั้งการนำกรอบแนวคิดหลักของคุณภาพและความเท่าเทียม รวมทั้งการนำเทคโนโลยีมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่นักเรียน นักศึกษาเป็นสำคัญ โดยการขยายโอกาสทางการศึกษา ดังนี้

1. คุณภาพการศึกษาของไทยดีขึ้น ผู้เรียนมีคุณลักษณะตามมาตรฐานการศึกษาของชาติ
2. ครูมีสมรรถนะตามมาตรฐานวิชาชีพ
3. สถานศึกษาขั้นพื้นฐานในภูมิภาคมีทรัพยากรพื้นฐานที่เพียงพอตามเกณฑ์มาตรฐาน
4. ผู้เรียนทุกกลุ่มทุกช่วงวัยได้รับโอกาสในการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต
5. ระบบและวิธีการคัดเลือกเพื่อการศึกษาต่อ ได้รับการพัฒนา ปรับปรุง

แก้ไข

6. ผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษา ได้รับการเพิ่มเติมความรู้ ทักษะ ในการประกอบอาชีพ ที่ตรงกับสภาพตลาดแรงงานในพื้นที่ชุมชน สังคม จังหวัด และภาค

7. กำลังคนได้รับการผลิตและพัฒนาตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ

8. ผู้เรียนปฐมนิเทศได้รับการเตรียมความพร้อมในด้านสุขภาพและโภชนาการ ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

9. มีองค์ความรู้ นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ ที่สนับสนุนการพัฒนาหรือแก้ไขปัญหาในพื้นที่จังหวัดและภาค

10. ระบบบริหารจัดการการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ได้รับการปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพ เพื่อรองรับพื้นที่นวัตกรรมศึกษาร่วมกับทุกภาคส่วน

แนวทางการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์

กระทรวงศึกษาธิการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ตามแนวทาง ต่อไปนี้

1. อาศัยความร่วมมือจากทุกส่วนราชการ ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ให้บรรลุผล

2. ถ่ายทอดสาระสำคัญของแผนยุทธศาสตร์กระทรวงฯ ลงสู่แผนปฏิบัติราชการ แผนปฏิบัติการ แผนงาน ของหน่วยงานทั้งในส่วนกลางและในระดับพื้นที่ภูมิภาค/จังหวัด

3. มีการสร้าง การสื่อสารให้แก่บุคลากรในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการได้รับรู้ เข้าใจที่ชัดเจนในยุทธศาสตร์กระทรวงฯ โดยผ่านกลไกที่สำคัญคือ การจัดทำแผน การจัดทำและบริหารงบประมาณในระดับต่างๆ

นโยบายการพัฒนาอาชีวศึกษา

นโยบาย จุดเน้นและทิศทางการขับเคลื่อนการจัดอาชีวศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 การศึกษาสร้างคน อาชีวสร้างชาติ เตรียมคนไทยสู่ศตวรรษที่ 21

1. เพิ่มผู้เรียนสายอาชีพ (สายอาชีวะ 50 : 50 สายสามัญ)

1.1 เปิดสาขาใหม่/สาขาขาดแคลน

1.2 เพิ่มห้องเรียน

1.3 ปรับหลักสูตรให้ยืดหยุ่น ดึงผู้เรียนกลับเข้าสู่ระบบ

1.4 เน้นสื่อสารทุกกลุ่มเป้าหมายทุกพื้นที่

1.5 สร้างภาพลักษณ์

1.6 จัดสวัสดิการตามบริบท

2. ศูนย์ความเป็นเลิศทางการอาชีวศึกษา

2.1 พัฒนากำลังคนรองรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย

- 2.2 จัดการศึกษารองรับการพัฒนากำลังคนในเขตพัฒนาพิเศษ
 - 2.3 พัฒนาความร่วมมือกับภาครัฐและเอกชน
 - 2.4 พัฒนาทักษะทางวิชาชีพและภาษา
 - 2.5 อาชีวฐานวิทย์ฯ/มาตรฐาน KOSEN
 3. Re-Skills, Up-Skills, New-Skills
 - 3.1 ยกระดับศักยภาพและพัฒนาทักษะกำลังคน
 - 3.2 เตรียมความพร้อมกำลังคนเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุ
 - 3.3 หลักสูตรฝึกอบรมระยะสั้น
 - 3.4 หลักสูตรฝึกอบรมอาชีวฐานสมรรถนะ
 - 3.5 Startup/Business online
 4. ปฏิรูประบบบริหารและงานบุคคล
 - 4.1 ปฏิรูปประสิทธิภาพการบริหารงาน
 - 4.2 พัฒนาสมรรถนะทางวิชาชีพ ดิจิทัล และภาษาอังกฤษ
 - 4.3 แก้ไขปัญหาการบริหารงานบุคคลทุกมิติ
 - 4.4 สร้างระบบแรงจูงใจ เพิ่มค่าตอบแทน และส่งเสริมระบบสวัสดิการ/สวัสดิภาพ
 5. ขับเคลื่อนอาชีวศึกษา เพื่อเตรียมคนไทยสู่ศตวรรษที่ 21
 - 5.1 อาชีวศึกษาทวิภาคี 3 รูปแบบ
 - 5.2 บูรณาการการพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยี ดิจิทัล และภาษาอังกฤษกับการจัดการเรียนการสอน
 - 5.3 Fix it Center/จิตอาสาอาชีวะ
 - 5.4 สร้างค่านิยมการศึกษาสร้างคน อาชีวะสร้างชาติ
- อำนาจหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
1. จัดทำข้อเสนอแนวนโยบาย แผนพัฒนา มาตรฐานและหลักสูตรการอาชีวศึกษาทุกระดับดำเนินการและประสานงานเกี่ยวกับมาตรฐานการอาชีวศึกษาและวิชาชีพ
 2. กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการจัดงบประมาณและสนับสนุนทรัพยากร
 3. พัฒนาครูและบุคลากรการอาชีวศึกษา
 4. ส่งเสริมประสานงานการจัดการอาชีวศึกษาของรัฐและเอกชน รวมทั้งกำหนดหลักเกณฑ์และรูปแบบความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นและสถานประกอบการติดตาม ประเมินผล และรายงานผลการจัดการอาชีวศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชน
 5. จัดระบบ ส่งเสริม และประสานงานเครือข่ายข้อมูลสารสนเทศ และการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาใช้ในการอาชีวศึกษาและฝึกอบรมวิชาชีพ

6. ดำเนินการเกี่ยวกับงานเลขานุการของคณะกรรมการการอาชีวศึกษาและ
ดำเนินการตามที่คณะกรรมการการอาชีวศึกษามอบหมาย

7. ปฏิบัติงานอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่และความ
รับผิดชอบของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาหรือตามที่รัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรี
มอบหมาย

การขับเคลื่อนนโยบายรัฐบาล นโยบายกระทรวงศึกษาธิการ และนโยบาย เป้าหมาย
ยุทธศาสตร์ การผลิตและพัฒนากำลังคนอาชีวศึกษาสู่สากล พ.ศ. 2555-2569 คณะกรรมการ
การอาชีวศึกษา ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

ด้านการขยายโอกาสในการเรียนอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ

อาชีวศึกษาได้กำหนดนโยบายจัดการศึกษาให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ สาขาอาชีพ
การขยายกลุ่มเป้าหมาย ส่งเสริมการจัดอาชีวศึกษด้วยศูนย์ฝึกอบรมอาชีวศึกษา และการจัดหลักสูตรอาชีว
ท้องถิ่น และสนับสนุนทุนการศึกษาแก่ผู้ด้อยโอกาส มุ่งผลิตและพัฒนากำลังคนในสาขาที่เป็น
ความต้องการของตลาดแรงงาน ด้วยการขยายกลุ่มเป้าหมายอาชีวศึกษาในโรงเรียนการศึกษาขั้นพื้นฐาน
และอาชีวศึกษาเพื่อคนพิการ อาชีวศึกษาช่วยแรงงาน อาชีวศึกษาสูงวัย อาชีวศึกษาเพื่อสตรี ในอบรมระยะสั้น/ตลาดนัด
อาชีพ พัฒนาศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน เทียบโอนความรู้และประสบการณ์ เพื่อต่อยอดและพัฒนา
ทักษะทั้ง Upgrade Skills และ Re Skills ร่วมจัดอาชีวศึกษาในสถานพินิจ เรือนจำ ค่ายทหาร และ
องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ฯลฯ

ด้านการยกระดับคุณภาพการจัดการอาชีวศึกษา

ส่งเสริมคุณภาพและสร้างความเข้มแข็งในการพัฒนาและยกระดับคุณภาพการจัด
อาชีวศึกษา โดยการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ตามแนวทาง Constructionism, Project Based
Learning, Authentic Assessment การเพิ่มพูนทักษะประสบการณ์จากการเรียนในสถานที่จริง
สถานการณ์จริง เช่น Fix It Center เพื่อให้ผู้สำเร็จอาชีวศึกษามีขีดความสามารถในการแข่งขัน
ทั้งสมรรถนะหลัก (Core Competency) และสมรรถนะการทำงานตามตำแหน่งหน้าที่ (Function
Competency)

ยุทธศาสตร์เพื่อขับเคลื่อนนโยบาย สำหรับสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
ประกอบด้วย 8 ประเด็นยุทธศาสตร์ 58 กลยุทธ์ ซึ่งมียุทธศาสตร์และกลยุทธ์ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา
ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างโอกาสทางการศึกษาแก่ประชาชนทุกกลุ่มอย่างเท่าเทียม
ได้กำหนดกลยุทธ์ที่ส่งเสริมการพัฒนาศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนไว้ดังนี้ กลยุทธ์ที่ 2.4 สนับสนุนให้
สถานศึกษาจัดตั้งศูนย์ฝึกอบรมอาชีพเพื่อพัฒนาอาชีพให้กับกลุ่มด้อยโอกาส ประชาชน และ

กลุ่มเป้าหมายพัฒนาพิเศษ เพื่อเป็นกลไกสนับสนุนการดำเนินชีวิต และให้ความร่วมมือแก้ปัญหาความยากจน กลยุทธ์ที่ 2.6 สนับสนุนการจัดอาชีวศึกษาและการพัฒนาอาชีพ สร้างงาน สร้างรายได้ในกลุ่มพื้นที่พัฒนาพิเศษ กลยุทธ์ที่ 2.9 สนับสนุน/ขยายศูนย์ซ่อมสร้างประจำชุมชนทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพอย่างถาวร

ยุทธศาสตร์ที่ 4 จัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา ระดับอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ ให้สอดคล้องกับตลาดแรงงานทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ กลยุทธ์ที่ 4.1 จัดกระบวนการเชิงระบบ สร้างแรงจูงใจให้เกิดความร่วมมือจากเครือข่ายภาคี “ผู้ใช้ ผู้ผลิต ร่วมคิดร่วมสร้าง”

ยุทธศาสตร์ที่ 6 การสนับสนุนการพัฒนาเพื่อสร้างทุนปัญญาชาติ กลยุทธ์ที่ 6.2 สร้างขีดความสามารถนักเรียน นักศึกษาอาชีวะให้เป็นนักเทคโนโลยี นักนวัตกรรม ผ่านกระบวนการพัฒนาสิ่งประดิษฐ์ของคนรุ่นใหม่ โครงการวิทยาศาสตร์และหุ่นยนต์ ให้พร้อมมุ่งสู่เวทีสากล และสามารถขยายผลสู่การบริหารจัดการเชิงพาณิชย์ กลยุทธ์ที่ 6.5 ส่งเสริมความสามารถด้านอาชีวศึกษาให้กับกลุ่มนักเรียน นักศึกษาที่มีความสามารถพิเศษโดยเฉพาะ อาทิ วิทยาลัยอาชีวศึกษาฐานวิทยาศาสตร์ กลยุทธ์ที่ 6.6 ส่งเสริมการวิจัยและการใช้ผลงานวิจัยเพื่อแก้ปัญหาและการพัฒนาคุณภาพในทุกสถานศึกษาและหน่วยงาน กลยุทธ์ที่ 6.8 สนับสนุนการวิจัยพัฒนาด้านนวัตกรรมและอาชีพเพื่อแก้ปัญหาสาธารณสุข และการทำมาหากิน

กล่าวโดยสรุปได้ว่า ยุทธศาสตร์การพัฒนาอาชีวศึกษามีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ระดับกระทรวง และยุทธศาสตร์ระดับประเทศ กล่าวคือ การผลิตและพัฒนากำลังคนสายอาชีพให้มีคุณภาพ เพื่อพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศในเวทีระดับภูมิภาคและระดับโลกได้ จัดการศึกษาสายอาชีพอย่างหลากหลายเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา เพิ่มจำนวนผู้เรียนสายอาชีพพร้อมกับยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษาสายอาชีพ ขับเคลื่อนอาชีวศึกษาเพื่อเตรียมคนไทยสู่ศตวรรษที่ 21 อาทิ การบูรณาการการพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยี ดิจิทัล และภาษาอังกฤษกับการจัดการเรียนการสอน การส่งเสริมการจัด Fix it Center/จิตอาสาอาชีวะ และสร้างค่านิยมการศึกษาสร้างคน อาชีวะสร้างชาติ เป็นต้น

แนวคิดการพัฒนาศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของอาชีวศึกษา

เนื่องด้วยรัฐบาลได้ยกเลิกแผนบริหารราชการแผ่นดิน 4 ปี และให้ใช้แผนแม่บทหลักในการบริหารประเทศแทน นั่นคือ แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2561) สืบเนื่องจากประเทศไทยมีอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจในปี 2560 ที่ร้อยละ 3.90 ถือว่าอยู่ในระดับต่ำกว่าศักยภาพ เมื่อเทียบกับร้อยละ 6.00 ในช่วงเวลาเกือบ 6 ทศวรรษที่ผ่านมา โดยมีสาเหตุหลักมาจากโครงสร้างเศรษฐกิจไทยยังไม่สามารถขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ ขาดการนำเทคโนโลยีเข้ามาเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต ประกอบกับแรงงานไทยยังมีปัญหาเรื่องคุณภาพและสมรรถนะที่ไม่สอดคล้องกับความต้องการในการ

ขับเคลื่อนการพัฒนาของประเทศ รัฐบาลจึงกำหนดแผนพัฒนาเป็นแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ด้วยวิสัยทัศน์ประเทศไทยที่ว่า “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ซึ่งมีประเด็นยุทธศาสตร์ชาติที่เกี่ยวข้องกับบริบทของอาชีวศึกษาหรือการศึกษาอาชีวที่เป็นส่วนผลักดันให้ยุทธศาสตร์ประสบผลสำเร็จ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน เช่น สร้างคุณค่าใหม่ในอนาคตด้วยการเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการ พัฒนาคนรุ่นใหม่ เป็นต้น ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ เช่น พัฒนาคนในทุกมิติให้มีความรู้รักการเรียนรู้และการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ส่งเสริมคนไทยที่มีทักษะสูง เป็นนวัตกรรม นวัตกรรม ผู้ประกอบการ เป็นต้น และยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม เช่น ให้ความสำคัญกับการดึงเอาพลังของภาคส่วนต่างๆ ทั้งภาคเอกชน ประชาสังคม ชุมชนท้องถิ่น มาร่วมขับเคลื่อนเสริมความเข้มแข็งให้ชุมชนและสังคมในการจัดการตนเอง เป็นต้น (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2561)

ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561-2580) เป็นแผนแม่บทหลักในการพัฒนาประเทศที่ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 18 เมษายน 2562 กระทรวงศึกษาธิการจึงจัดทำแผนยุทธศาสตร์กระทรวงศึกษาธิการ (พ.ศ. 2563-2565) ฉบับนี้ จึงได้มีการกำหนดเป้าหมายเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาสายอาชีพ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ที่ 1 ยุทธศาสตร์พัฒนาหลักสูตร กระบวนการจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล ที่มีเป้าหมายเพื่อให้ยกระดับคุณภาพของการจัดศึกษา ผู้เรียนมีคุณลักษณะตามมาตรฐานการศึกษาของชาติ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น มีทักษะการเรียนรู้ที่ครอบคลุมทั้งด้านวิชาการ วิชาชีพ วิชาชีพ วิชาชีวิต สอดคล้องกับทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 และทักษะในด้านพหุ ยุทธศาสตร์ที่ 3 ยุทธศาสตร์ผลิตและพัฒนาากำลังคน รวมทั้งงานวิจัยที่สอดคล้องกับความต้องการของประเทศ ที่มีเป้าหมายเพื่อสร้างขีดความสามารถให้ผู้เรียนได้รับการเพิ่มเติมความรู้ทักษะในการประกอบอาชีพ ที่ตรงกับสภาพตลาดแรงงาน กำลังคนได้รับการผลิตและพัฒนาตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ รวมทั้งมีองค์ความรู้ นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ ที่สนับสนุนการพัฒนาหรือแก้ไขปัญหาในพื้นที่

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา มีเป้าประสงค์ที่จะดำเนินการให้สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2560) และแผนยุทธศาสตร์กระทรวงศึกษาธิการ (พ.ศ. 2563-2565) ดังนี้ (สำนักความร่วมมือ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2562)

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ได้จัดการจัดการศึกษายึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุดกระบวนการจัดการศึกษาจึงส่งเสริมให้ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มความต้องการ มีการบูรณาการการเรียนรู้กับการทำงานส่งผลให้ผู้เรียนสายอาชีพได้พัฒนาทักษะอาชีพ มีสมรรถนะและความพร้อมในการประกอบอาชีพอิสระ

และสามารถเป็นเจ้าของกิจการในอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น การจัดการเรียนการสอนที่บูรณาการการเรียนรู้กับการทำงานดังกล่าว จึงกระทำได้ในศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนที่มีทิศทางของการพัฒนาความสามารถของผู้เรียนที่เหมาะสมและเต็มตามศักยภาพ เช่น การซ่อมเครื่องจักรเกษตร พัฒนาด้านสุขอนามัย และกระบวนการผลิตเพื่อเพิ่มมูลค่าของชุมชน จากนั้นมีการพัฒนารูปแบบการยกระดับคุณภาพอย่างเป็นระบบ โดยมีเป้าหมายของผลสัมฤทธิ์ที่ชุมชนและผู้เรียน สามารถเรียนรู้จากประสบการณ์เพื่อออกสู่ตลาดแรงงาน สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาจึงได้ดำเนินโครงการขยายโอกาสการศึกษาระดับอาชีวศึกษาและพัฒนาทักษะวิชาชีพเพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน กิจกรรมพัฒนารูปแบบและยกระดับคุณภาพของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียน มีจิตอาสา มีทักษะในวิชาชีพที่เข้มข้น เป็นการสร้างความเชื่อมั่นในการให้บริการด้วยคุณภาพอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน รวมถึงช่วยเหลือประชาชนในช่วงเทศกาลสำคัญและสถานการณ์ภัยพิบัติต่างๆ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จึงได้เห็นชอบการพัฒนารูปแบบการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนแบบถาวร เพื่อให้บริการประชาชนเป็นแบบถาวร โดยตั้งวิทยาลัยเทคนิคจำนวน 80 ศูนย์ และในปีพ.ศ. 2561 สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาได้พิจารณาศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาที่มีความพร้อมให้เป็นศูนย์แบบถาวรเพิ่มขึ้น จำนวน 20 ศูนย์และในอนาคตมีนโยบายจะเพิ่มศูนย์แบบถาวรมากขึ้น เพื่อกระจายพื้นที่การให้บริการประชาชนอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาได้จัดทำแผนพัฒนาการอาชีวศึกษา

พ.ศ. 2560-2579 ที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี (พ.ศ.2560-2579) แผนการศึกษาแห่งชาติ พ. ศ. 2560-2579 และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) มีสาระสำคัญประกอบด้วย แนวคิดการจัดการอาชีวศึกษา คานิยมอาชีวศึกษา วิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์ เป้าหมาย ยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ แผนงาน โครงการ ตัวชี้วัด และการขับเคลื่อน แผนพัฒนาการอาชีวศึกษาสู่การปฏิบัติ โดยกำหนดยุทธศาสตร์การอาชีวศึกษา 6 ยุทธศาสตร์ ดังนี้

1. การจัดการอาชีวศึกษาเพื่อความมั่นคงของสังคมและประเทศชาติ
2. การผลิตและพัฒนากำลังคนด้านการอาชีวศึกษาเพื่อสร้างขีดความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ
3. การพัฒนาศักยภาพกำลังคนด้านการอาชีวศึกษาให้มีสมรรถนะ สอดคล้องกับความต้องการในการพัฒนาประเทศ
4. การสร้างโอกาส ความเสมอภาค และความเท่าเทียมในด้านการอาชีวศึกษา
5. การจัดการอาชีวศึกษาเพื่อสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
6. การเพิ่มประสิทธิภาพระบบการบริหารจัดการอาชีวศึกษา โดยมี แนวคิดการจัดการอาชีวศึกษา ดังนี้

1. หลักการจัดการอาชีวศึกษา

การจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพต้องเป็นการจัดการศึกษาในด้านวิชาชีพสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนในด้าน

วิชาชีพระดับฝีมือ ระดับเทคนิค และระดับเทคโนโลยี รวมทั้งเป็นการยกระดับการศึกษาวินิจฉัยให้สูงขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานโดยนำความรู้ในทางทฤษฎีอันเป็นสากลและภูมิปัญญาไทยมาพัฒนาผู้รับการศึกษาให้มีความรู้ความสามารถในทางปฏิบัติและมีสมรรถนะจนสามารถนำไปประกอบอาชีพในลักษณะผู้ปฏิบัติหรือประกอบอาชีพอิสระ

2. ภารกิจของการจัดการอาชีวศึกษา มีภารกิจที่สำคัญ ได้แก่

2.1 การจัดการอาชีวศึกษา เป็นการผลิตและพัฒนากำลังคนด้านวิชาชีพในระดับฝีมือ (ปวช.) ระดับเทคนิค (ปวส.) และระดับเทคโนโลยี (ปริญญาตรีสายเทคโนโลยีหรือสายปฏิบัติการ)

2.2 การฝึกอบรมวิชาชีพ เป็นการเพิ่มพูนความรู้และการฝึกทักษะอาชีพ

3. คานิยมอาชีวศึกษา ในการจัดการอาชีวศึกษามีค่านิยมที่เป็นเป้าหมายหลัก ในการปลูกฝังที่สำคัญ 4 ประการ ได้แก่

3.1 คุณธรรม (Merit) หมายถึง ความประพฤติดีงาม เพื่อประโยชน์แก่ตนเองและสังคมซึ่งมีพื้นฐานมาจากหลักศีลธรรมทางศาสนา เป็นค่านิยมทางวัฒนธรรม ประเพณี หลักกฎหมาย และจรรยาบรรณวิชาชีพ

3.2 คุณภาพ (Quality) หมายถึง ผู้สำเร็จการอาชีวศึกษามีสมรรถนะตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาแห่งชาติและมาตรฐานคุณวุฒิการอาชีวศึกษาแต่ละระดับ

3.3 ความร่วมมือ (Collaboration) หมายถึง ความสามารถและทักษะในการจัดการและการพัฒนางาน รวมทั้งการทำงานร่วมกับผู้อื่น

3.4 ความเป็นมืออาชีพ (Professional) หมายถึง ความรู้ ทักษะ และความสามารถในด้านวิชาชีพ รวมทั้งการประยุกต์ใช้ความรู้ ทักษะ ในด้านวิชาชีพเพื่อการประกอบอาชีพอิสระ

วิสัยทัศน์ของแผนพัฒนาการอาชีวศึกษา

“ผู้สำเร็จการอาชีวศึกษาและฝึกอบรมวิชาชีพ มีคุณธรรม คุณภาพ สอดคล้องกับความต้องการในการพัฒนาประเทศ”

พันธกิจของแผนพัฒนาการอาชีวศึกษา

การจัดการอาชีวศึกษา มีพันธกิจที่สำคัญ ดังนี้

1. ยกระดับคุณภาพและมาตรฐานการผลิตและพัฒนากำลังคนด้านวิชาชีพ สอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการและการประกอบอาชีพอิสระให้มีคุณภาพได้มาตรฐานในระดับสากล

2. ขยายโอกาสการศึกษาวินิจฉัยให้กับประชาชนทุกช่วงวัย

3. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการอาชีวศึกษาภายใต้หลักธรรมาภิบาล โดยอาศัยเครือข่ายความร่วมมือจากทุกภาคส่วน

4. พัฒนางานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรม เทคโนโลยี และสร้างองค์ความรู้ เพื่อการจัดอาชีวศึกษาและพัฒนาวิชาชีพ

5. พัฒนาครูและบุคลากรอาชีวศึกษาให้มีคุณภาพด้วยวิธีที่หลากหลาย
วัตถุประสงค์ของแผนพัฒนาการอาชีวศึกษา

1. เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนด้านวิชาชีพให้มีคุณธรรม คุณภาพ และความเป็นมืออาชีพ

2. เพื่อเพิ่มโอกาสการศึกษาวิชาชีพกับประชาชนทุกช่วงวัย

3. เพื่อนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการอาชีวศึกษา

4. เพื่อพัฒนางานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรม เทคโนโลยี และองค์ความรู้
อาชีวศึกษา

5. เพื่อพัฒนาสมรรถนะครูและบุคลากรอาชีวศึกษาให้มีคุณภาพตาม
มาตรฐานวิชาชีพ

เป้าหมายด้านคุณภาพของผู้สำเร็จการอาชีวศึกษา

ผู้สำเร็จการศึกษาในระดับอาชีวศึกษาและฝึกอบรมวิชาชีพมีคุณภาพอย่างน้อย

3 ด้าน

1. ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ได้แก่ คุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณ
วิชาชีพ พฤติกรรมลักษณะนิสัยและทักษะทางปัญญา

2. ด้านสมรรถนะหลักและสมรรถนะทั่วไป ได้แก่ การสื่อสาร การใช้
เทคโนโลยีสารสนเทศการพัฒนาการเรียนรู้และการปฏิบัติการ การทำงานร่วมกับผู้อื่น การใช้
กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ การประยุกต์ใช้ตัวเลขและการจัดการและการพัฒนางาน

3. ด้านสมรรถนะวิชาชีพ ได้แก่ ความสามารถในการประยุกต์ใช้ความรู้
ความสามารถในการใช้ทักษะในสาขาวิชาชีพสู่การปฏิบัติจริง และความสามารถในการประยุกต์สู่
อาชีพ

กรอบแนวคิดของแผนพัฒนาการอาชีวศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ได้วิเคราะห์สาระสำคัญของแนวคิด
การจัดการอาชีวศึกษา วิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์ ยุทธศาสตร์ และเป้าหมายในการพัฒนา
การอาชีวศึกษา กำหนดเป็นกรอบแนวคิดของแผนพัฒนาการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2560-2579 ดังนี้

ภาพที่ 1 แสดงกรอบแนวคิดของแผนพัฒนาการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2560-2579

จากกรอบแนวคิดของแผนพัฒนาการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2560-2579 แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างยุทธศาสตร์การพัฒนาการอาชีวศึกษา ที่ส่งผลต่อสมรรถนะของผู้สำเร็จอาชีวศึกษา ในด้านคุณภาพ และค่านิยมอาชีวศึกษา

ทั้งนี้ยุทธศาสตร์ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาที่สอดคล้องต่อการดำเนินงานขับเคลื่อนและพัฒนาศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ให้เกิดความต่อเนื่อง จำนวน 2 ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การผลิตและพัฒนากำลังคนด้านการอาชีวศึกษาเพื่อสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

มีวัตถุประสงค์ เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนอาชีวศึกษาให้มีสมรรถนะตรงกับความต้องการของตลาดแรงงานและการพัฒนาประเทศ เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาและวิชาชีพของผู้เรียนอาชีวศึกษา เพื่อพัฒนาทักษะฝีมือ ความเชี่ยวชาญและเป็นเลิศเฉพาะทาง กลยุทธ์ที่ 1

ผลิตและพัฒนากำลังคนอาชีวศึกษาให้มีสมรรถนะในสาขาที่ตรงตามความต้องการของภาคผู้ใช้ และ การพัฒนาเศรษฐกิจ สังคมของประเทศ โดยมีเป้าหมาย เพื่อให้กำลังคนอาชีวศึกษามีสมรรถนะตรง ตามความต้องการของตลาดแรงงานและการพัฒนาประเทศ ตามแผนงานการส่งเสริมภาพลักษณ์และ ปรับค่านิยมของผู้เรียนด้านอาชีวศึกษาการส่งเสริมทักษะและสมรรถนะของผู้เรียนอาชีวศึกษาและ กำลังแรงงาน โดยเน้นการลงมือปฏิบัติจริงอย่างครบวงจร การทำงานร่วมกัน และการฝึกปฏิบัติใน สถานการณ์จริง การพัฒนาสมรรถนะในการปฏิบัติงานของผู้เรียนอาชีวศึกษา ทั้งการศึกษา ในระบบ นอกกระบบ และระบบทวิภาคี ภายใต้โครงการ

1. โครงการสานพลังประชารัฐเพื่อการผลิตและพัฒนากำลังคน อาชีวศึกษาตามความต้องการของตลาดแรงงานและประเทศ
2. โครงการผลิตและพัฒนากำลังคนอาชีวศึกษาให้ตรงกับความต้องการ ของตลาดงานในกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย
3. โครงการพัฒนากำลังคนอาชีวศึกษาให้มีทักษะพื้นฐานที่จำเป็น ในศตวรรษที่ 21
4. โครงการพัฒนาศักยภาพสร้างการแข่งขันให้กับสถาบันการ อาชีวศึกษา
5. โครงการพัฒนารูปแบบและยกระดับคุณภาพศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างโอกาส ความเสมอภาค และความเท่าเทียมในด้าน การอาชีวศึกษา

มีวัตถุประสงค์ เพื่อเพิ่มโอกาส ความเสมอภาค และความเท่าเทียมในการเข้า ถึงบริการทางการศึกษาด้านอาชีวศึกษาตอบสนองความต้องการของผู้เรียน ชุมชน สังคม และ ประเทศชาติ ที่มีประสิทธิภาพ เพื่อให้ผู้เรียนทุกคน ทุกกลุ่ม ทุกพื้นที่ และทุกระดับการศึกษาได้รับ การศึกษาด้านอาชีวศึกษาในรูปแบบที่เหมาะสมตามศักยภาพในสถานศึกษาที่มีมาตรฐานและคุณภาพ ทัดเทียมกัน เพื่อให้มีระบบสารสนเทศทางการศึกษาด้านอาชีวศึกษาที่ครอบคลุม ถูกต้อง และเป็น ปัจจุบันในการวางแผน การบริหารจัดการ การติดตามและประเมินผลอาชีวศึกษา กลยุทธ์ที่ 1 เพิ่ม โอกาส ความเสมอภาค และความเท่าเทียมในการศึกษาด้านอาชีวศึกษาที่มีคุณภาพ โดยมีเป้าหมาย เพิ่มโอกาสทางการศึกษาด้านอาชีวศึกษา ให้ผู้เรียนทุกคน ทุกกลุ่ม ทุกพื้นที่ และทุกระดับการศึกษา ได้รับบริการทางการศึกษาด้านอาชีวศึกษาอย่างมีคุณภาพ ตามแผนงาน การสร้างโอกาสการเข้ารับ บริการการศึกษาด้านอาชีวศึกษาครอบคลุมผู้เรียนทุกกลุ่มเป้าหมาย การพัฒนาสถานศึกษาให้มี มาตรฐานการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาที่ทัดเทียมหรือใกล้เคียงกัน การสร้างความร่วมมือการจัด การศึกษาอาชีวศึกษากับทุกภาคส่วน ภายใต้โครงการฝึกอบรมวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้นสำหรับวัย แรงงาน กลุ่มผู้สูงอายุกลุ่มเป้าหมายพิเศษ สร้างงาน สร้างอาชีพต่อยอดอาชีพ

สรุปได้ว่า การพัฒนาการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของอาชีวศึกษาเป็นการปฏิบัติการแบบภาคีเครือข่ายร่วมกับมหาไทย กระทรวงแรงงาน และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เพื่อเป็นการสร้างเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ ถ่ายทอดความรู้ และฝึกทักษะอาชีพให้กับประชาชน และเป็นศูนย์ฝึกประสบการณ์ตรงจากการปฏิบัติงานจริงของนักเรียน นักศึกษาให้มีความสามารถในการทำงานและประกอบอาชีพได้ สอดคล้องตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนบริหารราชการแผ่นดิน ยุทธศาสตร์กระทรวงศึกษาธิการ ทั้งนี้ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาได้ส่งเสริมให้จัดทำแผนพัฒนาระดับคุณภาพศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ระยะยาวเป็นแผน 5 ปี แผน 10 ปี ด้วยการกำหนดยุทธศาสตร์หรือกลยุทธ์การดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพ ทำให้ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนมีความเข้มแข็ง ความยั่งยืน เป็นศูนย์ถาวร และมีการดำเนินงานที่มีผลต่อนักเรียน นักศึกษา ผลต่อประชาชน ด้วยการตกลงความร่วมมือ (MOU) กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้เกิดการเพิ่มงบประมาณ เช่น การระดมทุนเพื่อจัดกิจกรรม Fix It Center การใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ในการจัดการเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงาน

การดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน

การดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน เป็นส่วนหนึ่งของยุทธศาสตร์จัดความยากจน พัฒนาคนและสังคมให้มีคุณภาพ ซึ่งรัฐบาลมีนโยบายจัดความยากจนพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ รวมทั้งปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้สมดุลและแข่งขันได้ สร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต จึงได้กำหนดมาตรการเชิงกิจกรรมเพื่อให้เกิดการลดรายจ่ายแก่ประชาชน ทั้งในและนอกภาคเกษตร ในชุมชนท้องถิ่น

ความเป็นมาของการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน

ในการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เป็นไปตามที่คณะรัฐมนตรี มีมติเห็นชอบวันที่ 12 กรกฎาคม 2548 มาตรการเสริมสร้างเสถียรภาพทางเศรษฐกิจในช่วง 6 เดือนหลังของปีงบประมาณ 2548 กำหนด 7 มาตรการ ประกอบด้วย

1. สร้างเสถียรภาพราคาน้ำมัน
2. เพิ่มรายได้เพื่อสร้างกิจกรรมทางเศรษฐกิจ
3. ลดภาระรายจ่ายของประชาชนและธุรกิจ
4. กระตุ้นการใช้จ่ายภาครัฐ
5. สร้างความรู้ความเข้าใจ
6. ระยะปานกลางเพื่อเพิ่มรายได้ที่มั่นคงในอนาคต และ
7. เพิ่มเติมการจูงใจภาคเอกชนให้เพิ่มเงินช่วยเหลือค่าครองชีพแก่ลูกจ้างพนักงานที่มีเงินเดือนน้อย โดยมาตรการในกลุ่มที่ 2 กลุ่มที่ 3 และกลุ่มที่ 4 เป็นส่วนหนึ่งของยุทธศาสตร์จัดความยากจน พัฒนาคนและสังคมให้มีคุณภาพ ซึ่งรัฐบาลมีนโยบายจัดความยากจนพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ รวมทั้งปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้สมดุลและแข่งขันได้ สร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต จึงได้กำหนดมาตรการเชิงกิจกรรมเพื่อให้เกิดการลดรายจ่ายแก่ประชาชน

ทั้งในและนอกภาคเกษตรในชุมชนท้องถิ่น โดยจัดตั้งศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (Fix It Center) ซึ่งมีหน้าที่ในการให้ความรู้วิธีการใช้งานการซ่อมบำรุงเครื่องยนต์ การซ่อมบำรุงเครื่องมือเครื่องจักรและอุปกรณ์ต่างๆ ที่ใช้ในการประกอบอาชีพ เช่น เครื่องจักรกลการเกษตร เครื่องยนต์เล็ก และเครื่องมืออุปกรณ์การดำรงชีวิตประจำวันของครัวเรือน เช่น เครื่องใช้ไฟฟ้าต่างๆ ซึ่งจะส่งผลต่อการลดค่าใช้จ่ายของครัวเรือนในการซ่อมบำรุงเครื่องจักร เครื่องยนต์ และลดภาระในการซื้อเครื่องมืออุปกรณ์ใหม่ก่อนเวลาอันควรซึ่งจะส่งผลต่อการช่วยประหยัดเงินตราของประเทศต่อไปได้ (ธนาคารไทยพาณิชย์, 2549, หน้า 14-16)

สรุปได้ว่า การดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เป็นไปตามมติเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี ผ่านมานานเป็นเวลานาน 10 ปี ซึ่งได้ผ่านคณะรัฐมนตรีเห็นชอบหลายสมัย ตามการเสนอแนะของสำนักนโยบายและแผนอาชีวศึกษาอย่างต่อเนื่อง แสดงให้เห็นว่า การดำเนินงานตามโครงการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ส่งผลต่อเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ เกิดประโยชน์กับประชาชน ชุมชน และนักเรียน นักศึกษา อย่างแท้จริง

วัตถุประสงค์ของการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน

ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน จัดตั้งขึ้นเพื่อให้บริการที่ตอบสนองนโยบายรัฐบาลและความต้องการของประชาชนทั่วไปที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม โดยการให้บริการด้านคำแนะนำเกี่ยวกับการใช้การซ่อมบำรุงรักษาเครื่องยนต์ เครื่องจักรกลการเกษตรและเครื่องใช้ไฟฟ้าในครัวเรือน ที่มี ความจำเป็นต่อการดำรงชีวิตประจำวันและประชาชนได้รับผลประโยชน์มากที่สุด รวมทั้งยังจัดให้มีบริการให้การฝึกอบรมที่จำเป็น ให้คำปรึกษาและแก้ปัญหาทางด้านการซ่อมบำรุงรักษาอุปกรณ์และเครื่องใช้ต่างๆ แก่ประชาชนที่เข้าร่วมรับบริการจากศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน

วัตถุประสงค์ของโครงการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน

1. ลดรายจ่ายของประชาชนทั้งในและนอกภาคเกษตร โดยการยืดอายุการใช้งานของเครื่องจักร เครื่องยนต์ อุปกรณ์การประกอบอาชีพ และเครื่องมืออุปกรณ์การดำรงชีวิตประจำวันของครัวเรือน ด้วยการให้ความรู้การดูแลรักษาและซ่อมบำรุงเครื่องมือ เครื่องจักร อุปกรณ์การประกอบอาชีพและเครื่องมืออุปกรณ์การดำรงชีวิตประจำวันของครัวเรือน

2. เพิ่มประสิทธิภาพของกระบวนการผลิตในชุมชน กลุ่มอาชีพ และครัวเรือนให้เต็มความสามารถและสมรรถนะเครื่องมือเครื่องจักร นับเป็นการสร้างโอกาสในการประกอบอาชีพ สร้างงานสร้างรายได้ และเพิ่มมูลค่าผลผลิตแก่ประชาชนในท้องถิ่น

3. ลดการกักเงินนอกกระบบของครัวเรือนที่นำมาใช้ในการดูแลรักษาซ่อมแซมเครื่องมืออุปกรณ์ และลดการนำเข้าเครื่องจักร เครื่องมืออุปกรณ์ในการประกอบอาชีพ

4. เพิ่มการจ้างงานแก่นักเรียน นักศึกษา สนับสนุนการมีรายได้ระหว่างเรียน แบ่งเบาภาระผู้ปกครอง รวมทั้งสร้างงานแก่ช่างท้องถิ่นที่ผ่านการพัฒนาฝีมือแรงงาน

5. สร้างฐานข้อมูลปัจจัยการผลิตจากหน่วยครัวเรือน ได้แก่ เครื่องยนต์ เครื่องจักรกล และอุปกรณ์ รวมถึงกิจกรรมการผลิตในชุมชน

6. สร้างแหล่งปฏิบัติงานจริง รวมทั้งการพัฒนาทักษะแก่นักเรียน นักศึกษาให้มีความสามารถ มีประสบการณ์ มีสมรรถนะและความพร้อม สร้างช่องทางในการประกอบอาชีพ และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทย

สรุปได้ว่า การจัดตั้งศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน มีวัตถุประสงค์ในการให้ความช่วยเหลือเกษตรกร และประชาชนทั่วไป ในการให้ความรู้เกี่ยวกับการแนะนำวิธีการใช้ การซ่อมแซม บำรุงรักษา เครื่องยนต์ เครื่องจักรกลที่ใช้ในการเกษตร ตลอดจนอุปกรณ์เครื่องใช้ในครัวเรือน ซึ่งจำเป็นในชีวิตประจำวัน พัฒนาทักษะประสบการณ์ทางวิชาชีพ สร้างงานสร้างรายได้ และเพิ่มมูลค่าผลผลิตของชุมชนในท้องถิ่นและของประเทศด้วย

หลักการและเหตุผลของการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน

ตามนโยบายเร่งด่วนของรัฐบาลในการขยายบทบาทศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน และนโยบายสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา สถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เพื่อให้คำแนะนำถ่ายทอดความรู้สู่ประชาชนให้รู้วิธีการใช้ การดูแลรักษาและพัฒนาทักษะช่างชุมชน ให้สามารถซ่อม บำรุงเครื่องมือ อุปกรณ์การประกอบอาชีพ และเครื่องใช้ในครัวเรือน ตลอดจนสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับชุมชนในการถ่ายทอดความรู้ และพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน สร้างมูลค่าและมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน ดังนั้นสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในฐานะหน่วยงานหลักที่ประสบความสำเร็จในการดำเนินงานโครงการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนในระยะที่ 1 และ 2 (พ.ศ. 2549-2550) จึงดำเนินการปรับปรุงแบบการดำเนินงานและบทบาทของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ให้กว้างขวางครอบคลุมและให้ความสำคัญในการยกระดับฝีมือช่างชุมชน รวมทั้งการเสริมสร้างการรวมกลุ่มของช่างชุมชนสร้างความเข้มแข็งในการประกอบอาชีพและสร้างเครือข่ายช่างชุมชน ร่วมกับสถานศึกษา ให้เกิดการเรียนรู้และพัฒนาอาชีพที่ยั่งยืน

ทำให้เกิดความร่วมมือระหว่างสถานศึกษาและชุมชน ในการสร้างเครือข่ายถ่ายทอดความรู้ พัฒนาด้านสุขอนามัยพื้นฐาน และผลิตภัณฑ์ชุมชน เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม และเสริมสร้างมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน รวมทั้งการส่งเสริมการพัฒนาระบบรองรับและตรวจสอบคุณภาพขั้นต้นของสินค้าชุมชน อันจะเป็นการยกระดับพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนในชุมชนโดยมีสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาเป็นหน่วยงานหลักรับผิดชอบ ประกอบด้วยการทำงาน 4 ด้าน คือ ด้านการซ่อม บำรุงรักษาเครื่องมือเครื่องใช้ ด้านการยกระดับพัฒนาทักษะช่างชุมชน ด้านการพัฒนานวัตกรรมต่อยอดผลิตภัณฑ์ชุมชน และด้านการพัฒนาสุขอนามัยพื้นฐาน (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2551)

โครงการขยายบทบาทศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน

1. โครงการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน

ตามนโยบายเร่งด่วนของรัฐบาลในการขยายบทบาทศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน และสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เพื่อให้คำแนะนำ ถ่ายทอด ความรู้ ประชาชนให้รู้วิธีการใช้ การดูแลรักษาและพัฒนาทักษะช่างชุมชน ให้สามารถซ่อมบำรุงเครื่องมือ อุปกรณ์การประกอบอาชีพ และเครื่องใช้ในครัวเรือน ตลอดจนสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่าง สถานศึกษากับชุมชนในการถ่ายทอดความรู้ และพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน สร้างมูลค่าและมาตรฐาน ผลิตภัณฑ์ชุมชน ดังนั้นสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในฐานะหน่วยงานหลักที่ประสบความสำเร็จในการดำเนินงานโครงการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนในระยะที่ 1 และ 2 (พ.ศ. 2549-2550) จึงดำเนินการปรับปรุงแบบการดำเนินงานและบทบาทของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน กว้างขวาง ครอบคลุมและให้ความสำคัญในการยกระดับฝีมือช่างชุมชน รวมทั้งการเสริมสร้างการรวมกลุ่มของ ช่างชุมชนสร้างความเข้มแข็งในการประกอบอาชีพ และสร้างเครือข่ายช่างชุมชน ร่วมกับสถานศึกษา ให้เกิดการเรียนรู้และการพัฒนาอาชีพที่ยั่งยืน นอกจากนี้ ยังทำให้เกิดความร่วมมือระหว่าง สถานศึกษาและชุมชนในการสร้างเครือข่าย ถ่ายทอดความรู้ พัฒนาสุขอนามัยพื้นฐาน และพัฒนา ผลิตภัณฑ์ชุมชน เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม และเสริมสร้างมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน รวมทั้งการส่งเสริม การพัฒนาระบบรับรองและตรวจสอบคุณภาพในขั้นต้นของสินค้าชุมชน อันจะเป็นการยกระดับ พัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนในชุมชน

วัตถุประสงค์

1. ผลต่อประชาชน

1.1 ให้คำแนะนำ ถ่ายทอดความรู้ ประชาชนให้รู้วิธีการใช้ การดูแล รักษาและพัฒนาทักษะช่างชุมชน ให้สามารถซ่อมบำรุงเครื่องมือ อุปกรณ์การประกอบอาชีพ และ เครื่องใช้ในครัวเรือน เพื่อลดรายจ่ายโดยการยืดอายุการใช้งานของเครื่องมือ อุปกรณ์การประกอบ อาชีพ และเครื่องใช้ในครัวเรือน

1.2 ยกระดับฝีมือช่างชุมชนและพัฒนาทักษะอาชีพการซ่อมบำรุงและ เสริมสร้างประสบการณ์ด้านการบริหารจัดการแก่ช่างชุมชน ส่งเสริมการรวมกลุ่มช่างชุมชน ในการ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ผ่านเครือข่ายความร่วมมือกับองค์การบริหารส่วนตำบล และพัฒนาศูนย์ซ่อมสร้าง เพื่อชุมชนให้เกิดความยั่งยืน

1.3 สร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับชุมชนในการ ถ่ายทอดความรู้ พัฒนาสุขอนามัยพื้นฐาน พัฒนานวัตกรรมต่อยอดเทคโนโลยีผลิตภัณฑ์ชุมชน เพิ่มประสิทธิภาพกระบวนการผลิตของผลิตภัณฑ์ชุมชน พัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน สร้างมูลค่าเพิ่ม

เสริมสร้างมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน และสนับสนุนการตรวจสอบคุณภาพและการรับรองคุณภาพสินค้าเบื้องต้น

1.4 ลดรายจ่ายของประชาชนโดยการยืดอายุการใช้งานเครื่องมือเครื่องจักรที่ใช้ในการประกอบอาชีพ และเครื่องมืออุปกรณ์ดำรงชีวิตประจำวันของครัวเรือน

1.5 ลดการกักเงินในระบบของครัวเรือนที่นำมาใช้ในการดูแลรักษาและซ่อมแซมเครื่องมืออุปกรณ์ในการประกอบอาชีพ

2. ผลต่อนักเรียน นักศึกษา

2.1 เพิ่มประสบการณ์และความเชื่อมั่นให้กับนักเรียน นักศึกษา อาชีวศึกษาในการออกไปปฏิบัติงานในชุมชน

2.2 สร้างแหล่งปฏิบัติงานจริงรวมทั้งการพัฒนาทักษะแก่นักศึกษา ให้มีความสามารถ มีประสบการณ์ มีสมรรถนะและความพร้อม สร้างช่องทางในการประกอบอาชีพอิสระ และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

3. ผลต่อเศรษฐกิจในภาพรวม

3.1 ประชาชนได้รับความรู้เรื่องการบำรุงรักษา การซ่อมบำรุงเบื้องต้น และการยืดอายุการใช้งานเครื่องมือ เครื่องจักร ในการประกอบอาชีพและอุปกรณ์การดำรงชีวิตประจำวัน

3.2 ชุมชนได้รับการสนับสนุนด้านการพัฒนากระบวนการผลิต พัฒนาผลิตภัณฑ์ และมาตรฐานคุณภาพสินค้า

3.3 ช่างชุมชนได้รับการพัฒนาและยกระดับโดยการเพิ่มทักษะจากการฝึกปฏิบัติจริงกับทีมช่างซ่อมประจำศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ในการให้บริการซ่อมแซม บำรุงรักษา เครื่องมือเครื่องจักรที่ใช้ในการประกอบอาชีพและเครื่องใช้ในครัวเรือนของชุมชนอย่างยั่งยืน

เป้าหมายเชิงคุณภาพ

1. ประสิทธิภาพของเครื่องมือเครื่องจักรที่ใช้ในการประกอบอาชีพ เครื่องมืออุปกรณ์ดำรงชีวิตประจำวันของครัวเรือน ซึ่งจะสนับสนุนและอำนวยความสะดวกในการประกอบอาชีพและการดำรงชีวิตของประชาชนคนยากจน บรรเทาปัญหาความเดือดร้อน ลดรายจ่าย

2. ประชาชนมีความรู้ในการใช้ การดูแล รักษาเครื่องมือเครื่องจักรที่ใช้ในการประกอบอาชีพ เครื่องมืออุปกรณ์ดำรงชีวิตประจำวันของครัวเรือน

3. ช่างชุมชนที่ได้รับการยกระดับมีทักษะในการประกอบอาชีพ และขีดความสามารถในการบริหารจัดการ สามารถประกอบอาชีพอิสระสามารถสร้างงาน สร้างรายได้

4. การรวมกลุ่มช่างชุมชน ในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้โดยกลไกขององค์การบริหารส่วนตำบลพัฒนาศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนที่ยั่งยืน

5. ประชาชนมีสุขอนามัยที่ดี ลดความเสี่ยงต่อการติดโรคและลดภาระค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล และมีความพร้อมในการสร้างงานสร้างรายได้

6. ประสิทธิภาพกระบวนการผลิตของผลิตภัณฑ์ชุมชน พัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน สร้างมูลค่าเพิ่ม เสริมสร้างมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน และสนับสนุนการตรวจสอบคุณภาพและการรับรองคุณภาพสินค้าเบื้องต้น

7. นักศึกษาอาชีวะมีทักษะ ประสพการณ์ และความเชื่อมั่นในการออกไปประกอบอาชีพและปฏิบัติงานในชุมชน

8. สถานศึกษามีแหล่งฝึกปฏิบัติงานจริงในการพัฒนาทักษะแก่นักศึกษาให้มีความสามารถ มีประสพการณ์ มีสมรรถนะ ความพร้อม และมีช่องทางในการประกอบอาชีพอิสระ และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

ผลผลิต

1. ช่างชุมชน 40,000 คน ประชาชนผู้รับบริการ 800,000 คน ใน 8,000 อบต. ได้รับความรู้ พัฒนาทักษะในการใช้ การดูแลรักษาและซ่อมบำรุงเครื่องมือ อุปกรณ์การประกอบอาชีพและเครื่องใช้ในครัวเรือนไม่ต่ำกว่า 200,000 รายการ และสร้างมูลค่าเพิ่ม พัฒนานวัตกรรมต่อยอดโดยใช้เทคโนโลยี และเสริมสร้างมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนไม่น้อยกว่า 500 รายการ

2. มีศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนที่ยั่งยืน 8,000 ศูนย์ (1 จุด ในทุกองค์การบริหารส่วนตำบล)

3. นักศึกษา จำนวนไม่น้อยกว่า 200,000 คน มีความรู้ทักษะ ประสพการณ์ และความเชื่อมั่นในการประกอบอาชีพ

ผลลัพธ์

พัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนในครัวเรือนใน 8,000 อบต. จำนวนประชาชนผู้รับบริการไม่ต่ำกว่า 800,000 คน และยกระดับฝีมือช่างชุมชนไม่ต่ำกว่า 40,000 คน รวมทั้งเครือข่ายความร่วมมือระหว่างสถานศึกษา ชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ให้มีความรู้และทักษะในการดูแลรักษาและซ่อมบำรุงเครื่องมือ อุปกรณ์การประกอบอาชีพ เครื่องใช้ในครัวเรือนและสุขอนามัยพื้นฐาน ส่งเสริมการพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม และมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนอย่างยั่งยืน

ดัชนีชี้วัดความสำเร็จ

1. จัดตั้งศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนใน 8,000 อบต. ประชาชนผู้รับบริการไม่ต่ำกว่า 800,000 คน ได้รับความรู้และทักษะในการการดูแลรักษาและซ่อมบำรุงเครื่องมือ อุปกรณ์การประกอบอาชีพ และเครื่องใช้ในครัวเรือน

2. ช่างชุมชนไม่ต่ำกว่า 40,000 คน ได้รับการยกระดับฝีมือช่างชุมชน และพัฒนาทักษะอาชีพการซ่อมบำรุงและเสริมสร้างประสบการณ์ด้านการบริหารจัดการ

3. มีการพัฒนาสุขอนามัยพื้นฐานและสร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์ชุมชน
อย่างน้อยองค์การบริหารส่วนตำบลละ 1 รายการ

วิธีการและขั้นตอนการดำเนินงาน

1. ขั้นเตรียมการ

1.1 แต่งตั้งคณะกรรมการระดับนโยบาย ระดับสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา และระดับจังหวัด

1.2 จัดทำคู่มือการปฏิบัติงานสำหรับผู้ปฏิบัติงานทุกระดับ จัดทำกรอบโครงสร้างหลักสูตรและ Training Package

1.3 สร้างความเข้าใจแก่ผู้ปฏิบัติงานทุกระดับ

1.4 สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับชุมชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องประชุมเชิงปฏิบัติการ วางแผนและกำหนดแนวทางการบริหารจัดการโครงการในพื้นที่ปฏิบัติการร่วมกับหน่วยงานเครือข่ายทุกหน่วยงานคัดเลือกพื้นที่เป้าหมายปฏิบัติการและจัดหาสถานที่ตั้งถาวรประจำ อบต.

1.5 ประชาสัมพันธ์กิจกรรมแก่กลุ่มเป้าหมาย

1.6 เตรียมความพร้อมเพื่อเข้าปฏิบัติการในพื้นที่

2. ปฏิบัติการซ่อมสร้างเพื่อชุมชนใน 3 ภารกิจหลัก ดังนี้

2.1 ด้านการซ่อมเครื่องมือเครื่องจักรที่ใช้ในการประกอบอาชีพเครื่องมืออุปกรณ์ดำรงชีวิตประจำวันของครัวเรือน ให้คำแนะนำ ถ่ายทอดความรู้ การซ่อมบำรุงแก่ประชาชนและชุมชน รวมทั้งการยกระดับช่างชุมชน

2.2 พัฒนาสุขอนามัยพื้นฐาน

2.3 พัฒนานวัตกรรมต่อยอดเทคโนโลยีผลิตภัณฑ์ชุมชน สร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์ชุมชน ส่งเสริมมาตรฐานและการรับรองคุณภาพ ในลักษณะเครือข่ายระหว่างสถานศึกษากับชุมชนและวิสาหกิจชุมชน

3. นิเทศ และติดตามผลการปฏิบัติงาน

ขั้นตอนการดำเนินงาน

1. แต่งตั้งคณะกรรมการระดับนโยบายระดับสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ระดับจังหวัด ระดับอำเภอ และระดับปฏิบัติการ

2. จัดทำคู่มือการปฏิบัติงานสำหรับผู้ปฏิบัติงานทุกระดับ และชุดฝึกอบรม

3. สร้างความเข้าใจแก่ผู้ปฏิบัติงานทุกระดับ

4. สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ประชุมเชิงปฏิบัติการวางแผนและกำหนดแนวทางการบริหารจัดการโครงการในพื้นที่ร่วมกับหน่วยงานเครือข่าย คัดเลือกพื้นที่เป้าหมายปฏิบัติการ และจัดหาสถานที่ตั้งถาวรประจำองค์การบริหารส่วนตำบล

5. ประชาสัมพันธ์กิจกรรมแก่กลุ่มเป้าหมาย

6. เตรียมความพร้อมเพื่อเข้าปฏิบัติการในพื้นที่

7. ปฏิบัติการซ่อมสร้างเพื่อชุมชนใน 3 ภารกิจหลัก

8. นิเทศ และติดตามผลการปฏิบัติงาน

8.1 ระหว่างการปฏิบัติงาน

8.2 สิ้นสุดการปฏิบัติงาน

การติดตามประเมินผล

1. ประเมินผลภายในของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนโดยคณะกรรมการบริหารโครงการในระดับจังหวัด ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในระดับพื้นที่

2. ประเมินผลสัมฤทธิ์ในภาพรวมโครงการระดับชาติโดยสำนักงาน

คณะกรรมการการอาชีวศึกษาร่วมกับหน่วยงานพันธมิตรที่มีส่วนเกี่ยวข้องโครงการ

1.2 โครงการยกระดับคุณภาพโครงการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ของสำนักงาน

คณะกรรมการการอาชีวศึกษา

หลักการและเหตุผล

ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน เป็นโครงการที่รัฐบาลจัดให้บริการประชาชนโดยคณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบเมื่อวันที่ 25 มีนาคม 2551 ซึ่งเป็นนโยบายเร่งด่วนในแผนการบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2551-2554 มอบให้สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษารับผิดชอบดำเนินการโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อลดรายจ่าย สร้างรายได้ให้กับชุมชน ภายใต้กิจกรรมหลัก ด้านการให้คำแนะนำถ่ายทอดความรู้ในการใช้ ดูแลรักษา และการซ่อมบำรุงเครื่องมือ อุปกรณ์ เครื่องใช้ในครัวเรือน อาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการประกอบอาชีพ สร้างมูลค่าเพิ่มและมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน ตลอดจนการสร้างเครือข่ายเชื่อมโยงกับชุมชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยมีเป้าหมายการดำเนินงานโครงการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน เป็นการถาวรอย่างน้อย 1 ศูนย์ในทุกตำบล สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในฐานะหน่วยงานหลักที่ประสานที่ประสบความสำเร็จในการดำเนินงานโครงการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ได้ปรับปรุงรูปแบบการดำเนินงานและบทบาทให้กว้างขวางครอบคลุมและให้ความสำคัญในการยกระดับฝีมือช่างชุมชน รวมทั้งการเสริมสร้างการรวมกลุ่มของช่างชุมชน สร้างความเข้มแข็งในการประกอบอาชีพและสร้างเครือข่ายช่างชุมชนร่วมกับสถานศึกษาให้เกิดการเรียนรู้และการพัฒนาอาชีพที่ยั่งยืน

เพื่อให้การดำเนินการโครงการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน มีประสิทธิภาพสูงสุด ที่มุ่งประโยชน์ต่อการดำรงชีวิต การประกอบอาชีพของประชาชนอย่างยั่งยืนถาวร จึงกำหนดจัดทำ ยุทธศาสตร์ยกระดับคุณภาพโครงการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ให้เป็นแนวทางการปฏิบัติต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อวิเคราะห์สภาพปัจจุบัน/ปัญหาและผลสัมฤทธิ์ของโครงการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน
2. เพื่อพัฒนารูปแบบการพัฒนาและยกระดับคุณภาพโครงการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการจัดการศึกษาวิชาชีพและประชาชนผู้รับบริการ
3. เพื่อกำหนดแผนงานและยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ให้เป็นศูนย์ฝึกอาชีพชุมชนที่ยั่งยืน และเป็นสถานที่ฝึกทักษะประสบการณ์ทำงานของนักเรียน นักศึกษาตามสถานการณ์จริง

เป้าหมาย

1. เป้าหมายเชิงปริมาณ : ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน นาร่อง 16 แห่ง
2. เป้าหมายเชิงคุณภาพ
 - 2.1 ผลต่อประชาชนด้านการยกระดับฝีมือช่างชุมชนและพัฒนาทักษะอาชีพ การซ่อมบำรุงและเสริมสร้างประสบการณ์ด้านการบริการจัดการแก่ชุมชน ส่งเสริมการรวมกลุ่มช่างชุมชน ในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ผ่านเครือข่ายความร่วมมือกับองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) และพัฒนาศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนให้เกิดความยั่งยืน
 - 2.2 ผลต่อนักเรียน นักศึกษา ด้านการเสริมสร้างประสบการณ์และความเชื่อมั่นในการออกไปปฏิบัติงานตามสภาพการณ์จริง แหล่งปฏิบัติงานจริง รวมทั้งการพัฒนาทักษะให้มีสมรรถนะในงานอาชีพและสร้างช่องทางในการประกอบอาชีพอิสระ
 - 2.3 ผลต่อเศรษฐกิจในภาพรวม การดำรงชีวิตประจำวันของชุมชนได้รับการสนับสนุนด้านการพัฒนากระบวนการผลิต พัฒนาผลิตภัณฑ์ และมาตรฐานคุณภาพสินค้า และยกระดับทักษะการให้บริการซ่อมแซมบำรุงรักษาเครื่องมือ/เครื่องจักรที่ใช้ในการประกอบอาชีพและเครื่องใช้ในครัวเรือนของชุมชนอย่างยั่งยืน

สนองนโยบายหรือยุทธศาสตร์

1. สอนนโยบายรัฐบาล

นโยบายรัฐบาล (นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร) แถลงต่อรัฐสภาวันที่ 23-24

สิงหาคม 2555

ด้านที่ 1 นโยบายเร่งด่วนที่จะดำเนินการในปีแรก

ข้อ 8 ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน

ข้อ 13 สนับสนุนการพัฒนางานศิลปะหัตถกรรมและผลิตภัณฑ์ชุมชน
 ด้านที่ 4 นโยบายสังคมและคุณภาพชีวิต
 นโยบายด้านการศึกษาของรัฐบาล แลงต่อรัฐสภาเมื่อวันที่ 23 สิงหาคม

2555

ข้อ 4 การศึกษาขั้นอุดมศึกษาและอาชีวศึกษาให้สอดคล้องกับ
 ตลาดแรงงานทั้งในเชิงปริมาณ และคุณภาพ

2. สนองนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ

นโยบายรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ (นายศักดิ์ดา คงเพชร)
 ยุทธศาสตร์เพื่อขับเคลื่อนนโยบายสำหรับสำนักงานคณะกรรมการการ
 อาชีวศึกษา ยุทธศาสตร์ที่ 2 สร้างโอกาสทางการศึกษาแก่ประชาชนทุกกลุ่มอย่างเท่าเทียม กลยุทธ์
 ข้อ 2.9 สนับสนุน/ขยายศูนย์ซ่อมสร้างประจำชุมชนทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพอย่างถาวร

ระยะเวลาและสถานที่ดำเนินโครงการ

1. ระยะเวลาดำเนินการ ระหว่างเดือนสิงหาคม - กันยายน 2555
2. สถานที่ดำเนินโครงการคือ ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน จำนวน 16 แห่ง

ดำเนินการแยกตามประเภทสถานศึกษา ได้แก่ วิทยาลัยเทคนิค วิทยาลัยอาชีวศึกษา วิทยาลัย
 การอาชีพ วิทยาลัยสารพัดช่าง วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี และอื่นๆ

สถานะความพร้อมของโครงการ

1. ครูที่มีความรู้ ความชำนาญในสาขาวิชาชีพทุกสาขา
2. เครื่องมือ/ อุปกรณ์ ด้านการให้บริการ
3. การบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ

งบประมาณการค่าใช้จ่ายโครงการศูนย์ฝึกอาชีพชุมชน ปีงบประมาณ 2555 วงเงิน
 8,160,000 บาท ดังนี้

1. ประชุมปฏิบัติการวิเคราะห์สภาพปัจจุบัน/ปัญหาและผลการดำเนิน
 โครงการ กำหนดแผนงานยุทธศาสตร์และรูปแบบการพัฒนายกระดับคุณภาพพัฒนาเครื่องมือและ
 เสนอเค้าโครงการ 380,000 บาท โดยวิทยาลัยเทคนิคตาก
2. นำรูปแบบศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ไปใช้ในสถานศึกษานำร่อง
 7,200,000 บาท โอนเงินให้สถานศึกษานำร่อง 16 แห่งๆ ละ 450,000 บาท
3. ประชุมปฏิบัติการวิเคราะห์รูปแบบการพัฒนา ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน
 จัดทำข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนา ปรับปรุงข้อเสนอแนะ ยุทธศาสตร์การพัฒนาและยกระดับคุณภาพ
 โครงการฯ และจัดทำเอกสาร 580,000 บาท

สรุปได้ว่า การดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา มีการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง ที่ส่งผลต่อประชาชนด้านการยกระดับฝีมือช่างชุมชน และพัฒนาทักษะอาชีพการซ่อมบำรุงและเสริมสร้างประสบการณ์ด้านการบริการจัดการแก่ชุมชน ส่งผลต่อนักเรียน นักศึกษา ในการเสริมสร้างประสบการณ์และความเชื่อมั่นในการออกไปปฏิบัติงานตามสภาพการณ์จริง แหล่งปฏิบัติงานจริงให้มีสมรรถนะในงานอาชีพ ส่งผลต่อเศรษฐกิจในภาพรวม การดำรงชีวิตประจำวันของชุมชนได้รับการสนับสนุนด้านการพัฒนากระบวนการผลิต พัฒนาผลิตภัณฑ์ และมาตรฐานคุณภาพสินค้า และยกระดับทักษะการให้บริการซ่อมแซมบำรุงรักษาเครื่องมือ ในการประกอบอาชีพ และเครื่องใช้ในครัวเรือนของชุมชนอย่างยั่งยืน ส่งเสริมการรวมกลุ่มช่างชุมชน แลกเปลี่ยนเรียนรู้ผ่านเครือข่ายความร่วมมือกับองค์การบริหารส่วนตำบล และพัฒนาศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนให้เกิดความยั่งยืน

ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน

เนื่องจากการพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษา 4 ในครั้งนี้ มีการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอกองค์กร โดยใช้เทคนิควิเคราะห์ SWOT (SWOT Analysis) ดังนั้นผู้วิจัยจึงศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษา 4 โดยศึกษาปัจจัยที่เป็นสภาพแวดล้อมภายในองค์กรและภายนอกองค์กร เพื่อต้องการทราบว่าปัจจัยดังกล่าวมีความเกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 มากน้อยเพียงใด ซึ่งปัจจัยสภาพแวดล้อมภายในและภายนอกองค์กรมีรายละเอียดดังนี้

ปัจจัยที่เป็นสภาพแวดล้อมภายในองค์กร

การเข้าใจสภาพแวดล้อมภายในมีความสำคัญมากต่อการคาดการณ์อนาคต ดังนั้นในการพัฒนากลยุทธ์ขององค์กรจึงต้องมีการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในองค์กรหรือสถานศึกษา ได้แก่ ปัจจัยที่องค์กรสามารถควบคุมได้ ซึ่งเป็นปัจจัยที่แสดงถึงจุดแข็งและจุดอ่อนขององค์กรสำหรับนำมาใช้ในการกำหนดกลยุทธ์เพื่อสร้างความได้เปรียบในการแข่งขัน หากองค์กรบริหารจุดแข็ง และจุดอ่อนได้ถูกต้องเหมาะสม ปัจจัยภายในจะมีความสำคัญกว่าปัจจัยภายนอก ทั้งนี้ไม่ได้หมายความว่าละเลยความสำคัญของการวิเคราะห์ปัจจัยที่เป็นสภาพแวดล้อมนอกเพราะความสำเร็จของการบริหารกลยุทธ์ก็ขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมนอกส่วนหนึ่งด้วย (เสนาะ ตีเยาว์, 2546, หน้า 58) ซึ่งมีนักวิชาการหลายท่านอธิบายปัจจัยที่เป็นสภาพแวดล้อมภายในองค์กรไว้ ดังนี้

อนิวัช แก้วจำนงค์ (2551, หน้า 55-56) กล่าวว่า สภาพแวดล้อมภายในองค์กรเป็นปัจจัยที่มีผลหรือมีอิทธิพลต่อการดำเนินงานขององค์กร โดยอาจทำให้องค์กรประสบความสำเร็จ หรือล้มเหลวในการดำเนินงาน การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในองค์กร ในปัจจุบัน

อาจเรียกว่า การวิเคราะห์องค์การ เนื่องจากการสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับทรัพยากรที่มีอยู่ในองค์การ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในองค์การเพื่อประเมินทรัพยากรที่ใช้ในการดำเนินงานขององค์การว่าอยู่ในสภาพของจุดอ่อนและจุดแข็งอย่างไรโดยมีรายละเอียดดังนี้ 1) จุดอ่อน (Weakness) หมายถึง ขีดความสามารถ ศักยภาพหรือลักษณะภายในที่องค์การมีแต่อาจด้อยกว่าเมื่อเทียบกับคู่แข่ง 2) จุดแข็ง (Strength) หมายถึง ขีดความสามารถ ศักยภาพหรือลักษณะภายในที่องค์การมีและมีเหนือกว่าคู่แข่ง 3) ทรัพยากร (Resource) หมายถึง ปัจจัยด้านสินทรัพย์ ความสามารถ กระบวนการทักษะหรือความรู้ที่สามารถควบคุมได้โดยอยู่ภายใต้การควบคุมขององค์การ ทั้งนี้ทรัพยากรขององค์การอาจกลายเป็นจุดแข็งได้หากองค์การได้มีการเตรียมการที่ดีเพื่อให้สามารถสร้างความได้เปรียบจากการแข่งขัน ทำนองเดียวกันก็อาจเป็นจุดอ่อนได้หากองค์การไม่สามารถปรับเปลี่ยนหรือขจัดจุดอ่อนเหล่านั้นให้หมดไปได้

สมชาย ภคภาสน์วิวัฒน์ (2553, หน้า 69-71) กล่าวถึงการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในว่า การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน (Internal Environment) หมายถึง การพิจารณาองค์ประกอบที่อยู่ภายในขององค์การ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของเงิน ทรัพยากรมนุษย์ เทคโนโลยี โครงสร้างองค์กร ค่านิยม ส่วนแบ่งการตลาด แปรณต์เนม และอื่นๆ โดยพิจารณาว่าองค์ประกอบต่างๆ เหล่านี้นั้น เมื่อเทียบกับคู่แข่งแล้วจะเหนือกว่าหรือด้อยกว่า ถ้าเหนือกว่าก็หมายความว่า เป็นจุดแข็ง (Strength) หรือถ้าด้อยกว่าก็หมายความว่า เป็นจุดอ่อน (Weakness) ซึ่งต้องหาทางแก้ไข

สมคิด บางโม (2551, หน้า 63) อธิบายว่า การบริหารกิจการต่างๆ จำเป็นต้องมีทรัพยากร อันเป็นปัจจัยพื้นฐานทางการจัดการ โดยทั่วไปมี 4 ประการ ได้แก่ 1) คน (Men) เป็นผู้ปฏิบัติกิจกรรมขององค์การนั้นๆ 2) เงิน (Money) เป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ 3) วัสดุ สิ่งของ (Material) เป็นอุปกรณ์เครื่องใช้ เครื่องมือต่างๆ รวมทั้งสถานที่ 4) ความรู้ด้านการจัดการ (Management) หมายถึง ความรู้เกี่ยวกับการจัดการ

ปัจจัยที่เป็นสภาพแวดล้อมภายนอกองค์การ

สภาพแวดล้อมภายนอกองค์การ (External Environment) มีอิทธิพลต่อการดำเนินงานขององค์การเนื่องจากอาจก่อให้เกิดโอกาสหรืออุปสรรคต่อการดำเนินงาน ผู้บริหารต้องพิจารณาและระบุได้ว่าปัจจัยใดมีผลต่อองค์การในระดับใด เนื่องจากปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกมีมากมายและแต่ละปัจจัยมีผลต่อองค์การแตกต่างกันไป ซึ่งมีนักวิชาการหลายท่านอธิบายปัจจัยในสภาพแวดล้อมภายนอกองค์การไว้ดังนี้

อนิวัช แก้วจันทน์ (2551, หน้า 37-47) กล่าวว่า สภาพแวดล้อมภายนอกองค์การอาจจำแนกได้เป็น 3 ประเภท ได้แก่ สภาพแวดล้อมภายนอกองค์การทั่วไป สภาพแวดล้อมภายนอกองค์การทางการแข่งขันและสภาพแวดล้อมภายนอกองค์การในการดำเนินงาน การเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมภายนอกก่อให้เกิดโอกาส (Opportunities) และข้อจำกัดหรืออุปสรรค (Threats)

ในการดำเนินงานขององค์การได้ ดังนั้นผู้บริหารจึงต้องใช้ประโยชน์จากโอกาสที่เกิดขึ้นและหาวิธีการในการหลีกเลี่ยงอุปสรรคที่อาจเกิดขึ้นได้กับองค์การ สำหรับปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกแต่ละประเภทรายละเอียด ดังนี้

1. สภาพแวดล้อมภายนอกทั่วไป (General External Environment) เป็นสภาพแวดล้อมที่อยู่ภายนอกองค์การ ไม่มีความสัมพันธ์หรือเกี่ยวข้องกับองค์การโดยตรงแต่มีผลหรือมีอิทธิพลสูงต่อองค์การโดยเฉพาะในระยะยาว โดยที่องค์การไม่สามารถควบคุมปัจจัยเหล่านี้ได้ ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกทั่วไป แบ่งได้เป็น 6 กลุ่ม ได้แก่ ประชากรศาสตร์ สภาพเศรษฐกิจ การเมือง/กฎหมาย สภาพสังคมวัฒนธรรม การเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยี และโลก เป็นต้น
2. สภาพแวดล้อมภายนอกองค์การเพื่อการแข่งขัน (Competitive External Environment) เป็นสภาพแวดล้อมที่องค์การอาจเผชิญในเวลาเดียวกันหรือต่างสถานการณ์กันซึ่งเป็นพลัง 5 ประการ ที่ผลักดันให้เกิดการแข่งขันในเชิงธุรกิจ ได้แก่ ข้อจำกัดในการเข้าสู่อุตสาหกรรมของคู่แข่งใหม่ อำนาจต่อรองของผู้ขายวัตถุดิบ อำนาจต่อรองของผู้ซื้อหรือลูกค้า ข้อจำกัดจากสินค้าทดแทนกันได้ และความรุนแรงของสภาพการแข่งขันภายในอุตสาหกรรม
3. สภาพแวดล้อมภายนอกองค์การในการดำเนินงาน (Task Environment) เป็นสภาพแวดล้อมภายนอกองค์การที่มีความใกล้ชิดมากที่สุดกับองค์การ โดยทั่วไปสภาพแวดล้อมในการดำเนินงานจะเป็นองค์ประกอบในการปฏิบัติงานขององค์การเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จ ได้แก่ ข้อมูลเกี่ยวกับลูกค้า สภาพการแข่งขัน ตลาดแรงงาน และสถาบันการเงิน

สมชาย ภคภาสน์วิวัฒน์ (2553, หน้า 39-40) กล่าวว่า การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก (External Environment) มีวัตถุประสงค์คือต้องการที่จะพิจารณาถึงแนวทางหรือทิศทางในการเปลี่ยนแปลงในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง อุตสาหกรรม คู่แข่ง เทคโนโลยี และอื่นๆ อันจะมีผลกระทบต่อธุรกิจเพื่อที่จะพิจารณาว่าผลกระทบดังกล่าวนี้เป็นไปในทางบวกก็ถือว่าเป็นโอกาสและถ้าเป็นไปทางลบก็ถือเป็นภัยอันตราย ซึ่งปัจจัยที่เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงนั้นอาจจะมีจำแนกออกมามากมาย เป็นปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจซึ่งอาจหมายถึงการศึกษาทางด้านโครงสร้างเศรษฐกิจ การศึกษาทางด้านเสถียรภาพทางเศรษฐกิจหรืออัตราการเติบโต ปัจจัยทางการเงิน ปัจจัยทางการเปลี่ยนแปลงของประชากร ปัจจัยทางด้านสังคม ปัจจัยทางด้านเทคโนโลยี ปัจจัยในเรื่องของสภาพแวดล้อม ปัจจัยด้านอุตสาหกรรมและคู่แข่ง ตลอดจนปัจจัยด้านการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมผู้บริโภค และอื่นๆ

วิเชียร วิทยอุดม (2553, หน้า 46-48) กล่าวว่า สภาพแวดล้อมภายนอกมักมีอิทธิพลต่อทิศทางและการดำเนินงานขององค์การ โครงสร้างองค์การและกระบวนการภายในองค์การ ซึ่งปัจจัยเหล่านี้ถูกกำหนดโดยสภาพแวดล้อมต่างๆ ที่กระทำ โดยเฉพาะสภาพแวดล้อมระยะไกล

ประกอบด้วยปัจจัยต่างๆ ที่องค์การกำลังเผชิญกับสถานการณ์ใดๆ ที่ย่อมมีผลกระทบต่อการดำเนินงานขององค์การทั้งสิ้นไม่ว่าจะเป็น เศรษฐกิจ สังคม การเมือง และเทคโนโลยี

1. ปัจจัยในทางเศรษฐกิจเกี่ยวข้องกับธรรมชาติและทิศทางของเศรษฐกิจ

เพราะว่ารูปแบบของการบริโภคจะมีความเกี่ยวข้องกับการแบ่งส่วนทางการตลาด แต่ละบริษัทหรือองค์การก็ต้องพิจารณาถึงทิศทางในทางเศรษฐกิจในส่วนที่จะมีผลต่ออุตสาหกรรมของบริษัททั้งในระดับประเทศและในระดับระหว่างประเทศ

2. ปัจจัยในทางสังคมที่มีผลต่อบริษัทหรือองค์การคือความเชื่อ ทศนคติ ค่านิยม และวิถีชีวิตของบุคคลในสภาพแวดล้อมภายนอกขององค์การ วัฒนธรรมองค์การ การศึกษาในเรื่องประชากร ศาสนา การศึกษา และเงื่อนไขทางจริยธรรม ตลอดจนรวมถึงการเปลี่ยนแปลงทัศนคติทางสังคมซึ่งมีผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงในการบริโภคได้เป็นอย่างมาก

3 ปัจจัยในทางการเมืองส่งผลต่อการบริหารของบริษัทหรือองค์การ คือ ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงในกฎหมาย กฎข้อบังคับและกฎระเบียบของธุรกิจ ซึ่งเป็นผลมาจากการพัฒนาอำนาจทางการเมืองและความถูกต้องตามกฎหมายภายในสังคมนั้นๆ นอกจากนั้นแล้วสถานการณ์ทางการเมืองที่มีความไม่แน่นอนย่อมมีผลต่อสภาพแวดล้อมที่เป็นผลต่อองค์การเป็นอย่างมาก เช่น การเมือง ไม่มั่นคง มีการคอร์รัปชันกันมาก ก็ย่อมส่งผลต่อโครงสร้างทางธุรกิจ ทำให้มีการลงทุนจากต่างชาติลดลง ซึ่งก็จะมีผลกระทบต่อการจ้างงานภายในประเทศเป็นอย่างมาก

4 ปัจจัยทางด้านเทคโนโลยี การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีมีผลกระทบต่อส่วนต่างๆ ของสังคมอย่างหนีไม่พ้น การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วสำหรับเทคโนโลยีนี้เป็นส่วนผลักดันสำคัญที่ทำให้บริษัทหรือองค์การต่างๆ หันมาศึกษาปัจจัยด้านเทคโนโลยีเพื่อหาเทคโนโลยีใหม่ๆ ให้บริษัทประสบความสำเร็จในส่วนแบ่งทางการตลาดที่สูงกว่าคู่แข่งชั้น เทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงสามารถผลิตสินค้าที่ทำให้ล้ำสมัยได้อย่างรวดเร็วและในเวลาเดียวกันก็มีความเป็นไปได้ที่จะผลิตสินค้าขึ้นมาใหม่ทดแทนเรื่อยๆ ไป ดังนั้นเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงจึงเป็นทั้งในเชิงทำลายและในเชิงสร้างสรรค์หรือเป็นทั้งอุปสรรคและโอกาสพร้อมกันไปในตัว

พิชาย รัตนดิลก ณ ภูเก็ต (2552, หน้า 123) กล่าวว่า การวิเคราะห์สถานการณ์ภายนอกองค์การเพื่อประเมินว่ามีเรื่องใดที่มีผลกระทบทางบวกหรือสร้างโอกาสให้กับองค์การ และมีเรื่องใดบ้างที่มีแนวโน้มมีผลทางลบหรือเป็นอุปสรรคต่อองค์การ อาจจำแนกออกเป็น 3 ประเภทหลัก คือ 1) พลังและแนวโน้ม 2) ผู้ควบคุมทรัพยากรหลัก 3) คู่แข่งหรือพันธมิตรที่เป็นจริง และความได้เปรียบในการแข่งขันและความร่วมมือที่มีต่อองค์การ พลังและแนวโน้มสามารถจำแนกเป็นด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี

เอกชัย บุญยาธิฐาน (2553, หน้า 47-54) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกขององค์การในภาพรวมมี 4 ปัจจัย ดังนี้

1. ปัจจัยทางการเมืองและกฎหมาย เป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดแรงผลักดันทางการเมืองและการออกกฎหมายและข้อกำหนดต่างๆ ที่ส่งผลกระทบต่อการดำเนินงานในแง่บวกและลบ ประกอบด้วย ระเบียบการปกครอง สถานการณ์ทางการเมือง นโยบายรัฐ การตลาด

2. ปัจจัยทางเศรษฐกิจ เป็นสิ่งที่ต้องศึกษาเกี่ยวกับเศรษฐกิจทั้งระยะสั้น ระยะยาว ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ทั้งมหัพภาคและจุลภาค คือ สถานการณ์ทางการค้า สถานการณ์เศรษฐกิจ การเงิน ค่าครองชีพ ภาษีและการตลาด

3. ปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรม เป็นสิ่งที่ต้องศึกษาเกี่ยวกับวัฒนธรรม ความเชื่อ ศาสนา ทศนคติ ภาษา ชีวิตความเป็นอยู่ อายุ สิ่งแวดล้อม การใช้แรงงาน สื่อและการศึกษา

4. ปัจจัยทางเทคโนโลยี เป็นปัจจัยที่สำคัญในยุคของโลกาภิวัตน์ของหน่วยงานๆ ซึ่งศึกษาในด้านเทคโนโลยีการผลิต การจำหน่าย นวัตกรรมต่างๆ ที่นำมาใช้การสื่อสารโทรคมนาคม และการถ่ายทอดเทคโนโลยี

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2557) กล่าวว่า การกำหนดทิศทางและนโยบายการจัดการศึกษาไทย จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องจัดทำฐานข้อมูล โดยวิเคราะห์และสกัดปัจจัยสำคัญออกมา โดยได้นำเสนอปัจจัยภายนอก 5 ประการสำคัญที่มีผลต่อการจัดการศึกษาไทย ดังนี้

1. ปัจจัยด้านเทคโนโลยี ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีมีผลต่อการกำหนดคุณสมบัติและคุณภาพของแรงงานในอนาคต เทคโนโลยีสารสนเทศ เทคโนโลยีการขนส่ง เทคโนโลยีการผลิต นาโนเทคโนโลยี ฯลฯ มีความก้าวหน้าขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเทคโนโลยีเหล่านี้มีประโยชน์ในการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของประเทศ ดังนั้นการจัดการศึกษาจึงต้องมีการเพิ่มความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีใหม่ๆ ในหลักสูตรการเรียนการสอนและปรับปรุงให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยี

2. ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยทางเศรษฐกิจมีผลต่อตลาดแรงงานและตลาดการศึกษา เนื่องจากการกำหนดลักษณะของแรงงานที่ต้องการอาทิ เศรษฐกิจใหม่ จะแข่งขันกันด้วยนวัตกรรมใหม่ๆ ซึ่งต้องอาศัยการวิจัยและพัฒนา ดังนั้น การศึกษาต้องพัฒนาคนให้มีทักษะการทำวิจัยให้สามารถสร้างนวัตกรรมใหม่ที่มีคุณค่าต่อระบบเศรษฐกิจ

3. ปัจจัยด้านระบบราชการ การปฏิรูปการศึกษาที่ผ่านมาเคลื่อนไปอย่างยากลำบาก เนื่องด้วยระบบราชการเป็นอุปสรรค ซึ่งเกิดจากความล่าช้าในการประสานงาน เนื่องจากการทำงานตามระบบราชการไทย มักทำงานแบบต่างคนต่างทำไม่ไปในทิศทางเดียวกัน นอกจากนี้ ยังมีลักษณะของการรวมศูนย์ที่ส่วนกลางมากเกินไป การทำงานแบบราชการ ที่ยึดกฎระเบียบตายตัวขาดความยืดหยุ่น และเอื้อต่อการปฏิบัติงานของผู้บริหารการศึกษาและครูบางส่วนที่ไม่ยอมปรับตัว

4. ปัจจัยด้านการเมือง กล่าวกันว่า การปฏิรูปหรือพัฒนาการจัดการศึกษาจะสำเร็จหรือล้มเหลว ขึ้นอยู่กับการเมืองมากกว่าแนวทางและวิธีการ แต่หากการเมืองไทยมีเงื่อนไข

บางประการ ที่เป็นอุปสรรค จะส่งผลให้การปฏิรูปการศึกษาไทยไม่ก้าวหน้าหรือ ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร

5. ปัจจัยด้านวัฒนธรรม สังคมไทยมีเงื่อนไขทางวัฒนธรรมหลายประการ ที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาไทย เช่น ขาดวัฒนธรรมการมีส่วนร่วม รักความสุข และความสบาย ระบบสังคมอุปถัมภ์ และขาดการเปิดกว้างทางความคิด เป็นต้น

ปัจจัยที่กล่าวมาทั้งหมดข้างต้น ล้วนเป็นปัจจัยหลักที่หน่วยงานกำหนดการพัฒนา ระบบการศึกษาไทย จะต้องให้ความสำคัญ และนำไปใช้วิเคราะห์วางแผนกำหนดทิศทางและนโยบาย โดยเฉพาะปัจจัยด้านการเมือง ซึ่งมีอิทธิพลมากต่อการพัฒนาการศึกษาไทย เพราะหากแม้ว่าจะมีการ ขยับหรือพัฒนาปัจจัยอื่นย่อมกระทำได้ยาก สภาพแวดล้อมโดยทั่วไป ประกอบด้วยปัจจัยที่มีขอบเขต กว้างกว่าสภาพแวดล้อมการดำเนินงาน แต่จะมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจระยะยาวขององค์กร ปัจจัยเหล่านี้ได้แก่ 1) ปัจจัยทางเศรษฐกิจ จะชี้ให้เห็นว่าทรัพยากรได้ถูกจัดสรรและถูกใช้ภายใน สภาพแวดล้อมอย่างไร เช่น รายได้ประชาชาติ อัตราเงินเฟ้อ อัตราดอกเบี้ย ประสิทธิภาพการผลิต อัตราการจ้างงาน และอัตราภาษี เป็นต้น 2) ปัจจัยทางสังคม จะชี้ให้เห็นถึงคุณลักษณะของสังคม โดยทั่วไปคือ การศึกษา ความเชื่อ ค่านิยม วัฒนธรรม วิถีชีวิต และคุณลักษณะทางประชากร เป็นต้น 3) ปัจจัยด้านการเมืองจะเกี่ยวพันกับการบริหารงานของรัฐบาล เช่น ทัศนคติของรัฐบาลที่มีต่อ อุตสาหกรรมต่างๆ เสถียรภาพ ของรัฐบาล และคุณภาพของนักการเมือง เป็นต้น 4) ปัจจัยด้าน กฎหมายจะเกี่ยวพันกับการออกกฎหมายของรัฐบาล กฎหมายที่ทุกคนต้องปฏิบัติตาม โดยธรรมชาติ การออกกฎหมายใหม่ และการยกเลิกกฎหมายเก่าจะเกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา 5) ปัจจัยด้านเทคโนโลยี จะเกี่ยวพันกับการคิดค้นสิ่งใหม่ เช่น กระบวนการผลิตสินค้าใหม่ ระเบียบวิธีปฏิบัติงานใหม่ และ อุปกรณ์ใหม่ เป็นต้น

สำหรับการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ประมวลปัจจัยสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา กลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน โดยมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

1. ปัจจัยด้านบุคลากร หมายถึง สภาพที่เกี่ยวข้องกับบุคคลที่เป็นผู้บริหารและ ครูผู้สอนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ได้แก่ ด้านชีวสังคม เช่น เพศ อายุ ภาระงาน การศึกษาอบรม ด้านจิตวิทยา เช่น เจตคติต่อการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ด้านสมรรถนะ เช่น การปฏิบัติงานด้วยความทุ่มเท การมีความรู้ความสามารถ การรับผิดชอบงาน ในหน้าที่ เป็นต้น

2. ปัจจัยด้านงบประมาณ หมายถึง สภาพที่เกี่ยวข้องกับงบประมาณค่าใช้จ่ายเพื่อ การดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ได้แก่ งบประมาณที่ได้รับจากสำนักงานคณะกรรมการ การอาชีวศึกษา จากสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 งบประมาณที่สถานศึกษาจัดให้ และจาก หน่วยงานภายนอก รวมทั้งความมีประสิทธิภาพ ความโปร่งใส ตรวจสอบได้ของการใช้งบประมาณ

3. ปัจจัยด้านวัสดุ/อุปกรณ์ หมายถึง สภาพของวัสดุ อุปกรณ์ สิ่งของ เครื่องใช้ เครื่องมือต่างๆ รวมทั้งสถานที่ สื่อการสอน และแหล่งค้นคว้าข้อมูล ซึ่งใช้ในการบริหารจัดการ ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4

4. ปัจจัยด้านการบริหารจัดการ หมายถึง สภาพที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการ ของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 เช่น การบริหาร การวางแผน การพัฒนาโครงสร้างของศูนย์ การบริหารจัดการบุคลากร การควบคุม การนิเทศ และการติดตามประเมินผล

5. ปัจจัยด้านสังคม/วัฒนธรรม หมายถึง สภาพที่ชี้ให้เห็นถึงคุณลักษณะของสังคม โดยทั่วไปทั้งภายในและภายนอกของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ในด้าน การศึกษา ความเชื่อ ค่านิยม วัฒนธรรม วิถีชีวิต และคุณลักษณะทางประชากร ซึ่งได้แก่ ด้านการ ยอมรับและความสำคัญของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน การส่งเสริมสนับสนุนการบริหารจัดการศูนย์ ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของหน่วยงานในท้องถิ่น ชุมชนมีเจตคติที่ดีให้ความช่วยเหลือในรูปแบบต่างๆ

6. ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ หมายถึง สภาพที่ชี้ให้เห็นถึงภาวะเศรษฐกิจ ที่เกิดขึ้นในสภาพ แวดล้อมภายนอกของสถานศึกษา ได้แก่ โครงสร้างทางรายได้ การกระจายรายได้ ภาวะเงินเฟ้อ อัตราดอกเบี้ย ภาวะการว่างงาน งบประมาณแผ่นดิน ที่มีผลทั้งเชิงบวกและเชิงลบต่อการบริหารจัดการ ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน รวมทั้งเศรษฐกิจของประชาชนในชุมชน

7. ปัจจัยด้านเทคโนโลยี หมายถึง สภาพที่ชี้ให้เห็นถึงการได้รับความช่วยเหลือ สนับสนุนเกี่ยวกับการคิดค้นสิ่งใหม่ นวัตกรรมใหม่ โดยเฉพาะเครื่องมือ เครื่องจักร ที่ผลิตและใช้ เทคโนโลยีใหม่มาเกี่ยวข้อง เทคโนโลยีในการสื่อสารสมัยใหม่ ซึ่งมีผลต่อการบริหารจัดการศูนย์ซ่อม สร้างเพื่อชุมชน ที่เกิดขึ้นในสภาพแวดล้อมภายนอกของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษา ภาคเหนือ 4

8. ปัจจัยด้านการเมือง/กฎหมาย หมายถึง สภาพที่เกี่ยวข้องกับนโยบาย ยุทธศาสตร์ กฎหมาย ระเบียบข้อบังคับของรัฐบาล กระทรวง หน่วยงานต้นสังกัด และการปกครองของท้องถิ่น ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งศึกษาปัจจัยสภาพแวดล้อมภายในองค์กร ได้แก่ ปัจจัยด้านบุคลากร ปัจจัยด้านงบประมาณ ปัจจัยด้านวัสดุ/อุปกรณ์ และปัจจัยด้านการบริหารจัดการ สำหรับปัจจัย สภาพแวดล้อมภายนอกองค์กร ได้แก่ ปัจจัยด้านสังคมและวัฒนธรรม ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ปัจจัย ด้านเทคโนโลยี และปัจจัยด้านการเมืองและกฎหมาย ว่าเกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้าง เพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 อย่างไร

แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการ

การบริหารในโลกสมัยใหม่จะเป็นการติดต่อกันอย่างใกล้ชิดด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ไม่ว่าจะเป็นองค์การเล็กหรือใหญ่ก็มีแนวโน้มที่จะทำงานด้วยทีมงานผสมจากทั่วโลกงานหลายๆ อย่างไม่จำเป็นต้องติดต่อกันแบบเห็นหน้า โครงการต่างๆ จะทำด้วยทีมงานใหม่ๆ ซึ่งมีทักษะความชำนาญเฉพาะ มีการประเมินผลทุกขั้นตอนเพื่อให้ได้คุณภาพ มีความเป็นเลิศและตรงตามกำหนดเวลา ซึ่งการบริหารองค์การยุคใหม่ที่ประสบความสำเร็จปัจจุบันอาจล้มเหลวได้ในอนาคตหากผู้บริหารไม่สนใจและไม่เอาใจใส่ลักษณะการบริหารจัดการสมัยใหม่ (Modern Management Characteristics) และการบริหารกลยุทธ์ (Strategic Management) (เสนาะ ตีเยาว์, 2546, หน้า 1; รังสรรค์ ประเสริฐศรี, 2549, หน้า 9)

ความหมายของการบริหารการจัดการ

การบริหารและการจัดการ ได้มีนักการศึกษาและนักวิชาการได้ให้ความหมายไว้ดังนี้

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคนอื่นๆ (2545, หน้า 18-19) กล่าวว่า การบริหาร คือ กลุ่มของกิจกรรม ประกอบด้วย การวางแผน (Planning) การจัดองค์กร (Organizing) การสั่งการหรือการอำนวยการ (Leading/Directing) และการควบคุม (Controlling) ซึ่งจะมีความสัมพันธ์โดยตรงกับทรัพยากรขององค์กร (6 M's) เพื่อนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์และด้วยจุดมุ่งหมายสำคัญในการบรรลุความสำเร็จตามเป้าหมายขององค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผลครบถ้วน

รังสรรค์ ประเสริฐศรี (2549, หน้า 13) กล่าวว่า การจัดการ (Management) หมายถึง กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการนำทรัพยากรการบริหารมาใช้ให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การ ประกอบด้วย การวางแผน (Planning) การจัดองค์กร (Organizing) การนำ (Leading) และการควบคุม (Controlling)

จันทราณี สงวนนาม (2551, หน้า 23-25) ให้ความหมายว่าการบริหาร หมายถึง การทำกิจกรรมโดยผู้บริหารและสมาชิกในองค์การเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยการใช้ทรัพยากรและเทคโนโลยีให้เกิดประโยชน์สูงสุด

สุนทร โคตรบรรเทา (2552, หน้า 2) ได้ให้ความหมายของการบริหาร หมายถึง การทำให้คนตั้งแต่สองคนขึ้นไป ร่วมกันทำงานให้บรรลุเป้าหมาย หรือการทำงานกับคนและโดยคน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์กร

ภารดี อนันต์นาวิ (2553, หน้า 1) ให้ความหมายว่าการบริหาร หมายถึง กิจกรรมของคนตั้งแต่สองคนขึ้นไป มีการร่วมมือกันทำกิจกรรมอย่างใด อย่างหนึ่งโดยใช้เทคนิคและวิธีการต่างๆ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ร่วมกัน

เนตร์พัฒนา ยาวีราช (2553, หน้า 2) ให้คำจำกัดความของการจัดการ หมายถึง กระบวนการที่ผู้บริหารปฏิบัติเพื่อนำไปสู่การบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายขององค์การ โดยอาศัย บุคลากรและทรัพยากรทางการบริหาร การจัดการประกอบด้วยคุณลักษณะ 3 ประการ ดังนี้

- 1) เป็นกระบวนการของการดำเนินกิจกรรมที่ต่อเนื่องและสัมพันธ์กัน
- 2) เน้นที่การบรรลุเป้าหมายขององค์การ
- 3) การทำงานให้บรรลุเป้าหมายโดยผสมผสานบุคลากรและทรัพยากรทางการบริหารเข้าด้วยกัน

การจัดการ (Management) นิยมใช้ในภาคเอกชนหรือภาคธุรกิจซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งเพื่อมุ่งแสวงหากำไร (Profits) หรือกำไรสูงสุด (Maximum Profits) สำหรับผลประโยชน์ที่จะตกแก่สาธารณะถือเป็นวัตถุประสงค์รองหรือเป็นผลพลอยได้ เมื่อเป็นเช่นนี้ จึงแตกต่างจากวัตถุประสงค์การจัดตั้งหน่วยงานภาครัฐที่จัดตั้งขึ้นเพื่อให้บริการสาธารณะทั้งหลาย (Public Services) แก่ประชาชน การบริหารภาครัฐทุกวันนี้หรืออาจเรียกว่า การบริหารจัดการ (Management Administration) เกี่ยวข้องกับภาคธุรกิจมากขึ้น เช่น การนำแนวคิดผู้บริหารสูงสุด (Chief Executive Officer) หรือ ซีอีโอ (CEO) มาปรับใช้ในวงราชการ การบริหารราชการด้วยความรวดเร็ว การลดพิธีการที่ไม่จำเป็น การลดขั้นตอนการปฏิบัติราชการ และการมุ่งเน้นการให้รางวัลตอบแทน เป็นต้น นอกเหนือจากการที่ภาครัฐได้เปิดโอกาสให้ภาคเอกชนหรือภาคธุรกิจเข้ามารับสัมปทานจากภาครัฐ เช่น ให้สัมปทานโทรศัพท์มือถือ การขนส่ง เหล้า บุหรี่ อย่างไรก็ตาม ภาคธุรกิจก็ได้ทำประโยชน์ให้แก่สาธารณะหรือประชาชนได้เช่นกัน เช่น จัดโครงการคืนกำไรให้สังคมด้วยการลดราคาสินค้า ขายสินค้าราคาถูก หรือการบริจาคเงินช่วยเหลือสังคม เป็นต้น

การบริหาร บางครั้งเรียกว่า การบริหารจัดการ หมายถึง การดำเนินงาน หรือการปฏิบัติงานใดๆ ของหน่วยงานของรัฐ หรือ เจ้าหน้าที่ของรัฐ (ถ้าเป็นหน่วยงานภาคเอกชน หมายถึง ของหน่วยงาน หรือบุคคล) ที่เกี่ยวข้องกับคน สิ่งของและหน่วยงาน โดยครอบคลุมเรื่องต่างๆ เช่น การบริหารนโยบาย (Policy) การบริหารอำนาจหน้าที่ (Authority) การบริหารคุณธรรม (Morality) การบริหารที่เกี่ยวข้องกับสังคม (Society) การวางแผน (Planning) การจัดองค์การ (Organizing) การบริหารทรัพยากรมนุษย์ (Staffing) การอำนวยการ (Directing) การประสานงาน (Coordinating) การรายงาน (Reporting) และการงบประมาณ (Budgeting) เช่นนี้ เป็นการนำ “กระบวนการบริหาร” หรือ “ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญต่อการบริหาร” ที่เรียกว่า แฟ้มส์-โพสคอร์บ (PAMS-POSDCoRB) แต่ละตัวมาเป็นแนวทางในการให้ความหมาย

เนตร์พัฒนา ยาวีราช (2556, หน้า 2) ได้ให้ความหมายของการจัดการที่ผู้บริหารควรคำนึงถึงคือ กระบวนการทำงานด้วยความร่วมมือกันของกลุ่มบุคลากรโดยผ่านการสื่อสารที่เข้าใจอันดีต่อกันอย่างมีประสิทธิภาพภายในทรัพยากรอันมีจำกัดสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมผ่านกระบวนการวางแผน การจัดองค์การ การสั่งการ และการควบคุมงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ซึ่ง

มีการจัดสภาพแวดล้อมสำหรับบุคลากรเพื่อการทำงานอย่างเหมาะสมทั้งนี้บุคลากรเข้าใจรายละเอียดงานประสานกิจกรรมระหว่างกันเริ่มต้นจนสิ้นสุดการทำงาน

กริฟฟิน (Griffin, 1996, p. 5) ให้ความหมายไว้ว่า การจัดการ (Management) หมายถึง ชุดของกิจกรรมต่างๆ ที่รวมถึงการวางแผนเพื่อการตัดสินใจ การจัดระเบียบองค์กร การนำ และการควบคุม โดยการบริหารจัดการทรัพยากร บุคลากร ทางการเงินและข้อมูล ให้บรรลุเป้าหมายขององค์การอย่างมีประสิทธิภาพ

เบทแมน และสเนลล์ (Bateman & Snell, 1999, p. 6) กล่าวว่า การบริหาร (Management) หมายถึง กระบวนการทำงานร่วมกันของบุคลากรและ ทรัพยากรต่างๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์การ สำหรับกิจกรรม ที่ทำให้การบริหารประสบความสำเร็จเรียกว่า หน้าที่ของผู้บริหารหรือหน้าที่ของการบริหาร

บลันชาร์ด และจอห์นสัน (Blanchard & Johnson, 2001) ให้ความหมายว่า การบริหาร หมายถึง กระบวนการทำงานร่วมกับบุคคลและกลุ่มบุคคลซึ่งพร้อมด้วยปัจจัยทางการบริหาร ได้แก่ เครื่องมือต่างๆ งบประมาณ และเทคโนโลยี เพื่อที่จะนำองค์การไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมาย

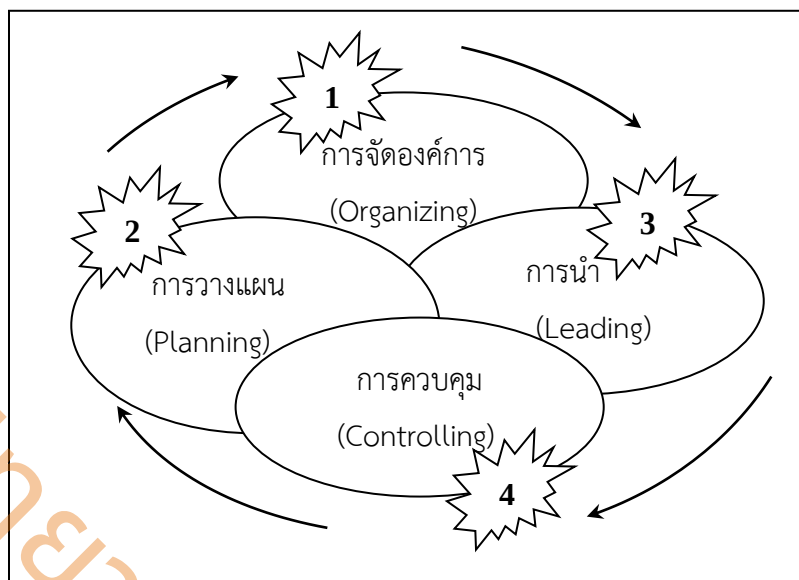
เซอร์จิโอวานนี (Sergiovanni, 2001, pp. 1-3) ให้ความหมายว่า การบริหาร หมายถึง กระบวนการทำงานร่วมกับผู้อื่นหรือโดยผู้อื่น เพื่อให้สัมฤทธิ์ผลตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

สรุปได้ว่า การบริหาร การจัดการ และการบริหารจัดการ เป็นคำที่มีความหมายคล้ายกัน และสามารถใช้แทนกันได้ ความหมายของ การบริหารจัดการ หมายถึง การทำกิจกรรมหรือ กระบวนการโดยผู้บริหารและสมาชิกในองค์การ ดำเนินการเพื่อให้บรรลุถึงความสำเร็จตามเป้าหมายขององค์การอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ด้วยการใช้ทรัพยากรและเทคโนโลยีให้เกิด ประโยชน์สูงสุด ประกอบด้วยการวางแผน การจัดองค์การ การนำ และการควบคุม

กระบวนการบริหารจัดการ

กระบวนการบริหารจัดการ มีนักการศึกษา นักวิชาการได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการ ในการบริหารให้บรรลุวัตถุประสงค์และมีประสิทธิภาพไว้ ดังต่อไปนี้

รังสรรค์ ประเสริฐศรี (2549, หน้า 13-14) ได้กล่าวถึงกระบวนการบริหารไว้ว่า เป็น กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการนำทรัพยากรการบริหารมาใช้ให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การ ผู้บริหารที่ประสบความสำเร็จจะต้องทำหน้าที่บริหาร 4 ประการ คือ การวางแผน (Planning) การจัดองค์การ (Organizing) การนำ (Leading) และการควบคุม (Controlling) โดยมีรายละเอียดดังนี้

ภาพที่ 2 แสดงความสัมพันธ์ของหน้าที่การบริหารขั้นพื้นฐาน 4 ประการ

หน้าที่ในการบริหารทั่วไป 4 ประการตามรูป ย่อมมีความสัมพันธ์กัน กล่าวคือ เมื่อมีการวางแผนแล้วก็ต้องมีการจัดสรรหน้าที่ว่ามีใครทำหน้าที่อะไรบ้างแล้วขั้นต่อไปจึงมีการสั่งการและการชักนำให้พนักงานปฏิบัติตามแผนเมื่อมีการปฏิบัติตามแผนแล้ว ก็จำเป็นจะต้องมีขั้นตอนสุดท้ายคือการควบคุมให้เป็นไปตามแผนที่วางไว้ ซึ่งขั้นตอนการบริหารทั้ง 4 ขั้นตอนดังกล่าวจะเกี่ยวข้องกับทรัพยากรต่างๆ ได้แก่ ทรัพยากรมนุษย์ (Human Resources) ทรัพยากรทางกายภาพ (Physical Resources) ทรัพยากรข้อมูล (Information Resources) ทรัพยากรทางการเงิน (Financial Resources) ซึ่งสามารถอธิบายรายละเอียดของหน้าที่การบริหารทั้ง 4 ประการได้ดังต่อไปนี้

1. การวางแผน (Planning) เป็นกระบวนการการกำหนดวัตถุประสงค์และพิจารณาว่าสิ่งใดควรทำให้บรรลุเป้าหมายนั้น หรือหมายถึง การกำหนดเป้าหมายขององค์การและวิธีการที่จะบรรลุเป้าหมายนั้นๆ ผู้บริหารจะต้องวางแผนด้วยหลักเหตุผล 3 ประการ คือ (1) เพื่อกำหนดทิศทางสำหรับอนาคตขององค์การ เช่น ต้องการกำไรที่เพิ่มขึ้น การขยายส่วนการตลาด และความรับผิดชอบต่อสังคม (2) เพื่อกำหนดทรัพยากรขององค์การให้บรรลุเป้าหมาย (3) เพื่อกำหนดงาน ซึ่งจะต้องมีการปฏิบัติให้บรรลุเป้าหมาย

2. การจัดองค์การ (Organizing) เป็นกระบวนการตัดสินใจว่าใครจะทำงานอะไร และรายงานขึ้นตรงกับใคร เป็นการใช้บุคลากรได้อย่างเหมาะสม (Staffing) หรือหมายถึง กระบวนการออกแบบงาน การจัดสรรทรัพยากรและการประสานกิจกรรมการทำงาน

3. การนำ (Leading) เป็นการชักนำให้บุคคลอื่นปฏิบัติงาน โดยการจูงใจให้ปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายขององค์การซึ่งในเรื่องของการนำนี้ผู้บริหารจะต้องใช้หลักการจูงใจที่ดีและขณะเดียวกัน ก็ต้องมีการสั่งการที่เหมาะสมด้วย หรือหมายถึง การกระตุ้นจูงใจให้ใช้ความพยายามเพื่อบรรลุเป้าหมาย

4. การควบคุม (Controlling) เป็นขั้นตอนที่บุคคล กลุ่ม หรือองค์การมีการติดตามการทำงานและปฏิบัติการแก้ไข หรือหมายถึง กระบวนการวัดผลการทำงานและการแก้ไข เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นว่าได้ผลลัพธ์ตามที่ต้องการ การควบคุมมีขั้นตอนที่สำคัญดังนี้

- 4.1 การกำหนดมาตรฐานการทำงาน
- 4.2 การวัดผลการทำงานในปัจจุบันแล้วเปรียบเทียบกับมาตรฐาน
- 4.3 การปฏิบัติการแก้ไขสิ่งที่เบี่ยงเบนจากมาตรฐานที่กำหนดไว้
- 4.4 การปฏิบัติการแก้ไขมาตรฐานเท่าที่จำเป็น

สุนทร โคตรบรรเทา (2552, หน้า 6-7) กล่าวถึง การบริหารเป็นกระบวนการของหน้าที่ (Functions) ซึ่งหน้าที่สำคัญในการบริหารองค์การทั่วไป คือ

1. การวางแผน (Planning) เกี่ยวกับการกำหนดเป้าหมาย และจุดมุ่งหมายและพัฒนาแผนแม่บทและยุทธศาสตร์ในการนำไปปฏิบัติ
2. การจัดองค์การ (Organizing) เกี่ยวข้องกับการจัดคน เงิน และทรัพยากรทางกายภาพมารวมกันในวิธีอย่างดีที่สุด เพื่อทำงานให้บรรลุเป้าหมาย
3. การควบคุม (Controlling) เกี่ยวข้องกับหน้าที่การประเมินผลของผู้บริหาร การทบทวนการออกกฎ ระเบียบ การควบคุมพนักงาน การให้ข้อมูลย้อนกลับ และการดูแลมาตรฐานของการบรรลุเป้าหมาย และการรับผิดชอบในการทะนุบำรุงภายใน รวมทั้งการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม
4. การนำ (Leading) เกี่ยวข้องกับการนำทาง การนิเทศติดตาม ผู้ใต้บังคับบัญชา เมื่อนำแผนขององค์การไปปฏิบัติ ผู้ปฏิบัติจะต้องมีการจูงใจ มีการกำหนดความคาดหวัง และรักษาช่วงการติดต่อสื่อสารให้คงไว้

วรรณธ แสงมณี (2553, หน้า 10-1) กล่าวว่า องค์กรทุกประเภทจำเป็นต้องมีผู้บริหาร แสดงบทบาทหน้าที่ ที่เรียกว่า “กระบวนการจัดการ” (Management Process) ซึ่งประกอบด้วย “หน้าที่ด้านการจัดการ” (Management Function) 4 อย่าง ได้แก่ การวางแผน (Planning) การจัดรูปองค์การ (Organizing) การอำนวยการหรือการนำ (Leading) และการควบคุม (Controlling)

เนตร์พัฒนา ยาวีราช (2556, หน้า 2) กล่าวว่า หน้าที่พื้นฐานทางการจัดการ ประกอบด้วยกระบวนการจัดการดังต่อไปนี้

1. การวางแผน (Planning) หมายถึง การเลือกวิธีการทำงานเพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายขององค์กรและกำหนดว่าจะทำงานนั้นอย่างไร การวางแผนเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความสำเร็จขององค์กรทั้งระยะสั้นและระยะยาว

2. การจัดองค์การ (Organization) หมายถึง การนำเอาแผนงานที่กำหนดไว้มา กำหนดหน้าที่สำหรับบุคลากรหรือกลุ่มบุคคลที่จะปฏิบัติภายในองค์การ เป็นการเริ่มต้นของกลไกในการนำเอาแผนงานไปสู่การปฏิบัติ บุคลากรได้รับมอบหมายงานที่จะนำไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมาย โดยงานของแต่ละบุคคลหรือกลุ่มบุคคลประสานสอดคล้องกันสู่ความสำเร็จขององค์การ

3. การนำ (Leading) หมายถึง ความเกี่ยวข้องกับการจูงใจ ภาวะผู้นำ และการสื่อสารระหว่างบุคคล เพื่อช่วยให้องค์การบรรลุวัตถุประสงค์ตามต้องการ วัตถุประสงค์ของการนำ คือ การเพิ่มผลผลิตขององค์การโดยผ่านแนวคิดทางด้านการให้ความสำคัญกับคน (Human-oriented Work Situations) มากกว่าการให้ความสำคัญกับงาน (Task-oriented Work Situations)

4. การควบคุม (Controlling) หมายถึง หน้าที่ทางการจัดการสำหรับผู้บริหารในการรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้เป็นมาตรวัดผลการทำงานในองค์การ รวมทั้งการวัดผลการทำงานในปัจจุบัน เพื่อให้มีมาตรฐาน เช่น มาตรฐานการดำเนินงาน มาตรฐานด้านคุณภาพ มีการเปรียบเทียบกับผลงานที่ทำได้ เพื่อปรับปรุงแก้ไขผลการทำงานให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ลดการสูญเสียสิ้นเปลืองเป็นไปตามวัตถุประสงค์ขององค์การ

ฟาโยล (Fayol, 1964) เสนอไว้ว่าองค์ประกอบของกระบวนการการบริหารมี 5 ประการ ได้แก่

1. การวางแผน (Planning)
2. การจัดรูปงานหรือการจัดองค์การ (Organizing)
3. การสั่งการ (Command)
4. การประสานงาน (Coordinating)
5. การควบคุม (Controlling)

กูริค และเออร์วิก (Gulick & Urwick, 1973, p. 13) ได้กล่าวว่า กระบวนการบริหารประกอบไปด้วยขั้นตอนการบริหาร 7 ขั้นตอน ซึ่งใช้ตัวย่อว่า “POSDCoRB MODEL” อธิบายความหมาย ได้ดังนี้

1. การวางแผน (Planning) หมายถึง การกำหนดเป้าหมายขององค์การว่าควรจะทำเนิงานเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์อะไร และจะดำเนินการอย่างไร
2. การจัดองค์การ (Organizing) หมายถึง การจัดตั้งโครงสร้างอำนาจอย่างเป็นทางการภายในองค์การเพื่อประสานงานหน่วยงานย่อยต่างๆ ให้สามารถบรรลุเป้าหมายขององค์การได้

3. การจัดหาบุคคลหรือเจ้าหน้าที่ (Staffing) หมายถึง หน้าที่ด้านการบริหารงานบุคคลเพื่อฝึกอบรมเจ้าหน้าที่และจัดเตรียมบรรยากาศในการทำงานที่ดี

4. การอำนวยการ/การสั่งการ (Direction) หมายถึง การที่หัวหน้าฝ่ายบริหารมีหน้าที่ต้องตัดสินใจอยู่ตลอดเวลา โดยพยายามนำเอาการตัดสินใจดังกล่าว มาเปลี่ยนเป็นคำสั่งและคำแนะนำ นอกจากนี้ยังหมายถึงการที่หัวหน้าฝ่ายบริหารต้องทำหน้าที่เป็นผู้นำขององค์การ

5. การร่วมมือประสานงาน (Coordinating) หมายถึง หน้าที่สำคัญต่างๆ ในการประสานส่วนต่างๆ ของงานให้เข้าด้วยกันอย่างดี

6. การรายงานผล (Reporting) หมายถึง การรายงานความเคลื่อนไหวต่างๆ ในองค์การให้ทุกฝ่ายทราบ ทั้งนี้อาจใช้วิธีการต่างๆ เช่น การวิจัยและการตรวจสอบ

7. การงบประมาณ (Budgeting) หมายถึง หน้าที่ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับงบประมาณในรูปของการวางแผนและการควบคุมด้านการเงินการบัญชี

โบวี (Bovee, 1993, p. 5) กล่าวว่า หน้าที่ของการบริหารจัดการมี 4 ประการ ดังนี้

1. การวางแผน (Planning) ประกอบด้วย การกำหนดเป้าหมาย (Goals) การกำหนดกลยุทธ์ (Strategy) และการพัฒนาแผนย่อยเพื่อให้เกิดการประสานงานกิจกรรมต่างๆ
2. การจัดองค์การ (Organizing) เป็นการกำหนดว่าจะทำงานอะไร บุคคลใดที่มีความเหมาะสมที่จะทำงาน (Staffing) ซึ่งเป็นกระบวนการที่เป็นทางการเพื่อให้มั่นใจว่าองค์การมีพนักงานที่มีความสามารถในงานทุกระดับเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

3. การนำ (Leading) ประกอบด้วย การจูงใจผู้ใต้บังคับบัญชา การสั่งการ การคัดเลือกช่องทางการสื่อสารที่มีประสิทธิผล รวมไปถึงการบริหารความขัดแย้ง

4. การควบคุม (Controlling) เป็นการติดตามผลและแก้ไขปรับปรุงสิ่งที่จำเป็นเพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นว่างานบรรลุผลตามที่ได้วางแผนไว้

ดูบริน (Dubrin, 2010, pp. 12-13) ได้นำเสนอแนวคิดหน้าที่การบริหารไว้เช่นเดียวกับนักการศึกษาหลายท่านแต่มีการจัดหมวดหมู่ขั้นตอนการบริหารที่แตกต่างไปเช่น การจัดบุคลากร (Staffing) ไปรวมในด้านการจัดองค์การ (Organizing) การกำหนดเป้าหมายขององค์การ จัดรวมอยู่ในการวางแผน (Planning) สำหรับการตัดสินใจสั่งการ การสื่อสารและการจูงใจ จัดรวมอยู่ในการนำ (Leading) ซึ่งกระบวนการบริหารตามแนวคิดของบรินมีดังนี้

1. การวางแผน (Planning) หมายถึง กระบวนการกำหนดเป้าหมายขององค์การ และวางแผนทางดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมายนั้น ประกอบด้วย การวิเคราะห์สภาพปัจจุบันขององค์การ การกำหนดเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ การกำหนดนโยบาย มาตรการและกลยุทธ์การดำเนินงานรวมทั้งการกำหนดทรัพยากรที่ต้องใช้ในการดำเนินงาน

2. การจัดองค์การ (Organizing) หมายถึง กระบวนการจัดการทรัพยากรและการจัดระบบการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์การ ประกอบด้วย การจัดทำแผนภูมิปฏิบัติงาน การจัดบุคลากรรับผิดชอบงานต่างๆ การจัดทำมาตรฐานและรายละเอียดการปฏิบัติงาน การจัดระบบการบังคับบัญชาและการประสานงาน การกำหนดภารกิจขององค์การ การจัดระบบทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมในองค์การ

3. การนำ (Leading) หมายถึง การอำนวยความสะดวกและการประสานงาน เพื่อให้บุคลากรปฏิบัติงานบรรลุเป้าหมายขององค์การ ซึ่งต้องอาศัยภาวะผู้นำของผู้บริหารประกอบด้วย การจูงใจ การตัดสินใจสั่งการ การสื่อสารและการแก้ปัญหาความขัดแย้งของบุคลากร

4. การควบคุม (Controlling) หมายถึง การกำกับให้การดำเนินงานเป็นไปตามเป้าหมายและแผนขององค์การ ประกอบด้วย การตรวจสอบ ติดตาม การเปรียบเทียบผลการปฏิบัติงานกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้และการปรับปรุงแก้ไขการปฏิบัติงาน

สรุปในการวิจัยครั้งนี้ ศึกษากระบวนการบริหารซึ่งเป็นแนวทางหรือวิธีการดำเนินงาน ใดๆ ขององค์การหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการนำทรัพยากรการบริหารมาใช้อย่างมีระบบ เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การ ประกอบด้วย ใน 4 ด้าน ได้แก่ ได้ว่า การวางแผน (Planning) เป็นกระบวนการในการกำหนดวัตถุประสงค์ของการดำเนินการกิจกรรมการดำเนินการ ระยะเวลาการดำเนินการ และผู้รับผิดชอบในการปฏิบัติงาน ให้เหมาะสมและสอดคล้องกัน โดยมีกระบวนการต่างๆ ได้แก่ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม การกำหนดวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายขององค์การ การวิเคราะห์ทางเลือกและเลือกทางเลือก การกำหนดรายละเอียดแผนงานด้านการจัดสรรทรัพยากรและอุปกรณ์ที่จำเป็นให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และการประเมินและปรับปรุงแผนด้านการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน การจัดองค์การ (Organizing) เป็นกระบวนการในการกำหนดโครงสร้างองค์กรและบทบาทหน้าที่ของบุคลากรในหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 โดยเกี่ยวข้องกับการจัดโครงสร้างการบริหารงาน การวิเคราะห์ความสอดคล้องของรายละเอียดของงานกับเป้าหมายของสถานศึกษา การแบ่งปริมาณงานทั้งหมดเป็นกิจกรรมต่างๆ ที่สามารถปฏิบัติได้โดยบุคคลหรือกลุ่มบุคคล และการจัดบุคลากรเพื่อรับผิดชอบงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน การอำนวยความสะดวกหรือการนำ (Leading) เป็นกระบวนการกระตุ้นจูงใจให้บุคลากรใช้ความพยายามเพื่อให้การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 บรรลุเป้าหมาย มีการริเริ่มและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยใช้หลักการให้ความรู้ การจูงใจที่ดี มีการสั่งการที่เหมาะสม และการติดต่อสื่อสารภายในองค์การที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งกำหนดกระบวนการนำ ได้แก่ การตัดสินใจ การสั่งการ การจูงใจ การบริหารงานบุคคล การประสานงาน และการสื่อสาร และการควบคุม (Controlling) เป็นกระบวนการกำกับติดตามแก้ไขเพื่อให้การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน บรรลุตามเป้าหมาย

ของการดำเนินงานจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษา ภาคเหนือ 4 ได้แก่ การกำหนดมาตรฐานในการดำเนินงาน การติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงาน อย่างเป็นระบบ การนำผลการติดตามและประเมินผลไปใช้พัฒนาการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้าง เพื่อชุมชน

แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนากลยุทธ์

การพัฒนากลยุทธ์มีความสำคัญต่อองค์การทุกองค์การ เพราะกลยุทธ์เป็นแนวทางในการ กำหนดทิศทางขององค์การ อย่างมีระบบแบบแผน เพื่อให้การปฏิบัติงานบรรลุเป้าหมาย โดยที่ผู้มีส่วนร่วมรับผิดชอบระดมสมอง ทบทวนพิจารณาอย่างรอบคอบ เพื่อให้เกิดความสอดคล้องเหมาะสม กับสภาพแวดล้อมและการเปลี่ยนแปลงของสังคม ทั้งภายในและภายนอกขององค์การ

ความหมายของกลยุทธ์

คำว่า “กลยุทธ์” หรือ “Strategy” เป็นคำศัพท์ในภาษากรีกสองคำรวมกัน คือ “Stratos” ซึ่งหมายถึง “กองทัพ” และ “Legel” หมายถึง “การนำหรือผู้นำ” ซึ่งการดำเนินธุรกิจและการ บริหารธุรกิจในสมัยปัจจุบันนี้ สามารถถือได้ว่าเป็นการทำสงครามลักษณะหนึ่ง ที่ต้องมีการต่อสู้และ พัฒนาศักยภาพตนเอง เพื่อการแข่งขันที่เหนือกว่า อันนำไปสู่ชัยชนะที่วาง เป้าหมายไว้ด้วยการใช้ ทรัพยากรและสติปัญญา ความรู้ความสามารถ ตลอดจนยุทธวิธีในรูปแบบต่างๆ ที่มีประสิทธิภาพและ ประสิทธิภาพอย่างเต็มที่ (วรณารถ แสงมณี, 2553, หน้า 10-3; พิชาย รัตนดิลก ณ ภูเก็ต, 2552, หน้า 102; เรวัตร์ ชาตรีวิศิษฐ์ และคนอื่นๆ, 2553, หน้า 13) ซึ่งมีนักวิชาการอีกหลายท่านได้ให้ ความหมายไว้ ดังนี้

รังสรรค์ ประเสริฐศรี (2549, หน้า 158) กล่าวว่า กลยุทธ์ คือ แผนในการจัดสรร ทรัพยากรเพื่อให้บรรลุเป้าหมายองค์การ เป็นแผนปฏิบัติการหลักที่ถูกนำมาใช้ทั้งระยะกลางถึงระยะ ยาวโดยองค์การ ซึ่งสอดคล้องกับภารกิจ (Mission) เป้าหมาย (Goals) และวัตถุประสงค์ (Objectives) หรืออาจหมายถึง การวางแผนรวมหรือแผนทั้งหมดสำหรับอนาคตขององค์การ ซึ่งมี รูปแบบความต่อเนื่อง และเป็นกระบวนการที่ดำเนินไปอย่างไม่หยุดยั้ง โดยผู้บริหารระดับสูงและ ผู้เชี่ยวชาญที่เหมาะสม

บุญเกียรติ ชีวะตระกูลกิจ (2550, หน้า 1) กล่าวว่า ยุทธศาสตร์ หรือ Strategy ใน ภาษาอังกฤษ มีผู้รู้แปลเป็นไทยว่า กลยุทธ์ หมายถึง การมุ่งเน้นหรือทุ่มทรัพยากรไปในเรื่อง ได้แล้ว สามารถนำพาหมู่คณะไปสู่ความสำเร็จหรือวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ กลยุทธ์ (Strategy) คือ วิธีการที่ทำให้ บรรลุตามวัตถุประสงค์ด้วยวิธีที่ถูกต้อง ซึ่งมีอีกคำหนึ่งว่า กลเม็ดหรือกลวิธี (Tactic) ซึ่งเป็นวิธีการที่ ทำให้บรรลุผลสำเร็จโดยไม่คำนึงว่าผิดหรือถูก กลวิธีเป็นความพยายามที่จะทำให้สำเร็จเท่านั้น และ เป็นส่วนย่อยกว่ากลยุทธ์ และได้ลำดับขั้นกลยุทธ์ ดังนี้

1. วิสัยทัศน์ (Vision) มีความหมายว่า การมองอนาคตให้ถูกต้องว่าจะเกิดอะไรขึ้น
2. ภารกิจ (Missions) เป็นคำที่ขยายความของวิสัยทัศน์ให้ชัดเจนขึ้น ซึ่งแสดงให้เห็นถึงทิศทาง และความเชื่อที่ระบุวิสัยทัศน์จะนำองค์การไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมาย
3. เป้าหมาย (Goal) และวัตถุประสงค์ (Objective) เป้าหมายกับวัตถุประสงค์จะแตกต่างกันในรายละเอียด เป้าหมายจะระบุถึงจุดหมายปลายทางขององค์การที่เป็นส่วนรวม ส่วนวัตถุประสงค์จะเป็นจุดหมายปลายทางของการดำเนินงานในระดับหน่วยงาน มีความชัดเจน และเฉพาะเจาะจงกว่า
4. กลยุทธ์ (Strategy) ได้แก่ การกำหนดกลยุทธ์และการนำไปใช้
5. แผนดำเนินงาน (Operating Plan) การจัดทำแผนดำเนินงานก็เพื่อเชื่อมต่อกับสิ่งต่างๆ ที่กล่าวมาเข้าด้วยกัน เพื่อให้องค์กรสามารถดำเนินงานได้สำเร็จตามเป้าหมาย ตามแผนดำเนินงานจะกำหนดขึ้นมาสอดคล้องกับเป้าหมายและวัตถุประสงค์

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2553, หน้า 2) ได้ให้ความหมายว่า กลยุทธ์ หมายถึง วิธีการหรือแผนการที่คิดขึ้นอย่างรอบคอบ มีลักษณะเป็นขั้นเป็นตอน มีความยืดหยุ่นพลิกแพลงได้ตามสถานการณ์ มุ่งหมายเพื่อเอาชนะคู่แข่งหรือหลบหลีกอุปสรรคต่างๆ จนสามารถบรรลุเป้าหมายที่ต้องการ

สุชาติ อุปินใจ (2553, หน้า 69) กล่าวว่า กลยุทธ์ หมายถึง วิธีการ แบบแผนการปฏิบัติที่ได้มีการพิจารณาวิเคราะห์เป็นอย่างดีเพื่อให้การดำเนินงานนั้นบรรลุเป้าหมาย

สมชาย ภคภาสน์วิวัฒน์ (2553, หน้า 4-5) ได้ให้ความหมายของกลยุทธ์ว่า หมายถึง การตัดสินใจที่สัมพันธ์เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกขององค์กรเพื่อพิจารณาหาโอกาส (Opportunity) และภัยอันตราย (Threat) ตลอดจนการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในขององค์กรเพื่อหาจุดอ่อน (Weakness) และจุดแข็ง (Strength)

เรวัตร์ ชาตรีวิศิษฐ์ และคนอื่นๆ (2553, หน้า 21) ให้ความหมายของกลยุทธ์ว่า คือ สิ่งที่ไม่ใช่วิธีการตามธรรมดา มีการใช้ความคิดเพื่อกลั่นกรองแนวทางที่ดีที่สุด และสามารถเปลี่ยนแปลง สถานการณ์ทุกประเภทให้กลับเป็นประโยชน์ต่อองค์กร หรือต่อหน่วยงานไม่ว่าในขณะนั้นองค์กรจะอยู่ในสถานการณ์ใดได้เปรียบหรือเสียเปรียบคู่แข่งก็ตาม

เซอร์โต และปีเตอร์ (Certo & Peter, 1991) ให้ความหมายของกลยุทธ์ หมายถึง วิธีการดำเนินงานที่คาดว่าจะนำไปสู่ความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ขององค์การ

เดวิด (David, 1995) ให้ความหมายของกลยุทธ์ ว่าเป็นวิถีทาง (Means) เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในระยะยาว (Long – objective)

สรุปได้ว่า กลยุทธ์ หมายถึง วิธีการดำเนินงานขององค์การที่ชาญฉลาด อย่างเป็นระบบ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่องค์การคาดหวังตั้งไว้ มีการใช้ความคิดเพื่อกลั่นกรองแนวทางที่ดีที่สุด

วิธีการที่ดีที่สุด แผนการที่คิดขึ้นอย่างรอบคอบให้เกิดประสิทธิผลและมีประสิทธิภาพมากที่สุดภายใต้สภาพแวดล้อมภายในและสภาพแวดล้อมภายนอกองค์กร ซึ่งประกอบด้วย จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคาม

ความหมายของการบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์

มีนักวิชาการ นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของการบริหารเชิงกลยุทธ์ในลักษณะแนวคิด มุมมองและความคิดเห็นต่างๆ ดังต่อไปนี้

เสนาะ ตีเยาว์ (2546, หน้า 2) ได้ให้ความหมายว่า การบริหารกลยุทธ์ (Strategic Management) หมายถึง การตัดสินใจและดำเนินการเพื่อให้ได้ผลตามที่องค์กรกำหนดไว้ซึ่งเน้นที่กระบวนการตั้งแต่ การกำหนดกลยุทธ์ การนำเอากลยุทธ์ไปใช้ และการประเมินผลกลยุทธ์เป็นกระบวนการวางแผนและให้มั่นใจว่าแผนนั้นได้นำไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อให้บรรลุเป้าหมายในระยะยาว ขั้นตอนที่สำคัญคือ การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก การวิเคราะห์ปัจจัยภายใน การกำหนดภารกิจและวัตถุประสงค์ การกำหนดกลยุทธ์ การนำกลยุทธ์ไปใช้ และการควบคุมประเมินผลกลยุทธ์ กล่าวอย่างสรุปการบริหารกลยุทธ์เป็นกระบวนการในการกำหนดและตัดสินใจเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อองค์การอย่างสอดคล้องกับสถานการณ์ตลอดไป

ธีรยุส วัฒนาศุโข (2548, หน้า 2) ได้ให้ความหมายว่า การบริหารเชิงกลยุทธ์เป็นระบบการบริหารและจัดการ รวมถึงการตัดสินใจในการดำเนินงานที่มีความเกี่ยวพันโดยตรงกับสภาพแวดล้อมทางธุรกิจขององค์กร และควบคุมดูแลการดำเนินงานภายในองค์กรให้มีความสอดคล้องกับภารกิจและเป้าหมายในระยะยาวของธุรกิจ

วิจิต อุ๋อัน (2548, หน้า 19) การจัดการเชิงกลยุทธ์ (Strategic Management) หมายถึง กระบวนการกำหนดรูปแบบของกลยุทธ์ในระยะยาว เพื่อใช้เป็นแนวทางแก้ไขปัญหาและสร้างกลยุทธ์ให้กับองค์กร เนื่องจากกลยุทธ์จะเป็นทางเลือกที่ดีที่สุดในการเปลี่ยนแปลงจากตำแหน่งหรือสภาวะการณ์ปัจจุบัน ไปสู่ตำแหน่งหรือสภาวะการณ์ที่ดีขึ้นในอนาคต

วัฒนา วงศ์เกียรติรัตน์ และคนอื่นๆ (2548, หน้า 187) กล่าวว่า การบริหารเชิงกลยุทธ์หรือการจัดการเชิงกลยุทธ์ หมายถึง กระบวนการวางแผนเชิงกลยุทธ์ การปฏิบัติตามกลยุทธ์ และการควบคุมเชิงกลยุทธ์ ซึ่งเป็นกระบวนการที่กำหนดขึ้นเพื่อให้องค์กรมีทิศทางที่ชัดเจนและมุ่งทำในสิ่งที่เห็นว่าจะสามารถนำพาองค์กรไปสู่ทิศทางที่วางไว้ได้ บนพื้นฐานของข้อมูลสภาพแวดล้อมภายนอกและภายในที่รวบรวมและวิเคราะห์โดยผู้บริหารขององค์กรหรือจากการระดมสมองของคณะทำงาน

อุทิศ ขาวเอียร (2549, หน้า 1-3) กล่าวว่า การบริหารเชิงกลยุทธ์ หมายถึง ต้องอาศัยความพร้อมของการจัดการด้านต่างๆ จำนวน 3 ด้าน ได้แก่ ความพร้อมด้าน “การเตรียมการ” อันได้แก่ความพร้อมเนื่องจากมี แผนที่ดี ความพร้อมด้าน “ระบบการบริหารจัดการที่ดี” องค์กรต้องมี

โครงสร้างการบริหารและระเบียบการบริหารแบบก้าวหน้า มีประสิทธิภาพ มีการจัดการที่ดีที่สามารถดำเนินการบริหารให้ยืดหยุ่น ท่ามกลางกระแสความเปลี่ยนแปลง ความพร้อมด้าน “สมรรถนะขององค์กรและภาคีการพัฒนา” ที่เข้มแข็ง ที่บุคคลขององค์กรได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ที่สามารถสร้างภูมิคุ้มกันตนเองได้

สมชาย ภคภาสน์วิวัฒน์ (2553, หน้า 20) กล่าวว่า การบริหารเชิงกลยุทธ์ (Strategic Management) หมายถึง การบริหารกระบวนการในการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ การบริหารเชิงกลยุทธ์มีองค์ประกอบ 2 ส่วน ส่วนหนึ่งคือการกำหนดแผนทิศทาง และอีกส่วนหนึ่งเป็นการกำหนดกลยุทธ์ เพื่อบรรลุสู่แผนทิศทางที่ได้กำหนดไว้ ซึ่งแผนกลยุทธ์ถือเป็นองค์ประกอบแรกในการบริหารเชิงกลยุทธ์

ปิ่นรส มาลากุล ณ อยุธยา (2554, หน้า 14) กล่าวว่า การจัดการเชิงกลยุทธ์ เป็นเทคนิค วิธีการพัฒนาองค์การให้สามารถอยู่รอด และเจริญก้าวหน้าไปได้ภายใต้สถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วและรุนแรง แม้กระบวนการในการจัดการเชิงกลยุทธ์จะค่อนข้างสลับซับซ้อน แต่ก็ เป็นกระบวนการที่ช่วยให้สามารถกำหนดทิศทางการดำเนินงานและการพัฒนาองค์การได้อย่างรอบคอบ และสามารถที่จะระดมการมีส่วนร่วมของบุคลากรต่างๆ ในองค์การ เพื่อที่จะนำมากำหนดทิศทาง และกลยุทธ์ ที่จะ เป็นแนวทางในการดำเนินงานร่วมกันด้วย เมื่อทุกๆ คนในองค์การมองเห็นและเข้าใจทิศทางที่องค์การจะมุ่งไป การดำเนินงานที่สอดคล้องกัน ในระหว่างส่วนต่างๆ ในองค์การก็มีโอกาสเกิดขึ้นได้มาก และเมื่อนั้นศักยภาพที่มีอยู่ในองค์การ ก็จะถูกนำมาใช้ในการดำเนินงานให้เกิดประสิทธิภาพ และประสิทธิผลได้อย่างแท้จริง

เดวิด (David, 1995) ได้นิยามคำว่า การบริหารเชิงกลยุทธ์ไว้ว่า การบริหารเชิงกลยุทธ์ เป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ของการสร้างกลยุทธ์ การนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ และการประเมินกลยุทธ์ คำว่า การบริหารเชิงกลยุทธ์ ใช้เหมือนกับคำว่า การวางแผนเชิงกลยุทธ์ (Strategic Planning) บางครั้ง คำว่า การบริหารเชิงกลยุทธ์ ใช้เพื่ออ้างอิงถึงการสร้าง การนำไปปฏิบัติ และการประเมินกลยุทธ์

สรุปได้ว่า การบริหารเชิงกลยุทธ์ และการจัดการเชิงกลยุทธ์ มาจากคำภาษาอังกฤษ คือ Strategic Management และมีความหมายเหมือนกัน หมายถึง กระบวนการวางแผนเชิงกลยุทธ์ การปฏิบัติตามกลยุทธ์ การควบคุมและการประเมินกลยุทธ์ ซึ่งเป็นกระบวนการที่กำหนดขึ้นเพื่อให้ องค์การมีทิศทางที่ชัดเจน เป็นกระบวนการที่ดำเนินงานร่วมกันและมุ่งทำในสิ่งที่เห็นว่าจะสามารถ นำพาองค์การไปสู่ทิศทางที่วางไว้ได้ บนพื้นฐานของข้อมูลสภาพแวดล้อมภายนอกและภายในเป็น กระบวนการวางแผนและให้มั่นใจว่าแผนนั้นได้นำไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย ที่กำหนดไว้

กระบวนการบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์

จากความหมายของการบริหารและความหมายของกลยุทธ์ เมื่อนำมาบูรณาการเข้าด้วยกัน เป็นคำว่า กระบวนการบริหารเชิงกลยุทธ์ ซึ่งเป็นแนวทางการบริหารจัดการสมัยใหม่แบบหนึ่ง

ตอบสนองต่อสภาพแวดล้อมทางการแข่งขันและสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงซับซ้อนมากขึ้น ดังนั้น กระบวนการบริหารเชิงกลยุทธ์จึงเป็นแนวทางการบริหารที่ได้รับการยอมรับและถูกนำไปใช้อย่างกว้างขวางในยุคปัจจุบัน โดยมีนักวิชาการหลายท่านได้อธิบายกระบวนการบริหารเชิงกลยุทธ์ ดังนี้

สุพานี สฤณวณิช (2546, หน้า 19-20) กล่าวว่า งานบริหารกลยุทธ์เป็นกระบวนการที่ประกอบไปด้วยขั้นตอน 3 ขั้นตอน แต่ว่าแต่ละขั้นต่อนั้นมีความสำคัญมาก หัวใจสำคัญของการบริหารกลยุทธ์ให้ประสบความสำเร็จได้นั้นจะอยู่ที่การให้ความสำคัญ และการทุ่มเทความพยายามในกระบวนการบริหารกลยุทธ์ทั้ง 3 ขั้นตอนนี้ อันประกอบด้วย

1. การกำหนดแผนกลยุทธ์ (Strategy Formulation) หรือการวางแผนกลยุทธ์ (Strategic Planning) เป็นขั้นตอนของการวางแผนสำคัญที่จะเริ่มจากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทั้งภายนอกและภายในองค์กร เพื่อกำหนดเป้าหมายระยะยาวที่จะบอกทิศทางขององค์กร กลยุทธ์หลัก และกลยุทธ์ที่จะใช้ในการแข่งขัน
2. การนำแผนกลยุทธ์ไปปฏิบัติ (Strategy Implementation) ขั้นตอนนี้จะเน้นการวางแผนดำเนินงานและการนำแผนงานต่างๆ นั้นไปปฏิบัติ แต่การดำเนินงานตามขั้นตอนนี้ให้บรรลุผลจะต้องเตรียมความพร้อมของปัจจัยต่างๆ คือปัจจัยด้านบุคลากร โครงสร้างขององค์กร ระบบงานต่างๆ ที่จำเป็น เพื่ออำนวยความสะดวกให้การนำแผนกลยุทธ์ไปปฏิบัตินั้นบังเกิดผล
3. การติดตามและประเมินผลกลยุทธ์ (Strategy Evaluation and Control) จะเป็นการตรวจสอบและติดตามผลการดำเนินงานตามที่ระบุไว้ในแผนกลยุทธ์ ปัญหาอุปสรรคต่างๆ ที่เผชิญอยู่เพื่อจะได้ดำเนินการแก้ไขให้เหมาะสม

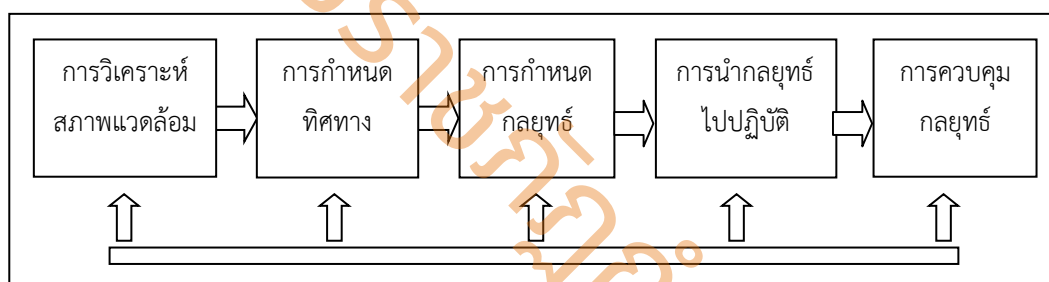
ณัฐพันธ์ เขจรนันท์ (2548, หน้า 19-20) ได้กล่าวไว้ว่า กระบวนการจัดการเชิงกลยุทธ์ (Strategic Management Process) มีส่วนประกอบสำคัญดังต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (Environment Analysis) ผู้บริหารหรือนักกลยุทธ์ (Strategist) จะต้องศึกษาและวิเคราะห์ปัจจัยในด้านต่างๆ ที่มีผลกระทบต่อการดำเนินงานขององค์กร ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็น 2 ระดับคือ สภาพแวดล้อมภายนอก (External Environment) และสภาพแวดล้อมภายใน (Internal Environment) ขององค์กร โดยทำการวิเคราะห์ถึงจุดแข็ง (Strength) จุดอ่อน (Weakness) โอกาส (Opportunity) และอุปสรรค (Threat) หรือที่เรียกว่า “การวิเคราะห์ SWOT (SWOT Analysis)” ว่าแต่ละปัจจัยมีส่วนเอื้ออำนวยหรือขัดขวางการดำเนินงานขององค์กรอย่างไรบ้าง
2. การกำหนดทิศทางขององค์กร (Set Organization Direction) ผู้บริหารจะนำข้อมูล ต่างๆ ที่ได้รับจากการวิเคราะห์โอกาสและข้อจำกัดมาทำการประมวลผล เพื่อให้ใช้กำหนดทิศทางเชิงกลยุทธ์ขององค์กร โดยที่การกำหนดทิศทางขององค์กรสามารถกระทำได้ในลักษณะของการกำหนดภารกิจและการตั้งเป้าหมายขององค์กร

3. การกำหนดกลยุทธ์ (Strategy Formulation) หมายถึงการนำทิศทางขององค์กรที่กำหนดไว้อย่างกว้างๆ มาพัฒนาเพื่อเป็นแนวทางการดำเนินงานในอนาคตขององค์กร โดยมักจะกำหนดกลยุทธ์ตามระดับชั้นภายในองค์กร ตั้งแต่กลยุทธ์องค์กร กลยุทธ์ธุรกิจและกลยุทธ์ตามหน้าที่

4. การนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ (Strategy Implementation) หมายถึงการนำกลยุทธ์ที่ถูกกำหนดขึ้นไปประยุกต์ในการดำเนินงานอย่างเป็นรูปธรรม ผ่านการจัดโครงสร้าง บุคลากร และการประสานงานร่วมกันอย่างเป็นระบบ

5. การควบคุมและการประเมินกลยุทธ์ (Strategy Evaluation and Control) หมายถึงการติดตามและตรวจสอบ (Monitoring) วิเคราะห์ปัญหา กำหนดแนวทาง ปรับปรุง และพัฒนาให้กลยุทธ์ที่กำลังดำเนินอยู่เกิดความสอดคล้องกับสถานการณ์จริง เพื่อองค์กรจะได้คุณค่าสูงสุดจากการดำเนินงาน ตลอดจนทำการประเมินผลจากการดำเนินกลยุทธ์ว่าประสบผลสำเร็จดังที่ตั้งเป้าหมายไว้หรือไม่เพียงพอ เพื่อนำไปพิจารณาในการพัฒนากลยุทธ์ต่อไป

ภาพที่ 3 แสดงกระบวนการจัดการเชิงกลยุทธ์

ศรเนตร อารีโสภณพิเชฐ (2550, หน้า 94) อธิบายกระบวนการจัดการเชิงกลยุทธ์ มี 5 ขั้นตอน ประกอบด้วย

1. การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (Environmental Analysis) โดยพิจารณา “จุดแข็ง จุดอ่อน” ภายในองค์กร และ “โอกาส ภัยอุปสรรค” ภายนอกองค์กร ซึ่งเป็นปัจจัยเงื่อนไขที่มีอิทธิพลต่อการบรรลุความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ขององค์กร

2. การจัดวางทิศทางองค์กร (Establishing Organizational Direction) เป็นการจัดวางทิศทางขององค์กรที่มีมุมมองที่ต่างกัน คือ องค์กรภาครัฐจะพิจารณาภารกิจขององค์กร ซึ่งเน้นเหตุผลในการมีองค์กรและเป้าประสงค์ขององค์กรโดยเน้นประโยชน์ที่ได้จากการมีองค์กร ส่วนในองค์กรภาคธุรกิจเอกชนนั้น จะพิจารณากำหนดวิสัยทัศน์ขององค์กร ซึ่งเป็นจุดหมายปลายทางที่องค์กรต้องการไปให้ถึงภารกิจขององค์กร และวัตถุประสงค์ขององค์กรตามลำดับ

3. การกำหนดกลยุทธ์ (Strategic Formulation) โดยพิจารณาออกแบบเลือกกลยุทธ์ที่เหมาะสม และสามารถนำไปปฏิบัติได้จริงจากการวิเคราะห์ทางเลือกด้วยเทคนิคต่างๆ

4. การปฏิบัติตามกลยุทธ์ (Strategy Implementation) โดยดำเนินงานตามแผนปฏิบัติงานตามกลยุทธ์ที่กำหนดไว้ให้เป็นไปอย่างราบรื่น คำนึงถึงโครงสร้างขององค์กรและวัฒนธรรมองค์กรเพื่อนำไปสู่ความสำเร็จตามที่พึงประสงค์

5. การควบคุมเชิงกลยุทธ์ (Strategic Control) โดยวิธีการติดตามผลการปฏิบัติงานและวิธีการประเมินผลกระบวนการและประเมินผลสำเร็จขององค์กร

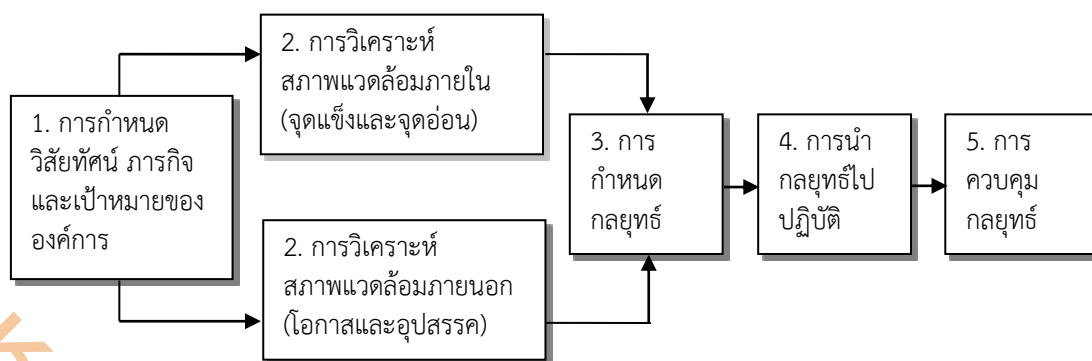
ภูวนิดา คุณผลิน (2550, หน้า 42) กล่าวถึง ภาพรวมของกระบวนการบริหารเชิงกลยุทธ์ที่มีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน

ขั้นตอนที่ 1 การวางแผนกลยุทธ์ (Strategic Planning) ได้แก่ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกและภายในองค์กร และการกำหนดทบทวนวิสัยทัศน์ พันธกิจและเป้าประสงค์ขององค์กร การวิเคราะห์และเลือกกำหนดกลยุทธ์ และแนวทางพัฒนาองค์กร

ขั้นตอนที่ 2 การนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ (Strategic Implementation) เช่น การวางแผนปฏิบัติการ (Action Plan) การพัฒนาองค์กร การบริหารทรัพยากรบุคคล การสั่งการและประสานงาน เทคโนโลยีสารสนเทศ วัฒนธรรมองค์กร องค์กรแห่งการเรียนรู้ และการจัดการคุณภาพทั่วทั้งองค์กร

ขั้นตอนที่ 3 การควบคุมและประเมินแผนกลยุทธ์ (Strategic Control & Evaluation) เช่น การจัดทำรายงานผลงานประจำปี การควบคุมภายใน การตรวจสอบภายใน และการประเมินผลสำเร็จของแผนกลยุทธ์ทุก 3-5 ปี

เนตร์พัฒนา ยาวีราข (2553, หน้า 50-53) กล่าวว่า การจัดการเชิงกลยุทธ์เป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับผู้บริหารทุกระดับขององค์กร โดยอาศัยการวางแผนเชิงกลยุทธ์เข้ามาช่วย การวางแผนเชิงกลยุทธ์ เป็นการวางแผนที่มีความสำคัญ เพราะเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานสำหรับอนาคตในระยะยาวที่ต้องการและเกี่ยวข้องกับองค์กรทั้งองค์กรโดยรวม การวางแผนเชิงกลยุทธ์ครอบคลุมเรื่องสภาพแวดล้อมภายนอกขององค์กรและความสัมพันธ์กับระยะเวลาในอนาคต ความอยู่รอด ค่านิยมและความเจริญเติบโตขององค์กร ซึ่งกลยุทธ์ที่เหมาะสมและดีที่สุดที่จะใช้กับองค์กรได้ภายในระยะเวลาที่กำหนดเท่านั้น เมื่อเวลาผ่านไปองค์กรต้องมีการเปลี่ยนกลยุทธ์เพื่อให้เหมาะสมที่สุดและดีที่สุด กระบวนการบริหารเชิงกลยุทธ์ประกอบด้วยขั้นตอน แสดงดังภาพที่ 4 ดังนี้

ภาพที่ 4 แสดงกระบวนการจัดการเชิงกลยุทธ์ตามขั้นตอนทั้ง 5 ขั้นตอนที่มีความต่อเนื่องกัน

จากภาพที่ 4 กระบวนการจัดการเชิงกลยุทธ์ทั้ง 5 ขั้นตอนมีความต่อเนื่องกัน ซึ่งสรุปจากเนตร์พัฒนา ยาวีราช (2553, หน้า 54-79) ดังนี้

1. การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม ซึ่งโครงสร้างของสภาพแวดล้อมมี 3 ระดับ ได้แก่ สภาพแวดล้อมทั่วไป (General Environment) หมายถึง สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง กฎหมายเทคโนโลยี และการรักษาสิ่งแวดล้อม สภาพแวดล้อมทางการดำเนินการ (Operating Environment) หมายถึง ลูกค้า การแข่งขัน ตลาดแรงงาน ผู้จำหน่ายปัจจัยการผลิต และสภาพแวดล้อมระหว่างประเทศ และสภาพแวดล้อมภายใน (Internal Environment) ประกอบด้วย ทรัพยากรทางการบริหาร หมายถึง เงินลงทุน บุคลากร เครื่องมือเครื่องจักร อุปกรณ์ทำงาน กำลังการผลิต ความสามารถในการผลิตและจำหน่าย กลุ่มฐานลูกค้า และความสามารถหลัก ซึ่งข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมขององค์กร เพื่อใช้ในการกำหนดทิศทางขององค์กร และการกำหนดกลยุทธ์ที่เหมาะสม

2. การกำหนดทิศทางขององค์กร หมายถึง กระบวนการขั้นตอนที่สองของกระบวนการบริหารเชิงกลยุทธ์ สิ่งที่ผู้บริหารจะต้องกระทำหลังจากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมแล้ว คือ การวิเคราะห์ภารกิจขององค์กรว่ามีอะไรบ้าง ทำไมจึงมีภารกิจนั้น เหตุผลของการกำหนดภารกิจนั้นขึ้นมาเพื่ออะไร ภารกิจขององค์กรช่วยให้พนักงานมีความพยายามที่จะทำได้ตามทิศทางที่กำหนด ภารกิจช่วยให้ผู้บริหารมีการกำหนดเป้าหมายในสิ่งที่จะต้องทำให้สำเร็จ และภารกิจขององค์กรช่วยให้การจัดสรรทรัพยากรทางการบริหารเป็นไปอย่างมีเหตุมีผล และภารกิจยังเป็นประโยชน์ในการชี้แนะว่า ควรใช้ทรัพยากรทางการบริหารอย่างไร จึงจะเกิดประโยชน์สูงสุด

3. การกำหนดกลยุทธ์ ภายหลังจากที่ได้ทำการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม และกำหนดทิศทางขององค์กรแล้ว ขั้นตอนต่อมาจะเป็นการกำหนดกลยุทธ์ ซึ่งกลยุทธ์มี 3 ระดับ คือ กลยุทธ์ระดับบริษัท (Corporate Strategy) กลยุทธ์ระดับธุรกิจ (Business Strategy) และกลยุทธ์ระดับหน้าที่ (Functional Strategy) สอดคล้องกับ ต่อตระกูล อุบลวัตร (2550, หน้า 44) อธิบายว่า

กลยุทธ์ทั้ง 3 ระดับ ได้แก่ กลยุทธ์ระดับบริษัท กลยุทธ์ระดับธุรกิจ และกลยุทธ์ระดับหน้าที่จะประกอบกันขึ้นเป็นกลยุทธ์ภายในบริษัทที่มีหน่วยธุรกิจหลายหน่วย กลยุทธ์เหล่านี้จะมีผลกระทบระหว่างกัน และต้องถูกประสานเข้าด้วยกันเป็นอย่างดีเพื่อการบรรลุเป้าหมายโดยส่วนรวมของบริษัท ถ้าจะเปรียบเทียบกลยุทธ์ขององค์กรธุรกิจทั้ง 3 ระดับนี้กับทางอุดมศึกษาแล้ว มีผลเป็นดังนี้ กลยุทธ์ระดับบริษัทจะเท่ากับระดับของสถาบันการศึกษา มหาวิทยาลัย กลยุทธ์ระดับธุรกิจจะเท่ากับระดับของคณะวิชา ภาควิชา โครงการ หลักสูตร และกลยุทธ์ระดับหน้าที่จะเท่ากับระดับหน่วยงานตามหน้าที่ภายในคณะภาควิชา โครงการ หลักสูตร

4. การนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ หมายถึงการนำเอากลยุทธ์ไปปฏิบัติจะต้องอาศัยทักษะต่างๆ ที่สำคัญ ดังนี้ คือ ทักษะในด้านการนำไปปฏิบัติ (Interacting Skill) หมายถึงการที่ผู้บริหารสร้างความเข้าใจอันดีให้แก่พนักงานในระดับปฏิบัติตามกลยุทธ์ ทักษะทางด้านการจัดสรรทรัพยากร (Allocating Skill) หมายถึง ผู้บริหารมีทักษะทางด้านการกระจายและจัดสรรทรัพยากรที่จำเป็นในการปฏิบัติตามกลยุทธ์ ทักษะทางด้านตรวจสอบดูแลผลการทำงาน (Monitoring Skill) หมายถึงผู้บริหารมีความสามารถในการพิจารณาว่าผลการทำงานเป็นอย่างไร มีปัญหาอะไรเกิดขึ้นจากการปฏิบัติตามกลยุทธ์นั้นหรือไม่เพื่อหาทางแก้ไขให้ดีขึ้น และทักษะทางด้านการจัดองค์การ (Organizing Skill) หมายถึง ผู้บริหารมีความสามารถในการจัดโครงสร้างการทำงาน การจัดแบ่งหน้าที่งาน แผนงานอย่างเหมาะสม กำหนดความสัมพันธ์ระหว่างผู้รับผิดชอบงานต่างๆ ให้มีการประสานงานที่ดี

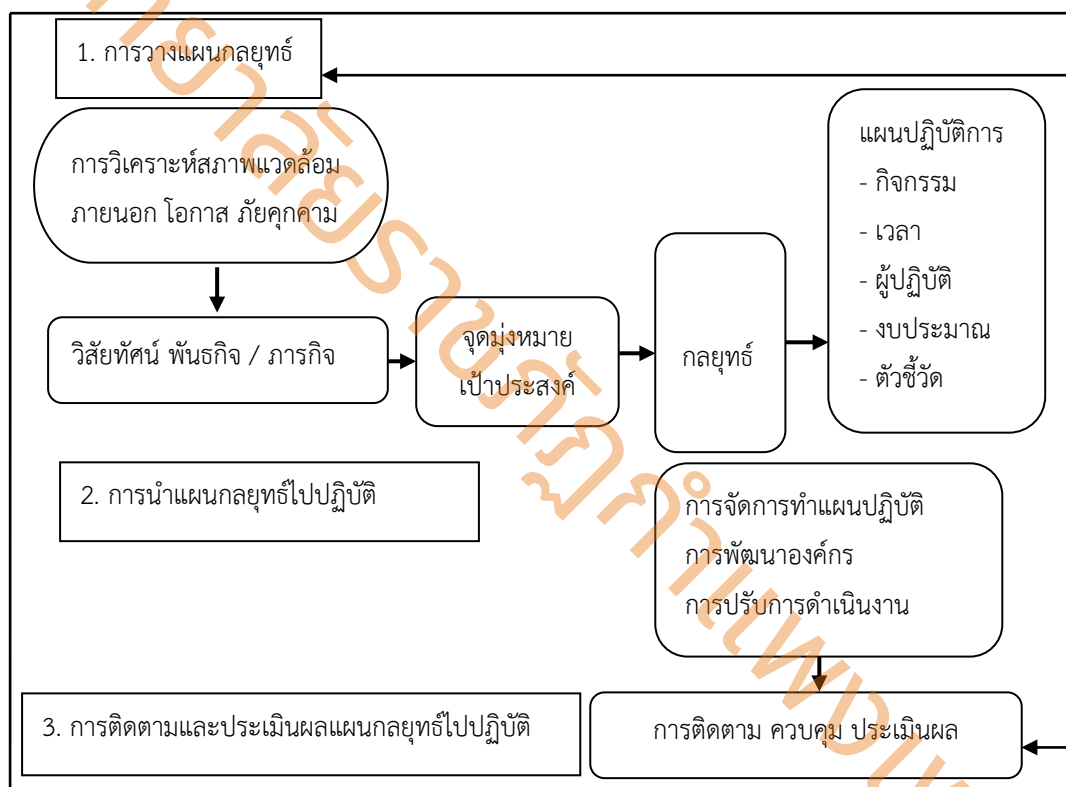
5. การควบคุมกลยุทธ์ หมายถึง ขั้นตอนสุดท้ายของกระบวนการจัดการเชิงกลยุทธ์ เป็นเรื่องเกี่ยวกับการตรวจสอบดูแลและประเมินผลของกลยุทธ์ให้มีกระบวนการทั้งหมดในการดำเนินงานได้อย่างเหมาะสม การควบคุมเชิงกลยุทธ์เน้นที่กิจกรรมที่ผู้บริหารพิจารณาเกี่ยวกับการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม ทิศทางขององค์กร การกำหนดกลยุทธ์ การนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ และการควบคุมกลยุทธ์ให้เป็นไปอย่างเหมาะสม การควบคุมกลยุทธ์สามารถทำได้หลายวิธี มีการใช้เทคนิคต่างๆ ในการตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินตามกลยุทธ์ เช่น การประเมินผลงาน การกำหนดตัวชี้วัด เทคนิคต่างๆ เหล่านี้เป็นที่นิยมใช้ในการควบคุมกลยุทธ์

เรวัตร์ ชาตรีวิชัญญ์ และคนอื่นๆ (2553, หน้า 28-29) ได้กล่าวว่า การจัดการเชิงกลยุทธ์ (Strategic Management) หมายถึง การจัดการธุรกิจอย่างเป็นระบบ โดยกำหนดทิศทางขององค์กรในอนาคตไว้ ซึ่งต้องอาศัยการวางแผนอย่างเป็นขั้นตอน และการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก เพื่อหาโอกาสและอุปสรรคที่จะมีผลกระทบต่อธุรกิจ และวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในเพื่อหาจุดแข็งและจุดอ่อนในองค์กรสำหรับกำหนดตำแหน่งทางการแข่งขันของธุรกิจ แล้วกำหนดกลยุทธ์เพื่อให้สามารถนำไปดำเนินการเพื่อให้บรรลุทิศทางตามที่ได้กำหนดไว้ กระบวนการจัดการเชิงกลยุทธ์ จึงเป็นการบริหารโดยคำนึงถึง

1. ลักษณะการดำเนินงานขององค์กร
2. สภาพแวดล้อม
3. การจัดสรรทรัพยากร
4. การปฏิบัติงานให้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์

องค์ประกอบของการจัดการเชิงกลยุทธ์

1. การวางแผน (Strategic Formulation)
2. การนำแผนไปปฏิบัติ (Strategic Implementation)
3. การติดตามและประเมินผล (Evaluation Control)

ภาพที่ 5 แสดงกระบวนการจัดการเชิงกลยุทธ์ 3 องค์ประกอบ

ปณรต มาลากุล ณ อยุธยา (2554, หน้า 2-3) กล่าวว่า กระบวนการจัดการเชิงกลยุทธ์ ประกอบด้วยขั้นตอน 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. การจัดวางกลยุทธ์ หรือการวางแผนกลยุทธ์ (Strategic Planning)

1.1 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกเพื่อหาโอกาสและภัยคุกคาม
โดยพิจารณา ในส่วนของ การเมือง เศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยี การต่างประเทศ ตลาด ลูกค้า คู่แข่ง
ผู้สนับสนุนวัตถุดิบ และตลาดแรงงาน ฯลฯ

1.2 การวิเคราะห์สถานการณ์ภายในเพื่อหาจุดแข็งและจุดอ่อน เช่น
ความสามารถด้านการตลาด การผลิต การเงิน สารสนเทศ กฎระเบียบ การจัดการ และทรัพยากร
บุคคล ฯลฯ

1.3 การกำหนดหรือทบทวนวิสัยทัศน์และภารกิจขององค์การเพื่อกำหนดให้
แน่ชัดว่า

1.3.1 องค์การของเราจะมีลักษณะเช่นใด

1.3.2 มีหน้าที่บริการอะไร แก่ใครบ้าง

1.3.3 โดยมีปรัชญา หรือค่านิยมหลักในการดำเนินการเช่นใด

1.4 การกำหนดวัตถุประสงค์ขององค์การในระยะของแผนกลยุทธ์

1.5 การวิเคราะห์และเลือกกำหนดกลยุทธ์และแนวทางพัฒนาองค์การ

2. การนำกลยุทธ์ไปสู่ปฏิบัติ (Strategic Implementation)

2.1 การกำหนดเป้าหมายการดำเนินงาน

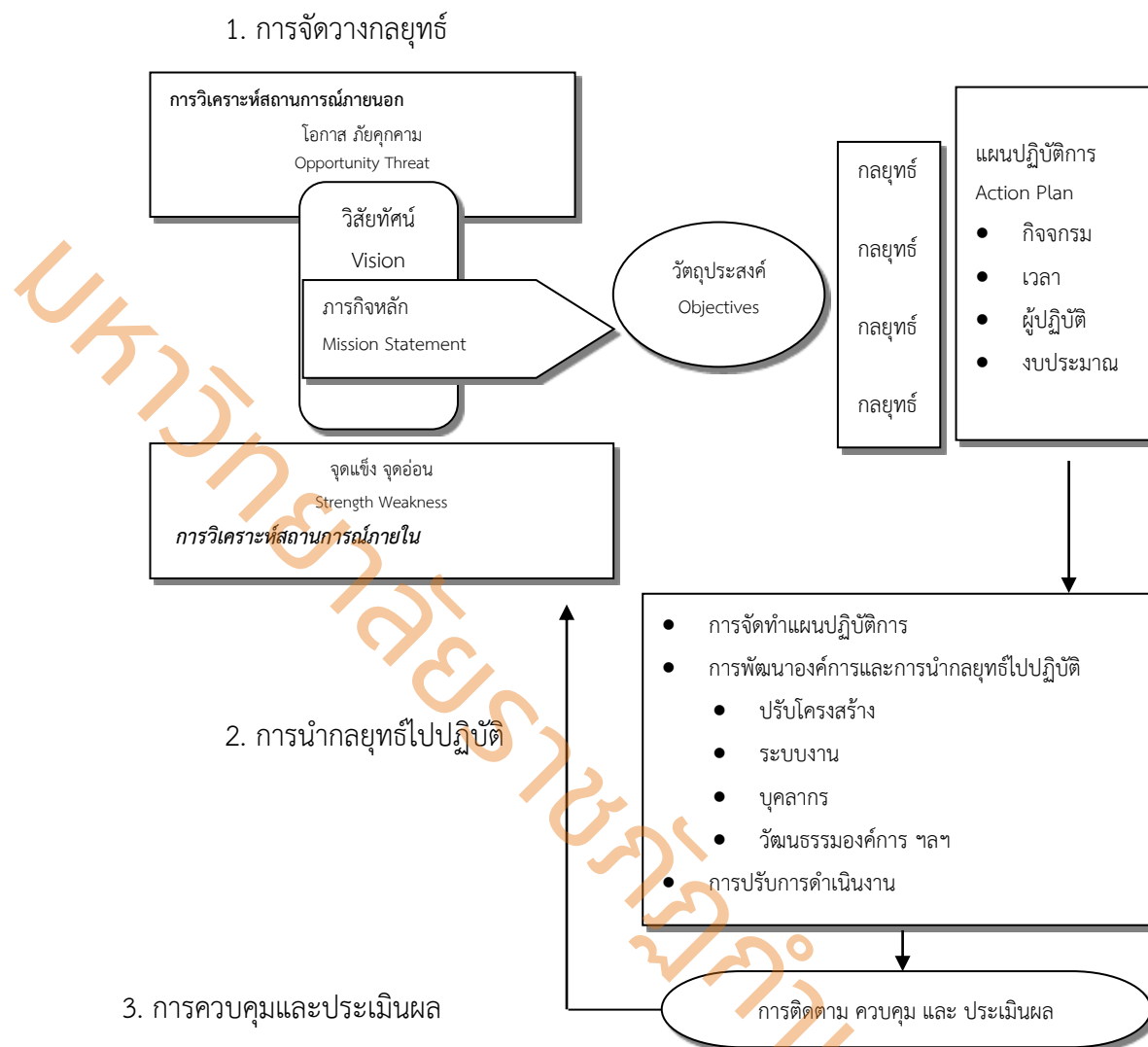
2.2 การวางแผนปฏิบัติการ (Action Plan) ที่ระบุกิจกรรมต่างๆ ที่จะต้อง
ดำเนินการ

2.3 การปรับปรุง พัฒนาองค์การ เช่น ในด้านโครงสร้าง ระบบงาน
ทรัพยากรบุคคล วัฒนธรรมองค์การและปัจจัยการบริการต่างๆ ในองค์การ

3. การควบคุมและประเมินผลเชิงกลยุทธ์ (Strategic Control and
Evaluation)

3.1 การติดตามตรวจสอบผลการดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์

3.2 การติดตามสถานการณ์และเงื่อนไขต่างๆ ที่อาจเปลี่ยนแปลงไปซึ่งอาจ
ทำให้ต้องมีการปรับแผนกลยุทธ์

ภาพที่ 6 แสดงกระบวนการจัดการเชิงกลยุทธ์ 3 ขั้นตอน

เซอร์โตและปีเตอร์ (Certo & Peter, 1991, อ้างถึงใน ภูมิชัย มั่งเรืองสกุล, 2555, หน้า 11-12) กล่าวว่า กระบวนการจัดการเชิงยุทธศาสตร์ (Strategy Process) มี 5 ขั้นตอน คือ

1. การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม คือ การพิจารณาจุดแข็ง จุดอ่อนภายในองค์กร และปัจจัยภายนอกที่เป็นโอกาสและอุปสรรคต่อองค์การ
2. การกำหนดทิศทางขององค์การ คือ การนำพันธกิจและวัตถุประสงค์ขององค์การมาพิจารณาโดยเน้นประโยชน์ที่จะได้รับ
3. การกำหนดยุทธศาสตร์ คือ การพิจารณาออกแบบและเลือกยุทธศาสตร์ที่เหมาะสมเพื่อนำไปปฏิบัติและทำให้องค์การบรรลุวัตถุประสงค์

4. การปฏิบัติตามยุทธศาสตร์ คือ การติดตามผลการปฏิบัติงานโดยคำนึงถึงโครงสร้างองค์การและวัฒนธรรมองค์การ เพื่อนำไปสู่ความสำเร็จ

5. การควบคุมยุทธศาสตร์ คือ การติดตามผลการปฏิบัติงานและประเมินผลกระบวนการดำเนินการ

จากการศึกษาความเห็นของนักวิชาการดังกล่าวข้างต้นสรุปว่า กระบวนการบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ เพื่อกำหนดวิสัยทัศน์ ภารกิจ และเป้าหมายขององค์กร จำเป็นที่ต้องดำเนินการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอกเพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดวางทิศทางขององค์กร การกำหนดกลยุทธ์นำไปสู่การปฏิบัติทำให้องค์กรบรรลุวัตถุประสงค์ รวมถึงการควบคุมและประเมินกลยุทธ์ให้เป็นไปอย่างเหมาะสม

กระบวนการพัฒนากลยุทธ์

สัว์ณิ ศิรินิรันดร์ (2550, หน้า 83-106) ได้กล่าวถึงกระบวนการวางแผนเพื่อกำหนดและถ่ายทอดกลยุทธ์ไว้ว่า กระบวนการวางแผนเพื่อกำหนดและถ่ายทอดกลยุทธ์ เป็นสิ่งสำคัญที่สุดของการดำเนินธุรกิจหรือพัฒนาองค์การ เปรียบเสมือนการกำหนดยุทธศาสตร์ ยุทธวิธีในการสู้รบกับข้าศึกของทหาร ซึ่งหากเกิดความผิดพลาดไม่ว่าจะจากขั้นตอนใด ก็อาจจะเกิดความเสียหายอย่างใหญ่หลวงขึ้นได้ ซึ่งมีขั้นตอนดังต่อไปนี้ ตามตารางที่ 1-4

ตารางที่ 1 กระบวนการวางแผนกลยุทธ์

คำถาม	ขั้นตอน / เครื่องมือ	ข้อควรพิจารณา
ปัจจุบันองค์กรเราเป็นอย่างไร...?	ประเมินสถานการณ์ทั้งภายใน และภายนอกองค์กร โดยใช้ SWOT Analysis	เปิดใจกว้าง ยอมรับความจริงในจุดอ่อนที่มีอยู่ และรอบรู้ในสถานการณ์ภายนอกที่จะส่งผลกระทบต่อองค์กร
ต้องการให้องค์กรไปอยู่ ณ จุดใด...?	นำผลจากการวิเคราะห์ SWOT มาพิจารณา เพื่อกำหนดทิศทางการดำเนินงานขององค์กร	กำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าหมายบนพื้นฐานศักยภาพขององค์กร แต่ให้ท้าทาย และมีความเป็นไปได้
จะนำองค์กรไปถึงจุดนั้นได้อย่างไร....?	ใช้เครื่องมือกำหนดกลยุทธ์ SWOT Evaluation	กำหนด Rating และ Weighting ของแต่ละปัจจัยให้ถูกต้องตามความเป็นจริง เพื่อความถูกต้องของกลยุทธ์
มีวิธีหรือแนวทางในการปฏิบัติอย่างไร...?	แปลงกลยุทธ์ที่กำหนดไปสู่การปฏิบัติโดยใช้ BSC หรือ Balanced Scorecard Model	กำหนดวัตถุประสงค์ต่างๆ ในแต่ละมุมมองของแผนที่ทางกลยุทธ์ ให้มีความเชื่อมโยง และสอดคล้องกันอย่างเป็นเหตุ และเป็นผลต่อกันอย่างแท้จริง
จะควบคุมและประเมินผล การปฏิบัติอย่างไร...?	แผนปฏิบัติการและดัชนีชี้วัดความสำเร็จ (KPI)	กำหนดแผนปฏิบัติการ และดัชนีชี้วัดความสำเร็จ (KPI) ให้ครอบคลุมต่อประเด็นวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ รวมถึงการตั้งเป้าหมาย ให้เกิดความท้าทาย และมีความเป็นไปได้

ตารางที่ 2 แบบฟอร์มที่ใช้ในการวางแผนกลยุทธ์เพื่อประเมินปัจจัยภายใน

แบบการประเมินปัจจัยภายใน

1	2	3	4	5
ปัจจัยภายใน	น้ำหนัก	ประเมิน	คะแนนถ่วงน้ำหนัก	ความเห็น
รวม				

วิธีการใช้แบบฟอร์ม

ช่อง 1	ใส่ปัจจัยด้านสถานะแวดล้อมภายใน (จุดแข็ง-จุดอ่อน) ที่มีผลกระทบต่อธุรกิจหรือองค์กร
ช่อง 2	ใส่น้ำหนักที่ให้ความสำคัญแต่ละปัจจัย โดยที่คะแนนรวมของน้ำหนักทั้งหมดต้องเท่ากับ 1
ช่อง 3	เป็นการประเมินผลกระทบของปัจจัยต่างๆ ต่อธุรกิจโดยมีคะแนน 1 ถึง 4 โดย 1 คือ จุดอ่อนหลัก 2 คือ จุดอ่อนรอง 3 คือ จุดแข็งรอง 4 คือ จุดแข็งหลัก
ช่อง 4	เป็นคะแนนที่ได้จาก ช่อง 2 คูณกับ ช่อง 3 ผลรวมของคะแนนช่อง 4 จะอยู่ในช่วง 1 ถึง 4 (คะแนนที่น้อยกว่า 2 หมายถึง องค์กรมีศักยภาพภายในต่ำ คะแนนที่มากกว่าหรือเท่ากับ 2 หมายถึง องค์กรมีศักยภาพภายในสูง)
ช่อง 5	เป็นการอธิบายความคิดเห็นประกอบ

ตารางที่ 3 แบบฟอร์มที่ใช้ในการวางแผนกลยุทธ์เพื่อประเมินปัจจัยภายนอก

แบบการประเมินปัจจัยภายนอก

1	2	3	4	5
ปัจจัยภายนอก	น้ำหนัก	ประเมิน	คะแนนถ่วง น้ำหนัก	ความเห็น
รวม				

วิธีการใช้แบบฟอร์ม

ช่อง 1	ใส่ปัจจัยด้านสถานะแวดล้อมภายนอก (โอกาส – อุปสรรค) ที่มีผลกระทบต่อธุรกิจหรือองค์การ
ช่อง 2	ใส่น้ำหนักที่ให้ความสำคัญแต่ละปัจจัย โดยที่คะแนนรวมของน้ำหนักทั้งหมดต้องเท่ากับ 1
ช่อง 3	เป็นการประเมินผลกระทบของปัจจัยต่างๆ ต่อธุรกิจโดยมีคะแนน 1 ถึง 4 โดย 1 คือ อุปสรรคหลัก 2 คือ อุปสรรครอง 3 คือ โอกาสรอง 4 คือ โอกาสหลัก
ช่อง 4	เป็นคะแนนที่ได้จาก ช่อง 2 คูณกับ ช่อง 3 ผลรวมของคะแนนช่อง 4 จะอยู่ในช่วง 1 ถึง 4 (คะแนนที่น้อยกว่า 2 หมายถึง องค์การมีศักยภาพภายในต่ำ คะแนนที่มากกว่าหรือเท่ากับ 2 หมายถึง องค์การมีศักยภาพภายในสูง)
ช่อง 5	เป็นการอธิบายความคิดเห็นประกอบ

ตารางที่ 4 แบบการกำหนดกลยุทธ์ด้วย SWOT Matrix

ปัจจัยภายใน ปัจจัยภายนอก	จุดเด่น (S)	จุดด้อย (W)
	1.	1.
	2.	2.
โอกาส (O)	SO	WO
1.		
2.		
3.		
อุปสรรค (T)	ST	WT
1.		
2.		
3.		

กลยุทธ์

SO = กลยุทธ์ผนวกโอกาสโดยใช้จุดแข็งขององค์กร

WO = กลยุทธ์แก้ไขจุดอ่อนเพื่อผนวกโอกาส

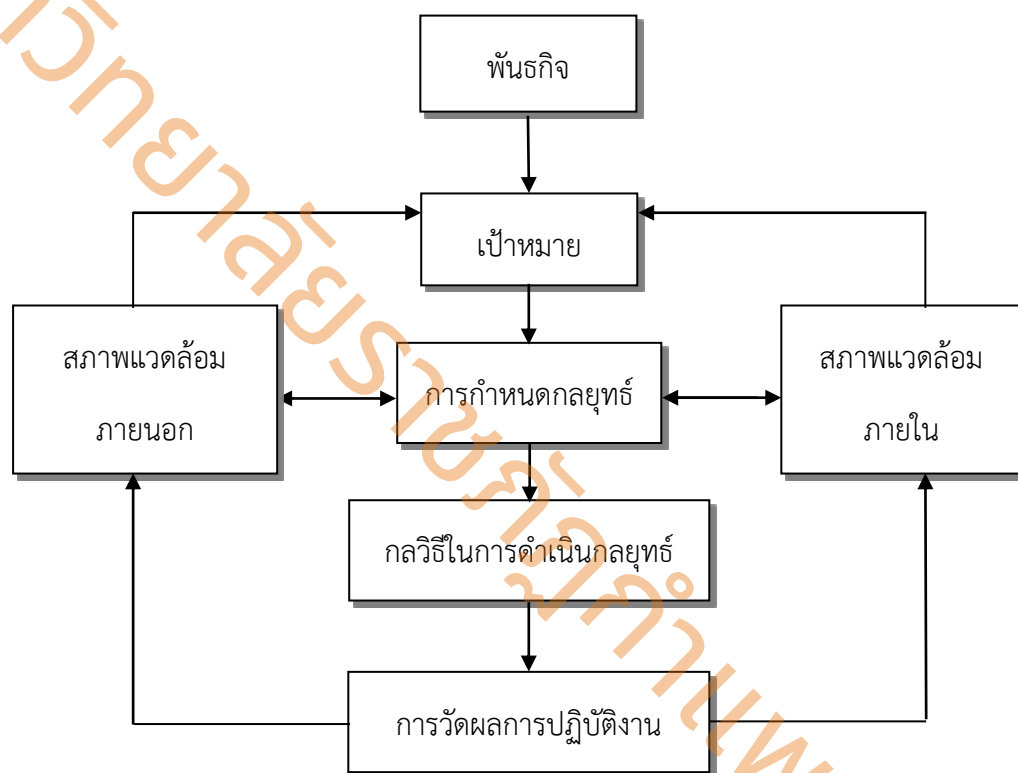
ST = กลยุทธ์ใช้จุดแข็ง หลีกเลี่ยง / บรรเทาอุปสรรค

WT = กลยุทธ์แก้ไขจุดอ่อนเพื่อหลีกเลี่ยง / บรรเทาอุปสรรค

นนทยา หุตานวัตร และณรงค์ หุตานวัตร (2551, หน้า 42-44) ได้กล่าวถึงกระบวนการพัฒนากลยุทธ์ว่า เป็นกระบวนการสร้างกลยุทธ์ขององค์กร มีเทคนิควิธีการหลายวิธีหนึ่งในหลายวิธีนั้น โนแลน (Nolan, 1993) ได้เสนอกระบวนการสร้างกลยุทธ์ไว้ 4 ขั้นตอน คือ การกำหนดภารกิจ การประเมินสภาพภายในองค์กรและสภาพแวดล้อมภายนอกองค์กร การกำหนดวัตถุประสงค์ และการสร้างกลยุทธ์

พิชาย รัตนดิถ ญ ภูเก็ต (2552, หน้า 135) กล่าวถึงกระบวนการพัฒนากลยุทธ์ไว้ว่า การพัฒนากลยุทธ์มีขั้นตอนสำคัญตามวงจรการวางแผน 7 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 การริเริ่มและการตกลงในการวางแผนกลยุทธ์ (Initiating and Agreeing on a Strategic Process) ขั้นที่ 2 การระบุ

อาณัติขององค์กร พันธกิจ วิสัยทัศน์ และค่านิยม (Identifying Organization Mandate, Mission, Vision and Values) ขั้นที่ 3 การประเมินสถานการณ์ (Assessing the Organization's Situation) ขั้นที่ 4 การระบุประเด็นกลยุทธ์และทางเลือกกลยุทธ์ (Identifying the Strategic Issues and Strategic Alternatives) ขั้นที่ 5 การเขียนแผนกลยุทธ์ (Writing the Strategic Plan) ขั้นที่ 6 การนำแผนกลยุทธ์ไปปฏิบัติ (Implementing the Strategic Plan) ขั้นที่ 7 การกำกับติดตามและประเมินกลยุทธ์ (Monitoring and Evaluating the Strategic Plan)

ภาพที่ 7 แสดงกระบวนการวางแผนกลยุทธ์ 5 ขั้นตอน

โนแลนและเฟียเฟอร์ (Nolan & Pfeiffer, 1993) แบ่งขั้นตอนการสร้างกลยุทธ์เป็น 3 ขั้นตอน คือ

ขั้นการหาข้อมูล (Input Stage) ประกอบด้วย การประเมินปัจจัยภายนอกและภายใน (SWOT Analysis) โดยมีคำถาม เช่น อะไรคือจุดอ่อน จุดแข็ง โอกาส และข้อจำกัดที่สำคัญขององค์กร อะไรคือความสัมพันธ์ที่สำคัญระหว่างจุดอ่อน จุดแข็ง โอกาส และข้อจำกัด กับการทำงานทั้งหมดขององค์กร ผลทั้งหมดเป็นอย่างไร

ขั้นการจับคู่ (Matching Stage) เป็นขั้นการจับคู่ระหว่างจุดอ่อนและโอกาส จุดอ่อนและอุปสรรค จุดแข็งและโอกาส จุดแข็งและอุปสรรคเพื่อสร้างกลยุทธ์ ใช้เทคนิคที่เรียกว่า SWOT Matrix

ขั้นการตัดสินใจ (Decision Stage) พิจารณากลยุทธ์โดยควรคำนึงถึงคุณค่าของคน การเติบโตขององค์กร กระบวนการมีส่วนร่วม และควรคำนึงถึงวงจรชีวิตขององค์กร (วงจรขององค์กร ประกอบด้วย การเติบโต การเติบโตเต็มที่ การหยุดนิ่ง และการเสื่อมสลาย) ดังนั้น การสร้างกลยุทธ์ขององค์กร โดยใช้กระบวนการวิเคราะห์ SWOT จึงเป็นวิธีหนึ่งที่แพร่หลาย หน่วยงาน / องค์กรทั้งใน วงการธุรกิจ และงานราชการนิยมใช้ในการวางแผนงานของตน

สรุปได้ว่า กระบวนการพัฒนากลยุทธ์ หมายถึง กระบวนการสำคัญของการวางแผน ในการ สร้างกลยุทธ์ขององค์กร ซึ่งมีเทคนิควิธีการที่หลากหลายวิธี เริ่มจากการกำหนดภารกิจ การประเมิน สภาพภายในองค์กรและสภาพแวดล้อมภายนอกองค์กร การกำหนดวัตถุประสงค์ และการกำหนด กลยุทธ์ ซึ่งจะต้องคำนึงถึงคุณค่าของคน การเติบโตขององค์กร และกระบวนการมีส่วนร่วม

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (SWOT Analysis)

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของปัจจัยภายในและภายนอกองค์กร หมายถึง ขั้นตอนการทำ แผนกลยุทธ์ที่รู้จักกัน มักเรียกว่า SWOT Analysis เป็นการวิเคราะห์จุดแข็ง (Strength) จุดอ่อน (Weaknesses) ของสภาวะแวดล้อมภายใน และการวิเคราะห์โอกาส (Opportunity) ภาวะคุกคาม หรือข้อจำกัด (Threat) ของสภาวะแวดล้อมภายนอกโดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อทำความเข้าใจสภาวะ แวดล้อมทั่วไปเกี่ยวกับแนวคิดและทิศทาง เพื่อประเมินความยากง่ายในการดำเนินงานขององค์กร เพื่อการวางแผนทางปรับปรุงกลไกขององค์กร (อุทิศ ขาวเอียร, 2549, หน้า 72-73) สอดคล้องกับ นันทิยา หุตานุวัตร และณรงค์ หุตานุวัตร (2551, หน้า 44-46) ได้อธิบายถึงการวิเคราะห์ สภาพแวดล้อมหรือการวิเคราะห์ SWOT ไว้ว่า ในตำราพิชัยสงครามของซุนวู มีประโยค ที่มักกล่าวกัน เสมอๆ คือ ในการยุทธสงครามนั้นต้อง “รู้เขา รู้เรา” จึงรบร้อยครั้งชนะร้อยครั้ง ซึ่งมีความนัยตรงกับ SWOT ที่ถูกพัฒนาในช่วงต้นทศวรรษ 1950 โดยนักวิชาการหลายท่านจากมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด (Harvard University) และมหาวิทยาลัยอื่น และตั้งแต่นั้นมา SWOT ได้ใช้กันอย่างแพร่หลาย และ แดกแขนงไปมาก และยังเป็นเครื่องมือที่ใช้กันทั่วโลกจนถึงปัจจุบัน

SWOT เป็นคำย่อมาจากคำว่า Strengths, Weaknesses, Opportunities และ Threats โดย Strengths คือ จุดแข็ง หมายถึง ความสามารถและสถานการณ์ภายในองค์กรที่เป็นบวก ซึ่งองค์กรนำมาใช้เป็นประโยชน์ในการทำงานเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ หรือช่วยส่งเสริมให้กลุ่มสามารถ ทำงานบรรลุเป้าหมายของกลุ่มได้ง่าย หรือหมายถึง การดำเนินงานภายในที่องค์กรทำได้ดี ในขณะที่ Weaknesses คือ จุดอ่อน หมายถึง สถานการณ์ภายในองค์กรที่เป็นลบ และด้อยความสามารถ ซึ่งองค์กรไม่สามารถนำมาใช้เป็นประโยชน์ในการทำงานเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ หรือจะทำให้กลุ่ม

ทำงานบรรลุเป้าหมายของกลุ่มได้ยาก หรือไม่บรรลุเลย หรือหมายถึง การดำเนินงานภายในที่องค์กรทำได้ไม่ดี ในการวิเคราะห์จุดอ่อนและจุดแข็งเหล่านี้ควรนำไปเปรียบเทียบกับคู่แข่งกัน เพื่อให้เห็นความเป็นจุดอ่อน จุดแข็งที่ชัดเจนขึ้นและถูกต้องยิ่งขึ้น และยังต้องวิเคราะห์จุดอ่อนและจุดแข็งในบริบทของพันธกิจ วัตถุประสงค์และเป้าหมายองค์กรของตนด้วยเพื่อให้รู้ว่า องค์กรของตนอยู่ในสนามแข่งขันใด Opportunities คือ โอกาส หมายถึง ปัจจัยและสถานการณ์ภายนอกที่เอื้ออำนวยหรือเป็นประโยชน์ ซึ่งช่วยให้กลุ่มสามารถทำงานบรรลุเป้าหมายของกลุ่มได้ง่าย หรือหมายถึง สภาพแวดล้อมภายนอกที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการขององค์กร และ Threats คือ อุปสรรค หมายถึง ปัจจัยและสถานการณ์ภายนอกที่ขัดขวางหรือเป็นภัยคุกคาม ซึ่งจะทำให้กลุ่มทำงานบรรลุเป้าหมายของกลุ่มได้ยากหรือไม่บรรลุเลย หรือหมายถึง สภาพแวดล้อมภายนอกที่เป็นปัญหาต่อองค์กร

บางครั้งการจำแนกโอกาสและอุปสรรคเป็นสิ่งที่ทำได้ยาก เพราะทั้งสองสิ่งนี้สามารถเปลี่ยนกลับซึ่งกันและกัน เมื่อสถานการณ์เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งการเปลี่ยนแปลงอาจทำให้สถานการณ์ที่เคยเป็นโอกาสกลับกลายเป็นอุปสรรคได้ และในทางกลับกัน อุปสรรคอาจกลับกลายเป็นโอกาสได้เช่นกัน ด้วยเหตุนี้องค์กรมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องปรับเปลี่ยนกลยุทธ์ของตนให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์แวดล้อม

ข้อควรคำนึงและปัญหาในกระบวนการวิเคราะห์ SWOT

นันทิยา หุตานุวัตร และณรงค์ หุตานุวัตร (2551, หน้า 73-81) ได้กล่าวเกี่ยวกับการวิเคราะห์ SWOT ว่าการประชุมปฏิบัติการ SWOT ซึ่งประยุกต์จากงานของ ฟลาวเวล และวิลเลียมส์ (Flavel & Williams) และออกแบบเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทขององค์กรและมีการดำเนินงานแบบสหกรณ์ หรือวิสาหกิจชุมชน รูปแบบการประชุมจึงเน้นที่การปฏิบัติ โดยจำแนกการประชุมออกเป็น 4 ครั้ง ดังนี้

1. การประชุมปฏิบัติการครั้งที่ 1

การประชุมปฏิบัติการครั้งที่ 1 เป็นการวิเคราะห์ประเมินจุดอ่อน จุดแข็ง โอกาส และข้อจำกัด ควรใช้เวลาประมาณ 2 วัน การประชุมปฏิบัติการประกอบด้วยขั้นตอนย่อย 4 ขั้นตอน คือ

1.1 การเตรียมตัวผู้เข้าร่วม

ขั้นตอนนี้จะช่วยให้ผู้เข้าร่วมตระหนักถึงสถานการณ์ปัจจุบันขององค์กรของตน ความจำเป็นที่จะต้องวางแผน และเกิดความพร้อมที่จะเข้าสู่กระบวนการวางแผน

1.2 การกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมาย

ขั้นตอนนี้เป็นการกำหนดวัตถุประสงค์ และเป้าหมายของกลุ่ม โดยเป้าหมายของกลุ่มควรกำหนดรายละเอียด เพื่อให้สามารถวัดได้

1.3 การวิเคราะห์ปัจจัยภายในเพื่อระบุจุดแข็งและจุดอ่อน

ขั้นตอนนี้เป็นทำให้ผู้เข้าร่วมพิจารณาค้นหาจุดอ่อนจุดแข็งจากการปฏิบัติงานของกลุ่มและการหาปัจจัยสำคัญที่นำสู่ความสำเร็จ โดยการให้น้ำหนักจุดแข็งแต่ละข้อซึ่งพิจารณาจาก “เป็นจุดแข็งที่มีศักยภาพส่งผลกระทบต่อกลุ่ม” และ “เป็นจุดแข็งที่มีความสำคัญเชิงเปรียบเทียบ” และการให้น้ำหนักจุดอ่อนแต่ละข้อซึ่งพิจารณาจาก “เป็นจุดอ่อนที่มีศักยภาพส่งผลกระทบต่อกลุ่ม” และ “เป็นจุดอ่อนที่มีความสำคัญเชิงเปรียบเทียบ”

1.4 การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก เพื่อระบุโอกาสและอุปสรรค

ใช้ผลการศึกษาด้านการณภายนอกองค์กรคาดการณ์การเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น และการเปลี่ยนแปลงนั้นจะกระทบต่อกลุ่ม และธุรกิจของกลุ่มในเชิงโอกาสหรืออุปสรรค หลังจากนั้นหาปัจจัยสำคัญที่นำสู่ความสำเร็จ โดยผู้เข้าร่วมให้น้ำหนัก โอกาสแต่ละข้อ ซึ่งพิจารณาจาก “เป็นโอกาสที่มีศักยภาพส่งผลกระทบต่อกลุ่ม” และการให้น้ำหนักอุปสรรคแต่ละข้อ โดยพิจารณาจาก “เป็นอุปสรรคที่มีศักยภาพรุนแรงต่อกลุ่ม” และ “เป็นอุปสรรคที่มีความเป็นไปได้ของการเกิดขึ้น”

2. การประชุมปฏิบัติการครั้งที่ 2

การประชุมปฏิบัติการครั้งที่ 2 เป็นการสร้างกลยุทธ์ย่อย ควรใช้เวลาประมาณ 2 วัน ประกอบด้วย 3 ขั้นตอนย่อย

2.1 การทบทวนวัตถุประสงค์และเป้าหมายของกลุ่ม

ขั้นตอนนี้เป็นทบทวนวัตถุประสงค์ของกลุ่มให้มีความ สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคมเศรษฐกิจ ซึ่งเกิดขึ้นในปัจจุบันและอนาคตหรือกล่าวได้ว่า เป็นการทบทวนวัตถุประสงค์ของกลุ่มในบริบทของจุดอ่อน จุดแข็ง โอกาส และอุปสรรค ที่ได้จากการประชุมเชิงปฏิบัติการครั้งที่ 1

2.2 การสร้างกลยุทธ์ย่อย

ขั้นตอนนี้เป็นสร้างกลยุทธ์ย่อย ซึ่งกลุ่มต้องพิจารณาและตัดสินใจเลือกใช้เป็นแนวทางปฏิบัติให้บรรลุวัตถุประสงค์ของกลุ่มการสร้างกลยุทธ์ทางเลือกกระทำในขอบเขตจุดอ่อน จุดแข็ง โอกาส และอุปสรรคของกลุ่มโดยใช้วิธีการที่เรียกว่า SWOT Matrix กล่าวคือ

2.2.1 ใช้จุดแข็งของกลุ่มไปช่วงชิงโอกาสที่คาดว่าจะเกิดขึ้น โดยใช้วิธีการจับคู่ระหว่างจุดแข็งและโอกาส กลยุทธ์ย่อยที่ได้เรียกว่า กลยุทธ์จุดแข็ง-โอกาส

2.2.2 ใช้จุดแข็งของกลุ่มเลี่ยงอุปสรรคที่คาดว่าจะเกิดขึ้น โดยใช้วิธีการจับคู่ระหว่างจุดแข็งและอุปสรรค กลยุทธ์ย่อยที่ได้เรียกว่า กลยุทธ์จุดแข็ง-อุปสรรค

2.2.3 แก้ไขจุดอ่อนของกลุ่มเพื่อช่วงชิงโอกาสที่คาดว่าจะเกิด โดยใช้วิธีการจับคู่ระหว่างจุดอ่อนและโอกาส กลยุทธ์ย่อยที่ได้เรียกว่า กลยุทธ์จุดอ่อน-โอกาส

2.2.4 แก้ไขจุดอ่อนของกลุ่มเพื่อเลี่ยงอุปสรรคที่คาดว่าจะเกิด โดยใช้วิธีการจับคู่ระหว่างจุดอ่อนและอุปสรรคกลยุทธ์ย่อยที่ได้เรียกว่า กลยุทธ์จุดอ่อน-อุปสรรค

2.3 การจัดกลุ่มกลยุทธ์ย่อย

ขั้นตอนนี้เป็นการจัดกลุ่มกลยุทธ์ย่อยที่ซ้ำหรือใกล้เคียงและรวมกลยุทธ์ย่อยที่อยู่ในเรื่องเดียวกันให้เป็นกลุ่มก้อน พร้อมทั้งตั้งชื่อกลยุทธ์นั้น

3. การประชุมปฏิบัติการครั้งที่ 3

ในกรณีที่อาจพบว่า ผู้เข้าร่วมใช้ข้อมูลที่ศึกษาคาดการณ์การเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจที่จะมีผลกระทบต่อธุรกิจของกลุ่มได้ไม่กว้างขวางนัก หรืออาจจะพบว่ายังมีบางเหตุการณ์ที่ไม่ชัดเจนจึงมีความจำเป็นต้องจัดกระบวนการเสริมความรู้หรือข้อมูลโดยอาจเชิญบุคคลที่มีข้อมูลหรือความรู้นั้นๆ มาเป็นวิทยากร เพื่อขยายความคิด หรือมุมมองที่กว้างขวางขึ้น ดังนั้นการประชุมปฏิบัติการครั้งที่ 3 นี้ จึงผนวกเรื่องการศึกษาข้อมูลสถานการณ์ภายนอกเพิ่มเติม สำหรับการประชุมปฏิบัติการครั้งที่ 3 ใช้เวลาประมาณ 2 วัน กับผู้เข้าร่วมประชุมเดิม โดยมีขั้นตอนย่อย 3 ขั้นตอน ดังนี้

3.1 การปรับปรุงกลยุทธ์ จากผลการประชุมปฏิบัติการครั้งที่ 2 ผู้ดำเนินการควรทราบแล้วว่า ผู้เข้าร่วมยังขาดข้อมูลในส่วนตัว ควรจะเพิ่มข้อมูลในด้านใด ผู้ดำเนินการติดต่อวิทยากรมาบรรยายวิเคราะห์ข้อมูลการเปลี่ยนแปลงทางสังคมเศรษฐกิจในอนาคต หรือในการนี้ผู้ดำเนินการและผู้เข้าร่วมอาจช่วยกันหาข้อมูลเพิ่มเติมแล้วนำมาวิเคราะห์ร่วมกันก็ได้ จากนั้นผู้เข้าร่วมทำการปรับปรุงกลยุทธ์โดยใช้ข้อมูลใหม่วิเคราะห์โอกาสและอุปสรรคที่จะเกิดขึ้น

3.2 การประเมินกลยุทธ์ ผู้เข้าร่วมทำการประเมินกลยุทธ์ทั้งหมด โดยการพิจารณาและตรวจสอบใน 3 ประเด็น ดังนี้

3.2.1 การใช้เกณฑ์ 3 ประการ คือ ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และการยอมรับในกลุ่มคนที่เกี่ยวข้อง

3.2.2 ความสอดคล้องระหว่างกลยุทธ์ด้วยกันเองของทั้ง 4 ประเภท กล่าวคือ กลยุทธ์ด้านการพัฒนา กลุ่ม และกลยุทธ์ด้านการเงินจะต้องรองรับกับกลยุทธ์ด้านการผลิต และกลยุทธ์ด้านการตลาด กลยุทธ์ด้านการตลาด และกลยุทธ์ด้านการผลิตต้องตอบสนองซึ่งกันและกัน ถ้าหากพบว่า มีบางกลยุทธ์ไม่สอดคล้อง หรือรองรับกับกลยุทธ์อื่นๆ เลย กลุ่มต้องช่วยกันประเมินกลยุทธ์นี้ และตัดสินใจว่า ควรจะใช้กลยุทธ์นี้หรือไม่ ถ้าควรใช้หรือไม่ควรใช้ มีเหตุผลหรือข้อมูลจากการวิเคราะห์จุดอ่อน จุดแข็ง โอกาส และอุปสรรค อย่างไร

3.2.3 ความสอดคล้องระหว่างกลยุทธ์กับวัตถุประสงค์และเป้าหมายของกลุ่ม โดยคาดว่าเมื่อนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติแล้วจะสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ของกลุ่มได้ การเปรียบเทียบกลยุทธ์กับวัตถุประสงค์ และเป้าหมายนี้จะทำให้รู้ว่า เรามาถูกทางหรือไม่ ซึ่งจะทำให้เรามั่นใจใน

กลยุทธ์ที่เรากำหนดมากยิ่งขึ้น ดังนั้น ขั้นตอนการประเมินศักยภาพของกลยุทธ์ในการบรรลุวัตถุประสงค์ของกลุ่ม จึงเป็นขั้นตอนที่สำคัญมากที่จะละเลยไม่ได้

3.3 การจัดลำดับความสำคัญของกลยุทธ์

ในขั้นตอนนี้ ควรได้เสนอกลยุทธ์ให้แก่สมาชิกของกลุ่มแล้วเปิดให้สมาชิกซักถาม อภิปราย และเสนอความเห็นเพิ่มเติม เมื่อซักถามเสร็จเรียบร้อยแล้ว จึงร่วมกันจัดลำดับความสำคัญของกลยุทธ์ โดยการจับคู่เปรียบเทียบทีละคู่ทุกกลยุทธ์ เมื่อจัดลำดับความสำคัญของกลยุทธ์แล้ว กลุ่มจะได้แผนงานกลยุทธ์ ซึ่งกลุ่มจะใช้เป็นแนวทางในการทำงานของกลุ่มต่อไป

4. การประชุมปฏิบัติการครั้งที่ 4

การประชุมปฏิบัติการครั้งที่ 4 เป็นการนำกลยุทธ์มาแปลงเป็นแผนปฏิบัติการ ซึ่งจะระบุเป็นกิจกรรม เพราะบางกลยุทธ์อาจจะต้องทำกิจกรรมหลายกิจกรรม แต่บางกลยุทธ์อาจจะเป็นกิจกรรมเดียว โดยใช้การตอบคำถาม ได้แก่ ทำอะไร (What) ทำไมจึงทำ (Why) ทำกับใคร (with Whom) ทำอย่างไร (How) ทำที่ไหน (Where) ทำเมื่อไร (When) ใช้เงินเท่าใด (How much) ใครรับผิดชอบ (by Whom) เมื่อเสร็จสิ้นการประชุมปฏิบัติการทั้ง 4 ครั้งแล้ว องค์กรชุมชนจะได้กลยุทธ์และแผนปฏิบัติการ ซึ่งสามารถนำไปใช้ในการดำเนินงานของกลุ่มต่อไป

ปกรณัม ปรียากร (2544, หน้า 44-51) ได้กล่าวถึงปัจจัยสำคัญ 7 ประการที่จำเป็นในกระบวนการวิเคราะห์ SWOT ไว้ดังนี้

1. การมีส่วนร่วมทุกระดับ ผู้นำหลักจะร่วมกับสมาชิกเริ่มต้นหาปัจจัยตัดสินใจตลอดจนสามารถเสนอกลยุทธ์ทางเลือกได้ นอกจากนี้กระบวนการ SWOT ยังเอื้อให้สมาชิกมีส่วนร่วมจัดลำดับความสำคัญของกลยุทธ์ ซึ่งทำให้สมาชิกทราบถึงทิศทาง และแผนงานของกลุ่ม
2. กระบวนการเรียนรู้ กระบวนการเรียนรู้เกิดจากการที่ผู้เข้าร่วมต้องคิดอย่างจริงจังต้องเสนอความคิดเห็นของตนต่อกลุ่ม ต้องอภิปรายโต้แย้ง แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและที่สำคัญต้องตัดสินใจเลือกทิศทางและกลยุทธ์ของกลุ่ม การวิเคราะห์ SWOT เอื้อให้ผู้เข้าร่วมได้เรียนรู้หลักการ 2 เรื่อง คือ 1) ผู้เข้าร่วมเรียนรู้เรื่องของกลุ่มตนได้กระจ่างขึ้น 2) กระบวนการวิเคราะห์ SWOT ทำให้เกิดการเรียนรู้เรื่องการวางแผนแบบทีม และเป็นระบบ
3. การใช้เหตุผล การวิเคราะห์ SWOT เป็นกระบวนการที่เป็นระบบ ซึ่งเอื้อให้เกิดการใช้เหตุผลในการคิดและตัดสินใจกำหนดกลยุทธ์ ในแต่ละขั้นตอนของกระบวนการ ผู้เข้าร่วมต้องใช้ความคิดและอภิปรายถึงเหตุผลต่างๆ ในการตัดสินใจ ซึ่งทำให้เกิดความรอบคอบในการกำหนดกลยุทธ์
4. การใช้ข้อมูล ข้อมูลที่ใช้ในกระบวนการวิเคราะห์ SWOT มาจาก 3 แหล่งคือ
 - 1) จากประสบการณ์การทำงานของผู้เข้าร่วม
 - 2) จากผลการศึกษาวิเคราะห์องค์กร และ
 - 3) จากแหล่งข้อมูลภายนอก เช่น วิทยากรที่เชิญมาให้ความรู้และเพิ่มเติมข้อมูล เป็นต้น ข้อมูลที่

สำคัญและถูกต้องนี้ ทำให้เกิดผลดีต่อกระบวนการ SWOT 3 ประการ คือ 1) เอื้อให้เกิดการมอง การนี้ไกลได้ดี 2) กำหนดภารกิจและวัตถุประสงค์สอดคล้องกับสถานการณ์ และ 3) ระบุจุดอ่อน จุดแข็ง และโอกาส อุปสรรค ได้ใกล้เคียงกับความเป็นจริง

5. กระตุ้นให้คิดและเปิดเผยประเด็นที่ซ่อนเร้น กระบวนการวิเคราะห์ SWOT และการอภิปรายโต้เถียง เพื่อบรรลุถึงการตัดสินใจร่วมกัน ดังนั้น กระบวนการวิเคราะห์ SWOT จึงสร้างสรรค์ให้เกิดการคิด การมองและความเข้าใจในแง่มุมใหม่ โดยผู้เข้าร่วมอาจจะยังไม่เคยคิด หรือเห็นแง่มุมใหม่นี้มาก่อน ซึ่งก่อให้เกิดการเผยแพร่ประเด็นที่ซ่อนเร้นของกลุ่ม หรือคลี่คลาย สถานการณ์ที่ซับซ้อนให้เห็นได้ชัดเจนขึ้น ความชัดเจนดังกล่าวมีผลต่อการกำหนดยุทธศาสตร์ ที่ถูกต้องยิ่งขึ้น

6. การเป็นเจ้าของและพันธสัญญา จากการที่ผู้เข้าร่วมเป็นผู้คิดใช้เหตุผลอภิปราย แลกเปลี่ยนจนกระทั่งนำไปสู่การตัดสินใจของเขาเองในการกำหนดภารกิจ วัตถุประสงค์ และกลยุทธ์ ของกลุ่ม กระบวนการวิเคราะห์ SWOT จึงช่วยสร้างให้ผู้เข้าร่วมเกิดความรู้สึกเป็นเจ้าของแผนงาน และเกิดความผูกพันต่อการนำแผนกลยุทธ์สู่การปฏิบัติ อย่างไรก็ตาม การปฏิบัติตามแผนยังต้องขึ้นอยู่กับ เงื่อนไข หรือมีตัวแปรบางอย่างที่อาจเกิดขึ้นได้อนาคต ดังนั้นกระบวนการวิเคราะห์ SWOT จึงควรใช้ อย่างต่อเนื่องเป็นประจำเพื่อให้ทันต่อเหตุการณ์และเงื่อนไขที่เปลี่ยนแปลง

7. การปฏิบัติทันที กระบวนการวิเคราะห์ SWOT เปิดเผยให้เห็นจุดอ่อนที่เป็น ปัญหาซึ่งเห็นว่าเป็นปัญหาเร่งด่วนที่ต้องการแก้ไข เมื่อเสร็จสิ้นการวางแผนจะลงมือปฏิบัติแก้ไข ปัญหาทันที หรือบางครั้งอาจไม่รอจนสิ้นสุดกระบวนการก็แก้ไขปัญหานั้นๆ ได้เลย

วัฒนา วงศ์เกียรติรัตน์ (2551, หน้า 3-4) อธิบายการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของ หน่วยงาน ว่ามี 3 ลักษณะซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน ควรครอบคลุมประเด็นต่อไปนี้

1. ความเหมาะสมของโครงสร้างองค์การและความชัดเจนของนโยบายที่ หน่วยงานกำหนด
2. ประสิทธิภาพในระดับผลลัพธ์ (ผลประโยชน์ต่อกลุ่มเป้าหมาย) ในช่วงเวลา ที่ผ่านมา และประสิทธิภาพในระดับผลผลิต (เชิงปริมาณ เชิงคุณภาพตามมาตรฐาน เชิงเวลา และ เชิงต้นทุน) ในช่วงเวลาที่ผ่านมา รวมทั้งความคุ้มค่า (B/C Ratio หรือ Cost-Effectiveness) ของ ภารกิจในช่วงเวลาที่ผ่านมา
3. การบริหารบุคคลและพัฒนาบุคลากร (อัตรากำลัง คุณภาพบุคลากร การ คัดเลือกบุคลากร การให้รางวัลและการลงโทษ ขวัญและกำลังใจ การฝึกอบรมระหว่างการทำงาน ของเจ้าหน้าที่ การฝึกอบรมผู้บริหารระดับต่างๆ การถ่ายทอดภูมิความรู้ก่อนเกษียณอายุ เป็นต้น)
4. ประสิทธิภาพทางการเงินและการระดมทุน

5. การบริหารพัสดุ (การจัดซื้อจัดจ้าง ความพร้อมใช้ของครุภัณฑ์ การใช้ครุภัณฑ์ได้อย่างสมประโยชน์ การบำรุงรักษาครุภัณฑ์และอาคารสถานที่ การจัดหาวัสดุสิ้นเปลือง เป็นต้น)

6. การบริหารจัดการ (การวางแผนปฏิบัติการ การวิจัยและพัฒนา การติดตามผล การปฏิบัติงาน การประเมินผล การจัดทำฐานข้อมูลและระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ การสื่อสารภายในหน่วยงาน วัฒนธรรมองค์กร และภาวะผู้นำ เป็นต้น)

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก ควรครอบคลุมประเด็นต่อไปนี้

1. ปัจจัยเอื้อ/ปัจจัยอุปสรรคด้านสังคมและวัฒนธรรมในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับความต้องการของประชาชน หรือปัญหาของสังคมหรือข้อเรียกร้องของกลุ่มบุคคลที่มีส่วนได้เสีย รวมทั้งเครือข่ายความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของภาคเอกชน ตลอดจนโครงสร้างประชากร การศึกษา อนามัย อาชีพ ความรู้ เจตคติ พฤติกรรม แนวคิดอนุรักษ์ กระแสวัฒนธรรมจากต่างประเทศ ค่านิยม ความเชื่อ ขนบธรรมเนียม และประเพณี เป็นต้น
2. ปัจจัยเอื้อ/ปัจจัยอุปสรรคด้านเทคโนโลยี (นวัตกรรม และความมีอยู่ของเทคโนโลยี เป็นต้น)
3. ปัจจัยเอื้อ/ปัจจัยอุปสรรคด้านเศรษฐกิจ (ภาวะทางเศรษฐกิจ ภาวะการณ์จ้างงาน อัตราดอกเบี้ย และอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ เศรษฐกิจระหว่างประเทศ เป็นต้น)
4. ปัจจัยเอื้อ/ปัจจัยอุปสรรคด้านการเมืองและกฎหมายภายในประเทศ และระหว่างประเทศ

4.1 แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐตามรัฐธรรมนูญ และกฎกระทรวง เกี่ยวกับการแบ่งอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานภายในกระทรวงปี 2545 และพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งหน่วยงาน

4.2 นโยบายของรัฐบาล

4.3 เป้าประสงค์ที่กำหนดในแผนยุทธศาสตร์กระทรวง

4.4 อุปสรรคเกี่ยวกับการประสานงานระหว่างหน่วยงานภาครัฐ

4.5 อุปสรรคหรือข้อจำกัดที่เกิดจากกฎหมายหรือระเบียบ

4.6 อุปสรรคหรือข้อจำกัดที่เกิดจากโครงสร้างส่วนราชการ

4.7 อุปสรรคหรือข้อจำกัดที่เกิดจากมาตรฐานการปฏิบัติงานเพื่อให้เกิดการยอมรับในระดับนานาชาติ

การประเมินสถานภาพของหน่วยงาน ควรครอบคลุมประเด็นต่อไปนี้

1. ความโน้มเอียงระหว่างจุดแข็งและจุดอ่อน

2. ความโน้มเอียงระหว่างโอกาสและอุปสรรค

3. สรุปความเป็นไปได้ที่จะมียุทธศาสตร์เชิงรุก เชิงรักษาสถานภาพความ
เชี่ยวชาญเชิงปรับปรุงส่วนที่ต้องพัฒนา และเชิงตัดทอนภารกิจ เป็นต้น

หลักการเขียนข้อความวิเคราะห์ SWOT

ลักษณะของประโยคการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม

1. ห้ามเขียนคำวลีที่ไม่สื่อต่อการกำหนดเป้าประสงค์/กลยุทธ์/กิจกรรม เช่น
สังคมยอมรับหน่วยงาน วัฒนธรรมเป็นอุปสรรค เทคโนโลยีเอื้อต่อการนำมาใช้ วิฤติเศรษฐกิจ
การเมืองแทรกแซง กฎหมายล้าสมัย โครงสร้างองค์กรไม่เหมาะสม นโยบายไม่ชัดเจน การส่งมอบ
บริการไม่มีคุณภาพ บุคลากรขาดขวัญและกำลังใจ ขาดเงินทุน วัสดุอุปกรณ์ไม่เพียงพอ การบริหาร
จัดการไม่มีประสิทธิภาพ
2. ห้ามเขียนคำว่า “มี” ขึ้นต้นประโยค ต้องเขียนคำประธานว่า “ใครมี”
3. ห้ามเขียนคำว่า “ถ้า” หรือ “หาก” เพราะว่าเป็นข้อความแสดง “เงื่อนไข”
แต่การวิเคราะห์ต้องการข้อความที่แสดง “สภาพ” ที่เป็นอยู่ในปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคต
4. ห้ามใช้คำว่า “ควรมี” “ควรทำ” หรือ “ต้องการ” เพราะว่าเป็นข้อความ
แสดงข้อเสนอหรือกลยุทธ์ (โดยตรง) ให้เก็บไว้เพื่อนำไปเขียนข้อความกลยุทธ์
5. หลีกเลี่ยงการใช้คำว่า “ขาด” “ไม่มี” หรือ “ยังไม่มี” เพราะว่าเป็น
ข้อความแสดงข้อเสนอหรือกลยุทธ์ (โดยอ้อม)

สรุปได้ว่า การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมองค์กร หมายถึง ขั้นตอนการทำแผนกลยุทธ์
เรียกว่า SWOT Analysis เป็นขั้นตอนในการวิเคราะห์จุดแข็ง (Strength) จุดอ่อน (Weaknesses)
ของสภาวะแวดล้อมภายใน และการวิเคราะห์โอกาส (Opportunity) ภาวะคุกคามหรือข้อจำกัด
(Threat) ของสภาวะแวดล้อมภายนอก เพื่อทำความเข้าใจสภาวะแวดล้อมทั่วไปเกี่ยวกับแนวคิด
และทิศทางวางแผนทางปรับปรุงกลไกขององค์กร ทั้งนี้การที่จะหากลยุทธ์ หรือแนวทางในการบริหาร
จัดการที่ดี มีคุณภาพได้นั้นจำเป็นต้องทำการวิเคราะห์ถึงปัจจัยและสภาวะต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับองค์กร
เพื่อที่จะได้มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับปัจจัยต่างๆ เหล่านั้น รวมทั้งสถานะของตัวองค์กรได้
อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น การวิเคราะห์ SWOT ทำให้ทราบถึงปัจจัยภายในหรือสภาวะแวดล้อมภายใน
ว่ามีลักษณะอย่างไร มีการเปลี่ยนแปลงในลักษณะใดและก่อให้เกิดโอกาสต่อองค์กรได้อย่างไรบ้าง
นอกจากนี้การวิเคราะห์จะช่วยให้องค์กรทราบว่าจุดแข็งหรือจุดอ่อนอย่างไร จะช่วยในการพัฒนา
องค์กร และสามารถบรรลุความได้เปรียบในการแข่งขันได้

การประเมินกลยุทธ์

การประเมินมีปรัชญาสำคัญเพื่อพัฒนาสิ่งที่ประเมิน การประเมินจึงเป็นกลไกสำคัญ
ที่จะนำไปสู่การปรับปรุงและพัฒนา ด้วยการนำผลการประเมินไปใช้ประโยชน์ (พิสนุ พงศ์ศรี, 2551,

หน้า 1) สำหรับการประเมินกลยุทธ์ มีนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวไว้และให้แนวทางการประเมิน ดังนี้

สุวัฒน์ ศิริรินทร์ (2550, หน้า 67-68) ได้กล่าวถึงการประเมินกลยุทธ์ไว้ว่า ก่อนที่จะนำกลยุทธ์ที่พัฒนาขึ้นไปสร้างเป็นแผนปฏิบัติการระดับองค์การ สิ่งที่ต้องปฏิบัติ คือการประเมินกลยุทธ์เพื่อให้มั่นใจว่ากลยุทธ์ที่กำหนดขึ้นนั้น มีความถูกต้องโดยใช้เกณฑ์การพิจารณา ดังต่อไปนี้

1. ต้องมีความสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ และพันธกิจที่กำหนดขึ้น
2. ต้องมีความสอดคล้องกับศักยภาพขององค์การ เพื่อให้มั่นใจว่าสามารถนำไปปฏิบัติให้เป็นรูปธรรมได้จริง
3. กลยุทธ์ที่กำหนดขึ้น มีการสนับสนุนซึ่งกันและกัน ไม่ขัดแย้งกันเอง
4. ในการวิเคราะห์สถานการณ์ ได้ให้ความสำคัญต่อการใช้จุดแข็งขององค์การ ผนวกรวมโอกาสที่มีอยู่
5. ให้ความสำคัญต่อมุมมองด้านการเงิน ด้านลูกค้า ด้านกระบวนการภายในและด้านการเรียนรู้ พัฒนาอย่างเท่าเทียมกัน

อนิวัช แก้วจำนง (2551, หน้า 197-198) กล่าวถึงการประเมินกลยุทธ์ว่า การประเมินกลยุทธ์ต้องคำนึงถึงหลักพื้นฐานในการประเมิน (Strategy Evaluation Principles) 3 ประการ ได้แก่ หลักเกณฑ์ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความเหมาะสม หลักเกณฑ์ที่เป็นไปได้ และหลักเกณฑ์ของการยอมรับได้ ทั้งนี้อาจกล่าวในรายละเอียด ดังนี้

1. หลักความเหมาะสม (Suitability) เป็นหลักการในการประเมินว่ากลยุทธ์ หรือทางเลือกเชิงกลยุทธ์ที่ใช้มีความเหมาะสมเพียงไร โดยพิจารณาควบคู่ไปกับการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก หรืออาจเป็นการตรวจสอบว่ากลยุทธ์ที่นำมาใช้กลยุทธ์ใดสามารถนำมาใช้เพื่อหลีกเลี่ยงผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมที่มีลักษณะเป็นภัยอันตรายต่อองค์การหรืออาจจะเป็นกลยุทธ์ที่อาศัยช่องว่างที่เปิดกว้างในแง่ของโอกาสจากการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมหรือเป็นกลยุทธ์ที่เหมาะสมโดยคำนึงถึงจุดแข็ง นั่นคือการใช้จุดแข็งให้เป็นประโยชน์ในการดำเนินงานหรืออาจหมายถึงกลยุทธ์ที่เหมาะสมในแง่ที่หาทางหลีกเลี่ยงส่วนที่เป็นผลจากจุดอ่อน เป็นกลยุทธ์ที่พยายามแก้ไขจุดดุดตันที่จะเป็นปัญหาสำหรับองค์การก็ได้ หลักการความเหมาะสม จำเป็นต้องพิจารณากลยุทธ์ควบคู่ไปกับการวิเคราะห์ SWOT ด้วย

2. หลักเกณฑ์ที่เป็นไปได้ (Feasibility) เป็นการประเมินในลักษณะการประเมินกลยุทธ์ที่นำมาใช้ว่ามีโอกาสเป็นไปได้มากน้อยเพียงใด สามารถดำเนินการได้ด้วยทรัพยากรที่องค์การมีอยู่หรือไม่ หรืออาจเป็นกลยุทธ์ที่เหมาะสมโดยคำนึงความเป็นไปได้ของการกำหนดทิศทางว่า องค์การมีโอกาสในการบรรลุผลสำเร็จมากน้อยเพียงใดภายใต้สภาพแวดล้อมทางธุรกิจที่แตกต่างกัน รวมถึงทรัพยากรที่มีในองค์การ

3. หลักเกณฑ์ของการยอมรับได้ (Acceptability) เป็นการพิจารณาว่าถึงแม้กลยุทธ์ที่ใช้มีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติแต่ต้องคำนึงถึงข้อเท็จจริงว่าผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียขององค์กรจะเห็นด้วยและยอมรับได้มากน้อยเพียงใด

การประเมินกลยุทธ์สามารถใช้หลักเกณฑ์และองค์ประกอบที่แตกต่างกันได้ในแต่ละองค์การทั้งนี้ในการประเมินกลยุทธ์ ผู้บริหารจะต้องคำนึงถึงปัจจัย 3 ปัจจัยที่อาจส่งผลกระทบ ได้แก่ 1) การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมโดยการถ่วงน้ำหนัก 2) ข้อจำกัดในการใช้ทรัพยากร (Resource Utilization) และ 3) วัฒนธรรมองค์การ (Cooperate Culture) เนื่องจากปัจจัยเหล่านี้เป็นส่วนสำคัญต่อการกำหนดกลยุทธ์ สำหรับเป็นแนวทางในการประเมินความเหมาะสมของแต่ละกลยุทธ์

สมชาย ภคภาสน์วิวัฒน์ (2553, หน้า 198-200) ได้อธิบายเกี่ยวกับการประเมินกลยุทธ์ไว้ดังต่อไปนี้ หลักเกณฑ์ในการประเมินกลยุทธ์ประการแรก คือ การยึดหลักการพิจารณาความเหมาะสม (Suitability) ซึ่งเป็นการประเมินว่ากลยุทธ์ หรือทางเลือกเชิงกลยุทธ์ที่ใช้นั้นเหมาะสมเพียงไร คำว่าเหมาะสมเพียงไรนั้นหมายถึง พิจารณาควบคู่ไปกับการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เหมาะสมเพียงไรในกรณีนี้อาจจะหมายถึงว่าเป็นกลยุทธ์ที่สามารถนำมาใช้ เพื่อหลีกเลี่ยงผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมที่มีลักษณะเป็นภัยอันตราย (Threat) หรืออาจจะเป็นกลยุทธ์ที่อาศัยช่องว่างที่เปิดกว้างในแง่ของโอกาสจากการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อม (Opportunity) หรือเป็นกลยุทธ์ที่เหมาะสมโดยคำนึงถึงจุดแข็ง จุดด้อยๆ ก็คือ ใช้จุดแข็งให้เป็นประโยชน์ในการดำเนินการ หรืออาจจะหมายถึงเป็นกลยุทธ์ที่เหมาะสมในแง่ที่หลีกเลี่ยงส่วนที่เป็นผลมาจากจุดอ่อนแอ (Weakness) เป็นกลยุทธ์ ที่พยายามแก้ไขจุดด้อยที่เป็นปัญหา กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือเกณฑ์ในการที่จะดูความเหมาะสมนั้นก็คือ พิจารณากลยุทธ์คู่ไปกับเรื่องของ SWOT Analysis

หลักเกณฑ์พื้นฐานในการประเมินกลยุทธ์ประการที่สองก็คือ การพิจารณาบนพื้นฐานของหลักเกณฑ์ความเป็นไปได้ (Feasibility) กล่าวคือ เป็นลักษณะของการประเมินกลยุทธ์ที่นำมาใช้นั้นมีโอกาสเป็นไปได้มากแค่ไหน สามารถดำเนินการได้ด้วยทรัพยากรที่เรามีอยู่ เป็น กลยุทธ์ที่เหมาะสม โดยคำนึงถึงความเป็นไปได้ของภายในกรอบขององค์กร มองถึงความเป็นไปได้ในเรื่องของทิศทาง จุดต่างๆ ก็คือ เป็นการประเมินว่ากลยุทธ์นั้นมีโอกาสที่จะประสบความสำเร็จบนพื้นฐานของทรัพยากรที่มีอยู่ในองค์กรและพื้นฐานของสภาพแวดล้อมเพียงไร

หลักเกณฑ์ที่ใช้ในการพิจารณาในการประเมินกลยุทธ์ (Strategy Evaluation) อีกประการหนึ่ง นั่นก็คือ การพิจารณาถึงการยอมรับ (Acceptability) กล่าวคือ เป็นการพิจารณาว่ากลยุทธ์ที่ใช้นั้นแม้ว่าจะมีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ แต่ต้องคำนึงถึงข้อเท็จจริงว่าผู้ที่มีส่วนได้เสียขององค์กรนั้นจะเห็นด้วยและจะยอมรับหรือไม่ นั่นก็คือเป็นการพิจารณากลยุทธ์ว่า ผลที่ใช้นั้นจะทำให้ผู้ถือหุ้นนั้นยอมรับได้หรือไม่ คนในองค์กรยอมรับได้หรือไม่ ประชาคมที่เป็นที่ตั้งขององค์กรนั้น

ไม่คัดค้านและยอมรับกลยุทธ์ดังกล่าว และยังรวมถึงการยอมรับในระดับประเทศ เป็นมาตรการที่คิดว่าสามารถเป็นที่ยอมรับในทางการเมือง ถ้าหากว่าโครงการต่างๆ เหล่านั้นเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับกลไกหรือองค์กรทางด้านการเมือง เป็นต้น

ปิ่นรส มาลากุล ณ อยุธยา (2554, หน้า 14) กล่าวว่า การติดตามและประเมินผลกลยุทธ์เป็นขั้นตอนสุดท้ายของการบริหารกลยุทธ์ ซึ่งหมายถึง การคอยติดตามตรวจสอบความก้าวหน้า ปัญหา อุปสรรค ตลอดจนความสำเร็จและล้มเหลวของโครงการกิจกรรมต่างๆ ที่ประกอบขึ้นเป็นกลยุทธ์ขององค์การ ซึ่งวิธีการในการติดตามประเมินผลนั้น ก็คือการคอยติดตามข่าวสารข้อมูล โดยเฉพาะที่เกี่ยวกับตัวชี้วัดความสำเร็จต่างๆ ที่ได้กำหนดไว้ และคอยแก้ไขปัญหา อุปสรรคต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้น ตลอดจนถึงการคอยติดตามให้การสนับสนุนแก่ ผู้ปฏิบัติงานในส่วนงานต่างๆ ในทุกๆ ด้าน ให้สามารถปฏิบัติงานตามกลยุทธ์ให้ได้ผลอย่างมีประสิทธิภาพ

การติดตามประเมินผลนี้ นอกจากจะช่วยให้ทราบถึงความสำเร็จก้าวหน้าของงานแล้ว ก็ยังเป็นการกระตุ้นและจูงใจให้ผู้ปฏิบัติงานให้รับเอากลยุทธ์ไปปฏิบัติด้วย นอกจากนี้ การได้เรียนรู้ถึงผลสำเร็จ หรือล้มเหลว ตลอดจนข้อผิดพลาดต่างๆ ก็ยังเป็นส่วนของกระบวนการเรียนรู้ขององค์การ ซึ่งองค์การที่มีขีดความสามารถในการเรียนรู้สูง ย่อมได้เปรียบในยามที่สถานการณ์ต่างๆ เปลี่ยนแปลงไปเพราะจะสามารถปรับตัวเองได้อย่างถูกต้อง และรวดเร็ว

จากแนวคิดที่นำเสนอข้างต้น สรุปได้ว่า การประเมินกลยุทธ์ (Strategy Evaluation) นั้นเป็นขั้นตอนของการพัฒนากลยุทธ์ ก่อนที่จะนำกลยุทธ์ที่พัฒนาขึ้นไปสร้างเป็นแผนปฏิบัติการระดับองค์การ เพื่อให้มั่นใจว่ากลยุทธ์ที่กำหนดขึ้นนั้น มีความถูกต้อง สอดคล้องสัมพันธ์กันระหว่างวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ ประเด็นกลยุทธ์ กลยุทธ์ ตัวชี้วัดและมาตรการ โดยมีหลักการพิจารณาในการประเมินประกอบด้วย การประเมินความสอดคล้อง การประเมินความเหมาะสม การประเมินความเป็นไปได้ การประเมินการยอมรับได้ การประเมินความเป็นประโยชน์และการประเมินความถูกต้อง

บริบทของสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4

ความสำคัญและการจัดการอาชีวศึกษา

พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พุทธศักราช 2551 ได้ให้คำนิยามไว้ว่า การอาชีวศึกษา (Vocational Education) หมายถึง กระบวนการศึกษาเพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนในด้านวิชาชีพ ระดับฝีมือ ระดับเทคนิค และระดับเทคโนโลยี ให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ และแผนการศึกษาแห่งชาติ รวมทั้งเป็นการยกระดับการศึกษาวิชาชีพให้สูงขึ้น เพื่อสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน โดยนำความรู้ในทางทฤษฎีอันเป็นสากลและภูมิปัญญาไทย มาพัฒนาผู้รับการศึกษาให้มีความรู้ ความสามารถในทางปฏิบัติและมีสมรรถนะจนสามารถนำไป

ประกอบอาชีพในลักษณะผู้ปฏิบัติหรือประกอบอาชีพอิสระได้ เน้นการแก้ปัญหา การสร้างองค์ความรู้ ในอาชีพ มีบุคลิกภาพ คุณธรรม และเจตคติที่ดี

รุ่งโรจน์ อาริยะ (2552, หน้า 6) ได้อธิบายไว้ว่าการอาชีวศึกษาเป็นการศึกษาและการฝึกอบรม กำลังคนในระดับต่างๆ ตามความต้องการของท้องถิ่นและสังคม การศึกษาวิชาชีพนี้อาจดำเนินการได้ทั้งในระบบโรงเรียน กล่าวคือมีหลักสูตรกำหนดเวลาในการศึกษาอบรมและความมุ่งหมายไว้แน่นอน หรือดำเนินการแบบนอกระบบโรงเรียน เช่น เรียนรู้จากพ่อแม่ จากการฝึกงาน ทำงานในโรงงานจากการแนะนำอบรม ส่งเสริมจากหน่วยงานเอกชนหรือราชการ เป็นต้น

จากที่กล่าวมาข้างต้นเกี่ยวกับความหมายของการจัดการอาชีวศึกษาพอสรุปได้ว่าการอาชีวศึกษาเป็นการกระบวนการศึกษาเพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนในด้านวิชาชีพระดับฝีมือระดับเทคนิค และระดับเทคโนโลยี เป็นการจัดการเรียนรู้ทั้งในระบบ นอกระบบ และการศึกษาระบบทวิภาคีให้แก่กำลังคนระดับต่างๆ ตามความต้องการของท้องถิ่นและสังคม เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ทักษะ ความชำนาญ และเจตคติที่ดีต่องานที่ทำหรือนำไปใช้ในการประกอบอาชีพอิสระ การฝึกงาน ในสถานประกอบการและเพิ่มทางเลือกให้กับผู้เรียนที่จะเป็นแรงจูงใจในการส่งเสริมการเรียนรู้ทุกรูปแบบ เพื่อเลี้ยงดูตนเอง ครอบครัวและอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีความสุข

หลักการจัดการอาชีวศึกษา

หลักการและวัตถุประสงค์ในการจัดการอาชีวศึกษาได้แก่ การมุ่งเตรียมกำลังคนระดับต้นและระดับกลางด้านเทคนิคในสาขาอาชีพต่างๆ ให้ตรงกับความต้องการของสถานประกอบการและตลาดแรงงาน สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ได้กำหนดหลักการในการจัดการอาชีวศึกษาว่าอุดมการณ์ที่สำคัญในการจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมด้านวิชาชีพ คือการพัฒนากำลังคนระดับกึ่งฝีมือ ฝีมือ ช่างเทคนิค และเทคโนโลยี เพื่อให้เกิดคุณภาพตามสมรรถนะอาชีพที่กำหนดไว้ โดยจัดในสถานศึกษาของรัฐ เอกชน สถานประกอบการ หรือโดยความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับสถานประกอบการอย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพตามมาตรฐานสากล ทั้งนี้จะต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนการศึกษาแห่งชาติ ปรัชญาการอาชีวศึกษา ภายใต้การสนับสนุนทรัพยากรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการผลิตกำลังคนให้มีศักยภาพในการพัฒนาประเทศ

ทั้งนี้ เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของการจัดการอาชีวศึกษาที่สำคัญที่สุดนั้นจะอยู่ที่การมุ่งพัฒนาคนให้เต็มตามศักยภาพ โดยคำนึงถึงสภาพแวดล้อม ความมั่นคง ยั่งยืน การให้การศึกษาตลอดชีวิต มีคุณวุฒิวิชาชีพ โดยจัดการเรียนรู้แบบเปิดและยืดหยุ่น มีการรับรองและเทียบโอนประสบการณ์ ให้ความสำคัญกับการอาชีวศึกษาในระดับสูงโดยกำหนดเป็นวาระแห่งชาติ มีการปฏิรูปการลงทุนให้สอดคล้องกับแผนพัฒนา มีเกณฑ์มาตรฐานและตัวชี้วัดต่างๆ ในการจัดการมีการเชื่อมโยงระหว่างการศึกษาที่หลากหลายเข้ากับการทำงานจริงโดยใช้หลักสูตรฐานสมรรถนะ

การใช้ทักษะหลักและทักษะที่จำเป็นต่อการดำเนินชีวิต บุคลากรด้านการอาชีวศึกษา ต้องมีคุณวุฒิ คุณภาพและคุณสมบัติที่เหมาะสม มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษาและผู้ปฏิบัติงานสายวิชาชีพมีความสำคัญเทียบได้กับสาขาวิชา อื่นๆ

สรุปได้ว่า หลักการจัดการอาชีวศึกษาเป็นการเตรียมกำลังคนในระดับต้นและระดับกลาง ด้านเทคนิคสาขาวิชาชีพให้ตรงกับความต้องการของสถานประกอบการและตลาดแรงงานโดยมีอุดมการณ์ที่สำคัญในการจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมด้านวิชาชีพ คือการพัฒนากำลังคนระดับกึ่งฝีมือ ระดับฝีมือ ระดับช่างเทคนิค และระดับเทคโนโลยีให้เกิดคุณภาพตามสมรรถนะอาชีพที่กำหนดเพื่อเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ ทั้งนี้การจัดการอาชีวศึกษาต้องมุ่งพัฒนาคนให้เต็มศักยภาพและมีมาตรฐาน สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการศึกษาแห่งชาติ และปรัชญาการอาชีวศึกษา โดยคำนึงถึงสภาพแวดล้อมและการเชื่อมโยงระหว่างการศึกษาที่หลากหลายเข้ากับการทำงาน การใช้ทักษะในการดำเนินชีวิต

ความสำคัญของการจัดการอาชีวศึกษา

ปัจจุบันสังคมมีการพัฒนาเป็นโลกเศรษฐกิจใหม่ (New Economy) เป็นเศรษฐกิจความรู้ (Knowledge Based Economy) ที่จะต้องอาศัยบุคคลที่มีความรู้ ทักษะและประสบการณ์ในสาขาวิชาชีพอย่างหลากหลายเข้ามาขับเคลื่อนทั้งระบบ นับว่าเป็นความสำคัญต่อการพัฒนาความเจริญของชาติ เนื่องจากการฟื้นฟูเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี จะยั่งยืนและมีสมรรถนะในการแข่งขันระดับนานาชาติได้ จะขึ้นอยู่กับระดับการศึกษาของคนในชาติโดยเฉพาะภาคแรงงานที่เป็นกลุ่มอาชีวศึกษา ดังนั้นรัฐบาลทุกสมัยที่ผ่านมาได้ให้ความสำคัญ ด้วยการกำหนดนโยบายด้านอาชีวศึกษาไว้ในแผนการศึกษาแห่งชาติ ทุกฉบับอย่างต่อเนื่องมาตลอด ทั้งนี้ เพื่อเป็นการเร่งรัดพัฒนาและปรับปรุงทั้งด้านปริมาณและคุณภาพของการอาชีวศึกษาให้สามารถผลิตกำลังคน ฝึกอาชีพและส่งเสริมการประกอบอาชีพได้อย่างกว้างขวาง และเหมาะสม สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติโดยเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ ทักษะ ตลอดจนการปลูกฝังนิสัยการทำงาน การประกอบอาชีพและการดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข

สรุปได้ว่า การจัดการอาชีวศึกษามีความสำคัญต่อการพัฒนาความเจริญ ความมั่นคงของชาติโดยเฉพาะทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง รวมทั้งวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพราะความสามารถในการแข่งขันของประเทศในระดับนานาชาติ จะขึ้นอยู่กับระดับการศึกษาของคนในภาคแรงงานที่เป็นกลุ่มอาชีวศึกษาเป็นสำคัญ รัฐบาลที่ผ่านมาทุกสมัยจึงได้กำหนดนโยบายด้านอาชีวศึกษาไว้ในแผนการศึกษาแห่งชาติทุกฉบับมาอย่างต่อเนื่องเพื่อเร่งรัดพัฒนาการผลิตกำลังคนที่มีความรู้ ทักษะ ให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ รวมทั้งการสร้างนิสัยที่ดี มีคุณธรรม จริยธรรม ในการประกอบอาชีพ และการดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข

ความเป็นมาของสถาบันการอาชีวศึกษา

สถาบันการอาชีวศึกษา เกิดขึ้นโดย พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551 ให้ไว้ ณ วันที่ 26 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2551 สรุปรวมตราที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยในส่วนที่แสดงถึงการจัดการศึกษาด้านการอาชีวศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2559) ได้ดังนี้

ในมาตรา 4 ในพระราชบัญญัติกล่าวว่า “การอาชีวศึกษา” หมายความว่า กระบวนการศึกษาเพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนในด้านวิชาชีพพระดับฝีมือ ระดับเทคนิค และระดับเทคโนโลยี และ “การฝึกอบรมวิชาชีพ” หมายความว่า การเพิ่มพูนความรู้และการฝึกทักษะอาชีพระยะสั้นหรือระยะยาว ทั้งในและนอกสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันการอาชีวศึกษา ซึ่งจัดขึ้นเป็นโครงการหรือสำหรับกลุ่มเป้าหมายเฉพาะภายใต้หลักสูตรที่คณะกรรมการการอาชีวศึกษากำหนด

สำหรับ “สถาบัน” หมายความว่า สถาบันการอาชีวศึกษาของรัฐที่จัดตั้งขึ้นเพื่อดำเนินการจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ ส่วนคำว่า “สถานประกอบการ” หมายความว่า สถานประกอบการที่ร่วมมือกับสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันการอาชีวศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาเพื่อจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการการอาชีวศึกษากำหนด และคำว่า “มาตรฐานการอาชีวศึกษา” หมายความว่า ข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะ คุณภาพและมาตรฐานในการจัดการอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์ เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการส่งเสริม การกำกับดูแลการตรวจสอบ การประเมินผล และการประกันคุณภาพการจัดการอาชีวศึกษา

ในมาตรา 6 การจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพต้องเป็นการจัดการศึกษาในด้านวิชาชีพที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนการศึกษาแห่งชาติ เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนในด้านวิชาชีพพระดับฝีมือ ระดับเทคนิค และระดับเทคโนโลยี รวมทั้งเป็นการยกระดับการศึกษาวิชาชีพให้สูงขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน โดยนำความรู้ในทางทฤษฎีอันเป็นสากลและภูมิปัญญาไทยมาพัฒนาผู้รับการศึกษาให้มีความรู้ความสามารถในทางปฏิบัติและมีสมรรถนะจนสามารถนำไปประกอบอาชีพในลักษณะผู้ปฏิบัติหรือประกอบอาชีพโดยอิสระได้

ในมาตรา 8 กล่าวถึง การจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพให้จัดได้โดยรูปแบบ ดังต่อไปนี้

(1) การศึกษาในระบบ เป็นการจัดการศึกษาวิชาชีพที่เน้นการศึกษาในสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันเป็นหลัก โดยมีการกำหนดจุดมุ่งหมาย วิธีการศึกษา หลักสูตร ระยะเวลา การวัดและการประเมินผลที่เป็นเงื่อนไขของการสำเร็จการศึกษาที่แน่นอน

(2) การศึกษานอกระบบ เป็นการจัดการศึกษาวิชาชีพที่มีความยืดหยุ่นในการกำหนดจุดมุ่งหมาย รูปแบบ วิธีการศึกษา ระยะเวลา การวัดและการประเมินผลที่เป็นเงื่อนไขของการ

สำเร็จการศึกษา โดยเนื้อหาและหลักสูตรจะต้องมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของบุคคลแต่ละกลุ่ม

(3) การศึกษาระบบทวิภาคี เป็นการจัดการศึกษาวิชาชีพที่เกิดจากข้อตกลงระหว่างสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันกับสถานประกอบการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐ ในเรื่องการจัดหลักสูตร การเรียนการสอน การวัดและการประเมินผล โดยผู้เรียนใช้เวลาส่วนหนึ่งในสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบัน และเรียนภาคปฏิบัติในสถานประกอบการ รัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานของรัฐ และเพื่อประโยชน์ในการผลิตและพัฒนากำลังคน สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันสามารถจัดการศึกษาตามวาระหนึ่งในหลายรูปแบบรวมกันก็ได้ ทั้งนี้ สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันนั้นต้องมุ่งเน้นการจัดการศึกษาระบบทวิภาคีเป็นสำคัญ

ในมาตรา 10 กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพว่ามีสิ่งที่จะต้องคำนึงถึงเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ มีดังนี้

- (1) การมีเอกภาพด้านนโยบายและมีความหลากหลายในทางปฏิบัติโดยมีการกระจายอำนาจจากส่วนกลางไปสู่สถานศึกษาอาชีวศึกษาและสถาบัน
- (2) การศึกษาในด้านวิชาชีพสำหรับประชาชนวัยเรียนและวัยทำงานตามความถนัดและความสนใจอย่างทั่วถึงและต่อเนื่องจนถึงระดับปริญญาตรี
- (3) การมีส่วนร่วมของชุมชน สังคม และสถานประกอบการในการกำหนดนโยบายการผลิตและพัฒนากำลังคน รวมทั้งการกำหนดมาตรฐานการอาชีวศึกษา
- (4) การศึกษาที่มีความยืดหยุ่น หลากหลาย และมีระบบเทียบโอนผลการเรียนและระบบเทียบประสบการณ์การทำงานของบุคคลเพื่อเข้ารับการศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง
- (5) การมีระบบจูงใจให้สถานประกอบการมีส่วนร่วมในการจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ
- (6) การระดมทรัพยากรทั้งจากภาครัฐและเอกชนในการจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ โดยคำนึงถึงการประสานประโยชน์อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม
- (7) การมีระบบการพัฒนาครูและคณาจารย์ของการอาชีวศึกษาอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ทันต่อความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี

ในมาตรา 12 กล่าวว่าหากสถานศึกษาอาชีวศึกษาแห่งใดมีความเชี่ยวชาญหรือมีประสบการณ์เฉพาะด้านในสาขาวิชาชีพให้คณะกรรมการการอาชีวศึกษาส่งเสริมและสนับสนุนสถานศึกษาอาชีวศึกษานั้นเพื่อให้สามารถจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพได้อย่างต่อเนื่องและได้รับการพัฒนาให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี และในมาตรา 16 ให้สถาบันตามมาตรา 15 เป็นสถาบันอุดมศึกษาด้านวิชาชีพและเทคโนโลยีมีวัตถุประสงค์ให้การศึกษา ส่งเสริมวิชาการและ

วิชาชีพชั้นสูงที่ชำนาญการปฏิบัติการสอน การวิจัยการถ่ายทอดวิทยาการและเทคโนโลยี ทุนบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม และอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม รวมทั้งให้บริการวิชาการและวิชาชีพแก่สังคม

ในมาตรา 17 กล่าวถึงสถาบันว่า อาจแบ่งส่วนราชการ ดังต่อไปนี้ 1) สำนักงานผู้อำนวยการสถาบัน 2) วิทยาลัย 3) สำนัก 4) ศูนย์ สถาบันอาจให้มีส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าวิทยาลัยเพื่อดำเนินการตามวัตถุประสงค์ในมาตรา 16 เป็นส่วนราชการของสถาบันอีกก็ได้ สำนักงานผู้อำนวยการสถาบันอาจแบ่งส่วนราชการเป็นฝ่ายหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าฝ่าย วิทยาลัยอาจแบ่งส่วนราชการเป็นคณะวิชา ภาควิชา แผนก หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะวิชาหรือภาควิชา สำนัก หรือศูนย์ อาจแบ่งส่วนราชการเป็นแผนกหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าแผนก

สรุปได้ว่า สถาบันการอาชีวศึกษา จัดตั้งขึ้นเพื่อดำเนินการจัดการอาชีวศึกษา และการฝึกอบรมวิชาชีพ เกิดขึ้นโดย พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551 จัดการศึกษา 3 รูปแบบในระบบ นอกกระบบ และระบบทวิภาคี โดยอาจแบ่งส่วนราชการ ดังนี้ 1) สำนักงานผู้อำนวยการสถาบัน 2) วิทยาลัย 3) สำนัก 4) ศูนย์ เป็นสถาบันอุดมศึกษาด้านวิชาชีพและเทคโนโลยีมีวัตถุประสงค์ให้การศึกษา ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูงที่ชำนาญการปฏิบัติการสอน การวิจัยการถ่ายทอดวิทยาการและเทคโนโลยี ทุนบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม และอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม รวมทั้งให้บริการวิชาการและวิชาชีพแก่สังคม

สถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4

สถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 เกิดขึ้นจากการรวมสถานศึกษา ตามกฎกระทรวงว่าด้วยการรวมสถานศึกษาอาชีวศึกษาเพื่อจัดตั้งสถาบันการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2555 ให้ไว้ ณ วันที่ 13 มิถุนายน พ.ศ. 2555 ให้จัดตั้งสถาบันการอาชีวศึกษา จำนวน 19 สถาบัน สำหรับสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 นั้นประกอบด้วย 6 สถานศึกษา คือ วิทยาลัยเทคนิคนครสวรรค์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครสวรรค์ วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ วิทยาลัยเทคนิคกำแพงเพชร วิทยาลัยเทคนิคพิจิตร และวิทยาลัยเทคนิคอุทัยธานี ซึ่งมีแนวคิดของการจัดตั้งสถาบันการอาชีวศึกษาที่เป็นไปตามพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ.2551 มาตรา 13 และ มาตรา 14 ดังนี้

มาตรา 13 สถาบันการอาชีวศึกษาสามารถรวมกันได้

การรวมสถานศึกษาอาชีวศึกษาเพื่อจัดตั้งเป็นสถาบันให้กระทำโดยคำแนะนำของคณะกรรมการการอาชีวศึกษา และคำนึงถึงการประสานงานความร่วมมือให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการใช้ทรัพยากรร่วมกัน ทั้งนี้ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ในการดำเนินการถ้ามีความเหมาะสมหรือมีความจำเป็นจะแยกสถานศึกษาอาชีวศึกษาส่วนหนึ่งส่วนใดมารวมกับสถานศึกษาอาชีวศึกษาอีกแห่งเพื่อจัดตั้งสถาบันก็ได้

การรวมสถานศึกษาเพื่อจัดตั้งสถาบันการอาชีวศึกษา มีจุดมุ่งหมายสำคัญ คือ การประสานความร่วมมือการใช้ทรัพยากรร่วมกัน ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ในการสร้างความเข้มแข็งในการจัดการอาชีวศึกษาทุกระดับและประเภทวิชา สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนากำลังคน โดยยึดหลักการสำคัญ และความพร้อมของสถานศึกษา ดังนี้

1. หลักการสำคัญ 5 ประการ

- 1.1 ความเป็นเลิศในการจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ
- 1.2 การตอบสนองความต้องการกำลังในการพัฒนาประเทศ
- 1.3 ประสิทธิภาพและเอกภาพการบริหารจัดการ
- 1.4 การระดมทรัพยากรและความร่วมมือจากภาคส่วนต่างๆ ทั้งภาครัฐ

เอกชนและชุมชนซึ่งนำไปสู่ความสามารถการแข่งขันเอง

- 1.5 การประเมินคุณภาพและการกำกับมาตรฐาน

2. ความพร้อมของสถานศึกษา 4 ด้าน

- 2.1 ด้านครูและบุคลากรทางการศึกษา มีจำนวนเพียงพอ มีคุณวุฒิและประสบการณ์ตรงตามสาขาวิชาที่เปิดสอนและมีผลงานทางวิชาการเป็นที่ยอมรับ
- 2.2 ด้านอาคารสถานที่ มีความพร้อมด้านอาคารสถานที่ มีสถานที่ฝึกงานของนักเรียน นักศึกษา มีครุภัณฑ์และทรัพยากรสนับสนุนการจัดการอย่างพอเพียง
- 2.3 ด้านการบริหารจัดการ มีการบริหารจัดการที่มีเอกภาพ มีการใช้ทรัพยากรร่วมกัน มีส่วนร่วมในการกำหนดวิสัยทัศน์ มีส่วนร่วมทางวิชาการ และความร่วมมือกับสถานประกอบการและชุมชน
- 2.4 แผนกลยุทธ์เพื่อผลิตและพัฒนาากำลังคนมีแผนกลยุทธ์ที่ตอบสนองต่อความต้องการกำลังคนในระดับพื้นที่และระดับประเทศ มีการจัดทำแผนธุรกิจและมีระบบประกันคุณภาพ

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า สถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 เกิดขึ้นจากการรวมสถานศึกษา ที่เป็นไปตามพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ.2551 จากกฎกระทรวง รวม 6 สถานศึกษา คือ วิทยาลัยเทคนิคนครสวรรค์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครสวรรค์ วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ วิทยาลัยเทคนิคกำแพงเพชร วิทยาลัยเทคนิคพิจิตร และวิทยาลัยเทคนิคอุทัยธานี ในการสร้างความเข้มแข็งเพื่อการจัดการอาชีวศึกษา

หน้าที่และการบริหารงานในสถานศึกษาอาชีวศึกษา

ระเบียบสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2552 กล่าวถึงสถานศึกษาอาชีวศึกษา มีหน้าที่จัดการศึกษา ฝึกอบรมและส่งเสริมการประกอบอาชีพของประชาชนให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ กฎหมายว่าด้วยการอาชีวศึกษาและ

กฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ตามนโยบายของรัฐบาล และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2552, หน้า 2-23)

เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าวให้สถานศึกษาดำเนินการดังต่อไปนี้

1. จัดการศึกษาให้มีความทันสมัย ยืดหยุ่น สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน สถานประกอบการ และการประกอบอาชีพอิสระ เพื่อดำรงชีวิตตามสภาพเศรษฐกิจ สังคม ท้องถิ่นวัฒนธรรมเทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม มุ่งเน้นการปฏิบัติงานจริง ตามความพร้อมและศักยภาพของสถานศึกษา
2. จัดการศึกษาโดยประสานความร่วมมือกับสถานศึกษาและหน่วยงานอื่นทั้งในด้านการจัดการวิชาการ การใช้บุคลากรและทรัพยากรร่วมกัน
3. จัดการศึกษาโดยการระดมทรัพยากรด้านการเงิน ทรัพย์สินและบุคลากร ทั้งจากรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น บุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชนเอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ สถาบันสังคมอื่น รวมทั้งความร่วมมือในการจัดกิจกรรม และการจัดหาทุนเพื่อพัฒนาการอาชีวศึกษา
4. จัดการศึกษาให้ผู้เรียนเป็นผู้มีสมรรถนะทางวิชาชีพ สามารถประกอบกรอาชีพ เป็นพลเมืองดีของสังคม มีความสามารถในการคิด เรียนรู้ วางแผนและพัฒนาตนเอง
5. เป็นศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง และการให้บริการวิชาชีพแก่ชุมชนและท้องถิ่น
6. วิจัยเพื่อพัฒนาองค์ความรู้เทคโนโลยีและนวัตกรรม
7. ทำนุบำรุงศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี ส่งเสริมการกีฬา พละนาามัยและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
8. ส่งเสริมการจัดการศึกษาเชิงธุรกิจ การรับงานการค้า และการรับจัดทำรับบริการ รับจ้าง ผลิตเพื่อจำหน่ายที่สอดคล้องกับการเรียนการสอน

การบริหารงานในสถานศึกษาอาชีวศึกษา

สถานศึกษาแบ่งการบริหารงานออกเป็นฝ่ายดังนี้

1. ฝ่ายบริหารทรัพยากร
 - ฝ่ายบริหารงานทรัพยากร แบ่งออกเป็นงานต่างๆ ดังนี้
 - 1.1 งานบริหารงานทั่วไป
 - 1.2 งานบุคลากร
 - 1.3 งานการเงิน
 - 1.4 งานการบัญชี
 - 1.5 งานพัสดุ
 - 1.6 งานอาคารสถานที่

- 1.7 งานทะเบียน
- 1.8 งานประชาสัมพันธ์
2. ฝ่ายแผนงานและความร่วมมือ

ฝ่ายแผนงานและความร่วมมือ แบ่งออกเป็นงานต่างๆ ดังนี้

 - 2.1 งานวางแผนและงบประมาณ
 - 2.2 งานศูนย์ข้อมูลสารสนเทศ
 - 2.3 งานความร่วมมือ
 - 2.4 งานวิจัย พัฒนา นวัตกรรมและสิ่งประดิษฐ์
 - 2.5 งานประกันคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา
 - 2.6 งานส่งเสริมผลิตผล การค้าและประกอบธุรกิจ
 - 2.7 งานฟาร์มและโรงงาน (เฉพาะสถานศึกษาที่เปิดทำการสอน)
3. ฝ่ายพัฒนาการนักเรียน นักศึกษา

ฝ่ายพัฒนาการนักเรียน นักศึกษา แบ่งออกเป็นงานต่างๆ ดังนี้

 - 3.1 งานกิจกรรมนักเรียน นักศึกษา
 - 3.2 งานครูที่ปรึกษา
 - 3.3 งานปกครอง
 - 3.4 งานแนะแนวอาชีพและการจัดหางาน
 - 3.5 งานสวัสดิการนักเรียน นักศึกษา
 - 3.6 งานโครงการพิเศษและการบริการชุมชน
4. ฝ่ายวิชาการ

ฝ่ายวิชาการ แบ่งออกเป็นแผนกและงานดังนี้

 - 4.1 แผนกวิชา
 - 4.2 งานพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอน
 - 4.3 งานวัดผลและประเมินผล
 - 4.4 งานวิทยบริการและห้องสมุด
 - 4.5 งานอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี
 - 4.6 งานสื่อการเรียนการสอน

แผนกวิชาชีฟให้เปิดทำการสอนตามความต้องการของตลาดแรงงานสภาพเศรษฐกิจ
ท้องถิ่นและผู้เรียน และตามหลักเกณฑ์ที่สำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษากำหนด ในกรณีที่แผนก
วิชาชีฟใด ไม่มีความจำเป็นที่จะเปิดทำการสอนในสถานศึกษาต่อไปให้ดำเนินการยุบเลิกแผนกวิชาชีฟ

นั้น การเปิดสอนแผนกวิชาชีพใหม่ และการยุบแผนกวิชาชีพ ให้อยู่ในดุลพินิจของผู้อำนวยการวิทยาลัยโดยความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารสถานศึกษา

ผู้อำนวยการวิทยาลัยอาจมอบหมายหน้าที่ให้รองผู้อำนวยการวิทยาลัยคนหนึ่งรับผิดชอบบริหารงานฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งหรือหลายฝ่ายตามที่กำหนดไว้

ผู้อำนวยการวิทยาลัยอาจแต่งตั้งหรือมอบหมายหน้าที่ให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พนักงานราชการ ลูกจ้างประจำหรือว่าจ้างบุคคลภายนอกให้ทำหน้าที่หัวหน้างาน หัวหน้าแผนกและเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติหน้าที่อื่นๆ ในสถานศึกษาได้ได้ตามความจำเป็น/ตามที่เห็นตามสมควร

การแต่งตั้งหรือมอบหมายให้บุคคลทำหน้าที่หัวหน้างาน หัวหน้าแผนกตามวรรคสอง อาจแต่งตั้ง หรือมอบหมายให้บุคคลคนหนึ่งทำหน้าที่หัวหน้างานหัวหน้าแผนกมากกว่าหนึ่งหน้าที่ก็ได้ หน้าที่ของงานและแผนก

1. งานบริหารงานทั่วไป มีหน้าที่และความรับผิดชอบดังต่อไปนี้

1.1 ปฏิบัติงานตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยงานสารบรรณ

1.2 จัดทำร่าง หนังสือราชการ ประกาศ คำสั่ง ตรวจสอบความถูกต้องของ

เอกสารจัดลำดับความสำคัญของเอกสาร ร่วมมือประสานงานให้ความสะดวกแก่บุคลากรและหน่วยงานในสถานศึกษาเกี่ยวกับงานเอกสารการพิมพ์ ควบคุมดูแลการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่เอกสารงานพิมพ์ให้เป็นไปตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ

1.3 สรุปความเห็นเสนอผู้บังคับบัญชา และจัดส่งให้แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภายใน และภายนอกสถานศึกษา

1.4 เก็บรวบรวม และจัดระบบเอกสาร หลักฐานและระเบียบวิธีปฏิบัติต่างๆ เพื่ออำนวยความสะดวกในการศึกษา และให้บริการแก่บุคลากร และนักเรียน นักศึกษาของสถานศึกษา

1.5 รวบรวมและเผยแพร่ข่าวสาร นโยบาย ระเบียบข้อบังคับ คำสั่ง คำชี้แจง ประกาศ ให้บุคลากร และนักเรียน นักศึกษาของสถานศึกษา

1.6 ให้บริการเกี่ยวกับการรับส่งไปรษณีย์ ธนาณัติ โทรสารของบุคลากร นักเรียนและนักศึกษา

1.7 จัดทำปฏิทินการปฏิบัติงาน เสนอโครงการและรายงานการปฏิบัติงานตามลำดับขั้น

1.8 ดูแล บำรุงรักษา และรับผิดชอบทรัพย์สินของสถานศึกษาที่ได้รับมอบหมาย

1.9 ปฏิบัติงานอื่นที่ได้รับมอบหมาย

2. งานบุคลากร มีหน้าที่และความรับผิดชอบดังต่อไปนี้

2.1 แนะนำเผยแพร่ และดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารงานเกี่ยวกับบุคลากรของสถานศึกษาให้เป็นไปตามระเบียบของทางราชการ

2.2 จัดทำแผนอัตรากำลังบุคลากรในสถานศึกษา

2.3 จัดทำแผนและการดำเนินการพัฒนาบุคลากรในสถานศึกษา

2.4 ควบคุม จัดทำสถิติ และรายงานเกี่ยวกับการลงเวลาปฏิบัติราชการ และการลาของบุคลากรในสถานศึกษา

2.5 ดำเนินงานเกี่ยวกับการขอเครื่องราชอิสริยาภรณ์ การจัดทำระเบียบประวัติของบุคลากรในสถานศึกษา

2.6 ให้คำแนะนำ อำนาจความสะดวกแก่บุคลากรในสถานศึกษาในด้านต่างๆ เช่น การขอมีบัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐ การขอแก้ไขทะเบียนประวัติ การขอเปลี่ยนตำแหน่ง การขอมีและขอเลื่อนวิทยฐานะ การออกหนังสือรับรอง การขอรับเงินบำเหน็จบำนาญ เงินทดแทน และการจัดทำสมุดบันทึกผลงานและคุณงามความดีของบุคลากรในสถานศึกษา

2.7 ดำเนินการทางวินัยบุคลากรในสถานศึกษา

2.8 การจัดสวัสดิการภายในให้บุคลากรในสถานศึกษา

2.9 ประสานงานและให้ความร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆ ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา

2.10 จัดทำปฏิทินการปฏิบัติงาน เสนอโครงการและรายงานการปฏิบัติงานตามลำดับขั้น

2.11 ดูแลบำรุงรักษา และรับผิดชอบทรัพย์สินของสถานศึกษาที่ได้รับมอบหมาย

2.12 ปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

3. งานการเงิน มีหน้าที่และการรับผิดชอบ ดังต่อไปนี้

3.1 จัดทำเอกสารและหลักฐานการจ่ายเงินงบประมาณ และเงินนอกงบประมาณ ดำเนินการด้านการเงิน การเบิกเงิน การเก็บรักษาเงิน การนำฝาก การนำเงินส่งคลัง การถอนเงิน และการโอนเงินของสถานศึกษาให้เป็นไปตามระเบียบที่เกี่ยวข้อง

3.2 รับและเบิกจ่ายเงิน ตรวจสอบรายงานเงินคงเหลือประจำวันของสถานศึกษาให้เป็นไปตามระเบียบ

3.3 ควบคุมการเบิกจ่ายเงินให้เป็นไปตามแผนปฏิบัติการประจำปี

3.4 การเก็บรักษาเอกสารและหลักฐานต่างๆ ไว้เพื่อตรวจสอบและดำเนินการทำลายเอกสารตามระเบียบ

3.5 ให้คำแนะนำ ชี้แจงและอำนวยความสะดวกให้แก่บุคลากรในสถานศึกษา
เกี่ยวกับการเบิก-จ่ายให้ถูกต้องตามระเบียบที่เกี่ยวข้อง

3.6 ประสานงานและให้ความร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆ ทั้งภายในและ
ภายนอกสถานศึกษา

3.7 จัดทำปฏิทินการปฏิบัติงาน เสนอโครงการและรายงานการปฏิบัติงาน
ตามลำดับชั้น

3.8 ดูแลบำรุงรักษา และรับผิดชอบทรัพย์สินของสถานศึกษาที่ได้รับ
มอบหมาย

3.9 ปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

4. งานการบัญชี มีหน้าที่และการรับผิดชอบ ดังต่อไปนี้

4.1 จัดทำเอกสารและหลักฐานการบันทึกรายการบัญชี ปรับปรุงบัญชี
การปิดบัญชีของสถานศึกษา ตามระบบบัญชีและระเบียบที่เกี่ยวข้อง

4.2 จัดทำรายงานและงบประมาณบัญชี เพื่อจัดส่งส่วนราชการและ
หน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องในหน้าที่

4.3 ควบคุมการเบิกจ่ายเงินตามประเภทเงินให้เป็นไปตามแผนปฏิบัติงาน
ประจำปี

4.4 ให้คำปรึกษา ชี้แจงและอำนวยความสะดวกให้แก่บุคลากรในสถานศึกษา
เกี่ยวกับงานในหน้าที่

4.5 การเก็บรักษาเอกสารและหลักฐานต่างๆ ไว้เพื่อตรวจสอบและ
ดำเนินการทำลายเอกสารตามระเบียบ

4.6 ประสานงานและให้ความร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆ ทั้งภายในและ
ภายนอกสถานศึกษา

4.7 จัดทำปฏิทินการปฏิบัติงาน เสนอโครงการและรายงานการปฏิบัติงาน
ตามลำดับชั้น

4.8 ดูแลบำรุงรักษา และรับผิดชอบทรัพย์สินของสถานศึกษาที่ได้รับ
มอบหมาย

4.9 ปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

5. งานพัสดุ มีหน้าที่และการรับผิดชอบ ดังต่อไปนี้

5.1 จัดวางระบบและปฏิบัติงานเกี่ยวกับการจัดหา จัดซื้อ การจ้าง การ
ควบคุม การเก็บรักษา การเบิกจ่ายพัสดุและการจำหน่ายพัสดุให้เป็นไปตามระเบียบ

5.2 จัดทำทะเบียนที่ดินและสิ่งก่อสร้างทุกประเภทของสถานศึกษา

5.3 จัดวางระบบและควบคุมการใช้น้ำพาดหน้า การเบิกจ่ายน้ำมันเชื้อเพลิง การบำรุงรักษาและการพัสดุต่างๆที่เกี่ยวข้องกับยานพาหนะของสถานศึกษาให้เป็นไปตามระเบียบ

5.4 ควบคุมการเบิกจ่ายเงินตามประเภทเงินให้เป็นไปตามแผนปฏิบัติการประจำปี

5.5 ควบคุมดูแลปรับปรุงซ่อมแซม บำรุงรักษาครุภัณฑ์ ให้อยู่ในสภาพเรียบร้อยพร้อมใช้งาน

5.6 ให้คำแนะนำ ชี้แจงและอำนวยความสะดวกให้แก่บุคลากรในสถานศึกษาเกี่ยวกับงานในหน้าที่

5.7 การเก็บรักษาเอกสารและหลักฐานต่างๆ ไว้เพื่อตรวจสอบและดำเนินการทำลายเอกสารตามระเบียบ

5.8 ประสานงานและให้ความร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆ ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา

5.9 จัดทำปฏิทินการปฏิบัติงาน เสนอโครงการและรายงานการปฏิบัติงานตามลำดับขั้น

5.10 ดูแลบำรุงรักษา และรับผิดชอบทรัพย์สินของสถานศึกษาที่ได้รับมอบหมาย

5.11 ปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

6. งานอาคารสถานที่ มีหน้าที่และการรับผิดชอบ ดังต่อไปนี้

6.1 ประสานงานและวางแผนการใช้พื้นที่ของสถานศึกษา ให้เป็นไปตามแผนพัฒนาสถานศึกษา

6.2 กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและดำเนินการเกี่ยวกับการจัดหาประโยชน์ที่ราชพัสดุ การใช้และการขอใช้อาคารสถานที่ของสถานศึกษาให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง

6.3 ควบคุม ดูแล ปรับปรุงซ่อมแซม พัฒนาอาคารสถานที่ การอนุรักษ์พลังงาน การรักษาสภาพแวดล้อมและระบบสาธารณูปโภคของสถานศึกษา

6.4 จัดเวรยามดูแลอาคารสถานที่ของสถานศึกษาให้ปลอดภัยจากโจรภัย อัคคีภัย และภัยอื่นๆ

6.5 ให้คำแนะนำ ชี้แจงและอำนวยความสะดวกให้แก่บุคลากรในสถานศึกษาเกี่ยวกับงานในหน้าที่

6.6 การเก็บรักษาเอกสารและหลักฐานต่างๆ ไว้เพื่อตรวจสอบและดำเนินการทำลายเอกสารตามระเบียบ

6.7 ประสานงานและให้ความร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆ ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา

6.8 จัดทำปฏิทินการปฏิบัติงาน เสนอโครงการและรายงานการปฏิบัติงานตามลำดับขั้น

6.9 ดูแลบำรุงรักษา และรับผิดชอบทรัพย์สินของสถานศึกษาที่ได้รับมอบหมาย

6.10 ปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

7. งานทะเบียน มีหน้าที่และการรับผิดชอบ ดังต่อไปนี้

7.1 จัดหาแบบพิมพ์ต่างๆ ที่ใช้ในงานทะเบียน

7.2 ดำเนินงานเกี่ยวกับการรับสมัคร นักเรียน นักศึกษา และการตรวจหลักฐานต่างๆ

7.3 ดำเนินการให้มีการขึ้นทะเบียนเป็นนักเรียน นักศึกษา และผู้เข้ารับการฝึกอบรม

7.4 ดำเนินการให้มีการลงทะเบียนรายวิชา ลงทะเบียนภายหลังกำหนด การขอพักการเรียน การขอคืนสภาพการเป็นนักเรียน นักศึกษาและแจ้งให้ผู้เกี่ยวข้องทราบ

7.5 จัดทำบัตรประจำตัวนักเรียน นักศึกษา

7.6 ตรวจสอบรายชื่อ นักเรียน นักศึกษา ที่ไม่มีสิทธิสอบ การสอบแก้ตัว การสอบทดแทน การพ้นสภาพการเป็นนักเรียน นักศึกษาเพื่อนำเสนอให้ผู้อำนวยการวิทยาลัยทราบและพิจารณา/หรือผู้เกี่ยวข้องทราบตามควรแก่กรณี

7.7 ประสานงานกับงานวัดผลและประเมินผล จัดทำรายงานผลการเรียนเฉลี่ย (GPA) และตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ (PR) เสนอหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

7.8 รับผลการประเมินผลการเรียนประจำภาค ซึ่งผู้อำนวยการวิทยาลัยอนุมัติแล้วบันทึกลงในทะเบียนแสดงผลการเรียน

7.9 ให้บริการเกี่ยวกับการออกหลักฐานทางการเรียน เช่น ออกสำเนาทะเบียนแสดงผลการเรียน ใบรับรองผลการเรียน ประกาศนียบัตร และเอกสารอื่นๆที่เกี่ยวข้อง

7.10 รับและดำเนินงานเกี่ยวกับคำร้องต่างๆ ของนักเรียน นักศึกษาที่เกี่ยวข้องกับงานทะเบียน เช่น การลาออก การพักการเรียน การโอน ย้าย การเรียน ภาคฤดูร้อน การขอเปลี่ยนชื่อ ชื่อสกุล วันเดือนปีเกิด เป็นต้น

7.11 ส่งแบบสำรวจและรายงานต่างๆที่เกี่ยวข้องกับงานทะเบียน รวมทั้งรายงานการเรียนของผู้สำเร็จการศึกษาให้หน่วยงานของผู้เกี่ยวข้อง

7.12 จัดระบบการเก็บเอกสารและหลักฐานการลงทะเบียนและเอกสารอื่นตามความจำเป็นที่เกี่ยวข้องกับงานทะเบียนให้เป็นไปตามระเบียบ

7.13 การเก็บรักษาเอกสารและหลักฐานต่างๆ ไว้เพื่อตรวจสอบและดำเนินการทำลายเอกสารตามระเบียบ

7.14 ประสานงานและให้ความร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆ ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา

7.15 จัดทำปฏิทินการปฏิบัติงาน เสนอโครงการและรายงานการปฏิบัติงานตามลำดับขั้น

7.16 ดูแลบำรุงรักษา และรับผิดชอบทรัพย์สินของสถานศึกษาที่ได้รับมอบหมาย

7.17 ปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

8. งานประชาสัมพันธ์ มีหน้าที่และความรับผิดชอบดังต่อไปนี้

8.1 รวบรวมและเผยแพร่ข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับสถานศึกษารวมทั้งข่าวสารอื่นๆ ให้แก่บุคลากรในสถานศึกษาและบุคคลทั่วไป

8.2 รับผิดชอบศูนย์กลางการติดต่อสื่อสารต่างๆ ของสถานศึกษาทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา เช่น ศูนย์ควบคุมเสียงตามสาย ศูนย์วิทยุสื่อสาร โทรศัพท์ภายในภายนอกสถานศึกษา และการสื่อสารด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น

8.3 เป็นศูนย์ข้อมูลและบริการข่าวสารของราชการ ประสานงานกับชุมชนท้องถิ่น ส่วนราชการ สถานศึกษาอื่นๆ สื่อมวลชน และประชาชนเพื่อการประชาสัมพันธ์

8.4 ดูแล บำรุง และรับผิดชอบทรัพย์สินของสถานศึกษาที่ได้รับมอบหมาย

8.5 จัดทำปฏิทินปฏิบัติงาน เสนอโครงการและรายงานการปฏิบัติงานตามลำดับขั้น

8.6 ดูแล บำรุงรักษา และรับผิดชอบทรัพย์สินของสถานศึกษาที่ได้รับมอบหมาย

8.7 ปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

9. งานวางแผนและงบประมาณ มีหน้าที่และความรับผิดชอบดังต่อไปนี้

9.1 จัดทำแผนปฏิบัติการราชการ แผนพัฒนาสถานศึกษา และแผนปฏิบัติการประจำปี ตามนโยบายและภารกิจของสถานศึกษาให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการศึกษาแห่งชาติ นโยบายรัฐบาล นโยบายกระทรวงศึกษาธิการ และนโยบายสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

9.2 จัดทำข้อมูลแผนการรับนักเรียน นักศึกษา การยุบ ขยายและเพิ่มประเภทวิชา สาขาวิชาที่เปิดสอนในสถานศึกษา เพื่อให้สอดคล้องความต้องการของตลาดแรงงาน สังคม ชุมชน และท้องถิ่น ตามความพร้อมและศักยภาพของสถานศึกษา

9.3 ตรวจสอบและควบคุมการใช้จ่ายเงินงบประมาณ เงินนอกงบประมาณ ให้เป็นไปตามแผนที่กำหนดและดำเนินการเรื่องการปรับแผนการใช้จ่ายเงินของสถานศึกษา

9.4 รวบรวมแผนการใช้จ่ายเงินงบประมาณ เงินนอกงบประมาณ เป็นค่าวัสดุฝึกของแผนกวิชา สำนักรวบรวมความต้องการวัสดุครุภัณฑ์ของแผนกวิชา และงานต่างๆ เพื่อเป็นข้อมูลในการประกอบการพิจารณาจัดซื้อจัดจ้าง

9.5 วิเคราะห์รายจ่ายของสถานศึกษาเพื่อปรับปรุงการใช้จ่ายให้มีประสิทธิภาพ

9.6 จัดทำรายงานสรุปผลการปฏิบัติงานตามตัวชี้วัดในแผนงานและโครงการ การใช้จ่ายเงินงบประมาณ และเงินนอกงบประมาณเสนอต่อสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องภายในระยะเวลาที่กำหนด

9.7 ประสานงานและให้ความร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆ ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา

9.8 จัดทำปฏิทินการปฏิบัติงาน เสนอโครงการและรายงานการปฏิบัติงานตามลำดับขั้น

9.9 ดูแล บำรุงรักษา และรับผิดชอบทรัพย์สินของสถานศึกษาที่ได้รับมอบหมาย

9.10 ปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

10. งานศูนย์ข้อมูลสารสนเทศ มีหน้าที่และความรับผิดชอบดังต่อไปนี้

10.1 รวบรวมข้อมูลจากหน่วยงานภายในและภายนอกสถานศึกษา จัดเก็บรักษา จัดทำ และบริการข้อมูลและสารสนเทศเกี่ยวกับนักเรียน นักศึกษา สถานประกอบการ ตลาดแรงงาน บุคลากร งบประมาณ ครุภัณฑ์ อาคารสถานที่ แผนการเรียน และข้อมูลทางเศรษฐกิจและสังคม ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากำหนด ด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์โดยประสานงานกับแผนกวิชาและงานอื่นๆ ในสถานศึกษา

10.2 รวบรวมและเผยแพร่สารสนเทศต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการจัดการศึกษาและการประกอบอาชีพ

10.3 พัฒนาระบบเครือข่ายข้อมูลของสถานศึกษา ให้สามารถเชื่อมโยงกับสถานศึกษาอื่น สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ และหน่วยงานอื่น รวมทั้งพัฒนาศักยภาพการใช้ข้อมูลจากเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

10.4 กำกับ ควบคุม ดูแลระบบให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการกระทำ ความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์

10.5 ดำเนินการเกี่ยวกับศูนย์กำลังคนอาชีวศึกษาของสถานศึกษา

10.6 ประสานงานและให้ความร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆ ทั้งภายในและ ภายนอกสถานศึกษา

10.7 จัดทำปฏิทินการปฏิบัติงาน เสนอโครงการและรายงานการปฏิบัติงาน ตามลำดับชั้น

10.8 ดูแล บำรุงรักษา และรับผิดชอบทรัพย์สินของสถานศึกษาที่ได้รับ มอบหมาย

10.9 ปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

11. งานความร่วมมือ มีหน้าที่และความรับผิดชอบดังต่อไปนี้

11.1 ประสานความร่วมมือและดำเนินกิจกรรมต่างๆ ของสถานศึกษา

11.2 ประสานความร่วมมือกับต่างประเทศและความช่วยเหลือจากภายนอก ในการร่วมลงทุนเพื่อการศึกษา

11.3 ประสานงานและให้ความร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆ ทั้งภายในและ ภายนอกสถานศึกษา

11.4 จัดทำปฏิทินการปฏิบัติงาน เสนอโครงการและรายงานการปฏิบัติงาน ตามลำดับชั้น

11.5 ดูแล บำรุงรักษา และรับผิดชอบทรัพย์สินของสถานศึกษาที่ได้รับ มอบหมาย

11.6 ปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

12. งานวิจัย พัฒนา นวัตกรรม และสิ่งประดิษฐ์ มีหน้าที่และความรับผิดชอบ ดังต่อไปนี้

12.1 ส่งเสริม สนับสนุน นักเรียน นักศึกษา และบุคลากรในสถานศึกษา เกี่ยวกับการวิจัย การพัฒนาองค์ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และสิ่งประดิษฐ์ต่างๆ เพื่อประโยชน์ใน การจัดการศึกษา การประกอบอาชีพ และประโยชน์โดยรวมของสังคม ชุมชน และท้องถิ่น

12.2 วิเคราะห์ วิจัย และประมวลผลการใช้หลักสูตร ผลสัมฤทธิ์การจัด การเรียนการสอน การใช้เครื่องมือวัสดุ อุปกรณ์ ครุภัณฑ์ทางการศึกษา ในการจัดการเรียนการสอน การใช้อาคารสถานที่และงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสอนและประเมินผลการจัดอบรมและการจัด กิจกรรมในสถานศึกษา

12.3 รวบรวมและเผยแพร่ผลการวิเคราะห์ วิจัย และประเมินผลการจัดการเรียนการสอน นวัตกรรม และสิ่งประดิษฐ์ การพัฒนาสถานศึกษา การบริหาร และการพัฒนาวิชาชีพ รวมทั้งผลงานทางวิชาการของครูและบุคลากรทางการศึกษา

12.4 ประสานงานและให้ความร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆ ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา

12.5 จัดทำปฏิทินการปฏิบัติงาน เสนอโครงการและรายงานการปฏิบัติงานตามลำดับขั้น

12.6 ดูแล บำรุงรักษา และรับผิดชอบทรัพย์สินของสถานศึกษาที่ได้รับมอบหมาย

12.7 ปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

13. งานประกันคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา มีหน้าที่และความรับผิดชอบดังต่อไปนี้

13.1 ส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรในสถานศึกษา ได้มีความรู้ความเข้าใจในหลักการ จุดหมายและหลักเกณฑ์ของการประกันคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา

13.2 วางแผนดำเนินการด้านการประกันคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพ และมาตรฐานการศึกษาอย่างต่อเนื่องและรองรับการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในและภายนอก

13.3 ประสานงานกับฝ่ายต่างๆ แผนกวิชาการ และหน่วยงานต่างๆ ในสถานศึกษารวมทั้ง สถานประกอบการ บุคคล องค์กรและหน่วยงานภายนอก ในการดำเนินงานตามระบบการประกันคุณภาพการศึกษา

13.4 ประสานงานกับสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา(องค์การมหาชน) ในการดำเนินงานตามระบบการประกันคุณภาพภายนอกของสถานศึกษา

13.5 ประสานงานและให้ความร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆ ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา

13.6 จัดทำปฏิทินการปฏิบัติงาน เสนอโครงการและรายงานการปฏิบัติงานตามลำดับขั้น

13.7 ดูแล บำรุงรักษา และรับผิดชอบทรัพย์สินของสถานศึกษาที่ได้รับมอบหมาย

13.8 ปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

14. งานส่งเสริมผลผลิต การค้าและประกอบธุรกิจ มีหน้าที่และความรับผิดชอบดังต่อไปนี้

14.1 ส่งเสริมให้ครู นักเรียน นักศึกษา และบุคลากรในสถานศึกษาดำเนินงาน ส่งเสริมผลิตผล จัดทำแผนธุรกิจร่วมกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชน ส่งเสริมการทำธุรกิจขนาดย่อม การประกอบอาชีพอิสระเพื่อสร้างรายได้ให้สอดคล้องกับการเรียนการสอน

14.2 วางแผน ดำเนินงาน ประสานสัมพันธ์ ร่วมมือกับบุคคล ชุมชน องค์กร- ชุมชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถานประกอบการ หน่วยงานของรัฐ และรัฐวิสาหกิจ เพื่อรับ งานการค้า รับจัดทำ รับบริการ รับจ้าง ผลิตเพื่อจำหน่าย การหารายได้ระหว่างเรียนการประกอบ ธุรกิจและกิจกรรมสหกรณ์

14.3 ตรวจสอบผลิตผลทุกประเภทของสถานศึกษาให้ตรงกับโครงการฝึก จัดทำทะเบียนผลิตผล และจัดจำหน่ายผลิตผล

14.4 กำกับ ติดตาม และจัดทำบัญชีรายรับ-รายจ่ายของงานผลิตผล การค้า และธุรกิจที่อยู่ในความรับผิดชอบให้เป็นปัจจุบันและจัดทำรายงานเป็นประจำทุกเดือน

14.5 รวบรวมข้อมูล สถิติต่างๆ รายรับ-รายจ่ายในการดำเนินงาน เพื่อเป็น ข้อมูลพิจารณาปรับปรุงแก้ไขพัฒนางานให้เกิดประโยชน์ต่อสถานศึกษา

14.6 ประสานงานและให้ความร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆ ทั้งภายในและ ภายนอกสถานศึกษา

14.7 จัดทำปฏิทินการปฏิบัติงาน เสนอโครงการและรายงานการปฏิบัติงาน ตามลำดับชั้น

14.8 ดูแล บำรุงรักษา และรับผิดชอบทรัพย์สินของสถานศึกษาที่ได้รับ มอบหมาย

14.9 ปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

15. งานฟาร์มและโรงงาน มีหน้าที่และความรับผิดชอบดังต่อไปนี้

15.1 ประสานกับแผนก และงานต่างๆ ในสถานศึกษาและหน่วยงาน ภายนอกที่เกี่ยวข้องในการวางแผนการผลิตและจำหน่ายหรือบริการ เพื่อจัดทำโครงการในเชิงธุรกิจ และพัฒนางานนั้นให้เข้าสู่มาตรฐาน เพื่อเป็นตัวอย่างแก่นักศึกษา เกษตรกร และประชาชนผู้สนใจ ทั่วไป

15.2 ร่วมกับงานพัสดุในการจัดซื้อจัดจ้างเพื่อให้วัตถุดิบ วัสดุอุปกรณ์ ครุภัณฑ์และสิ่งต่างๆ ตามความต้องการในการดำเนินงานในเชิงธุรกิจ

15.3 ควบคุม ดูแล กำกับ ในการดำเนินการผลิตและจำหน่ายหรือบริการ และการแก้ปัญหาที่อาจเกิดขึ้น เพื่อให้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนด

15.4 จัดทำแผนการใช้งาน กำหนดภารกิจหน้าที่ของบุคลากรแต่ละคนที่อยู่

15.5 ดูแล บำรุงรักษาและรับผิดชอบทรัพย์สินของสถานศึกษาที่ได้รับ

มอบหมาย

15.6 ปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

16. งานกิจกรรมนักเรียน นักศึกษา มีหน้าที่และความรับผิดชอบต่อไปนี้

16.1 ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมต่างๆ ขึ้นภายในสถานศึกษา

16.2 ดำเนินการจัดตั้งและควบคุมดูแลองค์การวิชาชีพต่างๆ ขึ้นใน

สถานศึกษา เช่น องค์การเกษตรกรในอนาคต แห่งประเทศไทย ในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี (อกท.) องค์การช่างเทคนิคในอนาคตแห่งประเทศไทย (อ.ช.ท.) องค์การ นักคหกรรมศาสตร์ในอนาคตแห่งประเทศไทย (อคท.) องค์การนักธุรกิจในอนาคตแห่งประเทศไทย (อกรท.) องค์การช่างศิลป์หัตถกรรมในอนาคตแห่งประเทศไทย (อศท.) หรือองค์การที่เรียกชื่ออย่างอื่นในลักษณะเดียวกัน

16.3 จัดกิจกรรมที่เป็นประโยชน์แก่สถานศึกษา สังคม ชุมชน และกิจกรรมต่างๆ ในวันสำคัญของชาติ ศาสนาและพระมหากษัตริย์

16.4 จัดกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมและจรรยาบรรณในวิชาชีพของนักเรียน นักศึกษา และผู้เข้าร่วมฝึกอบรมให้สอดคล้องและเป็นไปตามนโยบายคุณธรรมพื้นฐานของกระทรวงศึกษาธิการ และตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง รวมทั้งโครงการพัฒนานักเรียน นักศึกษาด้านบุคลิกภาพและมนุษยสัมพันธ์

16.5 ควบคุมดูแลกิจกรรมลูกเสือเนตรนารีวิสามัญและนักศึกษาวิชาทหาร

16.6 ส่งเสริมการกีฬา นันทนาการและศิลปวัฒนธรรมในสถานศึกษา

16.7 ควบคุมและดำเนินการให้มีการจัดกิจกรรมหน้าเสาธง

16.8 ประสานงานและให้ความร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆ ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา

16.9 สรุปผลการประเมินและนำผลการประเมินเสนอฝ่ายบริหารและสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

16.10 ทำปฏิทินการปฏิบัติงาน เสนอโครงการและรายงานการปฏิบัติงานตามลำดับขั้น

16.11 ดูแล บำรุงรักษา และรับผิดชอบทรัพย์สินของสถานศึกษาที่ได้รับมอบหมาย

16.12 ปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

17. งานครูที่ปรึกษา มีหน้าที่และความรับผิดชอบดังต่อไปนี้

17.1 เสนอแต่งตั้งครูที่ปรึกษา

17.2 ควบคุมดูแล ส่งเสริม การจัดทำ จัดเก็บ รวบรวมข้อมูลประวัติ ข้อมูล การเรียน และพฤติกรรมของนักเรียน นักศึกษา

17.3 ส่งเสริมประสานงานครูที่ปรึกษาให้คำปรึกษาแนะนำนักเรียน นักศึกษา เกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ

17.4 ส่งเสริม ประสานงาน ครูที่ปรึกษาให้ความคิดเห็นและข้อมูลเกี่ยวกับการกำหนดรายวิชาในการลงทะเบียนเรียนให้ความเห็นชอบแก่นักเรียน นักศึกษาในการลงทะเบียน รายวิชา การลงทะเบียนเทียบความรู้และประสบการณ์ การขอเปลี่ยน ขอเพิ่ม และขอถอนรายวิชา การขอพักการเรียน การโอนย้าย การลาออก การขอผ่อนผัน หรือยกเว้นการชำระเงินค่าลงทะเบียน รายวิชา ติดตาม แนะนำ ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการเรียน การคำนวณหาค่าระดับคะแนนเฉลี่ยแก่นักเรียน นักศึกษา

17.5 ประสานกับครู แผนกวิชา และงานที่เกี่ยวข้องในการแก้ปัญหาต่างๆ ของนักเรียน นักศึกษา และผู้เข้ารับการอบรมในสถานศึกษา

17.6 ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษา สรุปผล การประเมินและนำผลการประเมินเสนอฝ่ายบริหารและสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

17.7 จัดทำปฏิทินปฏิบัติงานเป็นเครื่องมือในการแบบฟอร์มที่เกี่ยวข้องกับ ระบบครูที่ปรึกษา และเสนอโครงการและรายงานการปฏิบัติงานตามลำดับชั้น

17.8 ดูแล บำรุงรักษา และรับผิดชอบทรัพย์สินของสถานศึกษาที่ได้รับ มอบหมาย

17.9 ปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

18. งานปกครอง มีหน้าที่และความรับผิดชอบดังต่อไปนี้

18.1 ปกครองดูแลนักเรียน นักศึกษา และผู้เข้ารับการฝึกอบรมให้อยู่ในระเบียบวินัย ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมาย ระเบียบและข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง

18.2 ประสานงานกับครูที่ปรึกษา แผนกวิชาและหัวหน้างานในการแก้ปัญหา ของนักเรียน นักศึกษา และผู้เข้ารับการฝึกอบรมในสถานศึกษา

18.3 ประสานงานกับพนักงานเจ้าหน้าที่ส่งเสริมความประพฤตินักเรียน นักศึกษาและเจ้าหน้าที่ จากหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง และผู้ปกครองในการแก้ปัญหาความประพฤติ ของนักเรียน นักศึกษา

18.4 เสนอแต่งตั้งคณะกรรมการงานปกครอง เพื่อพิจารณาการลงโทษ นักเรียน นักศึกษา

18.5 พิจารณาเสนอระเบียบว่าด้วยหลักเกณฑ์การตัดคะแนนความประพฤติ และพิจารณาเสนอความเห็นในการลงโทษนักเรียน นักศึกษา

18.6 ประสานงานและให้ความร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆ ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา เพื่อป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ป้องกันและแก้ปัญหาคาการทะเลาะวิวาท การก่อความไม่สงบในสถานศึกษา

18.7 จัดทำระเบียบนักเรียน นักศึกษาที่ได้รับการพิจารณาตัดคะแนนความประพฤติและลงโทษ กรณีกระทำความผิดต่อระเบียบวินัย ข้อบังคับ

18.8 สรุปผลการประเมินและนำผลงานประเมินเสนอต่อฝ่ายบริหารและสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

18.9 จัดทำปฏิทินการปฏิบัติงาน เสนอโครงการและรายงานการปฏิบัติงานตามลำดับขั้น

18.10 ดูแล บำรุงรักษา และรับผิดชอบทรัพย์สินของสถานศึกษาที่ได้รับมอบหมาย

18.11 ปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

19. งานแนะแนวอาชีพและการจัดหางาน มีหน้าที่และความรับผิดชอบดังต่อไปนี้

19.1 ปฐมนิเทศและปัจฉิมนิเทศ นักเรียน นักศึกษา และผู้เข้ารับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการเรียนการสอน ความประพฤติ ระเบียบวินัยและข้อบังคับ

19.2 จัดทำคู่มือนักเรียน นักศึกษา และผู้เข้ารับการฝึกอบรม

19.3 ดำเนินการงานกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษาและจัดสรรทุนเพื่อการศึกษา และการประกอบอาชีพ

19.4 บริการให้คำปรึกษา แนะแนวอาชีพ การจัดหางานแก่นักเรียน นักศึกษา และผู้เข้ารับการฝึกอบรม

19.5 ติดต่อประสานงานกับหน่วยงาน สถานประกอบการ เพื่อจัดหางานให้แก่นักเรียน นักศึกษาและผู้เข้ารับการฝึกอบรม

19.6 สร้างระบบเครือข่าย การแนะแนวอาชีพร่วมกับหน่วยงานภายนอก ทั้งรัฐ เอกชน และชุมชน

19.7 ดำเนินการแนะแนวอาชีพพร้อมทั้งส่งเสริมอาชีพ ศึกษาต่อและประกอบอาชีพอิสระ

19.8 จัดเก็บและรวบรวมข้อมูลนักเรียน นักศึกษาและผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่สำเร็จการศึกษาโดยติดตามการมีงานทำ การศึกษาต่อและการประกอบอาชีพ และการจัดทำรายงานให้ผู้เกี่ยวข้อง

19.9 ประสานงานและให้ความร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆ ทั้งในและนอกสถานศึกษา

19.10 จัดทำปฏิทินการปฏิบัติงาน เสนอโครงการและรายงานการปฏิบัติงาน
ตามลำดับชั้น

19.11 ดูแล บำรุงรักษา และรับผิดชอบทรัพย์สินของสถานศึกษาที่ได้รับ
มอบหมาย

19.12 ปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

20. งานสวัสดิการนักเรียน นักศึกษา มีหน้าที่และความรับผิดชอบดังต่อไปนี้

20.1 จัดและควบคุมดูแลสวัสดิการและการให้บริการด้านต่างๆภายใน
สถานศึกษา เช่น ร้านอาหาร น้ำดื่ม การทำบัตรประกันสุขภาพ การทำประกันอุบัติเหตุ การทำ
ใบอนุญาตขับขี่ การขอให้สิทธิลดค่าโดยสารและยานพาหนะต่างๆ การตรวจสุขภาพประจำปี และ
การตรวจหาสารเสพติด นักเรียน นักศึกษาและผู้เข้ารับการฝึกอบรม

20.2 จัดหาเครื่องมือและเวชภัณฑ์ เพื่อปฐมพยาบาลและการให้บริการ
สุขภาพนักเรียน นักศึกษาและผู้เข้ารับการฝึกอบรม

20.3 ดำเนินการเกี่ยวกับการปฐมพยาบาล การบริการทางสุขภาพนักเรียน
นักศึกษาและผู้เข้ารับการฝึกอบรม และบุคลากรของสถานศึกษา

20.4 ให้คำปรึกษาและทำหน้าที่เกี่ยวกับสุขภาพอนามัย เผยแพร่ความรู้
เกี่ยวกับสุขภาพ สิ่งเสพติดและโรคภัยร้ายแรงต่างๆ ทั้งการป้องกันและรักษา

20.5 จัดการตรวจติดตามและควบคุมดูแลการเข้าพักทั้งภายในและภายนอก
สถานศึกษาให้เป็นไปตามระเบียบ

20.6 จัดโรงอาหาร วางแผน จัดระบบและควบคุมดูแลการประกอบอาหาร
และการให้บริการแก่นักเรียน นักศึกษาและผู้เข้ารับการฝึกอบรมให้ถูกต้องตามหลักโภชนาการที่ดี

20.7 ประสานงานและให้ความร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องทั้ง
ภายในและภายนอกสถานศึกษา

20.8 จัดทำปฏิทินการปฏิบัติงาน เสนอโครงการและรายงานการปฏิบัติงาน
ตามลำดับชั้น

20.9 ดูแล บำรุงรักษา และรับผิดชอบทรัพย์สินของสถานศึกษาที่ได้รับ
มอบหมาย

20.10 ปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

21. งานโครงการพิเศษและการบริการชุมชน มีหน้าที่และความรับผิดชอบ
ดังต่อไปนี้

21.1 จัดทำแผนปฏิบัติการฝึกอบรมและบริการวิชาชีพพร้อมกับแผนกวิชาและ
งานที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดไว้ในแผนปฏิบัติงานประจำปี

21.2 ดำเนินการโครงการตามพระราชดำริ เช่น โครงการฝึกอบรมวิชาชีพ
ในโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนหรือโครงการตามแนวพระราชดำริอื่นๆตามที่ได้รับมอบหมาย

21.3 ดำเนินการโครงการฝึกอบรมและให้บริการวิชาชีพแก่ชุมชนและบุคคล
ทั่วไป เช่น โครงการพัฒนาอาชีพแบบบูรณาการเพื่อแก้ปัญหาความยากจนและ 108 อาชีพ เป็นต้น

21.4 ดำเนินโครงการฝึกอบรมและให้บริการวิชาชีพเคลื่อนที่ร่วมกับจังหวัด
ท้องถิ่น และหน่วยงานอื่นๆ

21.5 ดำเนินการจัดกิจกรรมและการให้บริการที่ตอบสนองต่อชุมชนและ
สังคมตามนโยบาย เช่น โครงการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน โครงการอาชีพะร่วมด้วยช่วยประชาชน
โครงการอาชีพะบริการ และโครงการช่วยเหลือให้บริการอื่นๆ กรณีเกิดภัยวิบัติหรือเหตุเร่งด่วนตามที่
ได้รับมอบหมาย

21.6 เผยแพร่องค์ความรู้ ทักษะวิชาชีพแก่ประชาชน เพื่อการมีงานทำและ
ประกอบอาชีพ

21.7 ดำเนินงาน ประสานงาน ป้องกัน และปราบปรามสารเสพติด งานแก้ไข
ป้องกันโรคเอดส์ งานอาสาและพัฒนาป้องกันตนเอง

21.8 ส่งเสริมเผยแพร่ความรู้ตลอดจนข่าวสารและเสนอแนะแนวทางในการ
ประกอบอาชีพให้แก่ประชาชนผู้สนใจโดยผ่านสื่อมวลชนต่างๆ

21.9 ติดตามการประเมินผลการฝึกอบรมและประสานความร่วมมือกับ
ผู้เกี่ยวข้องในการให้คำแนะนำ ในการประกอบอาชีพแก่ผู้ผ่านการฝึกอบรม

21.10 จัดทำปฏิทินการปฏิบัติงาน เสนอโครงการและรายงานการปฏิบัติงาน
ตามลำดับขั้น

21.11 ดูแล บำรุงรักษา และรับผิดชอบทรัพย์สินของสถานศึกษาที่ได้รับ
มอบหมาย

21.12 ปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

22. แผนกวิชา มีหน้าที่และความรับผิดชอบดังต่อไปนี้

22.1 การจัดทำแผนการจัดการเรียนการสอน ตารางเรียนตารางสอน บัญชี
วิชาเลือก จัดตารางสอนรวม และตารางสอนส่วนบุคคลของแผนกวิชา

22.2 ควบคุมดูแล ส่งเสริม กำกับ ติดตามการจัดการเรียนการสอน แก้ปัญหา
เกี่ยวกับการเรียนการสอน การฝึกงาน การวัดผลประเมินผลและการวิจัยในแผนกวิชาให้เป็นไปตาม
หลักสูตรและระเบียบแบบแผนของทางราชการ

22.3 วางแผนและดำเนินงานด้านมาตรฐานและการประกันคุณภาพ การศึกษาของแผนกวิชา เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาอย่างต่อเนื่องและรองรับการประเมินคุณภาพภายนอกได้

22.4 จัดหาดูแลรักษาวัสดุ ครุภัณฑ์ อุปกรณ์ เครื่องจักร เครื่องมือของแผนก วิชาให้ใช้งานได้เป็นปกติ และมีเพียงพอต่อการจัดการเรียนการสอน

22.5 สนับสนุนการพัฒนาการเรียนการสอน นวัตกรรม เทคโนโลยีและ สิ่งประดิษฐ์ การใช้อุปกรณ์การเรียนการสอน การเขียนตำรา เอกสาร และใบช่วยสอนต่างๆ

22.6 ติดตามและแนะนำเกี่ยวกับการทำโครงการฝึก โครงการสอน แผนการเรียนรูู้ คู่มือครู ใบงาน ตลอดจนแฟ้มสะสมงาน โดยบูรณาการปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงให้สอดคล้อง กับหลักสูตรและแผนการจัดการเรียนการสอน

22.7 ควบคุมการใช้วัสดุ และลงทะเบียนผลิตผลของแผนกวิชาให้เป็นไปตาม ใบงาน

22.8 ควบคุมดูแลและพัฒนาสำนักงาน ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ ให้สะอาด เรียบร้อยทันสมัยอยู่เสมอ

22.9 ปกครองดูแลบุคลากรในแผนกวิชาให้ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ แบบแผนของทางราชการ และเสนอความดีความชอบของบุคลากรในแผนกวิชา

22.10 ประสานงานและให้ความร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆ ทั้งภายในและ ภายนอกสถานศึกษา

22.11 จัดทำปฏิทินการปฏิบัติงาน เสนอโครงการและรายงานการปฏิบัติงาน ตามลำดับขั้น

22.12 ดูแล บำรุงรักษาและรับผิดชอบทรัพย์สินของสถานศึกษาที่ได้รับ มอบหมาย

22.13 ปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

23. งานพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอน มีหน้าที่และความรับผิดชอบต่อไปนี้

23.1 จัดทำรวบรวมและตรวจสอบแผนการเรียน ของทุกแผนกวิชาให้ตรงกับ โครงสร้างของหลักสูตร

23.2 จัดทำตารางสอน ตารางเรียนร่วมกับแผนกวิชาต่างๆ และ สถานประกอบการที่เกี่ยวข้อง

23.3 จัดทำแบบฟอร์มต่างๆ ที่เกี่ยวกับงานหลักสูตรการเรียนการสอน

- 23.4 พัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนฐานสมรรถนะร่วมกับสถานประกอบการและหน่วยงานภายนอกเพื่อจัดรายวิชาและสาขางานให้สอดคล้องกับนโยบายความต้องการของตลาดแรงงาน ชุมชน ท้องถิ่น สภาพเศรษฐกิจ วัฒนธรรม เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม
- 23.5 จัดทำ รวบรวมและพัฒนาหลักสูตรที่จัดขึ้นเพื่อความรู้หรือทักษะในการประกอบอาชีพหรือการศึกษาต่อซึ่งจัดขึ้นเป็นโครงการหรือกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ
- 23.6 ส่งเสริมสนับสนุนให้ครูผู้สอนในสถานศึกษาได้มีความรู้ความเข้าใจในหลักการ จุดหมายและหลักเกณฑ์การใช้หลักสูตร ตลอดจนระเบียบการจัดการศึกษา
- 23.7 ประสานงานกับแผนกวิชาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ทั้งระบบการเทียบโอนความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ และสะสมหน่วยกิต
- 23.8 ส่งเสริมและพัฒนาการเรียนการสอนให้ตรงตามหลักสูตร
- 23.9 ส่งเสริมสนับสนุนให้ครูและผู้สอนจัดทำเอกสารประกอบการสอนและจัดการเรียนการสอน สื่อและเทคโนโลยีที่ทันสมัย
- 23.10 รวบรวม และเผยแพร่ผลงานทางวิชาการที่มีคุณค่าต่อการจัดการเรียนการสอนเพื่อประโยชน์ทางการศึกษา
- 23.11 ประสานงานและให้ความร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆ ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา
- 23.12 จัดทำปฏิทินการปฏิบัติงาน เสนอโครงการและรายงานการปฏิบัติงานตามลำดับขั้น
- 23.13 ดูแล บำรุงรักษาและรับผิดชอบทรัพย์สินของสถานศึกษาที่ได้รับมอบหมาย
- 23.14 ปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย
24. งานวัดผลและประเมินผล มีหน้าที่และความรับผิดชอบต่อไปนี้
- 24.1 ส่งเสริมสนับสนุนครูและผู้สอนให้มีความรู้ความเข้าใจและปฏิบัติตามระเบียบการวัดผลและประเมินผล
- 24.2 กำกับ ดูแล จัดการเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผลในสถานศึกษาให้เป็นไปตามระเบียบ
- 24.3 ดำเนินการเกี่ยวกับการโอนผลการเรียน
- 24.4 ตรวจสอบการให้ระดับคะแนนก่อนเสนอคณะกรรมการบริหารสถานศึกษาและผู้อำนวยการวิทยาลัย เพื่ออนุมัติผลการเรียน
- 24.5 รวบรวมผลการเรียนที่ได้รับอนุมัติแล้วส่งงานทะเบียน

- 24.6 จัดสอบมาตรฐานวิชาชีพพร้อมกับแผนกวิชา/รายงานผลการประเมินตามระเบียบ
- 24.7 ดำเนินการวิเคราะห์ข้อสอบและจัดทำข้อสอบมาตรฐาน
- 24.8 เก็บรักษาและทำลายเอกสารหลักฐานการประเมินผลการเรียนและเอกสารเกี่ยวกับงานวัดผลและประเมินผลการเรียนตามระเบียบ
- 24.9 ดำเนินการเกี่ยวกับการเทียบโอนผลการเรียน เทียบโอนความรู้และประสบการณ์
- 24.10 ประสานงานและให้ความร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆ ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา
- 24.11 จัดทำปฏิทินการปฏิบัติงาน เสนอโครงการและรายงานการปฏิบัติงานตามลำดับขั้น
- 24.12 ดูแล บำรุงรักษาและรับผิดชอบทรัพย์สินของสถานศึกษาที่ได้รับมอบหมาย
- 24.13 ปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย
25. งานวิทยบริการและห้องสมุด มีหน้าที่และความรับผิดชอบต่อไปนี้
- 25.1 วางแผนพัฒนาการบริการห้องสมุดและศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเองเป็นแหล่งเรียนรู้ด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัย
- 25.2 จัดระบบการบริการที่ได้มาตรฐาน
- 25.3 ประสานงานและให้ความร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆ ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา
- 25.4 จัดทำปฏิทินการปฏิบัติงาน เสนอโครงการและรายงานการปฏิบัติงานตามลำดับขั้น
- 25.5 ดูแล บำรุงรักษาและรับผิดชอบทรัพย์สินของสถานศึกษาที่ได้รับมอบหมาย
- 25.6 ปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย
26. งานอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี มีหน้าที่และความรับผิดชอบต่อไปนี้
- 26.1 จัดการศึกษาวิชาชีพโดยร่วมมือกับสถานประกอบการ และหน่วยงานภาครัฐและเอกชน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถไปประกอบอาชีพได้
- 26.2 จัดทำแผนและคู่มือการฝึกตามโครงสร้างของหลักสูตรร่วมกับสถานประกอบการในการวิเคราะห์จุดประสงค์รายวิชาและมาตรฐานรายวิชาที่จะฝึกอาชีพ

26.3 วางแผนร่วมกับสถานประกอบการในการนิเทศ ติดตาม การฝึกปฏิบัติ
ในสถานประกอบการและมีการวัดผลและประเมินผล ควบคุมกำกับดูแล และแก้ปัญหาต่างๆ

26.4 ประชุมสัมมนาครูฝึก ครูนิเทศ เพื่อร่วมกันวางแผนพัฒนาการจัด
การเรียนการสอนอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี

26.5 ติดต่อประสานงานกับแหล่งงานและสถานประกอบการเพื่อการจัดหา
ที่ฝึกงานให้กับนักเรียน นักศึกษา

26.6 จัดทำปฏิทินการปฏิบัติงาน เสนอโครงการและรายงานการปฏิบัติงาน
ตามลำดับขั้น

26.7 ดูแล บำรุงรักษาและรับผิดชอบทรัพย์สินของสถานศึกษาที่ได้รับ
มอบหมาย

26.8 ปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

27. งานสื่อการเรียนการสอน มีหน้าที่และความรับผิดชอบต่อไปนี้

27.1 วางแผนจัดหา จัดทำ การให้บริการ สื่อการเรียนการสอน
โสตทัศนูปกรณ์และพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศการเรียนรู้

27.2 จัดหารวบรวมวัสดุ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ สื่อโสตทัศนูปกรณ์
ต่างๆ เพื่อให้บริการในการศึกษาค้นคว้าของครู นักเรียน นักศึกษาและประชาชนทั่วไปให้สอดคล้อง
กับหลักสูตรการเรียนการสอนในสถานศึกษา

27.3 อำนวยความสะดวกและให้บริการแก่ครูในการจัดทำสื่อการเรียน
การสอน

27.4 พัฒนาองค์ความรู้ให้แก่ครูในการใช้และผลิตสื่อด้านเทคโนโลยี
สารสนเทศ การศึกษาทางไกล การใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์

27.5 รับผิดชอบ ดูแลบำรุงรักษา วัสดุอุปกรณ์ให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน
และให้บริการด้านโสตทัศนูปกรณ์ต่างๆ การใช้ห้องโสตทัศนศึกษา

27.6 จัดทำปฏิทินการปฏิบัติงาน เสนอโครงการและรายงานการปฏิบัติงาน
ตามลำดับขั้น

27.7 ดูแล บำรุงรักษาและรับผิดชอบทรัพย์สินของสถานศึกษาที่ได้รับ
มอบหมาย

27.8 ปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากลยุทธ์

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากลยุทธ์มีรายละเอียด ดังนี้

วีรยุทธ์ สมปาสัก (2547) ได้ทำการวิจัย เรื่องการพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์บริการ และถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบลของจังหวัดกำแพงเพชร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพและปัญหาในการบริหารจัดการศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบลของจังหวัดกำแพงเพชร 2) ศึกษากลยุทธ์ที่ใช้ในการบริหารจัดการศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบลของจังหวัดกำแพงเพชรที่ชนะการประกวด 3) พัฒนากลยุทธ์บริหารจัดการศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบลของจังหวัดกำแพงเพชร ผลการวิจัยพบว่า กลยุทธ์ที่ใช้ในการบริหารจัดการของศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบลของจังหวัดกำแพงเพชรที่ชนะการประกวด มีการใช้กลยุทธ์ 8 กลยุทธ์ดังนี้ กลยุทธ์การสร้างกลุ่มเครือข่ายการดำเนินงานในระดับตำบล กลยุทธ์การจัดทำแผนชุมชนแบบมีส่วนร่วม กลยุทธ์การสร้างความเข้าใจ กลยุทธ์การประสานสัมพันธ์ กลยุทธ์การมอบหมายหน้าที่ กลยุทธ์การมีส่วนร่วม กลยุทธ์การสร้างทีมงาน และกลยุทธ์การใช้กองทุนศูนย์ถ่ายทอดเป็นเครื่องมือสนับสนุนการดำเนินงาน ทั้งนี้ได้นำมาเป็นแนวทางการพัฒนากลยุทธ์ในการบริหารจัดการศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบลของจังหวัดกำแพงเพชร รวมทั้งสิ้น 6 ด้าน ได้แก่ 1) กลยุทธ์ด้านการจัดทำข้อตกลงเกี่ยวกับการบริหารจัดการ 2) กลยุทธ์ด้านการประชุมคณะกรรมการ 3) กลยุทธ์การวางแผนการพัฒนาการเกษตร 4) กลยุทธ์ด้านการวางแผนการปฏิบัติงานของศูนย์ 5) กลยุทธ์ด้านการประสานงาน 6) กลยุทธ์ด้านการสนับสนุนการปฏิบัติงานศูนย์

ศรเนตร อารีโสภณพิเชฐ (2550) ได้ทำการวิจัย เรื่องการพัฒนากลยุทธ์ความร่วมมือด้านการวิจัยทางสังคมศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ โดยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และรูปแบบความร่วมมือด้านการวิจัยทางสังคมศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ กับสถาบันอุดมศึกษาอื่นๆ องค์กรภาครัฐ และองค์กรภาคเอกชน/องค์กรอิสระไม่แสวงกำไร 2) เพื่อพัฒนากลยุทธ์ความร่วมมือด้านการวิจัยทางสังคมศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ผลการวิจัยพบว่า งบประมาณสนับสนุนการพัฒนางานวิจัยของภาครัฐค่อนข้างจำกัดและกระจัดกระจายขาดความเชื่อมโยงในการกำหนดนโยบาย/ยุทธศาสตร์การวิจัยของประเทศ หน่วยงานด้านการวิจัยต่างๆ มีลักษณะต่างคนต่างทำตามพันธกิจของหน่วยงานระบบราชการไม่เอื้อต่อการเบิกจ่ายงบประมาณโครงการความร่วมมือวิจัยและการทำงานวิจัยของบุคลากรระหว่างเครือข่าย การพิจารณาผลงานความร่วมมือวิจัย เกณฑ์การประเมินผลงานวิจัยของอาจารย์ไม่เอื้อต่อการพัฒนาความร่วมมือวิจัย บุคลากรวิจัยขาดทักษะการบริหารจัดการความร่วมมือวิจัยและการเข้าถึงแหล่งทุนวิจัย

การประสาน งานกับเครือข่ายการวิจัยและ เชื่อมโยงฐานข้อมูลระหว่างหน่วยงานยังไม่เป็นระบบ ความร่วมมือด้านการวิจัยทางสังคมศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐมีค่อนข้างน้อย ไม่เข้มแข็ง ส่วนใหญ่เป็นการดำเนินการแบบเครือข่าย (Networking) และการจัดกลุ่มวิจัย (Consortium) ของคณะ/หน่วยงานที่มีสาขาเดียวกัน มีวัตถุประสงค์ดำเนินงานวิชาการและวิจัยควบคู่กัน กลยุทธ์ ความร่วมมือด้านการวิจัยทางสังคมศาสตร์ของสถาบันอุดม ศึกษาของรัฐ ได้แก่ 5 กลยุทธ์ ระดับ นโยบาย 12 กลยุทธ์ ระดับแนวทาง และ 33 กลยุทธ์ระดับกิจกรรม โดยกลยุทธ์ระดับนโยบาย มีดังนี้ กลยุทธ์พัฒนานโยบายส่งเสริมความร่วมมือวิจัยทางสังคมศาสตร์ กลยุทธ์ส่งเสริมและพัฒนาบุคลากร เพื่อความร่วมมือวิจัย กลยุทธ์พัฒนาระบบการบริหารจัดการความร่วมมือวิจัย กลยุทธ์พัฒนาระบบ การจัดสรรทรัพยากรเพื่อความร่วมมือวิจัย และกลยุทธ์ส่งเสริมความร่วมมือในการเผยแพร่และ นำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

ฉลอง ชาตรุประชีวิน (2551) ได้ทำการพัฒนากลยุทธ์การส่งเสริมการจัดกิจกรรม เพื่อสร้างคุณธรรมที่พึงประสงค์ของนิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อ

- 1) ศึกษาสภาพการจัดกิจกรรมเพื่อสร้างคุณธรรมที่พึงประสงค์ของนิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ
- 2) สร้างและตรวจสอบกลยุทธ์ในการจัดกิจกรรมเพื่อสร้างคุณธรรมที่พึงประสงค์ของนิสิต นักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ
- 3) ประเมินความเป็นไปได้ในการนำกลยุทธ์ไปใช้ในการส่งเสริม การจัดกิจกรรมเพื่อสร้างคุณธรรมที่พึงประสงค์ของนิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ

วิธีวิจัย มี 3 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นตอนที่ 1) การศึกษาสภาพการจัดกิจกรรมเพื่อสร้างคุณธรรมที่พึงประสงค์ของ นิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา รองคณบดีฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา ผู้อำนวยการกองกิจการนิสิตนักศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษา คณะกรรมการองค์กรนิสิตนักศึกษา และนิสิตนักศึกษาชั้นปีที่ 4 จำนวน 9 สถาบัน ขั้นตอน ที่ 2) การสร้างและการตรวจสอบกลยุทธ์การจัดกิจกรรมเพื่อสร้างคุณธรรมที่พึงประสงค์ของนิสิต นักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ โดยการสนทนากลุ่มจากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 10 คน ขั้นตอน ที่ 3) การประเมินความเป็นไปได้ในการนำกลยุทธ์ไปใช้ในการจัดกิจกรรมเพื่อสร้างคุณธรรมที่ พึงประสงค์ของนิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา รองคณบดีฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา ผู้อำนวยการกองกิจการ นิสิตนักศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษา คณะนายกองค์กรนิสิตนักศึกษา และนิสิตนักศึกษาทั่วไป จำนวน 18 สถาบัน ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพการจัดกิจกรรมที่พึงประสงค์ของนิสิตนักศึกษาในสถาบัน อุดมศึกษาของรัฐ 1.1) สภาพการจัดกิจกรรมเพื่อสร้างคุณธรรมที่พึงประสงค์ในภาพรวมอยู่ในระดับ มาก และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการเข้าร่วมกิจกรรมที่พึงประสงค์ 1.2) นิสิตนักศึกษาที่เป็นคณะกรรมการองค์กรนิสิตนักศึกษา เห็นว่าสภาพการจัดกิจกรรมเพื่อสร้าง คุณธรรมที่พึงประสงค์ภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ย

สูงสุด คือ ด้านกระบวนการ การจัดกิจกรรมเพื่อสร้างคุณธรรมที่พึงประสงค์ 1.3) อาจารย์ที่ปรึกษา
องค์กร/สโมสร/ชมรมผู้อำนวยการกองกิจการนิสิตนักศึกษา เห็นว่า สภาพการจัดกิจกรรมเพื่อสร้าง
คุณธรรมที่พึงประสงค์ภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ย
สูงสุด คือ ด้านการเข้าร่วมการจัดกิจกรรมเพื่อสร้างคุณธรรมที่พึงประสงค์ 1.4) รองอธิการบดีและ
รองคณบดีฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา เห็นว่า สภาพการจัดกิจกรรมเพื่อสร้างคุณธรรมที่พึงประสงค์
ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการ
เข้าร่วมการจัดกิจกรรมเพื่อสร้างคุณธรรมที่พึงประสงค์ 2) ผลการสร้างและตรวจสอบกลยุทธ์การจัด
กิจกรรมเพื่อสร้างคุณธรรมที่ พึงประสงค์ของนิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ประกอบด้วย
4 กลยุทธ์ ดังนี้ กลยุทธ์การส่งเสริมงบประมาณในการจัดกิจกรรมเพื่อสร้างคุณธรรมที่พึงประสงค์
กลยุทธ์การส่งเสริมการเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อสร้างคุณธรรมที่พึงประสงค์ กลยุทธ์การส่งเสริม
กระบวนการจัดกิจกรรมเพื่อสร้างคุณธรรมที่พึงประสงค์ กลยุทธ์การส่งเสริมการนำนวัตกรรมและ
การเรียนรู้ร่วมกันในการจัดกิจกรรมเพื่อสร้างคุณธรรมที่พึงประสงค์ 3) ผลประเมินความเป็นไปได้ใน
การนำกลยุทธ์การจัดกิจกรรมเพื่อสร้างคุณธรรมที่พึงประสงค์ของนิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา
ความเป็นไปได้ในระดับมาก

สุวดี อุปปินใจ (2553) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนากลยุทธ์การบริหารแบบมีส่วนร่วม
ของชุมชนสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในพื้นที่สูงภาคเหนือ โดยมีจุดประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาสภาพ
ปัจจุบัน ปัญหาและอุปสรรค ในการบริหารแบบมีส่วนร่วมของชุมชนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในพื้นที่
สูงภาคเหนือ และ (2) พัฒนากลยุทธ์การบริหารแบบมีส่วนร่วมของประชาชน ของ Sherry R.
Aronstein เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา อุปสรรคของการบริหารแบบมีส่วน
ร่วมของชุมชนด้วยวิธีการสังเกตและการสัมภาษณ์ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานบน
พื้นที่สูงภาคเหนือทั้ง 2 แห่ง พัฒนากลยุทธ์การบริหารแบบมีส่วนร่วมของชุมชนโดยใช้เทคนิค SWOT
Analysis และ Tows Matrix ตรวจสอบและประเมินความเหมาะสมของกลยุทธ์โดยชุมชน ด้วยการ
สนทนากลุ่ม ตรวจสอบและประเมินความเหมาะสมของกลยุทธ์โดยผู้ทรงคุณวุฒิด้วยแบบสอบถาม
ผลการวิจัยพบว่า 1) การบริหารแบบมีส่วนร่วมของชุมชนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในพื้นที่สูง
ภาคเหนือในปัจจุบันของโรงเรียนที่ 1 อยู่ในระดับที่ 1 คือ ระดับความร่วมมือหรือการไม่มีส่วนร่วม
ประกอบด้วย ขั้นที่ 1 การจัดฉาก และขั้นที่ 2 การดูแลรักษา ส่วนโรงเรียนที่ 2 อยู่ในระดับที่ 2 คือ
ระดับการมีส่วนร่วมพอเป็นพิธีหรือการมีส่วนร่วมบางส่วน ตั้งแต่ขั้นที่ 3 ถึง ขั้นที่ 5 การรับรู้ข่าว
สารสนเทศ การปรึกษาหารือและการทำให้พอใจ 2) กลยุทธ์การบริหารแบบมีส่วนร่วมของชุมชน
ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในพื้นที่สูงภาคเหนือ ประกอบด้วย 4 กลยุทธ์หลัก คือ 2.1) สร้างสมาชิก
ศึกษาของชุมชน 2.2) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนในการสร้างเครือข่ายการระดมทุนและ
ทรัพยากรเพื่อการศึกษา 2.3) พัฒนาภาวะผู้นำในการบริหารแบบมีส่วนร่วมของชุมชน และ

- 2.4) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนตามลำดับข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้ คือ 1) ควรมีการนำร่องการจัดตั้งสมัชชาการศึกษาของชุมชน 2) ควรส่งเสริมการสร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมเพื่อการระดมทุนและทรัพยากรในการพัฒนาการศึกษา 3) รัฐควรส่งเสริมการใช้องค์ความรู้ในการบริหารแบบมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการศึกษา

รัชนิวรรณ บุญอนันต์ (2555) ได้ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนายุทธศาสตร์การบริหารการท่องเที่ยวยของจังหวัดกำแพงเพชร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัญหาด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดกำแพงเพชร 2) ศึกษาศักยภาพของการท่องเที่ยวของจังหวัดกำแพงเพชร 3) ศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารการท่องเที่ยวของจังหวัดกำแพงเพชร 4) สร้างยุทธศาสตร์การบริหารการท่องเที่ยวของจังหวัดกำแพงเพชร และ 5) ประเมินยุทธศาสตร์การบริหารการท่องเที่ยวของจังหวัดกำแพงเพชร ผลการวิจัยพบว่า ได้ยุทธศาสตร์จำนวน 9 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ 1) จัดทำแผนพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดกำแพงเพชร 2) เพิ่มสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยวสู่มาตรฐาน 3) บริหารจัดการการท่องเที่ยวและบูรณาการสู่มาตรฐาน 4) พัฒนาศักยภาพผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยว 5) พัฒนามนุษย์ด้านการท่องเที่ยวสู่มาตรฐาน 6) ส่งเสริมการจัดทำระบบการติดตามและประเมินผลด้านการท่องเที่ยว 7) ส่งเสริมและพัฒนาการตลาดเชิงรุก 8) สร้างพันธมิตรและเครือข่ายความร่วมมือด้านการท่องเที่ยว 9) ปรับปรุง พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและปัจจัยพื้นฐานด้านการท่องเที่ยว

ไพชยนต์ ศรีม่วง (2555) ได้ทำการวิจัย เรื่องการพัฒนากลยุทธ์การบริหารทรัพยากรบุคคลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 41 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพ ปัญหาการบริหารทรัพยากรบุคคล และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารทรัพยากรบุคคลของสถานศึกษา 2) พัฒนากลยุทธ์บริหารทรัพยากรบุคคลของสถานศึกษา และ 3) ประเมิน กลยุทธ์การบริหารทรัพยากรบุคคลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 41 ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพ ปัญหาการบริหารทรัพยากรบุคคล และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารทรัพยากรบุคคลของสถานศึกษา ประกอบด้วยด้านสภาพการบริหารทรัพยากรบุคคล มีการสำรวจวิเคราะห์แผนกำลังคนสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ขององค์กร มีการส่งเสริมพัฒนาครูให้มีคุณภาพเป็นมืออาชีพ มีการส่งเสริมความรู้ ทักษะ เจตคติ คุณธรรมจริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ และการจัดกิจกรรมสร้างบรรยากาศการทำงาน สร้างวัฒนธรรมการอยู่ร่วมกัน ด้านปัญหาการบริหารทรัพยากรบุคคล มีการแต่งตั้ง ย้าย โอน ข้าราชการใช้เวลานานและมีขั้นตอนมาก ไม่มีการนำผลประเมินบุคลากรมาใช้ในการพัฒนาและแก้ไขการปฏิบัติงาน ขาดการติดตาม ประเมินผลการพัฒนาและรายงานที่ต่อเนื่อง และสถานศึกษาจัดสวัสดิการและประโยชน์เกื้อกูลให้ครู ขาดการกระทำที่ต่อเนื่องและไม่ตรงความต้องการ ด้านปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารทรัพยากรบุคคล ของสถานศึกษา ประกอบด้วยปัจจัยภายใน 6 ด้าน ดังนี้ ด้านโครงสร้าง ด้านระบบบริการ ด้านบุคลากร ด้านการเงิน ด้านวัสดุอุปกรณ์ และด้านการบริหารจัดการ ส่วนปัจจัยภายนอก

4 ด้าน คือ ด้านสังคมและวัฒนธรรม ด้านเทคโนโลยี ด้านเศรษฐกิจ และด้านการเมืองและกฎหมาย
 2) กลยุทธ์การบริหารทรัพยากรบุคคลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
 เขต 41 ประกอบ ด้วย 9 กลยุทธ์ คือ ปรับปรุงการวางแผนกำลังคน พัฒนาระบบการสรรหา
 ปรับปรุงการนิเทศ พัฒนาระบบการประเมิน พัฒนาภาวะผู้นำผู้บริหาร ส่งเสริมทรัพยากรบุคคล
 ประสานทุกภาคส่วน ปรับปรุงการจัดสวัสดิการ 3) ผลการประเมินกลยุทธ์การบริหาร
 ทรัพยากรบุคคลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 41 ที่พัฒนาขึ้น
 พบว่า วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ ประเด็นกลยุทธ์ กลยุทธ์ มาตรการ และตัวชี้วัดมีความ
 สอดคล้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้และการยอมรับได้อยู่ในระดับมากและมากที่สุด

สุภาพร พงศ์ภิญโญโอภาส (2555) ทำวิจัยเรื่องการพัฒนากลยุทธ์การบริหารงานวิจัย
 ของมหาวิทยาลัยราชภัฏในกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพและปัญหา
 การบริหารงานวิจัย รวมทั้งปัจจัยที่ส่งต่อการบริหารงานวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏในกลุ่มภาค
 เหนือตอนล่าง 2) ศึกษากลยุทธ์และแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏ
 ในกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง 3) ศึกษากลยุทธ์และแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิจัยของ
 มหาวิทยาลัยราชภัฏที่ประสบความสำเร็จในการบริหารงานวิจัย 4) พัฒนากลยุทธ์การบริหารงานวิจัย
 ของมหาวิทยาลัยราชภัฏในกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง 5) ประเมินกลยุทธ์การบริหารงานวิจัยของ
 มหาวิทยาลัยราชภัฏในกลุ่มภาคเหนือตอนล่างที่พัฒนาขึ้น ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพและปัญหา
 การบริหารงานวิจัยรวมทั้งปัจจัยที่คาดว่าจะส่งต่อการบริหารงานวิจัย ของมหาวิทยาลัยราชภัฏใน
 กลุ่มภาคเหนือตอนล่าง โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง และปัจจัยที่ส่งต่อสภาพ
 การบริหารงานวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏในกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง ได้แก่ ด้านวัฒนธรรม และ
 ด้านกฎหมาย 2) กลยุทธ์การบริหารงานวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏในกลุ่มภาค เหนือตอนล่าง
 มี 2 ด้าน ได้แก่ การนำและการควบคุม 3) กลยุทธ์การบริหารงานวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏ
 ที่ประสบความสำเร็จในการบริหารงานวิจัย มี 2 ด้าน ได้แก่ การนำและการควบคุม 4) กลยุทธ์
 การบริหารงานวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏในกลุ่มภาคเหนือตอนล่างที่พัฒนาขึ้น ประกอบด้วย
 วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ ประเด็นกลยุทธ์ กลยุทธ์ มาตรการ และตัวชี้วัด ซึ่งได้กลยุทธ์
 การบริหารงานวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏในกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง จำนวน 9 กลยุทธ์ 5) ผลการ
 ประเมินกลยุทธ์การบริหารงานวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏในกลุ่มภาคเหนือตอนล่างที่พัฒนาขึ้น
 พบว่า มีความสอดคล้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์อยู่ในระดับมากและ
 มากที่สุดเมื่อพิจารณาตามเกณฑ์การประเมินสรุปได้ว่ามีความสอดคล้อง ความเหมาะสม
 ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์

ประไพ ดิกะโกศล (2555) ได้ทำวิจัยเรื่อง กลยุทธ์การบริหารงานวิจัยในโรงเรียน
 มัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 41 มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษา

สภาพและปัญหาการบริหารงานวิจัย และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิจัย 2) พัฒนากลยุทธ์การบริหารงานวิจัย และ 3) ประเมินกลยุทธ์การบริหารงานวิจัยในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 41 ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพปัญหาการบริหารงานวิจัยในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 41 ผู้บริหารยังไม่ได้ดำเนินการจัดหาข้อมูลมาใช้ในการวางแผน การวางแผนไม่สอดคล้องกับสภาพของโรงเรียน มีการตั้งหัวหน้างานวิชาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้ และหัวหน้างานวิจัยเป็นผู้รับผิดชอบ แต่ยังไม่มีความสามารถที่ไม่เหมาะสม บุคลากรไม่ให้ความสำคัญในการวิจัย ขาดการสื่อสารที่ดีและแรงจูงใจในการทำวิจัยในโรงเรียนที่ไม่เหมาะสม ส่วนปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน และปัจจัยภายนอกโรงเรียน ในภาพรวมมีความพร้อมและเหมาะสมในการทำวิจัยที่สามารถใช้ประโยชน์ได้ 2) กลยุทธ์การบริหารงานวิจัยในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 41 ที่พัฒนาขึ้นประกอบด้วย วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ ประเด็นกลยุทธ์ 10 กลยุทธ์ 37 มาตรการ และ 47 ตัวชี้วัด 3) ผลการประเมินกลยุทธ์การบริหารงานวิจัยในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 41 พบว่า วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ ประเด็นกลยุทธ์ กลยุทธ์ มาตรการ และ ตัวชี้วัดมีความสอดคล้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์

ศักดิ์ชัย เพชรแกมทอง (2555) ได้ทำการวิจัย การพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการแหล่งเรียนรู้ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1 และเขต 2 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการเกี่ยวกับการบริหารจัดการแหล่งเรียนรู้ และศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการแหล่งเรียนรู้ 2) และ 3) ประเมินกลยุทธ์การบริหารจัดการแหล่งเรียนรู้ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1 และเขต 2 ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพการบริหารจัดการแหล่งเรียนรู้ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1 และเขต 2 พบว่า ด้านการวางแผน สถานศึกษามีการนำข้อมูลมาใช้ในการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอก มีหลักเกณฑ์การดำเนินงานที่ชัดเจน โดยการมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้อง มีการนำแผนปฏิบัติการไปสู่การปฏิบัติ ด้านการติดตามและประเมินผล มีการตรวจสอบประเมินผลด้านการดำเนินงานตามแผน มีการปรับปรุงและพัฒนา มีการติดตามแก้ไขการบริหารจัดการแหล่งเรียนรู้ที่ชัดเจน ส่วนปัญหาได้แก่ ครูผู้สอน ให้ความสำคัญในการวางแผนการบริหารจัดการแหล่งเรียนรู้ค่อนข้างน้อย การดำเนินงานโครงสร้างการบริหารจัดการแหล่งเรียนรู้ ไม่สอดคล้องกับสภาพของโรงเรียน การติดตามประเมินผลมีการจัดระบบการเก็บข้อมูล เพื่อตรวจสอบผลการประเมินไม่มีประสิทธิภาพ การปรับปรุงและการพัฒนาไม่ได้นำผลการประเมินและข้อเสนอแนะมาใช้เป็นแหล่งเรียนรู้ในการวางแผนพัฒนา 2) พัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการแหล่งเรียนรู้ สรุปได้ว่า ผลการ

วิเคราะห์สภาพแวดล้อม มีจุดแข็ง 13 ข้อ จุดอ่อน 15 ข้อ โอกาส 14 ข้อ และภาวะคุกคาม 12 ข้อ สำหรับกลยุทธ์ที่สร้างขึ้นประกอบด้วย วิสัยทัศน์ 4 พันธกิจ 4 ประเด็นยุทธศาสตร์ 4 เป้าประสงค์ 10 กลยุทธ์ 33 มาตรการ และ 41 ตัวชี้วัด 3) การประเมินกลยุทธ์การบริหารจัดการแหล่งเรียนรู้ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1 และเขต 2 ในด้านความสอดคล้อง ของวิสัยทัศน์ พันธกิจ ประเด็นกลยุทธ์ เป้าประสงค์ กลยุทธ์ มาตรการ และตัวชี้วัด พบว่า มีความสอดคล้องในระดับมากและมากที่สุด และด้านความเหมาะสม ความเป็นไปได้ การใช้ประโยชน์ของกลยุทธ์ มาตรการและตัวชี้วัดมีผลการประเมินอยู่ในระดับมากและมากที่สุด

ประภาส เกตุไทย (2556) ได้ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี ในวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี และปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีในวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง 2) ศึกษาปัญหาและความต้องการเกี่ยวกับการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีในวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง 3) พัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีในวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง 4) ประเมินกลยุทธ์การบริหารจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีในวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพการบริหารจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีที่ปฏิบัติมาก ได้แก่ ด้านการวางแผน เช่น มีการกำหนดรายละเอียดแผนงานด้านการจัดสรรทรัพยากรและอุปกรณ์ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างเหมาะสม และด้านการนำ มีการบริหารงานบุคลากรด้านการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีได้เหมาะสม ส่วนปัญหาการบริหารจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี พบว่า ปัญหาเกี่ยวกับการส่งเสริมความรู้เกี่ยวกับการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีแก่บุคคล ครอบครัว ชุมชน สถานประกอบการ และสถาบันอื่น ด้านการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ พบว่า ด้านครูผู้สอน ด้านสังคม ด้านผู้บริหาร ด้านเศรษฐกิจ ด้านการเมือง และด้านวัสดุอุปกรณ์ เป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อสภาพการบริหารจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .01 2) ปัญหาและความต้องการเกี่ยวกับการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีในวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง ปัญหาที่พบมาก ได้แก่ การนิเทศการศึกษา สถานประกอบการส่วนใหญ่ เห็นว่าไม่มีการวางระบบและวิธีการในการนิเทศการศึกษาร่วมกันระหว่างสถานศึกษาและสถานประกอบการ ส่วนความต้องการเกี่ยวกับการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี พบว่า มีความต้องการอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะด้านการวัดผลและประเมินผล 3) กลยุทธ์การบริหารจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี ในวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง ประกอบด้วย วิสัยทัศน์ พันธกิจ ประเด็นกลยุทธ์ เป้าประสงค์ กลยุทธ์ มาตรการ และตัวชี้วัด ซึ่งได้กลยุทธ์การบริหารจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีในวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง จำนวน 10 กลยุทธ์ 4) ผลการประเมินกลยุทธ์การบริหารจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีในวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง พบว่า กลยุทธ์ส่วนใหญ่มีความสอดคล้อง

ในระดับมากที่สุด ความเหมาะสมในระดับมาก ความเป็นไปได้ในระดับมาก และความเป็นประโยชน์ในระดับมากที่สุด

สงวน หอกคำ (2556) ได้ทำวิจัยเรื่อง กลยุทธ์การพัฒนาการประกันคุณภาพภายในของวิทยาลัยเทคนิคในกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพ ปัญหา และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพภายในของวิทยาลัยเทคนิคในกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง 2) พัฒนากลยุทธ์การพัฒนาการประกันคุณภาพภายในของวิทยาลัยเทคนิคในกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง 3) ประเมินกลยุทธ์การพัฒนาการประกันคุณภาพภายในของวิทยาลัยเทคนิคในกลุ่มภาคเหนือตอนล่างผลการวิจัยพบว่า 1. สภาพการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของวิทยาลัยเทคนิคในกลุ่มภาคเหนือ ตอนล่าง พบว่า มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ ใช้มาตรฐาน การประกันคุณภาพภายในเป็นแนวทางในการพัฒนาการศึกษาในด้านการจัดการเรียนการสอน การวัดผลประเมินผล มีการแต่งตั้งคณะกรรมการรับผิดชอบการประเมินคุณภาพการศึกษา ในระดับแผนกวิชา โดยมีการมอบหมายอย่างชัดเจนทุกฝ่ายมีส่วนร่วม มีการประเมินคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานการประกันคุณภาพภายในด้วยวิธีการที่เหมาะสมและหลากหลาย ส่วนปัญหาของการประกันคุณภาพภายในของวิทยาลัยเทคนิคในกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง พบว่า บุคลากรไม่ใส่ใจในการดำเนินงานตามภาระงานปกติ ด้วยวงจรคุณภาพ PDCA บุคลากรในสถานศึกษาไม่สามารถเชื่อมโยงงานในหน้าที่เข้ากับตัวบ่งชี้ของมาตรฐานการประกันคุณภาพ การจัดทำระบบข้อมูลเอกสาร และสารสนเทศต่างๆ ไม่เป็นระบบ ปัญหาเครื่องมือ และเกณฑ์ที่ใช้ประกอบการประเมินไม่ชัดเจน และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพภายในของวิทยาลัย เทคนิคในกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง ปัจจัยภายในด้านจุดแข็ง ผู้บริหารมีการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาแผนปฏิบัติการประจำปี ครูผู้สอนปฏิบัติงานด้วยความทุ่มเท เสียสละ อุทิศเวลาเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม ด้านจุดอ่อน สถานศึกษาจัดระบบสารสนเทศ จัดเก็บเอกสารข้อมูลต่างๆ ไม่เชื่อมโยงกัน บุคลากรในสถานศึกษาส่วนใหญ่ไม่ให้ความร่วมมืออย่างเต็มที่ในการดำเนินการประกันคุณภาพภายใน ปัจจัยภายนอกด้านโอกาส สถานประกอบการมีความต้องการแรงงานด้านอาชีวศึกษาอย่างต่อเนื่อง ผู้เรียนและผู้ปกครองมีความเชื่อมั่นในการจัดการศึกษา อาชีวศึกษาจบแล้วมีงานทำ ด้านภาวะคุกคาม คนในสังคมบางส่วนฝังใจในภาพพจน์ที่ไม่ดีของนักเรียน นักศึกษาอาชีวะที่ปรากฏตามสื่อต่างๆ 2. กลยุทธ์การพัฒนาการประกันคุณภาพภายในของวิทยาลัยเทคนิคในกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง ประกอบด้วย วิสัยทัศน์ พันธกิจ ประเด็นกลยุทธ์ เป้าประสงค์ กลยุทธ์ มาตรการ และตัวชี้วัด กลยุทธ์ที่พัฒนาขึ้นได้แก่ 1) ส่งเสริมการวางแผนการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาให้เป็นระบบและมีคุณภาพ 2) พัฒนาระบบและกลไกในการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา 3) เพิ่มขีดความสามารถของบุคลากรในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการดำเนินการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา 4) ยกระดับการกำกับติดตามการดำเนินงานตามระบบและกลไกประกันคุณภาพภายใน 5) เร่งรัดติดตาม

ตรวจสอบการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา ให้เป็นไปตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา 6) ปรับปรุงระบบการประเมินคุณภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพ 7) รมรณค้ให้มีการประเมินคุณภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง 3. ผลการประเมินกลยุทธ์การพัฒนาการประกันคุณภาพภายในของวิทยาลัยเทคนิคในกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง พบว่า กลยุทธ์ส่วนใหญ่มีความสอดคล้องในระดับมากที่สุด ความเหมาะสมในระดับมาก ความเป็นไปได้ในระดับมาก และความเป็นประโยชน์ในระดับมากที่สุด

ลารอกโค (Larocco, 1991) ศึกษากลยุทธ์การตลาดของวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยในรัฐอิลลินอยส์ ที่เปิดสอนหลักสูตรปริญญาโททางธุรกิจ การศึกษาพบว่า 1) กลยุทธ์การตลาดที่ใช้มากที่สุด (มากกว่าร้อยละ 40) คือ การส่งเสริมการขาย การจัดจำหน่าย การโฆษณา การสรรหาบุคคล การพัฒนาหลักสูตรและการประชาสัมพันธ์ กลยุทธ์การตลาดที่ยอมรับว่ามีประสิทธิผลมากที่สุดคือการสรรหาบุคคล การจัดจำหน่าย การวางแผนการตลาดและการวิจัยตลาด 2) มีความแตกต่างระหว่างสถาบันของรัฐ เอกชนและสถาบันในเมือง ชานเมือง ชนบท และทางเลือกของสถาบันกลยุทธ์การตลาด อย่างไรก็ตามไม่มีความแตกต่างกันระหว่างสถาบันทางโลกและสถาบันศาสนา 3) การสรรหาบุคคลเป็นองค์ประกอบสำคัญมาก ที่ช่วยให้วิทยาลัยและมหาวิทยาลัยบรรลุวัตถุประสงค์จำนวนผู้สมัครเรียน 4) สถาบันการศึกษาที่ลงทุนในการพัฒนาหลักสูตรจะมีการเติบโตในยอดผู้สมัครเร็วที่สุด 5) ส่วนประสมการตลาดที่ใช้มากที่สุด คือ ผลิตภัณฑ์และการจัดจำหน่าย 6) ประสิทธิภาพของกลยุทธ์การตลาดจะแตกต่างกันไปตามประเภทของสถาบันและสภาพประชากรศาสตร์ 7) วิทยาลัยและมหาวิทยาลัยในกลุ่มตัวอย่างมากกว่า ร้อยละ 80 ใช้แนวคิดการตลาด สถาบันการศึกษาที่ใช้แนวคิดการตลาดจะพบความสำเร็จในวัตถุประสงค์จำนวนผู้สมัครเรียน 8) โครงการองค์กรไม่ได้สนับสนุนประสิทธิผลในการบรรลุวัตถุประสงค์จำนวนผู้สมัครเรียนของสถาบัน 9) สถาบันเอกชนจะมีความเข้มข้นในโปรแกรมการตลาดของสถาบันมากกว่าสถาบันของรัฐ และ 10) กลยุทธ์การจัดจำหน่ายเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ทำให้การตลาดอุดมศึกษาประสบความสำเร็จ

เดนนิส และคนอื่นๆ (Dennis, et al., 1997) ได้ทำวิจัยเรื่อง ระบบการสนับสนุนในการวางแผน กลยุทธ์ วัตถุประสงค์ เพื่อกำหนดมิติของระบบการสนับสนุนในการวางแผนกลยุทธ์ ผลการวิจัยพบว่า ระบบการสนับสนุนมี 4 มิติ คือ การสนับสนุนกระบวนการวางแผนกลยุทธ์ การสนับสนุนการแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการวางแผนกลยุทธ์ การสนับสนุนด้านการกำหนดบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการดำเนินการวางแผนกลยุทธ์ การสนับสนุนด้านการจัดโครงสร้างบริหารงาน

ปาร์ค (Park, 1997) ได้ทำวิจัยเรื่อง การศึกษากรณีการวางแผนกลยุทธ์ในสถาบันอุดมศึกษาต่อเนื่อง วัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อที่จะศึกษาวิเคราะห์ถึงการนำแผนกลยุทธ์ไปใช้

วิธีการศึกษาโดยการสัมภาษณ์ผู้บริหารที่เป็นคณะกรรมการการศึกษาต่อเนื่อง จำนวน 15 คน ตลอดจนการวิเคราะห์เอกสาร มีการเปรียบเทียบรูปแบบกลยุทธ์ต่างๆ ที่นำไปใช้ ผลของการศึกษาพบว่า องค์กรมีจุดมุ่งหมายในการวางแผนกลยุทธ์ 2 ประการ กล่าวคือ 1) เพื่อการตัดสินใจในการกำหนดทิศทางขององค์กร 2) เพื่อแสดงจุดเน้นของการเจริญเติบโตตลอดจนวัตรกรรมขององค์กร

เคซาร์ (Kezar, 2003) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ กลยุทธ์ในความร่วมมือระหว่างงานวิชาการ และงานกิจการนักศึกษาเพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาประสบความสำเร็จในการศึกษา เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นแบบสำรวจความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องกับการพัฒนานักศึกษาของอเมริกา ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยกับการบูรณาการหรือการสร้างความร่วมมือระหว่างงานวิชาการและงานกิจการนักศึกษา โดยถือว่าเป็นวิธีที่ดีที่สุดในการพัฒนานักศึกษา เพราะจะช่วยให้เกิดความร่วมมือในการทำงานและขจัดความขัดแย้งในเรื่องต่างๆ ได้ และยังมีข้อเสนอแนะจากการเปลี่ยนแปลงวิธีการทำงานโดยเน้นความร่วมมือให้มากขึ้น

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องแสดงให้เห็นว่า นักวิจัยมีกระบวนการพัฒนากลยุทธ์ด้วยการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน เช่น สภาพและปัญหาการดำเนินการในเรื่องต่างๆ เพื่อใช้ประกอบการพัฒนากลยุทธ์ ซึ่งส่วนใหญ่ใช้การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอก (SWOT Analysis) จากนั้นจึงยกร่างกลยุทธ์ ตรวจสอบกลยุทธ์และประเมินกลยุทธ์ สำหรับการวิจัยครั้งนี้ได้เพิ่มการทดลองใช้กลยุทธ์ ในองค์กร หลังจากนั้นจึงจะมีการประเมินตามตัวชี้วัด

งานวิจัยเกี่ยวกับศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนและศูนย์การเรียนรู้อื่นๆ

งานวิจัยที่เกี่ยวกับการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน และศูนย์การเรียนรู้อื่นๆ มีดังนี้

นราทิพย์ สอาดเอี่ยม (2546) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การบริหารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนที่เหมาะสมกับองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดกาญจนบุรี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนที่เหมาะสมของคณะกรรมการบริหารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนในจังหวัดกาญจนบุรี 2) เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนที่เหมาะสมของคณะกรรมการบริหารศูนย์การเรียนรู้ชุมชน ประกอบด้วย นายก กรรมการบริหาร ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล และครูศูนย์การเรียนรู้ชุมชน 3) เสนอแนวทางการบริหารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนที่เหมาะสมสำหรับองค์การบริหารส่วนตำบล ผลการวิจัยพบว่า 1) คณะกรรมการบริหารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนที่เหมาะสมอยู่ในระดับมาก 2) การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารศูนย์การเรียนรู้ชุมชน พบว่า นายก กรรมการ และปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล มีความคิดเห็นแตกต่างกับครูศูนย์การเรียนรู้ชุมชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในด้านงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ อาคารสถานที่ ส่วนด้านบุคลากรและด้านการบริหารจัดการ มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน และ 3) แนวทางการบริหารศูนย์การเรียนรู้ชุมชน ด้านบุคลากร ควรจัดให้มีวิทยากรภายนอกหรือภูมิปัญญาท้องถิ่นมาสอนประจำ

หรือสอนเสริม มีการพัฒนาบุคลากรศูนย์การเรียนรู้ชุมชน จัดบุคลากรให้เพียงพอและมีคุณภาพ ให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมให้มากขึ้น ด้านงบประมาณควรได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐและองค์การบริหารส่วนตำบลอย่างเหมาะสม ด้านวัสดุอุปกรณ์ อาคารสถานที่ ควรมีสื่อเพียงพอต่อความต้องการด้านการบริหารจัดการ ควรจัดทำโครงสร้างการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ

ปทุมพร สุขอาษา (2547) ได้ดำเนินการวิจัยเรื่อง การปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารศูนย์ประสานงานองค์กรชุมชนระดับตำบล จังหวัดสมุทรสงคราม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารศูนย์ประสานงานองค์กรชุมชนระดับตำบล และเพื่อเปรียบเทียบการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการ บริหารศูนย์ประสานงานองค์กรระดับตำบล ผลการวิจัยพบว่า ด้านการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารศูนย์ประสานงานองค์กรชุมชนระดับตำบล จังหวัดสมุทรสงคราม โดยภาพรวม อยู่ในระดับกลาง ด้านที่สูงสุดได้แก่ การส่งเสริมสนับสนุนประสานงานให้ผู้แทนองค์กรชุมชนเครือข่าย มีส่วนร่วมพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม การเมือง ในระดับต่างๆ และด้านที่ต่ำสุด ได้แก่ การสนับสนุนการจัดทำโครงการขององค์กรชุมชน แสวงหางบประมาณทั้งภายในภายนอกและประสานการบริหารจัดการเงินทุนขององค์กรชุมชน

ธนากร ไกรแก้ว (2549) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การประเมินโครงการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (Fix It Center) ของวิทยาลัยการอาชีพร้อยเอ็ด โดยมีจุดมุ่งหมายของการศึกษา

- 1) เพื่อประเมิน ผลการดำเนินงานโครงการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของวิทยาลัยการอาชีพร้อยเอ็ด
- 2) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่เข้าร่วมโครงการเกี่ยวกับการดำเนินงานโครงการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ของวิทยาลัยการอาชีพร้อยเอ็ด
- 3) เพื่อศึกษาแนวทางการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินโครงการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ประชาชนที่เข้าร่วมโครงการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของวิทยาลัยการอาชีพร้อยเอ็ด ในช่วงระหว่างวันที่ 24 กันยายน ถึง 14 ตุลาคม 2548 จำนวน 137 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ F-test (ANOVA) ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนที่เข้าร่วมโครงการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของวิทยาลัยการอาชีพร้อยเอ็ด เห็นว่าการดำเนินโครงการโดยรวมและทุกด้านมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง โดยประชาชนที่เข้าร่วมโครงการที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินโครงการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของวิทยาลัยการอาชีพร้อยเอ็ดต่างกัน ปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะ ด้านบริบทการดำเนินโครงการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่ ควรมีการขยายพื้นที่ให้บริการ โดยเพิ่มพื้นที่เป้าหมาย และรัฐบาลหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบจะต้องสนับสนุนในด้านปัจจัยที่จำเป็นอื่นๆ เช่น บุคลากร วัสดุอุปกรณ์ และงบประมาณ ด้านปัจจัยนำเข้า เจ้าหน้าที่ไม่เพียงพอทำให้ไม่สะดวกในการบริการ ควรเพิ่มจำนวนเจ้าหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับโครงการฯ

ให้เพียงพอเพื่อให้สามารถรองรับความต้องการของประชาชนในพื้นที่เป้าหมาย ด้านกระบวนการ ระยะเวลาการออกปฏิบัติงานน้อย เจ้าหน้าที่ขาดความชำนาญและผู้รับบริการไม่สามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้หรือถ่ายทอดให้แก่คนอื่น ๆ ในชุมชนได้ ควรขยายเวลาการออกปฏิบัติการในชุมชน ควรจัดอบรมให้ความรู้และทักษะแก่เจ้าหน้าที่โครงการเพิ่มขึ้น ด้านผลผลิต การติดตามตรวจสอบไม่ครอบคลุมพื้นที่ทำให้ไม่ทราบผลการดำเนินโครงการที่แท้จริง ควรมีการวางแผนการติดตามตรวจสอบ การดำเนินโครงการฯ อย่างต่อเนื่อง

พงษ์ศักดิ์ ไชยสุวรรณ (2549) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาสภาพและปัญหาการดำเนินงานของศูนย์การเรียนรู้ชุมชน จังหวัดบุรีรัมย์ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบสภาพของการดำเนินงานศูนย์การเรียนรู้ชุมชน ในกิจกรรม 3 ด้าน คือ ด้านการจัดการศึกษาสายสามัญ ด้านการจัดการศึกษาสายอาชีพ และด้านการจัดการศึกษาตามอัธยาศัย ของผู้บริหารศูนย์บริการ การศึกษานอกโรงเรียนอำเภอและครูประจำศูนย์การเรียนรู้ชุมชน จังหวัดบุรีรัมย์ ผลการวิจัยสรุปได้ ดังนี้ 1) ความคิดเห็นของผู้บริหารศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอและครูประจำศูนย์การเรียนรู้ชุมชนจังหวัดบุรีรัมย์เกี่ยวกับสภาพและปัญหาการดำเนินงานของศูนย์การเรียนรู้ชุมชน พบว่า สภาพการดำเนินงานศูนย์ 3 ด้าน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า การจัดการศึกษาตาม อัธยาศัยและการจัดการศึกษาสายสามัญอยู่ในระดับมาก ส่วนการจัดการศึกษาสายอาชีพอยู่ในระดับ ปานกลาง ส่วนปัญหาการดำเนินงานของศูนย์การเรียนรู้ชุมชน โดยรวมพบว่ามีปัญหาการดำเนินงาน 3 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายละเอียดแต่ละปัญหาพบว่ามีปัญหา การจัดทำแผน โครงการเพื่อเสนอของงบประมาณ ปัญหาการจัดสื่ออุปกรณ์ในการเรียนการสอน ปัญหาการนิเทศ ติดตามผล ปัญหาการจัดฝึกอบรมพัฒนางานทักษะอาชีพใหม่ๆ ตามความต้องการของประชาชน ปัญหาการจัดทำแผนแม่บทชุมชนและปัญหาการประสานงานกับเครือข่ายองค์กรท้องถิ่น

2) การเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการดำเนินงานของศูนย์การเรียนรู้ชุมชนในกิจกรรม 3 ด้าน ตามระดับความคิดเห็นของผู้บริหารศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอและครูประจำศูนย์ การเรียนรู้ชุมชนของจังหวัดบุรีรัมย์ พบว่า 2.1) ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานของศูนย์ การเรียนรู้ชุมชนจังหวัดบุรีรัมย์ในการจัดการศึกษาสายสามัญไม่แตกต่างกัน การจัดการศึกษาสาย อาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และด้านการจัดการศึกษาตามอัธยาศัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยผู้บริหารศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียน อำเภอมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานมากกว่าครูประจำศูนย์การเรียนรู้ชุมชน 2.2) ระดับ ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการดำเนินงานศูนย์การเรียนรู้ชุมชนจังหวัดบุรีรัมย์ แตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยครูประจำศูนย์การเรียนรู้ชุมชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา การดำเนินงานมากกว่าผู้บริหารศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอ

พรชัย ชูชัยวุฒิพงศ์ (2549) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การนํานโยบายการศึกษาด้านอาชีพไปปฏิบัติ กรณีศึกษาโรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร (บางรัก) การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีความมุ่งหมาย เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการนํานโยบายการศึกษาด้านอาชีพไปปฏิบัติและผลการปฏิบัติการที่เกิดขึ้นจากการนํานโยบายการศึกษาด้านอาชีพไปปฏิบัติกลุ่มเป้าหมายและผู้ให้ข้อมูลหลักกลุ่มที่หนึ่ง บุคลากรที่ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร (บางรัก) ได้แก่ ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน และบุคลากรที่ปฏิบัติหน้าที่ทางการสอน กลุ่มที่สอง นักศึกษาที่เรียนในหลักสูตรระยะสั้น กลุ่มที่สาม ผู้ประกอบการเครื่องมือ ที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ แบบสัมภาษณ์ ซึ่งสัมภาษณ์ถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการนํานโยบายการศึกษาด้านอาชีพไปปฏิบัติและแบบสัมภาษณ์ผลการปฏิบัติการที่เกิดขึ้นจากการนํานโยบายการศึกษาด้านอาชีพไปปฏิบัติ ในการวิเคราะห์ข้อมูลใช้หลักตรรกะข้อเท็จจริง เปรียบเทียบข้อมูล เพื่อจัดกลุ่มข้อมูลใหม่และนำข้อมูลใหม่ มาวิเคราะห์หาข้อสรุป ผลการศึกษาวินิจฉัย พบว่า ในการนํานโยบายการศึกษาด้านอาชีพไปปฏิบัติ ควรให้ความสำคัญกับตัวแปรอิสระดังต่อไปนี้ ความชัดเจนของวัตถุประสงค์ของนโยบาย สมรรถนะของหน่วยงานในการดำเนินการให้บรรลุตามนโยบาย การสื่อสารภายในองค์กรและการขับเคลื่อนกิจกรรม การสื่อสารมวลชน เพื่อพัฒนาความเข้าใจปัญหาของนโยบาย ทิศนคติของผู้นํานโยบายไปปฏิบัติ การสนับสนุนสาธารณะและเงื่อนไขทางเศรษฐกิจ สังคมและการเมืองส่วนผลการปฏิบัติการที่เกิดขึ้นจากการนํานโยบายการศึกษาด้านอาชีพไปปฏิบัติ ควรพิจารณาถึงความพึงพอใจของผู้เข้ารับการศึกษ การนำความรู้ ไปประกอบอาชีพได้ หลักสูตรวิชาที่เปิดสอนเป็นสิ่งที่ต้องการของชุมชนและสถานประกอบการ ความทั่วถึงในการบริการชุมชนและการมีหลักสูตรที่หลากหลาย

วรรณวิ โสภา (2550) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารศูนย์ประสานงานองค์กรชุมชนระดับตำบล พื้นที่จังหวัดหนองคาย มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ระดับการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารศูนย์ประสานงานองค์กรชุมชนระดับตำบล 2) ปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารศูนย์ประสานงานองค์กรชุมชนระดับตำบล 3) ข้อเสนอแนะในการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารศูนย์ประสานงานองค์กรชุมชนระดับตำบล พื้นที่จังหวัดหนองคาย ผลการวิจัยพบว่า ด้านปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารศูนย์ประสานงานองค์กรชุมชนระดับตำบล พื้นที่จังหวัดหนองคาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ การได้รับการสนับสนุนจากส่วนราชการหรือองค์กร การยอมรับนับถือ และการได้รับการฝึกอบรม โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ เท่ากับ 0.713 ตัวแปรอิสระทั้งหมดสามารถอธิบายการผันแปรของตัวแปรตามได้ร้อยละ 50.80 สรุปข้อเสนอแนะในการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารศูนย์ประสานงานองค์กรชุมชนระดับตำบลในการดำเนินงาน ควรจัดงบประมาณสนับสนุนการดำเนินงาน

ควรมีการประชาสัมพันธ์งานศูนย์ประสานงานองค์กรชุมชนระดับตำบลอย่างต่อเนื่อง ควรมีการอบรมให้ความรู้ด้านนโยบายการดำเนินงานอย่างน้อยปีละ 1 ครั้งและส่งเสริมบทบาทให้มากยิ่งขึ้นเพื่อเป็นที่ยอมรับขององค์กรอื่นๆ

อาส พันเหตุ (2551) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาการปฏิบัติงานของครูศูนย์การเรียนรู้ชุมชน จังหวัดหนองคาย มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาระดับปัญหาการปฏิบัติงาน ศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศและประสบการณ์การปฏิบัติงานที่มีต่อปัญหาการปฏิบัติงานและแนวทางแก้ไขปัญหาการปฏิบัติงานของครูศูนย์การเรียนรู้ชุมชนจังหวัดหนองคาย ผลการวิจัยพบว่า 1) ปัญหาการปฏิบัติงานของครูศูนย์การเรียนรู้ชุมชน โดยภาพรวมและรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้ ด้านการส่งเสริมสนับสนุน และด้านการบริหารจัดการ 2) ปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศและประสบการณ์ ที่มีต่อปัญหาการปฏิบัติงานของครูศูนย์การเรียนรู้ชุมชน ทั้งโดยรวมและรายด้านทุกด้านมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 3) ข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหการปฏิบัติงานของครูศูนย์การเรียนรู้ชุมชน มีดังนี้ ควรเพิ่มสวัสดิการของครูศูนย์การเรียนรู้ชุมชน ควรมีการบรรจุครูศูนย์การเรียนรู้ชุมชนที่ปฏิบัติหน้าที่เกิน 5 ปี ควรมีเพิ่มค่าตอบแทนของครูศูนย์การเรียนรู้ชุมชน ควรสนับสนุนงบประมาณในการจัดหาสื่อ นักศึกษาไม่มีเวลามาพบกลุ่มสื่อในการจัดการเรียนการสอนมีน้อย ควรมีการปรับปรุงและพัฒนาอาคาร สถานที่ และช่วงเวลาในการพบกลุ่มให้มีความเหมาะสมเพื่อสะดวกต่อการไปใช้บริการและเอื้อต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของชุมชน และควรมีการร่วมจัดกิจกรรมกับชุมชนอย่างสม่ำเสมอ

วัชร เกตสิน (2552) ได้ประเมินโครงการขยายบทบาทศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (Fix it Center) ของวิทยาลัยเทคนิคชัยบุรี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จุดมุ่งหมายในการศึกษาครั้งนี้เพื่อประเมินโครงการขยายบทบาทศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของวิทยาลัยเทคนิคชัยบุรี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาใน 4 ด้าน คือ ด้านบริบท ด้านปัจจัยเบื้องต้น ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต ประชากรที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย ผู้บริหาร 5 คน ครู-อาจารย์ 14 คน นักศึกษา 28 คน วิทยาลัยเทคนิคชัยบุรี และประชาชน 65 คน รวมทั้งหมด 112 คน ปีการศึกษา 2552 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษาพบว่า 1) ด้านบริบท รายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือวัตถุประสงค์ของโครงการสอดคล้องกับนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา รองลงมาคือ มีการกำหนดวัตถุประสงค์ของโครงการชัดเจน ส่วนรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ วัตถุประสงค์ของโครงการส่งเสริมให้นักศึกษามีทักษะประสบการณ์และความเชื่อมั่นในการออกไป ประกอบอาชีพและปฏิบัติงานในชุมชน 2) ด้านปัจจัยเบื้องต้น รายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ บุคลากรมีความรู้เกี่ยวกับวิธีการใช้การบำรุงรักษาเครื่องมือและอุปกรณ์ รองลงมาคือ การดำเนินโครงการขยายบทบาทศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน มีระยะเหมาะสม รายการที่มี

ค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ งบประมาณของแต่ละกิจกรรมมีความเหมาะสม 3) ด้านกระบวนการ รายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีการสรุปผลการดำเนินโครงการ รองลงมาคือ มีการมอบหมายผู้รับผิดชอบชัดเจน ส่วนรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ มีการนำผลประโยชน์ของแต่ละกิจกรรมมาปรับปรุง เพื่อวางแผนการดำเนินโครงการต่อไป 4) ด้านผลผลิต พบว่า ผู้รับบริการมีความคิดเห็นว่า เจ้าหน้าที่ที่มีความเป็นกันเอง เจ้าหน้าที่ให้บริการปฏิบัติงานด้วยความชำนาญ ส่วนรายการที่มีความคิดเห็นในระดับต่ำ คือ มีอุปกรณ์ เครื่องมือที่ทันสมัยในการให้บริการ ในส่วนนักเรียน นักศึกษามีความคิดเห็นว่า ได้นำความรู้มาใช้ในการปฏิบัติงานจริงและสามารถนำความรู้ไปประกอบอาชีพอิสระได้

กอบกุล กลัฒนอำไพ (2552) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การบริหารจัดการศูนย์การเรียนรู้ชุมชน ของครูประจำศูนย์การเรียนรู้ชุมชนสถานศึกษาสังกัดสำนักงานส่งเสริมงานส่งเสริมการศึกษา นอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการบริหารจัดการศูนย์การเรียนรู้ชุมชนของครูประจำศูนย์การเรียนรู้ชุมชนสถานศึกษาสังกัดสำนักงานส่งเสริมงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย 2) ศึกษาปัญหา อุปสรรค ของครูประจำศูนย์การเรียนรู้ชุมชนที่มีต่อการบริหารจัดการศูนย์การเรียนรู้ชุมชน ตามมาตรฐานศูนย์การเรียนรู้ชุมชน ผลการวิจัยพบว่า ด้านปัญหา อุปสรรค ที่มีต่อการบริหารจัดการศูนย์การเรียนรู้ชุมชนตามมาตรฐานศูนย์การเรียนรู้ชุมชน สรุปได้ดังนี้ 1) มาตรฐานการผลิต พบว่า ผู้รับบริการไม่สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง ไม่มีทักษะความรู้พื้นฐาน ไม่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมได้ครบถ้วนทุกกิจกรรม ไม่ได้นำเอาองค์ความรู้ที่ได้รับไปพัฒนาตนเองในการสร้างงาน อาชีพ ไม่เคารพกฎ ระเบียบ ขาดความรับผิดชอบ ความกระตือรือร้นในการรับความรู้ และศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมจากแหล่งการเรียนรู้ภูมิปัญญา นักศึกษาสอบตกเป็นจำนวนมาก ไม่มีความตระหนักในคุณค่าหรือประโยชน์ในกิจกรรมการเรียนรู้ 2) มาตรฐานด้านกระบวนการ พบว่า ไม่ได้มีการสำรวจสภาพปัญหาความต้องการของคนในชุมชน ไม่ได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้รับบริการเป็นสำคัญ ไม่มีระบบนิเทศติดตามผลภาคเครือข่ายไม่ให้ความร่วมมือในการเข้าร่วมกิจกรรม การสนับสนุนงบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์ ครูประจำศูนย์การเรียนรู้ชุมชน คณะกรรมการและผู้เกี่ยวข้องไม่ได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง 3) มาตรฐานด้านปัจจัย พบว่า สภาพอาคาร สถานที่และสภาพแวดล้อมที่ไม่เอื้อต่อการเรียนรู้ ตั้งอยู่ห่างไกลชุมชน สื่อ วัสดุ อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวกไม่เพียงพอ ไม่ได้รับการสนับสนุนงบประมาณ และไม่มีข้อมูลสารสนเทศ

วัชรีย์ อ่ำปลอด (2552) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การบริหารจัดการศูนย์การเรียนรู้ในภูมิภาคเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนจังหวัดตรัง โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อ 1) ศึกษาการเตรียมความพร้อมในการบริหารจัดการศูนย์การเรียนรู้ 2) ศึกษากระบวนการสนับสนุนการบริหารจัดการศูนย์การเรียนรู้ 3) ศึกษาปัญหา อุปสรรค และเสนอแนวทางในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ในภูมิภาคเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน จังหวัดตรัง ผลการวิจัยพบว่า การเตรียมความพร้อมในการบริหารจัดการศูนย์การเรียนรู้

ยังประสบปัญหาในเรื่องของอัตรากำลังบุคลากร งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์และการบริหารจัดการ และระบบสนับสนุนการบริหารจัดการศูนย์การเรียนรู้ ก็มีปัญหาเช่นเดียวกัน สรุปข้อเสนอแนะไว้ว่า ควรมีการกำหนดกรอบอัตรากำลังบุคลากร มีแผนการจัดหาและใช้จ่ายงบประมาณ และแผนการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ที่ชัดเจน เพื่อทิศทางการดำเนินงานที่เป็นรูปธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งควรแยกการดำเนินงานศูนย์การเรียนรู้ ออกมาเป็นเอกเทศจากเทศบาลนครตรังและจ้างผู้บริหารมืออาชีพมาบริหาร และควรมุ่งเน้นให้มีการบริหารจัดการบูรณาการเพื่อเสริมสร้างการมีส่วนร่วมจาก ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง อันจะก่อให้เกิดเป็นพลังในทางสร้างสรรค์ ที่จะส่งผลให้มีการร่วมมือกันทำให้เกิดพื้นที่แห่งการเรียนรู้แห่งสากลโลกเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนอย่างต่อเนื่องและตลอดไป

ปิ่นอนงค์ วงศ์บุญ (2553) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมในการดำเนินงานตามบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรในจังหวัดมุกดาหาร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานตามบทบาทหน้าที่ 2) เปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานตามบทบาทหน้าที่ 3) ศึกษาปัญหา อุปสรรค และแนวทางในการดำเนินงานตามบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรในจังหวัดมุกดาหาร ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการบริหารศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบล จังหวัดมุกดาหาร ด้านการบริหารศูนย์ฯ ปัญหาที่พบคือ กองทุนกิจกรรมด้านการเกษตรที่มีอยู่ในตำบลไม่เข้าร่วมกับกองทุนศูนย์ ด้านกำหนดบทบาทความรับผิดชอบของคณะกรรมการบริหารศูนย์ ปัญหาที่พบ คือ คณะกรรมการบริหารศูนย์บางคนไม่ปฏิบัติตามข้อตกลงและบทบาทหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ด้านการจัดกิจกรรมสนับสนุนช่วยเหลือเกษตรกร ปัญหาที่พบ คือ การสร้างเครือข่ายด้านต่างๆ ยังไม่เป็นรูปธรรมที่ชัด ด้านการจัดเวทีชุมชนเพื่อวางแผนพัฒนาการเกษตรระดับตำบล ปัญหาที่พบคือ แผนงาน/โครงการไม่ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

นันทวัน เรืองอร่าม (2554) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบศูนย์การเรียนรู้ชุมชนนาจอมเทียน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สร้างและพัฒนารูปแบบศูนย์การเรียนรู้ชุมชนนาจอมเทียน 2) ประเมินประสิทธิภาพของศูนย์การเรียนรู้ชุมชนนาจอมเทียน 3) ประเมินรับรองรูปแบบของศูนย์การเรียนรู้ชุมชนนาจอมเทียน ผลการวิจัย พบว่า ผลการพัฒนารูปแบบศูนย์การเรียนรู้ชุมชนนาจอมเทียน ประกอบด้วยดังนี้

1. ปรัชญา คือ เปิดโอกาสทางการศึกษาพัฒนาอาชีพ
2. วิสัยทัศน์ คือ ศูนย์การเรียนรู้ชาวนาจอมเทียนเป็นแหล่งสร้างความรู้ สร้างงาน สร้างรายได้ ขยายโอกาสทางการศึกษา ให้แก่ประชาชนนาจอมเทียน ภายในปี 2553-2562
3. พันธกิจ
 - 3.1 ส่งเสริมให้เป็นแหล่งเรียนรู้ที่สนองต่อความต้องการของชุมชน

3.2 ส่งเสริมการพัฒนาอาชีพ เพื่อการสร้างงาน สร้างอาชีพให้แก่ชุมชน

3.3 ส่งเสริมและสนับสนุนการสร้างเครือข่ายชุมชน ให้มีการแลกเปลี่ยน

ความรู้ประสบการณ์ เครื่องมือ และสื่อต่างๆ ระหว่างชุมชน ทั้งนี้ได้กำหนดเป้าหมาย วัตถุประสงค์ การจัดตั้งศูนย์ฯ กลยุทธ์ของศูนย์ฯ บทบาทหน้าที่ของศูนย์ โครงสร้างและกระบวนการดำเนินงานของศูนย์ เกิดจากการมีส่วนร่วมในการระดมความคิดเห็นของตัวแทนในชุมชนนาจอมเทียน จึงเป็นแหล่งที่เป็นศูนย์กลางการให้บริการความรู้ การจัดการความรู้ การถ่ายทอดแลกเปลี่ยนประสบการณ์ วิทยากร ตลอดจนภูมิปัญญาท้องถิ่น และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ต่างๆ ของประชาชนในชุมชน สอดคล้องกับความต้องการและศักยภาพของชุมชนอย่างแท้จริง

สุวพงศ์ ศรีเทพ และคนอื่นๆ (2555) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาระดับคุณภาพ ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (Fix It Center) ต้นแบบ ตำบลโคกมน อำเภอน้ำหนาว จังหวัดเพชรบูรณ์ ของวิทยาลัย เทคนิคเพชรบูรณ์ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (Fix It Center) ต้นแบบตำบลโคกมน อำเภอน้ำหนาว จังหวัดเพชรบูรณ์ และเพื่อพัฒนาระดับคุณภาพศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ ช่างชุมชน และผู้ประสานงานตำบลโคกมน นักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคเพชรบูรณ์ที่ประจำศูนย์ตำบลโคกมน และประชาชนตำบลโคกมน จำนวน 365 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แบบสอบถามประชาชนเป็นแบบสอบถาม ปลายเปิด แบบสอบถามผู้ใช้บริการ และแบบสอบถามผู้ให้บริการ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์ เนื้อหา การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ต้นแบบ ของวิทยาลัยเทคนิคเพชรบูรณ์ ผู้ใช้บริการมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก หากพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านประชาชนมีความคิดเห็น ต้องการให้มีการบริการช่างซ่อมและช่างประเภทอื่นๆ อย่างต่อเนื่องหรือควรอบรมให้ความรู้และทักษะให้กับเยาวชนที่ว่างงานในหมู่บ้าน ควรจัดอบรมช่างชุมชนในแต่ละสาขาอาชีพ ด้านนักเรียน นักศึกษามีความคิดเห็น ต้องการพัฒนาทักษะให้มีสมรรถนะในงานอาชีพ การสร้างช่องทางในการ ประกอบอาชีพอิสระ ความเชื่อมั่นในการออกไปปฏิบัติงานตามสภาพการณ์จริง และด้านผลต่อ เศรษฐกิจในภาพรวม เป็นการต่อยอดนวัตกรรมหรือผลิตภัณฑ์ชุมชนโดยจัดอบรมการออกแบบบรรจุ หีบห่อผลิตภัณฑ์ใหม่พร้อมชุมชน ประชาชนมีความปลอดภัยในการประกอบอาชีพ และผลการพัฒนา ยกระดับคุณภาพศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของวิทยาลัยเทคนิคเพชรบูรณ์ มีการพัฒนาระดับ คุณภาพ ด้านผลต่อประชาชนมีการยกระดับฝีมือช่างชุมชนและพัฒนาทักษะอาชีพการซ่อมบำรุง และเสริมสร้างประสบการณ์ด้านการบริหารจัดการแก่ชุมชน ส่งเสริมการรวมกลุ่มช่างชุมชน ในการ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ผ่านเครือข่ายความร่วมมือกับองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) และพัฒนาศูนย์ ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนให้เกิดความยั่งยืน ด้านผลต่อนักเรียน นักศึกษามีการเสริมสร้างประสบการณ์และ ความเชื่อมั่นในการออกไปปฏิบัติงานตามสภาพการณ์จริงสร้างแหล่งปฏิบัติงานจริงรวมทั้งการพัฒนา

ทักษะให้มีสมรรถนะในงานอาชีพและสร้างช่องทางในการประกอบอาชีพอิสระ และด้านผลต่อเศรษฐกิจในภาพรวม ทำให้การดำรงชีวิตประจำวันชุมชนได้รับการสนับสนุน มีการพัฒนากระบวนการผลิต พัฒนาผลิตภัณฑ์ และมาตรฐานคุณภาพสินค้า และยกระดับทักษะการให้บริการซ่อมแซมบำรุงรักษา เครื่องมือ เครื่องจักรที่ใช้ในการประกอบอาชีพและเครื่องใช้ในครัวเรือนของชุมชนอย่างยั่งยืน

ธวัชชัย พันธุ์นิกุล (2555) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การนำเสนอรูปแบบการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของวิทยาลัยในสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพการดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน 2) ร่างรูปแบบการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน 3) ประเมินร่างรูปแบบการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของวิทยาลัยในสังกัดอาชีวศึกษา จังหวัดอุบลราชธานี ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการศึกษาเอกสารคู่มือที่เกี่ยวข้อง มีการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนมี 2 ช่วง คือ ช่วงปีงบประมาณ 2548-2551 มีขั้นตอนการดำเนินงาน 15 ขั้นตอน มีคณะกรรมการอำนวยการจากเครือข่ายหน่วยงานราชการระดับชาติ ระดับจังหวัดและระดับอำเภอ คณะกรรมการปฏิบัติงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนเลือกจากตัวแทนประชาคม มีทีมซ่อมแซมจากสถานศึกษาต่างๆ และเครือข่าย ภารกิจคือซ่อมบำรุงเครื่องจักรกลทางการเกษตร งบประมาณโอนให้อาชีวศึกษาจังหวัด ช่วงปีงบประมาณ พ.ศ. 2552-2554 มีการขยายบทบาทเป็น 3 ภารกิจโดยเพิ่มภารกิจพัฒนานวัตกรรมเทคโนโลยี และผลิตภัณฑ์ชุมชน และส่งเสริมสุขอนามัย ขั้นตอนการดำเนินงานมี 14 ขั้นตอน คณะกรรมการเป็นบุคลากรจากวิทยาลัยการอาชีวศึกษาเป็นหลัก ทีมปฏิบัติงานทุกภารกิจเป็นครู นักศึกษา เครือข่ายชุมชนและช่างชุมชน การจัดสรรงบประมาณจัดให้เท่ากันทุกศูนย์โดยโอนให้วิทยาลัยที่ดำเนินงาน ผลการสังเกตศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนเป้าหมายพบสภาพและปัญหา คือ ขั้นตอนการดำเนินการระดับศูนย์ยึดตามคู่มือ คณะกรรมการระดับจังหวัดมีการแต่งตั้งทุกปีแต่ขาดการประสานงานที่ดี คณะกรรมการและทีมงานระดับศูนย์บางศูนย์ขาดการประสาน กับวิทยากรเครือข่ายที่เชี่ยวชาญภารกิจเฉพาะ ช่างชุมชนคุณสมบัติไม่ตรงกับที่ตั้งไว้ ไม่มีการฝึกอบรม การบำรุงรักษา และมีเครื่องจักรกลทางการเกษตรมารับบริการน้อยมาก การจัดสรรงบประมาณภายในศูนย์ ยึดกรอบการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายโครงการขยายบทบาทศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน 1 ศูนย์ปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาเป็นหลัก 2) ผลการออกแบบร่างรูปแบบการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน มีขั้นตอนการดำเนินงาน 12 ขั้นตอน มีคณะกรรมการระดับจังหวัด 4 คณะ ซึ่งมีหน้าที่สำรวจข้อมูลเพื่อกำหนดสถานที่ตั้งศูนย์ตามความจำเป็นเร่งด่วนโดยหารือกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในพื้นที่ประชาสัมพันธ์และติดตามประเมินผลระดับจังหวัด มีคณะกรรมการระดับศูนย์ 4 คณะซึ่งมีหน้าที่ในการสำรวจข้อมูล กำหนดภารกิจ ประชาสัมพันธ์ และติดตามประเมินผลระดับศูนย์ มีทีมปฏิบัติงาน 3 ทีม ตามภารกิจ การบริหารจัดการงบประมาณภายในศูนย์ยึดกรอบการวิเคราะห์ค่าใช้จ่าย

โครงการขยายบทบาทศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน 1 ศูนย์ปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา 3) ผลการประเมินร่างรูปแบบการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน โดยการสนทนากลุ่ม ผู้ทรงคุณวุฒิเห็นด้วยกับขั้นตอนการดำเนินงานและโครงสร้างบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการอำนวยการระดับจังหวัดและระดับศูนย์ มีการเสนอให้เพิ่มเครือข่ายราชการและตัวแทนชุมชนในคณะกรรมการที่ตั้งเพิ่มทั้งระดับจังหวัดและระดับศูนย์จากผู้เกี่ยวข้อง การบริหารจัดการงบประมาณใช้ผลสำรวจภารกิจในพื้นที่เพื่อเสนอของบประมาณตามภารกิจจริง มีการสรุปวิเคราะห์ผลและพัฒนารูปแบบอย่างต่อเนื่อง 4) ผลการนำเสนอรูปแบบการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ของวิทยาลัยในสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี แบ่งออกเป็น 3 ด้าน ด้านขั้นตอนการดำเนินการมี 12 ขั้นตอน ด้านโครงสร้างและบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการระดับจังหวัด ประกอบด้วยคณะกรรมการ 4 คณะ และด้านการบริหารจัดการงบประมาณ

เจียง วงศ์สวัสดิ์สุริยะ (2556) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบและยุทธศาสตร์การยกระดับคุณภาพศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (Fix It Center) ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพ ปัญหา และความต้องการในการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน 2) สร้างรูปแบบการยกระดับคุณภาพศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา 3) ประเมินประสิทธิผลของการใช้รูปแบบการยกระดับคุณภาพศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา 4) กำหนดยุทธศาสตร์การยกระดับคุณภาพศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ผลการศึกษาพบว่า 1) สภาพ ปัญหา และความต้องการในการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนที่อยู่ในระดับมาก ได้แก่ 1.1) การประชาสัมพันธ์มีน้อยไม่ทั่วถึงและบางองค์การบริหารส่วนตำบลไม่ให้ความสำคัญ ทำให้ประชาชนได้รับข่าวสารของโครงการฯ ไม่ทั่วถึง 1.2) ได้รับจัดสรรงบประมาณล่าช้า จึงทำให้การดำเนินการเป็นไปอย่างเร่งรีบอาจไม่ได้รับผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์เท่าที่ควร 1.3) ไม่ได้ได้รับความร่วมมือจากประชาชนบางกลุ่มชุมชนไม่ให้ความสำคัญ 1.4) การดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนไม่ต่อเนื่องต้องการให้เป็นศูนย์ถาวร 1.5) ครูที่ออกปฏิบัติหน้าที่ในศูนย์มีปริมาณน้อยและมีภาระงานด้านการสอนมาก 1.6) ต้องการจัดตั้งเป็นศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนในภารกิจงานเฉพาะพื้นที่ 1.7) การดำเนินงานของศูนย์ไม่ต่อเนื่อง เพราะการปฏิบัติงานดำเนินการได้เฉพาะวันหยุดเท่านั้น 2) รูปแบบการยกระดับคุณภาพศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา มีองค์ประกอบหลักดังนี้ 2.1) จุดมุ่งหมายของรูปแบบการยกระดับคุณภาพศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน 2.2) โครงสร้างโดยรวมของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน 2.3) โครงสร้างและภารกิจของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง 3) รูปแบบการยกระดับคุณภาพศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาที่ผ่านการตรวจสอบความเหมาะสม และความเป็นไปได้ 4) ยุทธศาสตร์

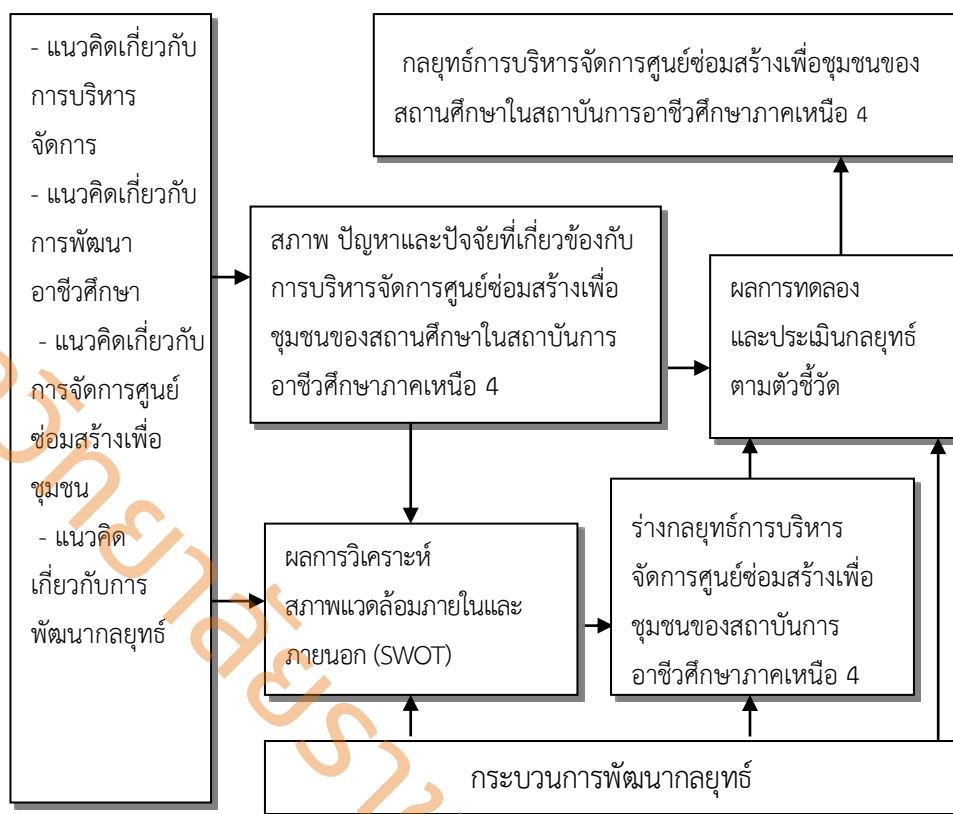
การยกระดับคุณภาพศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
มืองค์ประกอบได้แก่ วิสัยทัศน์ 4 พันธกิจ 4 เป้าประสงค์ 4 ประเด็นยุทธศาสตร์ 13 กลยุทธ์

ผลการวิจัยพบว่า กลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (Fix it Center) ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ประกอบด้วย 8 กลยุทธ์ ได้แก่ 1) เพิ่มขีดความสามารถในการจัดทำแผนกลยุทธ์การพัฒนาศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน 2) ส่งเสริมให้มีการวางแผนการดำเนินงานแบบมีส่วนร่วมของสถานศึกษากับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง 3) พัฒนาโครงสร้างการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนให้เหมาะสมและเป็นระบบ 4) รณรงค์การประชาสัมพันธ์ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนแก่นักเรียน นักศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชนและสังคม 5) เสริมสร้างความเข้มแข็งในการดำเนินงานตามภารกิจหลักของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน 6) พัฒนาระบบและกลไกการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน 7) ส่งเสริมและสนับสนุนการติดตามและประเมินการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง 8) เร่งรัดการรายงานผลการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนให้มีประสิทธิภาพ และผลการประเมินกลยุทธ์ พบว่า กลยุทธ์ส่วนใหญ่มีความสอดคล้องในระดับมาก ความเหมาะสมในระดับมากที่สุด และความเป็นไปได้ในระดับมาก

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องสรุปได้ว่า จากการดำเนินการของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนที่ผ่านมาพบปัญหาและอุปสรรค เช่น การดำเนินงานศูนย์ไม่ต่อเนื่อง การดำเนินโครงการไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่ บุคลากรที่ปฏิบัติหน้าที่มีไม่เพียงพอ ขาดอุปกรณ์เครื่องมือที่ทันสมัย งบประมาณได้รับจัดสรรล่าช้า เป็นต้น

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการจัดการอาชีวศึกษา แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน สภาพ ปัญหา และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน แนวคิดเกี่ยวกับการวิจัยและการพัฒนา แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนากลยุทธ์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาสังเคราะห์ประกอบการสร้างกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ซึ่งผู้วิจัยได้สรุปเป็นแผนภาพกรอบแนวคิดในการวิจัย เพื่อแสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ศึกษา และแนวคิดที่ใช้ในการศึกษาตัวแปรดังกล่าว กรอบแนวคิดในการวิจัย แสดงดังภาพที่ 8

ภาพที่ 8 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ดำเนินการโดยใช้การวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Method) ระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณ และการวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 วิธีดำเนินการวิจัยมีขั้นตอน 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาสภาพ ปัญหา และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4

ขั้นตอนที่ 3 การทดลองและประเมินกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4

กระบวนการดำเนินการวิจัยเรื่อง การพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 มีขั้นตอนดำเนินการวิจัย 3 ขั้นตอน ดังกล่าวข้างต้น โดยมีกรอบกระบวนการดำเนินการวิจัยประกอบด้วย ขั้นตอนการวิจัย กิจกรรมการดำเนินการ และผลการดำเนินการ แสดงดังภาพที่ 9

ภาพที่ 9 แสดงกรอบกระบวนการดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาสภาพ ปัญหาและปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการ ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา ในสถาบันการอาชีวศึกษา ภาคเหนือ 4

การศึกษาสภาพ ปัญหา และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้าง
เพื่อชุมชนของสถานศึกษา ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ผู้วิจัยใช้การเก็บรวบรวมข้อมูล
2 วิธี ได้แก่ ใช้แบบสอบถาม และการสนทนากลุ่ม มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1.1 การศึกษาสภาพ ปัญหาและปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้าง เพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 โดยใช้แบบสอบถาม

ประชากรและตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยขั้นตอนนี้ ได้แก่ บุคลากรของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษา
ภาคเหนือ 4 ในปีการศึกษา 2557 ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน รวม 6 สถานศึกษา
จำนวน 895 คน รายละเอียดประชากร ปรากฏดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 จำนวนประชากร จำแนกตามสถานศึกษา

สถานศึกษา	ตำแหน่ง		รวม
	ผู้บริหารสถานศึกษา	ครูผู้สอน	
วิทยาลัยเทคนิคกำแพงเพชร	5	145	150
วิทยาลัยเทคนิคนครสวรรค์	5	162	167
วิทยาลัยอาชีวศึกษานครสวรรค์	5	164	169
วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์	5	110	115
วิทยาลัยเทคนิคพิจิตร	5	144	149
วิทยาลัยเทคนิคอุทัยธานี	5	140	145
รวม	30	865	895

ตัวอย่างในการวิจัยตามขั้นตอนนี้ ได้แก่ บุคลากรของสถานศึกษาในสถาบัน
การอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ในปีการศึกษา 2557 ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน
6 สถานศึกษา จำนวน 294 คน ซึ่งกำหนดขนาดของตัวอย่างโดยใช้ตารางของเครจซี่และมอร์แกน
(Krejcie & Morgan) และใช้การสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยใช้
สถานศึกษาต่างๆ ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 และตำแหน่งเป็นตัวแทนแบ่งชั้น

ขั้นตอนการสุ่มตัวอย่าง

1. จำแนกประชากรออกเป็นชั้นภูมิโดยใช้สถานศึกษาและตำแหน่ง เป็นตัวแบ่งชั้น
2. กำหนดขนาดของตัวอย่างของบุคลากรตามสัดส่วนของประชากรในแต่ละชั้นภูมิ
3. ทำการสุ่มบุคลากรในแต่ละชั้นภูมิตามจำนวนตัวอย่าง โดยใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย

(Simple Random Sampling) แสดงรายละเอียด ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 จำนวนตัวอย่าง จำแนกตามตำแหน่งและสถานศึกษา

สถานศึกษา	ตำแหน่ง		รวม
	ผู้บริหารสถานศึกษา	ครูผู้สอน	
วิทยาลัยเทคนิคกำแพงเพชร	5	45	50
วิทยาลัยเทคนิคนครสวรรค์	5	50	55
วิทยาลัยอาชีวศึกษานครสวรรค์	5	50	55
วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์	4	34	38
วิทยาลัยเทคนิคพิจิตร	5	44	49
วิทยาลัยเทคนิคอุทัยธานี	4	43	47
รวม	28	266	294

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพ ปัญหา และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ซึ่งมี 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบเลือกตอบ

ตอนที่ 2 สภาพการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 เป็นแบบเลือกตอบ

ตอนที่ 3 ปัญหาการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) (บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, 2551, หน้า 317-328) ซึ่งมีความหมาย ดังนี้

5 หมายถึง ปัญหายอยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง ปัญหายอยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง ปัญหายอยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง ปัญหาอยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง ปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 4 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) (บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, 2551, หน้า 317-328) ซึ่งมีความหมาย ดังนี้

5 หมายถึง ปัจจัยที่เกี่ยวข้องอยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง ปัจจัยที่เกี่ยวข้องอยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง ปัจจัยที่เกี่ยวข้องอยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง ปัจจัยเกี่ยวข้องอยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง ปัจจัยเกี่ยวข้องอยู่ในระดับน้อยที่สุด

การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ ตามลำดับดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน

2. กำหนดวัตถุประสงค์และเนื้อหาของแบบสอบถาม

3. ศึกษาหลักการ และแนวทางการสร้างแบบสอบถาม

4. สร้างแบบสอบถามตามวัตถุประสงค์และเนื้อหาที่ต้องการเก็บข้อมูล ซึ่งมี

รายละเอียด ได้แก่ สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม สภาพ ปัญหา และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4

5. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาความถูกต้องและความเหมาะสมของเนื้อหา

6. ปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

7. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านการพัฒนาหลักสูตรด้านการวิจัย ด้านการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน เพื่อประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ด้านความสอดคล้อง ความถูกต้องเหมาะสม ความชัดเจน ความครอบคลุม และความครบถ้วนของรายการคำถามในแบบสอบถาม ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิมีจำนวน 5 ท่าน ได้แก่

7.1 รศ.ดร.สมชัย วงษ์นายะ กรรมการประจำหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชายุทธศาสตร์การบริหารและการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

7.2 รศ.ดร.วิทยา จันทร์ศิลา อาจารย์ประจำสาขาวิชาการบริหารและการพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

7.3 รศ.ดร.ชูชีพ พุทธิประเสริฐ อาจารย์ประจำสาขาวิชาการบริหาร
การศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

7.4 ผศ.ดร.สมบูรณ์ ตันยะ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

7.5 ดร.ชิต อินทะสี อาจารย์วิทยาลัยเทคนิคกำแพงเพชร และกรรมการสภา
สถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4

8. นำผลการประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถาม มาคำนวณค่า
IOC (Index of Item Objective Congruence) และพิจารณาเลือกข้อรายการคำถามที่มีค่า IOC
ตั้งแต่ 0.60-1.00 ซึ่งรายการคำถามใช้ได้ทุกข้อ โดยมีค่า IOC ตั้งแต่ 0.8-1.00 แล้วนำเสนออาจารย์
ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณาอีกครั้ง

9. ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

10. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับผู้บริหารสถานศึกษา และ
ครูผู้สอนในสถานศึกษาของสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 3 ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้
จำนวน 30 คน นำข้อมูลจากการตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 3 และ 4 มาคำนวณค่าความเชื่อมั่น
(Reliability) โดยวิธีของครอนบัค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้แก่ ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา
(α -Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถามตอนที่ 3 เท่ากับ 0.88 และตอนที่ 4 เท่ากับ 0.86

11. จัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป
การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม ตามลำดับดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจาก
มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร เพื่อขอความอนุเคราะห์ผู้บริหารสถานศึกษาที่เป็นตัวอย่างในการ
อนุญาตให้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลไปยัง ผู้บริหาร ครูผู้สอน ของสถานศึกษาที่เป็นตัวอย่าง
2. ผู้วิจัยส่งหนังสือขอความอนุเคราะห์ พร้อมแบบสอบถาม และซองเปล่า
ติดแสตมป์ จ่าหน้าซองถึงผู้วิจัย ไปยังสถานศึกษาที่เป็นตัวอย่าง
3. ผู้วิจัยประสานเพื่อขอความอนุเคราะห์ให้สถานศึกษาดังกล่าวดำเนินการมอบ
แบบสอบถามให้รองผู้อำนวยการฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียน นักศึกษา ของแต่ละสถานศึกษาเพื่อแจก
แบบสอบถามให้กับตัวอย่าง และเก็บรวบรวมส่งคืนผู้วิจัยทางไปรษณีย์
4. สถานศึกษาที่ส่งแบบสอบถามคืนไม่ครบตามจำนวนที่ต้องการ ผู้วิจัย
จะประสานงานกับรองผู้อำนวยการฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียน นักศึกษา ของสถานศึกษานั้นอีกครั้ง
ทางโทรศัพท์ เพื่อเก็บข้อมูลเพิ่มเติมจนครบตามจำนวนที่ต้องการ

5. ผู้วิจัยติดตามและรวบรวมแบบสอบถามที่ส่งไป เป็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำนวน 350 ฉบับ ได้รับคืนจำนวน 294 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 84 และนำมาตรวจสอบความครบถ้วนและความถูกต้องของการตอบอีกครั้ง เพื่อเตรียมนำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
2. ข้อมูลสภาพการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนในสถานศึกษา ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
3. ข้อมูลปัญหาการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนในสถานศึกษา ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
4. ข้อมูลปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป สำหรับเกณฑ์ในการแปลความหมายของค่าเฉลี่ย มีดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50-5.00 แสดงว่า ปัญหาและปัจจัยที่เกี่ยวข้องอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.50-4.49 แสดงว่า ปัญหาและปัจจัยที่เกี่ยวข้องอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.50-3.49 แสดงว่า ปัญหาและปัจจัยที่เกี่ยวข้องอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.50-2.49 แสดงว่า ปัญหาและปัจจัยที่เกี่ยวข้องอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.49 แสดงว่า ปัญหาและปัจจัยที่เกี่ยวข้องอยู่ในระดับน้อยที่สุด

1.2 การศึกษาสภาพ ปัญหา และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 โดยการสนทนากลุ่ม

ผู้วิจัยศึกษาสภาพ ปัญหา และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ดังนี้

ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

ผู้ให้ข้อมูลในการสนทนากลุ่มเพื่อศึกษาสภาพ ปัญหาและปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ได้แก่ กลุ่มผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 จำนวน 12 คน โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณาจะต้องมีคุณสมบัติตามข้อใดข้อหนึ่ง ดังนี้ต่อไปนี้

1. เป็นผู้อำนวยการสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ที่มีประสบการณ์บริหารสถานศึกษา อย่างน้อย 2 ปี จำนวน 2 คน
2. เป็นรองผู้อำนวยการสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ที่ทำหน้าที่รับผิดชอบงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน อย่างน้อย 2 ปี จำนวน 2 คน
3. เป็นครูผู้สอนที่ทำหน้าที่หัวหน้างานของสถานศึกษาที่รับผิดชอบงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 อย่างน้อย 2 ปี จำนวน 4 คน
4. เป็นครูผู้สอนปฏิบัติหน้าที่รับผิดชอบงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 อย่างน้อย 2 ปี จำนวน 4 คน

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

วิธีการที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ การสนทนากลุ่ม โดยผู้เข้าร่วมการสนทนาประกอบด้วย กลุ่มผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน โดยรวบรวมข้อมูลตามประเด็นที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นการตรวจสอบ ยืนยัน และหาข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับสภาพ ปัญหาและปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ตามขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากงานบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร เพื่อขอความอนุเคราะห์ถึงผู้อำนวยการสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 และผู้บริหารที่มีส่วนร่วมเข้าร่วมการสนทนากลุ่ม
2. ผู้วิจัยส่งหนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้อำนวยการสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 และหนังสือเรียนเชิญรองผู้อำนวยการฯ หัวหน้างานที่รับผิดชอบการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน และครูผู้สอนเข้าร่วมการสนทนากลุ่ม ทั้งนี้ผู้วิจัยนัดหมายเกี่ยวกับ วัน เวลา และสถานที่ในการสนทนากลุ่มไปพร้อมหนังสือขอความอนุเคราะห์
3. ผู้วิจัยจัดการสนทนากลุ่ม ในวันที่ 12 กันยายน 2558 เวลา 9.00 น. ถึงเวลา 12.00 น. ณ ห้องประชุม 60 ปี วิทยาลัยเทคนิคกำแพงเพชร โดยชี้แจงวัตถุประสงค์และนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพ ปัญหา และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ที่ได้จากแบบสอบถามตามขอบเขตเนื้อหาเพื่อทำความเข้าใจ การตรวจสอบข้อมูล และเพิ่มเติมข้อมูลให้สมบูรณ์ร่วมกัน โดยมีประเด็นดังนี้

3.1 สภาพการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ในด้าน การวางแผน การจัดองค์การ การนำ และการควบคุม

3.2 ปัญหาการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา
ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ในด้าน การวางแผน การจัดการ การนำ และการควบคุม

3.3 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของ
สถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ประกอบด้วย ปัจจัยภายใน ได้แก่ ด้านบุคลากร
ด้านงบประมาณ ด้านวัสดุ/อุปกรณ์ และด้านการบริหารจัดการ และปัจจัยภายนอก ได้แก่
ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม/วัฒนธรรม ด้านการเมือง/กฎหมาย และด้านเทคโนโลยี

4. ผู้ช่วยนักวิจัยดำเนินการบันทึกเสียง บันทึกภาพ และการบันทึกย่อระหว่าง
การประชุม

5. ผู้ดำเนินการสนทนากลุ่มให้ผู้เข้าร่วมการสนทนากลุ่มร่วมกันพิจารณา
ตรวจสอบและทบทวนข้อมูล สภาพ ปัญหาและปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้าง
เพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 อีกครั้ง เพื่อยืนยันความถูกต้องและ
เสนอ ความคิดเห็นเพิ่มเติม

6. ผู้วิจัยสรุปผลที่ได้จากการนำเสนอของผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่ม
การวิเคราะห์ข้อมูล
ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) โดยสรุปเป็นสภาพ ปัญหาและปัจจัย
ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษา
ภาคเหนือ 4 จากการจดบันทึกการสนทนากลุ่ม

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของ สถานศึกษา ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4

ขั้นตอนการพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาใน
สถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ผู้วิจัยนำข้อมูลจากการศึกษาสภาพ ปัญหา และปัจจัยที่เกี่ยวข้อง
กับการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4
ในขั้นตอนที่ 1 มาเป็นข้อมูลพื้นฐานในการยกร่างทำกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้าง
เพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 โดยดำเนินการพัฒนา 3 ขั้นตอน
ดังต่อไปนี้

2.1 การศึกษาแนวทางการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา
ที่ดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนประสบผลสำเร็จ

2.1.1 การศึกษาแนวทางการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา
ที่ดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนประสบผลสำเร็จ โดยการวิเคราะห์เอกสาร

แหล่งข้อมูล

เอกสารการบริหารและการดำเนินงานเกี่ยวกับศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาที่ประสบผลสำเร็จในการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน จำนวน 2 แห่ง ได้แก่ วิทยาลัยเทคนิคชัยนาท และวิทยาลัยเทคนิคสุโขทัย โดยมีเกณฑ์ในการคัดเลือก คือ เป็นสถานศึกษาที่ได้รับรางวัลการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน เป็นสถานศึกษาที่ได้รับการพิจารณาเป็นสถานศึกษาต้นแบบของการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน และเป็นสถานศึกษาที่ได้รับการพิจารณาว่าเป็นสถานศึกษานำร่องเปิดสอนหลักสูตรปริญญาตรี

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบบันทึกข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารการบริหารและการดำเนินงานเกี่ยวกับศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาที่ประสบผลสำเร็จในการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน จำนวน 2 แห่ง ได้แก่ วิทยาลัยเทคนิคชัยนาท และวิทยาลัยเทคนิคสุโขทัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสารการบริหารและการดำเนินงานเกี่ยวกับศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาที่ประสบผลสำเร็จในการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน จำนวน 2 แห่ง ได้แก่ วิทยาลัยเทคนิคชัยนาท และวิทยาลัยเทคนิคสุโขทัย ด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา

2.1.2 การศึกษาแนวทางการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาที่ดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนประสบผลสำเร็จ โดยการสัมภาษณ์

แหล่งข้อมูล

ผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาที่ประสบผลสำเร็จในการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ได้แก่ วิทยาลัยเทคนิคชัยนาท และวิทยาลัยเทคนิคสุโขทัย รวมทั้งสิ้นจำนวน 6 คน โดยสัมภาษณ์ผู้อำนวยการสถานศึกษาจำนวน 1 คน รองผู้อำนวยการสถานศึกษาฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียน นักศึกษา จำนวน 1 คน และหัวหน้างานโครงการพิเศษและบริการชุมชน จำนวน 1 คน

โดยมีเกณฑ์ในการคัดเลือกสถานศึกษา คือ

1. เป็นสถานศึกษาที่ได้รับรางวัลการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนตามภารกิจของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน
2. เป็นสถานศึกษาที่ได้รับการพิจารณาเป็นสถานศึกษา Fix It Center ต้นแบบปีงบประมาณ 2555

3. เป็นสถานศึกษาอาชีวศึกษาที่ผ่านการประเมินความพร้อม มีความเป็นเลิศในการจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ มีประสิทธิภาพและเอกภาพการบริหารจัดการ ได้รับการพิจารณาเป็นสถานศึกษานำร่องเปิดหลักสูตรปริญญาตรี

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลได้แก่ แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างตามประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ได้แก่ 1) ด้านการวางแผน 2) ด้านการจัดองค์การ 3) ด้านการนำ และ 4) ด้านการควบคุม

การสร้างและหาคุณภาพของแบบสัมภาษณ์

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพของแบบสัมภาษณ์ดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน

2. ศึกษาหลักการสร้างแบบสัมภาษณ์

3. สร้างแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน

4. นำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

5. ปรับปรุงแบบสัมภาษณ์ตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับดังนี้

1. ผู้วิจัยส่งหนังสือที่ออกจากมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร เพื่อขอความอนุเคราะห์ผู้อำนวยการสถานศึกษาของสถานศึกษาที่ต้องการเก็บข้อมูล และนัดหมายผู้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับวัน เวลา และสถานที่ในการสัมภาษณ์

2. ผู้วิจัยส่งแบบสัมภาษณ์ ให้ผู้รับการสัมภาษณ์ล่วงหน้าก่อนไปสัมภาษณ์ เพื่อให้ผู้รับการสัมภาษณ์ทราบแนวคำถามและเตรียมการตอบ

3. ผู้วิจัยดำเนินการสัมภาษณ์และจดบันทึกด้วยตนเอง และมีผู้ช่วยนักวิจัยเป็นผู้บันทึกเทป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา โดยนำเนื้อหาที่บันทึกไว้ในแบบบันทึกการสัมภาษณ์มาวิเคราะห์ตามประเด็นที่เกี่ยวข้องกับแนวทางการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ซึ่งได้แก่ 1) ด้านการวางแผน 2) ด้านการจัดองค์การ 3) ด้านการนำ และ 4) ด้านการควบคุม

2.2 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและสภาพแวดล้อมภายนอกของการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน และการจัดทำร่างกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 โดยการประชุมเชิงปฏิบัติการ

ผู้วิจัยดำเนินการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการ เพื่อร่วมกันวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและสภาพแวดล้อมภายนอกของการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน และการจัดทำร่างกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4

2.2.1 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและสภาพแวดล้อมภายนอกของการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4

ขอบเขตแหล่งข้อมูล

ผู้ให้ข้อมูลในการประชุมเชิงปฏิบัติการ เพื่อการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและสภาพแวดล้อมภายนอกของการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ได้แก่ บุคลากรของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 จำนวน 14 คน และบุคลากรจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดกลุ่มสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 จำนวน 7 คน รวมจำนวนทั้งสิ้น 21 คน ด้วยวิธีการเลือกแบบเจาะจง โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณาจะต้องมีคุณสมบัติตามข้อใดข้อหนึ่ง ดังนี้ต่อไปนี้

1. เป็นผู้อำนวยการสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 อย่างน้อย 1 ปี จำนวน 2 คน
2. เป็นรองผู้อำนวยการสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 อย่างน้อย 1 ปี จำนวน 2 คน
3. เป็นครูผู้สอนทำหน้าที่หัวหน้างานที่รับผิดชอบงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 อย่างน้อย 2 ปี จำนวน 2 คน
4. เป็นครูผู้สอนปฏิบัติหน้าที่รับผิดชอบงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 อย่างน้อย 2 ปี จำนวน 2 คน
5. เป็นผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล มีส่วนในการรับผิดชอบงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน จำนวน 4 คน
6. เป็นผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีส่วนในการรับผิดชอบงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน จำนวน 3 คน

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

วิธีการที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ การประชุมเชิงปฏิบัติการ โดยการใช้เทคนิค SWOT เพื่อวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและสภาพแวดล้อมภายนอกของการบริหาร

จัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 มีขั้นตอนดำเนินการดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากงานประสานงานคหิบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร เพื่อขอความอนุเคราะห์ผู้อำนวยการสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 เข้าร่วมประชุม หรือมอบหมายให้รองผู้อำนวยการ และหัวหน้างานที่รับผิดชอบการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนและครูผู้สอนเข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการ รวมทั้งขอหนังสือจากงานประสานงานคหิบัณฑิต เพื่อเชิญผู้บริหารและบุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการ
2. ผู้วิจัยส่งหนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้อำนวยการสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 และหนังสือเรียนเชิญผู้เข้าร่วมประชุมทั้งในสถานศึกษาและในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พร้อมทั้งแนบเอกสารประกอบการประชุม ประกอบด้วย กำหนดการประชุม สรุปผล การวิจัยในขั้นตอนที่ 1.1, 1.2 และขั้นตอนที่ 2.1 ร่างผลการวิเคราะห์ SWOT จากแบบสอบถามและสรุปแนวทางการบริหารจัดการของสถานศึกษาที่ประสบความสำเร็จ ประกอบด้วย 1) ด้านการวางแผน 2) ด้านการจัดองค์การ 3) ด้านการนำ และ 4) ด้านการควบคุม ร่าง SWOT Matrix และร่างกลยุทธ์ ตัวชี้วัด และมาตรการ เพื่อมอบให้ผู้เข้าร่วมประชุมได้ศึกษาล่วงหน้าก่อนเข้าร่วมประชุม
3. ผู้วิจัยจัดเตรียมความพร้อมด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก
4. ผู้วิจัยจัดประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อจัดทำกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ในวันที่ 25 มีนาคม 2559 ณ ห้องประชุมวิทยาลัยเทคนิคกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร โดยมีการบันทึกเสียง บันทึกภาพ และการบันทึกย่อระหว่างการประชุม แล้วดำเนินการจัดทำรายงานสรุปผลการประชุมเชิงปฏิบัติการ มีขั้นตอนการประชุม ดังนี้
 - 4.1 ผู้วิจัยเชิญผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนากลยุทธ์มาเป็นผู้ดำเนินการร่วมกับผู้วิจัยโดยมีผู้ช่วยนักวิจัยเป็นผู้จดบันทึกและบันทึกเทป
 - 4.2 ผู้ดำเนินการประชุมชี้แจงวัตถุประสงค์ของการจัดทำกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ให้กับผู้เข้าร่วมประชุมเข้าใจตรงกัน
 - 4.3 ผู้วิจัยนำเสนอสรุปผลการวิจัยในขั้นตอนที่ 1.1, 1.2 และขั้นตอนที่ 2.1 ให้ผู้เข้าร่วมประชุมทราบ เพื่อเป็นข้อมูลในการพิจารณาตรวจสอบและทบทวนผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอก (SWOT Analysis) ของการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อ

ชุมชนของสถานศึกษา ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ได้แก่ สภาพ ปัญหา และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4

4.4 ผู้ดำเนินการประชุมให้ผู้เข้าร่วมประชุมร่วมกันพิจารณาตรวจสอบและทบทวนผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอก (SWOT Analysis) ของการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ที่ผู้วิจัยกร่างขึ้น โดยใช้ข้อมูลจากการวิเคราะห์ SWOT ซึ่งได้จากการศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 คือวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน (จุดแข็ง และจุดอ่อน) ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านวัสดุ/อุปกรณ์และด้านการบริหารจัดการ และวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก (โอกาส และภาวะคุกคาม) ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม/วัฒนธรรม ด้านการเมือง/กฎหมาย และด้านเทคโนโลยี

4.5 ผู้เข้าร่วมประชุมร่วมกันพิจารณาตรวจสอบและทบทวนร่างผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 (SWOT Analysis) และให้คะแนนความสำคัญและสภาพของจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามแต่ละข้อ

4.6 ผู้ดำเนินการประชุมให้นำคะแนนความสำคัญมาวิเคราะห์น้ำหนักความสำคัญและคะแนนสภาพจริงมาวิเคราะห์ค่าคะแนนเฉลี่ย เพื่อคำนวณค่าคะแนนถ่วงน้ำหนัก ซึ่งได้จากผลคูณของค่าน้ำหนักความสำคัญกับค่าคะแนนเฉลี่ยของสภาพ แล้วนำค่าที่ได้มาเขียนกราฟเพื่อกำหนดสถานการณ์หรือตำแหน่งทางกลยุทธ์การพัฒนาศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา

2.2.2 การจัดทำร่างกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4

แหล่งข้อมูล

ผู้ให้ข้อมูลในการประชุมเชิงปฏิบัติการ เพื่อการจัดทำร่างกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ได้แก่ บุคลากรของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 จำนวน 10 คน และบุคลากรจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดกลุ่มสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 จำนวน 5 คน รวมจำนวนทั้งสิ้น 15 คน ด้วยวิธีการเลือกแบบเจาะจง โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณาจะต้องมีคุณสมบัติตามข้อใดข้อหนึ่งดังต่อไปนี้

1. เป็นผู้อำนวยการสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 อย่างน้อย 1 ปี จำนวน 2 คน
2. เป็นรองผู้อำนวยการสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 อย่างน้อย 1 ปี จำนวน 2 คน
3. เป็นครูผู้สอนทำหน้าที่หัวหน้างานที่รับผิดชอบงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 อย่างน้อย 2 ปี จำนวน 2 คน
4. เป็นครูผู้สอนปฏิบัติหน้าที่รับผิดชอบงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 อย่างน้อย 2 ปี จำนวน 4 คน
5. เป็นผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล มีส่วนในการรับผิดชอบงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน จำนวน 3 คน
6. เป็นผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีส่วนในการรับผิดชอบงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน จำนวน 2 คน

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

วิธีการที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ การประชุมเชิงปฏิบัติการจัดทำร่างกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 มีขั้นตอนดำเนินการดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร เพื่อขอความอนุเคราะห์ผู้อำนวยการสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 เข้าร่วมประชุมหรือมอบหมายให้รองผู้อำนวยการ และหัวหน้างานที่รับผิดชอบการบริหารจัดการ ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนและครูผู้สอนเข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการ รวมทั้งขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย เพื่อเชิญผู้บริหารและบุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการ
2. ผู้วิจัยส่งหนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้อำนวยการสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 และหนังสือเรียนเชิญผู้เข้าร่วมประชุมทั้งในสถานศึกษาและในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พร้อมทั้งแนบเอกสารประกอบการร่างกลยุทธ์ ประกอบด้วย กำหนดการประชุม สรุปผล การวิจัยในขั้นตอนที่ 1.1, 1.2 และขั้นตอนที่ 2.1 ร่างผลการวิเคราะห์ SWOT จากแบบสอบถามและสรุปแนวทางการบริหารจัดการของสถานศึกษาที่ประสบความสำเร็จ ประกอบด้วย
 - 1) ด้านการวางแผน 2) ด้านการจัดองค์กร 3) ด้านการนำ และ 4) ด้านการควบคุม
3. ผู้วิจัยจัดเตรียมความพร้อมด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก
4. ผู้วิจัยจัดประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อจัดทำกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ในวันที่ 29 มีนาคม 2560

ณ ห้อง Smart Classroom อาคารวิทยบริการ วิทยาลัยเทคนิคกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร โดยมีการบันทึกเสียง บันทึกภาพ และการบันทึกย่อระหว่างการประชุม แล้วดำเนินการจัดทำรายงานสรุปผลการประชุมเชิงปฏิบัติการ โดยดำเนินการดังนี้

4.1 ผู้วิจัยเชิญผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนากลยุทธ์มาเป็นผู้ดำเนินการร่วมกับผู้วิจัยโดยมีผู้ช่วยนักวิจัยเป็นผู้จัดบันทึกและบันทึกเทป

4.2 ผู้ดำเนินการประชุมชี้แจงวัตถุประสงค์ของการจัดทำกลยุทธ์ การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ให้กับผู้เข้าร่วมประชุมเข้าใจตรงกัน

4.3 ผู้วิจัยนำเสนอสรุปผลการวิจัยในขั้นตอนที่ 1.1, 1.2 และขั้นตอนที่ 2.1 ให้ผู้เข้าร่วมประชุมทราบ เพื่อเป็นข้อมูลในการจัดทำร่างกลยุทธ์ ได้แก่ สภาพ ปัญหา และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 และผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและสภาพแวดล้อมภายนอกของการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4

4.4 ผู้ดำเนินการประชุมให้ผู้เข้าร่วมประชุมร่วมกันกำหนด วิสัยทัศน์ (Vision) พันธกิจ (Mission) ประเด็นกลยุทธ์ (Strategic Issue) และเป้าประสงค์ (Goal) โดยพิจารณาจากผลการวิเคราะห์ SWOT ผลการศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน

4.5 ผู้เข้าร่วมประชุมร่วมกันคิดกลยุทธ์การบริหารจัดการของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 โดยพิจารณาจากร่างกลยุทธ์ที่ผู้วิจัยกร่างมานำเสนอ พร้อมทั้งการนำผลการวิเคราะห์ SWOT มากำหนดกลยุทธ์และใช้เทคนิค SWOT Matrix ซึ่งเป็นการจับคู่ SWOT ระหว่างสภาพแวดล้อมภายในกับสภาพแวดล้อมภายนอก

4.6 ผู้ดำเนินการประชุมให้ผู้เข้าร่วมประชุมร่วมกันคิดตัวชี้วัดและมาตรการ ในแต่ละกลยุทธ์ โดยร่วมกันพิจารณาจากร่างตัวชี้วัดและมาตรการที่ผู้วิจัยนำเสนอ

4.7 ผู้วิจัยสรุปร่างกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ต่อที่ประชุม พร้อมทั้งให้ผู้เข้าร่วมประชุมให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เพื่อให้กลยุทธ์ที่พัฒนาขึ้นมีความถูกต้องและชัดเจน

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา ในการจัดทำร่างกลยุทธ์โดยใช้เทคนิค SWOT Matrix และร่างองค์ประกอบของกลยุทธ์ ซึ่งประกอบด้วย 1) วิสัยทัศน์ 2) พันธกิจ 3) ประเด็นกลยุทธ์ 4) เป้าประสงค์ 5) กลยุทธ์ 6) ตัวชี้วัด 7) มาตรการ

2.3 การตรวจสอบร่างกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 โดยการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ

การดำเนินการตามขั้นตอนนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อตรวจสอบกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 องค์ประกอบของกลยุทธ์ด้านความสอดคล้องและความเหมาะสม ของวิสัยทัศน์ พันธกิจ ประเด็นกลยุทธ์ เป้าประสงค์ กลยุทธ์ ตัวชี้วัด และมาตรการ ด้วยวิธีการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ

ขอบเขตแหล่งข้อมูล

ผู้ให้ข้อมูลที่ใช้ในการตรวจสอบกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ด้านการพัฒนากลยุทธ์ และด้านการบริหารสถานศึกษา จำนวน 9 คน โดยมีเกณฑ์การคัดเลือกต้องมีคุณสมบัติอย่างน้อยข้อใดข้อหนึ่งดังต่อไปนี้

1. เป็นผู้บริหารสถานศึกษาที่มีวิทยฐานะชำนาญการพิเศษหรือเชี่ยวชาญของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ที่มีความรู้ความเข้าใจด้านการบริหารและการพัฒนากลยุทธ์ ซึ่งมีประสบการณ์ อย่างน้อย 3 ปี
2. เป็นนักวิชาการและเป็นครูผู้สอน ที่มีวิทยฐานะชำนาญการพิเศษหรือเชี่ยวชาญของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ที่มีความรู้ความเข้าใจ ด้านการบริหารและงานวิจัย ซึ่งมีประสบการณ์ อย่างน้อย 3 ปี
3. เป็นนักวิชาการที่มีความรู้ความสามารถ ด้านการบริหารหรือด้านการพัฒนากลยุทธ์

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ การสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบและวิพากษ์กลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 โดยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ผู้วิจัยดำเนินการขอหนังสือขอความอนุเคราะห์จากบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร และส่งหนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญเข้าร่วมการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ พร้อมทั้งแจ้งกำหนดการสัมมนาและแนบเอกสารการพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 พร้อมทั้งเอกสารประกอบการพิจารณา เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญได้พิจารณาล่วงหน้าก่อนการจัดสัมมนา
2. ผู้วิจัยประสานงานกับผู้เชี่ยวชาญอีกครั้งทางโทรศัพท์ เพื่อยืนยัน นัดหมาย วัน เวลา และสถานที่ที่จะดำเนินการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ วันที่ 25 สิงหาคม 2560 ณ ห้องเรียน 1 อาคาร 7 มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

3. ผู้วิจัยจัดการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ มีการบันทึกเสียง บันทึกภาพ บันทึกวิดีโอ และบันทึกย่อระหว่างการสัมมนา โดยผู้วิจัยมีผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนากลยุทธ์ทำหน้าที่เป็นวิทยากร ดำเนินการ ซึ่งขั้นตอนในการสัมมนาดำเนินการดังนี้

3.1 ผู้วิจัยนำเสนอต่อที่ประชุมถึงผลการศึกษาในขั้นตอนที่ 1 ขั้นตอนที่ 2.1 ซึ่งเป็นกระบวนการพัฒนากลยุทธ์ ก่อนได้กลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4

3.2 ผู้ดำเนินการประชุมชี้แจงวัตถุประสงค์และประเด็นการวิพากษ์กลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ให้กับที่ประชุมเข้าใจร่วมกัน

3.3 ผู้ดำเนินการประชุมดำเนินการให้ผู้เชี่ยวชาญวิพากษ์กลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 โดยร่วมกันพิจารณา วิสัยทัศน์ พันธกิจ ประเด็นกลยุทธ์ และเป้าประสงค์ ว่ามีความเหมาะสม และสอดคล้องกันหรือไม่ ควรแก้ไขอย่างไร พิจารณาความเหมาะสมของกลยุทธ์ แยกตามประเด็น กลยุทธ์ และพิจารณาความเหมาะสมของตัวชี้วัด และมาตรการ แยกตามกลยุทธ์

3.4 ผู้วิจัยสรุปผลการวิพากษ์กลยุทธ์ในประเด็นต่างๆ ตามมติที่ประชุม

3.5 ผู้วิจัยดำเนินการจัดทำสรุปผลการสัมมนาเป็นรายงาน และปรับปรุงร่างกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ตามมติการวิพากษ์ของผู้เชี่ยวชาญ เพื่อเตรียมส่งให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินกลยุทธ์ในขั้นตอนต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา

1. ผู้วิจัยวิเคราะห์ความถูกต้องของกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 จากการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ โดยการวิเคราะห์เนื้อหา ตามประเด็นในการตรวจสอบ

1.1 ความเหมาะสมและความสอดคล้องของ วิสัยทัศน์ พันธกิจ ประเด็นกลยุทธ์ และเป้าประสงค์

1.2 ความเหมาะสมของกลยุทธ์ แยกตามประเด็นกลยุทธ์

1.3 ความเหมาะสมของตัวชี้วัด และมาตรการ แยกตามกลยุทธ์

2. ผู้วิจัยนำผลการวิเคราะห์ความถูกต้องของกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 มาปรับปรุงกลยุทธ์ก่อนนำไปประเมินในขั้นตอนต่อไป

ขั้นตอนที่ 3 การทดลองและประเมินกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4

กลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 เมื่อผ่านการตรวจสอบจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญแล้ว ผู้วิจัยดำเนินการทดลองและประเมินกลยุทธ์ จำนวน 3 กลยุทธ์ ได้แก่ กลยุทธ์ที่ 3 ปรับโครงสร้างการปฏิบัติงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน เพื่อให้การบริการมีความคล่องตัวต่อการปฏิบัติงาน ซึ่งมีจำนวน 2 ตัวชี้วัด คือ ระดับความเหมาะสมของโครงสร้างการปฏิบัติงานและหน้าที่ของบุคลากรในการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาและภาคีเครือข่าย และระดับความพึงพอใจของบุคลากรต่อบทบาทและหน้าที่ในการปฏิบัติงานของสถานศึกษาและภาคีเครือข่ายที่มีส่วนร่วมในการดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน กลยุทธ์ที่ 5 เสริมสร้างขวัญกำลังใจและวัฒนธรรมการทำงานให้แก่บุคลากรและภาคีเครือข่ายในการปฏิบัติงานให้สำเร็จ ซึ่งมีจำนวน 3 ตัวชี้วัด คือ ระดับความสำเร็จของการเสริมสร้างขวัญและกำลังใจ/ความสัมพันธ์ของบุคลากรของสถานศึกษาและภาคีเครือข่าย มีการจัดกิจกรรมเสริมสร้างขวัญและกำลังใจร่วมกันระหว่างบุคลากรของสถานศึกษาและภาคีเครือข่าย และมีค่านิยมร่วมของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา และกลยุทธ์ที่ 6 พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และสร้างนวัตกรรม เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการให้บริการที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งมีจำนวน 3 ตัวชี้วัด คือ ร้อยละของจำนวนบุคลากรที่มีความรู้ เข้าใจและความตระหนักเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศการดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ระดับคุณภาพของการจัดระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน และระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการต่อระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน โดยมีรายละเอียดดังนี้

3.1 การทดลองกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองและประเมินกลยุทธ์ จำนวน 3 กลยุทธ์ ได้แก่ กลยุทธ์ที่ 3 จำนวน 2 ตัวชี้วัด กลยุทธ์ที่ 5 จำนวน 3 ตัวชี้วัด และกลยุทธ์ที่ 6 จำนวน 3 ตัวชี้วัด โดยใช้แบบแผนการทดลองแบบก่อนทดลอง (Pre Experimental Design) แบบแผนที่ 1 One-shot Case Study Design ตามแนวคิดของ ไวล์แลนท์และไวล์แลนท์ (Vaillant and Vaillant) (ชูศรี วงศ์รัตน์ และองอาจ นัยพัฒน์, 2551) มีสถานที่ทดลองและประเมินกลยุทธ์ที่วิทยาลัยเทคนิคกำแพงเพชร ระหว่างเดือนตุลาคม 2560 ถึงเดือนกันยายน 2561

แหล่งข้อมูล

แหล่งข้อมูลในการทดลองกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ได้แก่ วิทยาลัยเทคนิคกำแพงเพชร โดยผู้ทดลองใช้ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำนวน 15 คน และบุคลากรในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง จำนวน 4 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 19 คน ดังนี้ต่อไป

1. ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 5 คน
2. ครูผู้สอน จำนวน 10 คน
3. ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 4 คน

แหล่งข้อมูลที่ใช้ประเมินตามตัวชี้วัด ประกอบด้วย

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานด้านต่างๆ ตามตัวชี้วัด
2. ชิ้นงานหรือนวัตกรรมที่ให้ข้อมูลด้านต่างๆ ตามตัวชี้วัด

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่

1. แบบบันทึกผลการทดลองใช้กลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4
2. แบบประเมินตามตัวชี้วัด

วิธีดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองใช้กลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 โดยมีการดำเนินการดังนี้

1. ทำหนังสือขอความร่วมมือในการทดลองใช้กลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ไปยังวิทยาเทคนิคกำแพงเพชร
2. จัดประชุมผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ที่เลือกมาใช้ในการทดลอง และแผนปฏิบัติการตามกลยุทธ์
3. ผู้วิจัยและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการตามกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4
4. ผู้วิจัยและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องร่วมกันประเมินตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ในกลยุทธ์ที่ใช้ในการทดลอง เพื่อเป็นข้อมูลผลการทดลองใช้กลยุทธ์ ในการนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์เป้าหมายความสำเร็จที่กำหนดไว้

5. ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลผลการใช้กลยุทธ์ และสรุปผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการตามกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4

ขั้นตอนการดำเนินการทดลอง มีดังนี้

วัน เดือน ปี	รายการ/กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
20 ต.ค. 60	ประชุมผู้ที่เกี่ยวข้อง ชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัย กระบวนการวิจัยและการเก็บข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการทดลองใช้ กลยุทธ์	ผู้วิจัย ผู้บริหารและบุคลากรผู้รับผิดชอบการดำเนินงาน	
6-12 พ.ย. 60	ประชุมเชิงปฏิบัติการ กำหนดค่านิยมร่วมของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน เพื่อสร้างวัฒนธรรมการทำงานให้แก่บุคลากรและภาคีเครือข่าย ในการปฏิบัติงานให้สำเร็จ	ผู้วิจัย ผู้บริหารและบุคลากรผู้รับผิดชอบการดำเนินงาน และเครือข่าย	
24-30 พ.ย. 60	เก็บข้อมูลตามเป้าประสงค์ที่ 2 ประเด็นกลยุทธ์ที่ 2 กลยุทธ์ที่ 3 ปรับโครงสร้างการปฏิบัติงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนเพื่อให้การบริการมีความคล่องตัวต่อการปฏิบัติงาน	ผู้วิจัย ผู้บริหารและบุคลากรผู้รับผิดชอบการดำเนินงาน	ตัวชี้วัดที่ 1, 2 มาตรการที่ 1, 2, 3, 4
19 ธ.ค. 60	จัดโครงการอบรมให้ความรู้ ความเข้าใจให้กับบุคลากรของสถานศึกษาและชุมชนเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน	ผู้วิจัย ผู้บริหารและบุคลากรผู้รับผิดชอบการดำเนินงาน	
15-20 มี.ค. 61	การเก็บข้อมูลตามเป้าประสงค์ที่ 3 ประเด็นกลยุทธ์ที่ 3 กลยุทธ์ที่ 6 พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และสร้างนวัตกรรม เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการให้บริการที่มีประสิทธิภาพ	ผู้วิจัย ผู้บริหารและบุคลากรผู้รับผิดชอบการดำเนินงาน	ตัวชี้วัดที่ 1, 2, 3 มาตรการที่ 1, 2, 3

วัน เดือน ปี	รายการ/กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
15-20 มิ.ย. 61	การเก็บข้อมูลตามเป้าประสงค์ที่ 3 ประเด็น กลยุทธ์ที่ 3 กลยุทธ์ที่ 5 เสริมสร้างขวัญกำลังใจและวัฒนธรรมการ ทำงานให้แก่บุคลากรและภาคีเครือข่าย ในการปฏิบัติงานให้สำเร็จ	ผู้วิจัย ผู้บริหารและ บุคลากรผู้รับผิดชอบ การดำเนินงาน	ตัวชี้วัดที่ 1, 2, 3 มาตรการที่ 1, 2, 3
16 ก.ค. 61	ประชุมผู้ที่เกี่ยวข้อง สรุปผลการ ทดลองใช้กลยุทธ์	ผู้วิจัย ผู้บริหารและ บุคลากรผู้รับผิดชอบ การดำเนินงาน	

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลตามเกณฑ์ตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ กล่าวคือ ตัวชี้วัดที่ 1 และตัวชี้วัดที่ 2 ของกลยุทธ์ที่ 3 ตัวชี้วัดที่ 1 ของกลยุทธ์ที่ 5 และตัวชี้วัดที่ 2 และตัวชี้วัดที่ 3 ของกลยุทธ์ที่ 6 วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนตัวบ่งชี้ที่ 2 และตัวบ่งชี้ที่ 2 ของกลยุทธ์ที่ 2 วิเคราะห์โดยตรวจสอบรายการ และตัวชี้วัดที่ 1 ของกลยุทธ์ที่ 6 วิเคราะห์ข้อมูลเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้

3.2 การประเมินกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4

จุดมุ่งหมายของการดำเนินงานในขั้นตอนนี้เป็นการประเมินหลังจากการทดลองใช้
กลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษา
ภาคเหนือ 4 ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูล ด้วยแบบสอบถามเพื่อประเมินกลยุทธ์ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้
กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

ผู้ให้ข้อมูลในการประเมินกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของ
สถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 โดยใช้แบบสอบถามเพื่อการประเมินกลยุทธ์
ประกอบด้วย ผู้นำกลยุทธ์ไปทดลองใช้และผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 18 คน ด้วยวิธีการเลือกแบบเจาะจง
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามเพื่อการประเมินกลยุทธ์การบริหาร
จัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ซึ่งมี 3 ตอน
ดังนี้

ตอนที่ 1 การประเมินความสอดคล้องของกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) โดยมีเกณฑ์ให้คะแนน ดังนี้

- 5 หมายถึง มีความสอดคล้องมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีความสอดคล้องมาก
- 3 หมายถึง มีความสอดคล้องปานกลาง
- 2 หมายถึง มีความสอดคล้องน้อย
- 1 หมายถึง มีความสอดคล้องน้อยที่สุด

ตอนที่ 2 การประเมินความเหมาะสม (Propriety) ความเป็นไปได้ (Feasibility) และความเป็นประโยชน์ (Utility) เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) โดยมีเกณฑ์ให้คะแนนดังนี้

- 5 หมายถึง มีความเหมาะสม/ ความเป็นไปได้/ ความเป็นประโยชน์มากที่สุด
- 4 หมายถึง มีความเหมาะสม/ ความเป็นไปได้/ ความเป็นประโยชน์มาก
- 3 หมายถึง มีความเหมาะสม/ ความเป็นไปได้/ ความเป็นประโยชน์ปานกลาง
- 2 หมายถึง มีความเหมาะสม/ ความเป็นไปได้/ ความเป็นประโยชน์น้อย
- 1 หมายถึง มีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้/ ความเป็นประโยชน์น้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 เป็นแบบปลายเปิด

การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ ตามลำดับดังนี้

1. ศึกษาหลักการสร้างแบบสอบถามเพื่อการประเมิน
2. สร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับความสอดคล้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้

และความเป็นประโยชน์ ของกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4

3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อพิจารณาความถูกต้องตามเนื้อหา และความครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ที่ศึกษา

4. ปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ เพื่อเตรียมนำไปใช้เก็บข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามจากผู้ทรงคุณวุฒิ โดยดำเนินการ ดังนี้

1. ผู้วิจัยส่งหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ออกจากวิทยาลัยเทคนิคกำแพงเพชร เพื่อขอความอนุเคราะห์ผู้ทดลองใช้กลยุทธ์และผู้ทรงคุณวุฒิในการตอบแบบสอบถาม
 2. ผู้วิจัยประสานงานกับผู้ทดลองใช้กลยุทธ์และผู้ทรงคุณวุฒิอีกครั้งทางโทรศัพท์ เพื่อขอความอนุเคราะห์ประเมินกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4
 3. ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามเพื่อการประเมินกลยุทธ์ พร้อมแนบเอกสารเพื่อประกอบการพิจารณา ส่งทางไปรษณีย์พร้อมซองเปล่าติดแสตมป์จำหน่ายซองถึงผู้วิจัย ไปยังผู้ทรงคุณวุฒิ
 4. ผู้วิจัยติดตาม รวบรวมแบบสอบถามที่ส่งคืนมาทางไปรษณีย์ให้ได้จำนวนตามที่ต้องการและนำมาตรวจสอบความถูกต้องของการตอบเพื่อเตรียมนำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป
- การวิเคราะห์ข้อมูล
- ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม ด้านความสอดคล้อง ด้านความเหมาะสม ด้านความเป็นไปได้ และด้านความเป็นประโยชน์ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ตามเกณฑ์ความหมายข้อมูลดังต่อไปนี้
- ค่าเฉลี่ย 4.50-5.00 หมายถึง มีความสอดคล้อง/ความเหมาะสม/ ความเป็นไปได้/ ความเป็นประโยชน์มากที่สุด
- ค่าเฉลี่ย 3.50-4.49 หมายถึง มีความสอดคล้อง/ความเหมาะสม/ ความเป็นไปได้/ ความเป็นประโยชน์มาก
- ค่าเฉลี่ย 2.50-3.49 หมายถึง มีความสอดคล้อง/ความเหมาะสม/ ความเป็นไปได้/ ความเป็นประโยชน์ปานกลาง
- ค่าเฉลี่ย 1.50-2.49 หมายถึง มีความสอดคล้อง/ความเหมาะสม/ ความเป็นไปได้/ ความเป็นประโยชน์น้อย
- ค่าเฉลี่ย 1.00-1.49 หมายถึง มีความสอดคล้อง/ความเหมาะสม/ ความเป็นไปได้/ ความเป็นประโยชน์น้อยที่สุด
- โดยกลยุทธ์ที่มี ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ≥ 3.50 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ≤ 1.00 แสดงว่า กลยุทธ์นั้นมีความสอดคล้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ผู้วิจัยแบ่งการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 3 ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาสภาพ ปัญหา และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการ ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4

ตอนที่ 2 ผลการพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของ สถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4

ตอนที่ 3 ผลการทดลองและประเมินกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้าง เพื่อชุมชนของสถานศึกษา ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาสภาพ ปัญหา และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการ ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา ในสถาบันการอาชีวศึกษา ภาคเหนือ 4

1.1 ผลการศึกษาสภาพ ปัญหา และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการศูนย์ ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 โดยใช้แบบสอบถาม

1.1.1 ผลการวิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามในการศึกษาสภาพ ปัญหา และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบัน การอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ปรากฏผลดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ อายุ วุฒิการศึกษา ตำแหน่ง และประสบการณ์การทำงานในตำแหน่ง

สถานภาพ	ผู้บริหาร	ครู	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ				
ชาย	23	180	203	69.05
หญิง	5	86	91	30.95
2. อายุ				
ต่ำกว่า 30 ปี	-	18	18	6.13
30 - 39 ปี	-	79	79	26.87
40 - 49 ปี	15	80	95	32.31
50 ปีขึ้นไป	13	89	102	34.69
3. วุฒิการศึกษา				
ปริญญาตรี	3	155	157	53.40
ปริญญาโท	24	108	133	45.24
ปริญญาเอก	1	3	4	1.36
4. ตำแหน่ง				
ผู้บริหารสถานศึกษา	28	-	28	9.52
ครูผู้สอน	-	266	266	90.48
5. ประสบการณ์การทำงานในตำแหน่ง				
ต่ำกว่า 10 ปี	15	49	64	21.77
10 - 19 ปี	13	82	95	32.31
20 - 29 ปี	-	69	69	23.47
30 ปีขึ้นไป	-	66	66	22.45

จากตารางที่ 7 แสดงว่า จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม 294 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 203 คน คิดเป็นร้อยละ 69.05 มีอายุมากกว่า 50 ปีขึ้นไป จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 34.69 มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี 157 คน คิดเป็นร้อยละ 53.40 ดำรงตำแหน่งครูผู้สอน จำนวน 266 คน คิดเป็นร้อยละ 90.48 และมีประสบการณ์ทำงานในตำแหน่ง 10-19 ปี จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 32.31

1.1.2 ผลการวิเคราะห์สภาพการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ผู้วิจัยนำเสนอใน 4 ด้าน ประกอบด้วย 1) ด้านการวางแผน 2) ด้านการจัดองค์การ 3) ด้านการนำ และ 4) ด้านการควบคุม ผลการวิเคราะห์สภาพการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ปรากฏผลดังตารางที่ 8-11

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสภาพการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ด้านการวางแผน

ด้านการวางแผน	ผู้บริหาร		ครู		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. การดำเนินการวางแผนเพื่อการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน						
1.1 ไม่ได้ดำเนินการ	2	7.14	7	2.63	9	3.06
1.2 ดำเนินการ	26	92.86	259	97.37	285	96.94
1.2.1 มีการแต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำแผนบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน	15	53.57	161	60.53	176	59.86
1.2.2 มีการแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนเป็นลายลักษณ์อักษร	20	71.43	189	71.05	209	71.09
1.2.3 มีการมอบหมายและกำหนดบทบาทหน้าที่ของบุคลากรในการจัดทำแผนบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนอย่างชัดเจน	18	64.29	154	57.89	172	58.50
1.2.4 มีการประชุมชี้แจงให้ความรู้ และความเข้าใจเกี่ยวกับการวางแผนบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนให้กับบุคลากรทุกคนในสถานศึกษา	14	50.00	104	39.10	118	40.14
1.2.5 จัดอบรมให้ความรู้ และพัฒนาทักษะในการวางแผน โดยเชิญวิทยากรที่มีความรู้และประสบการณ์มาดำเนินการอบรม	7	25.00	72	27.07	79	26.87

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ด้านการวางแผน	ผู้บริหาร		ครู		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1.2.6 มีการจัดการประชุมเพื่อวางแผน กำกับ ติดตามและประเมินผลการบริหารจัดการ ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนอย่างต่อเนื่อง	12	42.86	98	36.84	110	37.41
1.2.7 มีการเปิดโอกาสให้บุคลากรใน สถานศึกษา คณะกรรมการสถานศึกษา ชุมชน ผู้ประกอบการ และสถานประกอบการ มีส่วนร่วม ในการดำเนินการวางแผน	10	35.71	89	33.46	99	33.67
1.2.8 มีการชี้แจงวัตถุประสงค์ของการ ดำเนินโครงการและกิจกรรม เพื่อให้การบริหาร จัดการบรรลุเป้าหมาย	13	46.43	101	37.97	114	38.78
1.2.9 มีการประชุมกำหนดผู้รับผิดชอบ ในการปฏิบัติงานให้เหมาะสมและสอดคล้องตาม โครงสร้างกับภาระงาน	9	32.14	125	46.99	134	45.58
1.2.10 มีการวางแผนจัดสรรวัสดุ อุปกรณ์ ที่จำเป็นให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	12	42.86	125	46.99	137	46.60
2. การจัดหาข้อมูลเพื่อนำไปใช้ในการวางแผน การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน						
2.1 ไม่ได้ดำเนินการ	3	10.71	16	6.02	19	6.46
2.2 ดำเนินการ	25	89.29	250	93.98	275	93.54
2.2.1 จัดทำวิจัยสถาบันเพื่อนำข้อมูลมา ใช้ในการวางแผน	7	25.00	96	36.09	103	35.03
2.2.2 มีการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม ภายในเพื่อนำมาใช้ในการวางแผน	11	39.29	117	43.98	128	43.54
2.2.3 มีการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม ภายนอกเพื่อนำมาใช้ในการวางแผน	9	32.14	96	36.09	105	35.71
2.2.4 จัดสนทนากลุ่ม โดยเชิญผู้เกี่ยวข้อง เข้าร่วมสนทนาเพื่อหาข้อมูลประกอบการวางแผน	6	21.43	82	30.83	88	29.93

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ด้านการวางแผน	ผู้บริหาร		ครู		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
2.2.5 ศึกษาแนวทางการวางแผนของหน่วยงานอื่นที่ประสบความสำเร็จเพื่อนำมาใช้ในการวางแผน	11	39.29	64	24.06	75	25.51
2.2.6 ศึกษาข้อมูลจากผลการประเมินโครงการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนเพื่อนำมาใช้ในการวางแผน	14	50.00	117	43.98	131	44.56
2.2.7 นำผลการประเมินการการบริหารจัดการมาใช้เป็นข้อมูลประกอบการวางแผน	8	28.57	91	34.21	99	33.67
3. การดำเนินการเกี่ยวกับการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอก (SWOT Analysis) เพื่อใช้ในการวางแผนการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน						
3.1 ไม่ได้ดำเนินการ	7	25.00	41	15.41	48	16.33
3.2 ดำเนินการ	21	75.00	225	84.59	246	83.67
3.2.1 ผู้บริหารดำเนินการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอกเอง	7	25.00	110	41.53	117	39.80
3.2.2 มีการเชิญวิทยากรที่มีความรู้และประสบการณ์ในการจัดทำ SWOT และการจัดทำแผนกลยุทธ์ มาเป็นวิทยากรอบรมบุคลากรในสถานศึกษา	7	25.00	78	29.32	85	28.91
3.2.3 แต่งตั้งคณะทำงานเพื่อรวบรวมข้อมูล และร่างการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกและภายใน (SWOT) การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนก่อนการประชุมเชิงปฏิบัติการ	11	39.29	118	44.36	129	43.88

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ด้านการวางแผน	ผู้บริหาร		ครู		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
3.2.4 มีการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการโดย เชิญบุคลากรทุกคนในสถานศึกษาและผู้เกี่ยวข้อง ทุกฝ่ายมาร่วมวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน และภายนอก	16	57.14	113	42.48	129	43.88
4. การกำหนดวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของ การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน						
4.1 ไม่ได้ดำเนินการ	4	14.29	10	3.76	14	4.76
4.2 ดำเนินการ	24	85.71	256	96.24	280	95.24
4.2.1 มีการกำหนดวัตถุประสงค์หรือ เป้าหมายของการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้าง เพื่อชุมชนไว้อย่างชัดเจน	17	60.71	189	71.05	206	70.07
4.2.2 มีการกำหนดวัตถุประสงค์หรือ เป้าหมายไว้เป็นส่วนหนึ่งของแผนพัฒนา สถานศึกษา	14	50.00	141	53.01	155	52.72
4.2.3 มีการประชุมโดยเน้นการมีส่วนร่วม ของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกคนในการกำหนด วัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของการบริหารจัดการ ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน	12	42.86	113	42.48	125	42.52
5. การนำแผนบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อ ชุมชนไปสู่การปฏิบัติ						
5.1 ไม่ได้ดำเนินการ	4	14.28	13	4.89	17	5.78
5.2 ดำเนินการ	24	85.71	253	95.11	277	94.22
5.2.1 มีการจัดทำแผนปฏิบัติงานประจำปี โดยทุกฝ่ายมีส่วนร่วม	11	39.29	135	50.75	146	49.66
5.2.2 มีการนำแผนปฏิบัติงานประจำปีไป ปฏิบัติอย่างเป็นระบบ	11	39.29	116	43.61	127	43.20

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ด้านการวางแผน	ผู้บริหาร		ครู		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
5.2.3 มีการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานเครือข่ายในการนำแผนปฏิบัติงานประจำปีไปปฏิบัติอย่างเป็นระบบ	10	35.71	121	45.49	131	44.56
5.2.4 มีการจัดทำปฏิทินและตารางการปฏิบัติงาน โดยกำหนดเวลาอย่างชัดเจน	9	32.14	116	43.61	125	42.52
5.2.5 มีการจัดทำแผนการฝึกอบรมร่วมกันกับหน่วยงานเครือข่ายอย่างเป็นระบบ	6	21.43	90	33.83	96	32.65
5.2.6 มีการระบุแนวทางหรือวิธีดำเนินการตามภารกิจหลักของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน เพื่อให้บุคลากรของหน่วยงานนำแผนไปสู่การปฏิบัติ	12	42.86	122	45.86	134	45.58
6. การกำหนดวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน						
6.1 ไม่ได้ดำเนินการ	6	21.43	21	7.89	27	9.18
6.2 ดำเนินการ	22	78.57	245	92.11	267	90.82
6.2.1 มีคณะกรรมการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานตามแผนการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน	17	60.71	191	71.80	208	70.75
6.2.2 มีการนำผลจากการประเมินมาปรับปรุงและพัฒนาการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง	11	39.29	122	45.86	133	45.24
6.2.3 มีการประเมินและปรับปรุงแผนการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนอย่างต่อเนื่อง	13	46.43	117	43.98	130	44.22
6.2.4 มีข้อมูลเสนอแนะแนวทางในการจัดทำแผนการปฏิบัติงานให้ครอบคลุมทุกภารกิจหลักของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน	9	32.14	89	33.46	98	33.33

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ด้านการวางแผน	ผู้บริหาร		ครู		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
7. การจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรเพื่อใช้ในการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน						
7.1 ไม่ได้ดำเนินการ	1	3.57	14	5.26	15	5.10
7.2 ดำเนินการ	27	96.43	253	95.11	279	94.90
7.2.1 มีคณะกรรมการสรรหาวัสดุ อุปกรณ์	19	67.86	178	66.92	197	67.01
ในการดำเนินงานเพื่อการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน						
7.2.2 จัดสรรงบประมาณไว้ในแผนปฏิบัติการประจำปีเพื่อการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน	17	60.71	167	62.78	184	62.59
7.2.3 แต่งตั้งและมอบหมายผู้รับผิดชอบดูแล อาคารสถานที่ เครื่องจักร หรือเครื่องมือที่สามารถนำมาใช้ได้	16	57.14	147	55.26	163	55.44
7.2.4 มีการกำหนดกรอบจัดสรรงบประมาณโดยพิจารณาถึงการบริหารจัดการที่จะนำไปสู่วัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้	11	39.29	123	46.24	134	45.58

จากตารางที่ 8 แสดงว่า สภาพการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ด้านการวางแผน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นดังนี้

1. สถานศึกษาได้ดำเนินการวางแผนเพื่อการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (ร้อยละ 96.94) โดยมีการแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนเป็นลายลักษณ์อักษร (ร้อยละ 71.09) มีการแต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำแผนบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (ร้อยละ 59.86) และมีการมอบหมายและกำหนดบทบาทหน้าที่ของบุคลากรในการจัดทำแผนบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนอย่างชัดเจน (ร้อยละ 58.50)

2. สถานศึกษาได้ดำเนินการจัดหาข้อมูลเพื่อนำไปใช้ในการวางแผนการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (ร้อยละ 93.54) โดยศึกษาข้อมูลจากผลการประเมินโครงการต่างๆ ที่

เกี่ยวข้องกับศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนเพื่อนำมาใช้ในการวางแผน (ร้อยละ 44.56) และมีการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในเพื่อนำมาใช้ในการวางแผน (ร้อยละ 43.54)

3. สถานศึกษาได้ดำเนินการเกี่ยวกับการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอก (SWOT Analysis) เพื่อใช้ในการวางแผนการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (ร้อยละ 43.88) มีการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการโดยเชิญบุคลากรทุกคนในสถานศึกษาและผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายมาร่วมวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอก (ร้อยละ 43.88)

4. สถานศึกษามีการกำหนดวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (ร้อยละ 95.24) โดยมีการกำหนดวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนไว้อย่างชัดเจน (ร้อยละ 70.07) และมีการกำหนดวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายไว้เป็นส่วนหนึ่งของแผนพัฒนาสถานศึกษา (ร้อยละ 52.72)

5. สถานศึกษามีการนำแผนบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนไปสู่การปฏิบัติ (ร้อยละ 94.22) โดยมีการจัดทำแผนปฏิบัติงานประจำปีโดยทุกฝ่ายมีส่วนร่วม (ร้อยละ 49.66) และมีการระบุแนวทางหรือวิธีดำเนินการตามภารกิจหลักของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนเพื่อให้บุคลากรของหน่วยงานนำไปสู่การปฏิบัติ (ร้อยละ 45.58)

6. สถานศึกษามีการกำหนดวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (ร้อยละ 90.82) โดยมีคณะกรรมการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานตามแผนการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (ร้อยละ 70.75) มีการนำผลการประเมินมาปรับปรุงและพัฒนาการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง (ร้อยละ 45.24)

7. สถานศึกษามีการจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรเพื่อใช้ในการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (ร้อยละ 94.90) โดยมีคณะกรรมการสรรหาวัสดุ อุปกรณ์ในการดำเนินงานเพื่อการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (ร้อยละ 67.01) จัดสรรงบประมาณไว้ในแผนปฏิบัติการประจำปีเพื่อการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (ร้อยละ 62.59) และแต่งตั้งและมอบหมายผู้รับผิดชอบดูแล อาคารสถานที่ เครื่องจักร หรือเครื่องมือที่สามารถนำมาใช้ได้ (ร้อยละ 55.44)

ตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสภาพการบริหารจัดการ
ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4
ด้านการจัดองค์การ

ด้านการจัดองค์การ	ผู้บริหาร		ครู		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. การจัดการองค์การเพื่อการบริหารจัดการ						
ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน						
1.1 ไม่ได้ดำเนินการ	1	3.57	6	2.26	7	2.38
1.2 ดำเนินการ	27	96.43	260	97.74	287	97.62
1.2.1 มีคณะกรรมการดำเนินงาน	17	60.71	204	76.69	221	75.17
ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน						
1.2.2 มีคณะกรรมการบริหารจัดการ	13	46.43	142	53.38	155	52.72
ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน						
1.2.3 มีการประชุมชี้แจงให้ความรู้และ	15	53.57	132	49.62	147	50.00
สร้างความตระหนักให้กับบุคลากรทุกคน						
ในสถานศึกษาเกี่ยวกับศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน						
1.2.4 มีการเปิดโอกาสให้คณะกรรมการ	7	25.00	102	38.35	109	37.07
สถานศึกษา และบุคลากร มีส่วนร่วมในการ						
บริหารจัดการ						
1.2.5 มีการสร้างเครือข่ายเพื่อการบริหาร	5	17.86	87	32.71	92	31.29
จัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน						
1.2.6 มีการจัดโครงสร้างการบริหารที่เอื้อ	5	17.86	57	21.43	62	21.09
ต่อการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน						
1.2.7 มีการจัดโครงสร้างการบริหาร	7	25.00	74	27.82	81	27.55
จัดการโดยให้บุคลากรของหน่วยงาน เครือข่าย						
ที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วม						

ตารางที่ 9 (ต่อ)

ด้านการจัดองค์การ	ผู้บริหาร		ครู		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
2. การกำหนดบทบาทหน้าที่ของบุคลากรที่รับผิดชอบในการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน						
2.1 ไม่ได้ดำเนินการ	0	0	3	1.13	3	1.02
2.2 ดำเนินการ	28	100	263	98.87	291	98.98
2.2.1 จัดบุคลากรรับผิดชอบงานให้เหมาะสมกับความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์	18	64.29	192	72.18	210	71.43
2.2.2 มีหัวหน้างานและเจ้าหน้าที่รับผิดชอบงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน	16	57.14	185	69.55	201	68.37
2.2.3 กำหนดบทบาทและหน้าที่ในการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนอย่างชัดเจน	14	50.00	142	53.38	156	53.06
2.2.4 มีการประชุมชี้แจงบุคลากรในสถานศึกษาเพื่อให้เข้าใจบทบาทและหน้าที่ในการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน	16	57.14	122	45.86	138	46.94
2.2.5 มีการทบทวนบทบาทและหน้าที่ในการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนในทุกปีการศึกษา	10	35.71	78	29.32	88	29.93
2.2.6 มีการวิเคราะห์ความสอดคล้องของรายละเอียดของงานกับเป้าหมายของสถานศึกษาในการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน	6	21.43	67	25.19	73	24.83

จากตารางที่ 9 แสดงว่า สภาพการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ด้านการจัดองค์การ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็น ดังนี้

1. สถานศึกษามีการจัดองค์การเพื่อการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (ร้อยละ 97.62) โดยมีคณะกรรมการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (ร้อยละ 75.17) และมีคณะกรรมการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (ร้อยละ 52.72)

2. สถานศึกษาได้ดำเนินการจัดหาข้อมูลเพื่อนำไปใช้ในการวางแผนการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (ร้อยละ 98.98) โดยจัดบุคลากรรับผิดชอบงานให้เหมาะสมกับความรู้ความสามารถและประสบการณ์ (ร้อยละ 71.43) มีหัวหน้างานและเจ้าหน้าที่รับผิดชอบงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (ร้อยละ 68.37) และกำหนดบทบาทและหน้าที่ในการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนอย่างชัดเจน (ร้อยละ 53.06)

ตารางที่ 10 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสภาพการบริหารจัดการ
ศูนย์ ช่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4
ด้านการนำ

ด้านการจัดองค์การ	ผู้บริหาร		ครู		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. การจูงใจให้บุคลากรปฏิบัติงานศูนย์ช่อมสร้างเพื่อชุมชน						
1.1 ไม่ได้ดำเนินการ	3	10.71	16	6.02	19	6.46
1.2 ดำเนินการ	25	89.29	250	93.98	275	93.54
1.2.1 ใช้วิธีการจูงใจที่หลากหลายเพื่อให้บุคลากรปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ	11	39.29	132	49.62	143	48.64
1.2.2 มีการสร้างขวัญกำลังใจ ยกย่องชมเชย และเชิดชูเกียรติบุคลากรที่ทำงานประสบความสำเร็จ	10	35.71	127	47.74	137	46.60
1.2.3 มีการประยุกต์ใช้เทคนิคหรือวิธีการสื่อสารและการจูงใจที่ทำให้บุคลากรร่วมกันพัฒนางานสู่เป้าหมายของสถานศึกษา	10	35.71	90	33.83	100	34.01
1.2.4 มีการสอบถามความต้องการของบุคลากรผู้ปฏิบัติงาน	12	42.14	112	42.11	124	42.18
1.2.5 มีการส่งเสริมให้บุคลากรช่วยเหลือซึ่งกันและกันภายในทีม ร่วมแรง ร่วมใจกันทำงานให้ประสบความสำเร็จ	9	32.14	102	38.35	111	37.76
1.2.6 มีการจัดสภาพแวดล้อมในการทำงานเพื่อสร้างความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรตามภารกิจหลักของศูนย์ช่อมสร้างเพื่อชุมชน	9	32.14	87	32.71	96	32.65
1.2.7 มีการสนับสนุนด้านค่าตอบแทนการดำเนินงานที่เหมาะสมกับภาระงาน	8	28.57	110	41.35	118	40.14

ตารางที่ 9 (ต่อ)

ด้านการนำ	ผู้บริหาร		ครู		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
2. การบริหารงานบุคคลเพื่อการบริหารจัดการ						
ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน						
2.1 ไม่ได้ดำเนินการ	2	7.14	12	4.51	14	4.76
2.2 ดำเนินการ	26	92.86	254	95.49	280	95.24
2.2.1 มีการสรรหา คัดเลือก และจัดสรร	14	50.00	162	60.90	176	59.86
ตำแหน่งงานต่างๆ ให้เหมาะสมกับโครงสร้างของ						
การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน						
2.2.2 มีการส่งเสริมให้บุคลากรเข้าร่วม	12	42.86	121	45.49	133	45.24
ประชุม สัมมนา เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนความรู้						
และเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับการบริหารจัดการ						
ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน						
2.2.3 มีการปฐมนิเทศเพื่อให้บุคลากร	9	32.14	108	40.60	117	39.80
ผู้ปฏิบัติงานเข้าใจเกี่ยวกับภารกิจหลักของ						
ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน						
2.2.4 มีการจัดฝึกอบรมและพัฒนา	7	25.00	63	23.68	70	23.81
บุคลากรเพื่อการบริหารจัดการตามภารกิจหลัก						
ของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน						
2.2.5 มีการสนับสนุนให้บุคลากรสร้าง	6	21.43	82	30.83	88	29.93
เครือข่ายการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อ						
ชุมชน						
2.2.6 มีการเสริมสร้างความสัมพันธ์ให้	8	28.57	82	30.83	90	30.61
บุคลากรผู้ปฏิบัติงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน						

ตารางที่ 9 (ต่อ)

ด้านการนำ	ผู้บริหาร		ครู		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
3. การประสานงาน และการสื่อสารเกี่ยวกับการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนกับสถานศึกษา						
3.1 ไม่ได้ดำเนินการ	5	17.86	12	4.89	17	5.78
3.2 ดำเนินการ	23	82.14	254	95.49	277	94.22
3.2.1 มีการแต่งตั้งบุคลากรเพื่อประสานความร่วมมือในการพัฒนาการจัดการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนกับสถานศึกษาและหน่วยงานอื่น	21	75.00	210	78.95	231	78.57
3.2.2 คณะกรรมการฝ่ายต่างๆ มีการประชุมปรึกษาหารือเพื่อพัฒนาการจัดการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน	10	35.71	156	58.65	166	56.46
3.2.3 มีการจัดระบบในองค์กรให้มีความเหมาะสมเพื่อใช้เป็นแหล่งประสานความร่วมมือในการพัฒนาการจัดการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน	9	32.14	110	41.35	119	40.48
3.2.4 มีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาการจัดการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนกับสถานศึกษาและหน่วยงานอื่น	6	21.43	90	33.83	96	32.65
4. การตัดสินใจและการสั่งการในการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน						
4.1 ไม่ได้ดำเนินการ	1	3.57	8	3.01	9	3.06
4.2 ดำเนินการ	27	96.43	258	96.99	285	96.94
4.2.1 เปิดโอกาสให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน	11	39.29	140	52.63	151	51.36

ตารางที่ 9 (ต่อ)

ด้านการนำ	ผู้บริหาร		ครู		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
4.2.2 นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาวิจัยมาใช้ในการตัดสินใจในการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน	11	39.29	106	39.85	117	39.80
4.2.3 มีการออกคำสั่งให้บุคลากรปฏิบัติหน้าที่ตามภารกิจหลักของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนในสถานศึกษาทุกภาคเรียน	15	53.57	166	62.41	181	61.56
4.2.4 มีการมอบหมายงานตามความรู้และความสามารถของผู้รับผิดชอบ	16	57.14	144	54.14	160	54.42
5. การประชาสัมพันธ์ข้อมูลและข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการบริหารศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน						
5.1 ไม่ได้ดำเนินการ	5	17.86	30	11.28	35	11.90
5.2 ดำเนินการ	23	82.14	236	88.72	259	88.10
5.2.1 มีโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อจัดเก็บข้อมูลและสารสนเทศด้านต่างๆ รองรับการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนอย่างเป็นปัจจุบัน	9	32.14	103	38.72	112	38.10
5.2.2 มีระบบสารสนเทศพื้นฐานที่ใช้ประจำศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนอย่างครบถ้วนและเป็นปัจจุบัน	8	28.57	119	44.74	127	43.20
5.2.3 มีการจัดระบบสารสนเทศให้มีความเชื่อมโยงข้อมูลกับหน่วยงานเครือข่ายเพื่อความสะดวกในการสืบค้น	6	21.43	79	29.70	85	28.91
5.2.4 ผู้บริหารและบุคลากรในสถานศึกษา มีการนำข้อมูลและสารสนเทศมาใช้ในการบริหารงานและปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบ	12	42.86	94	35.34	106	36.05
5.2.5 ผู้บริหารและบุคลากรในสถานศึกษามีการจัดทำข้อมูลพื้นฐานการศึกษาและนำมาใช้ในการพัฒนาการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน	11	39.29	103	38.72	114	38.78

จากตารางที่ 10 แสดงว่า สภาพการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ด้านการนำ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นดังนี้

1. ผู้บริหารสถานศึกษามีการจูงใจให้บุคลากรปฏิบัติงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (ร้อยละ 93.54) โดยใช้วิธีการจูงใจที่หลากหลายเพื่อให้บุคลากรปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ (ร้อยละ 48.64) และมีการสร้างขวัญกำลังใจ ยกย่องชมเชย และเชิดชูเกียรติบุคลากรที่ทำงานประสบความสำเร็จ (ร้อยละ 46.60)
2. สถานศึกษามีการบริหารงานบุคคลเพื่อการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (ร้อยละ 95.24) โดยมีการสรรหา คัดเลือก และจัดสรรตำแหน่งงานต่างๆ เหมาะสมกับโครงสร้างของการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (ร้อยละ 59.86)
3. ผู้บริหารสถานศึกษามีการประสานงาน และการสื่อสารเกี่ยวกับการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนกับสถานศึกษา (ร้อยละ 94.22) โดยมีการแต่งตั้งบุคลากรเพื่อประสานความร่วมมือในการพัฒนาการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนกับสถานศึกษาและหน่วยงานอื่น (ร้อยละ 78.57) และคณะกรรมการฝ่ายต่างๆ มีการประชุมปรึกษาหารือเพื่อพัฒนาการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (ร้อยละ 56.46)
4. สถานศึกษามีการกำหนดวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (ร้อยละ 96.94) โดยมีการออกคำสั่งให้บุคลากรปฏิบัติหน้าที่ตามภารกิจหลักของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนในสถานศึกษาทุกภาคเรียน (ร้อยละ 61.56) มีการมอบหมายงานตามความรู้และความสามารถของผู้รับผิดชอบ (ร้อยละ 54.42) และเปิดโอกาสให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (ร้อยละ 51.36)
5. สถานศึกษาประชาสัมพันธ์ข้อมูลและข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการบริหารศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (ร้อยละ 88.10) โดยมีระบบสารสนเทศพื้นฐานที่ใช้ประจำศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนอย่างครบถ้วนและเป็นปัจจุบัน (ร้อยละ 43.20)

ตารางที่ 11 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสภาพการบริหารจัดการ
ศูนย์ ช่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4
ด้านการควบคุม

ด้านการควบคุม	ผู้บริหาร		ครู		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. การกำหนดมาตรฐานการบริหารจัดการศูนย์ช่อมสร้างเพื่อชุมชน						
1.1 ไม่ได้ดำเนินการ	5	17.86	39	14.66	44	14.97
1.2 ดำเนินการ	23	82.14	227	85.34	250	85.03
1.2.1 มีการกำหนดมาตรฐานและตัวชี้วัดคุณภาพการบริหารจัดการศูนย์ช่อมสร้างเพื่อชุมชนเป็นลายลักษณ์อักษร	13	46.43	147	55.26	160	54.42
1.2.2 มีมาตรฐานและตัวชี้วัดคุณภาพการบริหารจัดการศูนย์ช่อมสร้างเพื่อชุมชนที่เหมาะสมและเป็นไปได้	13	46.43	127	47.74	140	47.62
1.2.3 มีการให้ความรู้ความเข้าใจกับบุคลากรเกี่ยวกับมาตรฐานและตัวชี้วัดคุณภาพการบริหารจัดการศูนย์ช่อมสร้างเพื่อชุมชน	8	28.57	114	42.86	122	41.50
2. การดำเนินการติดตามและประเมินผลการบริหารจัดการศูนย์ช่อมสร้างเพื่อชุมชน						
2.1 ไม่ได้ดำเนินการ	2	7.14	13	4.89	15	5.10
2.2 ดำเนินการ	26	92.86	253	95.11	279	94.90
2.2.1 มีคณะกรรมการติดตามและประเมินผลการบริหารจัดการศูนย์ช่อมสร้างเพื่อชุมชน	16	57.14	186	69.92	202	68.71
2.2.2 มีการมอบหมายให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมเพื่อการติดตามและประเมินผลอย่างชัดเจน	10	35.71	129	48.50	139	47.28

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ด้านการควบคุม	ผู้บริหาร		ครู		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
2.2.3 มีการประชุมชี้แจงขั้นตอนและรายละเอียดของวิธีการติดตามและประเมินให้ผู้รับการประเมินทราบทุกครั้งก่อนการประเมิน	8	28.57	99	37.22	107	36.39
2.2.4 จัดทำคู่มือเกี่ยวกับติดตาม และ ประเมินผลการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน	5	17.86	65	24.44	70	23.81
2.2.5 มีการสร้างเครือข่ายเพื่อให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลการบริหารจัดการ	7	25.00	68	25.56	75	25.51
2.2.6 มีการนำผลการติดตามและ การประเมินผลการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนมาปรับปรุงพัฒนาการบริหารงานอย่างต่อเนื่อง	8	28.57	85	31.95	93	31.63
2.2.7 มีการกำหนดระยะเวลาการ ประเมินผลในแต่ละภารกิจหลัก อย่างชัดเจน	9	32.14	67	25.19	76	25.85
2.2.8 มีการควบคุมและมีการบริหาร ความเสี่ยง การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อ ชุมชน	2	7.14	37	13.91	39	13.27
2.2.9 มีการจัดทำรายการติดตามและ ประเมินผลการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้าง เพื่อชุมชนต่อผู้บริหารสถานศึกษาและสำนักงาน คณะกรรมการการอาชีวศึกษา	12	42.86	85	31.95	97	32.99

จากตารางที่ 11 แสดงว่าสภาพการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของ สถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ด้านการควบคุม ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นดังนี้

1. สถานศึกษามีการกำหนดมาตรฐานการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (ร้อยละ 85.03) โดยมีการกำหนดมาตรฐานและตัวชี้วัดคุณภาพการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนเป็นลายลักษณ์อักษร (ร้อยละ 54.42)

2. สถานศึกษามีการดำเนินการติดตามและประเมินผลการบริหารจัดการ (ร้อยละ 94.90) โดยมีคณะกรรมการติดตามและประเมินผลการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (ร้อยละ 68.71)

1.1.3 ผลการวิเคราะห์ปัญหาการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ผู้วิจัยนำเสนอ 4 ด้าน ประกอบด้วย

1) ด้านการวางแผน 2) ด้านการจัดองค์การ 3) ด้านการนำ และ 4) ด้านการควบคุม สรุปเป็นภาพรวม ในตารางที่ 12 และนำเสนอเป็นรายด้านในตารางที่ 12-16

ตารางที่ 12 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 โดยภาพรวม

ด้าน	ผู้บริหาร (n=28)		ครู (n=266)		รวม (n=294)		ระดับ ปัญหา
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. การวางแผน	3.16	0.16	3.37	0.48	3.35	0.46	ปานกลาง
2. การจัดองค์การ	3.17	0.34	3.59	0.52	3.55	0.52	มาก
3. การนำ	3.12	0.54	3.52	0.51	3.48	0.52	ปานกลาง
4. การควบคุม	3.39	0.36	3.65	0.42	3.62	0.42	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	3.22	0.25	3.52	0.31	3.49	0.32	ปานกลาง

จากตารางที่ 12 แสดงว่า ตามความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม ปัญหาการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ในภาพรวม มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.49$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านการควบคุม ($\bar{X} = 3.62$) ด้านการจัดองค์การ ($\bar{X} = 3.55$) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ด้านการนำ ($\bar{X} = 3.48$) และด้านการวางแผน ($\bar{X} = 3.35$)

ตารางที่ 13 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ด้านการวางแผน

ด้านการวางแผน	ผู้บริหาร (n=28)		ครู (n=266)		รวม (n=294)		ระดับ ปัญหา
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. กระบวนการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอกไม่เอื้อต่อการได้มาซึ่งข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการวางแผนการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน	3.14	0.52	3.28	0.79	3.27	0.77	ปานกลาง
2. การกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนไม่เหมาะสมและไม่ชัดเจน	3.00	0.67	3.11	.78	3.10	0.77	ปานกลาง
3. ขาดการวิเคราะห์และเลือกทางเลือกที่ดีในการบริหาร จัดการศูนย์ซ่อมสร้างให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมาย	2.93	0.60	3.13	0.79	3.11	0.78	ปานกลาง
4. ขาดการกำหนดรายละเอียดของแผนงานด้านการจัดสรร ทรัพยากรและอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องอย่างเหมาะสม	3.71	0.66	3.78	0.83	3.78	0.82	มาก
5. การประเมินและปรับปรุงแผนด้านการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนไม่มีความต่อเนื่องและเป็นระบบ	3.54	0.74	3.95	0.69	3.91	0.70	มาก
6. สถานศึกษาขาดแผนงานการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน	2.75	0.65	2.83	0.68	2.82	0.67	ปานกลาง
7. ข้อมูลที่นำมาใช้ในการวางแผนการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนไม่ครอบคลุมและเพียงพอ	3.11	0.50	3.67	0.80	3.62	0.79	มาก
8. การกำหนดเป้าหมายความสำเร็จของแผนการบริหาร จัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนไม่เหมาะสมและเป็นไปได้	3.04	0.43	2.95	0.80	2.96	0.77	ปานกลาง

ตารางที่ 13 (ต่อ)

ด้านการวางแผน	ผู้บริหาร (n=28)		ครู (n=266)		รวม (n=294)		ระดับ ปัญหา
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
9. ผู้เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการวางแผนบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนน้อย	3.14	0.52	3.30	0.88	3.29	0.85	ปานกลาง
10. การกำหนดวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของแผนการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนไม่ชัดเจน	3.25	0.59	3.73	0.81	3.69	0.80	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	3.16	0.16	3.37	0.48	3.35	0.46	ปานกลาง

จากตารางที่ 13 แสดงว่า ตามความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม ปัญหาการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ด้านการวางแผน ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.35$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ การประเมินและปรับปรุง แผนด้านการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนไม่มีความต่อเนื่องและเป็นระบบ ($\bar{X} = 3.91$) ขาดการกำหนดรายละเอียดของแผนงานด้านการจัดสรรทรัพยากรและอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องอย่างเหมาะสม ($\bar{X} = 3.78$) การกำหนดวัตถุประสงค์ หรือเป้าหมายของแผนการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนไม่ชัดเจน ($\bar{X} = 3.69$) และข้อมูลที่ใช้ในการวางแผนการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนไม่ครอบคลุมและเพียงพอ ($\bar{X} = 3.62$)

ตารางที่ 14 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้าง เพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ด้านการจัดองค์การ

ด้านการจัดองค์การ	ผู้บริหาร (n=28)		ครู (n=266)		รวม (n=294)		ระดับ ปัญหา
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. โครงสร้างการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้าง เพื่อชุมชนไม่เอื้อต่อการบริหารงาน	3.36	0.56	3.33	0.76	3.34	0.74	ปานกลาง
2. การวิเคราะห์ความสอดคล้องของงานกับ เป้าหมายของสถานศึกษาไม่ชัดเจน	3.43	0.57	3.87	0.71	3.83	0.71	มาก
3. การกำหนดงานและกิจกรรมเพื่อให้การ ดำเนินงานสำเร็จตามเป้าหมายของการ บริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ไม่เหมาะสม	3.25	0.75	3.86	0.66	3.80	0.67	มาก
4. จัดบุคลากรที่รับผิดชอบงานศูนย์ซ่อมสร้าง เพื่อชุมชนในสถานศึกษาไม่เหมาะสมและ สอดคล้องกับความรู้และความสามารถ	2.89	0.57	3.41	0.81	3.36	0.80	ปานกลาง
5. การกำหนดบทบาทหน้าที่และความ รับผิดชอบของบุคลากรในการบริหารจัดการ ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนขาดความชัดเจน	2.93	0.72	3.46	0.75	3.41	0.76	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม	3.17	0.34	3.59	0.52	3.55	0.52	มาก

จากตารางที่ 14 แสดงว่า ตามความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม ปัญหาการบริหาร จัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ด้านการจัด องค์การ ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.55$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงอยู่ในระดับมาก ได้แก่ การวิเคราะห์ความ สอดคล้องของงานกับเป้าหมายของสถานศึกษาไม่ชัดเจน ($\bar{X} = 3.83$) และการกำหนดงานกิจกรรม เพื่อให้การดำเนินงานสำเร็จตามเป้าหมายของการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนไม่เหมาะสม ($\bar{X} = 3.80$)

ตารางที่ 15 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ด้านการนำ

ด้านการนำ	ผู้บริหาร (n=27)		ครู (n=245)		รวม (n=272)		ระดับ ปัญหา
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. ผู้บริหารตัดสินใจโดยขาดข้อมูล และสารสนเทศที่ถูกต้องและชัดเจนในการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน	3.18	0.72	3.61	0.71	3.56	0.72	มาก
2. การสั่งการและการติดตามการสั่งการตามสายการบังคับบัญชาเป็นลายลักษณ์อักษรยังไม่มี ความชัดเจน	3.32	0.77	3.67	0.76	3.63	0.76	มาก
3. ผู้บริหารขาดการสนใจให้บุคลากรดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนให้บรรลุเป้าหมาย	3.07	0.77	3.18	0.68	3.17	0.69	ปานกลาง
4. การบริหารงานบุคลากรไม่เหมาะสม ทำให้บุคลากรของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนขาดประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน	2.96	0.74	3.09	0.80	3.08	0.80	ปานกลาง
5. การประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนไม่มีประสิทธิภาพ	3.29	0.71	3.83	0.82	3.78	0.82	มาก
6. ขาดการสื่อสารและประสานงานด้านการบริหารจัดการตามภารกิจหลักของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนเพื่อริเริ่มและพัฒนางานอย่างต่อเนื่อง	2.89	0.74	3.75	0.82	3.67	0.85	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	3.12	0.54	3.52	0.51	3.48	0.52	ปานกลาง

จากตารางที่ 15 แสดงว่า ตามความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม ปัญหาการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ด้านการนำในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.48$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ การประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนไม่มีประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 3.78$) ขาดการสื่อสารแลประสานงาน

ด้านการบริหารจัดการตามภารกิจหลักของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน เพื่อริเริ่มและพัฒนางานอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X} = 3.67$) การสั่งการและการติดตามการสั่งการตามสายการบังคับบัญชาเป็นลายลักษณ์อักษรยังไม่มี ความชัดเจน ($\bar{X} = 3.63$) และผู้บริหารตัดสินใจโดยขาดข้อมูลและสารสนเทศที่ถูกต้อง และชัดเจนในการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ($\bar{X} = 3.56$)

ตารางที่ 16 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ด้านการควบคุม

ด้านการควบคุม	ผู้บริหาร (n=28)		ครู (n=266)		รวม (n=294)		ระดับ ปัญหา
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. ขาดการกำหนดมาตรฐานและตัวชี้วัดการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนอย่างเป็นลายลักษณ์อักษรและการสร้างความเข้าใจกับผู้ที่เกี่ยวข้องทุกระดับ	3.14	0.71	3.37	0.84	3.35	0.83	ปานกลาง
2. ขาดการกำหนดแผนกำกับ ติดตาม และ ประเมินผลการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน	3.43	0.63	3.80	.73	3.77	0.73	มาก
3. การติดตามและประเมินการดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนไม่เป็นระบบและไม่ต่อเนื่อง	3.43	0.50	3.77	0.71	3.74	0.70	มาก
4. ขาดเครื่องมือในการกำกับ ติดตาม และ ประเมินผลการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนที่มีคุณภาพ	3.79	0.63	3.82	0.85	3.82	0.83	มาก
5. ไม่มีการนำผลการประเมินผลการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนไปใช้ปรับปรุงพัฒนางานให้มีประสิทธิภาพ	3.39	0.63	3.35	0.80	3.36	0.78	ปานกลาง
6. ขาดการนำผลการดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน เผยแพร่ต่อผู้ที่เกี่ยวข้องและสาธารณชน	3.32	0.72	3.34	0.83	3.34	0.82	ปานกลาง

ตารางที่ 16 (ต่อ)

ด้านการควบคุม	ผู้บริหาร (n=28)		ครู (n=266)		รวม (n=294)		ระดับ ปัญหา
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
7. ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหรือผู้เกี่ยวข้องกับการดำเนินงาน ไม่มีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน	3.50	0.64	4.06	0.83	4.00	0.83	มาก
8. ขาดการมีส่วนร่วมของผู้บริหารในการปรับปรุงและพัฒนาการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน	2.82	0.55	3.36	0.77	3.31	0.79	ปานกลาง
9. ชุมชนหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่มีส่วนร่วมในการให้ข้อมูลเสนอแนะและพัฒนาศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน	3.68	0.55	3.92	0.82	3.90	0.80	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	3.39	0.36	3.65	0.42	3.62	0.42	มาก

จากตารางที่ 16 แสดงว่า ตามความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม ปัญหาการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ด้านการควบคุม ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.62$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยในระดับมาก ได้แก่ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหรือผู้เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานไม่มีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ($\bar{X}=4.00$) ชุมชนหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่มีส่วนร่วมในการให้ข้อมูล เสนอแนะ แก้ไขปรับปรุง และพัฒนาศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ($\bar{X}=3.90$) ขาดเครื่องมือในการทำ ติดตาม และประเมินผลการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนที่มีคุณภาพ ($\bar{X}=3.82$) ขาดการกำหนดแผนกำกับติดตามและประเมินผลการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ($\bar{X}=3.77$) และการติดตามและประเมินการดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนไม่เป็นระบบและไม่ต่อเนื่อง ($\bar{X}=3.74$)

1.1.4 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา
ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4

ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา
ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ผู้วิจัยนำเสนอปัจจัยภายใน 4 ด้าน ประกอบด้วย 1) ปัจจัย
ด้านบุคลากร 2) ปัจจัยด้านงบประมาณ 3) ปัจจัยด้านวัสดุ/อุปกรณ์ และ 4) ปัจจัยด้านการบริหาร
จัดการ สรุปเป็นภาพรวมในตารางที่ 17 และนำเสนอเป็นรายด้านในตารางที่ 18-21 นำเสนอปัจจัย
ภายนอก 4 ด้าน ประกอบด้วย 1) ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ 2) ปัจจัยด้านสังคม/วัฒนธรรม 3) ปัจจัยด้าน
การเมือง/กฎหมาย และ 4) ปัจจัยด้านเทคโนโลยี สรุปเป็นภาพรวมใน ตารางที่ 22 และนำเสนอเป็น
รายด้าน ในตารางที่ 17-25

ตารางที่ 17 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับ
การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา ในสถาบันการอาชีวศึกษา
ภาคเหนือ 4 ด้านปัจจัยภายใน โดยภาพรวม

ปัจจัยภายในที่เกี่ยวข้องกับ การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้าง เพื่อชุมชน	ผู้บริหาร (n=28)		ครู (n=266)		รวม (n=294)		ระดับ ปัจจัย
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. ด้านบุคลากร	4.15	0.53	3.78	0.54	3.82	0.55	มาก
2. ด้านงบประมาณ	4.19	0.54	3.75	0.62	3.79	0.62	มาก
3. ด้านวัสดุ/อุปกรณ์	3.29	0.38	3.45	0.60	3.43	0.59	ปานกลาง
4. ด้านการบริหารจัดการ	4.24	0.58	3.74	0.58	3.79	0.60	มาก

จากตารางที่ 17 แสดงว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นว่า ปัจจัยภายในที่เกี่ยวข้อง
กับการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4
พบว่า ส่วนใหญ่ที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านบุคลากร
($\bar{X} = 3.82$) ด้านงบประมาณ ($\bar{X} = 3.79$) และด้านการบริหารจัดการ ($\bar{X} = 3.79$)

ตารางที่ 18 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับ
การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา ในสถาบันการอาชีวศึกษา
ภาคเหนือ 4 ด้านบุคลากร

ปัจจัยด้านบุคลากร	ผู้บริหาร (n=28)		ครู (n=266)		รวม (n=294)		ระดับ ปัจจัย
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. ผู้บริหารมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน	4.11	0.79	3.87	0.77	3.89	0.77	มาก
2. ผู้บริหารมีเจตคติและความรับผิดชอบที่ดีต่อภารกิจของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน	4.14	0.76	3.83	0.82	3.86	0.82	มาก
3. ผู้บริหารมีความสามารถในการวางแผนเพื่อการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน	3.93	0.77	3.38	0.67	3.43	0.70	ปานกลาง
4. ผู้บริหารมีความสามารถในการนำแผนการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนไปสู่การปฏิบัติ	4.46	0.84	3.86	0.79	3.91	0.81	มาก
5. ผู้บริหารมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และเป็นผู้กระตุ้นให้เกิดความคิดริเริ่มหรือมีการสร้างนวัตกรรมอย่างต่อเนื่อง	4.29	0.85	3.27	0.66	3.36	0.74	ปานกลาง
6. ผู้บริหารมีความสามารถในการพัฒนาทีมงาน	3.86	0.89	3.80	0.84	3.81	0.84	มาก
7. ผู้บริหารส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่อง	3.93	0.86	3.78	0.85	3.79	0.85	มาก
8. ผู้บริหารกำหนดบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของบุคลากรในการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนอย่างชัดเจน	4.14	0.80	3.83	0.79	3.86	0.80	มาก
9. บุคลากรมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับภารกิจของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน	4.43	0.57	3.38	0.64	3.48	0.70	ปานกลาง
10. บุคลากรมีความรับผิดชอบต่องานในหน้าที่ของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน	3.96	0.58	3.98	0.75	3.98	0.74	มาก

ตารางที่ 18 (ต่อ)

ปัจจัยด้านบุคลากร	ผู้บริหาร (n=28)		ครู (n=266)		รวม (n=294)		ระดับ ปัจจัย
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
11. บุคลากรมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้และร่วมกันปฏิบัติงานเป็นทีม	4.39	0.63	4.06	0.71	4.09	0.71	มาก
12. มีจำนวนบุคลากรเพียงพอในการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน	3.86	0.71	3.96	0.72	3.95	0.71	มาก
13. บุคลากรมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีและสารสนเทศในการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน	4.11	0.83	3.98	0.74	3.99	0.75	มาก
14. บุคลากรมีเจตคติและความรับผิดชอบที่ดีต่อการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน	4.50	0.64	4.00	0.78	4.05	0.78	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	4.15	0.53	3.78	0.54	3.82	0.55	มาก

จากตารางที่ 18 แสดงว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นว่า ปัจจัยด้านบุคลากร ในภาพ รวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.82$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูง 3 ลำดับแรก ได้แก่ บุคลากรมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้และร่วมกันปฏิบัติงานเป็นทีม ($\bar{X} = 4.09$) บุคลากรมีเจตคติและความรับผิดชอบที่ดีต่อการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ($\bar{X} = 4.05$) และบุคลากรมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีและสารสนเทศในการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ($\bar{X} = 3.99$) มีเพียง 3 ข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ บุคลากรมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับภารกิจของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ($\bar{X} = 3.48$) ผู้บริหารมีความสามารถในการวางแผนเพื่อการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ($\bar{X} = 3.43$) และผู้บริหารมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และเป็นผู้กระตุ้นให้เกิดความคิดริเริ่มหรือมีการสร้างนวัตกรรมอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X} = 3.36$)

ตารางที่ 19 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา ในสถาบันการอาชีวศึกษา ภาคเหนือ 4 ด้านงบประมาณ

ปัจจัยด้านงบประมาณ	ผู้บริหาร (n=28)		ครู (n=266)		รวม (n=294)		ระดับ ปัจจัย
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. สถานศึกษามีการวางแผนในการจัดงบประมาณเพื่อดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนอย่างเป็นระบบและมีการดำเนินการตามแผน	4.29	0.67	3.88	0.77	3.92	0.78	มาก
2. สถานศึกษาจัดสรรงบประมาณในการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนอย่างเหมาะสมและเพียงพอ	4.36	0.83	3.83	0.82	3.88	0.83	มาก
3. สถานศึกษามีการกำกับ ติดตาม และตรวจสอบการใช้งบประมาณอย่างต่อเนื่อง	4.54	0.69	3.83	0.86	3.89	0.87	มาก
4. สถานศึกษามีการจัดทำระบบควบคุมงบประมาณที่โปร่งใสและตรวจสอบได้	4.36	0.62	3.82	0.84	3.87	0.83	มาก
5. สถานศึกษามีการระดมทุนและแสวงหางบประมาณสนับสนุนการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน	3.43	0.79	3.38	0.74	3.38	0.75	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม	4.19	0.54	3.75	0.62	3.79	0.62	มาก

จากตารางที่ 19 แสดงว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นว่า ปัจจัยด้านงบประมาณ ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.79$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูง 3 ลำดับแรก ได้แก่ สถานศึกษามีการวางแผนในการจัดงบประมาณ เพื่อดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนอย่างเป็นระบบและมีการดำเนินการตามแผน ($\bar{X} = 3.92$) สถานศึกษามีการกำกับ ติดตาม และตรวจสอบการใช้งบประมาณอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X} = 3.89$) และสถานศึกษาจัดสรรงบประมาณในการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนอย่างเหมาะสมและเพียงพอ ($\bar{X} = 3.88$) มีเพียงข้อเดียวที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ สถานศึกษามีการระดมทุนและแสวงหางบประมาณสนับสนุนการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ($\bar{X} = 3.38$)

ตารางที่ 20 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา ในสถาบันการอาชีวศึกษา ภาคเหนือ 4 ด้านวัสดุ/อุปกรณ์

ปัจจัยด้านวัสดุ/อุปกรณ์	ผู้บริหาร (n=28)		ครู (n=266)		รวม (n=294)		ระดับ ปัจจัย
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. สถานศึกษาจัดหาวัสดุ อุปกรณ์และเครื่องมือต่างๆ ที่ใช้การได้ เพื่อการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนอย่างเพียงพอและเหมาะสม	3.75	0.70	3.79	0.80	3.78	0.79	มาก
2. สถานที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษามีความพร้อมสำหรับการบริหาร จัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน	3.32	0.55	3.39	0.69	3.39	0.68	ปานกลาง
3. แหล่งค้นคว้าข้อมูลในสถานศึกษาเพื่อการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน มีความพร้อมต่อการใช้งาน	3.11	0.42	3.32	0.69	3.30	0.67	ปานกลาง
4. สื่อที่ใช้ประกอบการฝึกอบรมให้ความรู้ มีความเหมาะสมเข้าใจง่ายสะดวกต่อการเก็บรักษา	2.96	0.64	3.29	0.78	3.26	0.77	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม	3.29	0.38	3.45	0.60	3.43	0.59	ปานกลาง

จากตารางที่ 20 แสดงว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นว่า ปัจจัยด้านวัสดุ/อุปกรณ์ ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.43$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยในระดับปานกลาง มีเพียงข้อเดียวที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ สถานศึกษาจัดหาวัสดุ อุปกรณ์และเครื่องมือต่างๆ ที่ใช้การได้เพื่อการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนอย่างเพียงพอและเหมาะสม ($\bar{X} = 3.78$)

ตารางที่ 21 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา ในสถาบันการอาชีวศึกษา ภาคเหนือ 4 ด้านการบริหารจัดการ

ปัจจัยด้านการบริหารจัดการ	ผู้บริหาร (n=28)		ครู (n=266)		รวม (n=294)		ระดับ ปัจจัย
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. ผู้บริหารที่รับผิดชอบมีศักยภาพในการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน	4.18	0.82	3.80	0.75	3.83	0.76	มาก
2. การบริหารงานมีการสั่งการ และการติดตามการสั่งการตามสายการบังคับบัญชาอย่างเป็นลายลักษณ์อักษร	4.11	0.79	3.84	0.73	3.87	0.73	มาก
3. การบริหารงานบุคลากรมีความเหมาะสมทำให้บุคลากรของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ	4.39	0.69	3.88	0.76	3.93	0.76	มาก
4. การประสานงานและการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ ช่วยให้การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนบรรลุเป้าหมาย	4.43	0.69	3.32	0.61	3.43	0.70	ปานกลาง
5. การจัดโครงสร้างการบริหารจัดการมีความสอดคล้องกับบทบาทและหน้าที่ของผู้เกี่ยวข้องของหน่วยงานเครือข่าย	4.07	0.66	3.86	0.80	3.88	0.79	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	4.24	0.58	3.74	0.58	3.79	0.60	มาก

จากตารางที่ 21 แสดงว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นว่า ปัจจัยด้านการบริหารจัดการ ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.79$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยในระดับมาก มีเพียงข้อเดียวที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ การประสานงานและการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพช่วยให้การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนบรรลุเป้าหมาย ($\bar{X} = 3.43$)

ตารางที่ 22 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ด้านปัจจัยภายนอก โดยภาพรวม

ปัจจัยภายนอกที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน	ผู้บริหาร (n=28)		ครู (n=266)		รวม (n=294)		ระดับ ปัจจัย
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. ด้านเศรษฐกิจ	3.57	0.46	3.47	0.47	3.48	0.47	ปานกลาง
2. ด้านสังคม/วัฒนธรรม	3.86	0.66	3.70	0.53	3.72	0.54	มาก
3. ด้านการเมือง/กฎหมาย	4.30	0.58	3.64	0.48	3.70	0.52	มาก
4. ด้านเทคโนโลยี	3.97	0.62	3.68	0.59	3.71	0.60	มาก

จากตารางที่ 22 แสดงว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นว่า ปัจจัยภายนอกที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 พบว่า ส่วนใหญ่ที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก มีเพียงด้านเดียวที่มีค่าเฉลี่ยระดับปานกลางได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ ($\bar{X} = 3.48$)

ตารางที่ 23 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับ
การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา ในสถาบันการอาชีวศึกษา
ภาคเหนือ 4 ด้านเศรษฐกิจ

ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ	ผู้บริหาร (n=28)		ครู (n=266)		รวม (n=294)		ระดับ ปัจจัย
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. รัฐบาลจัดสรรงบประมาณอย่างเพียงพอ ให้กับการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้าง เพื่อชุมชนของสถานศึกษา	4.04	0.88	3.58	0.77	3.63	0.79	มาก
2. การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ช่วยลดรายจ่ายของประชาชนด้วยการยืดอายุ การใช้งานเครื่องมือ เครื่องจักรกลการเกษตร และอุปกรณ์ต่างๆ รวมทั้งพัฒนานวัตกรรม ของชุมชน	4.50	0.79	3.70	0.79	3.78	0.82	มาก
3. การดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน สามารถช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาของชุมชน ตามภารกิจหลักของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน	4.14	0.85	3.62	0.76	3.67	0.79	มาก
4. การได้รับงบประมาณสนับสนุนในการบริหาร จัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนจากองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	3.04	0.84	3.32	0.67	3.30	0.69	ปานกลาง
5. การได้รับงบประมาณสนับสนุนในการบริหาร จัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนจาก ภาคเอกชน	2.68	0.86	3.23	0.71	3.18	0.74	ปานกลาง
6. ผู้นำชุมชนพร้อมให้การสนับสนุนและมีส่วน ร่วมระดมทรัพยากรในการพัฒนาการบริหาร จัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน	3.04	0.84	3.34	0.70	3.31	0.72	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม	3.57	0.46	3.47	0.47	3.48	0.47	ปานกลาง

จากตารางที่ 23 แสดงว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นว่า ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.48$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางและมากเท่ากัน โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ช่วยลดรายจ่ายของประชาชน ด้วยการยืดอายุการใช้งานเครื่องมือ เครื่องจักรกล การเกษตร และอุปกรณ์ต่างๆ รวมทั้งพัฒนานวัตกรรมของชุมชน ($\bar{X} = 3.78$) รองลงมา ได้แก่ การดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนสามารถช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาของชุมชนตามภารกิจหลักของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ($\bar{X} = 3.67$) และรัฐบาลจัดสรรงบประมาณอย่างเพียงพอให้กับการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา ($\bar{X} = 3.63$)

ตารางที่ 24 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา ในสถาบันการอาชีวศึกษา ภาคเหนือ 4 ด้านสังคม/วัฒนธรรม

ปัจจัยด้านสังคม/วัฒนธรรม	ผู้บริหาร (n=28)		ครู (n=266)		รวม (n=294)		ระดับ ปัจจัย
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. ประชาชนในชุมชนมีเจตคติที่ดีต่อการดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน	4.57	0.63	3.91	0.80	3.97	0.81	มาก
2. การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนจากหน่วยงานในท้องถิ่น	3.71	0.85	3.84	0.73	3.83	0.74	มาก
3. ลักษณะชุมชนและอาชีพของคนในชุมชนเอื้อต่อการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน	3.89	0.92	3.82	0.75	3.83	0.77	มาก
4. ความช่วยเหลือจากองค์กรอื่นๆ ในสังคมในรูปแบบต่างๆ เอื้อต่อการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา	3.39	0.79	3.33	0.62	3.33	0.63	ปานกลาง
5. มีหน่วยงาน องค์กรต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนเป็นเครือข่าย ความร่วมมือที่เข้มแข็ง	3.71	0.85	3.60	0.73	3.61	0.74	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	3.86	0.66	3.70	0.53	3.72	0.54	มาก

จากตารางที่ 24 แสดงว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นว่า ปัจจัยด้านสังคม/วัฒนธรรม ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.72$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยในระดับมาก มีเพียงข้อเดียวที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ความช่วยเหลือจากองค์กรอื่นๆ ในสังคมในรูปแบบต่างๆ เอื้อต่อการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา ($\bar{X} = 3.32$)

ตารางที่ 25 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา ในสถาบันการอาชีวศึกษา ภาคเหนือ 4 ด้านการเมือง/กฎหมาย

ปัจจัยด้านการเมือง/กฎหมาย	ผู้บริหาร (n=28)		ครู (n=266)		รวม (n=294)		ระดับ ปัจจัย
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. นโยบายการปฏิรูปการอาชีวศึกษาที่มุ่งให้นักเรียน นักศึกษาเรียนด้วยการปฏิบัติงานจริง ในสถานที่จริงเอื้อต่อการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน	4.39	0.74	3.89	0.77	3.94	0.79	มาก
2. นโยบายรัฐบาลเอื้อต่อการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา	4.43	0.63	3.92	0.69	3.97	0.70	มาก
3. สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษามีนโยบายส่งเสริมสนับสนุนการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา	4.61	0.57	3.97	0.70	4.03	0.71	มาก
4. การดำเนินการทางการเมืองท้องถิ่นสนับสนุนการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน	4.11	0.86	3.18	0.57	3.27	0.66	ปานกลาง
5. มีกฎหมาย ข้อกำหนด กฎระเบียบและนโยบายที่ส่งเสริม สนับสนุนการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา	3.96	0.58	3.24	0.60	3.31	0.63	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม	4.30	0.58	3.64	0.48	3.70	0.52	มาก

จากตารางที่ 25 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นว่า ปัจจัยด้านการเมือง/กฎหมาย ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.70$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ย ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา มีนโยบายส่งเสริมสนับสนุนการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา ($\bar{X} = 4.03$) นโยบายรัฐบาลเอื้อต่อการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา ($\bar{X} = 3.97$) และ นโยบายการปฏิรูปการอาชีวศึกษาที่มุ่งให้นักเรียน นักศึกษาเรียนด้วยการปฏิบัติงานจริงในสถานที่จริง เอื้อต่อการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ($\bar{X} = 3.94$)

ตารางที่ 26 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับ การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา ในสถาบันการอาชีวศึกษา ภาคเหนือ 4 ด้านเทคโนโลยี

ปัจจัยด้านเทคโนโลยี	ผู้บริหาร (n=28)		ครู (n=266)		รวม (n=294)		ระดับ ปัจจัย
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ให้การสนับสนุน ช่วยเหลือด้านเทคโนโลยี และสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน	3.75	0.59	3.24	0.63	3.29	0.64	ปานกลาง
2. เครื่องมือ เครื่องจักรและเทคโนโลยีที่ใช้เพื่อการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษามีความเพียงพอและใช้งานได้ดี	4.14	0.71	3.91	0.78	3.93	0.77	มาก
3. เทคโนโลยีสารสนเทศที่ช่วยอำนวยความสะดวกในการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษามีประสิทธิภาพ	4.07	0.77	3.74	0.76	3.77	0.76	มาก
4. มีเทคโนโลยีในการสื่อสารและการประชาสัมพันธ์งานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาที่หลากหลาย	3.93	0.72	3.80	0.82	3.81	0.81	มาก

ตารางที่ 26 (ต่อ)

ปัจจัยด้านเทคโนโลยี	ผู้บริหาร (n=28)		ครู (n=266)		รวม (n=294)		ระดับ ปัจจัย
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
5. ระบบสารสนเทศที่เชื่อมโยงเครือข่ายของหน่วยงานทำให้สามารถเข้าถึงข้อมูลและใช้ข้อมูลร่วมกันได้โดยสะดวกและรวดเร็ว	3.96	0.79	3.70	0.79	3.72	0.79	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	3.97	0.62	3.68	0.59	3.71	0.60	มาก

จากตารางที่ 26 แสดงว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นว่า ปัจจัยด้านเทคโนโลยีในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.71$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยในระดับมาก มีเพียงข้อเดียวที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ให้การสนับสนุน ช่วยเหลือด้านเทคโนโลยีและสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ($\bar{X} = 3.29$)

1.2 ผลการศึกษาสภาพ ปัญหา และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 จากการสนทนากลุ่ม

1.2.1 ผลการศึกษาสภาพการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์การ ด้านการนำ และด้านการควบคุม ผลการศึกษารูปได้ดังนี้

1.2.1.1 ด้านการวางแผน

โดยผู้เข้าร่วมการสนทนากลุ่มเห็นด้วยกับข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ได้แก่ มีการมอบหมายและกำหนดบทบาทหน้าที่ของบุคลากรในการจัดทำแผนบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนอย่างชัดเจน สถานศึกษาได้กำหนดวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายไว้เป็นส่วนหนึ่งของแผนพัฒนาสถานศึกษา มีคณะกรรมการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานตามแผนการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน มีคณะกรรมการสรรหาวัสดุอุปกรณ์ในการดำเนินงานเพื่อการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนมีการจัดสรรงบประมาณไว้ในแผนปฏิบัติการประจำปีเพื่อการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนแต่งตั้งและมอบหมายผู้รับผิดชอบดูแลอาคารสถานที่ เครื่องจักรหรือเครื่องมือที่สามารถนำมาใช้ได้ มีการปรับปรุงเนื้อหาในบางข้อ มีการแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารและคณะกรรมการจัดทำแผนบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนอย่างเป็นลายลักษณ์อักษร

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ได้กำหนดวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของการบริหารจัดการ ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนไว้อย่างชัดเจน

1.2.1.2 ด้านการจัดองค์การ

โดยผู้เข้าร่วมการสนทนากลุ่มเห็นด้วยกับข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ได้แก่ มีการจัดบุคลากรรับผิดชอบแต่ละงานให้เหมาะสมกับความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ มีหัวหน้างานและเจ้าหน้าที่รับผิดชอบงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน มีการกำหนดบทบาทและหน้าที่ ในการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนอย่างชัดเจน มีการปรับปรุงรวมเนื้อหาในบางข้อ ได้แก่ มีคณะกรรมการบริหารและคณะกรรมการดำเนินงานตามโครงสร้างศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน

1.2.1.3 ด้านการนำ

ผู้เข้าร่วมการสนทนากลุ่มเห็นด้วยกับข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม และได้มีการปรับเรียงลำดับหัวข้อประเด็นเนื้อหาใหม่ ได้แก่ มีการออกคำสั่งให้บุคลากรปฏิบัติหน้าที่ตาม ภารกิจหลักของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนในสถานศึกษาทุก ภาคเรียน มีการแต่งตั้งบุคลากรเพื่อ ประสานความร่วมมือในการพัฒนาการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนกับสถานศึกษาและ หน่วยงานอื่น มีการสรรหา คัดเลือกและจัดสรรตำแหน่งงานต่างๆ เหมาะสมกับโครงสร้างของการ บริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน คณะกรรมการฝ่ายต่างๆ มีการประชุมปรึกษาหารืออย่าง ต่อเนื่องเพื่อพัฒนาการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน เปิดโอกาสให้บุคลากรที่เกี่ยวข้อง มีส่วนร่วมตัดสินใจในการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน มีการมอบหมายงานให้ผู้รับผิดชอบ ตามความรู้และความสามารถ

1.2.1.4 ด้านการควบคุม

ผู้เข้าร่วมการสนทนากลุ่มเห็นด้วยกับข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ได้แก่ มีการกำหนดมาตรฐานและตัวชี้วัดคุณภาพการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนเป็นลายลักษณ์ อักษร มีคณะกรรมการกำกับติดตามและประเมินผลการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน โดยมีข้อเสนอเพิ่มเติม ได้แก่ มีการเผยแพร่ผลการดำเนินงานต่อผู้ที่เกี่ยวข้องและสาธารณชน

1.2.2 ผลการศึกษาปัญหาการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์การ ด้านการนำ และ ด้านการควบคุม ผลการศึกษารูปได้ดังนี้

1.2.2.1 ด้านการวางแผน

ผู้เข้าร่วมการสนทนากลุ่มเห็นด้วยกับข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ได้แก่ มีการปรับปรุงเนื้อหาในบางข้อ พร้อมทั้งมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ดังนี้ ผู้เข้าร่วมการสนทนากลุ่ม เห็นด้วยกับข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ได้แก่ การประเมินและปรับปรุงแผนด้านการบริหารจัดการ ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนไม่มีความต่อเนื่องและไม่เป็นระบบ การกำหนดรายละเอียดของแผนงาน

ด้านการจัดสรรทรัพยากร และอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องไม่ถูกต้องเหมาะสม มีการปรับปรุงเนื้อหาในบางข้อ ได้แก่ ขาดการสำรวจข้อมูลเบื้องต้นและความต้องการของผู้ปฏิบัติงานและผู้รับบริการก่อนการวางแผนบริหารจัดการของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน โดยมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ได้แก่ ข้อมูลที่นำมาใช้ในการวางแผนการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนไม่ครอบคลุมและเพียงพอ ขาดการวางแผนร่วมกันกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

1.2.2.2 ด้านการจัดองค์การ

ผู้เข้าร่วมการสนทนากลุ่มเห็นด้วยกับข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ได้แก่ การวิเคราะห์ความสอดคล้องของงานกับเป้าหมายของสถานศึกษาไม่ชัดเจน การกำหนดงานและกิจกรรมเพื่อให้การดำเนินงานสำเร็จตามเป้าหมายของการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนไม่เหมาะสม

1.2.2.3 ด้านการนำ

ผู้เข้าร่วมการสนทนากลุ่มเห็นด้วยกับข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ได้แก่ การประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนไม่มีประสิทธิภาพ มีการปรับปรุงเนื้อหาในบางข้อ ได้แก่ การสื่อสารและประสานงานด้านการบริหารจัดการตามภารกิจหลักของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนมีการดำเนินงานน้อย โดยมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ได้แก่ ผู้บริหารนำข้อมูลและสารสนเทศที่จำเป็นมาใช้ในการตัดสินใจเกี่ยวกับการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนมาใช้น้อย

1.2.2.4 ด้านการควบคุม

ผู้เข้าร่วมการสนทนากลุ่มเห็นด้วยกับข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ได้แก่ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหรือผู้เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานไม่มีส่วนร่วมในการกำกับติดตามและประเมินผลการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ขาดเครื่องมือในการกำกับ ติดตาม และประเมินผลการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนที่มีคุณภาพ มีการปรับปรุงเนื้อหาในบางข้อ ได้แก่ ขาดการส่งเสริมให้ชุมชนหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการให้ข้อมูล เสนอแนะ และพัฒนาศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ขาดการกำกับติดตาม และประเมินผลการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนอย่างต่อเนื่อง โดยมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ได้แก่ ขาดการนำผลการประเมินผลการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนไปใช้ในการปรับปรุง พัฒนาการบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพ และมีความยั่งยืน

1.2.3 ผลการศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 จากการสนทนากลุ่ม สรุปเป็นจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคาม ได้ดังนี้

1.2.3.1 ปัจจัยภายในด้านบุคลากร

ผู้เข้าร่วมการสนทนากลุ่มเห็นด้วยกับข้อมูลจุดแข็งด้านบุคลากรที่ได้จากแบบ สอบถาม และปรับปรุงเนื้อหาจำนวน 1 ข้อ สรุปจุดแข็ง ได้แก่ บุคลากรมีความสามารถในการ

ถ่ายทอดความรู้ และร่วมกันปฏิบัติงานเป็นทีม บุคลากรมีเจตคติและความรับผิดชอบที่ดีต่อการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน บุคลากรมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีและสารสนเทศในการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน บุคลากรมีความรับผิดชอบต่องานในหน้าที่ของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ผู้บริหารมีความสามารถในการนำแผนการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนไปสู่การปฏิบัติ ผู้บริหารมีความรู้ ความเข้าใจ และมีเจตคติที่ดีต่อภารกิจของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ผู้บริหารกำหนดบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของบุคลากรในการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนอย่างชัดเจน ผู้บริหารมีความสามารถในการพัฒนาทีมงาน ผู้บริหารส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่อง และได้ร่วมกันเสนอแนะจุดอ่อนด้านบุคลากรเพิ่มเติม สรุปจุดอ่อนได้แก่ บุคลากรมีจำนวนไม่เพียงพอในการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ขาดบุคลากรที่มีความรู้และทักษะเฉพาะทางในการให้บริการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน บุคลากรในสถานศึกษามีภาระงานสอนและงานอื่นๆ มากทำให้ไม่มีเวลามากพอในการปฏิบัติงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ในการออกให้บริการของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนบางครั้งนักเรียน นักศึกษาได้รับความรู้และประสบการณ์ไม่ตรงกับสาขาที่เรียน บุคลากรส่วนใหญ่ขาดการเตรียมความพร้อมก่อนออกปฏิบัติงานประจำศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน

1.2.3.2 ปัจจัยภายในด้านงบประมาณ

ผู้เข้าร่วมการสนทนากลุ่มเห็นด้วยกับข้อมูลจุดแข็งด้านงบประมาณซึ่งได้จากแบบสอบถามที่ผู้วิจัยนำเสนอ สรุปจุดแข็ง ได้แก่ สถานศึกษามีการวางแผนในการจัดงบประมาณเพื่อดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนอย่างเป็นระบบและมีการดำเนินการตามแผน สถานศึกษามีการกำกับ ติดตาม และตรวจสอบการใช้งบประมาณอย่างต่อเนื่อง สถานศึกษามีการจัดทำระบบควบคุมงบประมาณที่โปร่งใสและตรวจสอบได้ และได้ร่วมกันเสนอแนะจุดอ่อนด้านงบประมาณเพิ่มเติม สรุปจุดอ่อน ได้แก่ สถานศึกษาได้รับงบประมาณประจำปีเพื่อดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนจำนวนไม่แน่นอนและล่าช้า สถานศึกษาจัดสรรงบประมาณที่ได้รับไม่สอดคล้องกับปริมาณงานตามภารกิจหลักของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน สถานศึกษาขาดการระดมทุนจากหน่วยงานภายนอกเพื่อการดำเนินการของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนและสถานศึกษาบางแห่งใช้งบประมาณไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน

1.2.3.3 ปัจจัยภายในด้านวัสดุ/อุปกรณ์

ผู้เข้าร่วมการสนทนากลุ่มเห็นด้วยกับข้อมูลจุดแข็งด้านวัสดุ/อุปกรณ์ซึ่งได้จากแบบสอบถามที่ผู้วิจัยนำเสนอ สรุปจุดแข็ง ได้แก่ สถานศึกษาจัดหาวัสดุ/อุปกรณ์และเครื่องมือต่างๆ เพื่อการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนอย่างเพียงพอและเหมาะสม และได้ร่วมกันเสนอแนะจุดอ่อนด้านวัสดุ/อุปกรณ์ เพิ่มเติม สรุปจุดอ่อน ได้แก่ การจัดซื้อวัสดุ อุปกรณ์เพื่อการออกบริการ

ของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนไม่ทันต่อการใช้งาน เอกสารที่ใช้เพื่อการปฏิบัติงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนไม่เหมาะสมและไม่เพียงพอ

1.2.3.4 ปัจจัยภายในด้านการบริหารจัดการ

ผู้เข้าร่วมการสนทนากลุ่มเห็นด้วยกับข้อมูลจุดแข็งด้านการบริหารจัดการซึ่งได้จากแบบสอบถามที่ผู้วิจัยนำเสนอ สรุปจุดแข็ง ได้แก่ การบริหารงานบุคลากรมีความเหมาะสม ทำให้บุคลากรของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ การจัดโครงสร้างการบริหารจัดการมีความสอดคล้องกับบทบาทและหน้าที่ของผู้เกี่ยวข้องของหน่วยงานเครือข่าย การบริหารงานมีการสั่งการ และการติดตามการสั่งการตามสายการบังคับบัญชาอย่างเป็นลายลักษณ์อักษร ผู้บริหารที่รับผิดชอบมีศักยภาพในการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน และได้ร่วมกันเสนอแนะจุดอ่อนด้านการบริหารจัดการเพิ่มเติม สรุปจุดอ่อน ได้แก่ การดำเนินงานของหน่วยงานภายในสถานศึกษา ขาดการบูรณาการงานร่วมกันเพื่อการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ขาดการประชุมชี้แจง กำหนดแนวทางการบริหารจัดการร่วมกันระหว่างหน่วยงานภาคีเครือข่าย ขาดการประสานงานของหน่วยงานภาคีเครือข่าย เพื่อการพัฒนาการบริหารจัดการที่ยั่งยืน

1.2.3.5 ปัจจัยภายนอกด้านเศรษฐกิจ

ผู้เข้าร่วมการสนทนากลุ่มเห็นด้วยกับข้อมูลโอกาสด้านเศรษฐกิจซึ่งได้จากแบบสอบถามที่ผู้วิจัยนำเสนอ และปรับปรุงเนื้อหา 1 ข้อ สรุปโอกาส ได้แก่ การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนช่วยลดรายจ่ายของประชาชนด้วยการยืดอายุการใช้งานเครื่องมือเครื่องจักรกลการเกษตร และอุปกรณ์ต่างๆ รวมทั้งพัฒนานวัตกรรมของชุมชน การดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนสามารถช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาของชุมชนตามภารกิจหลักของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน นโยบายด้านการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาลช่วยส่งเสริมการดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน และได้ร่วมกันเสนอแนะภาวะคุกคามด้านเศรษฐกิจเพิ่มเติม สรุปภาวะคุกคาม ได้แก่ รายได้ของประชาชนลดลงมีผลกระทบต่อการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบันทำให้การได้รับการสนับสนุนงบประมาณเพื่อการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนจากสถานประกอบการลดลง

1.2.3.6 ปัจจัยภายนอกด้านสังคม/วัฒนธรรม

ผู้เข้าร่วมการสนทนากลุ่มเห็นด้วยกับข้อมูลโอกาสด้านสังคม/วัฒนธรรมซึ่งได้จากแบบสอบถามที่ผู้วิจัยนำเสนอ และปรับปรุงเนื้อหา 1 ข้อ สรุปโอกาส ได้แก่ ประชาชนในชุมชนมีเจตคติที่ดีต่อการดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ลักษณะอาชีพและปราชญ์ชาวบ้านเอื้อต่อการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน มีหน่วยงาน องค์กรต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนเป็นเครือข่ายความร่วมมือที่เข้มแข็ง และได้ร่วมกันเสนอแนะภาวะคุกคามด้านสังคม/วัฒนธรรม เพิ่มเติม สรุปภาวะคุกคาม ได้แก่ การช่วยเหลือสนับสนุนจากหน่วยงานในชุมชนในรูปแบบต่างๆ ไม่เอื้อต่อ

การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ค่านิยมของสังคมไทยส่วนใหญ่ยังยึดติดอยู่กับการพึ่งพาจากหน่วยงานภาครัฐมากกว่าการพึ่งพาตนเองเพื่อการพัฒนาชุมชนที่ยั่งยืน

1.2.3.7 ปัจจัยภายนอกด้านการเมือง/กฎหมาย

ผู้เข้าร่วมการสนทนากลุ่มเห็นด้วยกับข้อมูลโอกาสด้านการเมือง/กฎหมายซึ่งได้จากแบบสอบถามที่ผู้วิจัยนำเสนอ สรุปโอกาส ได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษามีนโยบายส่งเสริมสนับสนุนการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา นโยบายรัฐบาลเอื้อต่อการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา นโยบายการปฏิรูปการอาชีวศึกษาที่มุ่งให้นักเรียน นักศึกษาเรียนด้วยการปฏิบัติงานจริงในสถานที่จริงเอื้อต่อการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน และได้ร่วมกันเสนอแนะภาวะคุกคามด้านการเมือง/กฎหมาย เพิ่มเติม สรุปภาวะคุกคาม ได้แก่ นโยบายของหน่วยงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังไม่สอดคล้องเพื่อการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน การเปลี่ยนแปลงผู้บริหารทางการเมืองในท้องถิ่นมีผลต่อการบริหารจัดการของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน การส่งเสริมสนับสนุนของหน่วยงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีระเบียบและข้อกำหนดที่ยังไม่สอดคล้องต่อการดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนอย่างเป็นรูปธรรม

1.2.3.8 ปัจจัยภายนอกด้านเทคโนโลยี

ผู้เข้าร่วมการสนทนากลุ่มเห็นด้วยกับข้อมูลโอกาสด้านเทคโนโลยี ซึ่งได้จากแบบสอบถามที่ผู้วิจัยนำเสนอและปรับปรุงเนื้อหา 1 ข้อ สรุปโอกาส ได้แก่ เครื่องมือ เครื่องจักรและเทคโนโลยีที่ใช้เพื่อการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษามีความเพียงพอและใช้การได้ดี มีเทคโนโลยีในการสื่อสารและการประชาสัมพันธ์งานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาที่หลากหลาย เครือข่ายด้านเทคโนโลยีสารสนเทศภายนอกช่วยอำนวยความสะดวกในการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพ และเห็นด้วยกับข้อมูลภาวะคุกคามด้านเทคโนโลยี ซึ่งได้จากแบบสอบถามที่ผู้วิจัยนำเสนอ พร้อมทั้งร่วมกันเสนอแนะภาวะคุกคามด้านเทคโนโลยีเพิ่มเติม สรุปภาวะคุกคาม ได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาให้การสนับสนุน ช่วยเหลือด้านเทคโนโลยีและสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนไม่เพียงพอ ขาดการบูรณาการเชื่อมโยงเครือข่ายสารสนเทศระหว่างหน่วยงานภาคีที่สามารถเข้าถึงข้อมูลการรับบริการได้ การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีการผลิต ทำให้ไม่สามารถตอบสนองความต้องการของชุมชนได้ครอบคลุม

1.3 ผลการศึกษาสภาพ ปัญหา และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 โดยภาพรวม

ผลการศึกษาสภาพ ปัญหา และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 โดยภาพรวมจากแบบสอบถามและการสนทนากลุ่ม มีดังนี้

1.3.1 ผลการศึกษาสภาพของการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ได้แก่

1.3.1.1 ด้านการวางแผน

1. มีการแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารและคณะกรรมการจัดทำแผนบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนอย่างเป็นลายลักษณ์อักษร
2. มีการมอบหมายและกำหนดบทบาทหน้าที่ของบุคลากรในการจัดทำแผนบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนอย่างชัดเจน
3. สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาได้กำหนดวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนไว้อย่างชัดเจน
4. สถานศึกษาได้กำหนดวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายไว้เป็นส่วนหนึ่งของแผนพัฒนาสถานศึกษา
5. มีคณะกรรมการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานตามแผนการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน
6. มีคณะกรรมการสรรหาวัสดุอุปกรณ์ในการดำเนินงานเพื่อการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน
7. มีการจัดสรรงบประมาณไว้ในแผนปฏิบัติการประจำปีเพื่อการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน
8. แต่งตั้งและมอบหมายผู้รับผิดชอบดูแล อาคารสถานที่ เครื่องจักร หรือเครื่องมือที่สามารถนำมาใช้ได้

1.3.1.2 ด้านการจัดองค์การ

1. มีคณะกรรมการบริหารและคณะกรรมการดำเนินงานตามโครงสร้างศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน
2. มีการจัดบุคลากรรับผิดชอบแต่ละงานให้เหมาะสมกับความรู้ความสามารถและประสบการณ์
3. มีหัวหน้างานและเจ้าหน้าที่รับผิดชอบงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน
4. มีการกำหนดบทบาทและหน้าที่ในการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนอย่างชัดเจน

1.3.1.3 ด้านการนำ

1. มีการออกคำสั่งให้บุคลากรปฏิบัติหน้าที่ตามภารกิจหลักของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนในสถานศึกษาทุกภาคเรียน

2. มีการแต่งตั้งบุคลากรเพื่อประสานความร่วมมือในการพัฒนาการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนกับสถานศึกษาและหน่วยงานอื่น
3. มีการสรรหา คัดเลือกและจัดสรรตำแหน่งงานต่างๆ เหมาะสมกับโครงสร้างของการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน
4. คณะกรรมการฝ่ายต่างๆ มีการประชุมปรึกษาหารืออย่างต่อเนื่องเพื่อพัฒนาการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน
5. เปิดโอกาสให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมตัดสินใจในการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน
6. มีการมอบหมายงานให้ผู้รับผิดชอบตามความรู้และความสามารถ

1.3.1.4 ด้านการควบคุม

1. มีการกำหนดมาตรฐานและตัวชี้วัดคุณภาพการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนเป็นลายลักษณ์อักษร
2. มีคณะกรรมการกำกับติดตามและประเมินผลการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน
3. มีการเผยแพร่ผลการดำเนินงานต่อผู้ที่เกี่ยวข้องและสาธารณชน

1.3.2 ผลการศึกษาปัญหาของการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ได้แก่

1.3.2.1 ด้านการวางแผน

- 1 การประเมินและปรับปรุงแผนด้านการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนไม่มีความต่อเนื่องและไม่เป็นระบบ
- 2 การกำหนดรายละเอียดของแผนงานด้านการจัดสรรทรัพยากร และอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องไม่ถูกต้องเหมาะสม
- 3 ขาดการสำรวจข้อมูลเบื้องต้นและความต้องการของผู้ปฏิบัติงานและผู้รับบริการก่อนการวางแผนบริหารจัดการของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน
- 4 ข้อมูลที่นำมาใช้ในการวางแผนการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนไม่ครอบคลุมและเพียงพอ
- 5 การวางแผนร่วมกันกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

1.3.2.2 ด้านการจัดองค์การ

1. การวิเคราะห์ความสอดคล้องของงานกับเป้าหมายของสถานศึกษาไม่ชัดเจน

2. การกำหนดงานและกิจกรรมเพื่อให้การดำเนินงานสำเร็จตามเป้าหมายของการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนไม่เหมาะสม

1.3.2.3 ด้านการนำ

1. การประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนไม่มีประสิทธิภาพ
2. การสื่อสารและประสานงานด้านการบริหารจัดการตามภารกิจหลักของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนมีการดำเนินงานน้อย
3. ผู้บริหารนำข้อมูลและสารสนเทศที่จำเป็นมาใช้ในการตัดสินใจเกี่ยวกับการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนมาใช้น้อย

1.3.2.4 ด้านการควบคุม

1. ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหรือผู้เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานไม่มีส่วนร่วมในการกำกับติดตามและประเมินผลการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน
2. ขาดการส่งเสริมให้ชุมชนหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการให้ข้อมูล เสนอแนะ และพัฒนาศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน
3. ขาดเครื่องมือในการกำกับ ติดตาม และประเมินผลการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนที่มีคุณภาพ
4. ขาดการกำกับติดตาม และประเมินผลการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนอย่างต่อเนื่อง
5. ขาดการนำผลการประเมินผลการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนไปใช้ในการปรับปรุง พัฒนาการบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพและมีความยั่งยืน

1.3.3 ผลการศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 โดยภาพรวม พบว่า ปัจจัยส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ซึ่งสามารถสรุปเป็น จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคาม ได้ดังนี้

1.3.3.1 ปัจจัยด้านบุคลากร

จุดแข็ง

1. บุคลากรมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ และร่วมกันปฏิบัติงานเป็นทีม
2. บุคลากรมีเจตคติและความรับผิดชอบที่ดีต่อการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน
3. บุคลากรมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีและสารสนเทศในการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน

4. บุคลากรมีความรับผิดชอบต่องานในหน้าที่ของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน
5. ผู้บริหารมีความสามารถในการนำแผนการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนไปสู่การปฏิบัติ

6. ผู้บริหารมีความรู้ ความเข้าใจ และมีเจตคติที่ดีต่อภารกิจของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน
7. ผู้บริหารกำหนดบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของบุคลากรในการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนอย่างชัดเจน

8. ผู้บริหารมีความสามารถในการพัฒนาทีมงาน
9. ผู้บริหารส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่อง
- จุดอ่อน

1. บุคลากรมีจำนวนไม่เพียงพอในการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน
2. ขาดบุคลากรที่มีความรู้และทักษะเฉพาะทางในการให้บริการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน
3. บุคลากรในสถานศึกษามีภาระงานสอนและงานอื่นๆ มากทำให้ไม่มีเวลามากพอในการปฏิบัติงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน
4. ในการออกให้บริการของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนบางครั้งนักเรียนนักศึกษาได้รับความรู้และประสบการณ์ไม่ตรงกับสาขาที่เรียน
5. บุคลากรส่วนใหญ่ขาดการเตรียมความพร้อมก่อนออกปฏิบัติงานประจำศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน

1.3.3.2 ปัจจัยด้านงบประมาณ

จุดแข็ง

1. สถานศึกษามีการวางแผนในการจัดงบประมาณเพื่อดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนอย่างเป็นระบบและมีการดำเนินการตามแผน
2. สถานศึกษามีการกำกับ ติดตาม และตรวจสอบการใช้งบประมาณอย่างต่อเนื่อง
3. สถานศึกษามีการจัดทำระบบควบคุมงบประมาณที่โปร่งใสและตรวจสอบได้

จุดอ่อน

1. สถานศึกษาได้รับงบประมาณประจำปีเพื่อดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนจำนวนไม่แน่นอนและล่าช้า
2. สถานศึกษาจัดสรรงบประมาณที่ได้รับไม่สอดคล้องกับปริมาณงานตามภารกิจหลักของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน
3. สถานศึกษาขาดการระดมทุนจากหน่วยงานภายนอกเพื่อการดำเนินการของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน
4. สถานศึกษาบางแห่งใช้งบประมาณไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน

1.3.3.3 ปัจจัยด้านวัสดุ/อุปกรณ์

จุดแข็ง

สถานศึกษาจัดหาวัสดุ/อุปกรณ์และเครื่องมือต่างๆ เพื่อการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนอย่างเพียงพอและเหมาะสม

จุดอ่อน

1. การจัดซื้อวัสดุ อุปกรณ์เพื่อการออกบริการของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนไม่ทันต่อการใช้งาน
2. เอกสารที่ใช้เพื่อการปฏิบัติงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนไม่เหมาะสม และไม่เพียงพอ

1.3.3.4 ปัจจัยด้านการบริหารจัดการ

จุดแข็ง

1. การบริหารงานบุคลากรมีความเหมาะสม ทำให้บุคลากรของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ
2. การจัดโครงสร้างการบริหารจัดการมีความสอดคล้องกับบทบาทและหน้าที่ของผู้เกี่ยวข้องของหน่วยงาน เครือข่าย
3. การบริหารงานมีการสั่งการ และการติดตามการสั่งการตามสายการบังคับบัญชาอย่างเป็นลายลักษณ์อักษร
4. ผู้บริหารที่รับผิดชอบมีศักยภาพในการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน

จุดอ่อน

1. การบริหารงานของหน่วยงานภายในสถานศึกษาขาดการบูรณาการงานร่วมกันเพื่อการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน

2. ขาดการประชุมชี้แจงกำหนดแนวทางการบริหารจัดการร่วมกัน
ระหว่างหน่วยงานภาคีเครือข่าย

3. ขาดการประสานงานของหน่วยงานภาคีเครือข่าย เพื่อการพัฒนา
การบริหารจัดการที่ยั่งยืน

1.3.3.5 ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ

โอกาส

1. การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนช่วยลดรายจ่ายของ
ประชาชนด้วยการยืดอายุการใช้งานเครื่องมือเครื่องจักรกลการเกษตร และอุปกรณ์ต่างๆ รวมทั้ง
พัฒนานวัตกรรมของชุมชน

2. การดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนสามารถช่วยเหลือและ
แก้ไขปัญหาของชุมชนตามภารกิจหลักของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน

3. นโยบายด้านการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาลช่วยส่งเสริมการ
ดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน

ภาวะคุกคาม

1. รายได้ของประชาชนลดลงมีผลกระทบต่อด้านการมีส่วนร่วมในการ
ดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน

2. ภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบันทำให้การได้รับการสนับสนุนงบประมาณ
เพื่อการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนจากสถานประกอบการลดลง

1.3.3.6 ปัจจัยด้านสังคม/วัฒนธรรม

โอกาส

1. ประชาชนในชุมชนมีเจตคติที่ดีต่อการดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้าง
เพื่อชุมชน

2. ลักษณะอาชีพและปราชญ์ชาวบ้านเอื้อต่อการบริหารจัดการศูนย์ซ่อม
สร้างเพื่อชุมชน

3. มีหน่วยงาน องค์กรต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนเป็นเครือข่ายความ
ร่วมมือที่เข้มแข็ง

ภาวะคุกคาม

1. การช่วยเหลือสนับสนุนจากหน่วยงานในชุมชนในรูปแบบต่างๆ ไม่เอื้อ
ต่อการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน

2. ค่านิยมของสังคมไทยส่วนใหญ่ยังยึดติดอยู่กับการพึ่งพาจากหน่วยงาน
ภาครัฐมากกว่าการพึ่งพาตนเองเพื่อการพัฒนาชุมชนที่ยั่งยืน

1.3.3.7 ปัจจัยด้านการเมือง/กฎหมาย

โอกาส

1. สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษามีนโยบายส่งเสริมสนับสนุนการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา
2. นโยบายรัฐบาลเอื้อต่อการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา
3. นโยบายการปฏิรูปการอาชีวศึกษาที่มุ่งให้นักเรียน นักศึกษาเรียนด้วยการปฏิบัติงานจริงในสถานที่จริงเอื้อต่อการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน

ภาวะคุกคาม

1. นโยบายของหน่วยงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังไม่สอดคล้องเพื่อการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน
2. การเปลี่ยนแปลงผู้บริหารทางการเมืองในท้องถิ่นมีผลต่อการบริหารจัดการของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน
3. การส่งเสริมสนับสนุนของหน่วยงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีระเบียบและข้อกำหนดที่ยังไม่สอดคล้องต่อการดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนอย่างเป็นรูปธรรม

1.3.3.8 ปัจจัยด้านเทคโนโลยี

โอกาส

1. เครื่องมือ เครื่องจักร และเทคโนโลยีที่ใช้เพื่อการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษามีความเพียงพอและใช้ได้ดี
2. มีเทคโนโลยีในการสื่อสารและการประชาสัมพันธ์งานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาที่หลากหลาย
3. เครือข่ายด้านเทคโนโลยีสารสนเทศภายนอกช่วยอำนวยความสะดวกในการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพ

ภาวะคุกคาม

1. สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ให้การสนับสนุน ช่วยเหลือด้านเทคโนโลยีและสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนไม่เพียงพอ
2. ขาดการบูรณาการเชื่อมโยงเครือข่ายสารสนเทศระหว่างหน่วยงานภาคีที่สามารถเข้าถึงข้อมูลการรับบริการได้
3. การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีการผลิต ทำให้ไม่สามารถตอบสนองความต้องการของชุมชนได้ครอบคลุม

ตอนที่ 2 ผลการพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของ สถานศึกษา ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4

2.1 ผลการศึกษาแนวทางการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา ที่ดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนประสบผลสำเร็จ

2.1.1 ผลการศึกษาแนวทางการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา ที่ดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนประสบผลสำเร็จ โดยการวิเคราะห์เอกสาร

ผลการศึกษาแนวทางการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา
ที่ประสบผลสำเร็จ จากสถานศึกษา 2 แห่ง โดยการวิเคราะห์เอกสาร ในประเด็นการบริหารจัดการ
ด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์การ ด้านการนำ และด้านการควบคุม รวมทั้งศึกษาวิธีการในการ
ดำเนินโครงการ/กิจกรรมต่างๆ ให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

แนวทางการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน

1. ด้านการวางแผน พบว่า 1) มีเอกสารแผนปฏิบัติงานประจำปีของศูนย์
ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน 2) มีการจัดทำแผนงาน/โครงการไว้ในแผนปฏิบัติงานประจำปีของสถานศึกษา
3) ให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน
4) มีการกำหนดเป้าหมายการดำเนินงานไว้ในแผนงานอย่างชัดเจนและมีความสอดคล้องกับวิสัยทัศน์
พันธกิจ และเป้าประสงค์ ของสถานศึกษา 5) มีคู่มือปฏิบัติงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน
2. ด้านการจัดองค์การ พบว่า 1) มีระบบสารสนเทศพื้นฐานที่ครบถ้วนและ
เป็นปัจจุบัน 2) มีการประสานงานกับศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนด้วยเอกสาร คำสั่ง หรือหนังสือราชการ
3) มีการแต่งตั้งคณะกรรมการรับผิดชอบศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน 4) มีการปรับ เปลี่ยนหน้าที่ของ
บุคลากรในงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนอย่างต่อเนื่อง
3. ด้านการนำ พบว่า 1) มีการจัดทำแผนภาพขั้นตอนการดำเนินงานของ
ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนไว้อย่างชัดเจน และเป็นระบบ 2) มีการประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ความรู้
ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนผ่านทางสื่อต่างๆ 3) มีการนำแผนปฏิบัติงานประจำปี
ของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนไปปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ 4) มีการใช้ระบบฐานข้อมูลสารสนเทศ
ในการบริหารจัดการภายในของงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน
4. ด้านการควบคุม พบว่า 1) มีการแต่งตั้งคณะกรรมการติดตามและ
ประเมินผลการปฏิบัติงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน 2) มีการติดตามและประเมินผลการ
ปฏิบัติงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนอย่างต่อเนื่อง 3) มีการนำผลจากการประเมินมาปรับปรุงและ
พัฒนา 4) มีการเผยแพร่ผลการดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนผ่านสื่อต่างๆ

วิธีการในการดำเนินโครงการ/กิจกรรมต่างๆ ให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ พบว่า

1) มีการจัดทำแผนปฏิบัติงานในแต่ละกิจกรรมอย่างเป็นระบบ 2) การจัดทำโครงการควรให้สถานศึกษาเป็นผู้กำหนดกรอบการดำเนินการ ซึ่งจะตรงตามความต้องการของประชาชนที่สุด โดย สอศ. กำหนดงบประมาณในแต่ละภารกิจ 3) มีการประชุมสรุปทุกปีงบประมาณเพื่อทราบข้อมูลและร่วมกันปรับปรุงและพัฒนาไปในทิศทางเดียวกัน

2.1.2 ผลการศึกษาแนวทางการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของ

สถานศึกษาที่ดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนประสบผลสำเร็จ โดยการสัมภาษณ์

ผลการศึกษาแนวทางการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาที่ประสบผลสำเร็จ จำนวน 2 สถานศึกษา โดยการสัมภาษณ์ ในประเด็นการบริหารจัดการ ด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์การ ด้านการนำ และด้านการควบคุม รวมทั้งศึกษาปัจจัยที่เอื้อต่อการบริหารจัดการทั้งปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. แนวทางการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน

1.1 ด้านการวางแผน พบว่า 1) จัดประชุมให้ความรู้แผนงานที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน 2) จัดทำแผนปฏิบัติงานประจำปีของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน 3) วางแผนบริหารงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนอย่างเป็นระบบ 4) จัดทำคู่มือการปฏิบัติงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน

จุดเด่นของการบริหารจัดการด้านการวางแผน พบว่า 1) สนับสนุนให้มีการวางแผนการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วมของสถานศึกษากับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากภายนอกสถานศึกษา และ 2) สนับสนุนให้มีการจัดทำแผนปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมของสถานศึกษากับภาคีเครือข่ายเพื่อการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนให้บรรลุเป้าหมายและมีความยั่งยืน

1.2 ด้านการจัดองค์การ พบว่า 1) จัดโครงสร้างการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนอย่างเป็นระบบและมีความยืดหยุ่น 2) แต่งตั้งคณะกรรมการปฏิบัติงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน 3) จัดระบบข้อมูลสารสนเทศพื้นฐานให้ครบถ้วนและเป็นปัจจุบัน 4) จัดโครงสร้างการบริหารจัดการโดยให้บุคลากรทุกคนที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วม 5) จัดบุคลากรให้เหมาะสมกับกรอบภาระงานในหน้าที่ความรับผิดชอบในการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน 6) มีการประสานงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนด้วยเอกสาร คำสั่ง และหนังสือราชการ 7) ปรับ เปลี่ยนบทบาทหน้าที่ของบุคลากรในงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนให้เหมาะสมอย่างต่อเนื่อง

จุดเด่นของการบริหารจัดการด้านการจัดองค์การ พบว่า 1) กำหนดบทบาทหน้าที่ของบุคลากรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนให้เหมาะสมและชัดเจนอย่างเป็นรูปธรรม 2) มีกลไกการปฏิบัติงานให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน 3) มีการเชื่อมโยงการปฏิบัติงานตั้งแต่ระดับบุคคลผู้ปฏิบัติการ ถึงระดับฝ่ายบริหาร

1.3 ด้านการนำ พบว่า 1) จัดประชุมชี้แจงให้ความรู้ และสร้างความตระหนักถึงความสำคัญของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนให้กับบุคลากรทุกคนในสถานศึกษา 2) จัดให้มีหน่วยงานภายในที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน 3) ประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ความรู้ และข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนผ่านช่องทางทางการสื่อสารที่หลากหลาย 4) สร้างเครือข่ายการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนร่วมกับหน่วยงาน และเครือข่ายภายนอก 5) มีฝ่ายประสานงานเพื่อประสานความร่วมมือด้านต่างๆ เกี่ยวกับศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนกับหน่วยงานต่างๆ ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา 6) จัดให้มีการลงนามความร่วมมือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคีเครือข่าย 7) นำแผนปฏิบัติงานประจำปีของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนไปปฏิบัติอย่างเป็นระบบ 8) ดำเนินกิจกรรมต่างๆ ของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน โดยมีช่างชุมชน นักเรียน นักศึกษา และครูเข้ามามีส่วนร่วม 9) สนับสนุน และแสวงหางบประมาณเพื่อการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนให้เหมาะสมและเพียงพอ

จุดเด่นของการบริหารจัดการด้านการนำ พบว่า 1) สร้างความตระหนักให้บุคลากรในสถานศึกษาเห็นความสำคัญของการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน 2) ส่งเสริมให้มีเครือข่ายความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง 3) พัฒนาสมรรถนะ ชีตความสามารถด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร ของสถานศึกษาเพื่อการดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน

1.4 ด้านการควบคุม พบว่า 1) แต่งตั้งคณะกรรมการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน 2) ประชุมเพื่อวางแผน กำกับ และติดตามงานอย่างต่อเนื่อง 3) ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ 4) นำผลการประเมินมาปรับปรุงและพัฒนางานให้ถูกต้อง และเหมาะสม

จุดเด่นของการบริหารจัดการด้านการควบคุม พบว่า 1) มีการติดตามและประเมินการดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง 2) มีการนำผลการประเมินการดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนไปปรับปรุงพัฒนางานให้เหมาะสม และนำไปใช้ให้มีประสิทธิภาพต่อไป

2. ปัจจัยที่เอื้อต่อการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน

2.1 ปัจจัยด้านบุคลากร พบว่า 1) ผู้บริหารมีความรู้ ความสามารถเกี่ยวกับการบริหารงานตามภารกิจหลักของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน 2) บุคลากรมีความรู้ ความตระหนักเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน 3) บุคลากรมีความรับผิดชอบในการปฏิบัติงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา 4) ครูและนักเรียน นักศึกษา ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน

2.2 ปัจจัยด้านงบประมาณ พบว่า 1) สถานศึกษามีการจัดทำระบบควบคุมงบประมาณที่โปร่งใส 2) มีการกำกับ ติดตาม และตรวจสอบการใช้งบประมาณของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ

2.3 ปัจจัยด้านวัสดุ/อุปกรณ์ พบว่า 1) สถานศึกษามีวัสดุ/อุปกรณ์ เครื่องมือต่างๆ เพื่อดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนอย่างเหมาะสม และเพียงพอ 2) มีข้อมูลแหล่งวัสดุ/อุปกรณ์ เครื่องมือราคาถูก และตรงตามความต้องการของประชาชน

2.4 ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ พบว่า 1) นโยบายรัฐบาลด้านเศรษฐกิจช่วยส่งเสริมการดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน 2) การพัฒนาเศรษฐกิจในสังคมและชุมชนทำให้มีเครื่องมือ เครื่องจักร เครื่องใช้ในครัวเรือนที่ทันสมัยขึ้น จึงมีความต้องการซ่อมบำรุงรักษามากขึ้น ทำให้นักเรียน นักศึกษาได้ฝึกประสบการณ์เกี่ยวกับการซ่อมบำรุงเพิ่มขึ้นด้วย

2.5 ปัจจัยด้านสังคม/วัฒนธรรม พบว่า 1) ประชาชนในชุมชนมีเจตคติที่ดีต่อการดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน 2) มีหน่วยงาน องค์กรต่างๆ ในสังคมทั้งภาครัฐและภาคเอกชนเป็นเครือข่ายให้ความร่วมมืออย่างเข้มแข็ง 3) หน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ให้การสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง

2.6 ปัจจัยด้านการเมือง/กฎหมาย พบว่า 1) พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551 ให้การส่งเสริมและสนับสนุนศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน 2) นโยบายของรัฐบาลส่งเสริมและสนับสนุนศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนอย่างต่อเนื่อง

2.7 ปัจจัยด้านเทคโนโลยี พบว่า 1) ชุมชนส่วนใหญ่มีเครื่องมือ เครื่องจักรที่ใช้เทคโนโลยียุคใหม่ ทำให้นักเรียน นักศึกษาที่ปฏิบัติงานในศูนย์ฯ ได้รับประสบการณ์และความรู้ใหม่ๆ 2) ได้รับความสนับสนุนด้านเทคโนโลยีและระบบสารสนเทศในการดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนจากสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา 3) เครือข่ายด้านเทคโนโลยีสารสนเทศภายนอกสถานศึกษา ช่วยอำนวยความสะดวกในการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนให้มีประสิทธิภาพ

2.1.3 ผลการศึกษาแนวทางการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาที่ดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนประสบผลสำเร็จ โดยภาพรวมของการวิเคราะห์เอกสารและการสัมภาษณ์

ผลการศึกษาแนวทางการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาที่ประสบผลสำเร็จ จำนวน 2 สถานศึกษา โดยภาพรวมจากการวิเคราะห์เอกสาร และการสัมภาษณ์ ในประเด็นการบริหารจัดการด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์การ ด้านการนำ ด้านการควบคุม และจุดเด่นของการบริหารจัดการ รวมทั้งศึกษาปัจจัยที่เอื้อต่อการบริหารจัดการทั้งปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. แนวทางการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน

1.1 ด้านการวางแผน ได้แก่

- 1.1.1 จัดประชุมให้ความรู้ในการจัดทำแผนงานที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน
 - 1.1.2 จัดทำแผนปฏิบัติงานประจำปีของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน
 - 1.1.3 วางแผนบริหารงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนอย่างเป็นระบบ
 - 1.1.4 มีการจัดทำแผนงาน/โครงการไว้ในแผนปฏิบัติงานประจำปีของสถานศึกษา
 - 1.1.5 ให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน
 - 1.1.6 มีการกำหนดเป้าหมายการดำเนินงานไว้ในแผนงานอย่างชัดเจน และมีความสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าประสงค์ ของสถานศึกษา
 - 1.1.7 จัดทำคู่มือปฏิบัติงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน
- จุดเด่นของการบริหารจัดการด้านการวางแผน ได้แก่ 1) สนับสนุนให้มีการวางแผนการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วมของสถานศึกษากับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากภายนอกสถานศึกษา และ 2) สนับสนุนให้มีการจัดทำแผนปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมของสถานศึกษากับภาคีเครือข่ายเพื่อการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนให้บรรลุเป้าหมายและมีความยั่งยืน

1.2 ด้านการจัดองค์การ ได้แก่

- 1.2.1 จัดระบบสารสนเทศพื้นฐานที่ครบถ้วนและเป็นปัจจุบัน
 - 1.2.2 การประสานงานกับศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนด้วยเอกสาร คำสั่ง หรือหนังสือราชการ
 - 1.2.3 แต่งตั้งคณะกรรมการรับผิดชอบศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน
 - 1.2.4 ปรับเปลี่ยนบทบาทหน้าที่ของบุคลากรในงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนให้เหมาะสมอย่างต่อเนื่อง
 - 1.2.5 จัดโครงสร้างการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนอย่างเป็นระบบและความยืดหยุ่น
 - 1.2.6 จัดโครงสร้างการบริหารจัดการโดยให้บุคลากรทุกคนที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วม
 - 1.2.7 จัดบุคลากรให้เหมาะสมกับภาระงานในหน้าที่
- ความรับผิดชอบในการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน

จุดเด่นของการบริหารจัดการด้านการจัดองค์การ ได้แก่ 1) กำหนดบทบาทหน้าที่ของบุคลากรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนให้เหมาะสมและชัดเจนอย่างเป็นรูปธรรม 2) มีกลไกการปฏิบัติงานให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน 3) มีการเชื่อมโยงการปฏิบัติงานตั้งแต่ระดับบุคคลผู้ปฏิบัติการ ถึงระดับฝ่ายบริหาร

1.3 ด้านการนำ ได้แก่

- 1.3.1 มีการจัดทำแผนภาพขั้นตอนการดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนไว้อย่างชัดเจน และเป็นระบบ
- 1.3.2 ประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ความรู้ และข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนผ่านช่องทางทางการสื่อสารที่หลากหลาย
- 1.3.3 นำแผนปฏิบัติงานประจำปีของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนไปปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ
- 1.3.4 มีการใช้ระบบฐานข้อมูลสารสนเทศในการบริหารจัดการภายในของงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน
- 1.3.5 จัดประชุมชี้แจงให้ความรู้ และสร้างความตระหนักถึงความสำคัญ of ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนให้กับบุคลากรทุกคนในสถานศึกษา
- 1.3.6 จัดให้มีหน่วยงานภายในที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน
- 1.3.7 สร้างเครือข่ายการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนร่วมกับหน่วยงาน และเครือข่ายภายนอก
- 1.3.8 มีฝ่ายประสานงานเพื่อประสานความร่วมมือด้านต่างๆ เกี่ยวกับศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนกับหน่วยงานต่างๆ ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา
- 1.3.9 จัดให้มีการลงนามความร่วมมือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคีเครือข่าย
- 1.3.10 ดำเนินกิจกรรมต่างๆ ของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน โดยมีช่างชุมชน นักเรียน นักศึกษา และครูเข้ามามีส่วนร่วม
- 1.3.11 สนับสนุน และแสวงหางบประมาณเพื่อการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนให้เหมาะสมและเพียงพอ

จุดเด่นของการบริหารจัดการด้านการนำ ได้แก่ 1) สร้างความตระหนักให้บุคลากรในสถานศึกษาเห็นความสำคัญของการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน 2) ส่งเสริมให้มีเครือข่ายความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

3) พัฒนาสมรรถนะ ชีตความสามารถด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร ของสถานศึกษา เพื่อดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน

1.4 ด้านการควบคุม ได้แก่

- 1.4.1 แต่งตั้งคณะกรรมการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานของ ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน
- 1.4.2 จัดประชุมคณะกรรมการฝ่ายต่างๆ เพื่อวางแผน กำกับ และ ติดตามงานอย่างต่อเนื่อง
- 1.4.3 ดำเนินการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานของศูนย์ซ่อม สร้างเพื่อชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ
- 1.4.4 นำผลการประเมินมาปรับปรุงและพัฒนางานให้ถูกต้องและเหมาะสม จุดเด่นของการบริหารจัดการด้านการควบคุม ได้แก่ 1) มีการติดตามและ ประเมินการดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง 2) มีการนำผลการ ประเมินการดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนไปปรับปรุงพัฒนางานให้เหมาะสม และนำไปใช้ ให้มีประสิทธิภาพต่อไป

2. ปัจจัยที่เอื้อต่อการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน

2.1 ปัจจัยด้านบุคลากร ได้แก่

- 2.1.1 ผู้บริหารมีความรู้ ความสามารถเกี่ยวกับการบริหารงานตาม ภารกิจหลักของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน
- 2.1.2 บุคลากรมีความรู้ ความตระหนักเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของ ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน
- 2.1.3 บุคลากรมีความรับผิดชอบในการปฏิบัติงานของศูนย์ซ่อมสร้าง เพื่อชุมชนของสถานศึกษา
- 2.1.4 ครูและนักเรียน นักศึกษา ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ในการ ดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน

2.2 ปัจจัยด้านงบประมาณ ได้แก่

- 2.2.1 สถานศึกษามีการจัดทำระบบควบคุมงบประมาณที่โปร่งใส
- 2.2.2 มีการกำกับ ติดตาม และตรวจสอบการใช้งบประมาณของ ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ

2.3 ปัจจัยด้านวัสดุ/อุปกรณ์ ได้แก่

- 2.3.1 สถานศึกษามีวัสดุ/อุปกรณ์ เครื่องมือต่างๆ เพื่อดำเนินงาน ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนอย่างเหมาะสม และเพียงพอ

2.3.2 มีข้อมูลแหล่งวัสดุ/อุปกรณ์ เครื่องมือราคาถูก และตรงตามความต้องการของประชาชน

2.4 ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ได้แก่

2.4.1 นโยบายรัฐบาลด้านเศรษฐกิจช่วยส่งเสริมการดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน

2.4.2 การพัฒนาเศรษฐกิจในสังคมและชุมชนทำให้มีเครื่องมือเครื่องจักร เครื่องใช้ในครัวเรือนที่ทันสมัยขึ้น จึงมีความต้องการซ่อมบำรุงรักษามากขึ้น ทำให้นักเรียนนักศึกษา ได้ฝึกประสบการณ์เกี่ยวกับการซ่อมบำรุงเพิ่มขึ้นด้วย

2.5 ปัจจัยด้านสังคม/วัฒนธรรม ได้แก่

2.5.1 ประชาชนในชุมชนมีเจตคติที่ดีต่อการดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน

2.5.2 มีหน่วยงาน องค์กรต่างๆ ในสังคมทั้งภาครัฐและภาคเอกชน เป็นเครือข่ายให้ความร่วมมืออย่างเข้มแข็ง

2.5.3 หน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ให้การสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง

2.6 ปัจจัยด้านการเมือง/กฎหมาย ได้แก่

2.6.1 พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551 ให้การส่งเสริมและสนับสนุนศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน

2.6.2 นโยบายของรัฐบาลส่งเสริมและสนับสนุนศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนอย่างต่อเนื่อง

2.7 ปัจจัยด้านเทคโนโลยี ได้แก่

2.7.1 ชุมชนส่วนใหญ่มีเครื่องมือ เครื่องจักรที่ใช้เทคโนโลยียุคใหม่ ทำให้นักเรียน นักศึกษาที่ปฏิบัติงานในศูนย์ฯ ได้รับประสบการณ์และความรู้ใหม่ๆ

2.7.2 ได้รับความสนับสนุนด้านเทคโนโลยีและระบบสารสนเทศในการดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนจากสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

2.7.3 เครือข่ายด้านเทคโนโลยีสารสนเทศภายนอกสถานศึกษา ช่วยอำนวยความสะดวกในการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนให้มีประสิทธิภาพ

3. วิธีการในการดำเนินโครงการ/กิจกรรมต่างๆ ให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ พบว่า

3.1 จัดทำแผนปฏิบัติงานในแต่ละกิจกรรมอย่างเป็นระบบ

3.2 สร้างความเข้าใจและความเชื่อมั่นของประชาชนในการรับบริการ

โครงการต่างๆ

3.3 โครงการควรให้สถานศึกษาเป็นผู้กำหนดกรอบการดำเนินการที่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชน โดยสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากำหนดงบประมาณในแต่ละภารกิจ

3.4 จัดกิจกรรมให้ตรงกับความต้องการของชุมชน โดยชุมชนมีส่วนร่วม

3.5 มีการประชุมสรุปทุกปีงบประมาณเพื่อทราบข้อมูลและร่วมกันปรับปรุงและพัฒนางานไปในทิศทางเดียวกัน

2.2 ผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและสภาพแวดล้อมภายนอกของการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน และการจัดทำร่างกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน สภาพแวดล้อมภายนอก และการยกร่างกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 โดยการประชุมเชิงปฏิบัติการ ผู้ร่วมประชุมได้แก่ บุคลากรสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 จัดการประชุมเชิงปฏิบัติการ 2 ครั้ง ครั้งที่ 1 ผู้เข้าร่วมประชุม จำนวน 21 คน และการประชุมเชิงปฏิบัติการ ครั้งที่ 2 ผู้เข้าร่วมประชุม จำนวน 15 คน ผลการข้อมูลวิเคราะห์ปรากฏดังนี้

2.2.1 ผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและสภาพแวดล้อมภายนอก

จากการประชุมเชิงปฏิบัติการ ครั้งที่ 1 ผู้วิจัยได้ใช้เทคนิค SWOT ให้ผู้ร่วมประชุมจำนวน 21 คน ได้ร่วมกันวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน คือ จุดแข็ง (Strengths) จุดอ่อน (Weaknesses) และสภาพแวดล้อมภายนอก คือ โอกาส (Opportunities) ภาวะคุกคาม (Threats) ซึ่งผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและสภาพแวดล้อมภายนอก ปรากฏผลดังตารางที่ 27-28

ตารางที่ 27 ผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในของการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน
ของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4

ประเด็นวิเคราะห์	จุดแข็ง (Strengths : S)	จุดอ่อน (Weaknesses : W)
1. ด้านบุคลากร	S1 บุคลากรมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ และร่วมกันปฏิบัติงานเป็นทีม S2 บุคลากรมีเจตคติและความรับผิดชอบที่ดีต่อการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน S3 บุคลากรมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีและสารสนเทศในการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน S4 ผู้บริหารที่รับผิดชอบมีศักยภาพในการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน S5 ผู้บริหารมีความรู้ ความเข้าใจ และมีเจตคติที่ดีต่อภารกิจของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน S6 ผู้บริหารกำหนดบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของบุคลากรในการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนอย่างชัดเจน S7 ผู้บริหารมีความสามารถในการพัฒนาทีมงาน S8. ผู้บริหารส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่อง	W1 บุคลากรมีจำนวนไม่เพียงพอในการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน W2 บุคลากรขาดองค์ความรู้และทักษะการยกระดับผลิตภัณฑ์สินค้าและงานบริการให้ได้ใบรับรองมาตรฐาน หรือรับรองคุณภาพ W3 บุคลากรในสถานศึกษามีภาระงานสอนและงานอื่นๆ มากทำให้ไม่มีเวลามากพอในการปฏิบัติงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน

ตารางที่ 27 (ต่อ)

ประเด็นวิเคราะห์	จุดแข็ง (Strengths : S)	จุดอ่อน (Weaknesses : W)
2. ด้าน งบประมาณ	S9 สถานศึกษามีการวางแผนในการจัดงบประมาณเพื่อดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนอย่างเป็นระบบและมีการดำเนินการตามแผน S10 สถานศึกษามีการกำกับ ติดตาม และตรวจสอบการใช้งบประมาณอย่างต่อเนื่อง S11 สถานศึกษามีการจัดทำระบบควบคุมงบประมาณที่โปร่งใสและตรวจสอบได้	W4 สถานศึกษาได้รับงบประมาณประจำปีเพื่อการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนจำนวนไม่แน่นอนและล่าช้า W5 สถานศึกษาขาดการระดมทุนจากหน่วยงานภายนอกเพื่อการดำเนินการของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน W6 สถานศึกษาบางแห่งใช้งบประมาณไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน
3. ด้านวัสดุ/ อุปกรณ์	S12 สถานศึกษาจัดหาวัสดุ อุปกรณ์ และเครื่องมือบริการงานต่างๆ เพื่อการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนอย่างเพียงพอและเหมาะสม	W7 อาคารสำนักงานสำหรับให้บริการของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนในสถานศึกษาและชุมชนไม่ชัดเจนไม่เป็นตำแหน่งที่ตั้งสำนักงานที่ถาวร
4. ด้านการ บริหารจัดการ	S13 การดำเนินงานของบุคลากรที่รับผิดชอบตามภารกิจของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนภายในสถานศึกษาปฏิบัติงานอย่างเต็มความสามารถ S14 การกำหนดบทบาทและหน้าที่ของบุคลากรภายในหน่วยงานมีความเหมาะสม S15 การสั่งการ และการติดตามการสั่งการตามสายการบังคับบัญชาอย่างเป็นลายลักษณ์อักษร	W8 การดำเนินงานของบุคลากรภายในสถานศึกษาขาดการบูรณาการงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานเพื่อการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน W9 การประชุมชี้แจงเกี่ยวกับแนวทางการบริหารจัดการร่วมกันระหว่างหน่วยงานภาคีเครือข่ายไม่ครอบคลุมตามภารกิจที่ชัดเจน

ตารางที่ 27 (ต่อ)

ประเด็นวิเคราะห์	จุดแข็ง (Strengths : S)	จุดอ่อน (Weaknesses : W)
		W10 การประสานงานของหน่วยงาน ภาคีเครือข่ายล่าช้า ไม่สอดคล้อง และเชื่อมโยงกับการพัฒนาการ บริหารจัดการที่ยั่งยืน W11 การจัดโครงสร้างการบริหาร จัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ไม่สอดคล้องกับบริบทของ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นและ ภาคีเครือข่าย

จากตารางที่ 27 แสดงผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในของการบริหารจัดการ ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 พบว่า สภาพแวดล้อมภายในมี 4 ด้านใหญ่ๆ ได้แก่ ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านวัสดุสิ่งของหรืออุปกรณ์ และด้านการบริหารจัดการ และเมื่อพิจารณาแต่ละด้านแสดงได้ดังนี้

ด้านบุคลากร พบว่า การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 มีจุดแข็งด้านบุคลากร จำนวน 4 ข้อ และจุดอ่อน จำนวน 3 ข้อ

ด้านงบประมาณ พบว่า การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 มีจุดแข็งด้านงบประมาณ จำนวน 3 ข้อ และจุดอ่อน จำนวน 3 ข้อ

ด้านวัสดุ/อุปกรณ์ พบว่า การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 มีจุดแข็งด้านวัสดุสิ่งของหรืออุปกรณ์ จำนวน 1 ข้อ และจุดอ่อน จำนวน 1 ข้อ

ด้านการบริหารจัดการ พบว่า การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 มีจุดแข็งด้านการบริหารและการจัดการ จำนวน 3 ข้อ และจุดอ่อน จำนวน 6 ข้อ

ตารางที่ 28 ผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกของการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน
ของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4

ประเด็นวิเคราะห์	โอกาส (Opportunities) : O)	ภาวะคุกคาม (Threats : T)
1. ด้านเศรษฐกิจ	O1 ชุมชนมีปัญหาเรื่องสถานะเศรษฐกิจตกต่ำ การช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาของประชาชน โดยการลดรายจ่าย เพิ่มรายได้จึงจำเป็นต่อการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน O2 การแก้ปัญหาความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำของรัฐบาลช่วยส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน	T1 การสนับสนุนงบประมาณเพื่อการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนจากสถานประกอบการลดลง ในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ
2. ด้านสังคม/วัฒนธรรม	O3 ประชาชนในชุมชนมีเจตคติที่ดีต่อการดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน O4 การประกอบอาชีพและวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชนเอื้อต่อการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน O5 มีหน่วยงาน องค์กรต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนเป็นเครือข่ายความร่วมมือที่เข้มแข็ง	T2 การช่วยเหลือและสนับสนุนจากหน่วยงานในชุมชนในรูปแบบต่างๆ ยังไม่เอื้อต่อการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน T3 ประชาชนในชุมชนขาดความเข้มแข็งในการรวมกลุ่มเครือข่ายเพื่อการพึ่งพาตนเอง สร้างงานสร้างรายได้

ตารางที่ 28 (ต่อ)

ประเด็นวิเคราะห์	โอกาส (Opportunities) : O	ภาวะคุกคาม (Threats : T)
3. ด้าน การเมือง/ กฎหมาย	O6 สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษามีนโยบายส่งเสริมสนับสนุนการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน O7 นโยบายรัฐบาลเอื้อต่อการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา O8 นโยบายการปฏิรูปการอาชีวศึกษาที่มุ่งให้นักเรียน นักศึกษาเรียนด้วยการปฏิบัติงานจริงในสถานที่จริงเอื้อต่อการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน	T4 นโยบายการพัฒนาชุมชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังไม่เอื้อและสอดคล้องกับการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนที่ยั่งยืน T5 การส่งเสริมสนับสนุนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีระเบียบและข้อกำหนดที่ยังไม่สอดคล้องกับการดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนอย่างเป็นรูปธรรม
4. ด้าน เทคโนโลยี	O9 เทคโนโลยีทันสมัยเอื้อต่อการสื่อสารและการประชาสัมพันธ์งานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาที่หลากหลาย O10 เครือข่ายด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของชุมชนช่วยอำนวยความสะดวกในการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพ	T6 ขาดการบูรณาการเชื่อมโยงเครือข่ายสารสนเทศระหว่างหน่วยงานภาคีเครือข่ายที่สามารถเข้าถึงข้อมูลการรับบริการได้ T7 นวัตกรรมการผลิตมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทำให้ไม่สามารถตอบสนองความต้องการชุมชนได้

จากตารางที่ 28 ผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกของการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 พบว่า สภาพแวดล้อมภายนอก มี 4 ด้านใหญ่ๆ ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม/วัฒนธรรม ด้านการเมือง/กฎหมาย และด้านเทคโนโลยี เมื่อพิจารณาแต่ละด้าน แสดงได้ดังนี้

ด้านเศรษฐกิจ พบว่า การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา
ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 มีโอกาสด้านเศรษฐกิจ จำนวน 2 ข้อ และภาวะคุกคาม
จำนวน 1 ข้อ

ด้านสังคม/วัฒนธรรม พบว่า การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของ
สถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 มีโอกาสด้านสังคม/วัฒนธรรม จำนวน 3 ข้อ
และภาวะคุกคาม จำนวน 2 ข้อ

ด้านการเมือง/กฎหมาย พบว่า การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของ
สถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 มีโอกาสด้านการเมือง/กฎหมาย จำนวน 3 ข้อ
และภาวะคุกคาม จำนวน 2 ข้อ

ด้านเทคโนโลยี พบว่า การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา
ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 มีโอกาสด้านเทคโนโลยี จำนวน 2 ข้อ และภาวะคุกคาม
จำนวน 2 ข้อ

หลังจากนั้นผู้เข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการได้ระดมความคิดเห็น เพื่อจัดทำแนวทาง
กลยุทธ์ โดยได้ร่วมกันถ่วงน้ำหนัก ร่วมกันให้คะแนนเพื่อคำนวณหาค่าคะแนนถ่วงน้ำหนัก พร้อมกับ
จัดลำดับความสำคัญต่อประเด็นต่างๆ ของจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคาม ผลการวิเคราะห์
ดังตารางที่ 29-30

ตารางที่ 29 ค่าน้ำหนัก คะแนน และคะแนนถ่วงน้ำหนักของปัจจัยสภาพแวดล้อมภายในของ
การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษา
ภาคเหนือ 4

ปัจจัยภายใน (Internal Factors)	ถ่วง น้ำหนัก (Weight)	คะแนน (Rating)	คะแนน ถ่วงน้ำหนัก (Weight Score)	อันดับ
จุดแข็ง (Strengths)				
S1 บุคลากรมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ และ ร่วมกันปฏิบัติงานเป็นทีม	0.039	4.571	0.180	5
S2 บุคลากรมีเจตคติและความรับผิดชอบที่ดีต่อการ ดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน	0.041	4.333	0.176	9
S3 บุคลากรมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีและ สารสนเทศในการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน	0.039	4.429	0.174	10
S4 ผู้บริหารที่รับผิดชอบมีศักยภาพในการบริหารจัดการ ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน	0.038	4.190	0.158	11
S5 ผู้บริหารมีความรู้ ความเข้าใจ และมีเจตคติที่ดีต่อ ภารกิจของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน	0.041	4.667	0.191	1
S6 ผู้บริหารกำหนดบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบ ของบุคลากรในการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อ ชุมชนอย่างชัดเจน	0.039	3.905	0.153	12
S7 ผู้บริหารมีความสามารถในการพัฒนาทีมงาน	0.034	3.857	0.132	15
S8 ผู้บริหารส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาบุคลากร อย่างต่อเนื่อง	0.041	4.381	0.178	8
S9 สถานศึกษามีการวางแผนในการจัดงบประมาณเพื่อ ดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนอย่างเป็นระบบ และมีการดำเนินการตามแผน	0.038	3.857	0.148	13
S10 สถานศึกษามีการกำกับ ติดตาม และตรวจ สอบ การใช้งบประมาณอย่างต่อเนื่อง	0.040	4.476	0.178	7
S11 สถานศึกษามีการจัดทำระบบควบคุมงบประมาณ ที่โปร่งใสและตรวจสอบได้	0.040	4.571	0.181	4

ตารางที่ 29 (ต่อ)

ปัจจัยภายใน (Internal Factors)	ถ่วง น้ำหนัก (Weight)	คะแนน (Rating)	คะแนน ถ่วงน้ำหนัก (Weight Score)	อันดับ
S12 สถานศึกษาจัดหาวัสดุ อุปกรณ์และเครื่องมือบริการ งานต่างๆเพื่อการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้าง เพื่อชุมชนอย่างเพียงพอและเหมาะสม	0.037	3.762	0.138	14
S13 การบริหารงานบุคคลมีความเหมาะสม ทำให้ บุคลากรของศูนย์ ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนปฏิบัติงาน อย่างมีประสิทธิภาพ	0.040	4.429	0.180	6
S14 การจัดโครงสร้างการบริหารจัดการมีความ สอดคล้องกับบทบาทและหน้าที่ของผู้เกี่ยวข้อง ของหน่วยงานและภาคีเครือข่าย	0.041	4.619	0.189	2
S15 การสั่งการ และการติดตามการสั่งการตามสายการ บังคับบัญชาอย่างเป็นลายลักษณ์อักษร	0.039	4.714	0.183	3
รวมจุดแข็ง	0.587		2.539	
จุดอ่อน (Weaknesses)				
W1 บุคลากรมีจำนวนไม่เพียงพอในการบริหารจัดการ ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน	0.041	4.762	0.197	1
W2 บุคลากรในสถานศึกษามีภาระงานสอนและงานอื่นๆ มากทำให้ไม่มีเวลามากพอในการปฏิบัติงานของ ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน	0.035	3.905	0.137	9
W3 บุคลากรขาดองค์ความรู้และทักษะการยกระดับ ผลิตภัณฑ์สินค้าและงานบริการให้ได้ใบรับรอง มาตรฐาน หรือรับรองคุณภาพ	0.035	4.095	0.142	7
W4 สถานศึกษาได้รับงบประมาณประจำปีเพื่อการ ดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนจำนวนไม่แน่นอน และล่าช้า	0.034	3.952	0.134	10

ตารางที่ 29 (ต่อ)

ปัจจัยภายใน (Internal Factors)	ถ่วง น้ำหนัก (Weight)	คะแนน (Rating)	คะแนน ถ่วงน้ำหนัก (Weight Score)	อันดับ
W5 อาคารสำนักงานสำหรับให้บริการของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนในสถานศึกษาและชุมชนไม่ชัดเจน ไม่เป็นตำแหน่งที่ตั้งสำนักงานที่ถาวร	0.041	4.476	0.183	3
W6 สถานศึกษาบางแห่งใช้งบประมาณไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน	0.034	3.905	0.134	11
W7 สถานศึกษาขาดการระดมทุนจากหน่วยงานภายนอกเพื่อการดำเนินการของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน	0.035	3.952	0.139	8
W8 การดำเนินงานของบุคลากรภายในสถานศึกษาขาดการบูรณาการงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานเพื่อการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน	0.038	4.524	0.174	6
W9 การประชุมชี้แจงเกี่ยวกับแนวทางการบริหารจัดการร่วมกันระหว่างหน่วยงานภาคีเครือข่ายไม่ครอบคลุมตามภารกิจที่ชัดเจน	0.040	4.524	0.181	4
W10 การประสานงานของหน่วยงานภาคีเครือข่ายล่าช้า ไม่สอดคล้องและเชื่อมโยงกับการพัฒนาการบริหารจัดการที่ยั่งยืน	0.041	4.571	0.185	2
W11 การจัดโครงสร้างการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนไม่สอดคล้องกับบริบทขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคีเครือข่าย	0.039	4.524	0.176	5
รวมจุดอ่อน	0.413		1.782	
รวมจุดแข็งและจุดอ่อน	1.00			

จากตารางที่ 29 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยภายในของการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 พบว่า ผลรวมของน้ำหนักจุดแข็งเท่ากับ 0.587 และน้ำหนักจุดอ่อนเท่ากับ 0.413 โดยน้ำหนักรวมจุดแข็งและจุดอ่อนเท่ากับ 1.00 และ

คะแนนถ่วงน้ำหนักรวมจุดแข็งเท่ากับ 2.539 คะแนนถ่วงน้ำหนักรวมจุดอ่อนเท่ากับ 1.782 เมื่อพิจารณาจากประเด็นรายชื่อ อันดับความสำคัญของจุดแข็งและจุดอ่อน สรุปได้ดังนี้

อันดับความสำคัญของจุดแข็ง (Strengths) มีดังนี้

อันดับที่ 1 ผู้บริหารมีความรู้ ความเข้าใจ และมีเจตคติที่ดีต่อภารกิจของ ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน

อันดับที่ 2 การจัดโครงสร้างการบริหารจัดการมีความสอดคล้องกับบทบาทและ หน้าที่ของผู้เกี่ยวข้องของหน่วยงานและภาคีเครือข่าย

อันดับที่ 3 การสั่งการ และการติดตามการสั่งการตามสายการบังคับบัญชา อย่างเป็นลายลักษณ์อักษร

อันดับที่ 4 สถานศึกษามีการจัดทำระบบควบคุมงบประมาณที่โปร่งใสและ ตรวจสอบได้

อันดับที่ 5 บุคลากรมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ และร่วมกันปฏิบัติงาน เป็นทีม

อันดับที่ 6 ผู้บริหารมีความรู้ ความเข้าใจ และมีเจตคติที่ดีต่อภารกิจของ ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน

อันดับที่ 7 สถานศึกษามีการกำกับ ติดตาม และตรวจสอบการใช้งบประมาณ อย่างต่อเนื่อง

อันดับที่ 8 ผู้บริหารส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่อง

อันดับที่ 9 บุคลากรมีความรับผิดชอบต่องานในหน้าที่ของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน

อันดับที่ 10 บุคลากรมีเจตคติและความรับผิดชอบที่ดีต่อการดำเนินงาน ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน

อันดับที่ 11 บุคลากรมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีและสารสนเทศในการ ดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน

อันดับที่ 12 ผู้บริหารที่รับผิดชอบมีศักยภาพในการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้าง เพื่อชุมชน

อันดับที่ 13 ผู้บริหารกำหนดบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของบุคลากร ในการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนอย่างชัดเจน

อันดับที่ 14 สถานศึกษามีการวางแผนในการจัดงบประมาณเพื่อดำเนินงาน ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนอย่างเป็นระบบและมีการดำเนินการตามแผน

อันดับที่ 15 สถานศึกษาจัดหาวัสดุ อุปกรณ์และเครื่องมือบริการงานต่างๆ เพื่อการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนอย่างเพียงพอและเหมาะสม

อันดับความสำคัญของจุดอ่อน (Weaknesses) มีดังนี้

อันดับที่ 1 บุคลากรมีจำนวนไม่เพียงพอในการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน

อันดับที่ 2 การประสานงานของหน่วยงานภาคีเครือข่ายล่าช้า ไม่สอดคล้องและเชื่อมโยงกับการพัฒนาการบริหารจัดการที่ยั่งยืน

อันดับที่ 3 อาคารสำนักงานสำหรับให้บริการของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ในสถานศึกษาและชุมชนไม่ชัดเจน ไม่เป็นตำแหน่งที่ตั้งสำนักงานที่ถาวร

อันดับที่ 4 การประชุมชี้แจงเกี่ยวกับแนวทางการบริหารจัดการร่วมกันระหว่างหน่วยงานภาคีเครือข่ายไม่ครอบคลุมตามภารกิจที่ชัดเจน

อันดับที่ 5 การจัดโครงสร้างการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนไม่สอดคล้องกับบริบทขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคีเครือข่าย

อันดับที่ 6 การดำเนินงานของบุคลากรภายในสถานศึกษาขาดการบูรณาการงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานเพื่อการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน

อันดับที่ 7 บุคลากรที่มีความรู้และทักษะการยกระดับผลิตภัณฑ์สินค้าและงานบริการให้ได้ใบรับรองมาตรฐาน หรือรับรองคุณภาพ

อันดับที่ 8 สถานศึกษาขาดการระดมทุนจากหน่วยงานภายนอกเพื่อการดำเนินการของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน

อันดับที่ 9 บุคลากรในสถานศึกษามีภาระงานสอนและงานอื่นๆ มากทำให้ไม่มีเวลามากพอในการปฏิบัติงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน

อันดับที่ 10 สถานศึกษาได้รับงบประมาณประจำปีเพื่อการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนจำนวนไม่แน่นอนและล่าช้า

อันดับที่ 11 สถานศึกษาบางแห่งใช้งบประมาณไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน

ตารางที่ 30 ค่าน้ำหนัก คะแนน และคะแนนถ่วงน้ำหนักของปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกของการ
บริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษา
ภาคเหนือ 4

ปัจจัยภายนอก (External Factors)	ถ่วง น้ำหนัก (Weight)	คะแนน (Rating)	คะแนน ถ่วงน้ำหนัก (Weight Score)	อันดับ
โอกาส (Opportunities)				
O1 การดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนสามารถ ช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาของชุมชนตามภารกิจหลัก ของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน	0.064	4.762	0.306	1
O2 เศรษฐกิจถูกกระตุ้นโดยนโยบายของรัฐบาล ช่วยส่งเสริมการดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อ ชุมชน	0.060	4.571	0.276	5
O3 ประชาชนในชุมชนมีเจตคติที่ดีต่อการดำเนินงาน ของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน	0.062	4.667	0.291	2
O4 การประกอบอาชีพและชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชน เอื้อต่อการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน	0.057	3.952	0.224	9
O5 มีหน่วยงาน องค์กรต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน เป็นเครือข่ายความร่วมมือที่เข้มแข็ง	0.053	3.952	0.209	10
O6 สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษามีนโยบาย ส่งเสริมสนับสนุนการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้าง เพื่อชุมชน	0.059	4.286	0.254	7
O7 นโยบายรัฐบาลเอื้อต่อการบริหารจัดการศูนย์ซ่อม สร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา	0.060	4.667	0.279	4
O8 นโยบายการปฏิรูปการอาชีวศึกษาที่มุ่งให้นักเรียน นักศึกษาเรียนด้วยการปฏิบัติงานจริงในสถานที่จริง เอื้อต่อการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน	0.062	4.714	0.288	3
O9 เทคโนโลยีทันสมัยเอื้อต่อการสื่อสารและการ ประชาสัมพันธ์งานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของ สถานศึกษาที่หลากหลาย	0.059	4.333	0.257	6

ตารางที่ 30 (ต่อ)

ปัจจัยภายนอก (External Factors)	ถ่วง น้ำหนัก (Weight)	คะแนน (Rating)	คะแนน ถ่วงน้ำหนัก (Weight Score)	อันดับ
O10 เครือข่ายด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของชุมชนช่วย อำนวยความสะดวกในการบริหารจัดการศูนย์ซ่อม สร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพ	0.057	4.286	0.246	8
รวมโอกาส	0.594		2.630	
ภาวะคุกคาม (Threats)				
T1 การสนับสนุนงบประมาณเพื่อการบริหารจัดการ ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนจากสถานประกอบการ ลดลงในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ	0.061	4.571	0.279	2
T2 การช่วยเหลือและสนับสนุนจากหน่วยงานในชุมชน ในรูปแบบต่างๆ ยังไม่เอื้อต่อการบริหารจัดการ ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน	0.059	4.429	0.259	4
T3 ค่านิยมของสังคมไทยส่วนใหญ่ อาศัยการพึ่งพาจาก หน่วยงานภาครัฐมากกว่าการพึ่งพาตนเอง	0.050	3.667	0.182	7
T4 นโยบายการพัฒนาชุมชนขององค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นยังไม่เอื้อและสอดคล้องกับการบริหารจัดการ ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนที่ยั่งยืน	0.062	4.476	0.279	3
T5 การส่งเสริมสนับสนุนของหน่วยงานองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นมีระเบียบและข้อกำหนดที่ยังไม่สอดคล้อง กับการดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนอย่าง เป็นรูปธรรม	0.055	3.952	0.217	6
T6 ขาดการบูรณาการเชื่อมโยงเครือข่ายสารสนเทศ ระหว่างหน่วยงานภาคีเครือข่ายที่สามารถเข้าถึง ข้อมูลการรับบริการได้	0.064	4.810	0.306	1

ตารางที่ 30 (ต่อ)

ปัจจัยภายนอก (External Factors)	ถ่วง น้ำหนัก (Weight)	คะแนน (Rating)	คะแนน ถ่วงน้ำหนัก (Weight Score)	อันดับ
T7 การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีการผลิต ทำให้ไม่สามารถตอบสนองความต้องการของชุมชนได้ ครอบคลุม	0.056	4.286	0.240	5
รวมภาวะคุกคาม	0.406		1.762	
รวมโอกาสและภาวะคุกคาม	1.00			

จากตารางที่ 30 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอกของการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 พบว่า ผลรวมของน้ำหนักโอกาสเท่ากับ 0.594 และน้ำหนักภาวะคุกคามเท่ากับ 0.406 โดยน้ำหนักรวมโอกาสและภาวะคุกคาม เท่ากับ 1.00 และคะแนนถ่วงน้ำหนักรวมโอกาสเท่ากับ 2.630 คะแนนถ่วงน้ำหนักรวมภาวะคุกคาม เท่ากับ 1.762 เมื่อพิจารณาจากประเด็นรายชื่อ อันดับความสำคัญของโอกาสและภาวะคุกคาม สรุปได้ดังนี้

อันดับความสำคัญของโอกาส (Opportunities) มีดังนี้

อันดับที่ 1 การดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนสามารถช่วยเหลือและ
แก้ไขปัญหาของชุมชนตามภารกิจหลักของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน

อันดับที่ 2 ประชาชนในชุมชนมีเจตคติที่ดีต่อการดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้าง
เพื่อชุมชน

อันดับที่ 3 นโยบายการปฏิรูปการอาชีวศึกษาที่มุ่งให้นักเรียน นักศึกษาเรียนด้วย
การปฏิบัติงานจริงในสถานที่จริงเอื้อต่อการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน

อันดับที่ 4 นโยบายรัฐบาลเอื้อต่อการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของ
สถานศึกษา

อันดับที่ 5 เศรษฐกิจถูกกระตุ้นโดยนโยบายของรัฐบาล ช่วยส่งเสริมการดำเนินงาน
ของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน

อันดับที่ 6 เทคโนโลยีทันสมัยเอื้อต่อการสื่อสารและการประชาสัมพันธ์งาน
ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาที่หลากหลาย

อันดับที่ 7 สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษามีนโยบายส่งเสริมสนับสนุน
การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน

อันดับที่ 8 เครือข่ายด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของชุมชนช่วยอำนวยความสะดวกในการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพ

อันดับที่ 9 การประกอบอาชีพและชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชนเอื้อต่อการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน

อันดับที่ 10 มีหน่วยงาน องค์กรต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนเป็นเครือข่ายความร่วมมือที่เข้มแข็ง

อันดับความสำคัญของภาวะคุกคาม (Threats) มีดังนี้

อันดับที่ 1 ขาดการบูรณาการเชื่อมโยงเครือข่ายสารสนเทศระหว่างหน่วยงานภาคีเครือข่ายที่สามารถเข้าถึงข้อมูลการรับบริการได้

อันดับที่ 2 การสนับสนุนงบประมาณเพื่อการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนจากสถานประกอบการลดลงในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ

อันดับที่ 3 นโยบายการพัฒนาชุมชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังไม่เอื้อและสอดคล้องกับการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนที่ยั่งยืน

อันดับที่ 4 การช่วยเหลือและสนับสนุนจากหน่วยงานในชุมชนในรูปแบบต่างๆ ยังไม่เอื้อต่อการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน

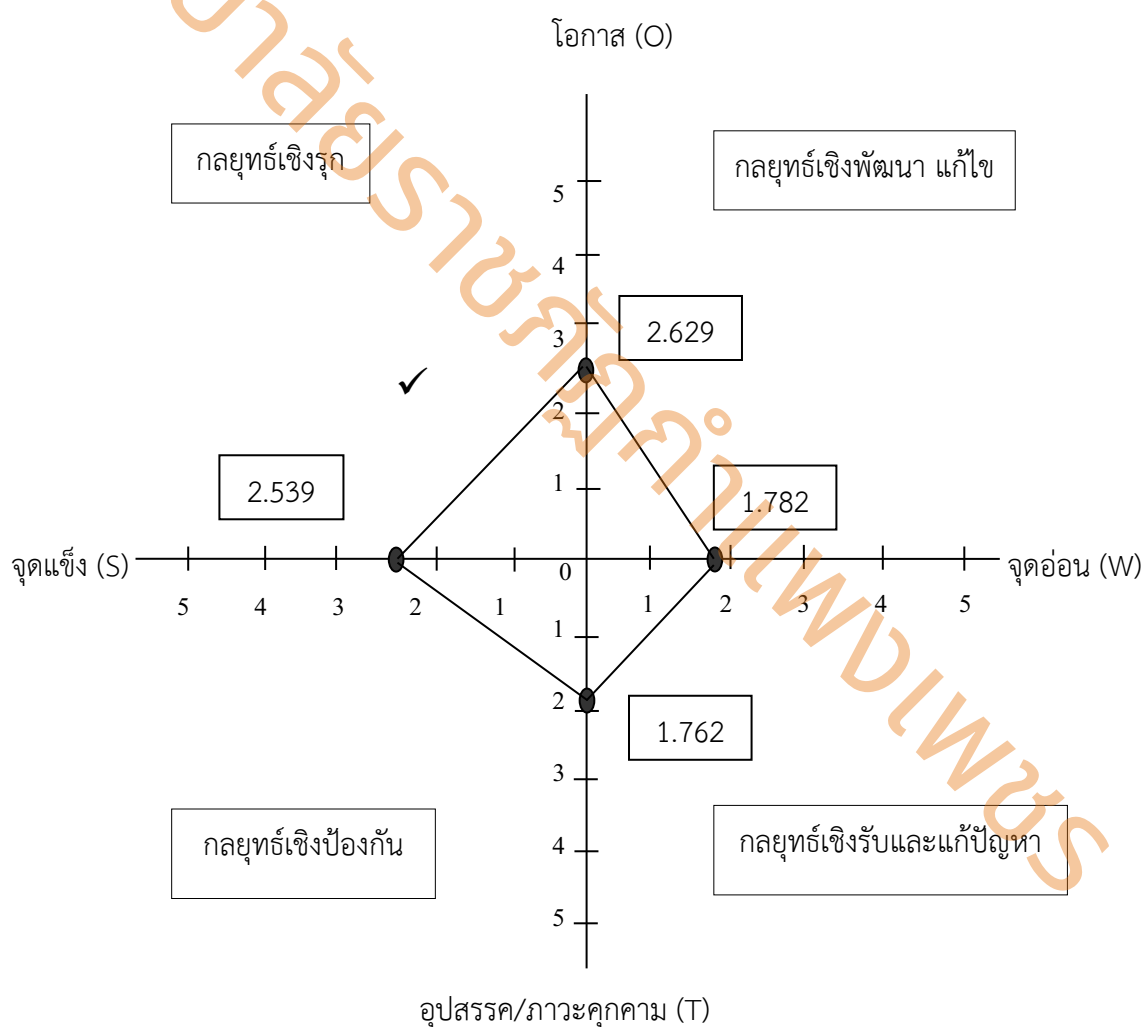
อันดับที่ 5 การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีการผลิต ทำให้ไม่สามารถตอบสนองความต้องการของชุมชนได้ครอบคลุม

อันดับที่ 6 การส่งเสริมสนับสนุนของหน่วยงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีระเบียบและข้อกำหนดที่ยังไม่สอดคล้องกับการดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนอย่างเป็นรูปธรรม

อันดับที่ 7 ค่านิยมของสังคมไทยส่วนใหญ่ อาศัยการพึ่งพา จากหน่วยงานภาครัฐ มากกว่าการพึ่งพาตนเอง

จากตารางที่ 29 และตารางที่ 30 พบว่า สภาพแวดล้อมภายใน คือ จุดแข็ง (Strength) จุดอ่อน (Weakness) และสภาพแวดล้อมภายนอก คือ โอกาส (Opportunity) และภาวะคุกคาม (Threat) ของการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 สรุปคะแนนถ่วงน้ำหนักของแต่ละด้าน เพื่อนำไปสร้างกราฟกำหนดเป็นสถานการณ์หรือตำแหน่งทางกลยุทธ์ (Strategic Position) สรุปได้ดังนี้

จุดแข็ง (Strengths: S)	2.539
จุดอ่อน (Weaknesses: W)	1.782
โอกาส (Opportunities: O)	2.629
ภาวะคุกคาม (Threats: T)	1.762

ภาพที่ 10 แสดงสถานการณ์หรือตำแหน่งทางกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 คือ กลยุทธ์เชิงรุก (SO)

จากสถานการณ์หรือตำแหน่งทางกลยุทธ์ การพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์
ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ผลการ SWOT สรุปได้ว่า
ตำแหน่งที่มีเครื่องหมายไว้นั้นจะปรากฏอยู่ทางด้านจุดแข็งและมีโอกาส นั่นคือ เป็นกลยุทธ์เชิงรุก
(SO) แสดงให้เห็นว่าการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการ
อาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ภายในมีจุดแข็งมากกว่าจุดอ่อน ทำให้การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อ
ชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 มีปัจจัยภายในเอื้อต่อความสำเร็จของ
การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ส่วนปัจจัยภายนอกก็เอื้อให้การบริหารจัดการศูนย์ซ่อม
สร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ประสบผลสำเร็จอย่างมี
คุณภาพและมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

2.2.2 ผลการจัดทำร่างกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของ สถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4

การจัดทำร่างกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา
ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ดำเนินการโดยการประชุมเชิงปฏิบัติการ โดยผู้เข้าประชุม
ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้เชี่ยวชาญกลยุทธ์ และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับ
การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4
จำนวน 15 คน ได้ร่วมกันจัดทำร่างกลยุทธ์และให้ข้อเสนอแนะ ซึ่งผลจากการประชุมเชิงปฏิบัติการ
ได้ร่างกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษา
ภาคเหนือ 4 ประกอบด้วย วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ ประเด็นกลยุทธ์ กลยุทธ์ ดังรายละเอียด
ต่อไปนี้

วิสัยทัศน์ (ร่าง)

ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสังกัดสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4
มีการบริหารจัดการที่ได้มาตรฐาน มีคุณภาพ มุ่งเน้นประสิทธิภาพและประสิทธิผล ให้บริการชุมชน
อย่างยั่งยืน

พันธกิจ (ร่าง)

1. วางแผนการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา
2. จัดโครงสร้างการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนให้สอดคล้องกับ
บริบทของชุมชน
3. บริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาบรรลุเป้าหมาย
อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน
4. ติดตาม ประเมินผลและปรับปรุงแก้ไขการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้าง
ของสถานศึกษา

เป้าประสงค์ (ร่าง)

1. สถานศึกษามีแผนการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา เกิดจากการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายและสามารถนำไปปฏิบัติได้
2. โครงสร้างการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนชัดเจนมีความสอดคล้อง เหมาะสมกับชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ
3. การดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนบรรลุเป้าหมายอย่างมีคุณภาพ มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล
4. สถานศึกษามีระบบการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนมีความต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ

ประเด็นกลยุทธ์ (ร่าง)

1. การพัฒนาแผนกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาแบบมีส่วนร่วม
2. การพัฒนาโครงสร้างการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนให้สอดคล้องเหมาะสมกับชุมชน
3. การยกระดับคุณภาพการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา
4. การพัฒนากระบวนการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา

กลยุทธ์ (ร่าง)

ประเด็นกลยุทธ์ที่ 1 มี 2 กลยุทธ์ ได้แก่

1. พัฒนาสมรรถนะการจัดทำแผนกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาให้แก่บุคลากร (SO : S1-8, S13-15, O1, O5 -10)
2. จัดทำแผนกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง (SO : S1-2, S4-13, O1-8)

ประเด็นกลยุทธ์ที่ 2 มี 2 กลยุทธ์ ได้แก่

3. ปรับโครงสร้างและมอบหมายหน้าที่ตามโครงสร้างการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนให้สอดคล้องเหมาะสมกับสถานศึกษาและชุมชน (WO : W1, W3, W8-11, O1, O3-5, O9-10)

4. กำหนดมาตรฐาน พัฒนาศักยภาพในการปฏิบัติงานของบุคลากร
เพื่อการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนให้สอดคล้องเหมาะสมกับสถานศึกษาและชุมชน
(ST : S1-8, S13- 15, T1-7)

ประเด็นกลยุทธ์ที่ 3 มี 4 กลยุทธ์ ได้แก่

5. เสริมสร้างขวัญกำลังใจและสมรรถนะในการดำเนินงานให้แก่บุคลากร
ของสถานศึกษาและภาคีเครือข่าย (WT : W1-3, W6, W8-10, T1-6)

6. สนับสนุนเทคโนโลยีสารสนเทศ ระบบการสื่อสารมาใช้ในการจัดการ
ยกระดับความสามารถในการให้บริการที่มีประสิทธิภาพ (SO : S3-8, S13-15, O3-5, O9-10)

7. เสริมสร้างความร่วมมือของเครือข่ายสถานศึกษา องค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง (WO : W1-11, O1-8)

8. แสวงหาทรัพยากร แหล่งงบประมาณจากภายนอกทั้งภาครัฐและ
เอกชน เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนให้เกิดความยั่งยืน (WT : W1-5, W7,
T1-2, T4-5)

ประเด็นกลยุทธ์ที่ 4 มี 1 กลยุทธ์ ได้แก่

9. พัฒนาระบบการติดตาม ประเมินผล รายงานผลการดำเนินงาน
ของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน อย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง (SO : S2-5, S7-8, S10, S13, S15, O1,
O3-10)

ตัวชี้วัดและมาตรการ (ร่าง)

ตัวชี้วัดและมาตรการ ในแต่ละประเด็นกลยุทธ์ จำแนกตามกลยุทธ์มีรายละเอียด
ปรากฏดังตารางที่ 31-34

ตารางที่ 31 กลยุทธ์ ตัวชี้วัดและมาตรการ ในประเด็นกลยุทธ์ที่ 1 การพัฒนาแผนกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาแบบมีส่วนร่วม (ร่าง)

กลยุทธ์	ตัวชี้วัด	มาตรการ/โครงการ
1. พัฒนาสมรรถนะ การจัดทำแผนกลยุทธ์ การบริหารจัดการศูนย์ ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ของสถานศึกษาให้แก่ บุคลากร (SO : S1-8, S13-15, O1, O5-10)	1.1 ร้อยละของบุคลากรที่ผ่าน เกณฑ์การอบรมการจัดทำแผน กลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (ร้อยละ 80) 1.2 ระดับความรู้ของผู้เข้าอบรม หลังจากผ่านการอบรม (อยู่ในระดับ มากหรือ ค่าเฉลี่ย 3.51 ขึ้นไป) 1.3 ระดับความพึงพอใจของผู้เข้า อบรมการจัดทำแผนการพัฒนา ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน(อยู่ใน ระดับมากหรือค่าเฉลี่ย 3.51 ขึ้นไป)	1.1 จัดอบรมด้านความรู้และทักษะ เกี่ยวกับการจัดทำแผนการกลยุทธ์ 1.2 จัดให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการ วางแผนการดำเนินงานการคิด การนำเสนอที่ประชุม และการ ทำงานเป็นทีมของศูนย์ซ่อมสร้าง เพื่อชุมชน 1.3 การประชุมเชิงปฏิบัติการ วิพากษ์การปฏิบัติในงาน การสอนงาน และการศึกษาด้วย ตนเอง
2. จัดทำแผนกลยุทธ์ การบริหารจัดการศูนย์ ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ของสถานศึกษาโดย การมีส่วนร่วมของ ชุมชน องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น และภาคี เครือข่ายที่เกี่ยวข้อง (SO : S1-2, S4-13, O1-8)	2.1 ระดับคุณภาพของการพัฒนา แผนกลยุทธ์การบริหารจัดการ ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของ สถานศึกษา (อยู่ในระดับมาก หรือค่าเฉลี่ย 3.51 ขึ้นไป) 2.2 จำนวนแผนงาน/โครงการ ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนที่เกิดจาก การมีส่วนร่วมสถานศึกษากับ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและ หน่วยงานอื่น(จำนวน 2 แผนงาน/ โครงการ) 2.3 จำนวนขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานอื่นที่ให้ความ ร่วมมือในการร่วมกันวางแผนการ ดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (ไม่น้อยกว่า 3 แห่ง)	2.1 แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำ แผนกลยุทธ์ของศูนย์ซ่อมสร้าง เพื่อชุมชนของสถานศึกษา 2.2 ชี้แจง ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับ แนวทางการบริหารจัดการศูนย์ซ่อม สร้างเพื่อชุมชนแก่องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานอื่นที่ เกี่ยวข้องได้รับทราบ 2.3 จัดประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อเพื่อ แลกเปลี่ยนแนวคิดและวางแผน กำหนดทิศทางดำเนินงานร่วมกับ เครือข่าย องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นและหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง 2.4 การจัดทำข้อตกลงความร่วมมือ ระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ตารางที่ 32 กลยุทธ์ ตัวชี้วัดและมาตรการ ในประเด็นกลยุทธ์ที่ 2 การพัฒนาโครงสร้างการบริหาร
จัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนให้สอดคล้องเหมาะสมกับชุมชน (ร่าง)

กลยุทธ์	ตัวชี้วัด	มาตรการ
3. ปรับโครงสร้างและมอบหมายหน้าที่ตามโครงสร้างการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนให้สอดคล้องเหมาะสมกับสถานศึกษาและชุมชน (WO : W1, W3, W8-11, O1, O3-5, O9-10)	3.1 ระดับความสอดคล้องและความเหมาะสมของโครงสร้างและหน้าที่ของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนและโครงสร้างการบริหารสถานศึกษาและเครือข่าย (ค่าเฉลี่ย 3.51 ขึ้นไป) 3.2 ระดับความพึงพอใจของบุคลากรภาคีเครือข่ายสนับสนุนการดำเนินงาน ในหน้าที่ความรับผิดชอบของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (ค่าเฉลี่ย 3.51 ขึ้นไป)	3.1 จัดประชุมสัมมนากำหนดบทบาทหน้าที่ร่วมกันของบุคลากรในสถานศึกษาและภาคีเครือข่ายตามภารกิจของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน 3.2 ปรับเปลี่ยนคัศสรบุคลากรของสถานศึกษาและภาคีเครือข่าย ที่มีคุณสมบัติตรงกับความเชี่ยวชาญเฉพาะทางตามภารกิจของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน 3.3 จัดบอร์ดผังโครงสร้างและภาระหน้าที่ความรับผิดชอบติดภายในสำนักงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนถาวร ในสถานศึกษาและองค์การบริหารส่วนตำบลหรือหน่วยงานภาคีเครือข่าย 3.4 จัดทำคู่มือ เอกสารเกี่ยวกับโครงสร้าง หน้าที่ของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาและภาคีเครือข่าย
4. กำหนดมาตรฐานพัฒนาศักยภาพในการปฏิบัติงานของบุคลากรเพื่อการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนให้สอดคล้องเหมาะสมกับสถานศึกษาและชุมชน (ST : S1-8, S13- 15, T1-7)	4.1 ระดับความสำเร็จในการกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงาน (ค่าเฉลี่ย 3.51 ขึ้นไป) 4.2 ระดับความสำเร็จในการพัฒนาศักยภาพในการปฏิบัติงานของบุคลากร เพื่อการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (ค่าเฉลี่ย 3.51 ขึ้นไป)	4.1 ประชุมเชิงปฏิบัติการร่วมกันระหว่างสถานศึกษากับชุมชนกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา 4.2 สนับสนุนอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องจักรที่มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพไว้ใช้งานประจำศูนย์ฯ/สำนักงาน

ตารางที่ 32 (ต่อ)

กลยุทธ์	ตัวชี้วัด	มาตรการ/โครงการ
	4.3 ระดับความพึงพอใจของบุคลากรในสถานศึกษาและเครือข่ายต่อคุณภาพการดำเนินงานตามภารกิจของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (ค่าเฉลี่ย 3.51 ขึ้นไป)	4.3 จัดโครงการฝึกอบรม เช่น กิจกรรมเสริมความรู้ซ่อมสร้างด้วยตนเอง (Fix It by Yourself) ช่อมถึงบ้านบริการถึงที่ (Fix It Delivery Service) จัดการเรียนรู้แบบบูรณาการกับการทำงานตามสภาพจริง (Work Integrated Learning) 4.4 จัดฝึกอบรมหลักสูตรระยะสั้นเพื่อเพิ่มความรู้ ทักษะการพัฒนาบริการของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน

ตารางที่ 33 กลยุทธ์ ตัวชี้วัดและมาตรการ ในประเด็นกลยุทธ์ที่ 3 การยกระดับคุณภาพการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา (ร่าง)

กลยุทธ์	ตัวชี้วัด	มาตรการ
5. เสริมสร้างขวัญ กำลังใจและสมรรถนะ ในการดำเนินงานให้แก่ บุคลากรของ สถานศึกษาและภาคี เครือข่าย (WT : W1-3, W6, W8-10, T1-6)	5.1 มีการจัดกิจกรรมเสริมสร้าง ขวัญและกำลังใจร่วมกันระหว่าง บุคลากรของสถานศึกษาและภาคี เครือข่าย (อย่างน้อย 2 โครงการ) 5.2 ระดับความสำเร็จของการจัด กิจกรรมเสริมสร้างขวัญและกำลังใจ ร่วมกันระหว่างบุคลากรของ สถานศึกษาและภาคีเครือข่าย (ค่าเฉลี่ย 3.51 ขึ้นไป)	5.1 จัดให้มีการมอบเกียรติบัตร ประกาศเกียรติคุณบุคลากรดีเด่น ช่วยกระตุ้นความกระตือรือร้น ในการทำงานของบุคลากร 5.2 การส่งเสริม สนับสนุน สวัสดิการ ค่าตอบแทนการทำงาน ที่เหมาะสม 5.3 จัดสัมมนาฝึกอบรมส่งเสริม ทักษะพิเศษเพิ่มเติม และยกระดับ ความสัมพันธ์ของภาคีเครือข่าย
6. สนับสนุนเทคโนโลยี สารสนเทศ ระบบการ สื่อสารมาใช้บริการ จัดการยกระดับ ความสามารถในการ ให้บริการที่มี ประสิทธิภาพ (SO : S3-8, S13-15, O3-5, O9- 10)	6.1 ร้อยละของจำนวนบุคลากร ที่มีความรู้ เข้าใจและความตระหนัก เกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศ การดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้าง เพื่อชุมชน (ร้อยละ 70 ขึ้นไป) 6.2 ระดับคุณภาพของการบริหาร จัดการเทคโนโลยีสาร สนเทศ และ การสื่อสาร ในการ ดำเนินงานศูนย์ ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (ค่าเฉลี่ย 3.51 ขึ้นไป) 6.3 ระดับความพึงพอใจของผู้รับ บริการต่อระบบข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวกับศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (ค่าเฉลี่ย 3.51 ขึ้นไป)	6.1 จัดโครงการอบรมให้ความรู้ และสร้างความตระหนักให้กับ บุคลากรของสถานศึกษาเกี่ยวกับ เทคโนโลยี สารสนเทศการ ดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน 6.2 จัดระบบข้อมูลข่าวสารให้ ทันสมัยและเป็นปัจจุบันใช้ช่องทาง การสื่อสารด้วยเทคโนโลยี สารสนเทศในรูปแบบต่างๆ 6.3 จัดทำโปรแกรมปฏิบัติการ ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนในรูปแบบ แอปพลิเคชันในระบบปฏิบัติการ แอนดรอยด์

ตารางที่ 33 (ต่อ)

กลยุทธ์	ตัวชี้วัด	มาตรการ
7. เสริมสร้างความร่วมมือของเครือข่ายสถานศึกษา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง (WO : W1-11, O1-8)	7.1 จำนวนหน่วยงานที่เป็นเครือข่ายความร่วมมือกับศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา (จำนวน 3 หน่วยงาน) 7.2 จำนวนมาตรการมุ่งใจ เพื่อให้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องมาร่วมเป็นเครือข่าย (อย่างน้อย 1 มาตรการ) 7.3 ระดับความพึงพอใจของภาคีเครือข่ายศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (ค่าเฉลี่ย 3.51 ขึ้นไป)	7.1 แต่งตั้งคณะกรรมการ ประสานความร่วมมือและตรวจเยี่ยมให้ข่าวสารความรู้ข้อมูลแก่ภาคีเครือข่าย 7.2 กำหนดมาตรการ วิธีการมุ่งใจ การมีส่วนร่วมได้ส่วนเสียของภาคีเครือข่ายให้มาร่วมมือกับสถานศึกษา 7.3 บันทึกความร่วมมือกำหนดวิธีการปฏิบัติงานระหว่างสถานศึกษากับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง 7.4 จัดตั้งศูนย์ประสานงานภายในหมู่บ้าน และทำทะเบียนเอกสารวารสาร ความร่วมมือของภาคีเครือข่าย
8. แสวงหาทรัพยากรแหล่งงบประมาณจากภายนอกทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนให้เกิดความยั่งยืน (WT : W1-5, W7, T1-2, T4-5)	8.1 ระดับความสำเร็จของการระดมทรัพยากรจากภาครัฐและท้องถิ่น จัดหาแหล่งงบประมาณจากภายนอกเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (ค่าเฉลี่ย 3.51 ขึ้นไป) 8.2 ระดับความพึงพอใจของผู้ปฏิบัติงานต่องบประมาณที่ได้รับ (ค่าเฉลี่ย 3.51 ขึ้นไป)	8.1 ขอรับการสนับสนุนวัสดุ อุปกรณ์ ยานพาหนะ สถานที่จัดตั้งสำนักงานถาวรจากภาครัฐและองค์การบริหารส่วนตำบล 8.2 จัดให้มีการแสวงหาแหล่งงบประมาณจากภายนอกเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา

ตารางที่ 33 (ต่อ)

กลยุทธ์	ตัวชี้วัด	มาตรการ
	8.3 ระดับคุณภาพในการบริหาร งบประมาณการดำเนินงาน ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (ค่าเฉลี่ย 3.51 ขึ้นไป)	8.3 กำหนดนโยบาย ระเบียบ ข้อกำหนด หรือแนวทางปฏิบัติเพื่อ การจัดหางบประมาณสำหรับการ ดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างเป็น รูปธรรม 8.4 บันทึกความร่วมมือกับเครือข่าย ต่างๆ โดยกำหนดเงื่อนไขของผู้มี ส่วนได้ส่วนเสีย วิธีการปฏิบัติงาน ระหว่างสถานศึกษา กับองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้อง

ตารางที่ 34 กลยุทธ์ ตัวชี้วัด และมาตรการ ในประเด็นกลยุทธ์ที่ 4 การพัฒนากระบวนการติดตาม ประเมินผลการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา (ร่าง)

กลยุทธ์	ตัวชี้วัด	มาตรการ/โครงการ
9. พัฒนาระบบการติดตาม ประเมินผล รายงานผลการดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง (SO : S2-5, S7-8, S10, S13, S15, O1, O3-10)	9.1 จำนวนเครื่องมือติดตามและประเมินผลการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนที่หลากหลายและมีคุณภาพ (มีเครื่องมือติดตามและประเมินอย่างน้อย 2 รูปแบบ แบบสำรวจและแบบสังเกตหรือสัมภาษณ์) 9.2 จำนวนครั้งของการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนในหนึ่งปีงบประมาณ (อย่างน้อย 1 ครั้งต่อปี) 9.3 มีการนำผลการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนไปใช้ (มีหลักฐานหรือหลักฐานการนำผลไปใช้) 9.4 ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บริการ ผู้รับการประเมิน และบุคลากรที่ทำหน้าที่ติดตาม ประเมินผลของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (ค่าเฉลี่ย 3.51 ขึ้นไป)	9.1 พัฒนาความสามารถของบุคลากรที่ทำหน้าที่ ติดตาม ประเมินผลและรายงานผลการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน 9.2 พัฒนาเครื่องมือติดตาม ประเมินและรายงานการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนให้มีประสิทธิภาพ 9.3 ปรับปรุงระบบและ วิธีการในการติดตาม ประเมินผลและ รายงานผลการดำเนินงาน ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนผ่านเทคโนโลยีสารสนเทศ 9.4 จัดให้มีการประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ผลการดำเนินงาน ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนทั้งภายใน และภายนอกสถานศึกษา 9.5 นำผลการติดตามและ ประเมินผลมาใช้ ปรับปรุงพัฒนา แผนกลยุทธ์ให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

ความเชื่อมโยงของวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ ประเด็นกลยุทธ์ และกลยุทธ์ (ร่าง)
ปรากฏดังภาพที่ 11

ภาพที่ 11 แสดงความเชื่อมโยงของวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ ประเด็นกลยุทธ์ และกลยุทธ์ (ร่าง)

2.3 ผลการตรวจสอบกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของ สถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4

ผู้วิจัยได้เชิญผู้เชี่ยวชาญเข้าร่วมสัมมนา จำนวน 9 คน ประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านการพัฒนาศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ด้านการพัฒนากลยุทธ์ และด้านการบริหารสถานศึกษา ซึ่งได้ร่วมกันตรวจสอบและสรุปผลการตรวจสอบ ได้แก่ วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ ประเด็นกลยุทธ์ กลยุทธ์ ตัวชี้วัด และมาตรการ ซึ่งมีผู้เชี่ยวชาญร่วมตรวจสอบและวิพากษ์กลยุทธ์ ตามประเด็นการวิพากษ์ดังนี้

ประเด็นที่ 1 องค์ประกอบของกลยุทธ์ที่พัฒนาขึ้น ซึ่งประกอบด้วย วิสัยทัศน์ พันธกิจ ประเด็นกลยุทธ์ เป้าประสงค์ กลยุทธ์ มาตรการ และตัวชี้วัด มีความเหมาะสมหรือไม่ ควรแก้ไขอย่างไร

สรุปประเด็นที่ 1 ผู้เชี่ยวชาญส่วนใหญ่ได้ให้ข้อคิดเห็นว่า องค์ประกอบของกลยุทธ์ที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสม ผู้เชี่ยวชาญบางท่านเสนอข้อคิดเห็นว่า ควรเพิ่มค่านิยมร่วมด้วย

ประเด็นที่ 2 วิสัยทัศน์ พันธกิจ ประเด็นกลยุทธ์ และเป้าหมายมีความเหมาะสมและสอดคล้องกันหรือไม่ ควรแก้ไขอย่างไร

สรุปประเด็นที่ 2

2.1 วิสัยทัศน์ ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ข้อคิดเห็นเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

ควรปรับวิสัยทัศน์ ที่ให้ชัดเจนสอดคล้องกับการวิเคราะห์ สภาพแวดล้อม ภายในภายนอก และสื่อให้เห็นถึงการบริการที่มีมาตรฐาน เพื่อพัฒนาชุมชน ผู้วิจัยควรเลือกระหว่าง มาตรฐาน/ ประสิทธิภาพ/ ประสิทธิผล อย่างใดอย่างหนึ่ง ที่ส่งผลถึงความยั่งยืน และให้มองไปถึง ความมั่นใจของผู้รับบริการ

2.2 พันธกิจ ประเด็นกลยุทธ์ และเป้าหมาย ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมและขอเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

2.2.1 พันธกิจ ผู้เชี่ยวชาญเห็นว่า พันธกิจที่ 1 มีความเหมาะสมและสอดคล้อง อาจต้องปรับสำนวนให้สมบูรณ์มากขึ้น ส่วนพันธกิจที่ 4 ปรับแก้ไขเพิ่มเติมคำว่า ให้มีประสิทธิภาพ

2.2.2 ประเด็นกลยุทธ์ ผู้เชี่ยวชาญเห็นว่า ต้องปรับสำนวนให้สมบูรณ์ชัดเจนมากขึ้น

2.2.3 เป้าประสงค์ ผู้เชี่ยวชาญบางท่านเสนอให้ปรับเพิ่มคำว่า ไปสู่การปฏิบัติและได้มาตรฐาน ในเป้าหมายที่ 1 ส่วน 3-4 ควรปรับสำนวนให้สมบูรณ์ชัดเจนมากขึ้น

ประเด็นที่ 3 กลยุทธ์ การพิจารณาความเหมาะสมของกลยุทธ์แยกตามประเด็นกลยุทธ์

สรุปประเด็นที่ 3 ผู้เชี่ยวชาญ ส่วนใหญ่เห็นด้วย มีความเหมาะสม และมีผู้เสนอเพิ่มเติม กลยุทธ์ที่ 1 การจัดทำแผนกลยุทธ์การบริหารจัดการ แก้ไขเป็น การจัดทำแผนการบริหาร

จัดการ / กลยุทธ์ที่ 4 กำหนดมาตรฐานและพัฒนาศักยภาพในการปฏิบัติงาน แก่ไขเป็น ยกระดับ มาตรฐานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนและพัฒนาศักยภาพของบุคลากรให้สามารถปฏิบัติงานตาม มาตรฐาน

กลยุทธ์ที่ 5 เสริมสร้างขวัญกำลังใจและสมรรถนะในการดำเนินงานให้แก่บุคลากร แก่ไขเป็น เสริมสร้างขวัญกำลังใจและวัฒนธรรมการทำงานให้แก่บุคลากรและภาคีเครือข่าย ในการ ปฏิบัติงานให้สำเร็จ กลยุทธ์ที่ 8 แสวงหาทรัพยากร แหล่งงบประมาณ แก่ไขเป็น พัฒนารูปแบบใน การแสวงหาทรัพยากรหรือแหล่งงบประมาณจากภายนอกทั้งภาครัฐและเอกชน

ประเด็นที่ 4 การพิจารณาความเหมาะสมของตัวชี้วัดและมาตรการแยกตามกลยุทธ์
สรุปประเด็นที่ 4 ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ข้อคิดเห็นเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

4.1 ตัวชี้วัด กลยุทธ์ที่ 1 ระดับความรู้ (ผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 80) แก่ไขเป็น (อยู่ใน ระดับดี) ระดับความพึงพอใจ (ค่าเฉลี่ย 3.51 ขึ้นไป) แก่ไขเป็น (อยู่ใน ระดับมาก) กลยุทธ์ที่ 2 ระดับ คุณภาพ (อยู่ในระดับมากหรือค่าเฉลี่ย 3.51 ขึ้นไป) แก่ไขเป็น (อยู่ในระดับดีมาก) กลยุทธ์ที่ 3 ระดับ ความสอดคล้อง ความเหมาะสม แก่ไขเป็น ระดับความเหมาะสม (อยู่ในระดับมาก) กลยุทธ์ที่ 4 ระดับความสำเร็จ (ค่าเฉลี่ย 3.51 ขึ้นไป) แก่ไขเป็น (อยู่ในระดับมาก)

4.2 ควรเพิ่มมาตรการให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ตามตัวชี้วัดของกลยุทธ์

ประเด็นที่ 5 ข้อเสนอแนะอื่นๆ

สรุปประเด็นที่ 5 การพัฒนากลยุทธ์ให้ที่เหมาะสม ครอบคลุม อาจเพิ่มกลยุทธ์ให้มากขึ้น

ผลการปรับปรุงร่างวิสัยทัศน์ พันธกิจ ประเด็นกลยุทธ์ เป้าประสงค์ กลยุทธ์ ตัวชี้วัด และ มาตรการ จากการประชุมสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ สรุปผลการเปรียบเทียบก่อนและหลังการวิพากษ์ รายละเอียดดังตารางที่ 35-36

ตารางที่ 35 แสดงการเปรียบเทียบผลการวิพากษ์วิสัยทัศน์ พันธกิจ ประเด็นกลยุทธ์ และ เป้าประสงค์ การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบัน การอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4

ประเด็น	ก่อนการวิพากษ์	ปรับหลังการวิพากษ์
วิสัยทัศน์	ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา ในสังกัดสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 มีการบริหารจัดการที่ได้มาตรฐาน มีคุณภาพ มุ่งเน้นประสิทธิภาพและประสิทธิผล ให้บริการชุมชนอย่างยั่งยืน	ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 มีการบริหารจัดการที่ได้มาตรฐาน มุ่งมั่นบริการชุมชนอย่างยั่งยืน
พันธกิจ	1. วางแผนการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา	วางแผนการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา
	2. จัดโครงสร้างการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนให้สอดคล้องกับบริบทของชุมชน	2. พัฒนาโครงสร้างแบบมีส่วนร่วมกับชุมชน ท้องถิ่นในการดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา
	3. บริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาให้บรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน	3. บริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาบรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพและได้มาตรฐาน
	4. ติดตาม ประเมินผลและปรับปรุงแก้ไขการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างของสถานศึกษา	4. ควบคุม กำกับ ติดตาม และ ประเมินผลการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพ
ประเด็นกลยุทธ์	1. การพัฒนาแผนกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาแบบมีส่วนร่วม	1. การพัฒนาแผนการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาแบบมีส่วนร่วมให้มีคุณภาพ
	2. การพัฒนาโครงสร้างการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนให้สอดคล้องและเหมาะสมกับชุมชน	2. การปรับโครงสร้างการบริหารจัดการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนบูรณาการให้สอดคล้องและเหมาะสมกับชุมชนท้องถิ่น

ตารางที่ 35 (ต่อ)

ประเด็น	ก่อนการวิพากษ์	ปรับหลังการวิพากษ์
เป้าประสงค์	3. การยกระดับคุณภาพการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา	3. การยกระดับคุณภาพการดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาให้มีมาตรฐาน
	4. การพัฒนากระบวนการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา	4. การพัฒนาระบบและกลไกการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนให้เป็นระบบ
	1. สถานศึกษามีแผนกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาที่เกิดจากการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายและสามารถนำไปปฏิบัติได้	1. สถานศึกษามีแผนการจัดการจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน โดยเกิดจากการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายไปสู่การปฏิบัติและได้มาตรฐาน
	2. โครงสร้างการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนมีความสอดคล้อง และเหมาะสมกับชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ	2. สถานศึกษามีโครงสร้างการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนที่สอดคล้องและเหมาะสมกับชุมชนท้องถิ่น
	3. การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนบรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล	3. สถานศึกษามีการดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนที่บรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล
	4. สถานศึกษามีระบบการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนที่มีความต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ	4. สถานศึกษามีระบบและกลไกการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนที่มีความต่อเนื่องและยั่งยืน

ตารางที่ 36 การเปรียบเทียบผลการวิพากษ์กลยุทธ์ ตัวชี้วัด และมาตรการ การบริหารจัดการ
ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4

ประเด็น	ก่อนการวิพากษ์	ปรับหลังการวิพากษ์
กลยุทธ์ที่ 1	1. พัฒนาศมรรถนะการจัดทำแผนกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาให้แก่บุคลากร	1. เสริมสร้างสมรรถนะการจัดทำแผนการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาให้แก่บุคลากรภายในและภายนอกสถานศึกษา
ตัวชี้วัด กลยุทธ์ที่ 1	1. ร้อยละของบุคลากรที่ผ่านเกณฑ์การอบรมพัฒนาความรู้และทักษะด้านการวางแผนกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (ร้อยละ 80) 2. ระดับความรู้ของผู้เข้าอบรมหลังจากผ่านการอบรม (ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80) 3. ระดับความพึงพอใจของผู้เข้าอบรมการจัดทำแผนการพัฒนาศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (ค่าเฉลี่ย 3.51 ขึ้นไป)	1. ร้อยละของบุคลากรที่ผ่านเกณฑ์การพัฒนาสมรรถนะ เสริมสร้างองค์ความรู้และทักษะด้านการวางแผนการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (ร้อยละ 80) 2. ระดับความรู้ของผู้บุคลากรผู้เกี่ยวข้องหลังจากผ่านการพัฒนาการปฏิบัติในงานการสอนงาน และการศึกษาดูด้วยตนเอง (อยู่ในระดับดี) เกณฑ์การกำหนดคะแนนแต่ละระดับ ระดับ 5 หมายถึง ดีมาก ระดับ 4 หมายถึง ดี ระดับ 3 หมายถึง ปานกลาง ระดับ 2 หมายถึง พอใช้ ระดับ 1 หมายถึง ควรปรับปรุง 3. ระดับความพึงพอใจของผู้เข้ารับการพัฒนการจัดทำแผนการพัฒนาศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนต่อโครงการกิจกรรมที่จัดขึ้น (อยู่ใน ระดับมาก) เกณฑ์การกำหนดคะแนนแต่ละระดับ ระดับ 5 หมายถึง มากที่สุด ระดับ 4 หมายถึง มาก ระดับ 3 หมายถึง ปานกลาง ระดับ 2 หมายถึง น้อย ระดับ 1 หมายถึง น้อยที่สุด

ตารางที่ 36 (ต่อ)

ประเด็น	ก่อนการวิพากษ์	ปรับหลังการวิพากษ์
มาตรการ กลยุทธ์ที่ 1	- จัดอบรมพัฒนาความรู้และทักษะเกี่ยวกับการจัดทำแผนการกลยุทธ์ - จัดให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการวางแผนการดำเนินงานการคิด การนำเสนอในที่ประชุม และการทำงานเป็นทีมของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน - โครงการประชุมเชิงปฏิบัติการวิพากษ์การปฏิบัติในงาน การสอนงาน และการศึกษาด้วยตนเอง	- จัดอบรมเชิงปฏิบัติการพัฒนาความรู้และทักษะเกี่ยวกับการจัดทำแผนการบริหารจัดการเพื่อการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนในรูปแบบทางการและไม่ทางการ - จัดกิจกรรมการจัดการความรู้ (KM) ด้านการวางแผนการดำเนินงานให้กับผู้มีส่วนได้เสียและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง - จัดกิจกรรมวิพากษ์ แผนการบริหารจัดการสู่การปฏิบัติ
กลยุทธ์ที่ 2	จัดทำแผนกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง	จัดทำแผนการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาโดยมีส่วนร่วมของชุมชน ท้องถิ่น และภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง
ตัวชี้วัด กลยุทธ์ที่ 2	- ระดับคุณภาพของการพัฒนาแผนกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา (อยู่ในระดับมากหรือค่าเฉลี่ย 3.51 ขึ้นไป) - จำนวนแผนงาน/โครงการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนที่เกิดจากการมีส่วนร่วมสถานศึกษากับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานอื่น (อย่างน้อยจำนวน 2 แผนงาน/โครงการ) - จำนวนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานอื่นที่ให้ความร่วมมือในการร่วมกันวางแผนการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (ไม่น้อยกว่า 3 แห่ง)	- ระดับคุณภาพของการพัฒนาแผนการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา (อยู่ในระดับดีมาก) เกณฑ์การกำหนดคะแนนแต่ละระดับ ระดับ 5 หมายถึง ดีมาก ระดับ 4 หมายถึง ดี ระดับ 3 หมายถึง ปานกลาง ระดับ 2 หมายถึง พอใช้ ระดับ 1 หมายถึง ควรปรับปรุง - จำนวนแผนงาน/โครงการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนที่เกิดจากการมีส่วนร่วมสถานศึกษากับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานอื่น (จำนวน 2 แผนงาน/โครงการ)

ตารางที่ 36 (ต่อ)

ประเด็น	ก่อนการวิพากษ์	ปรับหลังการวิพากษ์
		3. จำนวนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานอื่นที่ให้ความร่วมมือในการวางแผนการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (ไม่น้อยกว่า 5 แห่ง)
มาตรการ กลยุทธ์ที่ 2	1. แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำแผนกลยุทธ์ของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา 2. ชี้แจง ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับแนวทางการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องได้รับทราบ 3. โครงการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อแลกเปลี่ยนแนวคิดและวางแผนกำหนดทิศทางดำเนินงานร่วมกับเครือข่ายองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง 4. จัดโครงการบันทึกความร่วมมือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	1. แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำแผนบริหารจัดการของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา 2. ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับแนวทางการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องได้รับทราบ 3. จัดโครงการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อแลกเปลี่ยนแนวคิดและวางแผนกำหนดทิศทางดำเนินงานร่วมกับเครือข่ายองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง 4. จัดให้มีการประเมินผลการจัดทำแผนการบริหารจัดการเพื่อการดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนที่ได้มาตรฐาน
กลยุทธ์ที่ 3	3. ปรับโครงสร้างและมอบหมายหน้าที่ตามโครงสร้างการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนให้สอดคล้องเหมาะสมกับสถานศึกษาและชุมชน	3. ปรับโครงสร้างการปฏิบัติงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนเพื่อให้การบริการมีความคล่องตัวต่อการปฏิบัติงาน

ตารางที่ 36 (ต่อ)

ประเด็น	ก่อนการวิพากษ์	ปรับหลังการวิพากษ์
ตัวชี้วัด กลยุทธ์ที่ 3	1 ระดับความสอดคล้อง ความเหมาะสมของโครงสร้างและบทบาทหน้าที่ของบุคลากรในการปฏิบัติงานและโครงสร้างการบริหารศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาและเครือข่าย (ค่าเฉลี่ย 3.51 ขึ้นไป) 2. ระดับความพึงพอใจของบุคลากรต่อบทบาทและหน้าที่ในการปฏิบัติงานของสถานศึกษาและของภาคีเครือข่ายที่เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานรับผิดชอบของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (ค่าเฉลี่ย 3.51 ขึ้นไป)	1 ระดับความเหมาะสมของโครงสร้างการปฏิบัติงานและหน้าที่ของบุคลากรในการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาและภาคีเครือข่าย (อยู่ในระดับมาก) เกณฑ์การกำหนดคะแนนแต่ละระดับ ระดับ 5 หมายถึง มากที่สุด ระดับ 4 หมายถึง มาก ระดับ 3 หมายถึง ปานกลาง ระดับ 2 หมายถึง น้อย ระดับ 1 หมายถึง น้อยที่สุด
ตัวชี้วัด กลยุทธ์ที่ 3		2. ระดับความพึงพอใจของบุคลากรต่อบทบาทและหน้าที่ในการปฏิบัติงานของสถานศึกษาและของภาคีเครือข่ายที่มีส่วนร่วมในการดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (อยู่ในระดับมาก) เกณฑ์การกำหนดคะแนนแต่ละระดับ ระดับ 5 หมายถึง มากที่สุด ระดับ 4 หมายถึง มาก ระดับ 3 หมายถึง ปานกลาง ระดับ 2 หมายถึง น้อย ระดับ 1 หมายถึง น้อยที่สุด

ตารางที่ 36 (ต่อ)

ประเด็น	ก่อนการวิพากษ์	ปรับหลังการวิพากษ์
มาตรการ กลยุทธ์ที่ 3	- จัดประชุมสัมมนาร่วมกันของบุคลากรในสถานศึกษาและเครือข่ายตามภารกิจของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน - ปรับเปลี่ยนคัตสรรบุคลากรของสถานศึกษาและภาคีเครือข่ายที่มีคุณสมบัติตรงกับความเชี่ยวชาญเฉพาะทางตามภารกิจของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน - จัดบอร์ดผังโครงสร้าง และภาระหน้าที่ความรับผิดชอบติดภายในสำนักงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนถาวรในสถานศึกษาและองค์การบริหารส่วนตำบลหรือหน่วยงานภาคีเครือข่าย - จัดทำคู่มือ เอกสารเกี่ยวกับโครงสร้างหน้าที่ของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาและภาคีเครือข่าย	- จัดประชุมสัมมนาร่วมกันระหว่างของบุคลากรในสถานศึกษาและเครือข่ายตามภารกิจของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน - สรรหาบุคลากรของสถานศึกษา และภาคีเครือข่ายที่มีคุณสมบัติตรงกับความเชี่ยวชาญเฉพาะทางตามภารกิจของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน - จัดทำผังโครงสร้างองค์กร ภาระหน้าที่และความรับผิดชอบ รวมทั้งสื่อสารในรูปแบบต่างๆ หลายช่องทางให้บุคลากรและภาคีเครือข่ายได้รับทราบ - จัดทำคู่มือการปฏิบัติงานให้กับบุคลากร รวมทั้งมอบหมายหน้าที่ตามโครงสร้างของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนอย่างชัดเจน
กลยุทธ์ที่ 4	กำหนดมาตรฐานและพัฒนาศักยภาพในการปฏิบัติงาน ของบุคลากรเพื่อการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนให้สอดคล้องเหมาะสมกับสถานศึกษาและชุมชน	ยกระดับมาตรฐานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนและพัฒนาศักยภาพของบุคลากรให้สามารถปฏิบัติงานตามมาตรฐาน
ตัวชี้วัด กลยุทธ์ที่ 4	- ระดับความสำเร็จในการกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงาน (ค่าเฉลี่ย 3.51 ขึ้นไป) - ระดับความสำเร็จในการพัฒนาศักยภาพในการปฏิบัติงานของบุคลากรเพื่อการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน(ค่าเฉลี่ย 3.51 ขึ้นไป)	ระดับความสำเร็จในการกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงานของบุคลากร (อยู่ในระดับมาก) เกณฑ์การกำหนดคะแนนแต่ละระดับ

ตารางที่ 36 (ต่อ)

ประเด็น	ก่อนการวิพากษ์	ปรับหลังการวิพากษ์
ตัวชี้วัด กลยุทธ์ที่ 4	3. ระดับความพึงพอใจของบุคลากรใน สถานศึกษาและเครือข่ายต่อคุณภาพการ ดำเนินงานตามภารกิจของศูนย์ซ่อมสร้าง เพื่อชุมชน (ค่าเฉลี่ย 3.51 ขึ้นไป)	ระดับ 5 หมายถึง มากที่สุด ระดับ 4 หมายถึง มาก ระดับ 3 หมายถึง ปานกลาง ระดับ 2 หมายถึง น้อย ระดับ 1 หมายถึง น้อยที่สุด 2. ระดับความสำเร็จในการพัฒนา ศักยภาพในการปฏิบัติงานของบุคลากร เพื่อการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้าง เพื่อชุมชน (อยู่ในระดับมาก) เกณฑ์การกำหนดคะแนนแต่ละระดับ ระดับ 5 หมายถึง มากที่สุด ระดับ 4 หมายถึง มาก ระดับ 3 หมายถึง ปานกลาง ระดับ 2 หมายถึง น้อย ระดับ 1 หมายถึง น้อยที่สุด 3. ระดับความพึงพอใจของบุคลากรใน สถานศึกษาและเครือข่ายต่อคุณภาพการ ดำเนินงานตามภารกิจของศูนย์ซ่อมสร้าง เพื่อชุมชน (อยู่ในระดับมาก) เกณฑ์การกำหนดคะแนนแต่ละระดับ ระดับ 5 หมายถึง มากที่สุด ระดับ 4 หมายถึง มาก ระดับ 3 หมายถึง ปานกลาง ระดับ 2 หมายถึง น้อย ระดับ 1 หมายถึง น้อยที่สุด

ตารางที่ 36 (ต่อ)

ประเด็น	ก่อนการวิพากษ์	ปรับหลังการวิพากษ์
มาตรการ กลยุทธ์ที่ 4	1. ประชุมเชิงปฏิบัติการร่วมกันระหว่างสถานศึกษากับชุมชน กำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา 2. สนับสนุนอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องจักรที่มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพไว้ใช้งานประจำศูนย์ฯ/สำนักงาน 3. จัดโครงการฝึกอบรม เช่น กิจกรรมเสริมความรู้ซ่อมสร้างด้วยตนเอง (Fix It by Yourself) ซ่อมถึงบ้านบริการถึงที่ (Fix It Delivery Service) จัดการเรียนรู้แบบบูรณาการกับการทำงานตามสภาพจริง (Work Integrated Learning) 4. จัดฝึกอบรมหลักสูตรระยะสั้นเพื่อเพิ่มความรู้ทักษะการพัฒนางาน งานบริหารจัดการร้านของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน	1. ประชุมเชิงปฏิบัติการร่วมกันระหว่างสถานศึกษากับชุมชนท้องถิ่น เพื่อกำหนดมาตรฐานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนและมาตรฐานการปฏิบัติงาน 2. จัดหาห้องสำนักงาน อาคารบริการซ่อมสร้าง วัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องจักรที่มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ 3. จัดโครงการพัฒนาความรู้และทักษะให้แก่บุคลากร เช่น กิจกรรมซ่อมสร้างด้วยตนเอง (Fix It by Yourself) กิจกรรมซ่อมถึงบ้านบริการถึงที่ (Fix It Delivery Service) กิจกรรมจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการกับการทำงานตามสภาพจริง (Work Integrated learning) 4. จัดให้มีการฝึกอบรมหลักสูตรระยะสั้นเพื่อเพิ่มความรู้ทักษะการงานบริหารจัดการ การเป็นผู้ประกอบการ ให้แก่บุคลากรและช่างชุมชน
กลยุทธ์ที่ 5	5. เสริมสร้างขวัญกำลังใจและสมรรถนะในการดำเนินงานให้แก่บุคลากรของสถานศึกษาและภาคีเครือข่าย	5. เสริมสร้างขวัญกำลังใจและวัฒนธรรมการทำงานให้แก่บุคลากรและภาคีเครือข่าย ในการปฏิบัติงานให้สำเร็จ
ตัวชี้วัด กลยุทธ์ที่ 5	1. มีการจัดกิจกรรมเสริมสร้างขวัญและกำลังใจร่วมกันระหว่างบุคลากรของสถานศึกษาและภาคีเครือข่าย (อย่างน้อย 2 โครงการ)	1. ระดับความสำเร็จของการเสริมสร้างขวัญและกำลังใจร่วมกันระหว่างบุคลากรของสถานศึกษาและภาคีเครือข่าย (อยู่ในระดับมาก) เกณฑ์การกำหนดคะแนนแต่ละระดับ

ตารางที่ 36 (ต่อ)

ประเด็น	ก่อนการวิพากษ์	ปรับหลังการวิพากษ์
ตัวชี้วัด กลยุทธ์ที่ 5	2. ระดับความสำเร็จของการจัดกิจกรรม เสริมสร้างขวัญและกำลังใจร่วมกัน ระหว่างบุคลากรของสถานศึกษาและ ภาคีเครือข่าย (ค่าเฉลี่ย 3.51 ขึ้นไป)	ระดับ 5 หมายถึง มากที่สุด ระดับ 4 หมายถึง มาก ระดับ 3 หมายถึง ปานกลาง ระดับ 2 หมายถึง น้อย ระดับ 1 หมายถึง น้อยที่สุด 2. มีการจัดกิจกรรมเสริมสร้างขวัญและ กำลังใจร่วมกันระหว่างบุคลากรของ สถานศึกษาและภาคีเครือข่าย (อย่างน้อย 2 กิจกรรม) 3. มีค่านิยมร่วมศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ของสถานศึกษา
มาตรการ กลยุทธ์ที่ 5	1. จัดให้มีการมอบเกียรติบัตร ประกาศ เกียรติคุณบุคลากรดีเด่นช่วยกระตุ้นความ กระตือรือร้นในการทำงานของบุคลากร 2. ส่งเสริม สนับสนุนสวัสดิการ ค่าตอบแทนการทำงานที่เหมาะสม 3. จัดโครงการสัมมนา ฝึกอบรมส่งเสริม ทักษะพิเศษเพิ่มเติม และยกระดับ ความสัมพันธ์ของภาคีเครือข่าย	1. เสริมสร้างขวัญและกำลังใจการทำงาน ให้ดีขึ้นด้วยประกาศ เกียรติคุณ รางวัล ยกย่อง ชมเชย สิทธิพิเศษ และการตอบ แทน 2. เสริมสร้างความสัมพันธ์ให้บุคลากร และภาคีเครือข่าย ด้วยกระบวนการ จัดการความรู้อย่างต่อเนื่อง 3. กำหนดค่านิยมร่วมของศูนย์ซ่อมสร้าง เพื่อชุมชน ขับเคลื่อนวัฒนธรรมการ ปฏิบัติงานของสถานศึกษา
กลยุทธ์ที่ 6	6. สนับสนุนเทคโนโลยีสารสนเทศ ระบบ การสื่อสารมาใช้ในการจัดการยกระดับ ความสามารถในการให้บริการที่มี ประสิทธิภาพ	6. พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และสร้างนวัตกรรม เพื่อเพิ่มขีด ความสามารถในการให้บริการที่มี ประสิทธิภาพ

ตารางที่ 36 (ต่อ)

ประเด็น	ก่อนการวิพากษ์	ปรับหลังการวิพากษ์
ตัวชี้วัด กลยุทธ์ที่ 6	1. ร้อยละของจำนวนบุคลากรที่มีความรู้เข้าใจและความตระหนักเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศการดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (ร้อยละ 80 ขึ้นไป) 2. ระดับคุณภาพของการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารในการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (ค่าเฉลี่ย 3.51 ขึ้นไป) 3. ระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการต่อระบบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (ค่าเฉลี่ย 3.51 ขึ้นไป)	1. ร้อยละของจำนวนบุคลากรที่มีความรู้เข้าใจและความตระหนักเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศการดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (ร้อยละ 80 ขึ้นไป) 2. ระดับคุณภาพของการจัดระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารเพื่อการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (อยู่ในระดับมาก) เกณฑ์การกำหนดคะแนนแต่ละระดับ ระดับ 5 หมายถึง มากที่สุด ระดับ 4 หมายถึง มาก ระดับ 3 หมายถึง ปานกลาง ระดับ 2 หมายถึง น้อย ระดับ 1 หมายถึง น้อยที่สุด 3. ระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการต่อระบบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (อยู่ในระดับมาก) เกณฑ์การกำหนดคะแนนแต่ละระดับ ระดับ 5 หมายถึง มากที่สุด ระดับ 4 หมายถึง มาก ระดับ 3 หมายถึง ปานกลาง ระดับ 2 หมายถึง น้อย ระดับ 1 หมายถึง น้อยที่สุด

ตารางที่ 36 (ต่อ)

ประเด็น	ก่อนการวิพากษ์	ปรับหลังการวิพากษ์
มาตรการ กลยุทธ์ที่ 6	- จัดโครงการอบรมให้ความรู้และสร้างความตระหนักให้กับบุคลากรของสถานศึกษาเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศ การดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน - จัดระบบข้อมูลข่าวสารให้ ทันสมัย และเป็นปัจจุบันใช้ช่องทางการสื่อสารด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศในรูปแบบต่างๆ - จัดทำโปรแกรมปฏิบัติการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนในรูปแบบแอปพลิเคชันบนระบบปฏิบัติการแอนดรอยด์	- จัดโครงการอบรมให้ความรู้และสร้างความตระหนักให้กับบุคลากรของสถานศึกษาและชุมชนเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน - จัดระบบข้อมูลข่าวสารให้ทันสมัยและเป็นปัจจุบันโดยใช้ช่องทางการสื่อสารด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศในรูปแบบต่างๆ - จัดทำโปรแกรมบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนในรูปแบบแอปพลิเคชันหรือระบบปฏิบัติการผ่านเครือข่าย
กลยุทธ์ที่ 7	7. เสริมสร้างความร่วมมือของเครือข่ายสถานศึกษา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง	7. เสริมสร้างความเข้มแข็งและบูรณาการความร่วมมือให้มีการบริการชุมชนร่วมกับภาคีเครือข่ายระดับชุมชนที่มีมาตรฐาน
ตัวชี้วัด กลยุทธ์ที่ 7	- จำนวนหน่วยงานที่เป็นเครือข่ายความร่วมมือกับศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา (อย่างน้อย 3 หน่วยงาน) - จำนวนมาตรการมุ่งใจ เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องมาร่วมเป็นเครือข่าย (อย่างน้อย 1 มาตรการ) - ระดับความพึงพอใจของภาคีเครือข่ายศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (ค่าเฉลี่ย 3.51 ขึ้นไป)	- จำนวนหน่วยงานที่เป็นเครือข่ายความร่วมมือกับศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา (จำนวน 5 หน่วยงาน) - ระดับความสำเร็จของการจัดตั้งเครือข่ายความร่วมมือระดับชุมชนท้องถิ่น(อยู่ในระดับมาก)เกณฑ์การกำหนดคะแนนแต่ละระดับ ระดับ 5 หมายถึง มากที่สุด ระดับ 4 หมายถึง มาก ระดับ 3 หมายถึง ปานกลาง ระดับ 2 หมายถึง น้อย ระดับ 1 หมายถึง น้อยที่สุด

ตารางที่ 36 (ต่อ)

ประเด็น	ก่อนการวิพากษ์	ปรับหลังการวิพากษ์
มาตรการ กลยุทธ์ที่ 7	1. แต่งตั้งคณะกรรมการประสานความร่วมมือและให้ข่าวสารความรู้แก่ภาคีเครือข่าย 2. กำหนดมาตรการ วิธีการจูงใจการมีส่วนร่วมได้ส่วนเสียของภาคีเครือข่ายให้มาร่วมมือกับสถานศึกษา 3. บันทึกความร่วมมือกำหนดวิธีการปฏิบัติงานระหว่างสถานศึกษากับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง 4. จัดตั้งศูนย์ประสานงานภายในหมู่บ้าน และจัดทำทะเบียนเอกสาร วารสาร ความร่วมมือของภาคีเครือข่าย	1. แต่งตั้งคณะกรรมการประสานความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับชุมชน ท้องถิ่น เพื่อการดำเนินงานและให้ข่าวสารข้อมูลแก่ภาคีเครือข่าย 2. จัดตั้งศูนย์ประสานงานภายในหมู่บ้าน ชุมชน ท้องถิ่นและหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง 3. จัดทำทะเบียนเอกสาร วารสาร กำหนดวิธีการปฏิบัติงานระหว่างสถานศึกษากับศูนย์ประสานงานระดับชุมชน ท้องถิ่น 4. บันทึกความร่วมมือกับเครือข่ายต่างๆ โดยกำหนดเงื่อนไขของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย วิธีการปฏิบัติงานระหว่างสถานศึกษา กับ ท้องถิ่นและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
กลยุทธ์ที่ 8	8. แสวงหาทรัพยากร แหล่งงบประมาณจากภายนอกทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนให้เกิดความยั่งยืน	8. พัฒนารูปแบบในการแสวงหา ทรัพยากรหรือแหล่งงบประมาณจากภายนอกทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนให้เกิดความยั่งยืน
ตัวชี้วัด กลยุทธ์ที่ 8	1. ระดับความสำเร็จของการระดม ทรัพยากรจากภาครัฐและท้องถิ่น จัดหา แหล่งงบประมาณจากภายนอกเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (ค่าเฉลี่ย 3.51 ขึ้นไป) 2. ระดับความพึงพอใจของผู้ปฏิบัติงาน ต่องบประมาณที่ได้รับ (ค่าเฉลี่ย 3.51 ขึ้นไป)	1. ระดับความสำเร็จของการระดม ทรัพยากรจากภาครัฐและท้องถิ่น จัดหา แหล่งงบประมาณจากภายนอกเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (อยู่ในระดับมาก) เกณฑ์การกำหนดคะแนนแต่ละระดับ

ตารางที่ 36 (ต่อ)

ประเด็น	ก่อนการวิพากษ์	ปรับหลังการวิพากษ์
ตัวชี้วัด กลยุทธ์ที่ 8	3. ระดับคุณภาพในการบริหาร งบประมาณการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้าง เพื่อชุมชน (ค่าเฉลี่ย 3.51 ขึ้นไป)	ระดับ 5 หมายถึง มากที่สุด ระดับ 4 หมายถึง มาก ระดับ 3 หมายถึง ปานกลาง ระดับ 2 หมายถึง น้อย ระดับ 1 หมายถึง น้อยที่สุด 2. ระดับความพึงพอใจของผู้ปฏิบัติงาน ต้องงบประมาณที่ได้รับ (อยู่ในระดับมาก) เกณฑ์การกำหนดคะแนนแต่ละระดับ ระดับ 5 หมายถึง มากที่สุด ระดับ 4 หมายถึง มาก ระดับ 3 หมายถึง ปานกลาง ระดับ 2 หมายถึง น้อย ระดับ 1 หมายถึง น้อยที่สุด 3. ระดับประสิทธิภาพในการบริหาร งบประมาณการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้าง เพื่อชุมชน (อยู่ในระดับดี) เกณฑ์การกำหนดคะแนนแต่ละระดับ ระดับ 5 หมายถึง ดีมาก ระดับ 4 หมายถึง ดี ระดับ 3 หมายถึง ปานกลาง ระดับ 2 หมายถึง พอใช้ ระดับ 1 หมายถึง ควรปรับปรุง

ตารางที่ 36 (ต่อ)

ประเด็น	ก่อนการวิพากษ์	ปรับหลังการวิพากษ์
มาตรการ กลยุทธ์ที่ 8	1. แสวงหาวัสดุ อุปกรณ์ ยานพาหนะ สถานที่จัดตั้งสำนักงานถาวร จากภาครัฐและองค์การบริหารส่วนตำบล 2. แสวงหาแหล่งงบประมาณจากภายนอกเพื่อสนับสนุนการดำเนินงาน ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา 3. กำหนดนโยบาย ระเบียบ ข้อกำหนด หรือแนวทางปฏิบัติเพื่อการจัดงบประมาณสำหรับการดำเนินงาน ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างเป็นรูปธรรม 4. บันทึกความร่วมมือกับเครือข่ายต่างๆ โดยกำหนดเงื่อนไขของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย วิธีการปฏิบัติงานระหว่างสถานศึกษากับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	1. จัดทำโครงการความร่วมมือกับชุมชน จากภาครัฐและองค์การบริหารส่วนตำบล ในการใช้วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ สถานที่ ร่วมกัน 2. จัดให้มีการแสวงหาแหล่งงบประมาณ จากภายนอกเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ของสถานศึกษา 3. จัดทำระเบียบ ข้อบังคับ และแนวทาง ปฏิบัติการจัดการเงินรายได้สำหรับการ ดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน 4. ให้องค์ความรู้ กำหนดเงื่อนไขของ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับเครือข่ายต่างๆ ด้านการลดหย่อนภาษีเพื่อการศึกษา 5. เสริมแรงจูงใจ ด้วยการจัดทำโล่ ประกาศเกียรติคุณ และเอกสาร ประกอบการลดหย่อนภาษี สำหรับ บุคคลหรือองค์กรต่างๆ
กลยุทธ์ที่ 9	9. พัฒนาระบบการติดตาม ประเมินผล รายงานผล การดำเนินงาน ของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน อย่างเป็น ระบบและต่อเนื่อง	9. พัฒนาระบบและกลไกติดตาม ประเมินผล รายงานผลการดำเนินงาน ของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนอย่างเป็น ระบบและต่อเนื่อง
ตัวชี้วัด กลยุทธ์ที่ 9	1. จำนวนเครื่องมือติดตามและ ประเมินผลการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้าง เพื่อชุมชนที่หลากหลายและมีคุณภาพ (มีเครื่องมือที่มีคุณภาพอย่างน้อย 2 ประเภท)	1. ระดับคุณภาพของเครื่องมือติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานศูนย์ ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนที่หลากหลายและ มีคุณภาพ (มีเครื่องมือติดตามและ ประเมินอย่างน้อย 2 ประเภท)

ตารางที่ 36 (ต่อ)

ประเด็น	ก่อนการวิพากษ์	ปรับหลังการวิพากษ์
ตัวชี้วัด กลยุทธ์ที่ 9	2. ระดับความสำเร็จของการติดตามประเมินผล และการรายงานผล (ค่าเฉลี่ย 3.51 ขึ้นไป) 3. ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บริการ ผู้รับการประเมิน และบุคลากรที่ทำหน้าที่ติดตามประเมินผล ของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (ค่าเฉลี่ย 3.51 ขึ้นไป)	2. ระดับความสำเร็จของการติดตามประเมินผล และการรายงานผลการประเมิน (อยู่ในระดับมาก) เกณฑ์การกำหนดคะแนนแต่ละระดับ ระดับ 5 หมายถึง มากที่สุด ระดับ 4 หมายถึง มาก ระดับ 3 หมายถึง ปานกลาง ระดับ 2 หมายถึง น้อย ระดับ 1 หมายถึง น้อยที่สุด 3. มีการนำผลการติดตามและประเมินผล การดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ไปใช้ (มีหลักฐานหรือหลักฐานการนำผลไปใช้) 4. ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บริการ ผู้รับการประเมิน และบุคลากรที่ทำหน้าที่ติดตามประเมินผลของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (อยู่ในระดับมาก) เกณฑ์การกำหนดคะแนนแต่ละระดับ ระดับ 5 หมายถึง มากที่สุด ระดับ 4 หมายถึง มาก ระดับ 3 หมายถึง ปานกลาง ระดับ 2 หมายถึง น้อย ระดับ 1 หมายถึง น้อยที่สุด

ตารางที่ 36 (ต่อ)

ประเด็น	ก่อนการวิพากษ์	ปรับหลังการวิพากษ์
มาตรการ กลยุทธ์ที่ 9	1. พัฒนาความสามารถของบุคลากรที่ทำหน้าที่ ติดตามประเมินผลและรายงานผลการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน 2. พัฒนาเครื่องมือติดตามประเมินผลและรายงานการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนให้มีประสิทธิภาพ 3. ปรับปรุงระบบและวิธีการในการติดตาม ประเมินผลและรายงานผลการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนผ่านเทคโนโลยีสารสนเทศ 4. จัดให้มีการประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ผลการดำเนินงาน ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา 5. นำผลการติดตามและประเมินผลมาใช้ปรับปรุงพัฒนาแผนกลยุทธ์ให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ	1. จัดประชุมเชิงปฏิบัติการในการสร้างเครื่องมือในการติดตามประเมินผล รายงานผลการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนให้มีประสิทธิภาพ 2. จัดให้มีคณะกรรมการในการติดตาม ประเมินผล ด้านความรู้ ความสามารถ และผลผลสัมฤทธิ์ของบุคลากรอย่างต่อเนื่อง 3. จัดทำปฏิทิน และวิธีการในการติดตาม ประเมินผล รายงานผลการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน 4. จัดให้มีการประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ผลการดำเนินงาน ของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา 5. นำผลการติดตามและประเมินผลมาใช้ปรับปรุงพัฒนาแผนการดำเนินงานให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่อง

จากตารางที่ 35-36 แสดงการเปรียบเทียบผลการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการพัฒนา
กลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษา
ภาคเหนือ 4 หลังจากการตรวจสอบ พบว่า ประเด็นกลยุทธ์ที่ 1 มีจำนวน 2 กลยุทธ์ 6 ตัวชี้วัด และ
7 มาตรการ ประเด็นกลยุทธ์ที่ 2 มีจำนวน 2 กลยุทธ์ 5 ตัวชี้วัด และ 8 มาตรการ ประเด็นกลยุทธ์ที่ 3
มีจำนวน 4 กลยุทธ์ 12 ตัวชี้วัด และ 15 มาตรการ ประเด็นกลยุทธ์ที่ 4 มีจำนวน 1 กลยุทธ์
4 ตัวชี้วัด และ 5 มาตรการ

สรุปผลตรวจสอบกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ผู้วิจัยได้ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้อง เหมาะสม เพื่อเตรียมสำหรับการทดลองและประเมินกลยุทธ์ในขั้นตอนต่อไป ซึ่งกลยุทธ์หลังปรับปรุงโดยสมบูรณ์ มีดังนี้

วิสัยทัศน์ :

ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 มีการบริหารจัดการที่ได้มาตรฐาน มุ่งมั่นบริการชุมชนอย่างยั่งยืน

พันธกิจ :

1. วางแผนการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา
2. พัฒนาโครงสร้างแบบมีส่วนร่วมกับชุมชน ท้องถิ่นในการดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา
3. บริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาบรรลุเป้าหมายอย่างมีคุณภาพและได้มาตรฐาน
4. ควบคุม กำกับ ติดตาม และประเมินผลการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพ

เป้าประสงค์ :

1. สถานศึกษามีแผนการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน โดยเกิดจากการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายไปสู่การปฏิบัติและได้มาตรฐาน
2. สถานศึกษามีโครงสร้างการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนที่สอดคล้องและเหมาะสมกับชุมชน ท้องถิ่น
3. สถานศึกษามีการดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนที่บรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล
4. สถานศึกษามีระบบและกลไกการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนที่มีความต่อเนื่องและยั่งยืน

ประเด็นกลยุทธ์ :

1. การพัฒนาแผนการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาแบบมีส่วนร่วมให้มีคุณภาพ
2. การปรับโครงสร้างการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน บูรณาการให้สอดคล้องและเหมาะสมกับชุมชน ท้องถิ่น
3. การยกระดับคุณภาพการดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาให้มีมาตรฐาน

4. การพัฒนาระบบและกลไกการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนให้เป็นระบบ

ประเด็นกลยุทธ์ที่ 1 การพัฒนาแผนการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาแบบมีส่วนร่วมให้มีคุณภาพ

กลยุทธ์ที่ 1 เสริมสร้างสมรรถนะการจัดทำแผนการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาให้แก่บุคลากรภายในและภายนอกสถานศึกษา (S2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, O1, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10) : SO

กลยุทธ์ที่ 2 จัดทำแผนการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาโดยมีส่วนร่วมของชุมชน ท้องถิ่น และภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง (S1, 2, 3, 4, 5, 7, 8, 9, 10, 12, 13, O1, 2, 5, 6, 7, 8) : SO

ประเด็นกลยุทธ์ที่ 2 การปรับโครงสร้างการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนบูรณาการให้สอดคล้อง และเหมาะสมกับชุมชน ท้องถิ่น

กลยุทธ์ที่ 3 ปรับโครงสร้างการปฏิบัติงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนเพื่อให้บริการมีความคล่องตัวต่อการปฏิบัติงาน (W1, 2, 8, 9, 10, 11 O1, 3, 4, 5, 8) : WO

กลยุทธ์ที่ 4 ยกระดับมาตรฐานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนและพัฒนาศักยภาพของบุคลากรให้สามารถปฏิบัติงานตามมาตรฐาน (S1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 13, T1, 2, 3, 4, 5, 6) : ST

ประเด็นกลยุทธ์ที่ 3 การยกระดับคุณภาพการดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาให้มีมาตรฐาน

กลยุทธ์ที่ 5 เสริมสร้างขวัญกำลังใจและค่านิยมการทำงานให้แก่บุคลากรและภาคีเครือข่าย ในการปฏิบัติงานให้สำเร็จ (W1, 2, 3, 8, 9, T1, 2, 4, 5, 6) : WT

กลยุทธ์ที่ 6 พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และสร้างนวัตกรรม เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการให้บริการที่มีประสิทธิภาพ (S3, 4, 5, 7, 8, 13, 15, O3, 4, 5, 9, 10) : SO

กลยุทธ์ที่ 7 เสริมสร้างความเข้มแข็งและบูรณาการความร่วมมือให้มีการบริการชุมชนร่วมกับภาคีเครือข่ายระดับชุมชนที่มีมาตรฐาน (W1, 2, 3, 4, 5, 7, 8, 9, 10, O1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8) : WO

กลยุทธ์ที่ 8 พัฒนารูปแบบในการแสวงหาทรัพยากรหรือแหล่งงบประมาณจากภายนอกทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนให้เกิดความยั่งยืน (W4, 5, 7, 10, T1, 2, 4, 5) : WT

ประเด็นกลยุทธ์ที่ 4 การพัฒนาระบบและกลไกการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนให้เป็นระบบ

กลยุทธ์ที่ 9 พัฒนาระบบและกลไกติดตาม ประเมินผล รายงานผลการดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง (S2, 3, 4, 6, 7, 8, 10, 13, 15, O1, 3, 4, 5, 9, 10) : SO

ตารางที่ 37 ผลการตรวจสอบ กลยุทธ์ ตัวชี้วัด และมาตรการ

กลยุทธ์	ตัวชี้วัด	มาตรการ
1. เสริมสร้างสมรรถนะการจัดทำแผนการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาให้แก่บุคลากรภายในและภายนอกสถานศึกษา	1. ร้อยละของบุคลากรที่ผ่านเกณฑ์การพัฒนาสมรรถนะ เสริมสร้างองค์ความรู้และทักษะด้านการวางแผนการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (ร้อยละ 80) 2. ระดับความรู้ของผู้บุคลากรผู้เกี่ยวข้องหลังจากผ่านการพัฒนาการปฏิบัติในงานการสอนงาน และการศึกษาด้วยตนเอง (อยู่ในระดับดี) เกณฑ์การกำหนดคะแนนแต่ละระดับ ระดับ 5 หมายถึง ดีมาก ระดับ 4 หมายถึง ดี ระดับ 3 หมายถึง ปานกลาง ระดับ 2 หมายถึง พอใช้ ระดับ 1 หมายถึง ควรปรับปรุง 3. ระดับความพึงพอใจของผู้เข้ารับการพัฒนากการจัดทำแผนการพัฒนาศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนต่อโครงการกิจกรรมที่จัดขึ้น (อยู่ใน ระดับมาก) เกณฑ์การกำหนดคะแนนแต่ละระดับ ระดับ 5 หมายถึง มากที่สุด ระดับ 4 หมายถึง มาก ระดับ 3 หมายถึง ปานกลาง ระดับ 2 หมายถึง น้อย ระดับ 1 หมายถึง น้อยที่สุด	1. จัดอบรมเชิงปฏิบัติการพัฒนาความรู้และทักษะเกี่ยวกับการจัดทำแผนการบริหารจัดการเพื่อการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนในรูปแบบทางการและไม่ทางการ 2. จัดกิจกรรมการจัดการความรู้ (KM) ด้านการวางแผนการดำเนินงานให้กับ ผู้มีส่วนได้เสียและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง 3. จัดกิจกรรมวิพากษ์ แผนการบริหารจัดการสู่การปฏิบัติ

ตารางที่ 37 (ต่อ)

กลยุทธ์	ตัวชี้วัด	มาตรการ
2. จัดทำแผน การบริหารจัดการ ศูนย์ซ่อมสร้าง เพื่อชุมชนของ สถานศึกษาโดยมี ส่วนร่วมของชุมชน ท้องถิ่น และภาคี เครือข่ายที่ เกี่ยวข้อง	1. ระดับคุณภาพของการพัฒนา แผนการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้าง เพื่อชุมชนของสถานศึกษา (อยู่ในระดับ ดีมาก) เกณฑ์การกำหนดคะแนนแต่ละ ระดับ ระดับ 5 หมายถึง ดีมาก ระดับ 4 หมายถึง ดี ระดับ 3 หมายถึง ปานกลาง ระดับ 2 หมายถึง พอใช้ ระดับ 1 หมายถึง ควรปรับปรุง 2. จำนวนแผนงาน/โครงการศูนย์ซ่อม สร้างเพื่อชุมชนที่เกิดจากการมีส่วนร่วม สถานศึกษากับองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นและหน่วยงานอื่น (จำนวน 2 แผนงาน/โครงการ) 3. จำนวนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานอื่นที่ให้ความร่วมมือใน การวางแผนการดำเนินงานศูนย์ซ่อม สร้างเพื่อชุมชน (ไม่น้อยกว่า 5 แห่ง)	1. แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำแผน บริหารจัดการของศูนย์ซ่อมสร้าง เพื่อชุมชนของสถานศึกษา 2. ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับแนวทาง การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้าง เพื่อชุมชนแก่องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นและหน่วยงานอื่นที่ เกี่ยวข้องได้รับทราบ 3. จัดโครงการประชุมเชิง ปฏิบัติการเพื่อแลกเปลี่ยนแนวคิด และวางแผนกำหนดทิศทาง ดำเนินงานร่วมกับเครือข่าย องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงาน อื่นที่เกี่ยวข้อง 4. จัดให้มีการประเมินผลการจัดทำ แผนการบริหารจัดการเพื่อการ ดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้าง เพื่อชุมชนที่ได้มาตรฐาน
3. ปรับโครงสร้าง การปฏิบัติงานของ ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อ ชุมชนเพื่อให้การ บริการมีความ คล่องตัวต่อการ ปฏิบัติงาน	1. ระดับความเหมาะสมของโครงสร้าง การปฏิบัติงานและหน้าที่ของบุคลากรใน การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้าง เพื่อ ชุมชนของสถานศึกษาและภาคีเครือข่าย (อยู่ในระดับมาก)	1. จัดประชุมสัมมนาร่วมกัน ระหว่างของบุคลากรในสถานศึกษา และเครือข่ายตามภารกิจของศูนย์ ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน 2. สรรหาบุคลากรของสถานศึกษา และภาคีเครือข่ายที่มีคุณสมบัติตรง กับความเชี่ยวชาญเฉพาะทางตาม ภารกิจของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน

ตารางที่ 37 (ต่อ)

กลยุทธ์	ตัวชี้วัด	มาตรการ
	เกณฑ์การกำหนดคะแนนแต่ละระดับ ระดับ 5 หมายถึง มากที่สุด ระดับ 4 หมายถึง มาก ระดับ 3 หมายถึง ปานกลาง ระดับ 2 หมายถึง น้อย ระดับ 1 หมายถึง น้อยที่สุด 2. ระดับความพึงพอใจของบุคลากร ตอบทบทวนและหน้าที่ในการ ปฏิบัติงานของสถานศึกษาและของ ภาคีเครือข่ายที่มีส่วนร่วมในการ ดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้าง เพื่อชุมชน (อยู่ในระดับมาก) เกณฑ์การกำหนดคะแนนแต่ละระดับ ระดับ 5 หมายถึง มากที่สุด ระดับ 4 หมายถึง มาก ระดับ 3 หมายถึง ปานกลาง ระดับ 2 หมายถึง น้อย ระดับ 1 หมายถึง น้อยที่สุด	3. จัดทำผังโครงสร้างองค์กร ภาระหน้าที่ และความรับผิดชอบ รวมทั้งสื่อสารในรูปแบบต่างๆหลาย ช่องทางให้บุคลากรและภาคีเครือข่าย ได้รับทราบ 4. จัดทำคู่มือการปฏิบัติงานให้กับ บุคลากร รวมทั้งมอบหมายหน้าที่ตาม โครงสร้างของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อ ชุมชนอย่างชัดเจน
4. ยกย่อง มาตรฐานศูนย์ซ่อม สร้างเพื่อชุมชน และพัฒนา ศักยภาพของ บุคลากร ให้ สามารถปฏิบัติงาน ตามมาตรฐาน	1. ระดับความสำเร็จในการกำหนด มาตรฐานการปฏิบัติงานของบุคลากร (อยู่ในระดับมาก) เกณฑ์การกำหนด คะแนนแต่ละระดับ ระดับ 5 หมายถึง มากที่สุด ระดับ 4 หมายถึง มาก ระดับ 3 หมายถึง ปานกลาง ระดับ 2 หมายถึง น้อย ระดับ 1 หมายถึง น้อยที่สุด	1. ประชุมเชิงปฏิบัติการร่วมกัน ระหว่างสถานศึกษากับชุมชนท้องถิ่น เพื่อกำหนดมาตรฐานของศูนย์ซ่อม สร้างเพื่อชุมชนและมาตรฐานการ ปฏิบัติงาน 2. จัดหา ห้องสำนักงาน อาคาร บริการซ่อมสร้าง วัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องจักรที่มีคุณภาพ และมีประสิทธิภาพ

ตารางที่ 37 (ต่อ)

กลยุทธ์	ตัวชี้วัด	มาตรการ
	2. ระดับความสำเร็จในการพัฒนา ศักยภาพในการปฏิบัติงานของ บุคลากร เพื่อการบริหารจัดการศูนย์ ช่อมสร้างเพื่อชุมชน (อยู่ในระดับมาก) เกณฑ์การกำหนดคะแนนแต่ละระดับ ระดับ 5 หมายถึง มากที่สุด ระดับ 4 หมายถึง มาก ระดับ 3 หมายถึง ปานกลาง ระดับ 2 หมายถึง น้อย ระดับ 1 หมายถึง น้อยที่สุด 3. ระดับความพึงพอใจของบุคลากร ในสถานศึกษาและเครือข่ายต่อ คุณภาพการดำเนินงานตามภารกิจ ของศูนย์ช่อมสร้างเพื่อชุมชน (อยู่ใน ระดับมาก) เกณฑ์การกำหนดคะแนน แต่ละระดับ ระดับ 5 หมายถึง มากที่สุด ระดับ 4 หมายถึง มาก ระดับ 3 หมายถึง ปานกลาง ระดับ 2 หมายถึง น้อย ระดับ 1 หมายถึง น้อยที่สุด	3. จัดโครงการพัฒนาความรู้และ ทักษะให้แก่บุคลากร เช่น กิจกรรม ช่อมสร้างด้วยตนเอง (Fix It by Yourself) กิจกรรมช่อมถึงบ้าน บริการถึงที่ (Fix It Delivery Service) กิจกรรมจัดการเรียนรู้แบบ บูรณาการกับการทำงานตามสภาพ จริง (Work Integrated learning) 4. จัดให้มีการฝึกอบรมหลักสูตรระยะ สั้นเพื่อเพิ่มความรู้ทักษะการงาน บริหารจัดการ การเป็นผู้ประกอบการ ให้แก่บุคลากรและช่างชุมชน

ตารางที่ 37 (ต่อ)

กลยุทธ์	ตัวชี้วัด	มาตรการ
5. เสริมสร้างขวัญกำลังใจและวัฒนธรรมการทำงานให้แก่บุคลากรและภาคีเครือข่าย ในการปฏิบัติงานให้สำเร็จ	1. ระดับความสำเร็จของการเสริมสร้างขวัญและกำลังใจร่วมกันระหว่างบุคลากรของสถานศึกษาและภาคีเครือข่าย (อยู่ในระดับมาก) เกณฑ์การกำหนดคะแนนแต่ละระดับ ระดับ 5 หมายถึง มากที่สุด ระดับ 4 หมายถึง มาก ระดับ 3 หมายถึง ปานกลาง ระดับ 2 หมายถึง น้อย ระดับ 1 หมายถึง น้อยที่สุด 2. มีการจัดกิจกรรมเสริมสร้างขวัญและกำลังใจร่วมกันระหว่างบุคลากรของสถานศึกษาและภาคีเครือข่าย (อย่างน้อย 2 กิจกรรม) 3. มีค่านิยมร่วมศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา	1. สร้างระบบแรงจูงใจ ผลักดันการทำงานให้มีคุณภาพ ด้วยประกาศเกียรติคุณ รางวัล ยกย่อง ชมเชย สิทธิพิเศษ และการตอบแทน 2. กำหนดค่านิยมร่วมศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนขับเคลื่อน วัฒนธรรมการปฏิบัติงานของสถานศึกษา
6. พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และสร้างนวัตกรรมเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการให้บริการที่มีประสิทธิภาพ	1. ร้อยละของจำนวนบุคลากรที่มีความรู้ เข้าใจและความตระหนักเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศการดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (ร้อยละ 80 ขึ้นไป) 2. ระดับคุณภาพของการจัดระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารเพื่อการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (อยู่ในระดับมาก) เกณฑ์การกำหนดคะแนนแต่ละระดับ	1. จัดโครงการอบรมให้ความรู้และสร้างความตระหนักให้กับบุคลากรของสถานศึกษาและชุมชนเกี่ยวกับเทคโนโลยี สารสนเทศเพื่อการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน 2. จัดระบบข้อมูลข่าวสารให้ทันสมัยและเป็นปัจจุบันโดยใช้ช่องทางการสื่อสารด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศในรูปแบบต่างๆ

ตารางที่ 37 (ต่อ)

กลยุทธ์	ตัวชี้วัด	มาตรการ
	ระดับ 5 หมายถึง มากที่สุด ระดับ 4 หมายถึง มาก ระดับ 3 หมายถึง ปานกลาง ระดับ 2 หมายถึง น้อย ระดับ 1 หมายถึง น้อยที่สุด 3. ระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการต่อระบบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (อยู่ในระดับมาก) เกณฑ์การกำหนดคะแนนแต่ละระดับ ระดับ 5 หมายถึง มากที่สุด ระดับ 4 หมายถึง มาก ระดับ 3 หมายถึง ปานกลาง ระดับ 2 หมายถึง น้อย ระดับ 1 หมายถึง น้อยที่สุด	1. จัดโครงการอบรมให้ความรู้และสร้างความตระหนักให้กับบุคลากรของสถานศึกษาและชุมชนเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน 2. จัดระบบข้อมูลข่าวสารให้ทันสมัยและเป็นปัจจุบันโดยใช้ช่องทางการสื่อสารด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศในรูปแบบต่างๆ 3. จัดทำโปรแกรมบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนในรูปแบบแอปพลิเคชันหรือระบบปฏิบัติการผ่านเครือข่าย
7. เสริมสร้างความเข้มแข็งและบูรณาการความร่วมมือให้มีการบริการชุมชนร่วมกับภาคีเครือข่ายระดับชุมชนที่มีมาตรฐาน	1. จำนวนหน่วยงานที่เป็นเครือข่ายความร่วมมือกับศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา (จำนวน 5 หน่วยงาน) 2. ระดับความสำเร็จของการจัดตั้งเครือข่ายความร่วมมือระดับชุมชนท้องถิ่น (อยู่ในระดับมาก) เกณฑ์การกำหนดคะแนนแต่ละระดับ ระดับ 5 หมายถึง มากที่สุด ระดับ 4 หมายถึง มาก ระดับ 3 หมายถึง ปานกลาง ระดับ 2 หมายถึง น้อย ระดับ 1 หมายถึง น้อยที่สุด	1. แต่งตั้งคณะกรรมการประสานความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับชุมชน ท้องถิ่น เพื่อดำเนินงานและให้ข่าวสารข้อมูลแก่ภาคีเครือข่าย 2. จัดตั้งศูนย์ประสานงานภายในหมู่บ้าน ชุมชน ท้องถิ่นและหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง 3. จัดทำทะเบียนเอกสาร วารสาร กำหนดวิธีการปฏิบัติงานระหว่างสถานศึกษากับศูนย์ประสานงานระดับชุมชน ท้องถิ่น

ตารางที่ 37 (ต่อ)

กลยุทธ์	ตัวชี้วัด	มาตรการ
	3. ระดับความพึงพอใจของบุคลากรภาคีเครือข่ายต่อการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (อยู่ในระดับมาก) เกณฑ์การกำหนดคะแนนแต่ละระดับ ระดับ 5 หมายถึง มากที่สุด ระดับ 4 หมายถึง มาก ระดับ 3 หมายถึง ปานกลาง ระดับ 2 หมายถึง น้อย ระดับ 1 หมายถึง น้อยที่สุด	4. บันทึกความร่วมมือกับเครือข่ายต่างๆโดยกำหนดเงื่อนไขของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย วิธีการปฏิบัติงานระหว่างสถานศึกษา กับท้องถิ่นและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
8. พัฒนารูปแบบในการแสวงหาทรัพยากรหรือแหล่งงบประมาณจากภายนอกทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนให้เกิดความยั่งยืน	1. ระดับความสำเร็จของการระดมทรัพยากรจากภาครัฐและท้องถิ่นจัดหาแหล่งงบประมาณจากภายนอกเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (อยู่ในระดับมาก) เกณฑ์การกำหนดคะแนนแต่ละระดับ ระดับ 5 หมายถึง มากที่สุด ระดับ 4 หมายถึง มาก ระดับ 3 หมายถึง ปานกลาง ระดับ 2 หมายถึง น้อย ระดับ 1 หมายถึง น้อยที่สุด 2. ระดับความพึงพอใจของผู้ปฏิบัติงานต่องบประมาณที่ได้รับ (อยู่ในระดับมาก) เกณฑ์การกำหนดคะแนนแต่ละระดับ	1. จัดทำโครงการความร่วมมือกับชุมชน จากภาครัฐและองค์กรบริหารส่วนตำบล ในการใช้วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ สถานที่ร่วมกัน 2. จัดให้มีการแสวงหาแหล่งงบประมาณจากภายนอกเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา 3. จัดทำระเบียบ ข้อบังคับ และแนวทางปฏิบัติการจัดการเงินรายได้สำหรับการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน 4. ให้องค์ความรู้ กำหนดเงื่อนไขของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับเครือข่ายต่างๆ ด้านการลดหย่อนภาษีเพื่อการศึกษา

ตารางที่ 37 (ต่อ)

กลยุทธ์	ตัวชี้วัด	มาตรการ
	ระดับ 5 หมายถึง มากที่สุด ระดับ 4 หมายถึง มาก ระดับ 3 หมายถึง ปานกลาง ระดับ 2 หมายถึง น้อย ระดับ 1 หมายถึง น้อยที่สุด 3. ระดับประสิทธิภาพในการบริหารงบประมาณการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (อยู่ในระดับดี) เกณฑ์การกำหนดคะแนนแต่ละระดับ ระดับ 5 หมายถึง ดีมาก ระดับ 4 หมายถึง ดี ระดับ 3 หมายถึง ปานกลาง ระดับ 2 หมายถึง พอใช้ ระดับ 1 หมายถึง ควรปรับปรุง	5. เสริมแรงจูงใจ ด้วยการจัดทำโล่ประกาศเกียรติคุณ และเอกสารประกอบการลดหย่อนภาษี สำหรับบุคคลหรือองค์กรต่างๆ
9. พัฒนาระบบและกลไกติดตามประเมินผลรายงานผลการดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง	1. ระดับคุณภาพของเครื่องมือติดตามและประเมินผลการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนที่หลากหลายและมีคุณภาพ (มีเครื่องมือติดตามและประเมินอย่างน้อย 2 ประเภท) 2. ระดับความสำเร็จของการติดตามประเมินผล และการรายงานผลการประเมิน (อยู่ในระดับมาก) เกณฑ์การกำหนดคะแนนแต่ละระดับ ระดับ 5 หมายถึง มากที่สุด ระดับ 4 หมายถึง มาก ระดับ 3 หมายถึง ปานกลาง ระดับ 2 หมายถึง น้อย ระดับ 1 หมายถึง น้อยที่สุด	1. จัดประชุมเชิงปฏิบัติการในการสร้างเครื่องมือในการติดตามประเมินผล รายงานผลการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนให้มีประสิทธิภาพ 2. จัดให้มีคณะกรรมการในการติดตามประเมินผล ด้านความรู้ความสามารถและผลสัมฤทธิ์ของบุคลากร อย่างต่อเนื่อง 3. จัดทำปฏิทิน และวิธีการในการติดตาม ประเมินผล รายงานผลการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน

ตารางที่ 37 (ต่อ)

กลยุทธ์	ตัวชี้วัด	มาตรการ
	3. มีการนำผลการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนไปใช้ (มีหลักฐานหรือหลักฐานการนำผล ไปใช้) 4. ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บริการ ผู้รับการประเมิน และ บุคลากรที่ทำหน้าที่ติดตามประเมินผล ของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (อยู่ในระดับมาก) เกณฑ์การกำหนดคะแนนแต่ละระดับ ระดับ 5 หมายถึง มากที่สุด ระดับ 4 หมายถึง มาก ระดับ 3 หมายถึง ปานกลาง ระดับ 2 หมายถึง น้อย ระดับ 1 หมายถึง น้อยที่สุด	4. จัดให้มีการประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ผลการดำเนินงาน ของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา 5. นำผลการติดตามและประเมินผล มาใช้ปรับปรุงพัฒนาแผนการดำเนินงานให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่อง

กลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ประกอบด้วย 9 กลยุทธ์ที่ปรากฏนี้ ได้กำหนดเป็นสถานการณ์ 4 รูปแบบดังต่อไปนี้

1. กลยุทธ์เชิงรุก (Proactives Strategy) ได้แก่

กลยุทธ์ที่ 1 เสริมสร้างสมรรถนะการจัดทำแผนการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาให้แก่บุคลากรภายในและภายนอกสถานศึกษา

กลยุทธ์ที่ 2 จัดทำแผนการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาโดยมีส่วนร่วมของชุมชน ท้องถิ่น และภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง

กลยุทธ์ที่ 3 พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และสร้างนวัตกรรม เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการให้บริการที่มีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ที่ 4 พัฒนาระบบและกลไกติดตาม ประเมินผล รายงานผลการดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

2. กลยุทธ์การพัฒนา แก้ไข (Turnaround-Oriented Strategy) ได้แก่

กลยุทธ์ที่ 5 ปรับโครงสร้างการปฏิบัติงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนเพื่อให้การบริการมีความคล่องตัวต่อการปฏิบัติงาน

กลยุทธ์ที่ 6 เสริมสร้างความเข้มแข็งและบูรณาการความร่วมมือให้มีการบริการชุมชนร่วมกับภาคีเครือข่ายระดับชุมชนที่มีมาตรฐาน

3. กลยุทธ์การป้องกัน (Diversification Strategy) ได้แก่

กลยุทธ์ที่ 7 ยกระดับมาตรฐานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนและพัฒนาศักยภาพของบุคลากร ให้สามารถปฏิบัติงานตามมาตรฐาน

4. กลยุทธ์การตั้งรับ แก้ปัญหา (Passive Investment Strategy) ได้แก่

กลยุทธ์ที่ 8 เสริมสร้างขวัญกำลังใจและวัฒนธรรมการทำงานให้แก่บุคลากร และภาคีเครือข่าย ในการปฏิบัติงานให้สำเร็จ

กลยุทธ์ที่ 9 พัฒนารูปแบบในการแสวงหาทรัพยากรหรือแหล่งงบประมาณจากภายนอกทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนให้เกิดความยั่งยืน

จากผลการตรวจสอบกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 โดยผู้เชี่ยวชาญ ได้วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ ประเด็น กลยุทธ์ กลยุทธ์ ตัวชี้วัด และมาตรการ ผ่านการปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้อง เหมาะสม สามารถเขียนความเชื่อมโยงของวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ ประเด็นกลยุทธ์ และกลยุทธ์ ดังภาพที่ 12

ภาพที่ 12 แสดงความเชื่อมโยงของวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ ประเด็นกลยุทธ์ และกลยุทธ์

ตอนที่ 3 ผลการทดลองใช้และประเมินกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้าง เพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4

3.1 การทดลองใช้และประเมินผลการใช้กลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้าง

เพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ตามตัวชี้วัด โดยใช้แบบประเมิน

ผู้วิจัยได้ทำการทดลองใช้กลยุทธ์ จำนวน 3 กลยุทธ์ 8 ตัวชี้วัด ดังนี้

กลยุทธ์ที่ 3 ปรับโครงสร้างการปฏิบัติงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนเพื่อให้
การบริการมีความคล่องตัวต่อการปฏิบัติงาน

ตัวชี้วัดที่ 1 ระดับความเหมาะสมของโครงสร้างการปฏิบัติงานและหน้าที่ของ
บุคลากรในการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาและภาคีเครือข่าย อยู่ในระดับมาก

ตัวชี้วัดที่ 2 ระดับความพึงพอใจของบุคลากรต่อบทบาทและหน้าที่ในการ
ปฏิบัติงานของสถานศึกษาและของภาคีเครือข่ายที่มีส่วนร่วมในการดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้าง
เพื่อชุมชน อยู่ในระดับมาก

กลยุทธ์ที่ 5 เสริมสร้างขวัญกำลังใจและวัฒนธรรมการทำงานให้แก่บุคลากรและภาคี
เครือข่าย ในการปฏิบัติงานให้สำเร็จ

ตัวชี้วัดที่ 1 ระดับความสำเร็จของการเสริมสร้างขวัญและกำลังใจ/ความสัมพันธ
ของบุคลากรของสถานศึกษาและภาคีเครือข่าย อยู่ในระดับมาก

ตัวชี้วัดที่ 2 มีการจัดกิจกรรมเสริมสร้างขวัญและกำลังใจร่วมกันระหว่างบุคลากร
ของสถานศึกษาและภาคีเครือข่าย อย่างน้อย 2 กิจกรรม

ตัวชี้วัดที่ 3 มีค่านิยมร่วมของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา

กลยุทธ์ที่ 6 พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และสร้างนวัตกรรม เพื่อเพิ่มขีด
ความสามารถในการให้บริการที่มีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัดที่ 1 ร้อยละของจำนวนบุคลากรที่มีความรู้ เข้าใจและความตระหนัก
เกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศการดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ร้อยละ 80 ขึ้นไป

ตัวชี้วัดที่ 2 ระดับคุณภาพของการจัดระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการ
ดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน อยู่ในระดับมาก

ตัวชี้วัดที่ 3 ระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการต่อระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ
และข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน อยู่ในระดับมาก

ผลการทดลองใช้และประเมินการใช้กลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน
ของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ตามตัวชี้วัด โดยใช้แบบประเมิน ผู้วิจัย
เก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่คัดเลือกไว้ทดลองใช้กลยุทธ์ โดยผู้ทดลองใช้ จำนวน 19 คน

ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน และผู้บริหารหรือผู้แทนในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง ของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนวิทยาลัยเทคนิคกำแพงเพชร

3.1.1 ผลการวิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามในการศึกษาผลการทดลองใช้และประเมินการนำกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ปรากฏผลดังตารางที่ 38

ตารางที่ 38 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ อายุ วุฒิการศึกษา และปฏิบัติหน้าที่ กลุ่มผู้ให้ข้อมูลการทดลองใช้และประเมินผลการนำกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4

สถานภาพ	ผู้บริหารฯ (คน)	ครูผู้สอน (คน)	ผู้บริหาร องค์การฯ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ					
ชาย	5	7	4	16	84.21
หญิง	-	3	-	3	15.79
2. อายุ					
ต่ำกว่า 30 ปี	-	-	-	-	-
30-39 ปี	-	1	-	1	5.26
40-49 ปี	4	7	4	15	78.95
50 ปีขึ้นไป	1	2	-	3	15.79
3. วุฒิการศึกษา					
ต่ำกว่าปริญญาตรี	-	-	2	2	10.53
ปริญญาตรี	1	6	2	9	47.36
สูงกว่าปริญญาตรี	4	4	-	8	42.11
4. ปฏิบัติหน้าที่					
ผู้บริหารสถานศึกษา	5	-	-	5	26.32
ครูผู้สอน	-	10	-	10	52.63
ผู้บริหารองค์การฯ	-	-	4	4	21.05

จากตารางที่ 38 แสดงว่า จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม 19 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 16คน คิดเป็นร้อยละ 84.21 มีอายุ 40-49 ปี จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 78.95 มีวุฒิการศึกษาส่วนใหญ่ระดับปริญญาตรี 9 คน คิดเป็นร้อยละ 47.36 ปฏิบัติหน้าที่ ส่วนใหญ่เป็น ครูผู้สอน จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 52.63 และผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 26.32

3.1.2 ผลการทดลองใช้กลยุทธ์ที่ 3 ตัวชี้วัดที่ 1 ระดับความเหมาะสมของโครงสร้าง การปฏิบัติงานและหน้าที่ของบุคลากรในการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา และภาคีเครือข่าย อยู่ในระดับมาก ดังตารางที่ 39

ตารางที่ 39 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความเหมาะสมของโครงสร้างการ ปฏิบัติงานและหน้าที่ของบุคลากรในการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของ สถานศึกษาและภาคีเครือข่าย (n = 19)

ข้อ	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความเหมาะสม
1	มีการปรับโครงสร้างการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้าง เพื่อชุมชนที่เอื้อต่อการบริหารงาน	4.30	0.73	มาก
2	เป้าหมายการดำเนินงานของสถานศึกษาชัดเจนต่อ การนำไปใช้ในการปฏิบัติงาน	4.55	0.67	มากที่สุด
3	มีบุคลากรและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องตามภารกิจของศูนย์ ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนที่เพียงพอและเหมาะสม	4.40	0.68	มาก
4	มีการกำหนดงานและกิจกรรมเพื่อให้การดำเนินงานสำเร็จ ตามเป้าหมายของการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้าง เพื่อชุมชน	4.45	0.69	มาก
5	มีการจัดบุคลากรและคัดเลือกผู้ที่รับผิดชอบงานศูนย์ ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนในสถานศึกษาตรงตามความรู้และ ความสามารถ	4.45	0.69	มาก
6	มีการกำหนดบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของ บุคลากรในการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ที่ชัดเจน	4.30	0.66	มาก

ตารางที่ 39 (ต่อ)

ข้อ	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความเหมาะสม
7	มีภาคีเครือข่ายที่มีคุณสมบัติตรงกับความต้องการเฉพาะทางตามภารกิจของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน	4.62	0.65	มากที่สุด
8	เกิดความคล่องตัวต่อการปฏิบัติงานมีการบูรณาการงานและความรับผิดชอบของบุคลากร	4.56	0.62	มากที่สุด
9	มีเอกสารคู่มือการปฏิบัติงานให้กับบุคลากร ตามกรอบหน้าที่รับผิดชอบของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน	4.54	0.77	มากที่สุด
10	มีภาคีเครือข่ายที่มีคุณสมบัติตรงกับความต้องการเฉพาะทางตามภารกิจของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน	4.67	0.66	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม		4.48	0.40	มาก

จากตารางที่ 39 แสดงว่า ความเหมาะสมของโครงสร้างการปฏิบัติงานและหน้าที่ของบุคลากรในการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาและภาคีเครือข่ายโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.48$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ การประชุมร่วมกันของภาคีเครือข่ายเพื่อชี้แจงการดำเนินงาน ($\bar{X} = 4.67$) รองลงมา ได้แก่ ผู้เรียนมีความรู้และทักษะผลจากการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ($\bar{X} = 4.62$) และเกิดความคล่องตัวต่อการปฏิบัติงานมีการบูรณาการงานและความรับผิดชอบของบุคลากร ($\bar{X} = 4.56$) ตามลำดับ

3.1.3 ผลการทดลองใช้กลยุทธ์ที่ 3 ตัวชี้วัดที่ 2 ระดับความพึงพอใจของบุคลากรตอบทบทวนและหน้าที่ในการปฏิบัติงานของสถานศึกษาและของภาคีเครือข่ายที่มีส่วนร่วมในการดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ดังตารางที่ 40

ตารางที่ 40 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของบุคลากรตอบทบทวนและ
หน้าที่ในการปฏิบัติงานของสถานศึกษาและของภาคีเครือข่ายที่มีส่วนร่วมในการ
ดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (n = 19)

ข้อ	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความพึงพอใจ
1	การปรับโครงสร้างการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนเอื้อต่อการบริหารงาน	4.42	0.78	มาก
2	การกำหนดขั้นตอนปฏิบัติงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนตรงตามเป้าหมาย และสามารถปฏิบัติงานได้อย่างคล่องตัว	4.37	0.74	มาก
3	การจัดให้มีบุคลากร และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องตามภารกิจของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน	4.40	0.81	มาก
4	การกำหนดงานและกิจกรรมเพื่อให้การดำเนินงานสำเร็จตามเป้าหมายของการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน	4.33	0.75	มาก
5	การคัดเลือกผู้ที่รับผิดชอบงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนในสถานศึกษาให้ตรงตามความรู้และความสามารถ	4.41	0.65	มาก
6	การมอบหมายบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของบุคลากรในการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน	4.44	0.77	มาก
7	การมีส่วนร่วมของเครือข่ายความร่วมมือในการปฏิบัติงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน	4.25	0.76	มาก
8	การกำหนดช่องทางสื่อสารระหว่างบุคลากรของสถานศึกษาและภาคีเครือข่าย	4.31	0.68	มาก
9	การกำหนดรายละเอียดของการทำงานตามกรอบหน้าที่ในเอกสารคู่มือการปฏิบัติงาน	4.44	0.79	มาก
10	การประชุมร่วมกันของภาคีเครือข่ายตรงตามภารกิจของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน	4.12	0.78	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม		4.35	0.42	มาก

จากตารางที่ 40 แสดงว่า ระดับความพึงพอใจของบุคลากรตอบทบทวนและหน้าที่ในการปฏิบัติงานของสถานศึกษาและของภาคีเครือข่ายที่มีส่วนร่วมในการดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้าง

เพื่อชุมชนโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.35$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ การมอบหมาย บทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของบุคลากรในการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน และการกำหนดรายละเอียดของการปฏิบัติงานตามกรอบหน้าที่ในเอกสารคู่มือการปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 4.44$) รองลงมา ได้แก่ การปรับโครงสร้างการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนเพื่อการดำเนินงาน ($\bar{X} = 4.42$) และ การคัดเลือกผู้รับผิดชอบงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนในสถานศึกษาให้ตรงตามความรู้และความสามารถ ($\bar{X} = 4.41$) ตามลำดับ

3.1.4 ผลการทดลองใช้ กลยุทธ์ที่ 5 ตัวชี้วัดที่ 1 ระดับความสำเร็จของการเสริมสร้างขวัญและกำลังใจ/ความสัมพันธ์ของบุคลากรของสถานศึกษาและภาคีเครือข่ายดังตารางที่ 41

ตารางที่ 41 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสำเร็จของการเสริมสร้างขวัญและกำลังใจ/ความสัมพันธ์ของบุคลากรของสถานศึกษาและภาคีเครือข่าย (n = 19)

ข้อ	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความสำเร็จ
1	การประชุมชี้แจงเพื่อวางแผนแต่งตั้งให้หน่วยงานเครือข่ายเข้าร่วมเป็นคณะทำงานพิจารณาสวัสดิการและค่าตอบแทน	4.15	0.68	มาก
2	เปิดโอกาสให้หน่วยงานเครือข่ายเข้ามามีส่วนร่วมกับคณะกรรมการดำเนินงานของสถานศึกษา	4.12	0.75	มาก
3	ประชุมชี้แจงเพื่อกำหนดการจัดสวัสดิการและค่าตอบแทนตามบทบาทหน้าที่ที่ได้รับมอบตามโครงสร้าง	4.18	0.78	มาก
4	มีการตั้งคณะกรรมการตรวจสอบการดำเนินงานภาระงาน และหน้าที่ มาใช้ประกอบการให้สวัสดิการให้รางวัลและค่าตอบแทนต่างๆ	4.45	0.77	มาก
5	ผู้บริหารมีการยกย่อง ชมเชยคณะทำงานของหน่วยงานภาคีเครือข่ายและสถานศึกษา ด้วยวาจาระหว่างการประชุมชี้แจงต่างๆ	4.24	0.84	มาก
6	มีจัดทำประกาศเกียรติคุณให้หน่วยงานภาคีเครือข่ายและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต่อการดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน	4.33	0.88	มาก

ตารางที่ 41 (ต่อ)

ข้อ	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความสำเร็จ
7	มีการประชุมชี้แจงเกี่ยวกับเงื่อนไขการให้ประกาศเกียรติคุณและรางวัลต่างๆ	4.44	0.81	มาก
8	มีการพิจารณามอบรางวัลสำหรับบุคลากรผู้ปฏิบัติงานที่เสียสละในการประสานสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับภาคีเครือข่าย	4.32	0.73	มาก
9	มีการแสดงผลความก้าวหน้าการดำเนินงานเพื่อเสริมสร้างแรงจูงใจของบุคลากร	4.15	0.76	มาก
10	มีการตั้งคณะกรรมการติดตามตรวจสอบการดำเนินงานตามภาระงานและหน้าที่ในการดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน	4.35	0.85	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม		4.27	0.46	มาก

จากตารางที่ 41 แสดงว่า ระดับความสำเร็จของการเสริมสร้างขวัญและกำลังใจ/ความสัมพันธ์ของบุคลากรของสถานศึกษาและภาคีเครือข่าย โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.27$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ มีการตั้งคณะกรรมการตรวจสอบการดำเนินงานภาระงาน และหน้าที่ มาใช้ประกอบการให้สวัสดิการให้รางวัลและค่าตอบแทนต่างๆ ($\bar{X} = 4.45$) รองลงมา ได้แก่ มีการประชุมชี้แจงเกี่ยวกับเงื่อนไขการให้ประกาศเกียรติคุณและรางวัลต่างๆ ($\bar{X} = 4.44$) และ มีการตั้งคณะกรรมการติดตามตรวจสอบการดำเนินงานตามภาระงานและหน้าที่ในการดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ($\bar{X} = 4.35$) ตามลำดับ

3.1.5 ผลการทดลองใช้ กลยุทธ์ที่ 5 ตัวชี้วัดที่ 2-3 มีการจัดกิจกรรมเสริมสร้างขวัญและกำลังใจร่วมกันระหว่างบุคลากรของสถานศึกษาและภาคีเครือข่าย/มีค่านิยมร่วมของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา ดังตารางที่ 42

ตารางที่ 42 จำนวนและร้อยละของกิจกรรมการเสริมสร้างขวัญและกำลังใจร่วมกันระหว่างบุคลากรของสถานศึกษาและภาคีเครือข่าย/มีค่านิยมร่วมของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา (n=19)

ข้อ	กิจกรรม	มี/หรือปฏิบัติ	ร้อยละ
1	มีการติดต่อประสานงานระหว่างสถานศึกษากับหน่วยงานเครือข่ายอย่างสม่ำเสมอ	17	89.47
2	มีการกำหนดแนวทางปฏิบัติการสร้างขวัญและกำลังใจร่วมกันระหว่างบุคลากรสถานศึกษาและภาคีเครือข่าย	16	84.21
3	มีแผนงานการดำเนินงานสร้างขวัญและกำลังใจร่วมกันระหว่างบุคลากรสถานศึกษาและภาคีเครือข่าย	14	73.68
4	มีการกำหนดปฏิทินการจัดกิจกรรมเสริมสร้างขวัญกำลังใจ/กำหนดค่านิยม ร่วมกันระหว่างบุคลากรสถานศึกษาและภาคีเครือข่าย	15	78.95
5	มีการจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อสร้างขวัญและกำลังใจ/กำหนดค่านิยมร่วมกันระหว่างบุคลากรสถานศึกษาและภาคีเครือข่าย	16	84.21
6	มีการประชุมชี้แจงการดำเนินงานเพื่อกำหนดค่านิยมศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน	16	84.21
7	มีการประเมินผลการจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อสร้างขวัญและกำลังใจ/ค่านิยมร่วมกันระหว่างบุคลากรสถานศึกษาและภาคีเครือข่าย	16	84.21
8	มีการประชุมเชิงปฏิบัติการกำหนดค่านิยมและวัฒนธรรมการทำงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนระหว่างบุคลากรสถานศึกษาและภาคีเครือข่าย	15	78.95
9	มีการนิเทศติดตามของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของบุคลากรสถานศึกษาและภาคีเครือข่าย	17	89.47
10	มีการนำเสนอข้อมูล และกำหนดกิจกรรมการทำงานตามภารกิจของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของบุคลากรสถานศึกษาและภาคีเครือข่าย	15	78.95
รวม		157	82.63

จากตารางที่ 42 แสดงว่า จำนวนกิจกรรมเสริมสร้างขวัญและกำลังใจร่วมกันระหว่างบุคลากรของสถานศึกษาและภาคีเครือข่าย มีจำนวนไม่น้อยกว่า 2 กิจกรรม และมีค่านิยมร่วมของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน

3.1.6 ผลการทดลองใช้ กลยุทธ์ที่ 6 ตัวชี้วัดที่ 1 ร้อยละของจำนวนบุคลากรที่มีความรู้เข้าใจและความตระหนักเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศการดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ดังตารางที่ 43

ตารางที่ 43 ผลการทดสอบความรู้ เข้าใจและความตระหนักเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศการดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (n=19)

ข้อที่	จำนวนคนที่ตอบถูก	ร้อยละ	ข้อที่	จำนวนคนที่ตอบถูก	ร้อยละ
1	16	84.21	11	17	89.47
2	17	89.47	12	15	78.95
3	17	89.47	13	17	89.47
4	16	84.21	14	17	89.47
5	15	78.95	15	16	84.21
6	17	89.47	16	14	73.68
7	15	78.95	17	15	78.95
8	14	73.68	18	15	78.95
9	16	84.21	19	17	89.47
10	15	78.95	20	16	84.21
รวม			159		83.68

หมายเหตุ ร้อยละเอียดยของข้อคำถามและตัวเลือกปรากฏในภาคผนวก

จากตารางที่ 43 แสดงว่า ผลการทดสอบความรู้ เข้าใจและความตระหนักเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศการดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน พบว่า ผู้ตอบแบบทดสอบมีความรู้ความเข้าใจและตระหนักเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน คิดเป็นร้อยละ 83.86 ซึ่งผ่านเกณฑ์ตามตัวชี้วัดกลยุทธ์ที่กำหนดไว้ ร้อยละ 80

3.1.7 ผลการทดลองใช้ กลยุทธ์ที่ 6 ตัวชี้วัดที่ 2 ระดับคุณภาพของการจัดระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ดังตารางที่ 44

ตารางที่ 44 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับคุณภาพของการจัดระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (n = 19)

ข้อ	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับคุณภาพ
1	การจัดเตรียมคอมพิวเตอร์ หรือเครื่องประมวลผลของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน	4.25	0.67	มาก
2	ความพร้อมของอุปกรณ์สื่อสาร เพื่อรับและส่งข้อมูลของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน	4.32	0.81	มาก
3	ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงที่มีความพร้อมต่อการดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน	4.14	0.74	มาก
4	โปรแกรมซอฟต์แวร์ สำหรับการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนใช้งานง่าย มีความทันสมัย	4.10	0.86	มาก
5	ระบบป้อนข้อมูล การประมวลผลและการแปรผลของโปรแกรม ซอฟต์แวร์สำหรับการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนสะดวกและรวดเร็ว	4.41	0.78	มาก
6	ความพร้อมของเครื่องกระจายเสียง หรือรถยนต์โฆษณาเคลื่อนที่ของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน	4.33	0.85	มาก
7	ข้อมูลเอกสารการดำเนินงาน แบบฟอร์มต่างๆ ที่ใช้ในงานบริการ ของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน	4.34	0.77	มาก
8	เอกสารเพื่อการนิเทศ ติดตามการดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน เช่น แบบสำรวจ แบบรายงาน แบบสัมภาษณ์ หรือแบบสอบถาม	4.11	0.87	มาก
9	การกำหนดวิธีการจัดเก็บและสร้างเครื่องมือเก็บให้สอดคล้องกับลักษณะของข้อมูล และแหล่งข้อมูล	4.28	0.75	มาก
10	การจัดเก็บข้อมูลในระบบสารสนเทศมีความถูกต้องแม่นยำ และมีความเป็นปัจจุบัน	4.18	0.74	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม		4.25	0.48	มาก

จากตารางที่ 44 แสดงว่า คุณภาพของการจัดระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร เพื่อดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.25$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ระบบป้อนข้อมูล การประมวลผล และ

การแปรผลของโปรแกรม ซอฟต์แวร์สำหรับการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนสะดวก และรวดเร็ว ($\bar{X} = 4.41$) รองลงมา ได้แก่ ข้อมูลเอกสารการดำเนินงาน แบบฟอร์มต่างๆ ที่ใช้ในงานบริการของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ($\bar{X} = 4.34$) และ ความพร้อมของเครื่องกระจายเสียง หรือรถยนต์โฆษณาเคลื่อนที่ของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ($\bar{X} = 4.33$) ตามลำดับ

3.1.8 ผลการทดลองใช้ กลยุทธ์ที่ 6 ตัวชี้วัดที่ 3 ระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการต่อระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ดังตารางที่ 45

ตารางที่ 45 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการต่อระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน($n = 19$)

ข้อ	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1	ความสะดวกในการขอรับบริการและประสานงานเพื่อการดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน	4.05	0.67	มาก
2	การเผยแพร่ขั้นตอนในการรับและส่งข้อมูล ของโปรแกรมซอฟต์แวร์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน	4.24	0.84	มาก
3	การประชาสัมพันธ์ด้วยเครื่องกระจายเสียง และรถยนต์โฆษณาเคลื่อนที่ของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน	4.17	0.78	มาก
4	การลงทะเบียนเข้าใช้บริการงานซ่อมบำรุงรักษาเครื่องใช้ครัวเรือน อุปกรณ์การเกษตร และเครื่องใช้ไฟฟ้า	4.15	0.64	มาก
5	การลงทะเบียนเข้าใช้บริการเพื่อยกระดับผลิตภัณฑ์ชุมชน	4.22	0.75	มาก
6	การลงทะเบียนเข้าใช้บริการเพื่อยกระดับฝีมือช่างและการฝึกอบรม	4.35	0.78	มาก
7	เอกสารแบบฟอร์ม ที่ใช้ในงานบริการต่างๆ ของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน อ่านเข้าใจง่ายและสะดวก	4.27	0.86	มาก
8	เอกสารเพื่อการนิเทศ ติดตามการดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน เช่น แบบสำรวจ แบบรายงานแบบสัมภาษณ์ หรือแบบสอบถาม มีความชัดเจนเข้าใจง่าย	4.34	0.84	มาก

ตารางที่ 45 (ต่อ)

ข้อ	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความพึงพอใจ
9	ข้อมูลข่าวสารด้านการประเมินผลในระบบสารสนเทศ มีความถูกต้องแม่นยำ และเป็นปัจจุบัน	4.25	0.87	มาก
10	ข้อมูลข่าวสารในระบบสารสนเทศ มีความตรงตามเนื้อหาที่ต้องการ ตามวัตถุประสงค์และลักษณะงาน อย่างพอเพียง และไม่เบี่ยงเบน	4.18	0.75	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม		4.22	0.54	มาก

จากตารางที่ 45 แสดงว่า ความพึงพอใจของผู้รับบริการต่อระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.22$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ การลงทะเบียนเข้าใช้บริการเพื่อยกระดับฝีมือช่างและการฝึกอบรม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.35$) รองลงมาได้แก่ เอกสารแบบฟอร์มที่ใช้ในงานบริการต่างๆ ของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน อ่านเข้าใจง่ายและสะดวก อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.27$) และข้อมูลข่าวสารด้านการประเมินผลในระบบสารสนเทศมีความถูกต้องแม่นยำ และเป็นปัจจุบัน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.25$) ตามลำดับ

3.2 ผลการประเมินกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4

3.2.1 ผลการประเมินความสอดคล้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ ของกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 โดยการใช้แบบประเมินกลยุทธ์

ผลการประเมินความสอดคล้องของกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ดังแสดงในตารางที่ 46

ตารางที่ 46 ผลการประเมินความสอดคล้องของกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน
ของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4

ที่	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความสอดคล้อง
1	วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ และประเด็นกลยุทธ์ มีความสอดคล้องกัน	4.72	.46	มากที่สุด
2	กลยุทธ์มีความสอดคล้องกับวิสัยทัศน์	4.22	.60	มาก
3	กลยุทธ์มีความสอดคล้องกับพันธกิจ	4.72	.46	มากที่สุด
4	กลยุทธ์มีความสอดคล้องกับเป้าประสงค์	4.39	.77	มาก
5	กลยุทธ์มีความสอดคล้องกับประเด็นกลยุทธ์	4.61	.69	มากที่สุด
6	มาตรการมีความสอดคล้องกับกลยุทธ์	4.61	.61	มากที่สุด
7	ตัวชี้วัดสามารถวัดได้สอดคล้องกับกลยุทธ์	4.55	.77	มากที่สุด

จากตารางที่ 46 แสดงว่า ผลการประเมินความสอดคล้องของกลยุทธ์การบริหารจัดการ
ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ย
อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ และ
ประเด็นกลยุทธ์ มีความสอดคล้องกัน และกลยุทธ์มีความสอดคล้องกับพันธกิจ อยู่ในระดับมากที่สุด
($\bar{X} = 4.72$) รองลงมา ได้แก่ กลยุทธ์มีความสอดคล้องกับประเด็นกลยุทธ์ และมาตรการมีความ
สอดคล้องกับกลยุทธ์ ($\bar{X} = 4.61$) เมื่อพิจารณาตามเกณฑ์การประเมินผลกลยุทธ์ พบว่า องค์ประกอบ
ของกลยุทธ์ที่พัฒนาขึ้นมีความสอดคล้องกัน

3.2.2 การประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ของ
วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ และกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา
ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4

3.2.2.1 ผลการประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์
ของวิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าประสงค์ ของกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของ
สถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ดังแสดงในตารางที่ 47

ตารางที่ 47 ผลการประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ ของวิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าประสงค์ ของกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของ สถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4

รายการประเมิน	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้			ความเป็นประโยชน์		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
วิสัยทัศน์									
ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 มีการ บริหารจัดการที่ได้มาตรฐาน มุ่งมั่นบริการ ชุมชนอย่างยั่งยืน	4.84	.37	มากที่สุด	4.79	.41	มากที่สุด	4.46	.47	มากที่สุด
พันธกิจ									
1. วางแผนการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้าง เพื่อชุมชนของสถานศึกษา	4.55	.29	มากที่สุด	4.66	.17	มากที่สุด	4.79	.53	มากที่สุด
2. พัฒนาโครงสร้างแบบมีส่วนร่วมกับชุมชน ท้องถิ่นในการดำเนินงานของศูนย์ซ่อม สร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา	4.68	.67	มากที่สุด	4.68	.67	มากที่สุด	4.74	.45	มากที่สุด
3. บริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ของสถานศึกษาบรรลุเป้าหมายอย่างมี คุณภาพและได้มาตรฐาน	4.74	.45	มากที่สุด	4.84	.37	มากที่สุด	4.63	.68	มากที่สุด
4. ควบคุม กำกับ ติดตาม และประเมินผล การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อ ชุมชนของสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพ	4.63	.68	มากที่สุด	4.53	.69	มากที่สุด	4.68	.58	มากที่สุด
ประเด็นกลยุทธ์									
1. การพัฒนาแผนการบริหารจัดการศูนย์ ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาแบบ มีส่วนร่วมให้มีคุณภาพ	4.53	.77	มากที่สุด	4.63	.68	มากที่สุด	4.54	.22	มากที่สุด

ตารางที่ 47 (ต่อ)

รายการประเมิน	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้			ความเป็นประโยชน์		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
2. การปรับโครงสร้างการบริหารจัดการ บริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน บูรณาการให้สอดคล้องและเหมาะสมกับ ชุมชน ท้องถิ่น	4.74	.65	มากที่สุด	4.53	.77	มากที่สุด	4.42	.83	มากที่สุด
3. การยกระดับคุณภาพการดำเนินงานของ ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา ให้มีมาตรฐาน	4.47	.77	มากที่สุด	4.74	.65	มากที่สุด	4.63	.76	มากที่สุด
4. การพัฒนาระบบและกลไกการติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานศูนย์ซ่อม สร้างเพื่อชุมชนให้เป็นระบบ	4.42	.83	มากที่สุด	4.68	.67	มากที่สุด	4.37	.83	มากที่สุด
เป้าประสงค์									
1. สถานศึกษามีแผนการบริหารจัดการศูนย์ ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน โดยเกิดจากการมี ส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายไปสู่การปฏิบัติ และได้มาตรฐาน	4.79	.53	มากที่สุด	4.84	.37	มากที่สุด	4.47	.69	มากที่สุด
2. สถานศึกษามีโครงสร้างการบริหารจัดการ ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนที่สอดคล้อง และเหมาะสมกับชุมชน ท้องถิ่น	4.58	.76	มากที่สุด	4.48	.77	มากที่สุด	4.58	.69	มากที่สุด
3. สถานศึกษามีการดำเนินงานของศูนย์ซ่อม สร้างเพื่อชุมชนที่บรรลุเป้าหมายอย่างมี ประสิทธิภาพ และประสิทธิผล	4.63	.76	มากที่สุด	4.47	.68	มากที่สุด	4.53	.77	มากที่สุด
4. สถานศึกษามีระบบและกลไกการติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานศูนย์ซ่อม สร้างเพื่อชุมชนที่มีความต่อเนื่องและ ยั่งยืน	4.47	.77	มากที่สุด	4.37	.76	มากที่สุด	4.55	.71	มากที่สุด

จากตารางที่ 47 แสดงว่าผลการประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ของวิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าประสงค์ ของกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด และระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็น ได้แก่

วิสัยทัศน์ มีความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านความเหมาะสม ($\bar{X} = 4.84$) เมื่อพิจารณาตามเกณฑ์การประเมิน พบว่า วิสัยทัศน์ผ่านเกณฑ์การประเมิน

พันธกิจ ทุกข้อมีความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุดและระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ด้านความเหมาะสม ได้แก่ ข้อที่ 3 บริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาบรรลุเป้าหมายอย่างมีคุณภาพและได้มาตรฐาน ($\bar{X} = 4.74$) ด้านความเป็นไปได้ ได้แก่ ข้อที่ 3 บริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาบรรลุเป้าหมายอย่างมีคุณภาพและได้มาตรฐาน ($\bar{X} = 4.84$) ด้านความเป็นประโยชน์ ได้แก่ ข้อที่ 1 วางแผนการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา ($\bar{X} = 4.79$) เมื่อพิจารณาตามเกณฑ์การประเมิน พบว่า พันธกิจ ผ่านเกณฑ์การประเมิน

เป้าประสงค์ ทุกข้อมีความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ อยู่ในระดับมากที่สุด ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ด้านความเหมาะสม ได้แก่ ข้อที่ 1 สถานศึกษามีแผนการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน โดยเกิดจากการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายไปสู่การปฏิบัติและได้มาตรฐาน ($\bar{X} = 4.79$) ด้านความเป็นไปได้ ได้แก่ ข้อที่ 1 สถานศึกษามีแผนการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน โดยเกิดจากการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายไปสู่การปฏิบัติและได้มาตรฐาน ($\bar{X} = 4.89$) ด้านความเป็นประโยชน์ ได้แก่ ข้อที่ 2 สถานศึกษามีโครงสร้างการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนที่สอดคล้อง และเหมาะสมกับชุมชน ท้องถิ่น ($\bar{X} = 4.58$) เมื่อพิจารณาตามเกณฑ์การประเมิน พบว่า เป้าประสงค์ผ่านเกณฑ์การประเมิน

3.2.2.2 ผลการประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ของกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ดังแสดงในตารางที่ 48

ตารางที่ 48 ผลการประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ของกลยุทธ์
การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษา
ภาคเหนือ 4

รายการประเมิน	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้			ความเป็นประโยชน์		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
กลยุทธ์									
1. เสริมสร้างสมรรถนะการจัดทำแผนการบริหารจัดการ ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาให้แก่บุคลากรภายในและภายนอกสถานศึกษา	4.74	.45	มากที่สุด	4.58	.60	มากที่สุด	4.68	.47	มากที่สุด
2. จัดทำแผนการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาโดยมีส่วนร่วมของชุมชน ท้องถิ่น และภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง	4.68	.58	มากที่สุด	4.53	.61	มากที่สุด	4.63	.59	มากที่สุด
3. ปรับโครงสร้างการปฏิบัติงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนเพื่อให้การบริการมีความคล่องตัวต่อการปฏิบัติงาน	4.84	.37	มากที่สุด	4.79	.41	มากที่สุด	4.65	.37	มากที่สุด
4. ยกระดับมาตรฐานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนและพัฒนาศักยภาพของบุคลากรให้สามารถปฏิบัติงานตามมาตรฐาน	4.53	.69	มากที่สุด	4.42	4.76	มากที่สุด	4.58	.69	มากที่สุด
5. เสริมสร้างขวัญกำลังใจและวัฒนธรรมการทำงานให้แก่บุคลากรและภาคีเครือข่าย ในการปฏิบัติงานให้สำเร็จ	4.63	.68	มากที่สุด	4.53	.77	มากที่สุด	4.69	.58	มากที่สุด
6. พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และสร้างนวัตกรรม เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการให้บริการที่มีประสิทธิภาพ	4.51	.28	มากที่สุด	4.43	.29	มากที่สุด	4.53	.30	มากที่สุด
7. เสริมสร้างความเข้มแข็งและบูรณาการความร่วมมือให้มีการบริการชุมชนร่วมกับภาคีเครือข่ายระดับชุมชนที่มีมาตรฐาน	4.37	.83	มากที่สุด	4.53	.69	มากที่สุด	4.62	.50	มากที่สุด

ตารางที่ 48 (ต่อ)

รายการประเมิน	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้			ความเป็นประโยชน์		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
8. พัฒนารูปแบบในการแสวงหาทรัพยากรหรือแหล่งงบประมาณจากภายนอกทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนให้เกิดความยั่งยืน	4.58	.69	มากที่สุด	4.68	.47	มากที่สุด	4.80	.44	มากที่สุด
9. พัฒนาระบบและกลไกติดตาม ประเมินผล รายงานผลการดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง	4.42	.69	มาก	4.53	.61	มากที่สุด	4.48	.29	มากที่สุด

จากตารางที่ 48 แสดงว่า กลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 มีความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุดและระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ด้านความเหมาะสม ได้แก่ ข้อที่ 3 ปรับโครงสร้างการปฏิบัติงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนเพื่อให้การบริการมีความคล่องตัวต่อการปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 4.84$) ด้านความเป็นไปได้ ได้แก่ ข้อที่ 3 ปรับโครงสร้างการปฏิบัติงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนเพื่อให้การบริการมีความคล่องตัวต่อการปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 4.79$) ด้านความเป็นประโยชน์ ได้แก่ ข้อที่ 8 พัฒนารูปแบบในการแสวงหาทรัพยากรหรือแหล่งงบประมาณจากภายนอกทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนให้เกิดความยั่งยืน ($\bar{X} = 4.80$) เมื่อพิจารณาตามเกณฑ์การประเมินผลกลยุทธ์ พบว่า กลยุทธ์ทุกข้อผ่านเกณฑ์การประเมิน

3.2.3 การประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ของตัวชี้วัดและมาตรการของกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4

ผลการประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ของตัวชี้วัดและโครงการ/กิจกรรม ของกลยุทธ์การขับเคลื่อนระบบประกันคุณภาพภายในเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนตามมาตรฐานการอาชีวศึกษาสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 โดยวิเคราะห์ในแต่ละกลยุทธ์ ดังแสดงในตารางที่ 49

ตารางที่ 49 ผลการประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ของตัวชี้วัด และมาตรการของกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ในกลยุทธ์ที่ 1

รายการประเมิน	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้			ความเป็นประโยชน์		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ตัวชี้วัด									
1. ร้อยละของบุคลากรที่ผ่านเกณฑ์การพัฒนาสมรรถนะ เสริมสร้างองค์ความรู้และทักษะด้านการวางแผนการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (ร้อยละ 80)	4.53	.51	มากที่สุด	4.66	.29	มากที่สุด	4.84	.37	มากที่สุด
2. ระดับความรู้ของผู้บุคลากรผู้เกี่ยวข้อง หลังจากผ่านการพัฒนาการปฏิบัติในงาน การสอนงาน และการศึกษาด้วยตนเอง (อยู่ในระดับดี)	4.68	.58	มากที่สุด	4.63	.59	มากที่สุด	4.53	.61	มากที่สุด
3. ระดับความพึงพอใจของผู้เข้ารับการพัฒนา การจัดทำแผนการพัฒนาศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนต่อโครงการกิจกรรมที่จัดขึ้น (อยู่ในระดับมาก)	4.79	.41	มากที่สุด	4.68	.47	มากที่สุด	4.58	.50	มากที่สุด
มาตรการ									
1. จัดอบรมเชิงปฏิบัติการพัฒนาความรู้และทักษะเกี่ยวกับการจัดทำแผนการบริหารจัดการเพื่อการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนในรูปแบบทางการและไม่ทางการ	4.42	.76	มาก	4.58	.69	มากที่สุด	4.47	.69	มาก
2. จัดกิจกรรมการจัดการความรู้ (KM) ด้านการวางแผนการดำเนินงานให้กับผู้มีส่วนได้เสียและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง	4.74	.56	มากที่สุด	4.47	.69	มาก	4.58	.69	มากที่สุด

ตารางที่ 49 (ต่อ)

รายการประเมิน	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้			ความเป็นประโยชน์		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
3. ระดับความพึงพอใจของบุคลากรที่เข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาความรู้และทักษะการวางแผน	4.41	.33	มาก	4.52	.34	มากที่สุด	4.57	.33	มากที่สุด
4. จัดกิจกรรมวิพากษ์ แผนการบริหารจัดการสู่การปฏิบัติ	4.58	.60	มากที่สุด	4.45	.50	มาก	4.60	.32	มากที่สุด

จากตารางที่ 49 แสดงว่าผลการประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ ของตัวชี้วัดและมาตรการของกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4

ในกลยุทธ์ที่ 1 พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด และระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็น พบว่าตัวชี้วัด ด้านความเหมาะสม ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ข้อที่ 3 ระดับความพึงพอใจของผู้เข้ารับการพัฒนาการจัดทำแผนการพัฒนาศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนต่อโครงการกิจกรรมที่จัดขึ้น (อยู่ในระดับมาก) ($\bar{X} = 4.79$) ด้านความเป็นไปได้ ได้แก่ ข้อที่ 3 ระดับความพึงพอใจของผู้เข้ารับการพัฒนาการจัดทำแผนการพัฒนาศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนต่อโครงการกิจกรรมที่จัดขึ้น (อยู่ใน ระดับมาก) ($\bar{X} = 4.68$) ด้านความเป็นประโยชน์ ได้แก่ ข้อที่ 1 ร้อยละของบุคลากรที่ผ่านเกณฑ์การพัฒนาสมรรถนะ เสริมสร้างองค์ความรู้และทักษะด้านการวางแผนการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (ร้อยละ 80) ($\bar{X} = 4.84$) เมื่อพิจารณาตามเกณฑ์การประเมิน พบว่า ตัวชี้วัดผ่านเกณฑ์การประเมินทุกข้อ

มาตรการ ด้านความเหมาะสม ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ข้อที่ 2 จัดกิจกรรมการจัดการความรู้ (KM) ด้านการวางแผนการดำเนินงานให้กับ ผู้มีส่วนได้เสียและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ($\bar{X} = 4.74$) ด้านความเป็นไปได้ ได้แก่ ข้อที่ 1 จัดอบรมเชิงปฏิบัติการพัฒนาความรู้และทักษะเกี่ยวกับการจัดทำแผนการบริหารจัดการเพื่อการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนในรูปแบบทางการและไม่ทางการ ($\bar{X} = 4.58$) ด้านความเป็นประโยชน์ ได้แก่ ข้อที่ 4 จัดกิจกรรมวิพากษ์แผนการบริหารจัดการสู่การปฏิบัติ ($\bar{X} = 4.60$) เมื่อพิจารณาตามเกณฑ์การประเมิน พบว่า มาตรการผ่านเกณฑ์การประเมินทุกข้อ

ตารางที่ 50 ผลการประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ของตัวชี้วัดและ
มาตรการของพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับชุมชนและหน่วยงาน
อื่นในการสนับสนุนทรัพยากรและแหล่งเรียนรู้ ในกลยุทธ์ที่ 2

รายการประเมิน	ความ เหมาะสม			ความ เป็นไปได้			ความเป็น ประโยชน์		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ตัวชี้วัด									
1. ระดับคุณภาพของการพัฒนาแผนการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนสถานศึกษา (อยู่ในระดับดีมาก)	4.89	.31	มากที่สุด	4.74	.45	มากที่สุด	4.84	.37	มากที่สุด
2. จำนวนแผนงาน/โครงการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนที่เกิดจากการมีส่วนร่วมสถานศึกษากับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานอื่น (จำนวน 2 แผนงาน/โครงการ)	4.58	.69	มากที่สุด	4.47	.61	มากที่สุด	4.58	.60	มากที่สุด
3. จำนวนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานอื่นที่ให้ความร่วมมือในการวางแผนการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (ไม่น้อยกว่า 5 แห่ง)	4.58	.50	มากที่สุด	4.68	.47	มากที่สุด	4.59	.35	มากที่สุด
มาตรการ									
1. แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำแผนบริหารจัดการของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา	4.58	.60	มากที่สุด	4.74	.45	มากที่สุด	4.53	.69	มากที่สุด
2. ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับแนวทางการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องได้รับทราบ	4.53	.69	มากที่สุด	4.63	.59	มากที่สุด	4.55	.60	มากที่สุด

ตารางที่ 50 (ต่อ)

รายการประเมิน	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้			ความเป็นประโยชน์		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
3. จัดโครงการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อแลกเปลี่ยนแนวคิดและวางแผนกำหนดทิศทางดำเนินงานร่วมกับเครือข่ายองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง	4.43	.35	มาก	4.59	.35	มากที่สุด	4.52	.39	มากที่สุด
4. จัดให้มีการประเมินผลการจัดทำแผนการบริหารจัดการเพื่อการดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนที่ได้มาตรฐาน	4.47	.56	มาก	4.84	.37	มากที่สุด	4.74	.45	มากที่สุด

จากตารางที่ 50 แสดงว่าผลการประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ ของตัวชี้วัด และมาตรการของกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ในกลยุทธ์ที่ 2 พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด และระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็น พบว่า ตัวชี้วัด ด้านความเหมาะสม ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ข้อที่ 1 ระดับคุณภาพของการพัฒนาแผนการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา (อยู่ในระดับดีมาก) ($\bar{X} = 4.89$) ด้านความเป็นไปได้ ได้แก่ ข้อที่ 1 ระดับคุณภาพของการพัฒนาแผนการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา (อยู่ในระดับดีมาก) ($\bar{X} = 4.74$) ด้านความเป็นประโยชน์ ได้แก่ ข้อที่ 1 ระดับคุณภาพของการพัฒนาแผนการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา (อยู่ในระดับดีมาก) ($\bar{X} = 4.84$) เมื่อพิจารณาตามเกณฑ์การประเมิน พบว่า ตัวชี้วัดผ่านเกณฑ์การประเมินทุกข้อ

มาตรการ ด้านความเหมาะสม ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ข้อที่ 1 แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำแผนบริหารจัดการของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา ($\bar{X} = 4.58$) ด้านความเป็นไปได้ ได้แก่ ข้อที่ 4 จัดให้มีการประเมินผลการจัดทำแผนการบริหารจัดการเพื่อการดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนที่ได้มาตรฐาน ($\bar{X} = 4.84$) ด้านความเป็นประโยชน์ ได้แก่ ข้อที่ 4 จัดให้มีการประเมินผลการจัดทำแผนการบริหารจัดการเพื่อการดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนที่ได้มาตรฐาน ($\bar{X} = 4.74$) เมื่อพิจารณาตามเกณฑ์การประเมิน พบว่า มาตรการผ่านเกณฑ์การประเมินทุกข้อ

ตารางที่ 51 ผลการประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ ของตัวชี้วัด และมาตรการของพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับชุมชนและหน่วยงานอื่น ในการสนับสนุนทรัพยากรและแหล่งเรียนรู้ ในกลยุทธ์ที่ 3

รายการประเมิน	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้			ความเป็นประโยชน์		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ตัวชี้วัด									
1. ระดับความเหมาะสมของโครงสร้างการปฏิบัติงานและหน้าที่ของบุคลากรในการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาและภาคีเครือข่าย (อยู่ในระดับมาก)	4.89	.31	มากที่สุด	4.79	.41	มากที่สุด	4.63	.49	มากที่สุด
2. ระดับความพึงพอใจของบุคลากรต่อบทบาทและหน้าที่ในการปฏิบัติงานของสถานศึกษาและของภาคีเครือข่ายที่มีส่วนร่วมในการดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (อยู่ในระดับมาก)	4.63	.59	มากที่สุด	4.47	.69	มาก	4.68	.47	มากที่สุด
มาตรการ									
1. จัดประชุมสัมมนาร่วมกันระหว่างของบุคลากรในสถานศึกษาและเครือข่ายตามภารกิจของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน	4.68	.47	มากที่สุด	4.79	.45	มากที่สุด	4.53	.61	มากที่สุด
2. สรรหาบุคลากรของสถานศึกษาและภาคีเครือข่ายที่มีคุณสมบัติตรงกับความต้องการเฉพาะทางตามภารกิจของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน	4.63	.49	มากที่สุด	4.74	.45	มากที่สุด	4.58	.60	มากที่สุด
3. มีจัดทำผังโครงสร้างองค์กร ภาระหน้าที่และความรับผิดชอบ รวมทั้งสื่อสารในรูปแบบต่างๆหลายช่องทางให้บุคลากรและภาคีเครือข่ายได้รับทราบ	4.47	.69	มาก	4.32	.82	มาก	4.21	.78	มาก

ตารางที่ 51 (ต่อ)

รายการประเมิน	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้			ความเป็นประโยชน์		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
4. จัดทำคู่มือการปฏิบัติงานให้กับบุคลากร รวมทั้งมอบหมายหน้าที่ตามโครงสร้างของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนอย่างชัดเจน	4.39	.61	มาก	4.77	.49	มากที่สุด	4.44	.40	มาก

จากตารางที่ 51 แสดงว่าผลการประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ ของตัวชี้วัด และมาตรการของกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ในกลยุทธ์ที่ 3 พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด และระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็น พบว่า ในกลยุทธ์ที่ 3 พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด และระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็น พบว่า ตัวชี้วัด ด้านความเหมาะสม ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ข้อที่ 1 ระดับความเหมาะสมของโครงสร้างการปฏิบัติงานและหน้าที่ของบุคลากรในการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาและภาคีเครือข่าย (อยู่ในระดับมาก) ($\bar{X} = 4.89$) ด้านความเป็นไปได้ ได้แก่ ข้อที่ 1 ระดับความเหมาะสมของโครงสร้างการปฏิบัติงานและหน้าที่ของบุคลากรในการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาและภาคีเครือข่าย (อยู่ในระดับมาก) ($\bar{X} = 4.79$) ด้านความเป็นประโยชน์ ได้แก่ ข้อที่ 2 ระดับความพึงพอใจของบุคลากรต่อบทบาทและหน้าที่ในการปฏิบัติงานของสถานศึกษาและของภาคีเครือข่ายที่มีส่วนร่วมในการดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (อยู่ในระดับมาก) ($\bar{X} = 4.68$) เมื่อพิจารณาตามเกณฑ์การประเมิน พบว่า ตัวชี้วัดผ่านเกณฑ์การประเมินทุกข้อ

มาตรการ ด้านความเหมาะสม ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ข้อที่ 1 จัดประชุมสัมมนา ร่วมกันระหว่างของบุคลากรในสถานศึกษาและเครือข่ายตามภารกิจของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ($\bar{X} = 4.68$) ด้านความเป็นไปได้ ได้แก่ ข้อที่ 1 จัดประชุมสัมมนา ร่วมกันระหว่างของบุคลากรในสถานศึกษาและเครือข่ายตามภารกิจของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ($\bar{X} = 4.79$) ด้านความเป็นประโยชน์ ได้แก่ ข้อที่ 2 ระดับความพึงพอใจของบุคลากรต่อบทบาทและหน้าที่ในการปฏิบัติงานของสถานศึกษาและของภาคีเครือข่ายที่มีส่วนร่วมในการดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (อยู่ในระดับมาก) ($\bar{X} = 4.58$) เมื่อพิจารณาตามเกณฑ์การประเมิน พบว่า มาตรการผ่านเกณฑ์การประเมินทุกข้อ

ตารางที่ 52 ผลการประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ ของตัวชี้วัด และมาตรการ ยกระดับการกำกับติดตามตรวจสอบการดำเนินงานตามระบบและกลไก ประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐานการอาชีวศึกษาในกลยุทธ์ที่ 4

รายการประเมิน	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้			ความเป็นประโยชน์		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ตัวชี้วัด									
1. ระดับความสำเร็จในการกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงานของบุคลากร (อยู่ในระดับมาก)	4.74	.45	มากที่สุด	4.84	.37	มากที่สุด	4.68	.47	มากที่สุด
2. ระดับความสำเร็จในการพัฒนาศักยภาพในการปฏิบัติงานของบุคลากร เพื่อการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (อยู่ในระดับมาก)	4.68	.58	มากที่สุด	4.53	.61	มากที่สุด	4.37	.76	มาก
3. ระดับความพึงพอใจของบุคลากรในสถานศึกษาและเครือข่ายต่อคุณภาพการดำเนินงานตามภารกิจของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (อยู่ในระดับมาก)	4.80	.41	มากที่สุด	4.65	.33	มากที่สุด	4.77	.40	มากที่สุด
มาตรการ									
1. ประชุมเชิงปฏิบัติการร่วมกันระหว่างสถานศึกษากับชุมชนท้องถิ่น เพื่อกำหนดมาตรฐานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน และมาตรฐานการปฏิบัติงาน	4.53	.61	มากที่สุด	4.63	.49	มากที่สุด	4.68	.47	มากที่สุด
2. จัดหาห้องสำนักงาน อาคารบริการซ่อมสร้าง วัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องจักร ที่มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ	4.37	.83	มาก	4.42	.69	มาก	4.53	.69	มากที่สุด

ตารางที่ 52 (ต่อ)

รายการประเมิน	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้			ความเป็นประโยชน์		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
3. จัดโครงการพัฒนาความรู้และทักษะให้แก่บุคลากร เช่น กิจกรรมซ่อมสร้างด้วยตนเอง (Fix It by Yourself) กิจกรรมซ่อมถึงบ้านบริการถึงที่ (Fix It Delivery Service) กิจกรรมจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการกับการทำงานตามสภาพจริง (Work Integrated learning)	4.54	.40	มากที่สุด	4.60	.39	มากที่สุด	4.65	.38	มากที่สุด
4. จัดให้มีการฝึกอบรมหลักสูตรระยะสั้นเพื่อเพิ่มความรู้ทักษะการบริหารจัดการ การเป็นผู้ประกอบการ ให้แก่บุคลากรและช่างชุมชน	4.79	.53	มากที่สุด	4.58	.60	มากที่สุด	4.42	.76	มาก

จากตารางที่ 52 แสดงว่าผลการประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ ของตัวชี้วัด และมาตรการของกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4

ในกลยุทธ์ที่ 4 พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด และระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็น พบว่า ตัวชี้วัด ด้านความเหมาะสม ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ข้อที่ 3. ระดับความพึงพอใจของบุคลากรในสถานศึกษาและเครือข่ายต่อคุณภาพการดำเนินงานตามภารกิจของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (อยู่ในระดับมาก) ($\bar{X} = 4.80$) ด้านความเป็นไปได้ ได้แก่ ข้อที่ 1 ระดับความสำเร็จในการกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงานของบุคลากร (อยู่ในระดับมาก) ($\bar{X} = 4.84$) ด้านความเป็นประโยชน์ ได้แก่ ข้อที่ 3 ร้อยละของบุคลากรเข้าใจข้อเท็จจริงและเห็นความสำคัญของการติดตามตรวจสอบผลการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในให้เป็นไปตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ($\bar{X} = 4.77$) เมื่อพิจารณาตามเกณฑ์การประเมิน พบว่า ตัวชี้วัดผ่านเกณฑ์การประเมินทุกข้อ

มาตรการ ด้านความเหมาะสม ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ข้อที่ 4 จัดให้มีการฝึกอบรมหลักสูตรระยะสั้นเพื่อเพิ่มความรู้ทักษะการบริหารจัดการ การเป็นผู้ประกอบการ ให้แก่บุคลากรและช่างชุมชน ($\bar{X} = 4.79$) ด้านความเป็นไปได้ ได้แก่ ข้อที่ 1 ประชุมเชิงปฏิบัติการร่วมกัน

ระหว่างสถานศึกษากับชุมชนท้องถิ่น เพื่อกำหนดมาตรฐานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนและ
มาตรฐานการปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 4.63$) ด้านความเป็นประโยชน์ ได้แก่ ข้อที่ 1 ประชุมเชิงปฏิบัติการ
ร่วมกันระหว่างสถานศึกษากับชุมชนท้องถิ่น เพื่อกำหนดมาตรฐานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนและ
มาตรฐานการปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 4.68$) เมื่อพิจารณาตามเกณฑ์การประเมิน พบว่า มาตรการผ่านเกณฑ์
การประเมินทุกข้อ

ตารางที่ 53 ผลการประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ของตัวชี้วัด
และมาตรการของปรับปรุงและพัฒนาระบบการประเมินคุณภาพภายในของสถานศึกษา
ให้มีประสิทธิภาพในกลยุทธ์ที่ 5

รายการประเมิน	ความ เหมาะสม			ความ เป็นไปได้			ความเป็น ประโยชน์		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ตัวชี้วัด									
1. ระดับความสำเร็จของการเสริมสร้างขวัญ และกำลังใจร่วมกันระหว่างบุคลากรของ สถานศึกษาและภาคีเครือข่าย (อยู่ใน ระดับมาก)	4.58	.50	มากที่สุด	4.74	.45	มากที่สุด	4.84	.37	มากที่สุด
2. มีการจัดกิจกรรมเสริมสร้างขวัญและ กำลังใจร่วมกันระหว่างบุคลากรของ สถานศึกษาและภาคีเครือข่าย (อย่างน้อย 2 กิจกรรม)	4.42	.69	มาก	4.44	.76	มาก	4.47	.61	มาก
3. มีค่านิยมร่วมศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ของสถานศึกษา	4.65	.49	มากที่สุด	4.63	.59	มากที่สุด	4.79	.41	มากที่สุด
มาตรการ									
1. สร้างระบบแรงจูงใจ ผลักดันการทำงาน ให้มีคุณภาพ ด้วยประกาศเกียรติคุณ รางวัล ยกย่อง ชมเชย สิทธิพิเศษ และ การตอบแทน	4.74	.45	มากที่สุด	4.53	.69	มากที่สุด	4.52	.69	มากที่สุด

ตารางที่ 53 (ต่อ)

รายการประเมิน	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้			ความเป็นประโยชน์		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
2. กำหนดค่านิยมร่วมศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนขับเคลื่อนวัฒนธรรมการปฏิบัติงานของสถานศึกษา	4.40	.61	มาก	4.73	.76	มากที่สุด	4.26	.73	มาก
ค่านิยมร่วม									
1. มุ่งมั่นบริการ (Service Mind)	4.57	.42	มากที่สุด	4.41	.41	มาก	4.67	.44	มากที่สุด
2. มีมาตรฐาน (Standard)	4.53	.61	มากที่สุด	4.53	.69	มากที่สุด	4.53	.61	มากที่สุด
3. ความร่วมมือเด่น (Collaboration)	4.61	.60	มากที่สุด	4.58	.69	มากที่สุด	4.74	.45	มากที่สุด

จากตารางที่ 53 แสดงว่าผลการประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ของตัวชี้วัดและมาตรการ ของกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ในกลยุทธ์ที่ 5 พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด และระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็น พบว่า

ตัวชี้วัด ด้านความเหมาะสม ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ข้อที่ 3. มีค่านิยมร่วมศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา ($\bar{X} = 4.65$) ด้านความเป็นไปได้ ได้แก่ ข้อที่ 3 ความร่วมมือเด่น Collaboration ($\bar{X} = 4.58$) ด้านความเป็นประโยชน์ ได้แก่ ข้อที่ 3 ความร่วมมือเด่น Collaboration ($\bar{X} = 4.74$) เมื่อพิจารณาตามเกณฑ์การประเมิน พบว่า ตัวชี้วัดผ่านเกณฑ์การประเมินทุกข้อ

มาตรการ ด้านความเหมาะสม ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ข้อที่ 1 สร้างระบบแรงจูงใจ ผลักดันการทำงานให้มีคุณภาพ ด้วยประกาศเกียรติคุณ รางวัล ยกย่อง ชมเชย สិทธิพิเศษ และการตอบแทน ($\bar{X} = 4.74$) ด้านความเป็นไปได้ ได้แก่ ข้อที่ 2 กำหนดค่านิยมร่วมศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนขับเคลื่อน วัฒนธรรมการปฏิบัติงานของสถานศึกษา ($\bar{X} = 4.73$) ด้านความเป็นประโยชน์ ได้แก่ ข้อที่ 1 สร้างระบบแรงจูงใจ ผลักดันการทำงานให้มีคุณภาพ ด้วยประกาศเกียรติคุณ รางวัล ยกย่อง

ชมเชย สิทธิพิเศษ และการตอบแทน ($\bar{X} = 4.52$) เมื่อพิจารณาตามเกณฑ์การประเมิน พบว่า มาตรการผ่านเกณฑ์การประเมินทุกข้อ

ค่านิยมร่วม ด้านความเหมาะสม ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ ข้อที่ 3 ความร่วมมือเด่น Collaboration ($\bar{X} = 4.61$) ด้านความเป็นไปได้ ได้แก่ ข้อที่ 2 กำหนดค่านิยมร่วมศูนย์ซ่อมสร้าง เพื่อชุมชนขับเคลื่อน วัฒนธรรมการปฏิบัติงานของสถานศึกษา ($\bar{X} = 4.73$) ด้านความเป็นประโยชน์ ได้แก่ ข้อที่ 1 สร้างระบบแรงจูงใจ ผลักดันการทำงานให้มีคุณภาพ ด้วยประกาศเกียรติคุณ รางวัล ยกย่อง ชมเชย สิทธิพิเศษ และการตอบแทน ($\bar{X} = 4.52$) เมื่อพิจารณาตามเกณฑ์การประเมิน พบว่า มาตรการผ่านเกณฑ์การประเมินทุกข้อ

ตารางที่ 54 ผลการประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ ของตัวชี้วัด และมาตรการของปรับปรุงและพัฒนาระบบการประเมินคุณภาพภายในของ สถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพในกลยุทธ์ที่ 6

รายการประเมิน	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้			ความเป็นประโยชน์		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ตัวชี้วัด									
1. ร้อยละของจำนวนบุคลากรที่มีความรู้ เข้าใจและความตระหนักเกี่ยวกับ เทคโนโลยีสารสนเทศการดำเนินงานของ ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (ร้อยละ 80 ขึ้นไป)	4.68	.47	มากที่สุด	4.53	.61	มากที่สุด	4.63	.59	มากที่สุด
2. ระดับคุณภาพของการจัดระบบเทคโนโลยี สารสนเทศ และการสื่อสาร เพื่อการ ดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (อยู่ในระดับมาก)	4.54	.48	มากที่สุด	4.58	.50	มากที่สุด	4.60	.42	มากที่สุด
3 ระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการต่อ ระบบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับศูนย์ซ่อม สร้างเพื่อชุมชน (อยู่ในระดับมาก)	4.74	.45	มากที่สุด	4.65	.49	มากที่สุด	4.42	.69	มาก

ตารางที่ 54 (ต่อ)

รายการประเมิน	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้			ความเป็นประโยชน์		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
มาตรการ									
1. จัดโครงการอบรมให้ความรู้และสร้างความตระหนักให้กับบุคลากรของสถานศึกษาและชุมชนเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน	4.42	.69	มาก	4.63	.59	มากที่สุด	4.45	.76	มาก
2. จัดระบบข้อมูลข่าวสารให้ทันสมัยและเป็นปัจจุบันโดยใช้ช่องทางการสื่อสารด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศในรูปแบบต่างๆ	4.58	.60	มาก	4.42	.69	มาก	4.53	.69	มากที่สุด
3. จัดทำโปรแกรมบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนในรูปแบบแอปพลิเคชันหรือระบบปฏิบัติการผ่านเครือข่าย	4.84	.37	มาก	4.38	.56	มาก	4.49	.57	มาก

จากตารางที่ 54 แสดงว่าผลการประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ของตัวชี้วัดและมาตรการ ของกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ในกลยุทธ์ที่ 5 พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด และระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็น พบว่า

ตัวชี้วัด ด้านความเหมาะสม ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ข้อที่ 3 ระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการต่อระบบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (อยู่ในระดับมาก) ($\bar{X} = 4.74$) ด้านความเป็นไปได้ ได้แก่ ข้อที่ 3 ระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการต่อระบบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (อยู่ในระดับมาก) ($\bar{X} = 4.65$) ด้านความเป็นประโยชน์ ได้แก่ ข้อที่ 1 ร้อยละของจำนวนบุคลากรที่มีความรู้ เข้าใจและความตระหนักเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศ การดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (ร้อยละ 80 ขึ้นไป) ($\bar{X} = 4.63$) เมื่อพิจารณาตามเกณฑ์การประเมิน พบว่า ตัวชี้วัดผ่านเกณฑ์การประเมินทุกข้อ

มาตรการ ด้านความเหมาะสม ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ข้อที่ 3 จัดทำโปรแกรมบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนในรูปแบบแอปพลิเคชันหรือระบบปฏิบัติการผ่านเครือข่าย

($\bar{X} = 4.84$) ด้านความเป็นไปได้ ได้แก่ ข้อที่ 1 จัดโครงการอบรมให้ความรู้และสร้างความตระหนักให้กับบุคลากรของสถานศึกษาและชุมชนเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ($\bar{X} = 4.63$) ด้านความเป็นประโยชน์ ได้แก่ ข้อที่ 2 จัดระบบข้อมูลข่าวสารให้ทันสมัยและเป็นปัจจุบันโดยใช้ช่องทางการสื่อสารด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศในรูปแบบต่างๆ ($\bar{X} = 4.53$) เมื่อพิจารณาตามเกณฑ์การประเมิน พบว่า มาตรการผ่านเกณฑ์การประเมินทุกข้อ

ตารางที่ 55 ผลการประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ ของตัวชี้วัด และมาตรการของพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับชุมชนและหน่วยงานอื่น ในการสนับสนุนทรัพยากรและแหล่งเรียนรู้ ในกลยุทธ์ที่ 7

รายการประเมิน	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้			ความเป็นประโยชน์		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ตัวชี้วัด									
1. จำนวนหน่วยงานที่เป็นเครือข่ายความร่วมมือกับศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา (จำนวน 5 หน่วยงาน)	4.68	.47	มากที่สุด	4.84	.69	มากที่สุด	4.58	.50	มากที่สุด
2. ระดับความสำเร็จของการจัดตั้งเครือข่ายความร่วมมือระดับชุมชน ท้องถิ่น (อยู่ในระดับมาก)	4.58	.50	มากที่สุด	4.50	.63	มากที่สุด	4.37	.68	มาก
3. ระดับความพึงพอใจของบุคลากรภาคีเครือข่ายต่อการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (อยู่ในระดับมาก)	4.53	.61	มากที่สุด	4.63	.59	มากที่สุด	4.68	.47	มากที่สุด
มาตรการ									
1. แต่งตั้งคณะกรรมการประสานความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับชุมชน ท้องถิ่น เพื่อการดำเนินงานและให้ข่าวสารข้อมูลแก่ภาคีเครือข่าย	4.66	.50	มากที่สุด	4.53	.41	มากที่สุด	4.80	.67	มากที่สุด
2. จัดตั้งศูนย์ประสานงานภายในหมู่บ้าน ชุมชน ท้องถิ่นและหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง	4.53	.51	มากที่สุด	4.63	.49	มากที่สุด	4.73	.43	มากที่สุด

ตารางที่ 55 (ต่อ)

รายการประเมิน	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้			ความเป็นประโยชน์		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
3. จัดทำทะเบียนเอกสาร กำหนดวิธีการปฏิบัติงานระหว่างสถานศึกษากับศูนย์ประสานงานระดับชุมชนท้องถิ่น	4.59	.45	มากที่สุด	4.64	.44	มากที่สุด	4.54	.46	มากที่สุด
4. บันทึกความร่วมมือกับเครือข่ายต่างๆ โดยกำหนดเงื่อนไขของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย วิธีการปฏิบัติงานระหว่างสถานศึกษากับท้องถิ่นและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	4.26	.56	มาก	4.37	.59	มาก	4.55	.65	มากที่สุด

จากตารางที่ 55 แสดงว่าผลการประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ ของตัวชี้วัด และมาตรการของกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ในกลยุทธ์ที่ 7 พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด และระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็น พบว่า ตัวชี้วัด ด้านความเหมาะสม ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ข้อที่ 1 จำนวนหน่วยงานที่เป็นเครือข่ายความร่วมมือกับศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา (จำนวน 5 หน่วยงาน) ($\bar{X} = 4.68$) ด้านความเป็นไปได้ ได้แก่ ข้อที่ 1 จำนวนหน่วยงานที่เป็นเครือข่ายความร่วมมือกับศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา (จำนวน 5 หน่วยงาน) ($\bar{X} = 4.84$) ด้านความเป็นประโยชน์ ได้แก่ ข้อที่ 3. ระดับความพึงพอใจของบุคลากรภาคีเครือข่ายต่อการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (อยู่ในระดับมาก) ($\bar{X} = 4.68$) เมื่อพิจารณาตามเกณฑ์การประเมิน พบว่า ตัวชี้วัดผ่านเกณฑ์การประเมินทุกข้อ

มาตรการ ด้านความเหมาะสม ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ข้อที่ 1 แต่งตั้งคณะกรรมการประสานความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับชุมชน ท้องถิ่น เพื่อการดำเนินงานและให้ข่าวสารข้อมูลแก่ภาคีเครือข่าย ($\bar{X} = 4.66$) ด้านความเป็นไปได้ ได้แก่ ข้อที่ 3. จัดทำทะเบียนเอกสารวารสารกำหนดวิธีการปฏิบัติงานระหว่างสถานศึกษากับศูนย์ประสานงานระดับชุมชน ท้องถิ่น ($\bar{X} = 4.64$) ด้านความเป็นประโยชน์ ได้แก่ ข้อที่ 1 แต่งตั้งคณะกรรมการประสานความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับชุมชน ท้องถิ่น เพื่อการดำเนินงานและให้ข่าวสารข้อมูลแก่ภาคีเครือข่าย ($\bar{X} = 4.80$) เมื่อพิจารณาตามเกณฑ์การประเมิน พบว่า มาตรการผ่านเกณฑ์การประเมินทุกข้อ

ตารางที่ 56 ผลการประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ ของตัวชี้วัด และมาตรการของพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับชุมชนและหน่วยงานอื่น ในการสนับสนุนทรัพยากรและแหล่งเรียนรู้ ในกลยุทธ์ที่ 8

รายการประเมิน	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้			ความเป็นประโยชน์		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ตัวชี้วัด									
1. ระดับความสำเร็จของการระดมทรัพยากรจากภาครัฐและท้องถิ่น จัดหาแหล่งงบประมาณจากภายนอกเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (อยู่ในระดับมาก)	4.68	.47	มากที่สุด	4.58	.50	มากที่สุด	4.47	.61	มาก
2. ระดับความพึงพอใจของผู้ปฏิบัติงานต่องบประมาณที่ได้รับ (อยู่ในระดับมาก)	4.49	.58	มาก	4.44	.48	มาก	4.68	.58	มากที่สุด
3. ระดับประสิทธิภาพในการบริหารงบประมาณการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (อยู่ในระดับดี)	4.53	.69	มากที่สุด	4.69	.58	มากที่สุด	4.74	.45	มากที่สุด
มาตรการ									
1. จัดทำโครงการความร่วมมือกับชุมชนจากภาครัฐและองค์การบริหารส่วนตำบลในการใช้วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ สถานที่ร่วมกัน	4.74	.45	มากที่สุด	4.63	.49	มากที่สุด	4.42	.50	มาก
2. จัดให้มีการแสวงหาแหล่งงบประมาณจากภายนอกเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา	4.26	.73	มาก	4.42	.69	มาก	4.63	.59	มากที่สุด
3. จัดทำระเบียบ ข้อบังคับ และแนวทางปฏิบัติการจัดการเงินรายได้สำหรับการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน	4.84	.37	มากที่สุด	4.69	.68	มากที่สุด	4.64	.44	มากที่สุด

ตารางที่ 56 (ต่อ)

รายการประเมิน	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้			ความเป็นประโยชน์		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
4. ให้องค์ความรู้ กำหนดเงื่อนไขของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับเครือข่ายต่างๆด้านการลดหย่อนภาษีเพื่อการศึกษา	4.37	.83	มากที่สุด	4.58	.60	มากที่สุด	4.53	.61	มากที่สุด
5. เสริมแรงจูงใจ ด้วยการจัดทำโล่ ประกาศเกียรติคุณ และเอกสารประกอบการลดหย่อนภาษี สำหรับบุคคลหรือองค์กรต่างๆ	4.74	.56	มากที่สุด	4.36	.71	มากที่สุด	4.65	.35	มากที่สุด

จากตารางที่ 56 แสดงว่าผลการประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ ของตัวชี้วัด มาตรการของกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ในกลยุทธ์ที่ 8 พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด และระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็น พบว่า ตัวชี้วัด ด้านความเหมาะสม ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ข้อที่ 1 ระดับความสำเร็จของการระดมทรัพยากรจากภาครัฐและท้องถิ่น จัดหาแหล่งงบประมาณจากภายนอกเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (อยู่ในระดับมาก) ($\bar{X} = 4.68$) ด้านความเป็นไปได้ ได้แก่ ข้อที่ 3. ระดับประสิทธิภาพในการบริหารงบประมาณการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (อยู่ในระดับดี) ($\bar{X} = 4.69$) ด้านความเป็นประโยชน์ ได้แก่ ข้อที่ 3 ระดับประสิทธิภาพในการบริหารงบประมาณการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (อยู่ในระดับดี) ($\bar{X} = 4.74$) เมื่อพิจารณาตามเกณฑ์การประเมิน พบว่า ตัวชี้วัดผ่านเกณฑ์การประเมินทุกข้อ มาตรการ ด้านความเหมาะสม ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ข้อที่ 3. จัดทำระเบียบข้อบังคับ และแนวทางปฏิบัติการจัดการเงินรายได้สำหรับการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ($\bar{X} = 4.84$) ด้านความเป็นไปได้ ได้แก่ ข้อที่ 3. จัดทำระเบียบ ข้อบังคับ และแนวทางปฏิบัติการจัดการเงินรายได้สำหรับการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ($\bar{X} = 4.69$) ด้านความเป็นประโยชน์ ได้แก่ ข้อที่ 5. เสริมแรงจูงใจ ด้วยการจัดทำโล่ ประกาศเกียรติคุณ และเอกสารประกอบการลดหย่อนภาษี สำหรับบุคคลหรือองค์กรต่างๆ ($\bar{X} = 4.65$) เมื่อพิจารณาตามเกณฑ์การประเมิน พบว่า มาตรการผ่านเกณฑ์การประเมินทุกข้อ

ตารางที่ 57 ผลการประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ ของตัวชี้วัด และมาตรการของพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับชุมชนและหน่วยงานอื่น ในการสนับสนุนทรัพยากรและแหล่งเรียนรู้ ในกลยุทธ์ที่ 9

รายการประเมิน	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้			ความเป็นประโยชน์		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ตัวชี้วัด									
1. ระดับคุณภาพของเครื่องมือติดตามและประเมินผลการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนที่หลากหลายและมีคุณภาพ (มีเครื่องมือติดตามและประเมินอย่างน้อย 2 ประเภท)	4.63	.49	มากที่สุด	4.74	.45	มากที่สุด	4.58	.50	มากที่สุด
2. ระดับความสำเร็จของการติดตามประเมินผล และการรายงานผลการประเมิน (อยู่ในระดับมาก)	4.66	.25	มากที่สุด	4.53	.33	มากที่สุด	4.44	.48	มาก
3. มีการนำผลการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนไปใช้ (มีหลักฐานหรือหลักฐานการนำผล ไปใช้)	4.89	.31	มากที่สุด	4.79	.41	มากที่สุด	4.68	.47	มากที่สุด
4. ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บริการ ผู้รับการประเมิน และบุคลากรที่ทำหน้าที่ติดตามประเมินผล ของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (อยู่ในระดับมาก)	4.84	.37	มากที่สุด	4.74	.45	มากที่สุด	4.63	.49	มากที่สุด
มาตรการ									
1. จัดประชุมเชิงปฏิบัติการในการสร้างเครื่องมือในการติดตามประเมินผล รายงานผลการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนให้มีประสิทธิภาพ	4.58	.69	มากที่สุด	4.37	.83	มาก	4.47	.69	มาก
2. จัดให้มีคณะกรรมการในการติดตามประเมินผล ด้านความรู้ความสามารถและผลสัมฤทธิ์ของบุคลากรอย่างต่อเนื่อง	4.68	.67	มากที่สุด	4.84	.37	มากที่สุด	4.74	.45	มากที่สุด

ตารางที่ 57 (ต่อ)

รายการประเมิน	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้			ความเป็นประโยชน์		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
3. จัดทำปฏิทิน และวิธีการในการติดตามประเมินผล รายงานผลการดำเนินงาน ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน	4.53	.84	มากที่สุด	4.37	.83	มาก	4.32	.82	มาก
4. จัดให้มีการประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ผลการดำเนินงาน ของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา	4.63	.68	มากที่สุด	4.53	.61	มากที่สุด	4.63	.59	มากที่สุด
5. นำผลการติดตามและประเมินผลมาใช้ปรับปรุงพัฒนาแผนการดำเนินงานให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่อง	4.58	.76	มากที่สุด	4.42	.76	มาก	4.68	.67	มากที่สุด

จากตารางที่ 57 แสดงว่าผลการประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ ของตัวชี้วัด และมาตรการของกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ในกลยุทธ์ที่ 9 พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด และระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็น พบว่าตัวชี้วัด ด้านความเหมาะสม ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ข้อที่ 3. มีการนำผลการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนไปใช้ (มีหลักฐานหรือหลักฐานการนำผล ไปใช้) ($\bar{X} = 4.89$) ด้านความเป็นไปได้ ได้แก่ ข้อที่ 3 มีการนำผลการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนไปใช้ (มีหลักฐานหรือหลักฐานการนำผล ไปใช้) ($\bar{X} = 4.79$) ด้านความเป็นประโยชน์ ได้แก่ ข้อที่ 3. มีการนำผลการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนไปใช้ (มีหลักฐานหรือหลักฐานการนำผลไปใช้) ($\bar{X} = 4.68$) เมื่อพิจารณาตามเกณฑ์การประเมิน พบว่า ตัวชี้วัดผ่านเกณฑ์การประเมินทุกข้อ

มาตรการ ด้านความเหมาะสม ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ข้อที่ 2 จัดให้มีคณะกรรมการในการติดตามประเมินผล ด้านความรู้ ความสามารถและผลสัมฤทธิ์ของบุคลากรอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X} = 4.68$) ด้านความเป็นไปได้ ได้แก่ ข้อที่ 2 จัดให้มีคณะกรรมการในการติดตามประเมินผล ด้านความรู้ ความสามารถและผลสัมฤทธิ์ของบุคลากรอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X} = 4.84$) ด้านความเป็นประโยชน์ ได้แก่ ข้อที่ 2 จัดให้มีคณะกรรมการในการติดตามประเมินผล ด้านความรู้ ความสามารถและผลสัมฤทธิ์ของบุคลากรอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X} = 4.74$) เมื่อพิจารณาตามเกณฑ์การประเมิน พบว่า มาตรการผ่านเกณฑ์การประเมินทุกข้อ

สรุปผลการประเมินความสอดคล้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ของกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 โดยผู้นำกลยุทธ์ไปใช้และผู้ทรงคุณวุฒิ สรุปได้ดังนี้

1. ความสอดคล้องของกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 โดยภาพรวม พบว่า องค์ประกอบต่างๆ ของกลยุทธ์มีความสอดคล้องในระดับมากที่สุด
2. ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ของวิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าประสงค์ ของกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมาก และด้านความเป็นประโยชน์ อยู่ในระดับมาก
3. ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ของกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ทั้ง 9 กลยุทธ์ พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุดและระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความเหมาะสม ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านความเป็นไปได้ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ด้านความเป็นประโยชน์ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด
4. ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ของตัวชี้วัด และมาตรการของแต่ละกลยุทธ์ พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากและมากที่สุด

เมื่อเทียบกับเกณฑ์การประเมินกลยุทธ์ครั้งนี้ พบว่า องค์ประกอบของกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 มีความสอดคล้อง และวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ กลยุทธ์ ตัวชี้วัด และโครงการ/กิจกรรม มีความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์

ข้อเสนอแนะอื่นๆ ของผู้ประเมินกลยุทธ์

ผู้ประเมินได้เสนอแนะเพิ่มเติม ดังนี้

1. ควรจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อนำกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ไปใช้
2. ควรมีหรือบอกเงื่อนไขสำคัญกำกับไว้ด้วยว่า จะต้องใช้ปัจจัยอะไรบ้างเพื่อการขับเคลื่อนกลยุทธ์เหล่านี้
3. ควรมีกระบวนการนิเทศภายในที่เป็นระบบและชัดเจน เพื่อการขับเคลื่อนกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ที่พัฒนาขึ้นนี้

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 มีวัตถุประสงค์การวิจัยดังนี้ 1) เพื่อศึกษาสภาพปัญหา และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 2) เพื่อพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 และ 3) เพื่อทดลองและประเมินกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ซึ่งมีวิธีการดำเนินการวิจัยตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

การศึกษาสภาพ ปัญหา และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 เก็บรวบรวมข้อมูลจากการใช้แบบสอบถามกลุ่มผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน 6 สถานศึกษา จำนวน 294 คน และการสนทนากลุ่ม ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน 6 สถานศึกษา จำนวน 12 คน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา การพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 เก็บรวบรวมข้อมูลแนวทางการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ของสถานศึกษาที่ดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนประสบผลสำเร็จ โดยการวิเคราะห์เอกสาร และการสัมภาษณ์ บุคลากรที่เกี่ยวข้อง จำนวน 6 คน การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและสภาพแวดล้อมภายนอกของการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน โดยการประชุมเชิงปฏิบัติการ บุคลากรของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 จำนวน 14 คน และบุคลากรจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดกลุ่มสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 จำนวน 7 คน รวมจำนวนทั้งสิ้น 21 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้เทคนิค SWOT วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา ตามกระบวนการวิเคราะห์ SWOT การจัดทำร่าง กลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 โดยการประชุมเชิงปฏิบัติการ บุคลากรของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 จำนวน 10 คน และบุคลากรจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดกลุ่มสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 จำนวน 5 คน รวมจำนวน 15 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา จัดทำร่างกลยุทธ์โดยใช้เทคนิค SWOT Matrix และร่างองค์ประกอบของกลยุทธ์ ซึ่งประกอบด้วย

1) วิสัยทัศน์ 2) พันธกิจ 3) ประเด็นกลยุทธ์ 4) เป้าประสงค์ 5) กลยุทธ์ 6) ตัวชี้วัด 7) มาตรการ
การตรวจสอบร่างกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบัน
การอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 โดยการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารจัดการศูนย์
ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ด้านการพัฒนากลยุทธ์ และด้านการบริหารสถานศึกษา จำนวน 9 คน วิเคราะห์
ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหาด้านความเหมาะสมและความสอดคล้อง ทดลองกลยุทธ์ใน
วิทยาลัยเทคนิคกำแพงเพชร ผู้ทดลองใช้ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำนวน 15
คน และบุคลากรในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง จำนวน 4 คน รวมจำนวน 19 คน
เครื่องมือหรือวิธีการที่ใช้ประเมินตามตัวชี้วัดและวิเคราะห์ข้อมูลตามเกณฑ์ตัวชี้วัดที่กำหนดไว้
ประเมินกลยุทธ์ การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบัน การอาชีวศึกษา
ภาคเหนือ 4 โดยใช้แบบสอบถามเพื่อการประเมินกลยุทธ์ โดยผู้นำกลยุทธ์ไปทดลองใช้และ
ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 18 คน เพื่อประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาสภาพ ปัญหา และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการ ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4

ผลการศึกษาสภาพ ปัญหา และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้าง
เพื่อชุมชนของสถานศึกษา ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 โดยใช้แบบสอบถามและ
การสนทนากลุ่ม

1.1 สภาพของการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา ในสถาบัน
การอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ด้านการวางแผน พบว่า 1) มีการแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารและ
คณะกรรมการจัดทำแผนบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนอย่างเป็นลายลักษณ์อักษร 2) มีการ
มอบหมายและกำหนดบทบาทหน้าที่ของบุคลากรในการจัดทำแผนบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้าง
เพื่อชุมชนอย่างชัดเจน 3) สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาได้กำหนดวัตถุประสงค์หรือ
เป้าหมายของการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนไว้อย่างชัดเจน ด้านการจัดองค์การ พบว่า
1) มีคณะกรรมการบริหารและคณะกรรมการดำเนินงานตามโครงสร้างศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน
2) มีการจัดบุคลากรรับผิดชอบแต่ละงานให้เหมาะสมกับความรู้ ความสามารถและประสบการณ์
3) มีหัวหน้างานและเจ้าหน้าที่รับผิดชอบงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ด้านการนำ พบว่า 1) มีการ
ออกคำสั่งให้บุคลากรปฏิบัติหน้าที่ตามภารกิจหลักของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนในสถานศึกษา
ทุก ภาคเรียน 2) มีการแต่งตั้งบุคลากรเพื่อประสานความร่วมมือในการพัฒนาการบริหารจัดการ
ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนกับสถานศึกษาและหน่วยงานอื่น 3) มีการสรรหา คัดเลือกและจัดสรร

ตำแหน่งงานต่างๆ เหมาะสมกับโครงสร้างของการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ด้านการควบคุม พบว่า 1) มีการกำหนดมาตรฐานและตัวชี้วัดคุณภาพการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนเป็นลายลักษณ์อักษร 2) มีคณะกรรมการกำกับติดตามและประเมินผลการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน 3) มีการเผยแพร่ผลการดำเนินงานต่อผู้ที่เกี่ยวข้องและสาธารณชน

1.2 ปัญหาการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบัน

การอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ด้านการวางแผน พบว่า 1) การประเมินและปรับปรุงแผนด้านการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนไม่มีความต่อเนื่องและไม่เป็นระบบ 2) การกำหนดรายละเอียดของแผนงานด้านการจัดสรรทรัพยากร และอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องไม่ถูกต้องเหมาะสม 3) ขาดการสำรวจข้อมูลเบื้องต้นและความต้องการของผู้ปฏิบัติงานและผู้รับบริการก่อนการวางแผนบริหารจัดการของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ด้านการจัดองค์การ พบว่า 1) การวิเคราะห์ความสอดคล้องของงานกับเป้าหมายของสถานศึกษาไม่ชัดเจน 2) การกำหนดงานและกิจกรรมเพื่อให้การดำเนินงานสำเร็จตามเป้าหมายของการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนไม่เหมาะสม ด้านการนำ พบว่า 1) การประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนไม่มีประสิทธิภาพ 2) การสื่อสารและประสานงานด้านการบริหารจัดการตามภารกิจหลักของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนมีการดำเนินงานน้อย 3) ผู้บริหารนำข้อมูลและสารสนเทศที่จำเป็นมาใช้ในการตัดสินใจเกี่ยวกับการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนมาใช้น้อย ด้านการควบคุม พบว่า 1) ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหรือผู้เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานไม่มีส่วนร่วมในการกำกับติดตามและประเมินผลการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน 2) ขาดการส่งเสริมให้ชุมชนหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการให้ข้อมูล เสนอแนะ และพัฒนาศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน 3) ขาดเครื่องมือในการกำกับ ติดตาม และประเมินผลการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนที่มีคุณภาพ

1.3 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ภายหลังการจัดอันดับความสำคัญของปัจจัยแต่ละด้าน สรุปได้ดังนี้

จุดแข็ง (Strengths)

1. ผู้บริหารมีความรู้ ความเข้าใจ และมีเจตคติที่ดีต่อภารกิจของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน
2. การจัดโครงสร้างการบริหารจัดการมีความสอดคล้องกับบทบาทและหน้าที่ของผู้เกี่ยวข้องของหน่วยงานและภาคีเครือข่าย
3. การสั่งการ และการติดตามการสั่งการตามสายการบังคับบัญชาอย่างเป็นลายลักษณ์อักษร
4. สถานศึกษามีการจัดทำระบบควบคุมงบประมาณที่โปร่งใสและตรวจสอบได้

5. บุคลากรมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ และร่วมกันปฏิบัติงาน
เป็นทีม

6. ผู้บริหารมีความรู้ ความเข้าใจ และมีเจตคติที่ดีต่อภารกิจของศูนย์ซ่อม
สร้างเพื่อชุมชน

7. สถานศึกษามีการกำกับ ติดตาม และตรวจสอบการใช้งบประมาณอย่าง
ต่อเนื่อง

8. ผู้บริหารส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่อง

9. บุคลากรมีความรับผิดชอบต่องานในหน้าที่ของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน

10. บุคลากรมีเจตคติและความรับผิดชอบที่ดีต่อการดำเนินงาน

ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน

11. บุคลากรมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีและสารสนเทศในการ
ดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน

12. ผู้บริหารที่รับผิดชอบมีศักยภาพในการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้าง
เพื่อชุมชน

13. ผู้บริหารกำหนดบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของบุคลากรในการ
ดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนอย่างชัดเจน

14. สถานศึกษามีการวางแผนในการจัดงบประมาณเพื่อดำเนินงาน
ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนอย่างเป็นระบบและมีการดำเนินการตามแผน

15. สถานศึกษาจัดหาวัสดุ อุปกรณ์และเครื่องมือบริการงานต่างๆ เพื่อการ
บริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนอย่างเพียงพอและเหมาะสม

จุดอ่อน (Weaknesses)

1. บุคลากรมีจำนวนไม่เพียงพอในการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน
2. การประสานงานของหน่วยงานภาคีเครือข่ายล่าช้า ไม่สอดคล้องและ
เชื่อมโยงกับการพัฒนาการบริหารจัดการที่ยั่งยืน

3. อาคารสำนักงานสำหรับให้บริการของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนใน
สถานศึกษาและชุมชนไม่ชัดเจน ไม่เป็นตำแหน่งที่ตั้งสำนักงานที่ถาวร

4. การประชุมชี้แจงเกี่ยวกับแนวทางการบริหารจัดการร่วมกันระหว่าง
หน่วยงานภาคีเครือข่ายไม่ครอบคลุมตามภารกิจที่ชัดเจน

5. การจัดโครงสร้างการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนไม่สอดคล้อง
กับบริบทขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคีเครือข่าย

6. การดำเนินงานของบุคลากรภายในสถานศึกษาขาดการบูรณาการงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานเพื่อการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน
7. บุคลากรที่มีความรู้และทักษะการยกระดับผลิตภัณฑ์สินค้าและงานบริการให้ได้ไปรับรองมาตรฐาน หรือรับรองคุณภาพ
8. สถานศึกษาขาดการระดมทุนจากหน่วยงานภายนอกเพื่อการดำเนินการของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน
9. บุคลากรในสถานศึกษามีภาระงานสอนและงานอื่นๆ มากทำให้ไม่มีเวลามากพอในการปฏิบัติงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน
10. สถานศึกษาได้รับงบประมาณประจำปีเพื่อการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนจำนวนไม่แน่นอนและล่าช้า
11. สถานศึกษาบางแห่งใช้งบประมาณไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน

โอกาส (Opportunities)

1. การดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนสามารถช่วยเหลือและแก้ไข ปัญหาของชุมชนตามภารกิจหลักของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน
2. ประชาชนในชุมชนมีเจตคติที่ดีต่อการดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน
3. นโยบายการปฏิรูปการอาชีวศึกษาที่มุ่งให้นักเรียน นักศึกษาเรียนด้วยการปฏิบัติงานจริงในสถานที่จริงเอื้อต่อการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน
4. นโยบายรัฐบาลเอื้อต่อการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา
5. เศรษฐกิจถูกกระตุ้นโดยนโยบายของรัฐบาล ช่วยส่งเสริมการดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน
6. เทคโนโลยีทันสมัยเอื้อต่อการสื่อสารและการประชาสัมพันธ์งานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาที่หลากหลาย
7. สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษามีนโยบายส่งเสริมสนับสนุนการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน
8. เครือข่ายด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของชุมชนช่วยอำนวยความสะดวกในการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพ
9. การประกอบอาชีพและชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชนเอื้อต่อการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน

10. มีหน่วยงาน องค์กรต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนเป็นเครือข่ายความร่วมมือที่เข้มแข็ง

ภาวะคุกคาม (Threats)

1. ขาดการบูรณาการเชื่อมโยงเครือข่ายสารสนเทศระหว่างหน่วยงานภาคีเครือข่ายที่สามารถเข้าถึงข้อมูลการรับบริการได้
2. การสนับสนุนงบประมาณเพื่อการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนจากสถานประกอบการลดลงในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ
3. นโยบายการพัฒนาชุมชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังไม่เอื้อและสอดคล้องกับการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนที่ยั่งยืน
4. การช่วยเหลือและสนับสนุนจากหน่วยงานในชุมชนในรูปแบบต่างๆ ยังไม่เอื้อต่อการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน
5. การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีการผลิต ทำให้ไม่สามารถตอบสนองความต้องการของชุมชนได้ครอบคลุม
6. การส่งเสริมสนับสนุนของหน่วยงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีระเบียบและข้อกำหนดที่ยังไม่สอดคล้องกับการดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนอย่างเป็นรูปธรรม
7. ค่านิยมของสังคมไทยส่วนใหญ่ อาศัยการพึ่งพา จากหน่วยงานภาครัฐมากกว่าการพึ่งพาตนเอง

2. การพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4

ผลการพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 สรุปได้ดังนี้

วิสัยทัศน์ : ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 มีการบริหารจัดการที่ได้มาตรฐาน มุ่งมั่นบริการชุมชนอย่างยั่งยืน

พันธกิจ มี 4 ข้อ ได้แก่ 1) วางแผนการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา 2) พัฒนาโครงสร้างแบบมีส่วนร่วมกับชุมชน ท้องถิ่นในการดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา 3) บริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาบรรลุเป้าหมายอย่างมีคุณภาพและได้มาตรฐาน 4) ควบคุม กำกับ ติดตาม และประเมินผลการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพ

เป้าประสงค์ มี 4 ข้อ ได้แก่ 1) สถานศึกษามีแผนการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน โดยเกิดจากการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายไปสู่การปฏิบัติและได้มาตรฐาน 2) สถานศึกษา

มีโครงสร้างการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนที่สอดคล้อง และเหมาะสมกับชุมชนท้องถิ่น
 3) สถานศึกษามีการดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนที่บรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ
 และประสิทธิผล 4) สถานศึกษามีระบบและกลไกการติดตามและประเมินผลการดำเนินงาน
 ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนที่มีความต่อเนื่องและยั่งยืน

ประเด็นกลยุทธ์ มี 4 ข้อ ได้แก่ 1) การพัฒนาแผนการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้าง
 เพื่อชุมชนของสถานศึกษาแบบมีส่วนร่วมให้มีคุณภาพ 2) การปรับโครงสร้างการบริหารจัดการบริหาร
 จัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนบูรณาการให้สอดคล้องและเหมาะสมกับชุมชน ท้องถิ่น 3) การยกระดับ
 คุณภาพการดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาให้มีมาตรฐาน 4) การพัฒนา
 ระบบและกลไกการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนให้เป็นระบบ

กลยุทธ์ มี 9 กลยุทธ์ แบ่งตามประเด็นกลยุทธ์ ได้แก่ ประเด็นกลยุทธ์ที่ 1
 ประกอบด้วยกลยุทธ์ที่ 1 เสริมสร้างสมรรถนะการจัดทำแผนการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน
 ของสถานศึกษาให้แก่บุคลากรภายในและภายนอกสถานศึกษา มี 3 ตัวชี้วัด 3 มาตรการ กลยุทธ์ที่ 2
 จัดทำแผนการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาโดยมีส่วนร่วมของชุมชน ท้องถิ่น
 และภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง มี 3 ตัวชี้วัด 4 มาตรการ ประเด็นกลยุทธ์ที่ 2 การปรับโครงสร้างการ
 บริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนบูรณาการให้สอดคล้อง และเหมาะสมกับชุมชน
 ท้องถิ่น ประกอบด้วย กลยุทธ์ที่ 3 ปรับโครงสร้างการปฏิบัติงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนเพื่อให้
 การบริการมีความคล่องตัวต่อการปฏิบัติงาน มี 2 ตัวชี้วัด 4 มาตรการ กลยุทธ์ที่ 4 ยกระดับมาตรฐาน
 ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนและพัฒนาศักยภาพของบุคลากร ให้สามารถปฏิบัติงานตามมาตรฐาน
 มี 3 ตัวชี้วัด 4 มาตรการ ประเด็นกลยุทธ์ที่ 3 การยกระดับคุณภาพการดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้าง
 เพื่อชุมชนของสถานศึกษาให้มีมาตรฐาน ประกอบด้วย กลยุทธ์ที่ 5 เสริมสร้างขวัญกำลังใจและค่านิยม
 การทำงานให้แก่บุคลากรและภาคีเครือข่าย ในการปฏิบัติงานให้สำเร็จ มี 3 ตัวชี้วัด 2 มาตรการ
 กลยุทธ์ที่ 6 พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และสร้างนวัตกรรม เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการ
 ให้บริการที่มีประสิทธิภาพ มี 3 ตัวชี้วัด 3 มาตรการ กลยุทธ์ที่ 7 เสริมสร้างความเข้มแข็งและ
 บูรณาการความร่วมมือให้มีการบริการชุมชนร่วมกับภาคีเครือข่ายระดับชุมชนที่มีมาตรฐาน
 มี 3 ตัวชี้วัด 4 มาตรการ กลยุทธ์ที่ 8 พัฒนารูปแบบในการแสวงหาทรัพยากรหรือแหล่งงบประมาณ
 จากภายนอกทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนให้เกิด
 ความยั่งยืน มี 3 ตัวชี้วัด 5 มาตรการ ประเด็นกลยุทธ์ที่ 4 การพัฒนาระบบและกลไกการติดตามและ
 ประเมินผลการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนให้เป็นระบบ ได้แก่ กลยุทธ์ที่ 9 พัฒนาระบบและ
 กลไกติดตาม ประเมินผล รายงานผลการดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนอย่างเป็นระบบและ
 ต่อเนื่อง มี 4 ตัวชี้วัด 5 มาตรการ

3. การทดลองและประเมินกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4

3.1 การทดลองกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4

การทดลองใช้กลยุทธ์ ผู้วิจัยได้ทำการทดลองใช้กลยุทธ์ จำนวน 3 กลยุทธ์ ได้แก่ กลยุทธ์ที่ 3 ปรับโครงสร้างการปฏิบัติงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนเพื่อให้การบริการมีความคล่องตัวต่อการปฏิบัติงาน กลยุทธ์ที่ 5 เสริมสร้างขวัญกำลังใจและวัฒนธรรมการทำงานให้แก่บุคลากรและภาคีเครือข่าย ในการปฏิบัติงานให้สำเร็จ และกลยุทธ์ที่ 6 พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และสร้างนวัตกรรม เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการให้บริการที่มีประสิทธิภาพ

3.1.1 ผลการทดลองใช้กลยุทธ์ที่ 3 ตัวชี้วัดที่ 1 ระดับความเหมาะสมของโครงสร้างการปฏิบัติงานและหน้าที่ของบุคลากรในการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาและภาคีเครือข่าย อยู่ในระดับมาก

ผลการศึกษา พบว่า ความเหมาะสมของโครงสร้างการปฏิบัติงานและหน้าที่ของบุคลากรในการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาและภาคีเครือข่าย โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ การประชุมร่วมกันของภาคีเครือข่ายเพื่อชี้แจงการดำเนินงาน รองลงมาได้แก่ ผู้เรียนมีความรู้และทักษะผลจากการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และเกิดความคล่องตัวต่อการปฏิบัติงานมีการบูรณาการงานและความรับผิดชอบของบุคลากร ตามลำดับ

3.1.2 ผลการทดลองใช้กลยุทธ์ที่ 3 ตัวชี้วัดที่ 2 ระดับความพึงพอใจของบุคลากรตอบทบทวนและหน้าที่ในการปฏิบัติงานของสถานศึกษาและของภาคีเครือข่ายที่มีส่วนร่วมในการดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน

ผลการศึกษา พบว่า ระดับความพึงพอใจของบุคลากรตอบทบทวนและหน้าที่ในการปฏิบัติงานของสถานศึกษาและของภาคีเครือข่ายที่มีส่วนร่วมในการดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ การมอบหมาย บทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของบุคลากรในการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน และการกำหนดรายละเอียดของการปฏิบัติงานตามกรอบหน้าที่ในเอกสารคู่มือการปฏิบัติงาน รองลงมา ได้แก่ การปรับโครงสร้างการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนเอื้อต่อการบริหารงาน และการคัดเลือกผู้ที่รับผิดชอบงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนในสถานศึกษาให้ตรงตามความรู้และความสามารถ ตามลำดับ

3.1.3 ผลการทดลองใช้ กลยุทธ์ที่ 5 ตัวชี้วัดที่ 1 ระดับความสำเร็จของการเสริมสร้างขวัญและกำลังใจ/ความสัมพันธ์ของบุคลากรของสถานศึกษาและภาคีเครือข่าย

ผลการศึกษา พบว่า ระดับความสำเร็จของการเสริมสร้างขวัญและกำลังใจ/ความสัมพันธ์ของบุคลากรของสถานศึกษาและภาคีเครือข่าย โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ มีการตั้งคณะกรรมการตรวจสอบการดำเนินงานภาระงานและหน้าที่ มาใช้ประกอบการให้สวัสดิการให้รางวัลและค่าตอบแทนต่างๆ รองลงมา ได้แก่ มีการประชุมชี้แจงเกี่ยวกับเงื่อนไขการให้ประกาศเกียรติคุณและรางวัลต่างๆ และมีการตั้งคณะกรรมการติดตามตรวจสอบการดำเนินงานตามภาระงานและหน้าที่ในการดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ตามลำดับ

3.1.4 ผลการทดลองใช้ กลยุทธ์ที่ 5 ตัวชี้วัดที่ 2-3 มีการจัดกิจกรรมเสริมสร้างขวัญและกำลังใจร่วมกันระหว่างบุคลากรของสถานศึกษาและภาคีเครือข่าย/มีค่านิยมร่วมของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา

ผลการศึกษา พบว่า จำนวนกิจกรรมเสริมสร้างขวัญและกำลังใจร่วมกันระหว่างบุคลากรของสถานศึกษาและภาคีเครือข่าย มีจำนวนไม่น้อยกว่า 2 กิจกรรม และมีค่านิยมร่วม

3.1.5 ผลการทดลองใช้ กลยุทธ์ที่ 6 ตัวชี้วัดที่ 1 ร้อยละของจำนวนบุคลากรที่มีความรู้ เข้าใจและความตระหนักเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศการดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน

ผลการทดสอบความรู้ เข้าใจและความตระหนักเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศการดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน พบว่า ผู้ตอบแบบทดสอบมีความรู้ ความเข้าใจและตระหนักเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน คิดเป็นร้อยละ 83.86 ซึ่งผ่านเกณฑ์ตามตัวชี้วัดกลยุทธ์ที่กำหนดไว้ ร้อยละ 80

3.1.6 ผลการทดลองใช้ กลยุทธ์ที่ 6 ตัวชี้วัดที่ 2 ระดับคุณภาพของการจัดระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน

ผลการศึกษา พบว่า คุณภาพของการจัดระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ระบบป้อนข้อมูล การประมวลผล และการแปลผลของโปรแกรม ซอฟแวร์สำหรับการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนสะดวกและรวดเร็ว รองลงมา ได้แก่ ข้อมูลเอกสารการดำเนินงาน แบบฟอร์มต่างๆ ที่ใช้ในงานบริการของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน และความพร้อมของเครื่องกระจายเสียง หรือรถยนต์โฆษณาเคลื่อนที่ของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ตามลำดับ

3.1.7 ผลการทดลองใช้ กลยุทธ์ที่ 6 ตัวชี้วัดที่ 3 ระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการต่อระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน

ผลการศึกษา พบว่า ความพึงพอใจของผู้รับบริการต่อระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ การลงทะเบียนเข้าใช้บริการเพื่อยกระดับฝีมือช่างและการฝึกอบรม อยู่ในระดับมาก รองลงมาได้แก่ เอกสารแบบฟอร์ม ที่ใช้ในงานบริการต่างๆ ของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน อ่านเข้าใจง่ายและสะดวก อยู่ในระดับมาก และข้อมูลข่าวสารด้านการประเมินผลในระบบสารสนเทศมีความถูกต้องแม่นยำ และเป็นปัจจุบัน อยู่ในระดับมากตามลำดับ

3.2 ผลการประเมินกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4

3.2.1 ความสอดคล้องของกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 โดยภาพรวม พบว่า องค์ประกอบต่างๆ ของกลยุทธ์มีความสอดคล้องในระดับมากที่สุด

3.2.2 ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ ของวิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าประสงค์ ของกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก และด้านความเป็นประโยชน์ อยู่ในระดับมาก

3.2.3 ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ ของกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ทั้ง 9 กลยุทธ์ พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุดและระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความเหมาะสมส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านความเป็นไปได้ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ด้านความเป็นประโยชน์ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด

3.2.4 ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ ของตัวชี้วัด และมาตรการ ของแต่ละกลยุทธ์ พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากและมากที่สุด เมื่อเทียบกับเกณฑ์การประเมินกลยุทธ์ครั้งนี้ พบว่า องค์ประกอบของกลยุทธ์ การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 มีความสอดคล้อง และวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ กลยุทธ์ ตัวชี้วัด และโครงการ/กิจกรรม มีความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยเรื่องการพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ที่นำเสนอข้างต้น ผู้วิจัยดำเนินการอภิปรายผลตามผลการวิจัย ดังต่อไปนี้

1. การศึกษาสภาพ ปัญหา และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4

การศึกษาสภาพ ปัญหา และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 มีประเด็นสำคัญที่นำมาอภิปรายผลดังนี้

1.1 การศึกษาสภาพของการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4

จากผลการวิจัยสภาพของการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ด้านการวางแผน พบว่า มีการแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารและคณะกรรมการจัดทำแผนบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนอย่างเป็นลายลักษณ์อักษร มีการมอบหมายและกำหนดบทบาทหน้าที่ของบุคลากรในการจัดทำแผนบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนอย่างชัดเจน ด้านการจัดองค์การ พบว่า มีคณะกรรมการบริหารและคณะกรรมการดำเนินงานตามโครงสร้างศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน มีการจัดบุคลากรรับผิดชอบแต่ละงานให้เหมาะสมกับความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ มีหัวหน้างานและเจ้าหน้าที่รับผิดชอบงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ด้านการนำ พบว่า มีการออกคำสั่งให้บุคลากรปฏิบัติหน้าที่ตามภารกิจหลักของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนในสถานศึกษาทุกภาคเรียน มีการแต่งตั้งบุคลากรเพื่อประสานความร่วมมือในการพัฒนาการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนกับสถานศึกษาและหน่วยงานอื่นด้านการควบคุม พบว่า มีการกำหนดมาตรฐานและตัวชี้วัดคุณภาพการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนเป็นลายลักษณ์อักษร มีคณะกรรมการกำกับติดตามและประเมินผลการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน และมีการเผยแพร่ผลการดำเนินงานต่อผู้ที่เกี่ยวข้องและสาธารณชน ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่า การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 เป็นการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสังกัดจำนวนถึง 6 สถานศึกษา จึงต้องบริหารงานอย่างเป็นระบบ มีขั้นตอนหรือกระบวนการบริหาร โดยมีการวางแผน การจัดองค์การ การนำหรือการดำเนินการ และการควบคุมติดตาม ในแต่ละขั้นตอนจะมีมาตรการหรือปัจจัยสู่ความสำเร็จที่มีประสิทธิภาพดังกล่าว ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ รังสรรค์ ประเสริฐศรี (2549, หน้า 13-14), สุนทร โคตรบรรเทา (2552, หน้า 6-7), วรณารถ แสงมณี (2553,

หน้า 10-1), เนตร์พัฒนา ยาวีราษ (2556, หน้า 2) ที่กล่าวถึงกระบวนการบริหารไว้ว่า การบริหารเป็นกระบวนการหรือเป็นหน้าที่พื้นฐานทางการจัดการ ผู้บริหารที่ประสบความสำเร็จจะต้องทำหน้าที่บริหาร 4 ประการ คือ การวางแผน (Planning) การจัดองค์การ (Organizing) การนำ (Leading) และการควบคุม (Controlling) และยิ่งสอดคล้องกับแนวคิดของโบวี (Bovee, 1993, p. 5) ที่กล่าวว่าหน้าที่ของการบริหารจัดการมี 4 ประการ ได้แก่ 1) การวางแผน (Planning) ประกอบด้วย การกำหนดเป้าหมาย (Goals) การกำหนดกลยุทธ์ (Strategy) และการพัฒนาแผนย่อยเพื่อให้เกิดการประสานงานกิจกรรมต่างๆ 2) การจัดองค์การ (Organizing) เป็นการกำหนดว่าจะทำงานอะไร บุคคลใดที่มีความเหมาะสมที่จะทำงาน (Staffing) ซึ่งเป็นกระบวนการที่เป็นทางการเพื่อให้มั่นใจว่าองค์การมีพนักงานที่มีความสามารถในงานทุกระดับเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การทั้งในระยะสั้นและระยะยาว 3) การนำ (Leading) ประกอบด้วย การจูงใจผู้ใต้บังคับบัญชา การสั่งการ การคัดเลือกช่องทางการสื่อสารที่มีประสิทธิผล รวมไปถึงการบริหารความขัดแย้ง และ 4) การควบคุม (Controlling) เป็นการติดตามผลและแก้ไขปรับปรุงสิ่งที่จำเป็นเพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นว่างานบรรลุผลตามที่ได้วางแผนไว้ และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ศักดิ์ชัย เพชรแกมทอง (2555) ที่ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาหลักสูตรการบริหารจัดการแหล่งเรียนรู้ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1 และเขต 2 พบว่า สภาพการบริหารจัดการแหล่งเรียนรู้ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1 และเขต 2 ด้านการวางแผน สถานศึกษามีการนำข้อมูลมาใช้ในการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอก มีหลักเกณฑ์การดำเนินงานที่ชัดเจน โดยการมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้อง มีการนำแผนปฏิบัติการไปสู่การปฏิบัติ ด้านการติดตามและประเมินผล มีการตรวจสอบประเมินผลด้านการดำเนินงานตามแผน มีการปรับปรุงและพัฒนา มีการติดตามแก้ไขการบริหารจัดการแหล่งเรียนรู้ที่ชัดเจน และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ธวัชชัย พันธุ์นิกุล (2555) ที่ได้ศึกษาเรื่อง รูปแบบการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ของวิทยาลัยในสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี พบว่า การดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน มีคณะกรรมการอำนวยการจากเครือข่ายหน่วยงานราชการระดับชาติ ระดับจังหวัดและระดับอำเภอ มีคณะกรรมการปฏิบัติงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน เลือกจากตัวแทนประชาคม มีทีมซ่อมแซมจากสถานศึกษาต่างๆ และเครือข่าย ภารกิจคือซ่อมบำรุงเครื่องจักรกลทางการเกษตร งบประมาณโอนให้อาชีวศึกษาจังหวัด มีการขยายบทบาทเป็น 3 ภารกิจ โดยเพิ่มภารกิจพัฒนานวัตกรรมเทคโนโลยี และผลิตภัณฑ์ชุมชน และส่งเสริมสุขอนามัย

1.2 ผลการศึกษาปัญหาการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4

จากผลการวิจัยปัญหาการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา
ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ด้านการวางแผน พบว่า การประเมินและปรับปรุงแผน

ด้านการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนไม่มีความต่อเนื่องและไม่เป็นระบบ การกำหนดรายละเอียดของแผนงานด้านการจัดสรรทรัพยากร และอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องไม่ถูกต้องเหมาะสม ด้านการจัดองค์การ พบว่า การวิเคราะห์ความสอดคล้องของงานกับเป้าหมายของสถานศึกษาไม่ชัดเจน การกำหนดงานและกิจกรรมเพื่อให้การดำเนินงานสำเร็จตามเป้าหมายของการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนไม่เหมาะสม ด้านการนำ พบว่า การประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนไม่มีประสิทธิภาพ การสื่อสารและประสานงานด้านการบริหารจัดการตามภารกิจหลักของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนมีการดำเนินงานน้อย ด้านการควบคุม พบว่า ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหรือผู้เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานไม่มีส่วนร่วมในการกำกับติดตามและประเมินผลการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ขาดการส่งเสริมให้ชุมชนหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการให้ข้อมูล เสนอแนะ และพัฒนาศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน และขาดเครื่องมือในการกำกับ ติดตาม และประเมิน ผลการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนที่มีคุณภาพ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา ในสถาบันการอาชีวศึกษา ภาคเหนือ 4 ที่ผ่านมามีการบริหารสอดคล้องกับกระบวนการบริหารแบบ PDCA แต่ในทางปฏิบัติ ประสิทธิภาพที่ได้อาจไม่เป็นไปตามเป้าหมาย โดยเฉพาะการมีส่วนร่วมของชุมชนหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งบุคลากรทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ต้องมีส่วนร่วมทุกขั้นตอนทั้งด้านวางแผน การจัดองค์การ การนำ และการควบคุม เพราะเป็นเรื่องที่ต้องให้ความสำคัญ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ไพชนนต์ ศรีม่วง (2555) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนากลยุทธ์การบริหารทรัพยากรบุคคลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 41 พบว่า ด้านปัญหาการบริหารทรัพยากรบุคคล มีการแต่งตั้ง ย้าย โอน ข้าราชการใช้เวลานานและมีขั้นตอนมาก ซึ่งเป็นปัญหาทางด้านการวางแผน และด้านการจัดองค์การ นอกจากนี้ยังพบว่าไม่มีการนำผลประเมินบุคลากรมาใช้ในการพัฒนาและแก้ไขการปฏิบัติงาน ขาดการติดตาม ประเมินผลการพัฒนาและรายงานที่ต่อเนื่อง ซึ่งเป็นปัญหาด้านการควบคุม และสถานศึกษาจัดสวัสดิการและประโยชน์เกื้อกูลให้ครู ขาดการกระทำที่ต่อเนื่องและไม่ตรงความต้องการ และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สงวน หอกคำ (2556) ที่ได้ศึกษาเรื่อง กลยุทธ์การพัฒนาการประกันคุณภาพภายในของวิทยาลัยเทคนิคในกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง พบว่า ปัญหาของการประกันคุณภาพภายในของวิทยาลัยเทคนิคในกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง ได้แก่ บุคลากรไม่ใส่ใจในการดำเนินงานตามภาระงานปกติด้วยวงจรคุณภาพ PDCA บุคลากรในสถานศึกษาไม่สามารถเชื่อมโยงงานในหน้าที่เข้ากับตัวบ่งชี้ของมาตรฐานการประกันคุณภาพ การจัดทำระบบข้อมูลเอกสาร และสารสนเทศต่าง ๆ ไม่เป็นระบบ ต่างก็เป็นปัญหาด้านการวางแผน การจัดองค์การ และการนำ นอกจากนี้ยังพบปัญหาเครื่องมือ และเกณฑ์ที่ใช้ประกอบการประเมินไม่ชัดเจน ซึ่งเป็นปัญหาทางด้านการควบคุมอีกด้วย

การที่แก้ไขปัญหการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ผู้วิจัยจึงอาศัยแนวทางของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (2562) ที่ได้กำหนดเป็นนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ให้มีการดำเนินการปรับปรุงแบบการดำเนินงานและบทบาทของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ให้กว้างขวางครอบคลุมและให้ความสำคัญในการยกระดับฝีมือช่างชุมชน รวมทั้งการเสริมสร้าง การรวมกลุ่มของช่างชุมชนสร้างความเข้มแข็งในการประกอบอาชีพและสร้างเครือข่ายช่างชุมชน ร่วมกับสถานศึกษา ให้เกิดการเรียนรู้และพัฒนาอาชีพที่ยั่งยืน ทำให้เกิดความร่วมมือระหว่าง สถานศึกษาและชุมชน ในการสร้างเครือข่ายถ่ายทอดความรู้ พัฒนาด้านสุขอนามัยพื้นฐาน และ ผลิตภัณฑ์ชุมชน เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม และเสริมสร้างมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน รวมทั้งการส่งเสริม การพัฒนาระบบรองรับและตรวจสอบคุณภาพขั้นต้นของสินค้าชุมชน อันจะเป็นการยกระดับพัฒนา คุณภาพชีวิตประชาชนในชุมชน และสอดคล้องกับแนวคิดของ ดูบริน (Dubrin, 2010, pp. 12-13) ที่ได้นำเสนอแนวคิดหน้าที่การบริหารให้การจัดบุคลากร (Staffing) ไปรวมในด้านการจัดองค์การ (Organizing) การกำหนดเป้าหมายขององค์การ จัดรวมอยู่ในการวางแผน (Planning) สำหรับการ ตัดสินใจสั่งการ การสื่อสารและการจูงใจ จัดรวมอยู่ในด้านการนำ (Leading) คือ 1) การวางแผน (Planning) หมายถึง กระบวนการกำหนดเป้าหมายขององค์การและวางแผนงานดำเนินงานให้บรรลุ เป้าหมายนั้น 2) การจัดองค์การ (Organizing) หมายถึง กระบวนการจัดการทรัพยากรและการ จัดระบบการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์การ ประกอบด้วยการจัดทำแผนภูมิปฏิบัติงาน และการจัดบุคลากรรับผิดชอบงานต่าง ๆ 3) การนำ (Leading) หมายถึง การอำนวยการและการ ประสานงาน เพื่อให้บุคลากรปฏิบัติงานบรรลุเป้าหมายขององค์การ ซึ่งต้องอาศัยภาวะผู้นำของผู้บริหาร ประกอบด้วย การจูงใจ การตัดสินใจสั่งการ การสื่อสารและการแก้ปัญหาความขัดแย้งของบุคลากร 4) การควบคุม (Controlling) หมายถึง การกำกับให้การดำเนินงานเป็นไปตามเป้าหมายและแผนของ องค์การ ประกอบด้วย การตรวจสอบ ติดตาม การเปรียบเทียบผลการปฏิบัติงานกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และการปรับปรุงแก้ไขการปฏิบัติงาน

1.3 ผลการศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4

จากผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านจุดแข็ง ได้แก่ ผู้บริหารมีความรู้ ความเข้าใจ และมีเจตคติที่ดีต่อภารกิจของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน การจัดโครงสร้างการบริหารจัดการมีความ สอดคล้องกับบทบาทและหน้าที่ของผู้เกี่ยวข้องของหน่วยงานและภาคีเครือข่าย การสั่งการ และการ ติดตามการสั่งการตามสายการบังคับบัญชาอย่างเป็นลายลักษณ์อักษร สถานศึกษามีการจัดทำระบบ ควบคุมงบประมาณที่โปร่งใสและตรวจสอบได้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า สถานศึกษาในสถาบัน การอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 มีความตระหนักและมีความรู้ ความเข้าใจต่อภารกิจของศูนย์ซ่อมสร้าง

เพื่อชุมชนและมีการปฏิบัติงานอย่างโปร่งใส ปัจจัยด้านจุดอ่อน ได้แก่ บุคลากรมีจำนวนไม่เพียงพอในการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน การประสานงานของหน่วยงานภาคีเครือข่ายล่าช้า ไม่สอดคล้องและเชื่อมโยงกับการพัฒนาการบริหารจัดการที่ยั่งยืน อาคารสำนักงานสำหรับให้บริการของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนในสถานศึกษาและชุมชนไม่ชัดเจน ไม่เป็นตำแหน่งที่ตั้งสำนักงานที่ถาวร และการประชุมชี้แจงเกี่ยวกับแนวทางการบริหารจัดการร่วมกันระหว่างหน่วยงานภาคีเครือข่ายไม่ครอบคลุมตามภารกิจที่ชัดเจน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า สถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 บริหารจัดการเกี่ยวกับบุคลากรที่ร่วมปฏิบัติการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนไม่เพียงพอ การจัดสถานที่และตำแหน่งที่ตั้งศูนย์ยังไม่ชัดเจน รวมทั้งการประสานงานกับเครือข่ายยังไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอ ปัจจัยด้านโอกาส ได้แก่ การดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนสามารถช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาของชุมชนตามภารกิจหลักของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนประชาชนในชุมชนมีเจตคติที่ดีต่อการดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน นโยบายการปฏิรูปการอาชีวศึกษาที่มุ่งให้นักเรียน นักศึกษาเรียนด้วยการปฏิบัติงานจริงในสถานที่จริงเอื้อต่อการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน นโยบายรัฐบาลเอื้อต่อการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา และเศรษฐกิจถูกกระตุ้นโดยนโยบายของรัฐบาล ช่วยส่งเสริมการดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า นโยบายรัฐบาลส่งเสริมสนับสนุน จึงเอื้อต่อการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา และการดำเนินการของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน สามารถช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาของชุมชนโดยตรง หน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนจึงให้การส่งเสริมและสนับสนุน ปัจจัยด้านภาวะคุกคาม ได้แก่ ขาดการบูรณาการเชื่อมโยงเครือข่ายสารสนเทศระหว่างหน่วยงานภาคีเครือข่ายที่สามารถเข้าถึงข้อมูลการรับบริการได้ การสนับสนุนงบประมาณเพื่อการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนจากสถานประกอบการลดลงในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ นโยบายการพัฒนาชุมชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังไม่เอื้อและสอดคล้องกับการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนที่ยั่งยืน และการช่วยเหลือและสนับสนุนจากหน่วยงานในชุมชนในรูปแบบต่างๆ ยังไม่เอื้อต่อการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า นโยบายการพัฒนาชุมชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือหน่วยงานอื่นบางเรื่องอาจไม่เอื้อหรือไม่สอดคล้องกับการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ทำให้การช่วยเหลือและสนับสนุนจากหน่วยงานไม่เอื้อต่อการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ซึ่งโดยภาพรวมปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สกว. หอการค้า (2556) ที่ได้ศึกษาเรื่อง กลยุทธ์การพัฒนาการประกันคุณภาพภายในของวิทยาลัยเทคนิคในกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง พบว่า ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพภายในของวิทยาลัยเทคนิคในกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง ปัจจัยภายในด้านจุดแข็ง ได้แก่ ผู้บริหารมีการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาแผนปฏิบัติการประจำปี ครูผู้สอนปฏิบัติงานด้วยความทุ่มเท เสียสละ อุทิศเวลาเพื่อ

ประโยชน์ของส่วนรวม ด้านจุดอ่อน ได้แก่ สถานศึกษาจัดระบบสารสนเทศ จัดเก็บเอกสารข้อมูลต่างๆ ไม่เชื่อมโยงกัน บุคลากรในสถานศึกษาส่วนใหญ่ไม่ให้ความร่วมมืออย่างเต็มที่ในการดำเนินการประกันคุณภาพภายใน ปัจจัยภายนอกด้านโอกาส ได้แก่ สถานประกอบการมีความต้องการแรงงานด้านอาชีวศึกษาอย่างต่อเนื่อง ผู้เรียนและผู้ปกครองมีความเชื่อมั่นในการจัดการศึกษาอาชีวศึกษา จบแล้วมีงานทำ ด้านภาวะคุกคาม ได้แก่ คนในสังคมบางส่วนฝังใจในภาพพจน์ที่ไม่ดีของนักเรียน นักศึกษาอาชีวศึกษาที่ปรากฏตามสื่อต่างๆ

2. การพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4

การพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 มีประเด็นที่สำคัญที่นำมาอภิปรายผล ดังนี้

จากผลการพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 พบว่า ประเด็นกลยุทธ์ มี 4 ข้อ และกลยุทธ์ มี 9 กลยุทธ์ สามารถนำประเด็นกลยุทธ์และกลยุทธ์มาอภิปรายผล ได้ดังต่อไปนี้

ประเด็นกลยุทธ์ที่ 1 การพัฒนาแผนการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาแบบมีส่วนร่วมให้มีคุณภาพ ประกอบด้วยกลยุทธ์ที่ 1 เสริมสร้างสมรรถนะการจัดทำแผนการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาให้แก่บุคลากรภายในและภายนอกสถานศึกษา กลยุทธ์ที่ 2 จัดทำแผนการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาโดยมีส่วนร่วมของชุมชน ท้องถิ่น และภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง กลยุทธ์ดังกล่าว เป็นกลยุทธ์ที่สำคัญ เพราะว่า การบริหารจัดการที่ดีจะต้องมีการวางแผนก่อนเป็นอันดับแรกและพัฒนาแผนการบริหารอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับแนวคิดของ เนตรพัฒนา ยาวีราช (2553, หน้า 50-53) ที่กล่าวว่า การจัดการเชิงกลยุทธ์เป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับผู้บริหารทุกระดับขององค์กร โดยอาศัยการวางแผนเชิงกลยุทธ์เข้ามาช่วย การวางแผนเชิงกลยุทธ์ เป็นการวางแผนที่มีความสำคัญ เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานสำหรับอนาคตในระยะยาวที่ต้องการและเกี่ยวข้องกับองค์กรทั้งองค์กรโดยรวม การวางแผนเชิงกลยุทธ์ครอบคลุมเรื่องสภาพแวดล้อมภายนอกขององค์กรและมีความสัมพันธ์กับระยะเวลาในอนาคต ความอยู่รอด ค่านิยมและความเจริญเติบโตขององค์กร ซึ่งกลยุทธ์ที่เหมาะสมและดีที่สุดที่จะใช้กับองค์กรได้ภายในระยะเวลาที่กำหนดเท่านั้น เมื่อเวลาผ่านไป องค์กรต้องมีการเปลี่ยนกลยุทธ์เพื่อให้เหมาะสมที่สุดและดีที่สุด และสอดคล้องกับแนวคิดของ เรวัตร์ ชาตรีวิศิษฐ์ และคนอื่นๆ (2553, หน้า 28-29) ที่กล่าวว่า การจัดการเชิงกลยุทธ์ (Strategic Management) หมายถึง การจัดการธุรกิจอย่างเป็นระบบ โดยกำหนดทิศทางขององค์กรในอนาคต ซึ่งต้องอาศัยการวางแผนอย่างเป็นขั้นตอน และการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก เพื่อหาโอกาสและอุปสรรคที่จะมีผลกระทบต่อธุรกิจ และวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน เพื่อหาจุดแข็งและจุดอ่อน

ในองค์กรสำหรับกำหนดตำแหน่งทางการแข่งขันของธุรกิจ แล้วกำหนดกลยุทธ์เพื่อให้สามารถนำไปดำเนินการเพื่อให้บรรลุทิศทางตามที่ได้กำหนดไว้ และยังสอดคล้องกับแนวคิดของ สุวัฒน์ ศิรินิรันดร์ (2550, หน้า 83-106) ที่กล่าวถึงกระบวนการวางแผนเพื่อกำหนดและถ่ายทอดกลยุทธ์ว่า กระบวนการวางแผนเพื่อกำหนดและถ่ายทอดกลยุทธ์ เป็นสิ่งสำคัญที่สุดของการดำเนินธุรกิจหรือพัฒนาองค์กร เปรียบเสมือนการกำหนดยุทธศาสตร์ ยุทธวิธีในการสู้รบกับข้าศึกของทหาร ซึ่งหากเกิดความผิดพลาดไม่ว่าจะจากขั้นตอนใด ก็อาจเกิดความเสียหายอย่างใหญ่หลวงขึ้นได้ และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สงวน หอกคำ (2556) ที่ได้ศึกษาเรื่อง กลยุทธ์การพัฒนาการประกันคุณภาพภายในของวิทยาลัยเทคนิคในกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง พบว่า กลยุทธ์ที่พัฒนาขึ้น ได้แก่

- 1) ส่งเสริมการวางแผนการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาให้เป็นระบบและมีคุณภาพ
- 2) พัฒนาระบบและกลไกในการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา
- 3) เพิ่มขีดความสามารถของบุคลากรในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการดำเนินการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา
- 4) ยกระดับการกำกับติดตามการดำเนินงานตามระบบและกลไกประกันคุณภาพภายใน
- 5) เร่งรัดติดตามตรวจสอบการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา ให้เป็นไปตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา
- 6) ปรับปรุงระบบการประเมินคุณภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพ
- 7) รมรงคให้มีการประเมินคุณภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง

ประเด็นกลยุทธ์ที่ 2 การปรับโครงสร้างการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนบูรณาการให้สอดคล้องและเหมาะสมกับชุมชน ท้องถิ่น ประกอบด้วย กลยุทธ์ที่ 3 ปรับโครงสร้างการปฏิบัติงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนเพื่อให้การบริการมีความคล่องตัวต่อการปฏิบัติงาน กลยุทธ์ที่ 4 ยกระดับมาตรฐานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนและพัฒนาศักยภาพของบุคลากรให้สามารถปฏิบัติงานตามมาตรฐาน กลยุทธ์ดังกล่าว เป็นกลยุทธ์ที่สำคัญเพราะว่า ในการนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ ฝ่ายบริหารจะต้องปรับโครงสร้างการบริหารในหลายๆ เรื่องให้เหมาะสม ซึ่งเป็นเรื่องสำคัญสอดคล้องกับแนวคิดของ เนตร์พัฒนา ยาวีราช (2553, หน้า 54-79) ที่กล่าวว่า การนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ จะต้องอาศัยทักษะต่างๆ ที่สำคัญ ดังนี้ คือ ทักษะในด้านการนำไปปฏิบัติ (Interacting Skill) หมายถึงการที่ผู้บริหารสร้างความเข้าใจอันดีให้แก่พนักงานในระดับปฏิบัติตามกลยุทธ์ ทักษะทางด้านการจัดสรรทรัพยากร (Allocating Skill) หมายถึง ผู้บริหารมีทักษะทางด้านการกระจายและจัดสรรทรัพยากรที่จำเป็นในการปฏิบัติตามกลยุทธ์ ทักษะทางด้านตรวจสอบดูแลการทำงาน (Monitoring Skill) หมายถึงผู้บริหารมีความสามารถในการพิจารณาว่าผลการทำงานเป็นอย่างไร มีปัญหาอะไรเกิดขึ้นจากการปฏิบัติตามกลยุทธ์นั้นหรือไม่เพื่อหาทางแก้ไขให้ดีขึ้น และทักษะทางด้านการจัดองค์การ (Organizing Skill) หมายถึง ผู้บริหารมีความสามารถในการจัดโครงสร้างการทำงาน การจัดแบ่งหน้าที่งาน แผนงานอย่างเหมาะสม กำหนดความสัมพันธ์ระหว่างผู้รับผิดชอบงานต่างๆ

ให้มีการประสานงานที่ดี และสอดคล้องกับแนวคิดของ รังสรรค์ ประเสริฐศรี (2549, หน้า 13-14) ที่กล่าวว่า การจัดองค์การ (Organizing) เป็นกระบวนการตัดสินใจว่าใครจะทำงานอะไรและรายงานขึ้นตรงกับใคร เป็นการใช้บุคลากรได้อย่างเหมาะสม (Staffing) หรือหมายถึง กระบวนการออกแบบงาน การจัดสรรทรัพยากรและการประสานกิจกรรมการทำงาน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เดนนิส และคนอื่นๆ (Dennis, et al., 1997) ที่ได้ศึกษาเรื่อง ระบบการสนับสนุนในการวางแผนกลยุทธ์ วัตถุประสงค์เพื่อกำหนดมิติของระบบการสนับสนุนในการวางแผนกลยุทธ์ พบว่า ระบบการสนับสนุนมี 4 มิติ คือ การสนับสนุนกระบวนการวางแผนกลยุทธ์ การสนับสนุนการแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการวางแผนกลยุทธ์ การสนับสนุนด้านการกำหนดบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการดำเนินการวางแผนกลยุทธ์ การสนับสนุนด้านการจัดโครงสร้างบริหารงาน

ประเด็นกลยุทธ์ที่ 3 การยกระดับคุณภาพการดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ของสถานศึกษาให้มีมาตรฐาน ประกอบด้วย กลยุทธ์ที่ 5 เสริมสร้างขวัญกำลังใจและค่านิยมการทำงานให้แก่บุคลากรและภาคีเครือข่าย ในการปฏิบัติงานให้สำเร็จ กลยุทธ์ที่ 6 พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และสร้างนวัตกรรม เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการให้บริการที่มีประสิทธิภาพ กลยุทธ์ที่ 7 เสริมสร้างความเข้มแข็งและบูรณาการความร่วมมือให้มีการบริการชุมชนร่วมกับภาคีเครือข่ายระดับชุมชนที่มีมาตรฐาน กลยุทธ์ที่ 8 พัฒนารูปแบบในการแสวงหาทรัพยากรหรือแหล่งงบประมาณจากภายนอกทั้งภาครัฐและเอกชนเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนให้เกิดความยั่งยืน กลยุทธ์ดังกล่าว เป็นกลยุทธ์ที่สำคัญเพราะว่า ทั้ง 4 กลยุทธ์ เป็นกลยุทธ์เพื่อเสริมสร้างและพัฒนาการดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนให้มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพเป็นขั้นตอนสำคัญของกระบวนการบริหาร อยู่ในขั้นดำเนินการหรือขั้นนำ (Leading) สอดคล้องกับแนวคิดของ รังสรรค์ ประเสริฐศรี (2549, หน้า 13-14) และวรรณารถ แสงมณี (2553, หน้า 10) ที่กล่าวว่า หน้าที่ในการบริหารทั่วไป 4 ประการ ที่มีความสัมพันธ์กัน ได้แก่ การวางแผน (Planning) การจัดรูปองค์การ (Organizing) การอำนวยการหรือการนำ (Leading) และการควบคุม (Controlling) โดยเฉพาะการอำนวยการหรือการนำ เป็นการชักนำให้บุคคลอื่นปฏิบัติงาน โดยการจูงใจให้ปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายขององค์การ ซึ่งในเรื่องของการนำนี้ผู้บริหารจะต้องใช้หลักการจูงใจที่ดี และขณะเดียวกัน ก็ต้องมีการสั่งการที่เหมาะสมด้วย หรือหมายถึงการกระตุ้นจูงใจให้ใช้ความพยายามเพื่อบรรลุเป้าหมาย และสอดคล้องกับ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (2552, หน้า 2-23) ที่กำหนดระเบียบสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2552 ให้สถานศึกษาดำเนินการดังต่อไปนี้ 1) จัดการศึกษาให้มีความทันสมัย ยึดหยุ่น สอดคล้องกับความต้องการของตลาด แรงงาน สถานประกอบการ และการประกอบอาชีพอิสระ เพื่อการดำรงชีวิตตามสภาพเศรษฐกิจ สังคม ท้องถิ่นวัฒนธรรมเทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม มุ่งเน้นการปฏิบัติงานจริง ตามความพร้อมและศักยภาพของสถานศึกษา 2) การศึกษาโดยประสานความร่วมมือ

กับสถานศึกษาและหน่วยงานอื่นทั้งในด้านการจัดการวิชาการ การใช้บุคลากรและทรัพยากรร่วมกัน

3) จัดการศึกษาโดยการระดมทรัพยากรด้านการเงิน ทรัพย์สินและบุคลากรทั้งจากรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น บุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชนเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ สถาบันสังคมอื่น รวมทั้งความร่วมมือในการจัดกิจกรรม และการจัดหาทุน เพื่อพัฒนาการอาชีวศึกษา 4) จัดการศึกษาให้ผู้เรียนเป็นผู้มีสมรรถนะทางวิชาชีพ สามารถประกอบการอาชีพ เป็นพลเมืองดีของสังคม มีความสามารถในการคิด เรียนรู้ วางแผนและพัฒนาตนเอง 5) เป็นศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง และการให้บริการวิชาชีพแก่ชุมชนและท้องถิ่น 6) วิจัย เพื่อพัฒนาองค์ความรู้เทคโนโลยีและนวัตกรรม 7) ทำนุบำรุงศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี ส่งเสริม การกีฬา พละนาฏยและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม 8) ส่งเสริมการจัดการศึกษาเชิงธุรกิจ การรับงานการค้า และการรับจัดทำบริการ รับจ้าง ผลิตเพื่อจำหน่ายที่สอดคล้องกับการเรียนการสอน และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ นราทิพย์ สอาดเอี่ยม (2556) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนที่เหมาะสมกับองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดกาญจนบุรี พบว่า แนวทางการบริหารศูนย์การเรียนรู้ชุมชน ด้านบุคลากร ควรจัดให้มีวิทยากรภายนอกหรือภูมิปัญญาท้องถิ่นมาสอนประจำหรือสอนเสริม มีการพัฒนาบุคลากรศูนย์การเรียนรู้ชุมชน จัดบุคลากรให้เพียงพอและมีคุณภาพ ให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมให้มากขึ้น ด้านงบประมาณควรได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐและองค์การบริหารส่วนตำบลอย่างเหมาะสม ด้านวัสดุอุปกรณ์ อาคารสถานที่ ควรมีสื่อเพียงพอต่อความต้องการ ด้านการบริหารจัดการ ควรจัดทำโครงสร้างการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ และยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เจียง วงศ์สวัสดิ์สุริยะ (2556) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนารูปแบบและยุทธศาสตร์การยกระดับคุณภาพศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (Fix It Center) ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา พบว่า กลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (Fix it Center) ประกอบด้วย 8 กลยุทธ์ ได้แก่ 1) เพิ่มขีดความสามารถในการจัดทำแผนกลยุทธ์การพัฒนาศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน 2) ส่งเสริมให้มีการวางแผนการดำเนินงานแบบมีส่วนร่วมของสถานศึกษากับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง 3) พัฒนาโครงสร้างการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนให้เหมาะสมและเป็นระบบ 4) รณรงค์การประชาสัมพันธ์ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนแก่ นักเรียน นักศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชนและสังคม 5) เสริมสร้างความเข้มแข็งในการดำเนินงานตามภารกิจหลักของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน 6) พัฒนาระบบและกลไกการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน 7) ส่งเสริมและสนับสนุนการติดตามและประเมินการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง 8) เร่งรัดการรายงานผลการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนให้มีประสิทธิภาพ

ประเด็นกลยุทธ์ที่ 4 การพัฒนาระบบและกลไกการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนให้เป็นระบบ ได้แก่ กลยุทธ์ที่ 9 พัฒนาระบบและกลไกติดตาม

ประเมินผล รายงานผลการดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง กลยุทธ์ดังกล่าว เป็นกลยุทธ์ที่สำคัญเพราะว่า การพัฒนาระบบและกลไกการติดตามและประเมินผล เป็นเรื่องที่สำคัญสำหรับการบริหารหรือการปฏิบัติงาน โดยการติดตามการทำงานและปฏิบัติการ แก้ไขหรือเป็นกระบวนการวัดผลการทำงานและการแก้ไข เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นว่าได้ผลลัพธ์ตาม ที่ต้องการ สอดคล้องกับแนวคิดของ เนตรพัฒนา ยาวีราข (2556, หน้า 2), โบวี (Bovee, 1993, p. 5) และคูบริน (Dubrin, 2010, pp.12-13) ที่กล่าวว่า การควบคุมติดตามและประเมินผลเป็น หน้าที่ทางการจัดการสำหรับผู้บริหารในการรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้เป็นมาตรวัดผลการทำงาน ในองค์กร รวมทั้งการวัดผลการทำงานในปัจจุบันเพื่อให้มีมาตรฐาน เช่น มาตรฐานการดำเนินงาน มาตรฐานด้านคุณภาพ มีการเปรียบเทียบกับผลงานที่ทำได้ เพื่อปรับปรุงแก้ไขผลการทำงานให้เกิด ประสิทธิภาพสูงสุด ลดการสูญเสียสิ้นเปลือง เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ขององค์กร ซึ่งการ ควบคุมติดตามและประเมินผล เป็นขั้นตอนหรือกระบวนการบริหารกลยุทธ์ สอดคล้องกับแนวคิดของ สุพานี สฤษฏ์วานิช (2546, หน้า 19-20) ที่กล่าวว่า งานบริหารกลยุทธ์เป็นกระบวนการที่ประกอบ ไปด้วยขั้นตอน 3 ขั้นตอน แต่ละขั้นตอนนั้นมีความสำคัญมาก หัวใจสำคัญของการบริหารกลยุทธ์ให้ ประสบความสำเร็จได้นั้นจะอยู่ที่การให้ความสำคัญ และการทุ่มเทความพยายามในกระบวนการ บริหารกลยุทธ์ทั้ง 3 ขั้นตอนนี้ อันประกอบด้วย 1) การกำหนดแผนกลยุทธ์ (Strategy Formulation) หรือการวางแผนกลยุทธ์ (Strategic Planning) เป็นขั้นตอนของการวางแผนสำคัญ ที่จะเริ่มจากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทั้งภายนอกและภายในองค์กร เพื่อกำหนดเป้าหมายระยะ ยาวที่จะบอกทิศทางขององค์กร กลยุทธ์หลักและกลยุทธ์ที่จะใช้ในการแข่งขัน 2) การนำแผนกลยุทธ์ ไปปฏิบัติ (Strategy Implementation) ขั้นตอนนี้จะเน้นการวางแผนดำเนินงานและการนำแผนงาน ต่างๆ นั้นไปปฏิบัติ แต่การดำเนินงานตามขั้นตอนนี้ให้บรรลุผลจะต้องเตรียมความพร้อมของปัจจัย ต่างๆ คือปัจจัยด้านบุคลากร โครงสร้างขององค์กร ระบบงานต่างๆ ที่จำเป็น เพื่ออำนวยความสะดวก การนำ แผนกลยุทธ์ไปปฏิบัตินั้นบังเกิดผล และ 3) การติดตามและประเมินผลกลยุทธ์ (Strategy Evaluation and Control) จะเป็นการตรวจสอบและติดตามผลการดำเนินงานตามที่ระบุไว้ในแผน กลยุทธ์ ปัญหาอุปสรรคต่างๆ ที่เผชิญอยู่เพื่อจะได้ดำเนินการแก้ไขให้เหมาะสม และสอดคล้องกับ ผลการวิจัยของ สงวน หอกคำ (2556) ที่ได้ศึกษาเรื่อง กลยุทธ์การพัฒนาการประกันคุณภาพภายใน ของวิทยาลัยเทคนิคในกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง พบว่า กลยุทธ์ที่พัฒนาขึ้น ได้แก่ 1) ส่งเสริมการวางแผน การดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาให้เป็นระบบและมีคุณภาพ 2) พัฒนาระบบ และกลไกในการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา 3) เพิ่มขีดความสามารถของ บุคลากรในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการดำเนินการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา 4) ยกระดับ การกำกับติดตามการดำเนินงานตามระบบและกลไกประกันคุณภาพภายใน 5) เร่งรัดติดตาม ตรวจสอบการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา ให้เป็นไปตามมาตรฐานการ

อาชีวศึกษา 6) ปรับปรุงระบบการประเมินคุณภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพ 7) รณรงค์ให้มีการประเมินคุณภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง

3. การทดลองและประเมินกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4

3.1 การทดลองกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4

การทดลองใช้กลยุทธ์ ผู้วิจัยได้ทำการทดลองใช้กลยุทธ์ จำนวน 3 กลยุทธ์ ได้แก่ กลยุทธ์ที่ 3 ปรับโครงสร้างการปฏิบัติงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนเพื่อให้การบริการมีความคล่องตัวต่อการปฏิบัติงาน กลยุทธ์ที่ 5 เสริมสร้างขวัญกำลังใจและวัฒนธรรมการทำงานให้แก่บุคลากรและภาคีเครือข่าย ในการปฏิบัติงานให้สำเร็จ และกลยุทธ์ที่ 6 พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และสร้างนวัตกรรม เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการให้บริการที่มีประสิทธิภาพ

จากผลการทดลองใช้กลยุทธ์ที่ 3 ตัวชี้วัดที่ 1 พบว่า ความเหมาะสมของโครงสร้างการปฏิบัติงานและหน้าที่ของบุคลากรในการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาและภาคีเครือข่าย โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ผลการทดลองใช้กลยุทธ์ที่ 3 ตัวชี้วัดที่ 2 พบว่า ระดับความพึงพอใจของบุคลากรต่อบทบาทและหน้าที่ในการปฏิบัติงานของสถานศึกษาและของภาคีเครือข่ายที่มีส่วนร่วมในการดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ผลการทดลองใช้กลยุทธ์ที่ 5 ตัวชี้วัดที่ 1 พบว่า ระดับความสำเร็จของการเสริมสร้างขวัญและกำลังใจ/ความสัมพันธ์ของบุคลากรของสถานศึกษาและภาคีเครือข่าย โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ผลการทดลองใช้กลยุทธ์ที่ 5 ตัวชี้วัดที่ 2-3 พบว่า จำนวนกิจกรรมเสริมสร้างขวัญและกำลังใจร่วมกันระหว่างบุคลากรของสถานศึกษาและภาคีเครือข่าย มีจำนวนไม่น้อยกว่า 2 กิจกรรม และมีค่านิยมร่วม ผลการทดลองใช้ กลยุทธ์ที่ 6 ตัวชี้วัดที่ 1 พบว่า ผู้ตอบแบบทดสอบมีความรู้ ความเข้าใจและตระหนักเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน คิดเป็นร้อยละ 83.86 ซึ่งผ่านเกณฑ์ตามตัวชี้วัดกลยุทธ์ที่กำหนดไว้ ร้อยละ 80 ผลการทดลองใช้ กลยุทธ์ที่ 6 ตัวชี้วัดที่ 2 พบว่า คุณภาพของการจัดระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และผลการทดลองใช้กลยุทธ์ที่ 6 ตัวชี้วัดที่ 3 พบว่า ความพึงพอใจของผู้รับบริการต่อระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ซึ่งผลการทดลองทั้ง 3 กลยุทธ์ สามารถเก็บรวบรวมข้อมูลได้ด้วยเครื่องมือที่สร้างขึ้นตามตัวชี้วัดกลยุทธ์ และผลการประเมินตามตัวชี้วัดบรรลุเป้าหมายทุกกลยุทธ์และทุกตัวชี้วัด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า กลยุทธ์ที่พัฒนาขึ้นเป็นกลยุทธ์ที่มีคุณภาพ มีตัวชี้วัดและมาตรการที่เหมาะสม เพื่อการ

บริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 และเพื่อประโยชน์แก่ชุมชน และผ่านการตรวจสอบกลยุทธ์ด้านความเหมาะสมและความเป็นไปได้โดยผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งจากการทดลองกลยุทธ์และประเมินผลการทดลองครั้งนี้ถือเป็นกระบวนการบริหารเชิงกลยุทธ์ (Strategic Management Process) สอดคล้องกับแนวคิดของ สุพานี สถุภวัฏวานิช (2546, หน้า 19-20) ที่กล่าวว่า งานบริหารกลยุทธ์เป็นกระบวนการที่ประกอบไปด้วย 3 ขั้นตอน แต่ละขั้นตอนนั้นมีความสำคัญมาก หัวใจสำคัญของการบริหารกลยุทธ์ให้ประสบความสำเร็จได้นั้น จะอยู่ที่การให้ความสำคัญ และการทุ่มเทความพยายามในกระบวนการบริหารกลยุทธ์ทั้ง 3 ขั้นตอนนี้ อันประกอบด้วย 1) การกำหนดแผนกลยุทธ์ (Strategy Formulation) หรือการวางแผนกลยุทธ์ (Strategic Planning) 2) การนำแผนกลยุทธ์ไปปฏิบัติ (Strategy Implementation) ขั้นตอนนี้จะเน้นการวางแผนดำเนินงานและการนำแผนงานต่างๆ นั้นไปปฏิบัติ แต่การดำเนินงานตามขั้นตอนนี้ให้บรรลุผลก็จะต้องเตรียมความพร้อมของปัจจัยต่างๆ คือปัจจัยด้านบุคลากร โครงสร้างขององค์การ ระบบงานต่างๆ ที่จำเป็น เพื่ออำนวยความสะดวกให้การนำแผนกลยุทธ์ไปปฏิบัตินั้นบังเกิดผล 3) การติดตามและประเมินผลกลยุทธ์ (Strategy Evaluation and Control) จะเป็นการตรวจสอบและติดตามผลการดำเนินงานตามที่ระบุไว้ในแผนกลยุทธ์ และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุวภางค์ ศรีเทพ และคนอื่นๆ (2555) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาระดับคุณภาพศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (Fix It Center) ต้นแบบ ตำบลโคกมน อำเภอน้ำหนาว จังหวัดเพชรบูรณ์ ของวิทยาลัยเทคนิคเพชรบูรณ์ พบว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนต้นแบบ ของวิทยาลัยเทคนิคเพชรบูรณ์ โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก

3.2 ผลการประเมินกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4

จากผลการประเมินกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ซึ่งประกอบด้วย วิสัยทัศน์ พันธกิจ ประเด็นกลยุทธ์ เป้าประสงค์ กลยุทธ์ ตัวชี้วัด และมาตรการ มีผลการประเมินด้านความสอดคล้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ อยู่ในระดับมากและมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า กระบวนการพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 มีขั้นตอนการพัฒนาที่เหมาะสม มีความสอดคล้องต่อเนื่องของขั้นตอนการพัฒนา และแต่ละขั้นตอนดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งมีกระบวนการพัฒนา ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาสภาพ ปัญหา และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ด้วยแบบสอบถามและการสนทนากลุ่ม ขั้นตอนที่ 2 พัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์แนวการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้าง

เพื่อชุมชนของสถานศึกษาที่ประสบผลสำเร็จ การประชุมเชิงปฏิบัติการ เพื่อการวิเคราะห์ สภาพแวดล้อมภายในและสภาพแวดล้อมภายนอก (SWOT Analysis) และการยกร่างกลยุทธ์ การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 รวมทั้งการตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์ โดยผู้ทรงคุณวุฒิ แล้วนำกลยุทธ์ ไปทดลองใช้ และประเมินผลการทดลองใช้ ซึ่งขั้นตอนดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดของ ปิณรส มาลากุล ณ อยุธยา (2554, หน้า 2-3) ที่กล่าวว่า กระบวนการจัดการเชิงกลยุทธ์ประกอบด้วยขั้นตอน 3 ขั้นตอน 1) การจัดวางกลยุทธ์ หรือการวางแผนกลยุทธ์ (Strategic Planning) เป็นการวิเคราะห์ สภาพแวดล้อมภายนอกเพื่อหาโอกาสและภัยคุกคาม การวิเคราะห์สถานการณ์ภายในเพื่อหาจุดแข็ง และจุดอ่อน การกำหนดหรือทบทวนวิสัยทัศน์และภารกิจขององค์กร การกำหนดวัตถุประสงค์ของ องค์กรในระยะของแผนกลยุทธ์ การวิเคราะห์และเลือกกำหนดกลยุทธ์และแนวทางพัฒนาองค์กร 2) การนำกลยุทธ์ไปสู่ปฏิบัติ (Strategic Implementation) การกำหนดเป้าหมายการดำเนินงาน การวางแผนปฏิบัติการ (Action Plan) ที่ระบุกิจกรรมต่างๆ ที่จะต้องดำเนินการ 3) การควบคุมและ ประเมินผลเชิงกลยุทธ์ (Strategic Control and Evaluation) เป็นการติดตามตรวจสอบผลการ ดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์ และการติดตามสถานการณ์และเงื่อนไขต่างๆ ที่อาจเปลี่ยนแปลงไปซึ่ง อาจทำให้ต้องมีการปรับแผนกลยุทธ์ และสอดคล้องกับแนวคิดของ ภูวนิดา คุณผลิน (2550, หน้า 42) ที่กล่าวถึง ภาพรวมของกระบวนการบริหารเชิงกลยุทธ์ที่มีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ขั้นตอนที่ 1 การวางแผนกลยุทธ์ (Strategic Planning) ได้แก่ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก และภายในองค์กร และการกำหนดทบทวนวิสัยทัศน์ พันธกิจและเป้าประสงค์ขององค์กร การ วิเคราะห์และเลือกกำหนดกลยุทธ์ และแนวทางพัฒนาองค์กร ขั้นตอนที่ 2 การนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ (Strategic Implementation) เช่น การวางแผนปฏิบัติการ (Action Plan) การพัฒนาองค์กร การ บริหารทรัพยากรบุคคล การสั่งการและประสานงาน เทคโนโลยีสารสนเทศ วัฒนธรรมองค์กร องค์กรแห่งการเรียนรู้ และการจัดการคุณภาพทั่วทั้งองค์กร ขั้นตอนที่ 3 การควบคุมและประเมิน แผนกลยุทธ์ (Strategic Control & Evaluation) เช่น การจัดทำรายงานผลงานประจำปี การควบคุม ภายใน การตรวจสอบภายใน และการประเมินผลสำเร็จของแผนกลยุทธ์ทุก 3-5 ปี และการประเมิน กลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษา ภาคเหนือ 4 ครั้งนี้เป็นการประเมินด้านความสอดคล้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความ เป็นประโยชน์ ตามหลักเกณฑ์ในการประเมินกลยุทธ์ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ อนิวัช แก้วจำนง (2551, หน้า 197-198) ที่กล่าวถึงการประเมินกลยุทธ์ว่าการประเมินกลยุทธ์ต้องคำนึงถึงหลักพื้นฐาน ในการประเมิน (Strategy Evaluation Principles) 3 ประการ 1) หลักความเหมาะสม (Suitability) เป็นหลักการในการประเมินดูว่ากลยุทธ์หรือทางเลือก เชิงกลยุทธ์ที่ใช้มีความเหมาะสมเพียงไรโดย พิจารณาควบคู่ไปกับการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก 2) หลักเกณฑ์ที่เป็นไปได้ (Feasibility)

เป็นการประเมินในลักษณะการประเมินกลยุทธ์ ที่นำมาใช้ว่ามีโอกาสเป็นไปได้มากน้อยเพียงใด สามารถดำเนินการได้ด้วยทรัพยากรที่องค์การมีอยู่หรือไม่หรืออาจเป็นกลยุทธ์ที่เหมาะสมโดยคำนึง ความเป็นไปได้ของการกำหนดทิศทาง ว่าองค์การมีโอกาสในการบรรลุผลสำเร็จมากน้อยเพียงใด ภายใต้สภาพแวดล้อมทางธุรกิจที่แตกต่างกันรวมถึงทรัพยากรที่มีในองค์การ และ 3) หลักเกณฑ์ของ การยอมรับได้ (Acceptability) เป็นการพิจารณาว่าถึงแม้กลยุทธ์ที่ใช้มีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ แต่ต้องคำนึงถึงข้อเท็จจริงว่าผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียขององค์การจะเห็นด้วยและยอมรับได้มากน้อย เพียงใด และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุภาพร พงศ์ปัญญาโอภาส (2555) ที่ศึกษาเรื่องการพัฒนา กลยุทธ์การบริหารงานวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏในกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง พบว่า ผลการประเมิน กลยุทธ์ มีความสอดคล้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์อยู่ในระดับมาก และมากที่สุด และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ศักดิ์ชัย เพชรแกมทอง (2555) ที่ศึกษาเรื่อง การพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการแหล่งเรียนรู้ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1 และเขต 2 พบว่า การประเมิน กลยุทธ์ ด้านความ สอดคล้องของวิสัยทัศน์ พันธกิจ ประเด็นกลยุทธ์ เป้าประสงค์ กลยุทธ์ มาตรการ และตัวชี้วัด มีความ สอดคล้องในระดับมากและมากที่สุด และด้านความเหมาะสม ความเป็นไปได้ การใช้ประโยชน์ของ กลยุทธ์ มาตรการและตัวชี้วัด มีผลการประเมินอยู่ในระดับมากและมากที่สุดและยังสอดคล้องกับ ผลการวิจัยของ สงวน หอกคำ (2556) ที่ศึกษาเรื่อง กลยุทธ์การพัฒนาการประกันคุณภาพภายในของ วิทยาลัยเทคนิคในกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง พบว่า กลยุทธ์ส่วนใหญ่มีความสอดคล้องในระดับมากที่สุด ความเหมาะสมในระดับมาก ความเป็นไปได้ในระดับมาก และความเป็นประโยชน์ในระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. รัฐบาลควรดำเนินการดังนี้
 - 1.1 ควรกำหนดเป็นนโยบายพัฒนาและยกระดับบทบาทของศูนย์ซ่อมสร้าง เพื่อชุมชนในภาพรวมทุกๆ ราย 4 ปี
 - 1.2 ควรให้สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาเป็นหน่วยงานหลัก และมีหน่วยงานในสังกัดอื่นที่มีหน้าที่ฝึกอบรมวิชาชีพได้เข้าร่วมดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนด้วย เพื่อให้การดำเนินงานได้อย่างกว้างขวางและต่อเนื่อง
2. สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาควรดำเนินการดังนี้
 - 2.1 กำหนดนโยบายพัฒนาและขยายบทบาทศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ให้ต่อเนื่อง และเป็นรูปธรรมยิ่งขึ้น

2.2 ควรมีการกำหนดมาตรฐานและแนวทางการดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ในภาพรวมของส่วนกลาง

2.3 ควรแสวงหาเครือข่ายความร่วมมือกับภาคีเครือข่ายภาคเอกชน ในการส่งเสริม สนับสนุนเพื่อพัฒนาและการขยายบทบาทของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนให้เข้มแข็ง

2.4 ควรสนับสนุนให้สถานศึกษาในสังกัด นำกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ที่พัฒนาขึ้นนี้ ไปปรับใช้ให้เหมาะสมกับบริบทของแต่ละสถานศึกษา

3. สถานศึกษาควรดำเนินการดังนี้

3.1 ควรส่งเสริมและสนับสนุนการสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาและการขยายบทบาทของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนกับภาคีเครือข่ายภาครัฐและภาคเอกชนระดับภูมิภาคให้เข้มแข็ง

3.2 ควรนำกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาหรืออาชีวศึกษาที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ไปสู่การปฏิบัติต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาหรืออาชีวศึกษาจังหวัด ตามบริบทของพื้นที่ ภูมิภาค

2. ควรศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษา ของสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

3. ควรศึกษาวิจัยเรื่องรูปแบบการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4

บรรณานุกรม

- กอบกุล กลับอำไพ. (2552). การบริหารจัดการศูนย์การเรียนรู้ชุมชนของครูประจำศูนย์การเรียนรู้ชุมชนสถานศึกษาสังกัดสำนักงานส่งเสริมงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดนครศรีธรรมราช. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช. การอาชีวศึกษา, สำนักงานคณะกรรมการ. (2551). คู่มือปฏิบัติการโครงการขยายบทบาทศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยสารพัดช่างพระนคร.
- _____. (2552). คู่มือการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (Fix It Center) สำหรับประชาชนและคณะกรรมการบริหารศูนย์. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา.
- _____. (2554). แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาอาชีวศึกษา (พ.ศ.2552-2561). [Online]. Available : <http://www.cvc.ac.th/cvc/pon/plan2552-2561.pdf>. [2557, มีนาคม 20].
- _____. (2555). ยุทธศาสตร์การผลิตและพัฒนากำลังคนอาชีวศึกษาในระยะ 15 ปี (พ.ศ. 2555-2569). [Online]. Available <http://www.kiec.ac.th/kiec/Filepdf/นโยบายและยุทธศาสตร์อาชีวศึกษา>. [2562, มกราคม 15]
- _____. (2560). แผนพัฒนาการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2560-2579. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.
- _____. (2563). ยุทธศาสตร์เพื่อขับเคลื่อนนโยบายสำหรับสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. [Online]. Available. http://www.lampangpoly.ac.th/files/1110261010541173_1204270991217.pdf. [2557, กุมภาพันธ์ 27].
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2553). การคิดเชิงวิเคราะห์ (Analytical Thinking). (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: ชัคเซสมิเดีย.
- _____. (2557). วิเคราะห์ 5 ปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อการศึกษาไทย. [Online]. Available. <http://senior.eduzones.com/drkieng/7005>. [2557, เมษายน 20].
- ความร่วมมือ, สำนัก สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. (2562). คู่มือการปฏิบัติงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (Fix It Center) ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 1 พ.ศ. 2562. กรุงเทพฯ: สำนักความร่วมมือ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา.

จันทราณี สงวนนาม. (2551). **ทฤษฎีและแนวปฏิบัติในการบริหารสถานศึกษา**. (พิมพ์ครั้งที่ 2).

กรุงเทพฯ: อรุณการพิมพ์.

เจียง วงศ์สวัสดิ์สุริยะ. (2556). **การพัฒนารูปแบบและยุทธศาสตร์การยกระดับคุณภาพศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (Fix It Center) ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา**.

กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา.

ฉลอง ชาตรุประชีวิน. (2551). **การพัฒนากลยุทธ์การส่งเสริมการจัดกิจกรรมเพื่อสร้างคุณธรรมที่พึงประสงค์ของนิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ**. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร.

ชูศรี วงศ์รัตน์ และองอาจ นัยพัฒน์. (2551). **แบบแผนการวิจัยเชิงทดลองและสถิติวิเคราะห์:**

แนวคิดพื้นฐานและวิธีการ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ณัฐพันธ์ เขจรนนท์. (2548). **การจัดการเชิงกลยุทธ์**. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น.

ตรวจเงินแผ่นดิน, สำนักงาน. (2557). **รายงานผลการตรวจสอบผลการดำเนินงาน โครงการขยายบทบาทศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (Fix It Center)**. กรุงเทพฯ: สำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน.

ธนากร ไกรแก้ว. (2549). **การประเมินโครงการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (Fix it Center) ของวิทยาลัยการอาชีพร้อยเอ็ด**. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะ วิทยาลัยการเมืองการปกครอง มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ธวัชชัย พันธุ์กุล. (2555). **การนำเสนอรูปแบบการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของวิทยาลัยในสังกัดอาชีวศึกษาอุบลราชธานี**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.

ธีรยุทธ วัฒนาศุภโชค. (2548). **การบริหารเชิงกลยุทธ์และการแข่งขัน**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นโยบายและยุทธศาสตร์, สำนัก สำนักปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. (2563). **แผนยุทธศาสตร์กระทรวงศึกษาธิการ (พ.ศ. 2563-2565) อาชีวศึกษา**. [Online]. Available. <http://www.qrgo.page.link/igwhx>. [2560, มกราคม 20].

นราทิพย์ สอาดเอี่ยม. (2546). **การบริหารศูนย์การเรียนรู้ชุมชนที่เหมาะสมสำหรับองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดกาญจนบุรี**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษานอกระบบ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

นันทวัน เรืองอร่าม. (2554). **การพัฒนาแบบศูนย์การเรียนรู้ชุมชนนาจอมเทียน**. ดุษฎีนิพนธ์ บัณฑิตปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.

นันทิยา หุตานวัตร และณรงค์ หุตานวัตร. (2551). **คิดกลยุทธ์ด้วย SWOT**. (พิมพ์ครั้งที่ 7).

กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี.

เนตร์พัฒนา ยาวีราข. (2553). **ภาวะผู้นำและผู้นำเชิงกลยุทธ์**. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: ทริปเพิ้ล กรุป.

_____. (2556). **การจัดการสมัยใหม่**. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: ทริปเพิ้ล กรุป.

บุญเกียรติ ชีวะตระกูลกิจ. (2550). **Strategic Management**. (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: พัฒนา ยุทธศาสตร์และระบบธุรกิจ.

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2551). **ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์**. (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: จามจุรีโปรดักท์.

ปทุมพร สุขอาษา. (2547). **การปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารศูนย์ประสานงานองค์กรชุมชนระดับตำบล จังหวัดสมุทรสงคราม**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันราชภัฏนครปฐม.

ประไพ ตีโกศล. (2555). **กลยุทธ์การบริหารงานวิจัยในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 41**. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชายุทธศาสตร์การบริหารและการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.

ประภาส เกตุไทย. (2556). **การพัฒนากลยุทธ์การบริหารการจัดอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีในวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง**. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชายุทธศาสตร์การบริหารและการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.

_____. (2557, มกราคม-มิถุนายน). **กลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (FIX IT CENTER) ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา**. **วารสารการวิจัยเพื่อพัฒนาชุมชน**, 7(1), 26.

ปิ่นรส มาลากุล ณ อยุธยา. (2554). **การจัดการเชิงกลยุทธ์ (Strategy management)**. [Online]. Available : http://issuu.com/banky/docs/10-11-54_03. [2557, เมษายน 30].

ปิ่นอนงค์ วงศ์บุญ. (2553). **การมีส่วนร่วมในการดำเนินงานตามบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรในจังหวัดมุกดาหาร**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย สาขาวิชายุทธศาสตร์การพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.

พงษ์ศักดิ์ ไชยสุวรรณ. (2549). **การศึกษาสภาพและปัญหาการดำเนินงานของศูนย์การเรียนรู้ชุมชนจังหวัดบุรีรัมย์**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.

- พรชัย ชูชัยวุฒิพงศ์. (2549). การนำนโยบายการศึกษาด้านอาชีพไปปฏิบัติ กรณีศึกษาโรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร(บางรัก). วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พิชาย รัตนดิลก ณ ภูเก็ต. (2552). องค์การและการบริหารจัดการ. นนทบุรี: ชิงค์ ปิยอนต์ บุ๊คส์.
- พิสนุ พองศรี. (2551). เทคนิควิธีการประเมินโครงการ. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: พรอพเพอร์ตี้พริ้นท์.
- ไพชยนต์ ศรีม่วง. (2555). การพัฒนากลยุทธ์การบริหารทรัพยากรบุคคลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 41. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชายุทธศาสตร์การบริหารและการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.
- ภาวดี อนันต์นาวี. (2553). หลักการ แนวคิด ทฤษฎีทางการบริหารการศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 3). ชลบุรี: มนตรี.
- ภูมิชัย มั่งเรืองสกุล. (2555). ยุทธศาสตร์การพัฒนากองทุนที่ยั่งยืนของจังหวัดนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตรบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- ภูวนิดา คุณผลิน. (2550). การบริหารการพัฒนายุทธศาสตร์การท่องเที่ยวของกรุงเทพมหานคร แบบบูรณาการ. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- มาตรฐานการอาชีวศึกษาและวิชาชีพ, สำนัก สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. (2563). นโยบายการอาชีวศึกษา. [Online]. Available: <http://www.veg.go.th>. [2560, มกราคม 25].
- รังสรรค์ ประเสริฐศรี. (2549). การจัดการสมัยใหม่ (Modern Management). กรุงเทพฯ: ธรรมสาร.
- รัชนิวรรณ บุญอนันต์. (2555). การพัฒนายุทธศาสตร์การบริหารการท่องเที่ยวของจังหวัดกำแพงเพชร. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชายุทธศาสตร์การบริหารและการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.
- รุ่งโรจน์ อาริยะ. (2552). การจัดการอาชีวศึกษา. [Online]. Available: <http://61.19.85.180/ulib5/fulltext/fulltext.pdf>. [2557, เมษายน 30].
- เรวัตร์ ชาตรีวิศิษฐ์ และคนอื่น ๆ. (2553). การจัดการเชิงกลยุทธ์ : Strategic Management. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ถังทรัพย์การพิมพ์.
- วรรณรณ แสงมณี. (2553). องค์การ : ทฤษฎี การออกแบบและการบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์. กรุงเทพฯ: สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

- วรรณวี โสภา. (2550). ปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารศูนย์ประสานงานองค์กรชุมชนระดับตำบล พื้นที่จังหวัดหนองคาย. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- วัชร เกิดสิน. (2552). การประเมินโครงการขยายบทบาทศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (Fix It Center) ของวิทยาลัยเทคนิคัญบุรี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- วัชร อ่ำปลอด. (2552). การบริหารจัดการศูนย์การเรียนรู้ในภูมิภาคเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน จังหวัดตรัง. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- วัฒนา วงศ์เกียรติรัตน์ และคนอื่น ๆ. (2548). การวางแผนกลยุทธ์ : ศิลปะการกำหนดแผนองค์กรสู่ความเป็นเลิศ. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: อินโนกราฟิกส์.
- วัฒนา วงศ์เกียรติรัตน์. (2551). หลักการและแนวทางในการวางแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานภาครัฐ ในระบบงบประมาณแบบมุ่งเน้นผลงาน. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: มีสเตอร์ ก๊อปปี.
- วิชาการและมาตรฐานการศึกษา, สำนัก. (2554). แนวทางการพัฒนาและประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- วิชิต อุ๋อัน. (2548). การจัดการเชิงกลยุทธ์. กรุงเทพฯ: เซ็นทรัลเอ็กซ์เพรส.
- วิเชียร วิทย์อุดม. (2553). การบริหารเชิงกลยุทธ์. กรุงเทพฯ: ธนัชการพิมพ์
- วิद्या ปิดตังนาโพธิ์. (2555). โครงการผลกระทบจากการขยายตัวของเมืองมหาวิทยาลัย ต่อการเปลี่ยนแปลงพื้นที่ชุมชนโดยรอบ กรณีศึกษามหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาและสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- วิภาพรรณ พินลา. (2560). การจัดการเรียนรู้สังคมศึกษาในยุคศตวรรษที่ 21. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วีรยุทธ์ สมป่าสัก. (2547). การพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบลของจังหวัดกำแพงเพชร. วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชายุทธศาสตร์การพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.
- ศรเนตร อารีโสภณพิเชฐ. (2550). การพัฒนากลยุทธ์ความร่วมมือด้านการวิจัยทางสังคมศาสตร์ ของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร การศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ศักดิ์ชัย เพชรแกมทอง. (2555). การพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการแหล่งเรียนรู้ของสถานศึกษา
 ขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1 และ
 เขต 2. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชายุทธศาสตร์การบริหารและการพัฒนา
 มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคนอื่น ๆ. (2545). องค์การและการจัดการ. กรุงเทพฯ: ธรรมสาร.

ศึกษาธิการ, กระทรวง. (2555). แผนปฏิบัติราชการ 4 ปี พ.ศ. 2556-2559. [Online]. Available :
<http://www.moe.go.th/moe/upload/news20/FileUpload/33124-9696.pdf>.

[2557, เมษายน 7].

_____. (2556). นโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ.

กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

_____. (2559). พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พุทธศักราช 2551. [Online]. Available:

http://www.moe.go.th/nipa/ed_law/p.r.g.edu33pdf. [2559, มิถุนายน 9].

สงวน หอกคำ. (2556). กลยุทธ์การพัฒนาการประกันคุณภาพภายในของวิทยาลัยเทคนิคในกลุ่ม
 ภาคเหนือตอนล่าง. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชายุทธศาสตร์การบริหารและ
 การพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.

สภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, สำนักงาน. (2561). ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี อาชีวศึกษา.

[Online]. Available. <http://www.nscr.nesdb.go.th/ยุทธศาสตร์ชาติ/>. [2560,

มกราคม 5].

สมคิด บางโม. (2551). องค์การและการจัดการ. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: วิทย์พัฒน์.

สมชาย ภคภาสน์วิวัฒน์. (2553). การบริหารเชิงกลยุทธ์. (พิมพ์ครั้งที่ 20). กรุงเทพฯ: อมรินทร์.

สุนทร โคตรบรรเทา. (2552). หลักการและทฤษฎีการบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ: ปัญญาชน.

สุพานี สฤกษ์วานิช. (2546). การบริหารเชิงกลยุทธ์ แนวคิดและทฤษฎี. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ:
 ซีเอ็ดยูเคชั่น.

สุภาพร พงศ์ภิญโญโอภาส. (2555). การพัฒนากลยุทธ์การบริหารงานวิจัยของมหาวิทยาลัย

ราชภัฏในกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชายุทธศาสตร์
 การบริหารและการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.

สุวดี อุปินใจ. (2553). การพัฒนากลยุทธ์การบริหารแบบมีส่วนร่วมของชุมชนสำหรับ

สถานศึกษาขั้นพื้นฐานในพื้นที่สูงภาคเหนือ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชาบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุวรางค์ ศรีเทพ และคนอื่นๆ. (2555). การพัฒนาระดับคุณภาพศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (Fix It Center) ต้นแบบ ตำบลโคกมน อำเภอโนนนารายณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ของวิทยาลัยเทคนิคเพชรบูรณ์. เพชรบูรณ์: วิทยาลัยเทคนิคเพชรบูรณ์.

สุวัฒน์ ศิรินิรันดร์. (2550). บทสรุปการวางแผนกลยุทธ์. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ซีแอนดีเอ็น.

เสนาะ ตีเอวาร์. (2546). การบริหารกลยุทธ์. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

อนิวัช แก้วจำนงค์. (2551). การจัดการเชิงกลยุทธ์ (Strategic Management). สงขลา: นำศิลป์โฆษณา.

อรนุช กนกสิริรัตน์. (2554). คำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรีต่อรัฐสภา เมื่อวันที่ 23 สิงหาคม 2554. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คณะรัฐมนตรีและราชกิจจานุเบกษา.

อาส พันเหตุ. (2551). ปัญหาการปฏิบัติงานของครูศูนย์การเรียนรู้ชุมชน จังหวัดหนองคาย. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

อุทิศ ขาวเอียร. (2549). การวางแผนกลยุทธ์. (พิมพ์ครั้งที่ 3) กรุงเทพฯ: ด้านสหวิชาการพิมพ์.

เอกชัย บุญยาพิชฐาน. (2553). คู่มือวิเคราะห์ SWOT อย่างมืออาชีพ. กรุงเทพฯ: ปัญญาชน.

Bateman, T. S., & Snell, S. A. (1999). *Management: Building Competitive Advantage*. (4 th ed.). Boston: Irwin McGraw-Hill.

Blanchard, K. H. & Johnson, D. E. (2001). *Management of Organizational Behavior: Leading Human Resources*. (8 th ed.). N.J.: Prentice Hall.

Bovee, C. L. (1993). *Management*. New York: McGraw-Hill.

Certo, S. C. & Peter, P. J. (1991). *Strategic Management: Concept and Application*. New York: McGraw-Hill.

David, R. F. (1995). *Strategic Management*. New Jersey: Prentice-Hall International.

Dennis, R. A, et al. (1997). *Group Support Systems for Strategic Planning*. [Online]. Available: <http://www.jstor.org/discover/10.2307/43098256uid>. [2014, April 11].

Dubrin, A. J. (2010). *Principles of Leadership*. Australia: South-Western Cengage Learning.

Fayol, H. (1964). *General and Industrial Management*. London: Pittman and Sons.

Griffin, R. W. (1996). *Management*. (5 th ed.). Boston MA: Houghton.

Gulick, L. & Urwick, L. (1973). *The Science of Administration*. New York: Columbia University.

Guskey, T. R. (2000). **Evaluating Professional Development**. Thousand Oaks, CA Corwin.

Kezar, A. (2003, June). Achieving Student Success : Strategies for Creating Partnerships Between Academic and Student Affairs. **NASPA Journal**, 41(1), 1-22.

Larocco, M. V. (1991). **Assessment of Marketing Strategies used by Colleges and Universities in the State of Illinois offering Master Programs in Business**. Thesis (D.B.A.), Nova University.

Nolan, T., L., & Pfeiffer, J. W., (1993). **Applied Strategic Planning**. New York: McGraw-Hill.

Park, J. E. (1997). A case study analysis of strategic planning in a continuing Higher Education Organization. **Dissertation Abstracts International**, 12(2), 84-88.

Sergiovanni, T. J. (2001). **The Principalsip: A Reflective Practice Perspective**. (4 th ed.). Boston MA: Allyn and Bacon.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม
เรื่อง กลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา
ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4

1. รศ.ดร.สมชัย วงษ์นายะ	กรรมการประจำหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชายุทธศาสตร์การบริหารและการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
2. รศ.ดร.วิทยา จันทร์ศิลา	อาจารย์ประจำสาขาวิชาการบริหารและพัฒนาศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
3. รศ.ดร.ชูชีพ พุทประเสริฐ	อาจารย์ประจำสาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
4. ผศ.ดร.สมบูรณ์ ตันยะ	คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
5. ดร.ชิต อินทะสี	อาจารย์วิทยาลัยเทคนิคกำแพงเพชร และกรรมการสภา สถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4

รายชื่อผู้เข้าร่วมการสนทนากลุ่ม
เพื่อศึกษาสภาพ ปัญหา และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน
ของสถานศึกษา ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4
การสนทนากลุ่มเมื่อวันที่ 12 กันยายน 2558 เวลา 9.00 น. ถึงเวลา 12.00 น.
ณ ห้องประชุม 60 ปี วิทยาลัยเทคนิคกำแพงเพชร

1. นายณรงค์ สมบัติใหม่	ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคพิจิตร
2. นายสาคร ศิริวัฒนาโรจน์	ผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์
3. นายณสรอง ผิวฝ่อง	รองผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษานครสวรรค์
4. นายการุญ พรหมประกอบ	รองผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคพิจิตร
5. นายสุนทร จอองกา	ครูวิทยาลัยเทคนิคนครสวรรค์
6. นายประสิทธิ์ แสนสะอาด	ครูวิทยาลัยเทคนิคนครสวรรค์
7. นางธัญพร พรสวัสดิ์	ครูวิทยาลัยอาชีวศึกษานครสวรรค์
8. นายทรงวุฒิ เรือนไทย	ครูวิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์
9. นายอุดม เสือดอนกลอย	ครูวิทยาลัยเทคนิคกำแพงเพชร
10. ดร.ดัชนี จวรรณะ	ครูวิทยาลัยเทคนิคกำแพงเพชร
11. นายมงคล อัจฉิตต์ตระกูล	ครูวิทยาลัยเทคนิคอุทัยธานี
12. นายสมชาติ กอบกิจกุล	ครูวิทยาลัยเทคนิคอุทัยธานี

รายชื่อผู้เข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการ ครั้งที่ 1
เพื่อร่วมวิเคราะห์สภาพแวดล้อมการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา
ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4

วันที่ 13 พฤษภาคม 2559 เวลา 13.00 - 16.00 น.

ณ ห้องประชุมวิทยาลัยเทคนิคกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร

1. นายมานิตย์ มณีโชติ	ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคพิจิตร
2. นายชูชีพ สิริเชตรกรณ์	ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคอุทัยธานี
3. ดร.สุรพงษ์ พูลอิม	รองผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคนครสวรรค์
4. นายทรงวุฒิ เรือนไทย	รองผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์
5. นายการุญ พรหมประกอบ	รองผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคพิจิตร
6. นายชนะ พรสวัสดิ์	รองผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคอุทัยธานี
7. ดร.ชิต อินทะสี	ครูวิทยาลัยเทคนิคกำแพงเพชร
8. นายสุนทร จอังกา	ครูวิทยาลัยเทคนิคนครสวรรค์
9. นายณัฐทัตพล กุลกันยากานต์	ครูวิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์
10. ดร.ดัชนีย์ จวรรณะ	ครูวิทยาลัยเทคนิคกำแพงเพชร
11. นายอุดม เสือดอนกลอย	ครูวิทยาลัยเทคนิคกำแพงเพชร
12. นางสาวไพริน สว่างศ์ดุษย์	ครูวิทยาลัยสารพัดช่างกำแพงเพชร
13. นางธัญพร พรสวัสดิ์	ครูวิทยาลัยอาชีวศึกษานครสวรรค์
14. นายณรงค์ ตระกูล	ครูวิทยาลัยเทคนิคกำแพงเพชร
15. นายมานิช กิตติขจร	นายกองค์การบริหารส่วนตำบลโป่งน้ำร้อน
16. นางสาวทัศนีย์ คงไทย	นายกองค์การบริหารส่วนตำบลสีกาม
17. นายปัญญา ประดาพล	นายกองค์การบริหารส่วนตำบลปางตาไว
18. นายเชาวนัย ชาญเขียว	นายกเทศมนตรีเมืองหนองปลิง
19. นางหฤทัย บุญพันธ์	ปลัด อบต.ปางตาไว
20. นางสาวจงรักษ์ พรหมทอง	ปลัด อบต.โป่งน้ำร้อน
21. นางบุษบา วงษ์ประสิทธิ์	ปลัด อบต.สีกาม

รายชื่อผู้เข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการ ครั้งที่ 2
เพื่อพิจารณาร่วมกลยุทธการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา
ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4

วันที่ 29 มีนาคม 2560 เวลา 09.00 - 12.00 น.

ณ ห้อง Smart Classroom อาคารวิทยบริการ วิทยาลัยเทคนิคกำแพงเพชร

1. ดร.ทองคำ ตินะลา	ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคกำแพงเพชร
2. นายสาคร ศิริวัฒนาโรจน์	ผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์
3. ดร.สุรพงษ์ พูลอิม	รองผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคนครสวรรค์
4. ดร.ปัทมา พุฒตาลดง	รองผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคกำแพงเพชร
5. นายชนะ พรสวัสดิ์	รองผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคอุทัยธานี
6. นายสุนทร จงกกา	ครูวิทยาลัยเทคนิคนครสวรรค์
7. นายประสิทธิ์ แสนสะอาด	ครูวิทยาลัยเทคนิคนครสวรรค์
8. นายมงคล อุงจิตต์ตระกูล	ครูวิทยาลัยเทคนิคอุทัยธานี
9. นายสมชาติ กอบกิจกุล	ครูวิทยาลัยเทคนิคอุทัยธานี
10. นางธัญพร พรสวัสดิ์	ครูวิทยาลัยอาชีวศึกษานครสวรรค์
11. ดร.อุดม เสือดอนกลอย	ครูวิทยาลัยเทคนิคกำแพงเพชร
12. ดร.พันธ์นิภา เมฆสินธุ์	ปลัดเทศบาลนครชุม
13. ดร.สมिता อรรวงษ์	ปลัด อบต. หนองหลวง
14. นางสาวทัศนีย์ คงไทย	นายกองค์การบริหารส่วนตำบลสีกาม
15. นายปัญญา ประดาพล	นายกองค์การบริหารส่วนตำบลปางตาไว

รายชื่อผู้เข้าร่วมประชุมการสัมมนาเชิงผู้เชี่ยวชาญ
เพื่อพิจารณาตรวจสอบกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา
ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4

วันที่ 25 สิงหาคม 2560 เวลา 09.00 - 12.00 น.

ณ ห้องเรียน 1 บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

1. นายสมคิด บุญเทวี	ผู้อำนวยการสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4
2. นายสมชาย เจนพานิช	กรรมการสภาสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4
3. นายสาคร ศิริวัฒนาโรจน์	กรรมการสภาสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 / ผู้อำนวยการเชี่ยวชาญวิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์
4. ผศ.ประทีป แก้วเหล็ก	อดีตรองอธิการบดีฝ่ายวางแผนและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
5. ผศ.ดร.วิษณุ บัวเทศ	คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
6. ดร.สุภาพร พงศ์ภิญโญโอภาส	ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
7. ดร.ชัช อินทะสี	กรรมการสภาสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 / ครูวิทยาลัยเทคนิคกำแพงเพชร
8. ดร.พันธ์นิภา เมฆสินธุ์	ปลัดเทศบาลนครชุม
9. ดร.สมिता อรรวงษ์	ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลหนองหลวง

รายชื่อผู้ประเมินกลยุทธ์
เพื่อพิจารณาประเมินผลกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน
ของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4

1. นายสมคิด บุญเทวี	ผู้อำนวยการสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4
2. นายสมชาย เจนพานิช	กรรมการสภาสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4
3. นายมนู คุ่มกล้า	กรรมการสภาสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4
4. ผศ.ประทีป แก้วเหล็ก	อดีตรองอธิการบดีฝ่ายวางแผนและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
5. รศ.ดร.วิทยา จันทร์ศิลา	อาจารย์ประจำสาขาวิชาการบริหารและพัฒนาศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
6. ผศ.ดร.วิษณุ บัวเทศ	คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
7. ดร.สุภาพร พงศ์ภิญโญโสภาส	ผู้อำนวยการสถาบันวิจัย และพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
8. นายสาคร ศิริวัฒนาโรจน์	ผู้อำนวยการเชี่ยวชาญวิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์
9. ดร.ทองคำ ดินะลา	ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคกำแพงเพชร
10. ดร.สุรพงษ์ พูลอ้อม	รองผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคนครสวรรค์
11. นายชนะ พรสวัสดิ์	รองผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคอุทัยธานี
12. ดร.ชัช อินทะสี	กรรมการสภาสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 / ครูวิทยาลัยเทคนิคกำแพงเพชร
13. ดร.อุดม เสือดอนกลอย	ครูวิทยาลัยเทคนิคกำแพงเพชร
14. ดร.ดัชนีัย จวรรณะ	ครูวิทยาลัยเทคนิคกำแพงเพชร
15. นายสุนทร จองกา	ครูวิทยาลัยเทคนิคนครสวรรค์
16. นายณัฐทัตพล กุลกันยากานต์	ครูวิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์
17. ดร.พันธ์นิภา เมฆสินธุ์	ปลัดเทศบาลนครชุม
18. ดร.สมिता อรรวงษ์	ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลหนองหลวง

ภาคผนวก ข

ผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถาม

ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของผู้เชี่ยวชาญ

โดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

ของแบบสอบถามสภาพ ปัญหา และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้าง
เพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4

1. ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของผู้เชี่ยวชาญของแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพการ
บริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4

ข้อ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
1	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
2	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
3	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
4	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
5	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
6	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
7	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
8	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
9	1	1	0	1	1	4	0.80	ใช้ได้
10	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
11	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
12	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
13	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
14	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
15	1	1	1	1	0	4	0.80	ใช้ได้
16	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้

2. ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของผู้เชี่ยวชาญ ของแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4

ข้อ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
1	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
2	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
3	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
4	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
5	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
6	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
7	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
8	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
9	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
10	1	1	0	1	1	4	0.80	ใช้ได้
11	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
12	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
13	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
14	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
15	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
16	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
17	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
18	1	1	1	0	1	4	0.80	ใช้ได้
19	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
20	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
21	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
22	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
23	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
24	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
25	0	1	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้

ข้อ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
26	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
27	1	1	0	1	1	4	0.80	ใช้ได้
28	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
29	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
30	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้

3. ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของผู้เชี่ยวชาญ ของแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัย
ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบัน
การอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4

ข้อ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
1	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
2	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
3	1	1	1	1	0	4	0.80	ใช้ได้
4	1	1	0	1	1	4	0.80	ใช้ได้
5	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
6	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
7	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
8	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
9	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
10	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
11	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
12	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
13	0	1	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
14	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
15	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
16	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
17	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
18	1	1	1	0	1	5	0.80	ใช้ได้
19	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
20	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
21	1	1	1	1	0	4	0.80	ใช้ได้
22	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
23	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
24	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้

ข้อ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
25	1	0	1	1	1	5	0.80	ใช้ได้
26	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
27	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
28	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
29	0	1	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
30	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
31	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
32	1	1	0	1	1	4	0.80	ใช้ได้
33	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
34	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
35	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
36	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
37	1	1	1	1	0	4	0.80	ใช้ได้
38	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
39	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
40	0	1	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
41	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
42	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
43	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
44	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
45	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
46	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
47	1	1	0	1	1	4	0.80	ใช้ได้
48	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
49	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้

ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของผู้เชี่ยวชาญ

โดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

ของแบบประเมิน/แบบทดสอบสำหรับการทดลองใช้กลยุทธ์

การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4

1. ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของผู้เชี่ยวชาญ ของแบบประเมินความเหมาะสมของ
โครงสร้างการปฏิบัติงานและหน้าที่ของบุคลากรในการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน
ของสถานศึกษาและภาคีเครือข่าย

ข้อ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
1	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
2	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
3	1	1	1	1	0	4	0.80	ใช้ได้
4	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
5	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
6	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
7	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
8	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
9	1	1	0	1	1	4	0.80	ใช้ได้
10	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้

2. ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของผู้เชี่ยวชาญ ของแบบประเมินความพึงพอใจต่อ
โครงสร้างการปฏิบัติงานและหน้าที่ของบุคลากรในการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน
ของสถานศึกษาและภาคีเครือข่าย

ข้อ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
1	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
2	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
3	0	1	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
4	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
5	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
6	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
7	1	1	1	0	1	4	0.80	ใช้ได้
8	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
9	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
10	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้

3. ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของผู้เชี่ยวชาญ ของแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับ
ความสำเร็จของการเสริมสร้างขวัญและกำลังใจของบุคลากรของสถานศึกษาและภาคีเครือข่าย

ข้อ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
1	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
2	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
3	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
4	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
5	1	1	1	1	0	4	0.80	ใช้ได้
6	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
7	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
8	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
9	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
10	0	1	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้

4. ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของผู้เชี่ยวชาญ ของตรวจสอบรายการจำนวนการจัดกิจกรรมเสริมสร้างขวัญและกำลังใจ/ค่านิยมร่วมกันระหว่างบุคลากรของสถานศึกษาและภาคีเครือข่าย

ข้อ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
1	1	1	1	0	1	4	0.80	ใช้ได้
2	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
3	1	1	0	1	1	4	0.80	ใช้ได้
4	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
5	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
6	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
7	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
8	1	1	1	0	1	4	0.80	ใช้ได้
9	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
10	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้

5. ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของผู้เชี่ยวชาญ ของแบบทดสอบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร เพื่อดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน

ข้อ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
1	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
2	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
3	0	1	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
4	1	1	1	1	1	5	1.80	ใช้ได้
5	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
6	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
7	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
8	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้

ข้อ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
9	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
10	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
11	1	1	0	1	1	4	0.80	ใช้ได้
12	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
13	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
14	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
15	1	1	1	0	1	4	0.80	ใช้ได้
16	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
17	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
18	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
19	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
20	1	1	1	1	0	4	0.80	ใช้ได้

6. ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของผู้เชี่ยวชาญ ของแบบประเมินคุณภาพของการ
จัดระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร เพื่อดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน

ข้อ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
1	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
2	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
3	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
4	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
5	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
6	1	1	1	1	0	4	0.80	ใช้ได้
7	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
8	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
9	1	1	0	1	1	4	0.80	ใช้ได้
10	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้

7. ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของผู้เชี่ยวชาญ ของประเมินความพึงพอใจของ ผู้รับบริการต่อระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อ ชุมชน

ข้อ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
1	1	1	0	1	1	4	0.80	ใช้ได้
2	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
3	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
4	1	1	1	1	0	4	0.80	ใช้ได้
5	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
6	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
7	0	1	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
8	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
9	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
10	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้

ภาคผนวก ค
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง สภาพ ปัญหา และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน
ของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4

.....

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้มุ่งศึกษาสภาพ ปัญหา และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการวิจัยเรื่อง การพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4
2. แบบสอบถามฉบับนี้ใช้สำหรับสอบถามผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 จำนวน 6 สถานศึกษาประกอบด้วย วิทยาลัยเทคนิคนครสวรรค์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครสวรรค์ วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ วิทยาลัยเทคนิคกำแพงเพชร วิทยาลัยเทคนิคพิจิตร และวิทยาลัยเทคนิคอุทัยธานี
3. แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งเป็น 4 ตอน ดังนี้
 - ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม
 - ตอนที่ 2 สภาพการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4
 - ตอนที่ 3 ปัญหาการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4
 - ตอนที่ 4 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4
4. แบบสอบถามฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชายุทธศาสตร์การบริหารและการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ผลการตอบแบบสอบถาม ไม่มีผลกระทบใดๆ ต่อผู้ตอบแบบสอบถาม เนื่องจากผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิจัยเป็นภาพรวม จึงขอความกรุณาตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อ

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถาม

สถาพร โพธิ์หวี

นักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิชายุทธศาสตร์การบริหารและการพัฒนา

มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ ให้ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ

☐ ชาย

☐ หญิง

2. อายุ

☐ ต่ำกว่า 30 ปี

☐ 30 - 39 ปี

☐ 40 - 49 ปี

☐ 50 ปี ขึ้นไป

3. วุฒิการศึกษา

☐ ปริญญาตรี

☐ ปริญญาโท

☐ ปริญญาเอก

☐ อื่นๆ (โปรดระบุ).....

4. ตำแหน่ง

☐ ผู้บริหารสถานศึกษา

☐ ครูผู้สอน

5. ประสบการณ์การทำงาน

☐ ต่ำกว่า 10 ปี

☐ 10 - 19 ปี

☐ 20 - 29 ปี

☐ 30 ปี ขึ้นไป

ตอนที่ 2 สภาพการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ ที่ตรงกับสภาพการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนในสถานศึกษาของท่าน

ด้านการวางแผน

1. สถานศึกษาของท่านดำเนินการวางแผนเพื่อการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนอย่างไร

- ☐ ไม่ได้ดำเนินการ
- ☐ ดำเนินการโดย.....(เลือกตอบได้มากกว่า 1 รายการ)
 - ☐ มีการแต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำแผนบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน
 - ☐ มีการแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนเป็นลายลักษณ์อักษร
 - ☐ มีการมอบหมายและกำหนดบทบาทหน้าที่ของบุคลากรในการจัดทำแผนบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนอย่างชัดเจน
 - ☐ มีการประชุมชี้แจงให้ความรู้ และความเข้าใจเกี่ยวกับการวางแผนบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนให้กับบุคลากรทุกคนในสถานศึกษา
 - ☐ มีการจัดอบรมให้ความรู้ และทักษะในการวางแผน โดยเชิญวิทยากรที่มีความรู้และประสบการณ์มาดำเนินการอบรม
 - ☐ มีการจัดการประชุมเพื่อวางแผน กำกับ ติดตามและประเมินผลการวางแผนบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนอย่างต่อเนื่อง
 - ☐ มีการเปิดโอกาสให้บุคลากรในสถานศึกษา คณะกรรมการสถานศึกษา ชุมชน ผู้ปกครอง และสถานประกอบการ มีส่วนร่วมในการดำเนินการวางแผน
 - ☐ มีการชี้แจงวัตถุประสงค์ของการดำเนินโครงการและกิจกรรม เพื่อการบริหารจัดการบรรลุเป้าหมาย
 - ☐ มีการประชุมกำหนดผู้รับผิดชอบในการปฏิบัติงานให้เหมาะสมและสอดคล้องตามโครงสร้างกับภาระงาน
 - ☐ มีการวางแผนจัดสรรวัสดุ อุปกรณ์ที่จำเป็นกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
 - ☐ อื่นๆ (โปรดระบุ).....

2. สถานศึกษาของท่านมีการจัดหาข้อมูลเพื่อนำไปใช้ในการวางแผนการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนอย่างไร

☐ ไม่ได้ดำเนินการ

☐ ดำเนินการโดย.....(เลือกตอบได้มากกว่า 1 รายการ)

☐ มีการจัดทำวิจัยสถาบันเพื่อหาข้อมูลมาใช้ในการวางแผน

☐ มีการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในเพื่อนำมาใช้ในการวางแผน

☐ มีการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกเพื่อนำมาใช้ในการวางแผน

☐ จัดสนทนากลุ่ม โดยเชิญผู้เกี่ยวข้องเข้าร่วมสนทนาเพื่อหาข้อมูลประกอบการวางแผน

☐ ศึกษาแนวทางการวางแผนของหน่วยงานอื่นที่ประสบความสำเร็จเพื่อนำมาใช้ในการวางแผน

☐ มีการศึกษาข้อมูลจากผลการประเมินโครงการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนนำมาใช้ในการวางแผน

☐ นำผลการประเมินการบริหารจัดการมาใช้เป็นข้อมูลประกอบการวางแผน

☐ อื่นๆ (โปรดระบุ).....

3. สถานศึกษาของท่านดำเนินการเกี่ยวกับการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอก (SWOT Analysis) เพื่อใช้ในการวางแผนการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนอย่างไร

☐ ไม่ได้ดำเนินการ

☐ ดำเนินการโดย.....(เลือกตอบได้มากกว่า 1 รายการ)

☐ ผู้บริหารดำเนินการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอกเอง

☐ มีการเชิญวิทยากรที่มีความรู้และประสบการณ์ในการจัดทำ SWOT และการจัดทำแผนกลยุทธ์ มาเป็นวิทยากรอบรมบุคลากรในสถานศึกษา

☐ แต่งตั้งคณะทำงานเพื่อรวบรวมข้อมูล และร่างการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอก (SWOT) การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนก่อนการประชุมเชิงปฏิบัติการ

☐ มีการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการโดยเชิญบุคลากรทุกคนในสถานศึกษาและผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายมาร่วมวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอก

☐ อื่นๆ (โปรดระบุ).....

4. สถานศึกษาของท่านมีการนำแผนบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนไปสู่การปฏิบัติอย่างไร

☐ ไม่ได้ดำเนินการ

☐ ดำเนินการโดย.....(เลือกตอบได้มากกว่า 1 รายการ)

☐ มีการกำหนดวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนไว้อย่างชัดเจน

☐ มีการกำหนดวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายไว้เป็นส่วนหนึ่งของแผนพัฒนาสถานศึกษา

☐ มีการประชุมโดยเน้นการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกคนในการกำหนดวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน

☐ อื่นๆ (โปรดระบุ).....

5. สถานศึกษาของท่านมีการนำแผนบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนไปสู่การปฏิบัติอย่างไร

☐ ไม่ได้ดำเนินการ

☐ ดำเนินการโดย.....(เลือกตอบได้มากกว่า 1 รายการ)

☐ มีการจัดทำแผนปฏิบัติงานประจำปีโดยทุกฝ่ายมีส่วนร่วม

☐ มีการนำแผนปฏิบัติงานประจำปีไปปฏิบัติอย่างเป็นระบบ

☐ มีการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานเครือข่ายในการนำแผนปฏิบัติงานประจำปีไปปฏิบัติอย่างเป็นระบบ

☐ มีการจัดทำปฏิทินและตารางการปฏิบัติงาน โดยกำหนดเวลาอย่างชัดเจน

☐ มีการจัดทำแผนการฝึกอบรมร่วมกันกับหน่วยงานเครือข่ายอย่างเป็นระบบ

☐ มีการระบุแนวทางหรือวิธีดำเนินการตามภารกิจหลักของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน เพื่อให้บุคลากรของหน่วยงานนำแผนไปสู่การปฏิบัติ

☐ อื่นๆ (โปรดระบุ).....

6. สถานศึกษาของท่านมีการประเมินและปรับปรุงแผนการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนอย่างไร

☐ ไม่ได้ดำเนินการ

☐ ดำเนินการโดย.....(เลือกตอบได้มากกว่า 1 รายการ)

☐ มีคณะกรรมการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานตามแผนการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน

☐ มีการนำผลจากการประเมินมาปรับปรุงและพัฒนาการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง

- ☐ มีการประเมินและปรับปรุงแผนการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนอย่างต่อเนื่อง
- ☐ มีข้อมูลเสนอแนะแนวทางในการจัดทำแผนการปฏิบัติงานให้ครอบคลุมทุกภารกิจหลักของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน
- ☐ อื่นๆ (โปรดระบุ).....

7. สถานศึกษาของท่านมีการจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรเพื่อใช้ในการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนอย่างไร

- ☐ ไม่ได้ดำเนินการ
- ☐ ดำเนินการโดย.....(เลือกตอบได้มากกว่า 1 รายการ)
 - ☐ มีคณะกรรมการสรรหาวัสดุอุปกรณ์ในการดำเนินงานเพื่อการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน
 - ☐ มีการจัดสรรงบประมาณไว้ในแผนปฏิบัติการประจำปีเพื่อการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน
 - ☐ มีการแต่งตั้งและมอบหมายผู้รับผิดชอบ ดูแลอาคารสถานที่ เครื่องจักร หรือเครื่องมือที่สามารถนำมาใช้ได้
 - ☐ มีการกำหนดกรอบจัดสรรงบประมาณโดยพิจารณาถึงการบริหารจัดการที่จะนำไปสู่วัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้
 - ☐ อื่นๆ (โปรดระบุ).....

ด้านการจัดการ

8. สถานศึกษาของท่านมีการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนอย่างไร

- ☐ ไม่ได้ดำเนินการ
- ☐ ดำเนินการโดย.....(เลือกตอบได้มากกว่า 1 รายการ)
 - ☐ มีคณะกรรมการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน
 - ☐ มีคณะกรรมการบริหารศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน
 - ☐ มีการประชุมชี้แจงให้ความรู้และสร้างความตระหนักให้กับบุคลากรทุกคนในสถานศึกษาเกี่ยวกับศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน
 - ☐ มีการเปิดโอกาสให้คณะกรรมการสถานศึกษา และบุคลากร มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ
 - ☐ มีการสร้างเครือข่ายเพื่อการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน

- ☐ มีการจัดโครงสร้างการบริหารที่เอื้อต่อการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน
- ☐ มีการจัดโครงสร้างการบริหารจัดการโดยให้บุคลากรของหน่วยงานเครือข่ายที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วม
- ☐ อื่นๆ (โปรดระบุ).....

9. สถานศึกษาของท่านมีการกำหนดบทบาทหน้าที่ของบุคลากรที่รับผิดชอบในการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนอย่างไร

- ☐ ไม่ได้ดำเนินการ
- ☐ ดำเนินการโดย.....(เลือกตอบได้มากกว่า 1 รายการ)
 - ☐ จัดบุคลากรรับผิดชอบงานให้เหมาะสมกับความสามารถและประสบการณ์
 - ☐ จัดให้มีหัวหน้างานและเจ้าหน้าที่รับผิดชอบงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน
 - ☐ กำหนดบทบาทและหน้าที่ในการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนอย่างชัดเจน
 - ☐ มีการประชุมชี้แจงบุคลากรในสถานศึกษาเพื่อให้เข้าใจบทบาทและหน้าที่ในการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน
 - ☐ มีการทบทวนบทบาทและหน้าที่ในการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนในทุกปีการศึกษา
 - ☐ มีการวิเคราะห์ความสอดคล้องของรายละเอียดของงานกับเป้าหมายของสถานศึกษาในการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน
 - ☐ อื่นๆ (โปรดระบุ).....

ด้านการนำ

10. ผู้บริหารสถานศึกษาของท่านมีการจูงใจให้บุคลากรปฏิบัติงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนอย่างไร

- ☐ ไม่ได้ดำเนินการ
- ☐ ดำเนินการโดย.....(เลือกตอบได้มากกว่า 1 รายการ)
 - ☐ ใช้วิธีการจูงใจที่หลากหลายเพื่อให้บุคลากรปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ
 - ☐ มีการสร้างขวัญกำลังใจยกย่องชมเชย และเชิดชูเกียรติบุคลากรที่ทำงานประสบความสำเร็จ
 - ☐ มีการประยุกต์ใช้เทคนิคหรือวิธีการสื่อสารและการจูงใจที่ทำให้บุคลากรร่วมกันพัฒนางานสู่เป้าหมายของสถานศึกษา
 - ☐ มีการสอบถามความต้องการของบุคลากรผู้ปฏิบัติงาน

- ☐ มีการส่งเสริมให้บุคลากรช่วยเหลือซึ่งกันและกันภายในทีม ร่วมแรงร่วมใจกันทำงานให้ประสบความสำเร็จ
- ☐ มีการจัดสภาพแวดล้อมในการทำงานเพื่อสร้างความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรตามภารกิจหลักของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน
- ☐ มีการสนับสนุนด้านค่าตอบแทนการดำเนินงานที่เหมาะสมกับภาระงาน
- ☐ อื่นๆ (โปรดระบุ).....

11. สถานศึกษาของท่านมีการบริหารงานบุคคลเพื่อการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนอย่างไร

- ☐ ไม่ได้ดำเนินการ
- ☐ ดำเนินการโดย.....(เลือกตอบได้มากกว่า 1 รายการ)
 - ☐ มีการสรรหา คัดเลือก และจัดสรรตำแหน่งงานต่างๆ ให้เหมาะสมกับโครงสร้างของการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน
 - ☐ มีการส่งเสริมให้บุคลากรเข้าร่วมประชุม สัมมนา เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนความรู้ และเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน
 - ☐ มีการปฐมนิเทศเพื่อให้บุคลากร ผู้ปฏิบัติงานเข้าใจเกี่ยวกับภารกิจหลักของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน
 - ☐ มีการจัดฝึกอบรมและพัฒนาบุคลากรเพื่อการบริหารจัดการตามภารกิจหลักของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน
 - ☐ มีการสนับสนุนให้บุคลากรสร้างเครือข่ายการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน
 - ☐ มีการเสริมสร้างความสัมพันธ์ให้บุคลากรผู้ปฏิบัติงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน
 - ☐ อื่นๆ (โปรดระบุ).....

12. ผู้บริหารสถานศึกษาของท่านมีการประสานงาน และการสื่อสารเกี่ยวกับการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนกับสถานศึกษาอื่น อย่างไร

- ☐ ไม่ได้ดำเนินการ
- ☐ ดำเนินการโดย.....(เลือกตอบได้มากกว่า 1 รายการ)
 - ☐ มีการแต่งตั้งบุคลากรประสานความร่วมมือในการพัฒนาการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนกับสถานศึกษาและหน่วยงานอื่น
 - ☐ คณะกรรมการฝ่ายต่างๆมีการประชุมปรึกษาหารือเพื่อพัฒนาการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน

- ☐ มีการจัดระบบในองค์กรให้มีความเหมาะสมเพื่อใช้เป็นแหล่งประสานความร่วมมือในการพัฒนาการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน
- ☐ มีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนกับสถานศึกษาและหน่วยงานอื่น
- ☐ อื่นๆ (โปรดระบุ).....

13. ผู้บริหารสถานศึกษาของท่านมีการตัดสินใจ และการสั่งการในการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนอย่างไร

- ☐ ไม่ได้ดำเนินการ
- ☐ ดำเนินการโดย.....(เลือกตอบได้มากกว่า 1 รายการ)
 - ☐ เปิดโอกาสให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน
 - ☐ นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาวิจัยมาใช้ในการตัดสินใจในการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน
 - ☐ มีการออกคำสั่งให้บุคลากรปฏิบัติหน้าที่ตามภารกิจหลักของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนในสถานศึกษาทุกภาคเรียน
 - ☐ มีการมอบหมายงานตามความรู้และความสามารถของผู้รับผิดชอบ
 - ☐ อื่นๆ (โปรดระบุ).....

14. สถานศึกษาของท่านประชาสัมพันธ์ข้อมูลและข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการบริหารศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนอย่างไร

- ☐ ไม่ได้ดำเนินการ
- ☐ ดำเนินการโดย.....(เลือกตอบได้มากกว่า 1 รายการ)
 - ☐ มีโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อจัดเก็บข้อมูลและสารสนเทศด้านต่างๆ รองรับการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนอย่างเป็นปัจจุบัน
 - ☐ มีระบบสารสนเทศพื้นฐานที่ใช้ประจำศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนอย่างครบถ้วนและเป็นปัจจุบัน
 - ☐ มีการจัดระบบสารสนเทศให้มีความเชื่อมโยงข้อมูลกับหน่วยงานเครือข่ายเพื่อความสะดวกในการสืบค้น
 - ☐ ผู้บริหารและบุคลากรในสถานศึกษามีการนำข้อมูลและสารสนเทศมาใช้ในการบริหารงานและปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบ

- ☐ ผู้บริหารและบุคลากรในสถานศึกษามีการจัดทำข้อมูลพื้นฐานการศึกษาและมาใช้
ในการพัฒนาการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน
- ☐ อื่นๆ (โปรดระบุ).....

ด้านการควบคุม

15. สถานศึกษาของท่านมีการกำหนดมาตรฐานการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนอย่างไร

- ☐ ไม่ได้ดำเนินการ
- ☐ ดำเนินการโดย.....(เลือกตอบได้มากกว่า 1 รายการ)
- ☐ มีการกำหนดมาตรฐาน และตัวชี้วัดคุณภาพ การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนเป็นลายลักษณ์อักษร
- ☐ มีมาตรฐานและตัวชี้วัดคุณภาพการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนที่เหมาะสมและเป็นไปได้
- ☐ มีการให้ความรู้และความเข้าใจกับบุคลากรเกี่ยวกับมาตรฐานและตัวชี้วัดคุณภาพ การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน
- ☐ อื่นๆ (โปรดระบุ).....

16. สถานศึกษาของท่านมีการดำเนินการติดตาม และประเมินผลการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนอย่างไร

- ☐ ไม่ได้ดำเนินการ
- ☐ ดำเนินการโดย.....(เลือกตอบได้มากกว่า 1 รายการ)
- ☐ มีคณะกรรมการติดตามและประเมินผลการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน
- ☐ มีการมอบหมายให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมเพื่อการติดตามและประเมินผลอย่างชัดเจน
- ☐ มีการประชุมชี้แจงขั้นตอนและรายละเอียดของวิธีการติดตามและประเมินให้ผู้รับการประเมินทราบทุกครั้งก่อนการประเมิน
- ☐ จัดทำคู่มือเกี่ยวกับติดตาม และประเมินผลการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน
- ☐ มีการสร้างเครือข่ายเพื่อให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลการบริหารจัดการ
- ☐ มีการนำผลการติดตามและการประเมินผลการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนมาปรับปรุงพัฒนาการบริหารงานอย่างต่อเนื่อง
- ☐ มีการกำหนดระยะเวลาการประเมินผลในแต่ละภารกิจหลักอย่างชัดเจน
- ☐ มีการควบคุมและมีการบริหารความเสี่ยง การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน

- ☐ มีการจัดทำรายการติดตามและประเมินผลการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน
ต่อผู้บริหารสถานศึกษาและสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
- ☐ อื่นๆ (โปรดระบุ).....

ข้อเสนอแนะอื่นๆ เกี่ยวกับสภาพการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน

มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรญาณ

ตอนที่ 3 ปัญหาการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบัน

การอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับปัญหาในการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนในสถานศึกษาของท่าน

ข้อที่	ปัญหาการบริหารจัดการ ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา	ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านการวางแผน						
1	กระบวนการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอกไม่เอื้อต่อการได้มาซึ่งข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการวางแผนการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน					
2	การกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนไม่เหมาะสมและไม่ชัดเจน					
3	ขาดการวิเคราะห์และเลือกทางเลือกที่ดีในการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมาย					
4	ขาดการกำหนดรายละเอียดของแผนงาน ด้านการจัดสรรทรัพยากรและอุปกรณ์ ที่เกี่ยวข้องอย่างเหมาะสม					
5	การประเมินและปรับปรุงแผนด้านการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนไม่มีความต่อเนื่องและเป็นระบบ					
6	สถานศึกษาขาดแผนงานการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน					
7	ข้อมูลที่นำมาใช้ในการวางแผนการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนไม่ครอบคลุมและเพียงพอ					
8	การกำหนดเป้าหมายความสำเร็จของแผนการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนไม่เหมาะสมและเป็นไปได้					
9	ผู้เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการวางแผนบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนน้อย					
10	การกำหนดวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของแผนการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนไม่ชัดเจน					

ข้อที่	ปัญหาการบริหารจัดการ ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา	ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านการจัดองค์การ						
11	โครงสร้างการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนไม่เอื้อต่อการบริหารงาน					
12	การวิเคราะห์ความสอดคล้องของงานกับเป้าหมายของสถานศึกษาไม่ชัดเจน					
13	การกำหนดงานและกิจกรรมเพื่อให้การดำเนินงานสำเร็จตามเป้าหมายของการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนไม่เหมาะสม					
14	จัดบุคลากรที่รับผิดชอบงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนในสถานศึกษาไม่เหมาะสมและสอดคล้องกับความรู้ความสามารถ					
15	การกำหนดบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของบุคลากรในการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนขาดความชัดเจน					
ด้านการนำ						
16	ผู้บริหารตัดสินใจโดยขาดข้อมูลและสารสนเทศที่ถูกต้องและชัดเจนในการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน					
17	การสั่งการ และการติดตามการสั่งการตามสายการบังคับบัญชาเป็นลายลักษณ์อักษรยังไม่มี ความชัดเจน					
18	ผู้บริหารขาดการจูงใจให้บุคลากรดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนให้บรรลุเป้าหมาย					
19	การบริหารงานบุคลากรไม่เหมาะสมทำให้บุคลากรของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนขาดประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน					
20	การประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนไม่มีประสิทธิภาพ					
21	ขาดการสื่อสารและประสานงานด้านการบริหารจัดการตามภารกิจหลักของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนเพื่อริเริ่มและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง					

ข้อที่	ปัญหาการบริหารจัดการ ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา	ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านการควบคุม						
23	ขาดการกำหนดมาตรฐานและตัวชี้วัดการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนอย่างเป็นลายลักษณ์อักษรและการสร้างความเข้าใจกับผู้ที่เกี่ยวข้องทุกระดับ					
24	ขาดการกำหนดแผนกำกับ ติดตาม และประเมินผลการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน					
25	ขาดเครื่องมือในการกำกับ ติดตาม และประเมินผลการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนที่มีคุณภาพ					
26	ไม่มีการนำผลการประเมิน ผลการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนไปใช้ปรับปรุง พัฒนางานให้มีประสิทธิภาพ					
27	ขาดการนำผลการดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนเผยแพร่ต่อผู้ที่เกี่ยวข้อง และสาธารณชน					
28	ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหรือผู้เกี่ยวข้องกับการดำเนินงาน ไม่มีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน					
29	ขาดการมีส่วนร่วมของผู้บริหารในการปรับปรุงและพัฒนาการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน					
30	ชุมชนหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่มีส่วนร่วมในการให้ข้อมูลเสนอแนะและพัฒนาศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน					

ข้อเสนอแนะอื่นๆ เกี่ยวกับปัญหาการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน

.....

.....

.....

.....

.....

ตอนที่ 4 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา

ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการ
ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน

ข้อที่	ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการ ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา	ระดับปัจจัยที่เกี่ยวข้อง				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านบุคลากร						
1	ผู้บริหารมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารจัดการ ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน					
2	ผู้บริหารมีเจตคติและความรับผิดชอบที่ดีต่อภารกิจของ ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน					
3	ผู้บริหารมีความสามารถในการวางแผนเพื่อการบริหารจัดการ ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน					
4	ผู้บริหารมีความสามารถในการนำแผนการบริหารจัดการ ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนไปสู่การปฏิบัติ					
5	ผู้บริหารมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และเป็นผู้กระตุ้นให้เกิด ความคิดริเริ่มหรือมีการสร้างนวัตกรรมอย่างต่อเนื่อง					
6	ผู้บริหารมีความสามารถในการพัฒนาทีมงาน					
7	ผู้บริหารส่งเสริมและสนับสนุนการ พัฒนาบุคลากรอย่าง ต่อเนื่อง					
8	ผู้บริหารกำหนดบทบาทหน้าที่และ ความรับผิดชอบของ บุคลากรในการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนอย่างชัดเจน					
9	บุคลากรมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับภารกิจของ ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน					
10	บุคลากรมีความรับผิดชอบต่องานในหน้าที่ของศูนย์ซ่อมสร้าง เพื่อชุมชน					

ข้อที่	ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการ ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา	ระดับปัจจัยที่เกี่ยวข้อง				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
11	บุคลากรมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้และร่วมกันปฏิบัติงานเป็นทีม					
12	มีจำนวนบุคลากรเพียงพอในการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน					
13	บุคลากรมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีและสารสนเทศในการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน					
14	บุคลากรมีเจตคติและความรับผิดชอบที่ดีต่อการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน					
ด้านงบประมาณ						
15	สถานศึกษามีการวางแผนในการจัดงบประมาณเพื่อดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนอย่างเป็นระบบและมีการดำเนินการตามแผน					
16	สถานศึกษาจัดสรรงบประมาณในการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนอย่างเหมาะสมและเพียงพอ					
17	สถานศึกษามีการกำกับ ติดตาม และตรวจสอบการใช้งบประมาณอย่างต่อเนื่อง					
18	สถานศึกษามีการจัดทำระบบควบคุมงบประมาณที่โปร่งใสและตรวจสอบได้					
19	สถานศึกษามีการระดมทุน และแสวงหางบประมาณสนับสนุนการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน					
ด้านวัสดุ/อุปกรณ์						
20	สถานศึกษาจัดหาวัสดุ อุปกรณ์และเครื่องมือต่างๆ ที่ใช้การได้เพื่อการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนอย่างเพียงพอและเหมาะสม					
21	สถานที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษามีความพร้อมสำหรับการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน					
22	แหล่งค้นคว้าข้อมูลในสถานศึกษาเพื่อการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนมีความพร้อมต่อการใช้งาน					

ข้อที่	ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการ ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา	ระดับปัจจัยที่เกี่ยวข้อง				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
23	สื่อที่ใช้ประกอบการฝึกอบรมให้ความรู้มีความเหมาะสมเข้าใจ ง่ายสะดวกต่อการเก็บรักษา					
ด้านการบริหารจัดการ						
24	ผู้บริหารที่รับผิดชอบมีศักยภาพในการบริหารจัดการ ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน					
25	การบริหารงานมีการสั่งการ และการติดตามการสั่งการตาม สายการบังคับบัญชาอย่างเป็นลายลักษณ์อักษร					
26	การบริหารงานบุคลากรมีความเหมาะสม ทำให้บุคลากร ของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ					
27	การประสานงานและการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ ช่วยให้การ บริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนบรรลุเป้าหมาย					
28	การจัดโครงสร้างการบริหารจัดการมีความสอดคล้องกับ บทบาทและ หน้าที่ของผู้เกี่ยวข้องของหน่วยงานเครือข่าย					
ด้านเศรษฐกิจ						
29	รัฐบาลจัดสรรงบประมาณอย่างเพียงพอให้กับการบริหาร จัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา					
30	การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนช่วยลดรายจ่ายของ ประชาชน ด้วยการยืดอายุการใช้งานเครื่องมือ เครื่องจักรกล การเกษตร และอุปกรณ์ต่างๆ รวมทั้งพัฒนานวัตกรรมของ ชุมชน					
31	การดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนสามารถช่วยเหลือ และแก้ไขปัญหาของชุมชนตามภารกิจหลักของศูนย์ซ่อมสร้าง เพื่อชุมชน					
32	การได้รับงบประมาณสนับสนุนในการบริหารจัดการ ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น					
33	การได้รับงบประมาณสนับสนุนในการบริหารจัดการ ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนจากภาคเอกชน					

ข้อที่	ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการ ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา	ระดับปัจจัยที่เกี่ยวข้อง				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
34	ผู้นำชุมชนพร้อมให้การสนับสนุนและมีส่วนร่วมระดมทรัพยากรในการพัฒนาการจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน					
ด้านสังคม/วัฒนธรรม						
35	ประชาชนในชุมชนมีเจตคติที่ดีต่อการดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน					
36	การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนจากหน่วยงานในท้องถิ่น					
37	ลักษณะชุมชนและอาชีพของคนในชุมชนเอื้อต่อการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน					
38	ความช่วยเหลือจากองค์กรอื่นๆ ในสังคมในรูปแบบต่างๆ เอื้อต่อการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา					
39	มีหน่วยงาน องค์กรต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนเป็นเครือข่ายความร่วมมือที่เข้มแข็ง					
ด้านการเมือง/กฎหมาย						
40	นโยบายการปฏิรูปการอาชีวศึกษาที่มุ่งให้นักเรียน นักศึกษาเรียนด้วยการปฏิบัติงานจริง ในสถานที่จริงเอื้อต่อการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน					
41	นโยบายรัฐบาลเอื้อต่อการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา					
42	สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษามีนโยบายส่งเสริมสนับสนุนการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา					
43	การดำเนินการทางการเมืองท้องถิ่นสนับสนุนการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน					
44	มีกฎหมาย ข้อกำหนด กฎระเบียบและนโยบายที่ส่งเสริมสนับสนุนการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา					

ข้อที่	ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการ ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา	ระดับปัจจัยที่เกี่ยวข้อง				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านเทคโนโลยี						
45	สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ให้การสนับสนุนช่วยเหลือด้านเทคโนโลยีและสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน					
46	เครื่องมือเครื่องจักรและเทคโนโลยีที่ใช้เพื่อการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษามีความเพียงพอและใช้งานได้ดี					
47	เทคโนโลยีสารสนเทศที่ช่วยอำนวยความสะดวกในการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษามีประสิทธิภาพ					
48	มีเทคโนโลยีในการสื่อสารและการประชาสัมพันธ์งานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาที่หลากหลาย					
49	ระบบสารสนเทศที่เชื่อมโยงเครือข่ายของหน่วยงานทำให้สามารถเข้าถึงข้อมูลและใช้ข้อมูลร่วมกันได้โดยสะดวกและรวดเร็ว					

ข้อเสนอแนะอื่นๆ เกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอบคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

แบบสัมภาษณ์

แนวทางการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา ที่ดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนประสบความสำเร็จ

.....

ชื่อ - นามสกุลผู้ให้สัมภาษณ์.....

สถานที่

วันที่ เดือน ปี ที่สัมภาษณ์.....เวลา.....

คำชี้แจง การสัมภาษณ์ครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาแนวทางการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาที่ประสบความสำเร็จ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการวิจัยเรื่อง การพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา ในสถาบัน การอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4

คำถาม

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการศึกษาวิเคราะห์เอกสาร (Document Analysis) พบว่า แนวทางการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาที่ประสบความสำเร็จ มีดังนี้

ด้านการวางแผน (Planning)

1. จัดการฝึกอบรมให้ความรู้และทักษะในการจัดทำแผนงานที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน
2. สนับสนุนให้มีการวางแผนการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วมของสถานศึกษากับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากภายนอกสถานศึกษา
3. สนับสนุนให้มีการจัดทำแผนปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมของสถานศึกษากับภาคีเครือข่ายเพื่อการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนให้บรรลุเป้าหมายและมีความยั่งยืน

.....

.....

.....

.....

ท่านเห็นด้วยกับแนวทางด้านการวางแผน ในการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาที่ประสบความสำเร็จ จากการศึกษาเอกสารหรือไม่ และมีความคิดเห็นเพิ่มเติมอย่างไร

ด้านการจัดองค์การ (Organizing)

1. ปรับปรุง พัฒนาระบบการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
2. กำหนดบทบาทหน้าที่ของบุคลากรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนให้เหมาะสม และชัดเจนอย่างเป็นรูปธรรม
3. จัดบุคลากรให้เหมาะสมกับกรอบภาระงานในหน้าที่ความรับผิดชอบต่อศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน
4. สนับสนุนงบประมาณเพื่อดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนให้เหมาะสมและเพียงพอ

ท่านเห็นด้วยกับแนวทางด้านการจัดองค์การ ในการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาที่ประสบความสำเร็จ จากการศึกษาเอกสารหรือไม่ และมีความคิดเห็นเพิ่มเติมอย่างไร

ด้านการนำ (Leading)

1. ส่งเสริมให้มีการประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ความรู้ ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนผ่านทางสื่อต่างๆ ให้หลากหลาย
2. สร้างความตระหนักให้บุคลากรในสถานศึกษาเห็นความสำคัญของการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน
3. ส่งเสริมให้มีเครือข่ายความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับองค์กรปกครองท้องถิ่นและหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง
4. พัฒนาสมรรถนะและขีดความสามารถด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพื่อดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน

ท่านเห็นด้วยกับแนวทาง ด้านการนำ ในการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาที่ประสบความสำเร็จ จากการศึกษาเอกสารหรือไม่ และมีความคิดเห็นเพิ่มเติมอย่างไร

ด้านการควบคุม (Controlling)

1. ปรับปรุงและพัฒนาระบบติดตามและประเมินผลการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนให้มีประสิทธิภาพ
2. จัดให้มีการติดตามและประเมินการดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง
3. ให้มีการนำผลการประเมินการดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนไปปรับปรุงให้เหมาะสม และนำไปใช้ให้มีประสิทธิภาพต่อไป

ท่านเห็นด้วยกับแนวทาง ด้านการควบคุม ในการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ของสถานศึกษาที่ประสบความสำเร็จ จากการศึกษาเอกสารหรือไม่ และมีความคิดเห็นเพิ่มเติมอย่างไร

ด้านปัจจัยภายใน (Internal Factors)

มีปัจจัยภายในด้านใดบ้าง ที่ทำให้การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของวิทยาลัย ประสบความสำเร็จ (เช่น ปัจจัยด้านบุคลากร ปัจจัยด้านงบประมาณ ด้านวัสดุ อุปกรณ์ และด้านการบริหารจัดการ เป็นต้น) เพราะอะไร

ผลจากการศึกษาเอกสาร พบว่า

1. บุคลากรมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ และร่วมกันปฏิบัติงานเป็นทีม
2. บุคลากรมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีและสารสนเทศในการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน
3. ผู้บริหารมีความรู้ ความเข้าใจ และมีเจตคติที่ดีต่อภารกิจของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน
4. ผู้บริหารกำหนดบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของบุคลากรในการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนอย่างชัดเจน
5. สถานศึกษามีการวางแผนในการจัดงบประมาณเพื่อดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนอย่างเป็นระบบ และมีการดำเนินการตามแผน
6. สถานศึกษามีการกำกับ ติดตาม และตรวจสอบการใช้งบประมาณอย่างต่อเนื่อง

ท่านเห็นด้วยกับปัจจัยภายในที่ทำให้การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของ สถานศึกษาที่ประสบความสำเร็จ จากการศึกษาเอกสารหรือไม่ และมีความคิดเห็นเพิ่มเติมอย่างไร

ด้านปัจจัยภายนอก (External Factors)

มีปัจจัยภายนอกด้านใดบ้าง ที่ทำให้การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของวิทยาลัยประสบความสำเร็จ (เช่น ปัจจัยด้านการเมือง/กฎหมาย ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านเทคโนโลยี เป็นต้น) เพราะอะไร

ผลจากการศึกษาเอกสาร พบว่า

1. การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ช่วยลดรายจ่ายของประชาชน ด้วยการยืดอายุการใช้งานเครื่องมือ เครื่องจักรกลการเกษตร และอุปกรณ์ต่างๆ รวมทั้งพัฒนานวัตกรรมของชุมชน
2. การดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้าง เพื่อชุมชนสามารถช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาของชุมชนตามภารกิจหลักของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน
3. นโยบายด้านการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาลช่วยส่งเสริมการดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน
4. ลักษณะอาชีพและภูมิปัญญาท้องถิ่นของคนในชุมชนเอื้อต่อการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน
5. มีหน่วยงาน องค์กรต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนเป็นเครือข่ายความร่วมมือที่เข้มแข็ง
6. นโยบายรัฐบาลเอื้อต่อการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา
7. นโยบายการปฏิรูปการอาชีวศึกษาที่มุ่งให้นักเรียน นักศึกษาเรียนด้วยการปฏิบัติงานจริงในสถานที่จริงเอื้อต่อการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน

.....

.....

.....

ท่านเห็นด้วยกับปัจจัยภายนอกที่ทำให้การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาประสบความสำเร็จ จากการศึกษาเอกสารหรือไม่ และมีความคิดเห็นเพิ่มเติมอย่างไร

ขอขอบพระคุณทุกท่านที่กรุณาให้สัมภาษณ์

นายสถาพร โพธิ์หวี (088-2730112)

นักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิชายุทธศาสตร์การบริหารและการพัฒนา

มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

ภาคผนวก จ
แบบประเมินกลยุทธ์

**แบบประเมินกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน
ของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4**

คำชี้แจง

1. จุดมุ่งหมายของการใช้แบบประเมินนี้เพื่อประเมินคุณภาพของกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านความสอดคล้อง ด้านความเหมาะสม ด้านความเป็นไปได้ และด้านความเป็นประโยชน์
2. แบบประเมินนี้แบ่งเป็น 3 ตอน ได้แก่
 - ตอนที่ 1 การประเมินความสอดคล้องของกลยุทธ์
 - ตอนที่ 2 การประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ของ วิสัยทัศน์ พันธกิจ ประเด็นกลยุทธ์ เป้าประสงค์ กลยุทธ์ มาตรการและตัวชี้วัด
 - ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพื่อพัฒนากลยุทธ์
3. การประเมินคุณภาพของกลยุทธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการทำวิทยานิพนธ์เรื่อง กลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4
4. ผู้วิจัยใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตอบแบบประเมินทุกข้อตามความเป็นจริง เพื่อเป็นประโยชน์ในการพัฒนากลยุทธ์ต่อไป และขอขอบพระคุณท่านมา ณ โอกาสนี้

นายสถาพร โพธิ์หวี

นักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิทยุทธศาสตร์การบริหารและการพัฒนา
มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

E-mail: snonpowee@gmail.com โทรศัพท์มือถือ 08-8273-0112

นิยามคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องในการประเมินกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4

1. ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน หมายถึง ศูนย์บริการชุมชนซึ่งเป็นโครงการที่รัฐบาลจัดให้บริการแก่ประชาชนโดยมอบให้สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษารับผิดชอบดำเนินการด้วยความร่วมมือระหว่างสถานศึกษาในสังกัด องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคีเครือข่าย เพื่อเป็นแหล่งให้คำแนะนำ ถ่ายทอดความรู้เพื่อยืดอายุการใช้งานของเครื่องมือ อุปกรณ์การประกอบอาชีพและเครื่องใช้ในการดำรงชีวิตประจำวันของครัวเรือน เพื่อยกระดับฝีมือช่างชุมชนและพัฒนาทักษะอาชีพการซ่อมบำรุง เพื่อสร้างเครือข่ายเชื่อมโยงระหว่างสถานศึกษากับชุมชนในการส่งเสริมสุขอนามัยพื้นฐาน ถ่ายทอดความรู้พัฒนานวัตกรรมต่อยอดเทคโนโลยีผลิตภัณฑ์ชุมชน เพิ่มประสิทธิภาพกระบวนการผลิต สร้างมูลค่าเพิ่ม เสริมสร้างมาตรฐานและสนับสนุนการตรวจสอบและรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์ชุมชน อีกทั้งเป็นการเพิ่มประสบการณ์และความเชื่อมั่นให้กับนักเรียนนักศึกษาในการออกไปปฏิบัติงานจริงในชุมชน

2. การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา หมายถึง กระบวนการในการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 โดยกระบวนการบริหารจัดการ ประกอบด้วย 1) การวางแผน (Planning) 2) การจัดองค์การ (Organizing) 3) การนำ (Leading) และ 4) การควบคุม (Controlling) เพื่อให้ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนบรรลุเป้าหมายตามภารกิจอย่างมีประสิทธิภาพ กระบวนการบริหารทั้ง 4 ด้าน มีความหมายดังนี้

2.1 การวางแผน หมายถึง กระบวนการในการกำหนดวัตถุประสงค์ของการดำเนินการ กิจกรรมการดำเนินการ ระยะเวลาการดำเนินการ และผู้รับผิดชอบในการปฏิบัติงาน ให้เหมาะสมและสอดคล้องกัน โดยมีกระบวนการต่าง ๆ ได้แก่ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม การกำหนดวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายขององค์กร การวิเคราะห์ทางเลือกและเลือกทางเลือก การกำหนดรายละเอียดแผนงานด้านการจัดสรรทรัพยากรและอุปกรณ์ที่จำเป็นให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และการประเมินและปรับปรุงแผนด้านการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน

2.2 การจัดองค์การ หมายถึง กระบวนการในการกำหนดโครงสร้างองค์กร และบทบาทหน้าที่ของบุคลากรในหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 โดยเกี่ยวข้องกับการจัดโครงสร้างการบริหารงาน การวิเคราะห์ความสอดคล้องของรายละเอียดของงานกับเป้าหมายของสถานศึกษา การแบ่งปริมาณงานทั้งหมดเป็นกิจกรรมต่าง ๆ ที่สามารถปฏิบัติได้โดยบุคคลหรือกลุ่มบุคคล และการจัดบุคลากรเพื่อรับผิดชอบงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน

2.3 การนำ หมายถึง กระบวนการกระตุ้นใจให้บุคลากรใช้ความพยายามเพื่อให้การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 บรรลุเป้าหมาย มีการริเริ่มและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยใช้หลักการให้ความรู้ การจูงใจที่ดี มีการสั่งการที่เหมาะสม และการติดต่อสื่อสารภายในองค์กรที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งกำหนดกระบวนการนำ ได้แก่ การตัดสินใจ การสั่งการ การจูงใจ การบริหารงานบุคคล การประสานงาน และการสื่อสาร

2.4 การควบคุม หมายถึง กระบวนการกำกับติดตามแก้ไขเพื่อให้การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน บรรลุตามเป้าหมายของการดำเนินงานจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ได้แก่ การกำหนดมาตรฐานในการดำเนินการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบ การนำผลการติดตามและประเมินผลไปใช้พัฒนาการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน

3. การประเมินกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 หมายถึง การตัดสินคุณภาพของกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 โดยผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอนและผู้บริหารหรือผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ของสถานศึกษาอาชีวศึกษาที่ทดลองใช้กลยุทธ์ และผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้อง ในด้านความสอดคล้อง (Consistency) ด้านความเหมาะสม (Propriety) ด้านความเป็นไปได้ (Feasibility) และด้านความเป็นประโยชน์ (Utility)

ก ก ก ก ก ก ก 3.1 ความสอดคล้อง หมายถึง คุณสมบัติของกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ที่มีลักษณะของวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ ประเด็นกลยุทธ์ กลยุทธ์ ตัวชี้วัดและมาตรการ ที่มีความเชื่อมโยงอย่างสมเหตุสมผลไปด้วยกันได้ โดยไม่มีความขัดแย้งซึ่งกันและกัน

3.2 ความเหมาะสม หมายถึง คุณสมบัติของกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ซึ่งมีความเหมาะสมตามผลที่ได้จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก ได้แก่ โอกาส และอุปสรรค และวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน ได้แก่ จุดแข็ง และจุดอ่อน

ก ก ก ก ก ก 3.3 ความเป็นไปได้ หมายถึง คุณสมบัติของกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ที่นำมาใช้นั้น สามารถดำเนินการได้ด้วยทรัพยากรที่มีอยู่อย่างเหมาะสม มีความเป็นไปได้ว่าจะประสบความสำเร็จในการนำกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติ

ก ก 3.4 ความเป็นประโยชน์ หมายถึง คุณสมบัติของกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ที่นำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อบุคลากรทุกฝ่ายขององค์กร และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

4. สถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 หมายถึง สถาบันอุดมศึกษาด้านวิชาชีพและเทคโนโลยี จัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดการศึกษา ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูงที่ชำนาญ การปฏิบัติ การสอน การวิจัย การถ่ายทอดวิทยาการและเทคโนโลยี ทุนบำรุงศาสนา ศิลปะและ วัฒนธรรมและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม รวมทั้งให้บริการวิชาการและวิชาชีพแก่สังคม ตามพระราชบัญญัติ การอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551 ประกอบด้วยวิทยาลัยซึ่งเป็นสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการ การอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 6 สถานศึกษา ได้แก่ วิทยาลัยเทคนิคนครสวรรค์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครสวรรค์ วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ วิทยาลัยเทคนิคกำแพงเพชร วิทยาลัยเทคนิคพิจิตร และวิทยาลัยเทคนิคอุทัยธานี

5. สถานศึกษา หมายถึง วิทยาลัยในสังกัดสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 เป็น วิทยาลัยที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูง (ปวส.) และหลักสูตรระดับปริญญาสายเทคโนโลยีหรือสายปฏิบัติการ

6. ผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง ผู้อำนวยการ และรองผู้อำนวยการ ของวิทยาลัยในสังกัด สถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4

7. ครู หมายถึง ข้าราชการครู ครูผู้ช่วย ครูพิเศษสอน และพนักงานราชการ (ครู) ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4

ตอนที่ 1 การประเมินความสอดคล้องของกลยุทธ์

คำชี้แจง โปรดพิจารณาความสอดคล้องของกลยุทธ์ในเอกสารประกอบการประเมินกลยุทธ์ที่แนบมา และทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความสอดคล้องตามความคิดเห็นของท่าน ซึ่งคะแนนในช่อง มีความหมายดังนี้

- 5 หมายถึง มีความสอดคล้องมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีความสอดคล้องมาก
- 3 หมายถึง มีความสอดคล้องปานกลาง
- 2 หมายถึง มีความสอดคล้องน้อย
- 1 หมายถึง มีความสอดคล้องน้อยที่สุด

ข้อ	รายการ	ระดับความสอดคล้อง				
		5	4	3	2	1
1	วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ และประเด็นกลยุทธ์ มีความสอดคล้องกัน					
2	กลยุทธ์มีความสอดคล้องกับวิสัยทัศน์					
3	กลยุทธ์มีความสอดคล้องกับพันธกิจ					
4	กลยุทธ์มีความสอดคล้องกับเป้าประสงค์					
5	กลยุทธ์มีความสอดคล้องกับประเด็นกลยุทธ์					
6	มาตรการมีความสอดคล้องกับกลยุทธ์					
7	ตัวชี้วัดสามารถวัดได้สอดคล้องกับกลยุทธ์					

พันธกิจ ประเด็นกลยุทธ์ เป้าประสงค์ กลยุทธ์ มาตรการและตัวชี้วัด

พันธกิจ ประเด็นกลยุทธ์ เป้าประสงค์ กลยุทธ์ มาตรการและตัวชี้วัด ที่ระบุในช่องรายการ

และทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความเหมาะสม ระดับความเป็นไปได้ และระดับ

ความเป็นประโยชน์ ตามความคิดเห็นของท่าน ซึ่งคะแนนในช่อง มีความหมายดังนี้

5 หมายถึง มีความเหมาะสม / ความเป็นไปได้ / ความเป็นประโยชน์มากที่สุด

4 หมายถึง มีความเหมาะสม / ความเป็นไปได้ / ความเป็นประโยชน์มาก

3 หมายถึง มีความเหมาะสม / ความเป็นไปได้ / ความเป็นประโยชน์ปานกลาง

2 หมายถึง มีความเหมาะสม / ความเป็นไปได้ / ความเป็นประโยชน์น้อย

1 หมายถึง มีความเหมาะสม / ความเป็นไปได้ / ความเป็นประโยชน์น้อยที่สุด

ตอนที่ 2.1 ประเมินวิสัยทัศน์ พันธกิจ ประเด็นกลยุทธ์ เป้าประสงค์ และกลยุทธ์

รายการ	ระดับ					ระดับ					ระดับความ				
	ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					เป็นประโยชน์				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
วิสัยทัศน์															
ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาใน สถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 มีการบริหาร จัดการที่ได้มาตรฐาน มุ่งมั่นบริการชุมชนอย่าง ยั่งยืน															
พันธกิจ															
1. วางแผนการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้าง เพื่อชุมชนของสถานศึกษา															
2. พัฒนาโครงสร้างแบบมีส่วนร่วมกับชุมชน ท้องถิ่นในการดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้าง เพื่อชุมชนของสถานศึกษา															
3. บริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของ สถานศึกษาบรรลุเป้าหมายอย่างมีคุณภาพ และได้มาตรฐาน															

รายการ	ระดับ					ระดับ					ระดับความ				
	ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					เป็นประโยชน์				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4. สถานศึกษามีระบบและกลไกการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนที่มีความต่อเนื่องและยั่งยืน															
กลยุทธ์															
1. เสริมสร้างสมรรถนะการจัดทำแผนการบริหารจัดการ ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาให้แก่บุคลากรภายในและภายนอกสถานศึกษา															
2. จัดทำแผนการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาโดยมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น และภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง															
3. ปรับโครงสร้างการปฏิบัติงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนเพื่อให้การบริการมีความคล่องตัวต่อการปฏิบัติงาน															
4. ยกระดับมาตรฐานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนและพัฒนาศักยภาพของบุคลากร ให้สามารถปฏิบัติงานตามมาตรฐาน															
5. เสริมสร้างขวัญกำลังใจและวัฒนธรรมการทำงานให้แก่บุคลากรและภาคีเครือข่าย ในการปฏิบัติงานให้สำเร็จ															
6. พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และสร้างนวัตกรรม เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการให้บริการที่มีประสิทธิภาพ															
7. เสริมสร้างความเข้มแข็งและบูรณาการความร่วมมือให้มีการบริการชุมชนร่วมกับภาคีเครือข่ายระดับชุมชนที่มีมาตรฐาน															

รายการ	ระดับ					ระดับ					ระดับความ				
	ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					เป็นประโยชน์				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
8. พัฒนารูปแบบในการแสวงหาทรัพยากรหรือแหล่งงบประมาณจากภายนอกทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนให้เกิดความยั่งยืน															
9. พัฒนาระบบและกลไกติดตาม ประเมินผล รายงานผลการดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง															

ประเด็นกลยุทธ์ที่ 1 การพัฒนาแผนการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา
แบบมีส่วนร่วมให้มีคุณภาพ

เป้าประสงค์ที่ 1 สถานศึกษามีแผนการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน โดยเกิดจากการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายไปสู่การปฏิบัติและได้มาตรฐาน

กลยุทธ์ที่ 1 เสริมสร้างสมรรถนะการจัดทำแผนการบริหารจัดการ ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาให้แก่บุคลากรภายในและภายนอกสถานศึกษา

[illegible]

เป้าประสงค์ที่ 1 สถานศึกษามีแผนการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน โดยเกิดจากการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายไปสู่การปฏิบัติและได้มาตรฐาน

กลยุทธ์ที่ 2 จัดทำแผนการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาโดยมีส่วนร่วมของชุมชน ท้องถิ่น และภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง

[illegible]

รายการ	ระดับ					ระดับ					ระดับความ				
	ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					เป็นประโยชน์				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3. จัดโครงการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อ แลกเปลี่ยนแนวคิดและวางแผนกำหนดทิศทาง ดำเนินงานร่วมกับเครือข่าย องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง															
4. จัดให้มีการประเมินผลการจัดทำแผนการ บริหารจัดการเพื่อการดำเนินงานของศูนย์ซ่อม สร้างเพื่อชุมชนที่ได้มาตรฐาน															

เป้าประสงค์ที่ 2 สถานศึกษามีโครงสร้างการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนที่สอดคล้องและเหมาะสมกับชุมชน ท้องถิ่น

กลยุทธ์ที่ 1 ปรับโครงสร้างการปฏิบัติงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนเพื่อให้การบริการมีความคล่องตัวต่อการปฏิบัติงาน

รายการ	ระดับ ความเหมาะสม					ระดับ ความเป็นไปได้					ระดับความ เป็นประโยชน์				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	ตัวชี้วัด														
1. ระดับความเหมาะสมของโครงสร้างการปฏิบัติงานและหน้าที่ของบุคลากรในการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาและภาคีเครือข่าย (อยู่ในระดับมาก)															
2. ระดับความพึงพอใจของบุคลากรต่อบทบาทและหน้าที่ในการปฏิบัติงานของสถานศึกษาและของภาคีเครือข่ายที่มีส่วนร่วมในการดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (อยู่ในระดับมาก)															
มาตรการ															
1.จัดประชุมสัมมนาร่วมกันระหว่างของบุคลากรในสถานศึกษาและเครือข่ายตามภารกิจของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน															
2. สรรหาบุคลากรของสถานศึกษาและภาคีเครือข่ายที่มีคุณสมบัติตรงกับความต้องการเฉพาะทางตามภารกิจของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน															
3. จัดทำผังโครงสร้างองค์กร ภาระหน้าที่ และความรับผิดชอบ รวมทั้งสื่อสารในรูปแบบต่างๆ หลายช่องทางให้บุคลากรและภาคีเครือข่ายได้รับทราบ															

รายการ	ระดับ					ระดับ					ระดับความ				
	ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					เป็นประโยชน์				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4. จัดทำคู่มือการปฏิบัติงานให้กับบุคลากร รวมทั้งมอบหมายหน้าที่ตามโครงสร้างของ ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนอย่างชัดเจน															

รวมทั้งมอบหมายหน้าที่ตามโครงสร้างของ
ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนอย่างชัดเจน

เป้าประสงค์ที่ 2 สถานศึกษามีโครงสร้างการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนที่สอดคล้อง และเหมาะสมกับชุมชน ท้องถิ่น

กลยุทธ์ที่ 2 ยกระดับมาตรฐานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนและพัฒนาศักยภาพของบุคลากร ให้สามารถปฏิบัติงานตามมาตรฐาน

รายการ	ระดับ ความเหมาะสม					ระดับ ความเป็นไปได้					ระดับความ เป็นประโยชน์				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
ตัวชี้วัด															
1. ระดับความสำเร็จในการกำหนดมาตรฐาน การปฏิบัติงานของบุคลากร (อยู่ในระดับมาก)															
2. ระดับความสำเร็จในการพัฒนาศักยภาพในการ ปฏิบัติงานของบุคลากร เพื่อการบริหารจัดการ ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (อยู่ในระดับมาก)															
3. ระดับความพึงพอใจของบุคลากรในสถานศึกษา และเครือข่ายต่อคุณภาพการดำเนินงานตาม ภารกิจของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (อยู่ใน ระดับมาก)															
มาตรการ															
1. ประชุมเชิงปฏิบัติการร่วมกันระหว่างสถานศึกษา กับชุมชนท้องถิ่น เพื่อกำหนดมาตรฐานของ ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนและมาตรฐานการ ปฏิบัติงาน															
2. จัดหา ห้องสำนักงาน อาคารบริการซ่อมสร้าง วัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องจักรที่มีคุณภาพ และมีประสิทธิภาพ															

เป้าประสงค์ที่ 3 สถานศึกษามีการดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนที่บรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล

กลยุทธ์ที่ 1 เสริมสร้างขวัญกำลังใจและค่านิยมการทำงานให้แก่บุคลากรและภาคีเครือข่าย ในการปฏิบัติงานให้สำเร็จ

รายการ	ระดับ					ระดับ					ระดับความ				
	ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					เป็นประโยชน์				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
ตัวชี้วัด															
1. ระดับความสำเร็จของการเสริมสร้างขวัญและกำลังใจร่วมกันระหว่างบุคลากรของสถานศึกษาและภาคีเครือข่าย (อยู่ในระดับมาก)															
2. มีการจัดกิจกรรมเสริมสร้างขวัญและกำลังใจร่วมกันระหว่างบุคลากรของสถานศึกษาและภาคีเครือข่าย (อย่างน้อย 2 กิจกรรม)															
3. มีค่านิยมร่วมศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา															
มาตรการ															
1. สร้างระบบแรงจูงใจ ผลักดันการทำงานให้มีคุณภาพ ด้วยประกาศเกียรติคุณ รางวัล ยกย่อง ชมเชย สิทธิพิเศษ และการตอบแทน															
2. กำหนดค่านิยมร่วมศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ขับเคลื่อน วัฒนธรรมการปฏิบัติงานของสถานศึกษา															
ค่านิยมร่วม															
1. มุ่งมั่นบริการ Service Mind															
2. มีมาตรฐาน Standard															
3. ความร่วมมือเด่น Collaboration															

เป้าประสงค์ที่ 3 สถานศึกษามีการดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนที่บรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล

กลยุทธ์ที่ 2 พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และสร้างนวัตกรรม เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการให้บริการที่มีประสิทธิภาพ

รายการ	ระดับ					ระดับ					ระดับความ				
	ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					เป็นประโยชน์				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
ตัวชี้วัด															
1. ร้อยละของจำนวนบุคลากรที่มีความรู้เข้าใจและความตระหนักเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศ การดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (ร้อยละ 80 ขึ้นไป)															
2. ระดับคุณภาพของการจัดระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร เพื่อการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (อยู่ในระดับมาก)															
3 ระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการต่อระบบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (อยู่ในระดับมาก)															
มาตรการ															
1. จัดโครงการอบรมให้ความรู้และสร้างความตระหนักให้กับบุคลากรของสถานศึกษาและชุมชนเกี่ยวกับเทคโนโลยี สารสนเทศเพื่อการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน															
2. จัดระบบข้อมูลข่าวสารให้ทันสมัยและเป็นปัจจุบันโดยใช้ช่องทางการสื่อสารด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศในรูปแบบต่างๆ															
3. จัดทำโปรแกรมบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนในรูปแบบแอปพลิเคชันหรือระบบปฏิบัติการผ่านเครือข่าย															

เป้าประสงค์ที่ 3 สถานศึกษามีการดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนที่บรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล

กลยุทธ์ที่ 3 เสริมสร้างความเข้มแข็งและบูรณาการความร่วมมือให้มีการบริการชุมชนร่วมกับภาคี
เครือข่ายระดับชุมชนที่มีมาตรฐาน

[illegible]

เป้าประสงค์ที่ 3 สถานศึกษามีการดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนที่บรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล

กลยุทธ์ที่ 4 พัฒนารูปแบบในการแสวงหาทรัพยากรหรือแหล่งงบประมาณจากภายนอกทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนให้เกิดความยั่งยืน

[illegible]

เป้าประสงค์ที่ 4 สถานศึกษามีระบบและกลไกการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนที่มีความต่อเนื่องและยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนาระบบและกลไกติดตาม ประเมินผล รายงานผลการดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

[illegible]

รายการ	ระดับ ความเหมาะสม					ระดับ ความเป็นไปได้					ระดับความ เป็นประโยชน์				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2. จัดให้มีคณะกรรมการในการติดตามประเมินผล ด้านความรู้ ความสามารถและผลสัมฤทธิ์ ของบุคลากร อย่างต่อเนื่อง															
3. จัดทำปฏิทิน และวิธีการในการติดตาม ประเมินผล รายงานผลการดำเนินงานศูนย์ ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน															
4. จัดให้มีการประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ผลการ ดำเนินงาน ของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนทั้ง ภายในและภายนอกสถานศึกษา															
5. นำผลการติดตามและประเมินผลมาใช้ปรับปรุง พัฒนาแผนการดำเนินงานให้เหมาะสมและ มีประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่อง															

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพื่อพัฒนากลยุทธ์

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณทุกท่านที่กรุณาตอบแบบประเมิน
นายสภาพร โพธิ์หวี

ภาคผนวก ฉ
เอกสารประกอบการสนทนากลุ่ม

[illegible]

1. ด้านการวางแผน

สภาพการดำเนินการ	ปัญหาการบริหารจัดการ
ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา 1. มีการแต่งตั้งคณะกรรมการ และกำหนดบทบาทหน้าที่ของบุคลากรในการจัดทำแผนบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนอย่างชัดเจน 2. ศึกษาข้อมูลจากผลการประเมินโครงการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนเพื่อนำมาใช้ในการวางแผน 3. มีการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการโดยเชิญบุคลากรทุกคนในสถานศึกษาและผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายมาร่วมวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอก 4. มีการกำหนดวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนไว้อย่างชัดเจน 5. มีการจัดทำแผนปฏิบัติงานประจำปีตามภารกิจหลักของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน โดยทุกฝ่ายมีส่วนร่วม	ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา 1. การประเมินและปรับปรุงแผนด้านการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนไม่มีความต่อเนื่องและเป็นระบบ 2. ขาดการกำหนดรายละเอียดของแผนงานด้านการจัดสรรทรัพยากรและอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องอย่างเหมาะสม

สภาพการดำเนินการ ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา	ปัญหาการบริหารจัดการ ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา
6. มีคณะกรรมการติดตามและประเมินผลการ ปฏิบัติงานตามแผนการบริหารจัดการศูนย์ ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน 7. มีคณะกรรมการสรรหาวัสดุ อุปกรณ์ในการ ดำเนินงานเพื่อการบริหารจัดการศูนย์ซ่อม สร้างเพื่อชุมชน	

ท่านเห็นด้วยกับสภาพและปัญหา ด้านการวางแผนหรือไม่ และมีความคิดเห็นเพิ่มเติม
อย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

2. ด้านการจัดองค์การ

สภาพการดำเนินการ ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา	ปัญหาการบริหารจัดการ ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา
1. มีคณะกรรมการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน 2. มีคณะกรรมการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน 3. จัดบุคลากรรับผิดชอบงานให้เหมาะสมกับความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ 4. มีหัวหน้างานและเจ้าหน้าที่รับผิดชอบงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน 5. กำหนดบทบาทและหน้าที่ในการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนอย่างชัดเจน	1. การวิเคราะห์ความสอดคล้องของงานกับเป้าหมายของสถานศึกษาไม่ชัดเจน 2. การกำหนดกิจกรรมเพื่อให้การดำเนินงานสำเร็จตามเป้าหมายของการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนไม่เหมาะสม 3. การกำหนดบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของบุคลากรในการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนขาดความชัดเจน

ท่านเห็นด้วยกับสภาพและปัญหา ด้านการจัดองค์การหรือไม่ และมีความคิดเห็นเพิ่มเติมอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

3. ด้านการนำ

สภาพการดำเนินการ ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา	ปัญหาการบริหารจัดการ ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา
1. ใช้วิธีการจูงใจที่หลากหลายเพื่อให้บุคลากรปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ 2. มีการสร้างขวัญกำลังใจ ยกย่องชมเชย และเชิดชูเกียรติบุคลากรที่ทำงานประสบความสำเร็จ 3. มีการสรรหา คัดเลือก และจัดสรรตำแหน่งงาน ต่างๆ เหมาะสมกับโครงสร้างของการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน 4. มีการส่งเสริมให้บุคลากรเข้าร่วมประชุมสัมมนา เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนความรู้ และเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน 5. การแต่งตั้งบุคลากรเพื่อประสานความร่วมมือในการพัฒนาการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนกับสถานศึกษาและหน่วยงานอื่น 6. มีการออกคำสั่งให้บุคลากรปฏิบัติหน้าที่ตามภารกิจหลักของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนในสถานศึกษาทุกภาคเรียน 7. มีระบบสารสนเทศพื้นฐานที่ใช้ประจำศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนอย่างครบถ้วนและเป็นปัจจุบัน	1. การประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนไม่มีประสิทธิภาพ 2. ขาดการสื่อสารและประสานงานด้านการบริหารจัดการตามภารกิจหลักของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนเพื่อริเริ่มและพัฒนางานอย่างต่อเนื่อง 3. การสั่งการและการติดตามการสั่งการตามสายการบังคับบัญชาเป็นลายลักษณ์อักษรยังไม่มี ความชัดเจน

ท่านเห็นด้วยกับสภาพและปัญหา ด้านการนำหรือไม่ และมีความคิดเห็นเพิ่มเติมอย่างไร

.....

.....

.....

4. ด้านการควบคุม

สภาพการดำเนินการ ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา	ปัญหาการบริหารจัดการ ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา
1. มีการกำหนดมาตรฐานและตัวชี้วัดคุณภาพ การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน เป็นลายลักษณ์อักษร 2. มีมาตรฐานและตัวชี้วัดคุณภาพการบริหาร จัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนที่เหมาะสม และเป็นไปได้ 3. มีการให้ความรู้ความเข้าใจกับบุคลากร เกี่ยวกับมาตรฐานและตัวชี้วัดคุณภาพการ บริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน 4. มีคณะกรรมการติดตามและประเมินผลการ บริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน 5. มีการมอบหมายให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมเพื่อการ ติดตามและประเมินผลอย่างชัดเจน	1. ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหรือ ผู้เกี่ยวข้องกับการ ดำเนินงานไม่มีส่วนร่วมในการติดตามและ ประเมินผลการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้าง เพื่อชุมชน 2. ชุมชนหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่มี ส่วนร่วมในการให้ข้อมูล เสนอแนะ แก้ไข ปรับปรุง และพัฒนาศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน 3. ขาดเครื่องมือในการกำกับ ติดตาม และ ประเมินผลการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้าง เพื่อชุมชนที่มีคุณภาพ

ท่านเห็นด้วยกับสภาพและปัญหา ด้านการควบคุมหรือไม่ และมีความคิดเห็นเพิ่มเติม
อย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

ตอนที่ 2 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา
ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4

จากการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้แบบสอบถามสามารถสรุปได้เป็น จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคาม ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 มีดังนี้

1. ปัจจัยด้านบุคลากร

จุดแข็ง (Strength : S)	จุดอ่อน (Weaknesses : W)
1. บุคลากรมีความสามารถในการถ่ายทอด ความรู้และร่วมกันปฏิบัติงานเป็นทีม 3. บุคลากรมีเจตคติและความรับผิดชอบที่ดีต่อ การดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน 2. บุคลากรมีความรับผิดชอบต่องานในหน้าที่ ของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน	1. ผู้บริหารมีความสามารถในการวางแผนเพื่อ การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน น้อย 2. ผู้บริหารมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และเป็นผู้ กระตุ้นให้เกิดความคิดริเริ่มหรือมีการสร้าง นวัตกรรมอย่างต่อเนื่องน้อย

ท่านเห็นด้วยกับจุดแข็งและจุดอ่อน ด้านบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 หรือไม่ และมีความคิดเห็นเพิ่มเติมอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

2. ปัจจัยด้านงบประมาณ

จุดแข็ง (Strength : S)	จุดอ่อน (Weaknesses : W)
1. สถานศึกษามีการกำกับ ติดตาม และ ตรวจสอบการใช้งบประมาณอย่างต่อเนื่อง 2. สถานศึกษาจัดสรรงบประมาณในการ ดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนอย่าง เหมาะสมและเพียงพอ 3. สถานศึกษามีการจัดทำระบบควบคุม งบประมาณที่โปร่งใสและตรวจสอบได้	1. สถานศึกษาส่วนใหญ่ขาดการระดมทุน และ แสวงหางบประมาณสนับสนุนการบริหาร จัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน

ท่านเห็นด้วยกับจุดแข็งและจุดอ่อน ด้านงบประมาณที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการ
ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 หรือไม่ และ
มีความคิดเห็นเพิ่มเติมอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

3. ปัจจัยด้านวัสดุ/อุปกรณ์

จุดแข็ง (Strength : S)	จุดอ่อน (Weaknesses : W)
1. สถานศึกษาจัดหาวัสดุ อุปกรณ์และเครื่องมือต่างๆ ที่ใช้การได้เพื่อการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนอย่างเพียงพอและเหมาะสม	1. แหล่งค้นคว้าข้อมูลในสถานศึกษาเพื่อการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนมีความพร้อมต่อการใช้งาน 2. สถานที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษามีความพร้อมสำหรับการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน

ท่านเห็นด้วยกับจุดแข็งและจุดอ่อน ด้านวัสดุ/อุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 หรือไม่ และมีความคิดเห็นเพิ่มเติมอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

4. ปัจจัยด้านการบริหารจัดการ

จุดแข็ง (Strength : S)	จุดอ่อน (Weaknesses : W)
1. การบริหารงานบุคลากรมีความเหมาะสม ทำให้บุคลากรของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ 2. การบริหารงานมีการสั่งการและการติดตาม การสั่งการตามสายการบังคับบัญชาอย่าง เป็นลายลักษณ์อักษร 3. การจัดโครงสร้างการบริหารจัดการมีความ สอดคล้องกับบทบาทและหน้าที่ของ ผู้เกี่ยวข้องของหน่วยงานเครือข่าย	

ท่านเห็นด้วยกับจุดแข็งและจุดอ่อน ด้านการบริหารจัดการที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการ
 ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 หรือไม่ และมีความ
 คิดเห็นเพิ่มเติมอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

5. ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ

โอกาส (Opportunities) : O)	ภาวะคุกคาม (Threats) : T)
1. การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ช่วยลดรายจ่ายของประชาชนด้วยการยืดอายุการใช้งานเครื่องมือ เครื่องจักรกลการเกษตร และอุปกรณ์ต่างๆ รวมทั้งพัฒนานวัตกรรมของชุมชน 2. การดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน สามารถช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาของชุมชน ตามภารกิจหลักของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน 3. รัฐบาลจัดสรรงบประมาณอย่างเพียงพอให้กับ การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน ของสถานศึกษา	1. ได้รับงบประมาณสนับสนุนในการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนจาก ภาคเอกชนน้อย 2. ผู้นำชุมชนไม่พร้อมให้การสนับสนุนและมีส่วนร่วมระดมทรัพยากรในการพัฒนา การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน

ท่านเห็นด้วยกับโอกาสและภาวะคุกคาม ด้านเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการ ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 หรือไม่ และมีความ คิดเห็นเพิ่มเติมอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

6. ปัจจัยด้านสังคม/วัฒนธรรม

โอกาส (Opportunities) : O)	ภาวะคุกคาม (Threats) : T)
1. ประชาชนในชุมชนมีเจตคติที่ดีต่อการดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน 2. ลักษณะชุมชนและอาชีพของคนในชุมชนเอื้อต่อการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน 3. การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนจากหน่วยงานในท้องถิ่น	1. ความช่วยเหลือจากองค์กรอื่นๆ ในสังคมในรูปแบบต่างๆ ที่เอื้อต่อการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาน้อย

ท่านเห็นด้วยกับโอกาสและภาวะคุกคาม ด้านสังคม/วัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 หรือไม่ และมีความคิดเห็นเพิ่มเติมอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

7. ปัจจัยด้านการเมือง/กฎหมาย

โอกาส (Opportunities) : O)	ภาวะคุกคาม (Threats) : T)
1. สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษามี นโยบายส่งเสริมสนับสนุนการบริหารจัดการ ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา 2. นโยบายรัฐบาลเอื้อต่อการบริหารจัดการ ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา 3. นโยบายการปฏิรูปการอาชีวศึกษาที่มุ่งให้ นักเรียน นักศึกษาเรียนด้วยการปฏิบัติงาน จริงในสถานที่จริงเอื้อต่อการบริหารจัดการ ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน	1. การดำเนินการทางการเมืองท้องถิ่นสนับสนุน การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน น้อย 2. มีกฎหมาย ข้อกำหนด กฎระเบียบและ นโยบายที่ส่งเสริมสนับสนุนการบริหารจัดการ ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาน้อย

ท่านเห็นด้วยกับโอกาสและภาวะคุกคาม ด้านการเมือง/กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบริหาร
จัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 หรือไม่
และมีความคิดเห็นเพิ่มเติมอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

8. ปัจจัยด้านเทคโนโลยี

โอกาส (Opportunities) : O	ภาวะคุกคาม (Threats) : T
1. เครื่องมือ เครื่องจักรและเทคโนโลยีที่ใช้เพื่อการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษามีความเพียงพอและใช้การได้ดี 2. มีเทคโนโลยีในการสื่อสารและการประชาสัมพันธ์งานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาที่หลากหลาย 3. เทคโนโลยีสารสนเทศที่ช่วยอำนวยความสะดวกในการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษามีประสิทธิภาพ	1. สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาให้การสนับสนุน ช่วยเหลือด้านเทคโนโลยีและสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน

ท่านเห็นด้วยกับโอกาสและภาวะคุกคาม ด้านเทคโนโลยี ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 หรือไม่ และมีความคิดเห็นเพิ่มเติมอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ข

หนังสือราชการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

หนังสือเชิญราชการ

เชิญผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม

เรื่อง กลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา

ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4

ที่ ศธ ๐๕๓๖ / ว ๕๓๒๐

มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
อ.เมือง จ.กำแพงเพชร ๖๒๐๐๐

๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.วิทยา จันทศิริลา

สิ่งที่ส่งมาด้วย	๑. โครงร่างวิทยานิพนธ์	จำนวน ๑ ฉบับ
	๒. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	จำนวน ๑ ฉบับ
	๓. เครื่องมือสำหรับผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพ	จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นายสถาพร โพธิ์ทวี นักศึกษาระดับปริญญาเอก สาขาวิชายุทธศาสตร์การบริหารและการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษา ภาคเหนือ ๕ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ทวนทอง เขาวงกิตพิงค์ ประธานกรรมการและดร.ประภาส เกตุไทย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการจัดทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้คณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำสาขาวิชายุทธศาสตร์การบริหารและการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ ดังรายละเอียดที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา ทางมหาวิทยาลัยฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทวนทอง เขาวงกิตพิงค์)

รองอธิการบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

- คณะกรรมการบัณฑิตศึกษา ประจำสาขา

โทร ๐๕ ๕๕๗๐ ๖๕๕๕ ต่อ ๑๗๗๐

โทรสาร ๐๕ ๕๕๗๐ ๖๕๓๘

- นายสถาพร โพธิ์ทวี

โทร ๐๘ ๘๒๗๓ ๐๓๓๒

ที่ ศธ ๐๕๓๖ / ว ๕๑๒๐

มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
อ.เมือง จ.กำแพงเพชร ๖๒๐๐๐

๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจสอบแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมบูรณ์ ดันยะ

สิ่งที่ส่งมาด้วย	๑. โครงร่างวิทยานิพนธ์	จำนวน ๑ ฉบับ
	๒. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	จำนวน ๑ ฉบับ
	๓. เครื่องมือสำหรับผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพ	จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นายสถาพร โพธิ์หวี นักศึกษาระดับปริญญาเอก สาขาวิชายุทธศาสตร์การบริหารและการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษา ภาคเหนือ ๔ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ทวนทอง เขาวงกิตพิงศ์ ประธานกรรมการและดร.ประภาส เกตุไทย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการจัดทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้คณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำสาขาวิชายุทธศาสตร์การบริหารและการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาตรวจสอบแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ ดังรายละเอียดที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา ทางมหาวิทยาลัยฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทวนทอง เขาวงกิตพิงศ์)

รองอธิการบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

- คณะกรรมการบัณฑิตศึกษา ประจำสาขา
โทร ๐๕ ๕๕๗๐ ๖๕๕๕ ต่อ ๑๗๗๗๐
- โทรสาร ๐๕ ๕๕๗๐ ๖๕๓๘
- นายสถาพร โพธิ์หวี
โทร ๐๘ ๘๖๖๗๓ ๐๑๑๒

ที่ ศธ ๐๕๓๖ / ว ๕๑๒๐

มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
อ.เมือง จ.กำแพงเพชร ๖๒๐๐๐

๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๗

เรื่อง ขออนุญาตตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.สมชัย วงษ์นายะ

สิ่งที่ส่งมาด้วย	๑. โครงร่างวิทยานิพนธ์	จำนวน ๑ ฉบับ
	๒. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	จำนวน ๑ ฉบับ
	๓. เครื่องมือสำหรับผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพ	จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นายสถาพร โพธิ์หวี นักศึกษาระดับปริญญาเอก สาขาวิชายุทธศาสตร์การบริหารและการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษา ภาคเหนือ ๔ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ทวนทอง เขาวงกัรติพงศ์ ประธานกรรมการและค.ร.ประภาส เกตุไทย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการจัดทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้คณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำสาขาวิชายุทธศาสตร์การบริหารและการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขออนุญาตจากท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ ดังรายละเอียดที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา ทางมหาวิทยาลัยฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทวนทอง เขาวงกัรติพงศ์)

รองอธิการบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

- คณะกรรมการบัณฑิตศึกษา ประจำสาขา

โทร ๐๕ ๕๕๗๐ ๖๕๕๕ ต่อ ๓๓๗๐

โทรสาร ๐๕ ๕๕๗๐ ๖๕๑๘

- นายสถาพร โพธิ์หวี

โทร ๐๘ ๘๖๗๓ ๐๑๑๒

ที่ ศธ ๐๕๓๖ / ว ๕๑๒๐

มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
อ.เมือง จ.กำแพงเพชร ๖๒๐๐๐

๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.ชูชีพ พุทธประเสริฐ

สิ่งที่ส่งมาด้วย	๑. โครงร่างวิทยานิพนธ์	จำนวน ๑ ฉบับ
	๒. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	จำนวน ๑ ฉบับ
	๓. เครื่องมือสำหรับผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพ	จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นายสถาพร โพธิ์ทวี นักศึกษาระดับปริญญาเอก สาขาวิชายุทธศาสตร์การบริหารและการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษา ภาคเหนือ ๔ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ทวนทอง เขาวงกิตพิงศ์ ประธานกรรมการและดร.ประภาส เกตุไทย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการจัดทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้คณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำสาขาวิชายุทธศาสตร์การบริหารและการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ ดังรายละเอียดที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา ทางมหาวิทยาลัยฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทวนทอง เขาวงกิตพิงศ์)

รองอธิการบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

- คณะกรรมการบัณฑิตศึกษา ประจำสาขาฯ

โทร ๐๕ ๕๕๓๗๐ ๖๕๕๕๕ ต่อ ๑๓๗๑๐

โทรสาร ๐๕ ๕๕๓๗๐ ๖๕๓๘

- นายสถาพร โพธิ์ทวี

โทร ๐๘ ๘๒๗๓ ๐๑๑๒

ที่ ศธ ๐๕๓๖ / ว ๕๑๒๐

มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
อ.เมือง จ.กำแพงเพชร ๖๒๐๐๐

๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๗

เรื่อง ขออนุญาตเคราะห้ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ดร.จิต อินทะสี

สิ่งที่ส่งมาด้วย	๑. โครงร่างวิทยานิพนธ์	จำนวน ๑ ฉบับ
	๒. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	จำนวน ๑ ฉบับ
	๓. เครื่องมือสำหรับผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพ	จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นายสถาพร โพธิ์หวี นักศึกษาระดับปริญญาเอก สาขาวิชายุทธศาสตร์การบริหารและการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษา ภาคเหนือ ๔ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ทวนทอง เขาวงกิตพิงศ์ ประธานกรรมการและดร.ประภาส เกตุไทย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการจัดทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้คณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำสาขาวิชายุทธศาสตร์การบริหารและการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขออนุญาตเคราะห้จากท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ ดังรายละเอียดที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา ทางมหาวิทยาลัยฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทวนทอง เขาวงกิตพิงศ์)

รองอธิการบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

- คณะกรรมการบัณฑิตศึกษา ประจำสาขา

โทร ๐๕ ๕๕๖๐ ๖๕๕๕ ต่อ ๓๓๓๐

โทรสาร ๐๕ ๕๕๖๐ ๖๕๑๘

- นายสถาพร โพธิ์หวี

โทร ๐๘ ๘๖๓๓ ๐๑๑๒

หนังสือราชการ

เชิญผู้ทรงคุณวุฒิร่วมการสนทนากลุ่ม

เพื่อศึกษาสภาพ ปัญหา และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน

ของสถานศึกษา ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4

การสนทนากลุ่มเมื่อวันที่ 12 กันยายน 2558 เวลา 9.00 น. ถึงเวลา 12.00 น.

ณ ห้องประชุม 60 ปี วิทยาลัยเทคนิคกำแพงเพชร

ตัวอย่างหนังสือราชการ

เชิญผู้ทรงคุณวุฒิเข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการ (Workshop) ครั้งที่ 1
เพื่อร่วมวิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้องหรือสภาพแวดล้อมด้วยเทคนิควิเคราะห์ (SWOT Analysis)
ในการพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา
ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4
วันที่ 13 พฤษภาคม 2559 เวลา 13.00 - 16.00 น.
ณ ห้องประชุมวิทยาลัยเทคนิคกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร

ที่ ศธ ๐๕๓๖ / ว ๑๘๖๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
อ.เมือง จ.กำแพงเพชร ๖๒๐๐๐

๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ขอเชิญประชุมเชิงปฏิบัติการ

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคกำแพงเพชร

ด้วย นายสถาพร โพธิ์ทวี นักศึกษาระดับปริญญาเอก สาขาวิชายุทธศาสตร์การบริหารและการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง กลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ ๔ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต โดยมีรองศาสตราจารย์ ดร.ทวนทอง เขาวงกิตพิงศ์ เป็นประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และดร.ประภาส เกตุไทย เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ นายสถาพร โพธิ์ทวี จะจัดการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอกของการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ ๔ คณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำสาขาวิชายุทธศาสตร์การบริหารและการพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร เห็นว่าสถานที่และบุคลากรในหน่วยงานของท่านเป็นผู้มีความรู้ มีประสบการณ์เป็นอย่างดีจึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านดังนี้

๑. ขออนุญาตใช้สถานที่ห้อง smart classroom ประชุมเชิงปฏิบัติการในวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๕๙ เวลา ๑๒.๓๐ - ๑๖.๐๐ น.
๒. มอบหมายให้ นายชัชอินทะสี, นายอุดม เสือคอนกลอย, นางดัชนี จวรรณะ เข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการตามวันเวลาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา ทางมหาวิทยาลัยฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์ จากท่านด้วยดี และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทวนทอง เขาวงกิตพิงศ์)

รองอธิการบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

- คณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำสาขาฯ

โทร ๐ ๕๕๗๑๐ ๖๕๕๕ ต่อ ๑๗๗๑๐

โทรสาร ๐ ๕๕๗๑๐ ๖๕๑๘

- นายสถาพร โพธิ์ทวี

โทร ๐๘ ๘๒๗๓ ๐๓๑๒

ที่ ศธ ๐๕๓๖ / ว ๑๘๖๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
อ.เมือง จ.กำแพงเพชร ๖๒๐๐๐

๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ขอเชิญประชุมเชิงปฏิบัติการ
เรียน นายกเทศมนตรีเมืองหนองปลิง

ด้วย นายสถาพร โพธิ์หวี นักศึกษาระดับปริญญาเอก สาขาวิชายุทธศาสตร์การบริหารและการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง กลยุทธ์ การบริหารจัดการ ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ ๔ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าตามหลักสูตรปริญญาโทชั้นโท โดยมีรองศาสตราจารย์ ดร.ทวนทอง เขาวงกตพิทักษ์ เป็นประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และดร.ประภาส เกตุไทย เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ นายสถาพร โพธิ์หวี จะจัดการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อเพื่อวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอกของการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ ๔ คณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำสาขาวิชายุทธศาสตร์การบริหารและการพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร เห็นว่าท่านและบุคลากรในหน่วยงานของท่านเป็นผู้มีความรู้และประสบการณ์เป็นอย่างดีจึงใคร่ขอเรียนเชิญท่าน และผู้แทนหน่วยงาน จำนวน 2 ท่าน เข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๕๙ เวลา ๑๓.๐๐ - ๑๖.๐๐ น. ณ ห้อง smart classroom วิทยาลัยเทคนิคกำแพงเพชร

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา ทางมหาวิทยาลัยฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทวนทอง เขาวงกตพิทักษ์)

รองอธิการบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

- คณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำสาขา
โทร ๐ ๕๕๗๙๐ ๖๕๕๕ ต่อ ๑๓๗๙๐
- โทรสาร ๐ ๕๕๗๙๐ ๖๕๑๘
- นายสถาพร โพธิ์หวี
โทร ๐๘ ๘๒๗๙๓ ๐๑๑๒

ตัวอย่างหนังสือราชการ

เชิญผู้ทรงคุณวุฒิเข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการ (Workshop) ครั้งที่ 2
เพื่อพิจารณาร่วมกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบัน
การอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4

วันที่ 18 มีนาคม 2560 เวลา 09.00 - 12.00 น.

ณ ห้อง Smart Classroom อาคารวิทยบริการ วิทยาลัยเทคนิคกำแพงเพชร

ที่ ศธ ๐๕๓๖ / ๗ ๐๘๕๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
อ.เมือง จ.กำแพงเพชร ๖๒๐๐๐

๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐

เรื่อง ขอเชิญประชุมเชิงปฏิบัติการ

เรียน ดร.สุรพงษ์ พูลอิม

ด้วย นายสถาพร โพธิ์ทวี นักศึกษาระดับปริญญาเอก สาขาวิชายุทธศาสตร์การบริหารและการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง กลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษา ภาคเหนือ ๔ ตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต โดยมีรองศาสตราจารย์ ดร.ทวนทอง เขาวงกิตพงศ์ ประธานกรรมการ และดร.ประภาส เกตุไทย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ นายสถาพร โพธิ์ทวี จะจัดการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อเก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์ ทางคณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำสาขาวิชายุทธศาสตร์การบริหารและการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร เห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้และประสบการณ์เป็นอย่างดีจึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการ ในวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๖๐ เวลา ๐๙.๐๐-๑๖.๐๐ น. ณ ห้องประชุมวิทยาลัยเทคนิคกำแพงเพชร อำเภอเมือง จังหวัดกำแพงเพชร

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา ทางมหาวิทยาลัยฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์วิสิฐ ัญญะวัน)

รองอธิการบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

- คณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำสาขา

โทร ๐ ๕๕๓๖๐ ๖๕๕๕ ต่อ ๑๓๓๓๐

โทรสาร ๐ ๕๕๓๖๐ ๖๕๓๘

- นายสถาพร โพธิ์ทวี

โทร ๐๘ ๘๒๓๗๓ ๐๑๑๒

ที่ ศธ ๐๕๓๖ / ว ๐๘๕๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
อ.เมือง จ.กำแพงเพชร ๖๒๐๐๐

๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐

เรื่อง ขอเชิญประชุมเชิงปฏิบัติการ

เรียน ดร.สมิตา อรรวงษ์

ด้วย นายสถาพร โพธิ์หวี นักศึกษาระดับปริญญาเอก สาขาวิชายุทธศาสตร์การบริหารและการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง กลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษา ภาคเหนือ ๔ ตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต โดยมีรองศาสตราจารย์ ดร.ทวนทอง เขาวงกิตพงศ์ ประธานกรรมการ และดร.ประภาส เกตุไทย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ นายสถาพร โพธิ์หวี จะจัดการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อเก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์ ทางคณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำสาขาวิชายุทธศาสตร์การบริหารและการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร เห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้และประสบการณ์เป็นอย่างดีจึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการ ในวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๖๐ เวลา ๐๙.๐๐-๑๖.๐๐ น. ณ ห้องประชุมวิทยาลัยเทคนิคกำแพงเพชร อำเภอเมือง จังหวัดกำแพงเพชร

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา ทางมหาวิทยาลัยฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์วิสิฐ อินญะวัน)

รองอธิการบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

- คณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำสาขา

โทร ๐ ๕๕๗๙๐ ๖๕๕๕ ต่อ ๑๗๙๐

โทรสาร ๐ ๕๕๗๙๐ ๖๕๑๘

- นายสถาพร โพธิ์หวี

โทร ๐๘ ๘๒๗๓ ๐๑๑๒

ที่ ศธ ๐๕๓๖ / ว ๐๘๕๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
อ.เมือง จ.กำแพงเพชร ๖๒๐๐๐

๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐

เรื่อง ขอเชิญประชุมเชิงปฏิบัติการ

เรียน ดร.พันธ์นิภา เมฆสินธุ์

ด้วย นายสถาพร โพธิ์หวี นักศึกษาระดับปริญญาเอก สาขาวิชายุทธศาสตร์การบริหารและการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง กลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษา ภาคเหนือ ๕ ตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต โดยมีรองศาสตราจารย์ ดร.ทวนทอง เขาวงกัรติพงศ์ ประธานกรรมการ และดร.ประภาส เกตุไทย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ นายสถาพร โพธิ์หวี จะจัดการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อเก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์ ทางคณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำสาขาวิชายุทธศาสตร์การบริหารและการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร เห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้และประสบการณ์เป็นอย่างดีจึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการ ในวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๖๐ เวลา ๐๙.๐๐-๑๖.๐๐ น. ณ ห้องประชุมวิทยาลัยเทคนิคกำแพงเพชร อำเภอเมือง จังหวัดกำแพงเพชร

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา ทางมหาวิทยาลัยฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์วิสิฐ ชัยญะวัน)

รองอธิการบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

- คณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำสาขา

โทร ๐ ๕๕๗๐ ๖๕๕๕ ต่อ ๓๗๗๐

โทรสาร ๐ ๕๕๗๐ ๖๕๑๘

- นายสถาพร โพธิ์หวี

โทร ๐๘ ๘๒๗๓ ๐๓๑๒

ที่ ศธ ๐๕๓๖ / ว ๐๘๕๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
อ.เมือง จ.กำแพงเพชร ๖๒๐๐๐

๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐

เรื่อง ขอเชิญประชุมเชิงปฏิบัติการ

เรียน นายปิ่นญา ประดาพล

ด้วย นายสถาพร โพธิ์ทวี นักศึกษาระดับปริญญาเอก สาขาวิชายุทธศาสตร์การบริหารและการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง กลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษา ภาคเหนือ ๔ ตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต โดยมีรองศาสตราจารย์ ดร.ทวนทอง เขาวงกัรติพงศ์ ประธานกรรมการ และดร.ประภาส เกตุไทย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ นายสถาพร โพธิ์ทวี จะจัดการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อเก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์ ทางคณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำสาขาวิชายุทธศาสตร์การบริหารและการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร เห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้และประสบการณ์เป็นอย่างดีจึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการ ในวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๖๐ เวลา ๐๙.๐๐-๑๖.๐๐ น. ณ ห้องประชุมวิทยาลัยเทคนิคกำแพงเพชร อำเภอเมือง จังหวัดกำแพงเพชร

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา ทางมหาวิทยาลัยฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์วิสิฐ ชัยญะวัน)

รองอธิการบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

- คณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำสาขา

โทร ๐ ๕๕๗๐ ๖๕๕๕ ต่อ ๓๗๗๐

โทรสาร ๐ ๕๕๗๐ ๖๕๓๘

- นายสถาพร โพธิ์ทวี

โทร ๐๘ ๘๖๗๓ ๐๑๑๒

ที่ ศธ ๐๕๓๖ / ว ๐๘๕๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
อ.เมือง จ.กำแพงเพชร ๖๕๐๐๐

๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐

เรื่อง ขอเชิญประชุมเชิงปฏิบัติการ

เรียน นางสาวทัศนีย์ คงไทย

ด้วย นายสถาพร โพธิ์ทวี นักศึกษาระดับปริญญาเอก สาขาวิชายุทธศาสตร์การบริหารและการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง กลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษา ภาคเหนือ ๔ ตามหลักสูตรปริญญา ศษ.ภ.บัณฑิต โดยมีรองศาสตราจารย์ ดร.ทวนทอง เขาวงกัรติพงศ์ ประธานกรรมการ และดร.ประภาส เกตุไทย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ นายสถาพร โพธิ์ทวี จะจัดการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อเก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์ ทางคณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำสาขาวิชายุทธศาสตร์การบริหารและการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร เห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้และประสบการณ์เป็นอย่างดีจึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการ ในวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๖๐ เวลา ๐๙.๐๐-๑๖.๐๐ น. ณ ห้องประชุมวิทยาลัยเทคนิคกำแพงเพชร อำเภอเมือง จังหวัดกำแพงเพชร

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา ทางมหาวิทยาลัยฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์วิสิฐ ธีญะวัน)

รองอธิการบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

- คณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำสาขา

โทร ๐ ๕๕๓๖๐ ๖๕๕๕ ต่อ ๑๓๓๖๐

โทรสาร ๐ ๕๕๓๖๐ ๖๕๓๘

- นายสถาพร โพธิ์ทวี

โทร ๐๘ ๘๖๖๓๓ ๐๑๑๒

ตัวอย่างหนังสือ

เชิญผู้ทรงคุณวุฒิเข้าร่วมประชุมการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship)
เพื่อพิจารณาตรวจสอบกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาใน
สถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4

วันที่ 25 สิงหาคม 2560 เวลา 09.00 - 12.00 น.

ณ ห้องเรียน 1 อาคารบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

ที่ ศธ ๐๕๓๖ / ว ๓๓๐๐

มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
อ.เมือง จ.กำแพงเพชร ๖๒๐๐๐

๗ สิงหาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญวิพากษ์กลยุทธ์ในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน คุณสมคิด บุญเทวี

ด้วย นายสถาพร โพธิ์ทวี นักศึกษาระดับปริญญาเอก สาขาวิชายุทธศาสตร์การบริหาร และการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ทวนทอง เขาวงกิตพิงศ์ ประธานกรรมการ และ ดร.ประภาส เกตุไทย เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ นายสถาพร โพธิ์ทวี กำลังดำเนินการวิพากษ์กลยุทธ์ในการทำวิทยานิพนธ์ ทางคณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำสาขาวิชายุทธศาสตร์การบริหารและการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร เห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้และประสบการณ์เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการสัมมนาผู้เชี่ยวชาญวิพากษ์กลยุทธ์การทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว ในวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๖๐ เวลา ๐๙.๐๐ - ๑๖.๐๐ น. ณ ห้องเรียนปริญญาเอก ๑ ชั้น ๘ อาคารเรียนรวม ๑๒ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา ทางมหาวิทยาลัยฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์วิสิฐ ชัยญะวัน)
รองอธิการบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

- คณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำสาขาฯ
โทร ๐ ๕๕๓๖ ๖๕๕๕ ต่อ ๑๓๗๐
โทรสาร ๐ ๕๕๓๖ ๖๖๔๙
- นายสถาพร โพธิ์ทวี
โทร ๐๘ ๘๒๓๓ ๐๑๑๒

ที่ ศธ ๐๕๓๖ / ว ๓๓๐๐

มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
อ.เมือง จ.กำแพงเพชร ๖๒๐๐๐

๗ สิงหาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญวิพากษ์กลยุทธ์ในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประทีป แก้วเหล็ก

ด้วย นายสถาพร โพธิ์ทวี นักศึกษาระดับปริญญาเอก สาขาวิชายุทธศาสตร์การบริหาร และการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ทวนทอง เขาวงกิตพิงค์ ประธานกรรมการ และ ดร.ประภาส เกตุไทย เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ นายสถาพร โพธิ์ทวี กำลังดำเนินการวิพากษ์กลยุทธ์ในการทำวิทยานิพนธ์ ทางคณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำสาขาวิชายุทธศาสตร์การบริหารและการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร เห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้และประสบการณ์เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญวิพากษ์กลยุทธ์การทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว ในวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๖๐ เวลา ๐๙.๐๐ - ๑๖.๐๐ น. ณ ห้องเรียนปริญญาเอก ๑ ชั้น ๘ อาคารเรียนรวม ๑๒ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา ทางมหาวิทยาลัยฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์วิสิฐ ธีญะวัน)
รองอธิการบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

- คณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำสาขา
โทร ๐ ๕๕๓๐ ๖๕๕๕ ต่อ ๑๓๖๑๐
โทรสาร ๐ ๕๕๓๐ ๖๖๔๔
- นายสถาพร โพธิ์ทวี
โทร ๐๘ ๘๖๗๓ ๐๑๑๒

ที่ ศธ ๐๕๓๖ / ว ๓๓๐๐

มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
อ.เมือง จ.กำแพงเพชร ๖๒๐๐๐

๗ สิงหาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญวิพากษ์กลยุทธ์ในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ดร.สุภาพร พงศ์ภิญโญโอกาส

ด้วย นายสุภาพร โพธิ์ทวี นักศึกษาระดับปริญญาเอก สาขาวิชายุทธศาสตร์การบริหาร และการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ทวนทอง เขาวงกิตพงศ์ ประธานกรรมการ และ ดร.ประภาส เกตุไทย เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ นายสุภาพร โพธิ์ทวี กำลังดำเนินการวิพากษ์กลยุทธ์ในการทำวิทยานิพนธ์ ทางคณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำสาขาวิชายุทธศาสตร์การบริหารและการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร เห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้และประสบการณ์เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญวิพากษ์กลยุทธ์การทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว ในวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๖๐ เวลา ๐๙.๐๐ - ๑๖.๐๐ น. ณ ห้องเรียนปริญญาเอก ๓ ชั้น ๘ อาคารเรียนรวม ๑๒ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา ทางมหาวิทยาลัยฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์วิสิฐ ธีบุญะวัน)
รองอธิการบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

- คณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำสาขา
โทร ๐ ๕๕๗๐ ๖๕๕๕ ต่อ ๓๓๗๐
โทรสาร ๐ ๕๕๗๐ ๖๖๔๔
- นายสุภาพร โพธิ์ทวี
โทร ๐๘ ๘๒๗๓ ๐๑๑๒

ที่ ศธ ๐๕๓๖ / ว ๓๓๐๐

มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
อ.เมือง จ.กำแพงเพชร ๖๒๐๐๐

๗ สิงหาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญวิพากษ์กลยุทธ์ในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิษณุ บัวเทศ

ด้วย นายสถาพร โพธิ์หวี นักศึกษาระดับปริญญาเอก สาขาวิชายุทธศาสตร์การบริหาร และการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ทวนทอง เขาวงกิตพงศ์ ประธานกรรมการ และ ดร.ประภาส เกตุไทย เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ นายสถาพร โพธิ์หวี กำลังดำเนินการวิพากษ์กลยุทธ์ในการทำวิทยานิพนธ์ ทางคณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำสาขาวิชายุทธศาสตร์การบริหารและการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร เห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้และประสบการณ์เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการสัมมนาอำนวยการผู้เชี่ยวชาญวิพากษ์กลยุทธ์การทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว ในวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๖๐ เวลา ๐๙.๐๐ - ๑๖.๐๐ น. ณ ห้องเรียนปริญญาเอก ๑ ชั้น ๘ อาคารเรียนรวม ๑๒ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา ทางมหาวิทยาลัยฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์วิสิฐ ธีบุญะวัน)

รองอธิการบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

- คณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำสาขาฯ

โทร ๐ ๕๕๗๐ ๖๕๕๕ ต่อ ๑๗๗๐

โทรสาร ๐ ๕๕๗๐ ๖๖๔๙

- นายสถาพร โพธิ์หวี

โทร ๐๘ ๘๒๗๓ ๐๓๒๒

ที่ ศธ ๐๕๓๖ / ๗ ๓๓๐๐

มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
อ.เมือง จ.กำแพงเพชร ๖๒๐๐๐

๗ สิงหาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญวิพากษ์กลยุทธ์ในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ดร.พันธ์นิภา เมฆสินธุ์

ด้วย นายสถาพร โพธิ์หวี นักศึกษาระดับปริญญาเอก สาขาวิชายุทธศาสตร์การบริหาร และการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ทวนทอง เขาวงกิตพงศ์ ประธานกรรมการ และ ดร.ประภาส เกตุไทย เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ นายสถาพร โพธิ์หวี กำลังดำเนินการวิพากษ์กลยุทธ์ในการทำวิทยานิพนธ์ ทางคณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำสาขาวิชายุทธศาสตร์การบริหารและการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร เห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้และประสบการณ์เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการสัมมนาผู้ผู้เชี่ยวชาญวิพากษ์กลยุทธ์การทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว ในวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๖๐ เวลา ๐๙.๐๐ - ๑๖.๐๐ น. ณ ห้องเรียนปริญญาเอก ๑ ชั้น ๘ อาคารเรียนรวม ๑๒ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา ทางมหาวิทยาลัยฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์วิสิฐ ธีญะวัน)
รองอธิการบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

- คณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำสาขาฯ
โทร ๐ ๕๕๗๐ ๖๕๕๕ ต่อ ๓๓๗๐
โทรสาร ๐ ๕๕๗๐ ๖๖๔๙
- นายสถาพร โพธิ์หวี
โทร ๐๘ ๘๖๗๓ ๐๑๑๒

ที่ ศธ ๐๕๓๖ / ๖ ๓๓๐๐

มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
อ.เมือง จ.กำแพงเพชร ๖๒๐๐๐

๗ สิงหาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญวิพากษ์กลยุทธ์ในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ดร.ชิต อินทะสี

ด้วย นายสถาพร โพธิ์ทวี นักศึกษาระดับปริญญาเอก สาขาวิชายุทธศาสตร์การบริหาร และการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ทวนทอง เขาวงกิตพงศ์ ประธานกรรมการ และ ดร.ประภาส เกตุไทย เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ นายสถาพร โพธิ์ทวี กำลังดำเนินการวิพากษ์กลยุทธ์ในการทำวิทยานิพนธ์ ทางคณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำสาขาวิชายุทธศาสตร์การบริหารและการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร เห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้และประสบการณ์เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญวิพากษ์กลยุทธ์การทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว ในวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๖๐ เวลา ๐๙.๐๐ - ๑๖.๐๐ น. ณ ห้องเรียนปริญญาเอก ๓ ชั้น ๘ อาคารเรียนรวม ๑๒ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา ทางมหาวิทยาลัยฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์วิสิฐ ธีญะวัน)
รองอธิการบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

- คณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำสาขาฯ
โทร ๐ ๕๕๗๑๐ ๖๕๕๕ ต่อ ๓๓๗๑๐
โทรสาร ๐ ๕๕๗๑๐ ๖๖๔๔
- นายสถาพร โพธิ์ทวี
โทร ๐๘ ๘๒๗๓ ๐๑๑๒

ที่ ศธ ๐๕๓๖ / ว ๓๓๐๐

มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
อ.เมือง จ.กำแพงเพชร ๖๒๐๐๐

๗ สิงหาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญวิพากษ์กลยุทธในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ดร.สมิตา อรรถวงษ์

ด้วย นายสถาพร โพธิ์ทวี นักศึกษาระดับปริญญาเอก สาขาวิชายุทธศาสตร์การบริหาร และการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนากลยุทธการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาดุษฎีบัณฑิต โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ทวนทอง เขาวงกิตพงศ์ ประธานกรรมการ และ ดร.ประภาส เกตุไทย เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ นายสถาพร โพธิ์ทวี กำลังดำเนินการวิพากษ์กลยุทธในการทำวิทยานิพนธ์ทางคณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำสาขาวิชายุทธศาสตร์การบริหารและการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร เห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้และประสบการณ์เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการสัมมนาถึงผู้เชี่ยวชาญวิพากษ์กลยุทธการทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว ในวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๖๐ เวลา ๐๙.๐๐ - ๑๖.๐๐ น. ณ ห้องเรียนปริญญาเอก ๓ ชั้น ๘ อาคารเรียนรวม ๑๒ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา ทางมหาวิทยาลัยฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์วิสิฐ ธีบุญวัน)

รองอธิการบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

- คณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำสาขาฯ

โทร ๐ ๕๕๓๑๐ ๖๕๕๕ ต่อ ๓๓๓๑๐

โทรสาร ๐ ๕๕๓๑๐ ๖๖๔๙

- นายสถาพร โพธิ์ทวี

โทร ๐๘ ๘๖๓๓ ๐๑๑๒

ภาคผนวก ซ
รูปภาพกิจกรรมการดำเนินการวิจัย

ภาพกิจกรรมการสนทนากลุ่ม
เพื่อศึกษาสภาพ ปัญหา และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน
ของสถานศึกษา ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4
การสนทนากลุ่มเมื่อวันที่ 12 กันยายน 2558 เวลา 9.00 น. ถึงเวลา 12.00 น.
ณ ห้องประชุม 60 ปี วิทยาลัยเทคนิคกำแพงเพชร

ภาพกิจกรรมประชุมเชิงปฏิบัติการ ครั้งที่ 1
เพื่อร่วมวิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้องหรือสภาพแวดล้อมด้วยเทคนิควิเคราะห์ (SWOT Analysis)
ในการพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา
ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4
วันที่ 13 พฤษภาคม 2559 เวลา 13.00 - 16.00 น.
ณ ห้องประชุมวิทยาลัยเทคนิคกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร

ภาพประชุมเชิงปฏิบัติการ ครั้งที่ 2
เพื่อพิจารณาร่วมกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนของสถานศึกษา
ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4
วันที่ 29 มีนาคม 2560 เวลา 09.00 - 12.00 น.
ณ ห้อง Smart Classroom อาคารวิทยบริการ วิทยาลัยเทคนิคกำแพงเพชร

ภาพประชุมการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ
เพื่อพิจารณาตรวจสอบกลยุทธ์การบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน
ของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4
วันที่ 25 สิงหาคม 2560 เวลา 09.00 - 12.00 น.
ณ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

